

ประสบการณ์วิญาณและการอุทิศบุญของคนธรรมดา

กรรมทาน

บทความเรื่องนี้เป็นประสบการณ์ของการศึกษาความรู้ทางพุทธศาสนา เนื่องจากผู้เขียนนึกคิดถึงคำสอนของพระพุทธศาสนา เรื่องความไม่เที่ยงทุกคนเกิดมาต้องตาย คำถามในใจมันเกิดขึ้นมาว่าเมื่อเราตายไปแล้วเราจะเป็นอะไรต่อ พุทธศาสนาสอนถึงภพภูมิต่างๆ มีทั้ง พรหม เทวดา มนุษย์ สัตว์เดรัจฉาน นรก ถ้ามีอยู่จริงเราจะไปอยู่ที่ไหนขึ้นอยู่กับกรรมดี กรรมชั่วที่เราทำไว้ในปัจจุบัน

พุทธศาสนาสอนให้เราสร้างบุญความดี ในช่วงที่มีชีวิตอยู่พยายามหลีกเลี่ยงการทำชั่ว ซึ่งพุทธศาสนาสอนถึงเรื่องวิญาณ, นรก, สวรรค์, นิพพานมีจริง บุญบาปมีผลต่อเราจริง

1. พิสูจน์วิญาณ

วิญาณหรือที่คนเราเรียกว่า ผี มีจริงหรือ เมื่ออายุ 17 ปี มีอาคนหนึ่งที่ผมนับถือให้กุมารทองผมมาเลี้ยงไว้ ผมก็ไม่รู้ว่าในขวดนี้มีวิญาณกุมารทองอยู่จริงไหม พอดีรู้จากเพื่อนว่ามีลูกคนหนึ่งชื่อทองคำ ท่านตรวจสอบด้วยสมาธิได้ ผมจึงเอากุมารไปให้ท่านดู ท่านจับอยู่ครู่หนึ่ง แล้วบอกว่ามีกุมารอยู่จริง ผมก็รับฟังแต่ก็ไม่สามารถรู้ชัดแจ้งได้ พอดีลูกชายของลุงทองคำ เขามีสมาธิดีสามารถให้กุมารทองเข้าทรงได้ จึงลองให้เข้าทรงกุมารทองของผมดู ปรากฏว่าพอกุมารเข้าทรงร่าง ร่างกาย เขาตื่นตลอดเวลา แต่สามารถพูดคุยกับผมเป็นเสียงเด็ก คุยกันเรื่องส่วนตัวของผม ที่ผู้ทรงอยู่เขาไม่รู้เรื่องด้วยได้จริง ความเชื่อเรื่องวิญาณก็มีมากขึ้น ภายหลังผมได้ทั้งรักษม และกุมารมาอยู่ด้วยจำนวนมา ก เวลากินข้าวต้องเรียกกินด้วยทุกครั้ง บางครั้งนอนพอใกล้จะหลับจิตตกทวิงค์ จะมีมือเล็กๆ มาจับขาหรือสะกิดเป็นประจำจนชิน ตอนนี้นั้นใจมากกว่าวิญาณมีจริง

ผมนำกุมารและรักษมจำนวนหนึ่งไปไว้ที่บ้านพ่อแม่ ที่สิงห์บุรีบอกท่านว่าเอามาช่วยเฝ้าบ้าน ท่านเองก็ฟังแต่ไม่เชื่อไม่สนใจ ตกกลางคืน กุมาร รักษมวิ่งเล่นกันในบ้านได้ ยินเสียงแต่ไม่เห็นตัวพ่อแม่ผมนอนหลับจะมีเด็กๆ เข้ามานั่งทับอกกวนไม่ให้นอน ผล

ปรากฏว่าทั้งพ่อ แม่ เชื้อสนิทเลย และช่วยผมเลี้ยงเด็กๆ เหล่านี้ เพราะผมไม่ได้อยู่บ้านกับท่าน เวลามีคนมาเรียกหาพ่อแม่ผม ยามที่ไม่มีคนอยู่บ้าน จะมีเสียงคนในบ้านรับปากแทน ยามค่ำๆ คนแถวนั้นจะเห็นเด็กๆ วิ่งเล่นอยู่ในบ้านหลายคน ที่รู้เพราะเขาบอกให้ฟัง เพราะสงสัยว่าเด็กๆ มาจากไหนกัน

วิญญาณเหล่านี้มาอยู่กับผม โดยผมเองรู้วิธีเลี้ยงเขาด้วยการเรียกกันด้วยกัน แต่พอมีความรู้เรื่องวิธีการให้บุญปัจจุบัน เด็กๆ เหล่านี้ได้รับบุญตลอด และเขาเหล่านั้นปฏิบัติธรรมจนสภาพวิญญาณเขาเปลี่ยนเป็นเทพกุมารหมดแล้ว อาคมที่สร้างปลุกเสกเขามาหมดสภาพควบคุมเด็กเหล่านั้น แต่เด็กเหล่านั้นส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ไปไหน คอยอยู่ช่วยงานกับผม

2. พิสูจน์นรกสวรรค์

นรกสวรรค์มีจริงหรือ เราพิสูจน์ด้วยตาเนื้อไม่ได้หรอก ต้องพิสูจน์ด้วยตาใน คือดวงตาจากสมาธิ ผมพยายามพิสูจน์ด้วยวิธีการต่างๆ มากมาย แต่ไม่สำเร็จ คือไม่เห็น ได้แต่คุยกับวิญญาณด้วยวิธีเข้าทรง, ผิด้วยแก้ว จนกระทั่งผมได้อ่านหนังสือของหลวงพ่อดำ วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี ท่านสอนเรื่องการฝึกสมาธิเพื่อพิสูจน์โลกวิญญาณ ผมได้ทดลองฝึกกับครูฝึกที่วัดปรากฏว่าครั้งแรกไม่รู้เรื่องเลย นั่งฟังจนปวดลูกตาก็ไม่เห็นอะไรเลย กลับบ้านด้วยความผิดหวัง แต่ไม่ยอมท้อถอย ลองศึกษาวิธีการของหลวงพ่อดำ วัดท่าซุง คำอธิบายต่างๆ พยายามทำความเข้าใจ และลองไปฝึกที่วัดต่ออีก 6 ครั้ง ปรากฏว่าครั้งสุดท้ายผมเริ่มเข้าใจการวางจิตพุ่งจิต ปรากฏว่าผมเห็นว่าตัวผมได้ขึ้นไปที่สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ ได้ไปกราบพระอินทร์และแม่ศรี แต่การเห็นยังไม่ค่อยชัดเจนนัก ทันใดนั้นก็ มีนางฟ้าท่านหนึ่งวิ่งเข้ามาหาผมด้วยอาการดีใจ พอมาถึงผมก็เปลี่ยนสภาพร่างกายที่นุ่งผ้าถุง มีสไบเฉียง อายุประมาณ 16 - 17 ปี กลายร่างเป็นชายของผมที่ชื่อยายจำปา ซึ่งท่านเสียชีวิตไปประมาณ 5 ปีแล้ว ตอนท่านจะสิ้นใจ ท่านพุทโธจนหมดลมหายใจ ด้วยความดีใจที่ได้พบชาย ทำให้จิตผมหลุดจากสมาธิ ร่วงลงมาที่ร่างที่นั้งอยู่ที่วิหาร 100 เมตร วัดท่าซุง พยายามรวมสมาธิเพื่อขึ้นไปใหม่ แต่ก็ไม่สำเร็จ พอหมดเวลาสอนสมาธิ ผมขออนุญาตครูฝึก ขอถามปัญหาและการวางจิต ตัวต่อตัว ครูฝึกท่านเลยสอนการวางจิตและให้พุ่งมองลงไปที่นรก พอผมทำจิตตามอย่าง เต็มที่ปรากฏว่าผมเห็นภาพของกะทะทองแดง ด้วยความทรมาณและเห็นนายนิรบาลกำลังกรอกน้ำทองแดงให้สัตว์นรกอยู่ การเห็น

เกิดขึ้นชั่วขณะจิตผมก็ตกจากสมาธิด้วยความตื่นเต้นและสังเวช หลังจากกลับจากวัดผมพยายามฝึกเองหลายครั้ง แต่ไม่ค่อยประสบผลสำเร็จ จนจับเคล็ดว่าตอนเราตื่นนอนกลางดึก จิตเรายังอยู่ในภวังค์ แต่มีสติลองใช้เวลานี้ทำสมาธิ เพื่อพิสูจน์โลกวิญญานดู เห็นท่าจะดี พอทดลองปรากฏว่าได้ผลดี จิตรวมได้ดี สามารถเห็นโลกวิญญานที่เราต้องการไปดูได้ และไม่ต้องกลัวอะไร เพราะเราอาศัยบารมีพระพุทธรเจ้าไปกับเรา

สรุปแล้วผลการพิสูจน์ โลกวิญญาน ส่วนหนึ่งที่ผมประสพมานี้ ทำให้ผมเชื่อโดยสนิทใจว่าวิญญาน, นรก, สวรรค์, นิพพานมีจริง แต่จะพิสูจน์ด้วยตาเนื้อไม่ได้ ต้องใช้สมาธิปรับคลื่นจิตของเราให้ละเอียด จนสามารถสื่อสารตรงกับโลกวิญญานได้ ก็จะสามารถพิสูจน์โลกวิญญานได้เอง ผมเองการเห็นการ รู้ยังไม่ชัดเจนมากนัก เนื่องจากกิเลสยังมีมาก แต่ผู้หนึ่งที่ได้ฝึกด้วยกัน เขาเห็นชัดเท่าลืมหูตาและพูดคุยสื่อสารกันได้เลย ทั้งๆ ที่ไปฝึกเพียงครั้งแรก และเมื่อกลับมาอยู่บ้าน บุคคลผู้นี้ทดลองดูก็สามารถติดต่อโลกวิญญานได้ภายใน 10 วินาที ซึ่งเป็นผลบุญปฏิบัติในอดีตชาติของเขาเองที่ส่งผลต่อเนื่องมาในปัจจุบัน เรื่องอย่างนี้แข่งกันไม่ได้ เพราะผลบุญแต่อดีตทำมาไม่เท่ากัน ท่านใดอยากพิสูจน์โลกวิญญานต้องลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง จะพิสูจน์ได้เอง เมื่อพบเห็นแล้วจะไม่กล้าทำบาปเลย จะมุ่งแต่ทำบุญสร้างบารมี เพื่อหนีนรกไป สู่ภพภูมิที่สูงขึ้นจนถึงพระนิพพาน และเมื่อทำจนพร้อมแล้วจะไม่กลัวความตาย ไม่กลัวผี เพราะรู้เรื่องดีแล้ว

3. วิญญานพ่อตาผม

มาวันหนึ่งได้รับข่าว พ่อตาของผมชื่อหุมพล อยู่ที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เสียชีวิต ผมได้ไปร่วมงานศพ ศพจะตั้งที่บ้านมีการสวดศพและมีการทำบุญเลี้ยงพระตามประเพณี กลางคืนตอนดึกมีการตั้งวงเล่นการพนัน มีสุราอาหาร ซึ่งผมดูแล้วบุญคงจะมีถึงผู้ตายน้อยมาก เพราะเขาทำตามประเพณี ไม่ได้มีจิตในทางกุศล จึงเกิดความคิดจะชวนวิญญานพ่อตากลับมาภาคกลางด้วย แต่จะใช้วิธีใดดี อยากนำวิญญานมาแล้วทำบุญให้ใหม่ เพื่อให้วิญญานได้รับบุญมากๆ ในวันที่นำศพไป ทำการฌาปนกิจที่วัดป่าของหมู่บ้าน ที่เผาศพเป็นกองฟอนแบบสมัยก่อน เอาฟืนทับศพแล้วเผาเห็น เห็นๆ ว่าศพไหม้ไปถึงไหนเห็นหมดเลย ซึ่งให้อารมณ์ในการปลงสังขารได้ดีมาก เย็นวันนั้นมีการนิมนต์พระมาสวดที่บ้านเพื่อเป็นสิริมงคล พ่อค้าลงประมาณ 2 ทุ่ม ผมก็รับหน้าที่ขับรถนำพระกลับไปส่งวัด เมื่อถึงวัดซึ่งมีคามากแล้วเพราะเป็นวัดป่า พระท่านลงมาจากรถไปหมดแล้ว

ผมเกิดความคิดกะทันหันว่า เราเข้าไปชวนพ่อตาที่กองฟอน ให้ตามไปภาคกลางกับผม ดีกว่า เลยขับรถไปจอดริมป่าช้า ส่องไฟรถเข้าไปพอเห็นทาง ผมเดินเข้าไปในป่าช้าไปที่กองฟอน เห็นศพพ่อตาใหม่เกือบหมดแล้ว หัวกระโหลกตกลงที่พื้นดินส่วนซึ่งโครงกำลังใหม่ไฟอยู่ ผมไปยืนพูดกับพ่อตาที่ตรงกองฟอน จนคิดว่าพ่อตาคงได้ยินและเข้าใจ ก็ออกจากป่าช้าขับรถกลับบ้าน ท่านอย่าคิดว่าผมบ้านะ . เพียงแต่ผมคุ้นเคยกับวิญญาณต่างๆ มาพอสมควรแล้ว ความรู้สึกนึกคิดของเขาก็เหมือนเช่นเรานี่เอง จะไปกลัวกันทำไม

เมื่อผมเดินทางกลับบ้านที่ชัยนาท ระหว่างขับรถภรรยาผมเห็นพ่อนั่งมาในกระบะหลังรถ เป็นการเห็นแบบชั่วขณะแว็บๆ ก็บอกผมให้รู้ว่าพ่อมาด้วย ผมก็เลยอธิบายให้ภรรยาผมฟังว่าผมชวนท่านมาเองจะทำบุญให้ใหม่ พอถึงบ้านของผมแล้ว คืนนั้นเมื่อผมและภรรยาเข้านอนไปได้พักเดียว ภรรยาผมก็พรวดพราดลุกขึ้นอย่างตกใจ บอกว่าพ่อเข้ามาถอดเธอ ผมบอกไม่ต้องตกใจหรือพ่อเราเอง ท่านบอกให้รู้ว่าท่านตามมา ภรรยาก็ลงนอนต่อ อีกพักเดียวผมเริ่มมีความรู้สึกมีเงาดำ ๆ เข้ามาที่ปลายเท้าผม แทรกเข้ามาจากปลายเท้าขึ้นมาเรื่อยๆ จนถึงอก ผมมีสติและรู้ว่าคือพ่อตา พยายามบอกว่าท่านมาด้วย ผมปล่อยให้ท่านเข้ามาถึงอก แต่จะไม่ยอมให้ขึ้นถึงหัว เพราะวิญญาณอาจเข้าควบคุมจิตเราได้ ผมรวมพลังจิต ผลักวิญญาณ ฌพ่อตาที่ทับอยู่จนหลุดออกจากปลายเท้า และบอกกับท่านว่าพรุ่งนี้จะไปทำสังฆทานให้ที่วัดท่าซุง ขอให้เตรียมรับบุญนะ

รุ่งขึ้นผมกับภรรยาได้ไปทำสังฆทานที่วิหาร 100 เมตร โดยทำอย่างที่คนทั่วไปเขาทำกัน คือ นำพานสังฆทานที่มีพระพุทธรูปด้วย มาคุกเข่า อธิษฐาน ขอบุธิศผลบุญนี้ให้กับพ่อตา แล้วลุกขึ้นนำไปถวายพระ เป็นอันเสร็จสิ้นการทำบุญ ผมจึงบอกพ่อตา ให้กลับไปอยู่บ้านที่กาฬสินธุ์

เมื่อผมมีเวลาว่างผมกับภรรยาได้กลับไปเยี่ยมแม่ยายที่กาฬสินธุ์ ตกกลางคืนผมนอนคนเดียว พอเริ่มจิตตกแว้งก็โกล้งหลับ เงาดำก็ปรากฏที่ปลายเท้า ไม่ใช่เห็นด้วยตาเนื้อ แต่เป็นความรู้สึก และเริ่มแทรกเข้าจากปลายเท้าขึ้นมาอีกแล้ว ผมก็คอยกำหนดจิตดันออก ก็เป็นการฝึกจิตได้สนุกวิธีหนึ่ง ถ้าเราไม่กลัว ปรากฏว่าดันกันไปกันมาจนไถ่ขัน ผมยอมแพ้เพราะง่วงมากแล้วบอกพ่อพอแล้วผมง่วงจะนอน ท่านจึงละไปในเวลากลางวันผม ช่วยเดินสายไฟภายในบ้าน ปรากฏกลิ่นเหม็นเหมือนตัวอะไรเน่า มองหาเท่าไรก็ไม่พบ พอพูดว่าสงสัยพ่อท่านนั้นกลิ่นหายเลย

ผมชักสงสัยแล้วว่าผมทำบุญสังฆทานซึ่งเป็นบุญใหญ่ ทำไมวิญญานจึงแสดง กลิ่นเหม็นซึ่งแสดงว่าอยู่ในภูมิที่ลำบาก แต่ยังไม่ได้พิสูจน์ดู หลังจากพ่อตาตายไป ปรากฏว่าวิญญานทำนวนเวียนอยู่ที่บ้านท่านประมาณ 2 ปี แล้วหายเงียบไปเลย ตอนนี้ผมเริ่ม ค้นหาความจริงจากวิญญานพ่อตาแล้ว จึงให้ท่านผู้ได้มโนยทิธิเต็มกำลัง (ตัวผมเองได้ เพียงครึ่งกำลัง) ทำการติดต่อดู ปรากฏว่าพ่อตาผมตายก่อนอายุขัย เพราะนายเวรมาเล่นงาน จนป่วยเป็นมะเร็งกระดูกตาย เพราะอายุยังไม่หมด จึงเป็นสัมภเวสีอยู่พักหนึ่ง เมื่อหมดอายุขัยมรุตจึงนำตัวไปสอบสวนที่ยมโลกและถูกตัดสินลงโทษข้อเสพสุรา ถูกกรอกน้ำทองแดง อยู่ ปรากฏว่าบุญที่ผมทำสังฆทานให้ท่านได้เพียงเล็กน้อยจากการอนุโมทนา แต่ไม่ได้ผล บุญตรงจากการอุทิศ ซึ่งผมก็ยังงงอยู่ว่าเราทำถูกแล้วทำไมไม่ได้รับ

ในตอนนั้นความรู้จากการศึกษาด้านโลกวิญญานยังไม่มาก จึงไม่เข้าใจวิธีการที่จะช่วยพ่อตาผมไม่พ้นจากการลงโทษได้อย่างไร ก็ยังพยายามทำบุญให้ด้วยวิธีเดิมเป็นประจำ หลังจากนั้นผ่านมา 1 ปี ลูกชายอีกคนหนึ่งของพ่อตา เรียนจบมาก็ได้ทำการบวช พร้อมทั้งตั้งใจปฏิบัติธรรมพอใช้ได้ เพื่ออุทิศบุญให้พ่อ พวกผมลองติดต่อควิญญานพ่อตาอีกครั้ง ปรากฏว่าท่านไปอยู่ที่สวรรค์ชั้น 1 จาคุมหาราชิกา เลยสอบถามพ่อตาว่ามาอยู่ สวรรค์ได้อย่างไร ท่านบอกว่าไม่รู้เหมือนกัน ระหว่างถูกลงโทษอยู่ที่นรก อยู่ๆ มีลำแสงบุญ สีขาวพุ่งลงมาที่ตัวท่าน แล้วท่านก็หลุดลอยขึ้นมาอยู่ที่สวรรค์ที่ชั้นนี้ ผมจึงรู้ว่านี่เอง บุญบวชของลูกที่ตั้งใจบวชปฏิบัติตามพระวินัย ผลบุญไปปรากฏถึงบิดามารดาทันที โดยไม่ต้องอุทิศบุญ ดังนั้นท่านจึงได้รับบุญเต็มที่ โทษถูกระงับ บไว้ก่อนให้ขึ้นไปรับบุญก่อน แต่ปัญหาคือ ผมทำบุญอุทิศให้ตั้งหลายครั้ง ทำไมส่งไม่ถึงท่าน

4. พบวิธีอุทิศบุญเบิกบุญ

ในปี 2549 ผมได้อ่านบทความในนิตยสารพุทธทศวรรษของสันยาสิ ว่าผู้ใดสนใจเกี่ยวกับการอุทิศบุญให้ไปดูที่ WWW.LARNWAT.COM ผมจึงลองเข้าไปดู ผมเปิดดูพบพระรูปหนึ่งท่านอธิบายวิธีการอุทิศบุญ โดยอธิบายเหตุและผลเป็นที่น่าสนใจ และมี VCD ธรรมทานหลายชุด ผมโทรศัพท์ติดต่อโดยตรง ขอ VCD ทั้งหมด โดยผมส่งแผ่น VCD เปล่าพร้อมแสตมป์ไปให้ ปรากฏว่าผมได้ VCD ของหลวงพ่อกันนี้มา 200 แผ่น ผมเปิดฟังดูจนเข้าใจวิธีการทั้งหมด วิธีการสอนของท่านรุนแรงมาก จนคนที่ไม่เคยได้เห็นอาจจะแปลกใจหรือไม่ชอบท่านได้

ผลจากการศึกษาวิธีอุทิศบุญ และผลการพิสูจน์กับวิญญานซึ่งเป็นผู้รับผลบุญ ซึ่งพวกผมสามารถติดต่อกับวิญญานเหล่านั้นได้ มีดังนี้

การทำบุญให้ทาน

เมื่อเราถวายอาหารหรือสิ่งของที่ไม่ผิดวินัยแก่พระภิกษุ , เอาของให้พ่อแม่ , ให้เงินขอทาน, ให้เงินลูก, เอาอาหารให้สัตว์เลี้ยง, เอาเศษอาหารให้หมัดแมลง ฯลฯ เมื่อของหลุดมือจะเกิดแสงบุญ สีขาวจ้าขึ้นมา เพราะเราสะอาดแล้วจึงเกิดบุญ แสงบุญนี้จ้ายู่ชั่วขณะประมาณ 3 วินาที แล้วลอยขึ้นไปรอเจ้าของอยู่เบื้องบนสวรรค์

เมื่อต้องการอุทิศบุญให้ผู้อื่น ให้คิดทันทีที่ของหลุดมือว่า ผลบุญนี้อุทิศให้..... การอุทิศบุญให้หลายๆ รายในการทำบุญครั้งเดียวสามารถทำได้โดย ให้คิดอุทิศบุญต่อเนื่องติดๆ กัน ห้ามเว้นช่วงในความคิด แสงบุญจะพุ่งไปหาผู้ที่เราอุทิศทุกราย แต่ถ้าความคิดอุทิศเกิดสะดุดนึกไม่ออก แสงบุญที่จ้ายู่จะลอยขึ้นไปรอเราเบื้องบนสวรรค์

การเบิกบุญ

ผู้ที่ใส่ใจทำบุญกุศลประจำ บุญนั้นไปรออยู่เบื้องบนสวรรค์แต่ละชั้นปริมาณมหาศาล เปรียบเหมือนเราฝากเงินกับธนาคารแต่ไม่เคยเบิกมาใช้เลย บุญที่เราสะสมไว้เราจะได้รับผลบุญนั้นเมื่อเราสิ้นชีวิตไปจากโลกนี้แล้ว และรำลึกถึงบุญที่ทำไว้ได้ ก็จะไปเสวยผลบุญที่ทำไว้ในภพสวรรค์ชั้นใดชั้นหนึ่งตามกำลังของบุญนั้น

แต่มนุษย์ทุกวันนี้ ใครก็อยากได้ผลบุญที่ทำ มาตอบสนองและนำมาอุทิศให้กับวิญญานต่างๆ นำมาแก้ปัญหายุ่งยากของชีวิต การชดใช้ให้นายเวรที่ทำให้เกิดเจ็บป่วยเคราะห์กรรมต่างๆ ให้หมดไป ดังนั้นจึงมีวิธีการเบิกบุญ คือ บุญที่เราสะสมไว้นำลงมาใช้ในปัจุบัน แปลกดีนะ แต่ทำได้จริงๆ ผมใช้อยู่ทุกวัน อยู่ๆ เราจะขอให้บุญของเราลงมาจากเบื้องบนลงมาหาเรานั้นเราไม่มีอำนาจ เพียงพอในการทำเช่นนั้น เราต้องขออำนาจผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดช่วยบันดาล คืออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นั่นเอง เพราะมีอำนาจบารมีสูงสุดเต็มจักรวาล โดยให้คิดอธิษฐาน ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับ (.....ผู้รับ.....)”

เราจะเบิกสัก 100 ครั้ง 1,000 ครั้งก็ได้ เรามีสิทธิ์เพราะเป็นบุญของเรา ในขณะที่ อธิษฐานเบิกบุญ ในมิตติพิภพจะเห็นแสงบุญเป็นลำสีขาวพุ่งลงมาจากฟ้า มาหาผู้อธิษฐาน และพุ่งไปหาผู้รับ

5. พิสูจน์วิธีการอุทิศบุญ และการเบิกบุญ

ผมเรียกกุมารทองมานั่งลงตรงหน้า แล้วลองใช้เงิน 1 บาท หยอดใส่บาตร พลาสติกที่เตรียมไว้ทำบุญประจำ เมื่อเหรียญบาทหลุดมือผมคิดทันทีว่าบุญนี้ให้กุมารทองที่ นั่งอยู่ตรงหน้า ปรากฏว่าแสงบุญสีขาวจ้าขึ้นที่มีผมตอนเหรียญ หลุดมือ แล้วพุ่งไปหา กุมารทองนั่นทันที รูปร่างเด็กมีความอิมสว่างขึ้นกว่าเดิมทันที อ้อ ! เป็นเช่นนี้เอง คิดออก แล้วว่าผมทำไมช่วยพ่อตาไม่ได้ เพราะผมใช้ชีวิตตามที่ทำกันมาแต่ปู่ย่า พ่อแม่ เราทำให้เรา เห็นมา คือ ยกของขึ้นมาจากอธิษฐานขอให้บุญนี้ส่งถึงผู้รับนั้นผู้รับนี้ ตอนนั้นบุญยังไม่เกิดเพราะ เรายังไม่ได้สละหรือถวายของ เราค้นไปคิดส่งบุญ พอเราสละหรือถวายของหลุดจากมือ แสงบุญเกิดตอนนี้ เรากลับไม่ได้คิดอุทิศ เพราะว่าเราคิดว่าเราอธิษฐานแล้ว เมื่อบุญเกิด ไม่ได้รับอุทิศให้ใคร บุญนั้นก็ลอยเว้าขึ้นไปรอเราอยู่เบื้องบน ผู้รับบุญก็เลยรอเก็บ ไม่ได้รับบุญเลย หรือได้รับจากการยกมือแอบอนุโมทนาบุญนั้นเมื่อตอนเขาเห็นแสงบุญ จะเกิดบุญกับเขานิดหน่อยพอได้อิมหรือสมบูรณ์ขึ้นเล็กน้อย แต่บุญอุทิศส่งตรงถึงไม่มี และที่พบเห็นกันมากจนเป็นประเพณี คือ การกรวดน้ำตอนพระท่านสวดชะงะดาได้ สอบถามมาหลายวิญญานแล้ว ไม่ได้รับเลยหรือได้เพียงเล็กน้อย

ที่ไม่ได้รับบุญเลยเพราะแสงบุญสว่างขึ้นตอนผู้ทำบุญถวาย สละสิ่งของอาหาร นั้นเขามีได้คิดอุทิศ บุญที่เกิดจึงลอยไปรอเขาที่สวรรค์ พอพระสวดชะงะดา จิตเขามีได้ยึดติด ยินดี อิมใจในบุญที่ทำ จึงไม่มีบุญหลงเหลือในดวงจิต แถมบางรายว่าคำบาลีกรวดน้ำ อิทัง โย.....เป็นพิธีการอีกต่างหาก ผลคือบุญไปหมดแล้ว มาคิดอุทิศเท่าไรมันก็ไม่มีบุญ ออกไปให้ใครได้เลย

ส่วนที่ได้รับบุญเพียงเล็กน้อย เพราะผู้ทำบุญเขายังคิดอิมใจ ยินดีในการทำบุญ ของเขาทำให้เหลือแสงบุญจ้าในดวง จิตเขาบางส่วน แต่ส่วนใหญ่บุญได้ลอยเว้าไปรอเขา เบื้องบนแล้วมิได้หายไปไหน เมื่อเขากรวดน้ำจึงเหลือพลังบุญส่งออกไปถึงผู้รับได้ส่วน หนึ่ง

ที่นี้มาทดลองเบิกบุญดูบ้าง เจ้าเค็กุมารยังนั่งอยู่ต่อหน้าเหมือ นเดิมพอมม อธิษฐาน “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบันดาลให้บุญขอข้าพเจ้าลงมา ส่งให้กับกุมารทองที่นั่งอยู่ตรงหน้า ” ปรากฏลำแสงสีขาวของพลังบุญของผมที่ถูกเก็บไว้ บนสวรรค์ พุ่งลงมาจากฟ้าลงมาที่ตัวกุมารทอง ผลปรากฏว่าร่างของกุมารทองใสสว่างอิม สมบูรณ์ขึ้นกว่าเดิมทันที ผลจากการพิสูจน์ของผม ทำให้ผมเข้าใจวิธีการอุ ทิบุญและเบิก บุญได้สมบูรณ์ สามารถให้บุญใครก็ได้ที่อยู่ในโลกวิญญาณโดยไม่ต้องมีพิธีการ คำสวด ใดๆ เลยใช้เพียงจิตคิดอธิษฐานเท่านั้น ซึ่งคนทุกคนสามารถทำได้ ถึงแม้เขาเหล่านั้นจะไม่สามารถติดต่อกับโลกวิญญาณได้ก็ตาม

ความรู้และวิธีการนี้เป็นรากฐานสำคัญที่ชาวพุ ทธทุกคนควรรู้และทำได้ เปรียบ เหมือนความรู้ระดับประถมของชาวพุทธ เพื่อใช้แก้กรรม ช่วยเหลือญาติพี่น้องที่สิ้นชีวิต ไปแล้ว แก้การเจ็บป่วยที่เกิดจากนายเวรเล่นงาน ให้กับวิญญาณที่อยู่กับคนและภายในบ้าน ให้เขามีบุญฤทธิ์มากขึ้น เขาเหล่านั้นเมื่อได้รับบุญทำให้เขารักและดูแลเราได้มากขึ้น

คำสอนของพระอริยสงฆ์ส่วนใหญ่มักจะสอนให้ถือศีล ภาวนา ซึ่งชาวพุทธที่ นับถือพระพุทธศาสนามีความเคารพนับถือพระพุทธองค์ พระอรหันต์ แ ละพระอริยสงฆ์ แต่ไม่ทำตาม คำสอนของศาสนามีจำนวนมหาศาล คือนับถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ แต่ศีลก็ไม่ เอา ภาวนาก็ไม่เอา ไม่มีเวลาทำ ทำบุญทำทานก็มีทั้งตั้งใจทำ ทำเอาหน้า ทำตามประเพณี ทำอย่างเสียไม่ได้ ก็เกิดบุญเหมือนกันคือบุญชั้นทานซึ่งไปรอเราอยู่สวรรค์ชั้น 1 จาคุมหา ราชิกานันเอง

ขอเปรียบเทียบเป็นระดับดังนี้ การทำบุญทำทาน เปรียบเหมือนชั้นประถม การ ถือศีลเปรียบเทียบเหมือนชั้นมัธยม การปฏิบัติสมาธิเหมือนปริญญาตรี วิปัสสนาเหมือนปริญญา โท อร์หัตผลเหมือนปริญญาเอก พระสงฆ์ส่วนใหญ่จะสอนภาวนาคือสอนปริญญาให้ญาติ โยม ทั่วๆ ที่ญาติโยมทั้งหลายยังไม่จบประถม ฟังก็ครึ่งมันก็ทำไม่ได้ เพราะบุญชั้นทานยัง ทำมั่งไม่ทำมั่ง อุทิศก็ไม่ใช่หนีกรรมก็ไม่ใช่ ทั้งๆ ที่ทำบุญสะสมไว้มากก็ยังใช้บุญไม่ เป็น ชั้นประถมเลยยังไม่ผ่าน ผลการสอนของพระสงฆ์ส่วนใหญ่จึงไม่ประสบความสำเร็จ พุทธศาสนามีคำสอนซึ่งลึกซึ้งละเอียดมาก จึงไม่สามารถเข้าไปอยู่ในใจของชาวพุทธส่วน ใหญ่ได้ เขาจึงเห็นศาสนาพุทธเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เครื่องรางของขลัง ไปผู้ที่เข้าถึงพุทธพจน์ จึงมีน้อยมาก แม้แต่ผมเองก็สำเร็จแค่ชั้นประถม คือ ทำบุญเป็น แก้กรรมเป็น นำผลบุญ มาใช้เป็นเท่านั้น ส่วนศีลและภาวนากำลังอยู่ระหว่างกำลังปฏิบัติแต่ยังไม่ผ่าน อย่าคิดว่าผม

เป็นผู้วิเศษหรือผู้ทรงญาณนะครับ ความโชคดียของผมนั้นก็มีวิธีติดต่อบอกถามชาวโลกทิพย์
ทั้งหลายได้ ทำให้มีความรู้ที่มนุษย์ทั่วไปเขาไม่รู้หรือรู้เพียงเล็กน้อย จึงได้คิดเขียนบทความ
เหล่านี้ขึ้นมา เพราะอยากให้ความรู้นี้ถูกเผยแพร่ออกไป ให้ชาวพุทธทั่วไปทราบและ
ทดลองปฏิบัติ อย่างเชื่อที่อ่าน ต้องลองพิสูจน์ ส่วนท่านผู้ใดที่มีความสามารถในทางจิตซึ่งสูง
กว่าผม ก็โปรดลองใช้จิตของท่านพิสูจน์ว่าการอุทิศบุญเป็นอย่างไรที่ผมนำมาเขียนมานี้จริง
หรือไม่

6. วิธีการทำทานในชีวิตประจำวัน

เราสามารถทำได้ แต่คนส่วนใหญ่อาจคิดไม่ถึง คิดแต่ว่าทำบุญทำ ทานต้องไป
ทำที่วัด ลองอ่านวิธีการทำทานของผมดู

1. เอาของให้พ่อแม่ บุญแรงเท่าทำบุญให้พระอรหันต์
2. เอาเงินให้ลูก
3. ให้อาหารสุนัข แมว ไก่ นก
4. เอาเศษอาหารให้มด แมลง
5. เอาอาหารสิ่งของให้เพื่อนบ้าน
6. ช่วยเหลือชีวิต เช่น มด แมลงตักน้ำ ชื้อหอย ปลา ที่ตลาดไปปล่อยในที่ที่
เหมาะสม ระวัง! อย่าเอาเต่า หอยไปปล่อยแม่น้ำ ตายหมด
7. หยอดเงินเหรียญบาทใส่กล่องสะสมไว้ทำบุญ อุทิศบุญได้ที่ละเหรียญ พอนำ
เงินไปทำบุญสามารถอุทิศซ้ำได้อีก (ผมทำทุกเช้าเลยแทนการใส่บาตร)
8. บอกหรือสอนคนในครอบครัว ไม่ให้ทำบาป ผิดศีล 5
9. คิดอุทิศเบิกรับบุญแจกเป็นทาน นกกับวิญญาณทั้งหลายรอบๆ บ้าน และบริเวณ
แถวๆ นั้นในข้อนี้มีเรื่องประสพเกี่ยวกับวิญญาณอยู่บ้างคือ หน้าบ้านผมมีแมวแม่ลูกอ่อน
ไม่มีเจ้าของ อาศัยหากินเศษอาหารอยู่ ผมสงสาร จึงนำอาหารไปวางให้ทุกคำเป็นประจำ
แมวมันรู้ว่ามีการนำอาหารมาให้มันกิน คืบหนึ่งระหว่างผม นำอาหารไปวางให้แมว จิต
สัมผัสแว็บขึ้นมาว่า ไม่ใช่มีแต่แมวมากิน เหมือนมีกลุ่มวิญญาณมารอกินเศษอาหารนี้ด้วย
เลยลองพิสูจน์ดู ปรากฏว่าพบสัมภเวสีเป็นร่างคนทั้งชายหญิงรูปร่างเหมือนคน แต่สภาพ
ซอมซ่อ เสื้อผ้าเก่าๆ มาเข้าแถวสู่ความเป็นทิพย์ของอาหารนั้น ผมเลยตั้ง งบนำอาหารมา

วางไว้ทุกคืน เพราะสงสารที่เขาอยาก ญาติก็ไม่รู้เรื่องหรือไม่มีญาติ ต่อมาผมอุทิศบุญ แจกรอบๆ บ้านทุกคืน พอพิสูจน์ดูปรากฏว่า สัมภเวสีเหล่านั้นไม่มาเข้ากิเลสความเป็น ทิพย์ของอาหารอีกเลย แต่เขารอเวลาผมอุทิศบุญแจก เขารอรับบุญจากผมทุกคืน นำผลบุญ ของผมไปอธิษฐานเป็นสิ่งที่เขาต้องการ เช่น เป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่ เป็นต้น

บุญในโลกทิพย์เปรียบเหมือนเงินในโลกมนุษย์ เรานำเงินมาซื้ออะไรตามที่เรา ต้องการก็ได้ ส่วนโลกทิพย์บุญที่มีหรือได้รับ สามารถอธิษฐานจากพลังบุญที่มีอยู่ ให้เป็น สิ่งที่เขาต้องการได้ ดังนั้นใครที่ถวายอาหารเครื่องเช่นสังเวช พวงมาลัย จุฑรูปเทียนบูชา มี ผลน้อยมาก อาหารที่นำไปวางเช่น เข้ามความเป็นทิพย์ของอาหารได้ชั่วขณะเท่านั้น เหมือนให้กินเป็นมื่อๆ แต่ถ้าเรานำอาหารนั้นไปถวายพระหรือให้ทาน แล้วอุทิศผลบุญให้ เขาเหล่านั้น ผลบุญจะ ไปถึงเขาเหล่านั้นเป็นปริมาณมากกว่าเครื่องเช่น เช่น ถวายหัว หมู 100 หัวให้วิญญานศักดิ์สิทธิ์ท่านหนึ่ง ท่านอาจแค่ชื่นใจหรือสุดความเป็นทิพย์ของ อาหารได้อิ่มไม่กินเวลารูปหมอคอก มนุษย์ที่ถวายของนั้นก็นำอาหารกลับไปกินเอง หรือ ถ้าวางทิ้งไว้ข้ามวันของนั้นบู ดเน่า วิญญานที่รับเครื่องเช่นสังเวชนั้นก็ไม่ต้องการแล้ว เช่นกัน แต่ในทางกลับกัน ถ้าตัดหมูชิ้นหนึ่งนำไปเป็นอาหารถวายพระ อุทิศบุญให้ วิญญานศักดิ์สิทธิ์นั้น ผลบุญที่ไปถึงวิญญานนั้น มีค่าเท่าหัวหมูเป็นล้านหัว เพราะบุญ เหนือกว่าเครื่องเช่นสังเวช ทุกวิญญานต้องการมาก

พวงมาลัยที่ซื้อแขวนบูชากันทุกวัน หลากๆ ที่ก็เพียงได้ชื่นใจว่ามีความเคารพเขา เหล่านั้นแต่ไม่มีผลอะไรถึงเขาเลย สู้เอาพวงมาลัยนั้นไปบูชาพระ อุทิศผลบุญจากการบูชา พระไปถึงวิญญานๆ นั้นจะได้รับผลบุญ ได้อิ่มเอิบขึ้นไปอีก สามารถช่วยเหลือในกิจการ ของผู้ที่อุทิศบุญได้มากขึ้น จะบอกไม่ทำให้ใช้พวงมาลัยเลยก็ได้ แต่เดี๋ยวเดือดร้อนคนจนที่มี อาชีพขายพวงมาลัยครับ

7. เหตุที่ทำให้คนตาย

ผมไม่ใช่นักเขียน การเขียนเลขนั่งนึกถึงประสบการณ์ที่ความรู้ที่มีอยู่นำมาเขียน เรื่อยๆ ไปเสียดายถ้าสิ่งๆนี้ตายไปกับตัวผม ตอนที่ผมยังไม่รู้ ผมพยายามค้นคว้าหาความ จริงคำตอบในเรื่องนี้มานาน เมื่อพอรู้ขึ้นมาบ้าง อย่างชั้นประถมของศาสนา ก็ขอบังอาจ เขียนอวดภูมิต่างๆ ของตัวออกมาให้ชาวโลกมนุษย์ได้รู้บ้าง ความรู้ทางโลกของผมที่ใช้ทำ มาหากินอยู่นี้ก็เพียงปริญญาตรี คอบ . ไฟฟ้า มิได้สูงส่งอะไร เพราะคนเดี๋ยวนี้อบปริญญา

กันเยอะเยอะไป แต่การเรียนรู้ทางโลกก็เพื่อช่วยให้เราดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและประกอบอาชีพ แต่หลังจากเราสิ้นจากโลกนี้ไปแล้ว วุฒิ ตำแหน่ง หน้าที่ไม่มีผลในโลกวิญญาณเลย มีอยู่วันหนึ่งปี 2549 ปลายปีผมผ่านการคิดต่อวิญญาณมาพอสมควร ก็เลยมีความคิดขึ้นมาว่า คนเราตายด้วยเหตุอะไรบ้าง วิญญาณบางดวง หายไปเลย ไม่พบที่โลกมนุษย์ แต่ไปพบที่ยัมโลกบ้าง สวรรค์บ้าง ถ้าเป็นพระอรหันต์หรือบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์บางท่าน พบที่พรหม และพบพระอรหันต์ที่นิพพาน เลยศึกษาและทูลถามผู้อยู่สูงสุดในโลกทิพย์ ก็ได้คำตอบดังนี้

1. คนตายเพราะหมดอายุ
 2. คนตายเพราะนายเวรติดตามมาเล่นงานจนตายก่อนอายุขัย
- ท่านผู้รู้บางท่านอาจจะรู้มากกว่าผมนะ แต่ผมรู้เท่านี้แหละครับ

1. คนตายเพราะหมดอายุ

คนธรรมดาที่มีทำบุญบ้าง ทำบาปบ้าง จะมียมทูตมารับตัวไปยมโลก เพื่อสอบสวนความดีความชั่ว บางรายชัดเจนจะถูกยมทูตนำโซ่มาล่ามไป มีอยู่รายหนึ่งตอนที่ผมไปฝึกสมาธิที่แถวเขาไม้เสียบ อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ได้ยินเสียงเพลงงานศพในละแวกนั้นดังมาถึงที่กลุ่มญาติธรรมกำลังนั่งสมาธิกันอยู่ ผมเองไม่ได้เห็นหรือได้ยิน แต่มีญาติธรรมท่านหนึ่งซึ่งผมก็ไม่รู้จัก พูดซี่ นมาว่าระหว่างที่เรานั่งสมาธิกันอยู่ ยมทูตได้นำโซ่มาลากวิญญาณหญิงคนหนึ่งจากบ้านงานศพ ผ่านหน้าบ้านที่เราปฏิบัติธรรมกันไป แสดงว่าวิญญาณหญิงคนนั้นชัดเจนไม่ยอมไป น่าสงสารเพราะเขาเหล่านี้เป็นชาวพุทธแต่ไม่สนใจเตรียมทุนบารมีไว้ ยามสิ้นชีวิตจึงไม่มีอะไรช่วยเขา ได้ ที่บ้านงานศพก็คงจัดกันตามประเพณีไป ผมเองไปงานศพมากี่มาก เป็นธรรมดาของสังคม ไปนั่งฟังพระสวด กุศลาธรรมา...คนฟังก็นั่งพนมมือคุยกันไป พอให้พระสวดจบ โดยไม่รู้เรื่องอะไรเลย เพราะพระสวดภาษาบาลีให้คนไทยฟัง คนฟังก็ไม่รู้เรื่อง พระที่สวดหลายองค์ก็ไม่รู้เรื่อง ตกลงเราทำเป็นพิธีการกันไป ความจริง คำสวดนั้นบอกให้คนเป็นฟังถึงความไม่เที่ยงของสังขาร เกิดแก่ เจ็บ ตายเป็นเรื่องธรรมดา ยังมีอีก อนิจจา วัฏะสังขาร ...ก็เช่นกัน เป็นการสอนคนที่ยังไม่ตายทั้งนั้น แต่ทุกวันนี้กลายเป็นสวดให้ศพฟังแทน ผมเคยแอบถามวิญญาณผู้ตายเวลาไปงานศพเขาว่า ทั้งงานนี้ได้บุญบ้างไหม เขาบอกไม่มีส่งบุญให้เขาเลย มีแต่เขาแอบอนุโมทนาเอาเอง งานศพยิ่งใหญ่ยังไม่เห็นบุญเลย เพราะเขาทำเอาประโยชน์ด้านของเงินและชื่อเสียงของคนเป็นที่จัดงานมากกว่า บางงานอาคารหนัก แสดงความมั่งมีและชื่อเสียง

จัดทั้งนางรำหน้าศพ พลุ ดอกไม้ไฟ หนังสือกลางแปลงพร้อม โธผู้ตายผู้นำสงสาร ไม่ได้บุญเลย บางรายวิญญาณถูกโซ่ล่ามคอ มีเจ้าหน้าที่นครกุมมานั่งฟังพระสวดในงานศพตัวเอง ลูกหลานที่วุ่นวายอยู่กับการรับแขก จัดอาหารเครื่องคัม สำหรับพิธีพระมอบให้มัททายกจัดการ พระให้ศีลก็ไม่รับ บางทีว่าตามพระไปแบบนกแก้วนกขุนทอง แต่ใจไม่ได้รับ บุญศีลก็ไม่เกิด เวลาประเคนถวายอาหารพระ จัดกันวุ่นวาย พอถวายก็ไม่ได้นี้กอุทิศบุญให้ผู้ตาย โนนพระฉันเสร็จ ก็ไปนั่งเตรียมแก้วน้ำกับจานเตรียมกรวดน้ำ พระเริ่มยะถาก็เริ่มเทน้ำปากก็อธิษฐานอุทิศบุญให้ผู้ตาย เปล่า ไม่เห็นแสงบุญปรากฏอยู่เลย บุญไปตั้งแต่ถวายแล้ว ตกลงวิญญาณผู้ตายอด

หลายครั้งผมนั่งเบิกบุญแจกให้วิญญาณผู้ตายและวิญญาณอีกจำนวนมากที่มายืนออกันอยู่รอบๆ จำนวนมาก เพราะเขาเห็นการทำบุญที่นี่ วิญญาณที่ลำบากพวกสัมภเวสีเปรต อสุรกาย ก็จะ มาอยู่รอบๆ เพื่อแอบอนุโมทนาบุญ พอได้อุ้มไปบ้าง บางทีด้วยความสงสารก็จะชวนวิญญาณผู้ตายตามกลับบ้านไปรับบุญและปฏิบัติธรรมกับผม เมื่อเขาอยู่กับญาติในงานไม่ได้อะไรเลย เขาเหล่านั้นก็ตามผมมาที่บ้านผม พระภูมิเจ้าที่กับผมเข้าใจกันดี จะรับวิญญาณที่เข้ามา ไปถือศีลปฏิบัติธรรม ส่วนผมมีหน้าที่อุทิศบุญให้ทุกวัน แปลกดีมีวิญญาณเหล่านี้ก็กลัวการไปสอบสวนที่ยัมโลก จะตั้งใจปฏิบัติเคร่งมาก บุญการปฏิบัติของเขาเองส่งผลให้เขาได้ขึ้นไปรับบุญบนสวรรค์ได้ เมื่อบุญเพียงพอ เขียนไปเขียนมาซักจะไปปนกับผู้ตายที่ยังไม่หมดอายุเข้าเสียแล้ว

8. การสอบสวนของพญายมราช

ย้อนกลับมาที่สำนักพญายม ด้วยวิธีปฏิบัติแนวมนมยิทธิของวัดท่าซุงของพวกผม ผมจึงขออนุญาตกราบเรียนถามองค์พญายมราช ขอทราบวิธีการสอบสวนวิญญาณของท่าน เพื่อนำมาบอกกับมนุษย์ ดังนี้

องค์ท่านคือลุงพุฒที่หลวงพ่อดำวัดท่าซุง กล่าวถึงใช่หรือไม่

ท่านตอบว่า ใช่

ท่านมีวิธีการสอบสวนอย่างไร

ท่านตอบว่า ท่านจัดการกับเหล่าวิญญาณที่หมดอายุ ดังนี้

❖ ถ้าผู้ที่หมดยุกลงกำลังสิ้นใจ แล้วจิตคิดถึงบุญกุศลที่ทำไว้หรือภานาพุทธโฆหรืออรหันต์ อย่างนี้ไม่ต้องสอบสวน เพราะจิตเขาเกาะอยู่กับบุญ ก็ไปรับผลบุญที่ภพสวรรค์ตามกำลังบุญได้เลย คือไปสู่สุคติ ส่วนผลบาปของเขาจะยังรออยู่

❖ ถ้าผู้ที่หมดยุกลงกำลังจะสิ้นใจ แล้วจิตคิดถึงบาปกรรมที่เขาเคยได้กระทำไว้ ถึงแม้เขาเคยสร้างบุญกุศลไว้มากน้อยก็ตาม แต่ขณะจะสิ้นใจจิตเขาระลึกถึงบาปที่เคยกระทำ เท่ากับเขาเลือกรับผลของบาปที่นรกก่อน คือไปนรกสู่ทุกข์คดี ส่วนผลบุญจะยังรอเขาอยู่ เมื่อได้รับการลงโทษจากนรกแล้ว จึงจะรับผลบุญนั้น ตกลงไม่ได้สอบสวน เพราะเขาเลือกลงนรกแล้ว ดังนั้นคนเราเมื่อใกล้ตาย เราต้องตั้งใจคิดแต่ทางบุญกุศลที่เคยทำไว้ ห้ามคิดเรื่องบาปเด็ดขาด แล้วผลบุญจะสนองท่าน โดยไม่ต้องไปสอบสวนที่สำนักพญายม

❖ ขอบอกถึงญาติพี่น้องลูกหลานของผู้กำลังสิ้นใจ ถ้าพวกท่านเอาแต่ร้องไห้หรือแสดงอาการอาลัยอาวรณ์ทางร่างกาย วาจา จนทำให้จิตผู้กำลังจะสิ้นใจเกิดทุกข์ ระวังผลงานของท่านอาจทำให้ผู้ตายสู่ทุกข์คดี

❖ ถ้าผู้ที่หมดยุกลง กำลังจะสิ้นใจ จิตมิได้คิดถึงเรื่องบุญบาปเลย เพราะความทรมาณของสังขาร ผู้นั้นต้องลงไปรับการสอบสวนที่สำนักพญายม ท่านพญายมจะสอบสวนวิญญูณเหล่านั้น ดังนี้

1. เจ้าเคยทำความดีอะไรมาบ้าง ตอบ.....
2. เจ้าเคยทำความชั่วอะไรมาบ้าง ตอบ.....
3. เจ้าต้องการรับผลของความดีหรือความชั่วก่อน

ถ้าวิญญูณตอบผลของความดีไม่ได้ นึกไม่ออก ท่านจะถามถึง 3 ครั้ง ให้พยายามนึก แต่นึกไม่ออก ท่านก็ต้องปล่อยให้ผลของความชั่วตอบสนองคือลงนรก ท่านเองก็ไม่อยากให้เกิดนรก แต่ถ้าความดีของเขามีน้อยนิดจนนึกไม่ออก และความชั่วมันมากมายเหลือเกิน ท่านก็จใจ ผมเองก็ช่างสงสัย ก็กราบเรียนถามท่านว่า ท่านมีบัญชีบุญบัญชีบาปอยู่มิใช่หรือ เหตุใดไม่บอกเขาในส่วนของบุญที่บันทึกไว้ ท่านตอบว่าเมื่อความชั่วมันมากเกินไป นายเวรก็รออยู่มีมาก ก็สุดที่จะเอาความดีอันน้อยนิดมาตอบสนองได้ ก็ต้องให้เขาได้รับผลของกรรมก่อน ค่อยไปรับผลของบุญทีหลัง

ท่านผู้อ่านทุกท่าน ท่านต้องตายแน่นอน 100% ถ้าท่านถูกองค์พญายมราชถาม ท่านลองคิดคำตอบไว้ นะ รับรองว่าโกหกไม่ได้แน่นอน

พระท่านสอนว่าคนทำดีได้ไปสวรรค์ คนทำชั่วต้องตกนรก แล้วใครบ้างล่ะ ไม่เคยทำชั่วทำบาปมาเลย ไม่มีสักคน ทุกคนมีทั้งบาปและบุญ ที่กระทำไว้ทุกคน ดังนั้นผมขอ บอกว่าให้ทุกคนช่วยตัวเองให้พ้นนรกได้ โดยประกอบกรรมดีไว้ให้เป็นประจำ ผังไว้ในดวงจิต เช่น ใ้บาตรประจำ, นั่งสมาธิ ถือศีลเป็นประจำ หรือสร้างวิหารทาน เช่น ส้วม ศาลา โบสถ์ เจดีย์ (ร่วมกันบริจาคสร้างไม่ใช่ต้องทั้งหมดคนเดียวก็ได้) ผังความจำความ อืมใจไว้ในดวงจิตว่าเราได้สร้างวิหารทานไว้ คอยดูแลบำรุงรักษาให้เป็นประจำรับรองตอบ คำถามข้อที่ 1 ของท่านพญายมได้แน่ เมื่อเราเลือกขอรับผลของบุญก่อน ผลบุญทุกอย่างที่ ท่านทำไว้จะส่งให้กายของท่านกลายเป็นเทวดาชั้นใดชั้นหนึ่งตามกำลังบุญที่ทำไว้ แล้วผล บาปล่ะ อ้อ! ยังรอสอนท่านอยู่ ถ้าท่านเพลิดเพลินในการมีความสุขในภพสวรรค์จันหมด บุญ หล่นวูบลงมารับผลของบาปได้เช่นกัน

ดังนั้น เทวดาทั้งหลายต่างก็กลัวหมดบุญ จึงมุ่งปฏิบัติธรรม มสร้างบุญจากการ ปฏิบัติ เพื่อเลื่อนไปในภพภูมิที่สูงขึ้นไป ณ แดนดาวดึงส์สวรรค์ชั้น 2 มีท้าวสักกะเทวราช หรือพระอินทร์ปกครองอยู่ เป็นที่ตั้งของพระจุฬามณี เจดีย์บนแดนสวรรค์ในวันพระ พระพุทธรูปเจ้าจะมาเทศน์โปรดเหล่าเทวดาทั้งหลายที่มาฟังธรรม ให้ปฏิบัติธรรมให้ พ้น จากวิถุสงสารนี้ เรียกว่าสร้างบุญจนผลของบาปตา มสนองไม่ทัน เราคงเคยได้ยินคำ ว่า ทาน ศีล ภาวนา

บุญชั้นทาน เช่น ทำบุญใ้บาตร ทอดกฐิน ผ้าป่า บริจาคทาน เป็นอามิสบูชา ด้วยกำลังทรัพย์ กำลังกายนี้ผลบุญจะปรากฏที่สวรรค์ชั้น 1 จาตุมหาราชิกาเท่านั้น เวลา สวรรค์ชั้นนี้ 1 วัน เท่ากับ 50 ปีมนุษย์

บุญศีลมีพลังบุญสูงกว่าบุญชั้นทาน เพราะเป็นบุญปฏิบัติความบริสุทธิ์ของดวง จิตสะอาดกว่าบุญชั้นทาน ผลบุญศีลนี้ส่งถึงสวรรค์ชั้นดาวดึงส์คือสวรรค์ชั้น 2 ถ้าความ บริสุทธิ์ของจิตสะอาดบริสุทธิ์มากขึ้นและมีการสวดมนต์ภาวนาก็สามารถไปอยู่สวรรค์ชั้น 3, 5, 6 ได้ส่วนสวรรค์ชั้น 4 คือชั้นดุสิต เป็นที่เฉพาะพระโพธิสัตว์ท่านสถิตย์อยู่ เช่น หลวงปู่ทวด หลวงพ่อปาน เจ้าแม่กวนอิม ส่วนหลวงพ่อดำทำซุงพบท่านที่ชั้นนิพพาน

มีเรื่องเล่าว่า เจ้าแก้วคนหนึ่งมีจิตเป็นกุศลมาก แก่ สร้างโบสถ์คนเดียวทั้งหลัง หมดเงินเป็นล้าน แต่ตัวแก้วไม่ได้ถือนิสิตภาวนา ปรากฏว่าผลบุญแก้วได้ปรากฏที่สวรรค์ชั้น 1 เท่านั้น แต่มียายคนหนึ่งยากจน แก่มาถือนิสิตอยู่ที่วัด ใ้บาตรทำบุญตามสถานะ ปรากฏว่า ผลบุญศีลของแก้วไปปรากฏที่สวรรค์ชั้น 2 โดยไม่ได้ใช้เงินสักบาท

ผมมียายคนหนึ่งเสียชีวิตไปแล้วชื่อยายรำพึง เดิมแกมีอาชีพขายกล้วยเตี้ยเรือพายเรือขายอยู่คลองบางขาม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี พอแกเสียชีวิตไป พวกผมลองติดตามดูว่าแกอยู่ไหนถ้าลำบากจะได้ช่วย ปรากฏว่าแกเลือกรับผลบุญมาเป็นนางฟ้าอยู่ชั้นจาตุมหาราชิกา ก็หมดห่วงหลังจากนั้นอีกประมาณ 7-8 เดือน พวกผมลองติดต่อแกดูอีกครั้ง ปรากฏว่าแกไปเป็นนางฟ้าอยู่ชั้นดาวดึงส์ ผมสงสัยเลยถามดูว่ายายผมจำได้ว่ายายอยู่จาตุมหาราชิกา แล้วทำไมตอนนี้ยายมาอยู่ดาวดึงส์ ยายตอบว่า เพราะบุญปฏิบัติตอนเป็นนางฟ้า ยายเร่งปฏิบัติ พอพลังบุญมากเพียงพอ ก็เลยมาอยู่ชั้นดาวดึงส์ ผมก็เลยเข้าใจ บนสวรรค์เองก็มีการปฏิบัติธรรม เพื่อเลื่อนภพภูมิให้สูงขึ้น โดยไม่ได้รอผลบุญอุทิศจากใคร

9. อาจารย์ผมเอง

อีกท่านหนึ่งที่ผมพบเป็นอาจารย์ผมเอง ชื่อทองคำ งามชื่น บ้านอยู่คลองบางบัว อำเภอบางเขน ตอนแรกตรวจสอบพบอยู่สวรรค์ชั้นที่ 1 ก็หมดห่วง แต่พอผ่านมาอีก 1 ปี พวกผมลองติดต่อท่านดูใหม่ ปรากฏว่ากลายเป็นสัมภเวสีอยู่ในป่าแห่งหนึ่ง ผมถึง อ้าว ! ทำไมอาจารย์มาอยู่ที่นี้สอบถามดู ปรากฏว่าแกบอกว่าตอนเป็นเทวดาแก้วผลิตผลิตความสุขไม่ได้ปฏิบัติธรรม อยู่ๆ ก็หล่นวูบมาอยู่ที่ป่านี้ ผมเลยชวนมาปฏิบัติธรรม ตอนนี้ผลบุญปฏิบัติส่งผลให้อาจารย์ทองคำได้กลับขึ้นไปอยู่บนสวรรค์เรียบร้อยแล้ว หวังว่าแกคงไม่มีวัวเพลินอีกแน่นอน

มีอยู่อีกข้อหนึ่ง ที่ผมกราบเรียนถามองค์พญายมราช คือ ถ้าคนที่มีความชั่วบาปมากแต่พอเขาจะสิ้นใจจิตกลับยึดพุทธโศก ถึงพระพุทธเจ้าเป็นที่พึ่ง พอสิ้นชีวิตเขาจะต้องรับผลของกรรมใดก่อน ท่านตอบว่า เมื่อเขามีจิตยึดเกาะกับพระพุทธองค์และภavanaพุทธโศกย่อมเกิดผลบุญกับเขา ทำให้เขาสามารถขึ้นไปรับผลของบุญก่อนได้ แต่ผลของบุญมีระยะเวลาสั้นนัก ถ้าหมด ก็จะลงมารับผลของบาปได้ แต่ถ้าเขาปฏิบัติธรรมโดยตั้งใจบนสวรรค์ จนเกิดผลบุญบารมีมาก เขาเองก็สามารถเลือกภพภูมิสูงขึ้นได้ ยังไม่ต้องลงนรกนี้เองที่พอคนจะสิ้นใจเขาให้ภavanaพุทธโศกๆ หรือ อรหันต์ๆ

10. จี๊เมา

อีกรายหนึ่งน้องชายผมอยู่การบินไทย ติดต่อมาว่าเพื่อนรุ่นน้องป่วยตาย อายุยังไม่ถึง 40 ปีเลย ช่วยดูให้หน่อยพอจะช่วยเหลืออะไรได้บ้าง เพราะคนๆ นี้ทั้งตกปลา กินเหล้า บุญทานไม่เคยสนใจ บ้านเขาอยู่กาญจนบุรี ผมเองก็คาดว่าอายุคงยังไม่หมดแน่ เจอสัมภเวสีแน่ๆ เดียวจะเอาตัวมาไว้กับผมดีกว่า พอพวกผมติดตามดู ปรากฏว่า เป็นเทวดาอยู่สวรรค์ชั้น 1 ผมก็งง เลยถามว่า อายุหมดแล้วหรือ เขาบอกว่าหมดอายุแล้ว ผมก็สงสัยอีกเลยถามว่า เธอชอบตกปลากินเหล้ามันบาปทั้งนั้น ทำไมถึงมาเป็นเทวดาได้ เขาบอกว่าตอนที่พญายมท่านถาม เขานึกถึงบุญออก ว่าเขาเคยเอาเงินไปใส่ซองทำบุญกุฏิ น้าป่าที่เขามาเรียไรในที่ทำงาน แล้วเขาขอเลือกรับผลบุญก่อนเลยได้มาอยู่บนสวรรค์ แต่บุญเขามีไม่มากผมเลยบอก เทวดาใหม่่ว่า เธอรีบปฏิบัติกรรมหนีบาปนะรู้เรื่องไหม เขาตอบว่าตอนนี้รู้แล้วจะรีบตั้งใจทำ

11. พี่ชาย

อีกรายหนึ่งพี่ชายผมเอง ตายเมื่อ 1 มกราคม 2551 ชื่อพี่หมึก ตั้งแต่ปี 2549 ผมได้สอนให้พี่ถือศีลปฏิบัติกรรม โดยเล่าเรื่องเกี่ยวกับโลกวิญญาณที่พวกผมประสบอยู่ให้ฟัง พี่ชายผมเชื่อและตั้งใจถือศีล โดยวันธรรมดาถือศีล 5 วันพระถือศีล 8 ภาวนาประจำ ผมสอนวิธีการอุทิศบุญ เบิกบุญให้ด้วย ปรากฏว่าแกไปนอนเฝ้าเครื่องสูบน้ำที่นา เมื่อก่อนก็เสียวๆ แต่ไม่ถึงกลัวผี พอภาวนาจิตละเอียดพอสมควร แกเริ่มสัมผัสกับวิญญาณทางกาย คือ ขณะลुकเวลา มีวิญญาณมาหาแก พี่ผมส่งบุญให้วิญญาณตามนาของแกทุกวัน เวลาไปเฝ้าเครื่องสูบน้ำขอให้วิญญาณเหล่านั้นคอยช่วยดูแลขโมยด้วย แกเคยบ่นให้ฟังว่าคืนไหนผีไม่มาหาเหงาอะ! ผลจากการนั่งสมาธิภาวนาของแก ภายใน 2 ปี ส่งผลดีมาก ๆ คือพอแกตายไป พวกผมรีบติดต่อดูปรากฏว่า พี่ผมอยู่สวรรค์ชั้น 1 แต่ความสว่างของกายของเทวดาแกใกล้จะขึ้นสวรรค์ชั้น 2 แล้ว ผมเลยถามว่าพี่หมดอายุหรือยัง พี่บอก หมดอายุแล้ว ผมถามต่อว่าลงไปสำนักพญายมหรือเปล่า พี่ตอบว่าเปล่า พอตายกายทิพย์หลุดจากร่างแกตอนแกออกจากห้องน้ำเกิดแน่นหน้าอกแล้ววูบไป ก็มาอยู่บนสวรรค์นี้เลย ผมเลยสรุปได้ว่าคนที่ภาวนา และมีศีลเป็นปกติมีสิทธิ์ขึ้นไปรับบุญได้เลย โดยไม่ต้องไปสำนักพญายม ผมยังสงสัยถามต่ออีก ก็พี่ถือศีลภาวนาทำไมมาอยู่สวรรค์ชั้น 1 พี่บอกว่าเพิ่งทำได้ไม่นาน พลังบุญยังไม่มากพอ แต่ก็เกือบจะได้ขึ้นสวรรค์ชั้น 2 แล้ว จะรีบปฏิบัติต่อ ที่สวรรค์ชั้น 1 นี้

พลังบุญของเทวดาไม่เท่ากัน ดูได้จากความสว่างของกาย ถ้าสว่างมากบุญมาก พอดี ผมนึกถึงเรื่องการอุทิศบุญที่ผมและพี่ทำกันอยู่ ผมถามว่าพี่ตกลงที่เราอุทิศบุญกันอยู่นี้ ถูกต้องจริงไหม พี่ตอบว่าถูกต้องจริงเพราะตอนนี้แก่ตายแล้ว ตอนผมรู้ว่าแก่ตายแล้วผมรีบไปวัดท่าซุงก่อนเลย โดยยังไม่ได้ตรวจสอบว่าวิญญาณพี่ชายมีสภาพเป็นอย่างไรพอถึงวิหาร 100 เมตร ผมเอาสังฆทานชุดละ 100 บาท เป็นชุดเล็กจำนวน 10 ชุด โดยถวายแล้วอุทิศบุญให้พี่ชาย 9 ชุด ให้นายเวรของพี่ชาย 1 ชุด เสร็จแล้วยังเหลืองบประมาณทำบุญอีก 600 บาท ผมนำไปแลกเหรียญทองทั้งหมดเลย 600 บาท หยอดทีละเหรียญทอง ส่งบุญให้พี่ชายเป็นส่วนใหญ่และให้กับนายเวรของพี่ชายอีกส่วนหนึ่ง พี่ชายบอกได้รับบุญจากผม ตอนที่ทำที่วิหาร 100 เมตรมากกว่าที่งานศพอีก เพราะที่งานศพมีคนมากพิธี อีกอย่างคือความบริสุทธิ์ของพระที่วัดนั้นด้วย

หลวงพ่อดำ วัดท่าซุง เคยสอนไว้ว่าถ้ามีญาติเราตาย ก่อนอื่นให้เรารีบ ถวายสังฆทาน ส่งให้ผู้ตายโดยตรง โดยชุดสังฆทานนั้นต้องมีของครบทั้งอาหาร ของใช้ ผ้าไตรจีวร พระพุทธรูป ผู้ตายจะได้รับผลบุญที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ผมเองก็เห็นว่าท่านสอนดี มากเลยจำไว้ทำ ส่วนที่ผมให้นายเวรของพี่ เพราะผมเคยทำวิธี นี้ให้อาหมที่ตาย คือพอแก่ตายศพยังอยู่ในบ้าน พวกผมเรียกอาமாகุ้ยด้วย สภาพแกล้งเหมือนคนธรรมดาตัวเอง ผมก็แนะนำเมียของอาผม บอกให้ทำสังฆทานที่วัดท่าซุง ฝากผมไปได้เพราะผมไปทุกอาทิตย์ เมียของอาผมเชื่อ เลยฝากเงินมาให้ผมจัดการ วันที่ผม ไปวัดท่าซุง กำลังอยู่ บนแพขนานยนต์ที่มโนรมย์ เพื่อนของ ผมอีกคนหนึ่งซึ่งฝึกปฏิบัติสมาธิเช่นกัน แต่ฝึกจากสายวิชาธรรมะเปิดโลกกับอาจารย์วันชัย หอมจันทร์ ที่แถวเขาไม้เสียบ อำเภอตากลี วิชาสายนี้สืบต่อมาจาก ปู่โทน หล้าแพร ศิษย์ฆราวาส ของหลวงปู่เทพโลกอุดร ผมเองก็ไปฝึกแต่ยังไม่ทันเพื่อนๆ ผมถอดจิตออกไปได้ ตอนอยู่ บนแพขนานยนต์ เพื่อนผมโทรศัพท์มาหาถามว่ากำลังจะไปถวายสังฆทานให้อาใจไหม ผมตอบว่าใช่ เพื่อนผมบอกว่าขออีกหน่อยนะ ทำให้นายเวรของอาด้วย นายเวรยังเกาะอยู่เลยไม่ยอมละ คือเพื่อนผมเขาแอบถอดจิตไปดูอาผม เลยพบนายเวรของอาเข้า ตกลงผมเลยต้องทำสังฆทานให้นายเวร เขาจึงละตอนนี้ นายเวรผู้นั้นก็ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์เรียบร้อยแล้วจากบุญสังฆทาน เหรียญทองและบุญอกุศลที่ท่านเขาละเลิกการจ้องเวร

12. บุญเหรียญทอง

ขอพูดเรื่องบุญเหรียญทองน้อย เมื่อก่อนผมเองทำบุญสังฆทานเป็นประจำ ตั้งแต่ หลวงพ่อยังอยู่ ส่วนบุญเหรียญทองไม่เคยทำ ไม่รู้ว่าทำ ทำไม เพื่อนผมคนเดิมอีก นั้นแหละ แยกไปวัดท่าซุง ไปถวายสังฆทาน ทำบุญเหรียญทองและหยอดเงินตามผู้บริจาค ที่ตั้งเรียงกันอยู่ โดยมีป้าน้อย ชาวเหนือเป็นผู้ดูแล และรับแลกเหรียญทองและเหรียญบาท อยู่ตรงนั้น เพื่อนผมกำหนดจิตดูแสงบุญแต่ละอย่าง ปรากฏว่าแสงบุญเหรียญทองที่นำไป หยอดใส่พานหน้าพระจุฬามณีจำลอง พุ่งขึ้นแรงมาก และพุ่งไปยังพระจุฬามณีที่ดาวดึงส์ เพื่อนผมพบเช่นนั้น ก็เลยบอกให้ผมลองไปทำและพิสูจน์ดู ผมเองชอบพิสูจน์อยู่แล้ว ก่อนอื่นค้นหนังสือวัดท่าซุง อ่านดูก่อน รู้สึกว่าคุณพรนุชหรือชาโดว์ก็ ไม่รู้เขียนไว้ว่า พลังบุญ เหรียญทองหรือทำบุญด้วยทองเป็นการสะละของที่มีค่ามาก พลังบุญจะแรงมาก และพญายมราชท่านจะบันทึกชื่อผู้ที่ทำบุญด้วยทองนี้ไว้ในบัญชีทอง ผู้มีชื่ออยู่ในบัญชีทองนี้ เมื่อสิ้นชีวิต ให้ไปรับผลบุญก่อนเลย โดยไม่ต้องสอบสวนหรือลงโทษ เมื่อ ได้ความรู้จากหนังสือแล้วต้องพิสูจน์ ผมไปทำบุญเหรียญทองคูบัว ตอนทำยังไม่ติดตามคูหอรอก พอ กลับถึงบ้านคืนนั้น พวกผมได้ขอผลของบุญเหรียญทอง ปรากฏว่ามีพลังแรงจริงเพียง 1 เหรียญทอง (แลก 5 บาทเอง) มีพลังบุญแรงกว่า สังฆทานชุดละ 100 บาทอีก จากนั้นขอ อนุญาตท่านพญายมราช ขอทราบผลบุญเหรียญทอง ปรากฏว่าชื่อพวกผมทุกคนที่ไป ทำบุญเหรียญทอง มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีทองจริง โอ้โฮ! หลวงพ่อวัดท่าซุงท่านรอบคอบ จริงๆ ท่านพยายามหาวิธีให้ศิษย์ท่านและผู้มาทำบุญกับท่าน ได้พ้นจากอบายภูมิโดย กุศโลบายให้ทำบุญเหรียญทองนี้เอง หลังจากรู้เช่นนี้ ผมเลยเป็นเจ้าของประจำตรงบุญเหรียญทองนี้ ทุกอาทิตย์เลย จนป้าน้อยผู้ดูแลตรงที่แลกเหรียญจำได้ จะล้อเล่นทุกครั้งว่า ลูกค้ารายใหญ่ มาแล้ว

ผมเล่าไปเลเรื่องไปเรื่องนั้นเรื่องนี้ ตามที่นี้ก็ออกจากประสบการณ์ที่เล่าเรื่องบุญ ที่วัดท่าซุง ที่ว่า ได้บุญมากนั้นเป็นแค่บุญชั้นทานนะ บุญศีลภาวนา นั่งทำที่บ้านก็ได้เยอะ กว่าอีก บนที่นอนนั้นแหละเหมาะที่สุด เราทำห้องนอนเราให้เป็นที่ภาวนาชิ ดิคัดแล้ว ค่อยไปหาผู้รู้ช่วยแก้ไขก่อนลงมือภาวนาก็ให้ขอบารมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คຸ້ມครอง และเราก็หมั่นอุทิศบุญ แจก ครอบงำปลอดภัย ไม่ต้องไปอยู่รวมกันปฏิบัติหอก คนมากุ่นวาย จิตตก อาจารย์ผู้สอนท่านได้แต่แนะวิธีทำและแก้ไขสออารมณ์ จะให้ท่าน เสกเราให้สำเร็จไม่ได้ เราต้องทำเอง ดังนั้นเรียนรู้แล้วให้นำไปปฏิบัติเอาเองที่บ้าน ไม่ใช่ ต้องไปเฝ้าอยู่กับอาจารย์ที่วัดหอรก เอาละพอแล้ว ขอเปลี่ยนหัวเรื่องบ้างครับ

13. คนตายเพราะนายเวรติดตามมาเล่นงาน (อุปมากรรม)

คนที่ตายเช่นนี้ อายุจริงยังไม่หมด เช่น อายุจริง 80 ปี แต่ถูกนายเวรเล่นงาน จนตายด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง อายุเพียง 20 ปี เมื่อเขาตายแล้วบุญบาปที่ทำไว้ยังไม่ต อบสนอง เขาจะเปลี่ยนส ภาวะเป็นวิญญาณสัมภเวสีอยู่อีก 60 ปี จึงจะมีผู้มารับตัวไปยมโลกเพื่อ สอบสวน วิญญาณเหล่านี้แหละสัมภเวสีเร่ร่อน หมอผีหมออาคมชอบเอาตัวไปเลี้ยง เรียก มาเกิดเป็นรักยม กุมารก็มีถ้าญาติรู้จักการทำบุญอุทิศบุญให้เพียงพอ บุญนั้นสามารถทำให้ เขามีความสุขได้และถ้านุญมากเพียงพอ สัมภเวสีเหล่านี้ก็สามารถขึ้นไปเป็นเทวดาชั้นจตุ มหาราชิกาได้ แต่ส่วนใหญ่ เร่ร่อนอดอยากหิวโหย เสื้อผ้าเก่าๆ สภาพผอมโซ หาเศษ อาหารค้ำยชะกิน เพราะญาติที่บ้านตนเองเขาไม่อุทิศบุญให้หรืออุทิศบุญไม่เป็น ความหิว และหมดหวังจากญาติทำให้ต้องออกหาอาหารกินเอง ตามทางสามแพร่ง ถ้าเราเห็นกระทง ใบบองใส่อาหารของผู้ที่หมอดูหรือผู้รู้ด้านโหราศาสตร์ ให้ไปทำการสวดเคราะห์นำไป วางไว้สัมภเวสีที่อยู่แถวนั้นจะรุมแย่งกันกิน เอ ! ก็คนมองเขาเหล่านี้ไม่เห็น ทำไมไม่ลัก หยิบกินอาหารของมนุษย์ล่ะ ! ผมก็เคยสงสัย ได้ทูลถามผู้สูงสุดเบื้องบนได้รับคำตอบว่า อาหารที่มีเจ้าของและเขาไม่อนุญาต ถ้าหยิบกินเมื่อไรจะกลายเป็นไฟ เพราะผิดศีลข้อ 2 เหตุนี้เองถึงได้อดอยากหิวโหยกันมากมาย ปัจจุบันนี้ผมเองก็ต้องมาทำหน้าที่คอยเก็บ วิญญาณเหล่านี้มา แล้วส่งบุญให้ จัดเทวดาให้สอนเขาเหล่านี้ให้ถือศีล ปฏิบัติธรรม เมื่อ เขาเหล่านั้นมีที่พึ่ง ไม่อดอยากหิวโหยและมุ่งมั่นปฏิบัติธรรม บุญปฏิบัติธรรมของเขาเอง จะทำให้เขาเหล่านั้นแปรสภาพเป็นเทวดาลอยขึ้นไปอยู่สวรรค์ชั้น 1 โอ้โฮ! ไม้หรือเปล่า บังอาจใช้เทวดา ไม่ได้ใช้ครับขอความร่วมมือ ที่บ้านแต่ละบ้านมีเทวดาตั้งมากมาย แต่ มนุษย์ไม่รู้กันเอง เขาเป็นใครมาอย่างไร มาอยู่กับเราได้อย่างไร แปลกนะ เอาละในตอน หลังจะเล่าให้ฟัง ตอนนี้ขอเล่าเรื่องคนตายก่อนอายุขัยให้หมดก่อนครับ

14. โค้งผีสิง

ตามทางโค้งทางแยกที่อันตราย มีอุบัติเหตุเกิดขึ้น นบ่อยมีคนตายมาก ตายซ้ำๆ กันอยู่ที่เดิมกลายเป็นโค้ง 100 ศพ แยกผีสิง จริงอยู่มีวิญญาณที่ตายก่อนอายุขัยบริเวณนั้น จริงๆ แต่เขาเหล่านั้นไม่ได้ทำให้ผู้คนต้องมาเสียชีวิต ตามใจชอบ เขาไม่มีสิทธิ์ทำเช่นนั้น ยกเว้นมีกรรมเกี่ยวเนื่องกัน เคยทูลถามผู้มีบุญบา รมิสูงสุดท่านตอบว่า นายเวรเขาเล่นงาน กันเอง ไม่มีใครอื่นทำ พอดีบริเวณนั้นสามารถทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

15. วังแม่ลูกอ่อน

มีอยู่ที่หนึ่งที่จังหวัดชัยนาท ที่วัง แม่ลูกอ่อนของแม่น้ำเจ้าพระยาใกล้เขื่อนชัยนาท ปรากฏว่าเด็ก 2 คนพี่น้องพากันเล่นน้ำแล้วจมน้ำตายทั้งคู่ บริเวณนั้นก็มึนเล้าลือกันว่ามีคนตายบ่อย ผมมีความสงสัยว่าใครกันนะมาคอยทำร้ายคนให้จมน้ำตรงบริเวณนี้ คิดต่อไปพบผู้เฝ้าอยู่บริเวณนั้น เป็นนางฟ้า เลยถามว่า เธอทำให้เด็กตายหรือเปล่า เธอตอบว่าไม่ได้ทำ นายเวรของเด็กเขามาทำกันเอง เธอไม่ได้เกี่ยวข้อง ตกลงเข้าใจแล้ว

16. น่องแว็บ

ที่อำเภอบางระจัน ผมเป็นคนภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่อำเภอนี้ เมื่อประมาณพ.ศ. 2513 มีเด็กหญิงคนหนึ่งเล่นน้ำอยู่ริมแม่น้ำน้อย เธอชื่อเล่นชื่อ “แว็บ” เธอโดดน้ำลงไปชนเอาตอไม้ที่ตอขี้เลยทำให้เธอจมน้ำตาย ผมยังไปดูศพเธอตอนที่ผมยังเด็กอยู่ พอพวกผมเริ่มคิดถึงวิญญาณได้ ก็คิดถึงว่าเธอผู้นี้ตายไป 38 ปีแล้ว ยังอยู่หรือเปล่า ตรวจสอบหาที่บ้านเธอก็ไม่พบ ริมน้ำที่เธอตายก็ไม่พบ โน่น! ไปพบอยู่หน้าวัดน้อยนางหงษ์ อำเภอบางระจัน ปรากฏว่าเธอเป็นสัมภเวสีหอมโช เลยต้องอุทิศบุญให้เธอ แล้วชักชวนเธอมาปฏิบัติธรรมจนเดี๋ยวนี้เธอสบายแล้ว

17. ทิดจง

อีกรายผมเรียกแก้วว่าทิดจง มือตีกลองยาว จำไม่ได้ว่าปีอะไรประมาณพ.ศ. 2518 เป็นช่วงเทศกาล แกดตีกลองยาวและกินเหล้ามาตลอดวัน อยู่ๆ ก็ฟุบเงิบไปสิ้นใจตายไปเลย พ.ศ. 2549 พวกผมได้ลองติดต่อดูว่าอยู่แถวบ้านหรือเปล่า ปรากฏว่าแกยังอยู่แถวนั้นถามแก้วว่าตั้งนานแล้วยังไม่ไปไหนอีกหรือ แกว่าไม่รู้จะไปไหน ไม่เห็นมีใครมารับตัวไปเลยถามแก้วว่าแล้วมีกินหรือเปล่า แกตอบว่าคู้ยยะกิน ผมก็เลยต้องสงเคราะห์แกอีกราย เมียแกก็อยู่บ้านที่แถวนั้นนั่นแหละ แต่เขาไม่สนใจเรื่องทำบุญ

18. น่องนกระทา

เธอเป็นคนพิการโปลิโอแต่กำเนิด คงเนื่องแต่กรรมเก่า มีชีวิตอยู่ประมาณ 10 ปีก็เสียชีวิต รายนี้เป็นสัมภเวสีแอบอยู่ในบ้านตัวเอง ชวนไปปฏิบัติธรรมไม่เอาไม่ยอมเถียงอีก “ฉันยังไม่ตาย” คือสภาวะของสัมภเวสีก็มีสภาพเหมือนคน นั่นแหละ ทำให้เธอเข้าใจผิด ตกลงคุยกันไม่รู้เรื่องแต่สงสารเพราะเห็นมาแต่เด็ก เป็นคนบ้านเดียวกัน เลย

จำต้องใช้กำลังขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์นำวิญญูณของ “น้องนภกระทา” ลอยเว้าไปส่งไว้ที่วัดแห่งหนึ่งในป่าที่เพชรบูรณ์ เทวดาที่วัดนั้นก็มารับที่ประตูวัด ค เลย นำไปปฏิบัติธรรม เคี้ยวนี้สบายแล้ว

19. ผีโปง

ที่บ้านผมที่อำเภอบางระจันบริเวณทิศใต้ตั้งแต่เด็กๆ มีผู้ทรงญาณชื่อ “หมอขลับ” นั่งสมาธิคูบอกว่าบริเวณนั้นอย่าปลูกบ้านอยู่ เพราะเป็นที่ผีโปงเคี้ยวจะเดือนร้อน พ.ศ. 2549 พวกผมลองพิสูจน์ คูชีผีโปงมันหน้าตาอย่างไร ปรากฏว่าพบสัมภเวสีตนหนึ่ง อยู่บริเวณนั้น เลยสอบถามคู ปรากฏว่าแกถูกเสือกัดตายที่ตรงนั้นมาเกิน 100 ปีแล้ว ไม่เคยได้บุญจากใครเลย เพิ่งได้จากผู้เขียน นี่แหละ พอชวนไปปฏิบัติธรรม ตามไปเลยไม่อยู่แล้ว ที่อยู่ที่เพราะไม่รู้จะไปทางไหน เอ ! ชักสงสัยตายเกิน 100 ปี อายุต้องหมดแล้ว ทำไมยังเป็นสัมภเวสีอยู่ที่เดิม สงสัยมั๊ยครับ เคี้ยวเฉย

20. นักรบไทยพม่า

วันหนึ่งขับรถผ่านจังหวัดสุพรรณบุรีเข้าจังหวัดอยุธยา นึกถึงว่าบริเวณนี้ทหารไทยกับพม่ารบกัน คนตายมาก เขาเหล่านั้นยังอยู่หรือไม่ พอตรวจสอบไอ้โฮเป็นหมื่น ทั้งไทยทั้งพม่า ตายละบ้านผมรับไม่ไหวแน่ถ้าชวนไป เอาอย่างนี้ ประกาศเลย ใครต้องการไปรับบุญและปฏิบัติธรรมกับเราเตรียมตัว อธิษฐานขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ นำวิญญูณเหล่านี้ไปส่งวัดที่เพชรบูรณ์หมดเลย

ความสงสัยยังอยู่ คนสมัยอยุธยา อายุต้องหมดแน่นอนแล้วทำไมยังเป็นสัมภเวสีอยู่แถวบริเวณที่รบกัน ผู้ที่ตอบได้อยู่เบื้องบนสูงสุด กราบทูลถาม เลยได้คำตอบ ดังนี้ คนใดที่ตายไปแล้วถ้าบุญก็ไม่เพียงพอจะขึ้นสวรรค์ บาปก็ไม่พอที่จะลงนรก ยมโลก จะส่งวิญญูณนั้นขึ้นมาอยู่ที่เดิมที่ตาย ปลอ่ยให้เป็นสัมภเวสีเร่รอนอยู่ จนกว่าจะหมดกรรม และไปเกิด

ทุกวันนี้ในหมู่คนที่รู้จักผม เวลาญาติพี่น้องเสียชีวิตก็มาขอความช่วยเหลือ ตรวจสอบว่าวิญญูณผู้ตายเป็นอย่างไร ผมเองก็ไม่ใช่ว่าผู้วิเศษ ก็ต้องอาศัยผู้ที่ได้มโนมยิทธิ ที่ดีกว่าผมช่วยตรวจสอบที่ผมเรียกว่า “พวกผม” นั่นเอง ถ้าพบว่ายังไม่หมดอายุ แสดงว่านายเวรเล่นงานจนเสียชีวิต อยู่ในภาวะ “สัมภเวสี” ไม่ว่าจะมียศ มีศักดิ์ ยิ่งใหญ่ขนาดไหน

ถ้าไม่มีบุญตอนนี้ อยู่ในสภาพน่าสงสารทั้งนั้น ผมไม่ซ้ำเติมว่าเขาหรอก แต่จะเอาบุญให้เขาเหล่านั้น และพาไปปฏิบัติธรรม บางรายป่วยตายาย พ่อแม่ ตายไปตั้งนานแล้ว พอตามหา ก็มีทั้งไปสวรรค์ ส่วนใหญ่เลยอยู่สวรรค์ชั้น 1 มาก บางรายไปเป็นสัตว์นรกแล้ว บางรายกลายเป็นสัตว์เดรัจฉานเรียบร้อยแล้ว แต่ก็มีที่เป็นสัมภเวสีอยู่ผมก็จะช่วยพวกนี้แทนญาติเขา นี่แหละครับ ถ้ารู้วิธีการอุทิศบุญ สามารถช่วยวิญญาณที่เราต้องการช่วยได้อย่างนี้ ลองทำดูซิครับ ไม่สงวนความรู้ อยากให้ชาวพุทธเราทำได้ทั้งโลกเลย จะได้บาปภาระผมได้ช่วย ถ้าสนใจพุทธศาสนา ทำบุญใส่บาตร สวดมนต์ นั่งภาวนา แผ่เมตตา ก็เป็นวิธีการที่ดีสำหรับชาวพุทธเป็นการสะสมบุญไว้ภพหน้า ถ้าใครคิดว่าโลกวิญญาณไม่มี เหลวไหล ก็ปล่อยเขาเถิด วันนั้นที่มาถึงเขาๆ จะรู้เอง การไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ถือว่าถูกต้องดีครับ แต่ไม่ยอมพิสูจน์ดูก่อนแล้วบอกไม่มีอย่างนี้ไม่ถูก วิญญาณเป็นคลื่นที่ละเอียด พระพุทธเจ้าท่านให้วิธีพิสูจน์ได้ด้วยการฝึกสมาธิ ให้คลื่นจิตของเราละเอียดใกล้เคียงกับวิญญาณ แล้วจะรู้เองว่าความจริงคืออะไร ลองเอาเองครับ!

เอ! แล้วแผ่เมตตา หลายวัดสอนให้ทำกัน มันไม่ใช่การอุทิศบุญหรือ ตอบเต็มปากเลย “ไม่ใช่” รู้ได้ยังไงครับ การแผ่เมตตาคือ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย.....คือบอกให้เขาเป็นสุข แต่ไม่ได้ให้บุญเขา วิญญาณเขาไม่ได้อะไรเลย

21. เทือกเขาภูพานแดนผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์

มีอยู่วันหนึ่งนึกถึงเทือกเขาค้อ หินร่องกล้า ภูพาน ทหารไทยกับ ผกค. ซึ่งก็คือคนไทยด้วยกันนี่แหละ แต่มีความคิดเห็นในทางการเมืองไม่ตรงกัน จำต้องฆ่ากันเอง เขาเหล่านั้น “ตายโหง” น่าจะมีวิญญาณตามป่าเขาหลงเหลืออยู่มากนะ ลองติดต่อเทวดาที่รักษาเขตที่เทือกเขาภูพานดูก่อน

ผม : สวัสดี ท่านเป็นเทวดาที่รักษาเทือกเขาภูพานใช่หรือไม่

เทวดา : ใช่

ผม : ท่านมาอยู่ที่เทือกเขาภูพานนานหรือยัง

เทวดา : มาอยู่ได้ 10 ปีมนุษย์

ผม : ท่านก็ไม่ได้อยู่ตอนเขาสู้รบกันนะสิ

เทวดา : ใช่

ผม : ท่านเป็นเทวดามากี่วัน

- เทวดา : 2 วัน (1 วัน = 50 ปีมนุษย์)
- ผม : แถวภูพานยังมีวิญญาณทหารกับ ผกก. อยู่มากไหม
- เทวดา : ยังมีอยู่มาก เพราะเขายังไม่หมดอายุ เป็นสัมภเวสีกันอยู่
- ผม : สัมภเวสีเหล่านั้นได้รับบุญจากพระแถวนั้นบ้างไหม เพราะมี
วัดป่าอยู่มาก พระปฏิบัติทั้งนั้น
- เทวดา : ไม่มีใครอุทิศให้เลย มีแต่สัมภเวสีพวกนี้จะไปตามวัดป่า เวลา
พระท่านปฏิบัติภาวนา พอมีแสงบุญก็แอบอนุโมทนากัน เอา
พอได้บุญ
- ผม : อ้าว! พระท่านก็แผ่เมตตาดี
- เทวดา : เวลาท่านแผ่เมตตาไม่เห็นมีบุญออกมานี่ ท่านเพียงแค่ให้เป็น
สุข
- ผม : ท่านลองรับบุญอุทิศจากผมคุณผมจะเบิกบุญของผมอุทิศให้ท่าน
“ขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบนันดาลให้
บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับเทวดาที่กำลังติดต่อกัน” เป็นยังไง
ครับ ได้รับบุญตรงไหม
- เทวดา : ได้รับ ได้รับตรงเลย
- ผม : เอาอย่างนี้ ผมขอความร่วมมือท่าน ขอให้รวบรวมสัมภเวสี
เปรต อสุรกาย ปอบ แถวๆ นี้มารวมกันแล้วท่านสอนให้เขา
ถือศีล ปฏิบัติสมาธิ ส่วนผมจะส่งบุญมาให้ทุกวิญญาณที่
ภูพานนี้ รวมทั้งท่านและเหล่าเทวดา ยักษ์ นาค ครุฑ แถว
บริเวณนี้ ใครช่วย ผมให้บุญหมด แล้วใครช่วยกันสอนก็จะได้
บุญธรรมทานเองครับ ตกลงไหม
- เทวดา : ตกลง ดีกว่าอยู่เฉยๆ เหนงแล้วยังได้บุญอีก เดี่ยวจะไปบสทัวเลย
- ผม : ขอถามหน่อยครับ แถวนั้นยังมีปอบอยู่อีกหรือ
- เทวดา : ยังมีอยู่ แต่ไม่มาก

ครับหลังจากนั้นก็เลยต้องสงเคราะห์ทั้ง เขาค้อ , หินร่องกล้าด้วย อ่านดูแล้ว
เหมือนนิยายนะ เชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็อ่านเอาสนุกก็แล้วกันครับ ผมพบอะไรมาก็ไม่อยากเก็บ
ไว้คนเดียว เลยเขียนเป็นธรรมทานให้คนทั่วไปที่สนใจได้รู้บ้าง พบเจอมามากตัวอย่างก็เลย

มาก เวลาผมอ่านที่ผู้อื่นเขียนถ้ามีแต่เนื้อหาหลักปฏิบัติอ่านพักเดียวก็ชักแข็ง แต่ถ้ามีตัวอย่าง
ประสบการณ์ผสมเข้ามา เออ! อ่านแล้วรู้สึกรู้เรื่องดี การเขียนของผมยังไม่ดีนัก เพิ่งเคย
เขียนครั้งแรกจริงๆ เขียนแล้วก็ไม่คิดขาย อยากให้เป็นธรรมทาน ให้ชาวพุทธระดับต้นๆ
แบบเดียวกับผมได้เรียนรู้เรื่องบุญและโลกวิญญาณกัน ชาวพุทธระดับต้นๆ มีจำนวนมากๆ
อ่านหรือฟังที่พระท่านสอน สิด ภาวนา จิต สติ ไม่รู้เรื่อ อดรอก อ่านไป ฟังไปก็เหมือน
คุณยายไปวัดไปฟังพระเทศน์ พอถามปรากฏว่าไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ “ฟังเอาบุญจ๊ะ” เสร็จ
แล้วก็สวดมนต์ สวดๆๆ ถามว่าสวดทำไม “สวดเอาบุญจ๊ะ” รู้เรื่องที่สวดไหม “ไม่รู้จ๊ะ”
จบกันชาวพุทธ นี่เองทำให้ผมเกิดความคิดเขียนประสบการณ์ของช าวพุทธระดับต้นหรือ
ระดับประถม อย่างที่ผมเป็นอยู่ ให้ผู้คนได้ลองศึกษาดู รู้จักทำบุญทำทานอย่างไรได้บุญ
และอุทิศบุญเป็น รู้เรื่องโลกหลังความตายพอสมควร เท่านั้นแหละครับ

22. นางฟ้าคนสวย

เอาเรื่องแม่เมตตาอีกสักเรื่อง ที่วัดหนองทระภู อำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท มี
เรือนไทย มีเสาดกน้ำมันด้วยได้ข่าวว่าเขียนนำคุณเลย พระลูกวัดยังไม่มีใครกล้านอนเรือน
ไทยนี้เลย มีแต่หลวงปู่ฤาษิตาไฟท่านอยู่ได้ แต่ท่านเองก็มีกุฏิจำวัดอยู่อีกที่หนึ่ง ตกลงเรือน
ไทยคงจะปลุกไขว้ไว้ให้รุ่นลูกหลาน นได้คิดประการก่อสร้างเรือนไทย และใกล้กัน นั้นมีวัด
เขาสารพัดดี ซึ่งเป็นวัดปฏิบัติ มีพระอาจารย์สำรวมเป็นเจ้าอาวาส เป็นศิษย์สายหลวงพ่อ
สังวาลย์ จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นวัดปฏิบัติดีปฏิบัติชอบวัดหนึ่งของจังหวัดชัยนาท ด้วย
ความสงสัยในความเขียนของเรือนไทยเสาดกน้ำมันนี้จึงเลย ไครหนอ ! ช่างคุณจิง เลยขอ
ติดต่อดู ปรากฏว่าพบนางฟ้าอยู่ที่เสาดกน้ำมันนั้น

ผม : สวัสดี ท่านเป็นนางฟ้าอยู่ที่เรือนไทยนี้หรือ

นางฟ้า : ไซ้ เราอยู่ที่เรือนไทยนี้ 2 คน

ผม : ได้ข่าวว่าที่นี่เขียนจิงเลย ท่านทำหรือ

นางฟ้า : เปล่า ไม่ได้หลอกเขา บางทีฉันนั่งเฉยๆ เขาเห็นฉันเอง แต่
บางทีเวลาเขาจะหลับฉันก็ไปหยอกเขาเล่นบ้างไม่มีอะไรล้อเล่น
จะกลัวอะไรฉันสวยจะตาย

ผม : เออ! จิงนางฟ้าคนสวยจิงด้วย ขอถามหน่อยทำบุญอะไรถึง
ได้มาเป็นนางฟ้า

นางฟ้า : ตอนเป็นคนก็เป็นชาวบ้านธรรมดาแหละ ทำบุญตามประเพณี
หาผักหาปลา ทำมาหากินเหมือนชาวบ้าน พออายุมากตายไป
สำนักพญายมท่านสอบสวน ฉันก็เลือกรับบุญก่อน เลยได้ไป
อยู่สวรรค์ชั้น 1 พออยู่ได้ 2-3 วัน (1 วัน = 50 ปีมนุษย์) ก็มี
กระแสเสียงให้ลงมาใช้กรรม โดยมาอยู่ที่เสาด้านนี้ คอยรักษา
ดูแลเรือนไทยในวัด

ผม : กระแสเสียงใครหรือ

นางฟ้า : ได้ยินแต่เสียงสั่ง แต่ไม่เห็นตัว ก็คงเป็นท่านท้าวเวสสุวรรณ
นั่นแหละ เพราะท่านปกครองสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา

ผม : อยู่ที่เรือนไทย ปฏิบัติธรรมหรือเปล่าละ

นางฟ้า : ทำซิ เราก็มีกรรมอยู่ ก็ต้องรีบปฏิบัติธรรมหนีเหมือนกัน

ผม : อยู่ใกล้วัดเขาสารพัดดี พระที่วัดนั้นท่านปฏิบัติหรือเปล่า

นางฟ้า : พระที่นั่นปฏิบัติดี

ผม : แล้วเคยได้รับบุญส่งออกมาจากวัดเขาสารพัดดีหรือเปล่า

นางฟ้า : ไม่มีนะ พระท่านสวดมนต์ ภาวนา แผ่เมตตา แต่ไม่เห็นแสง
บุญพุ่งออกมาให้ใคร มีแต่ตอนภาวนาแสงบุญท่านออกมาใคร
อยากได้ก็แอบอนุโมทนาเอา

ผม : แล้วอย่างที่ผมส่งบุญให้นางฟ้าตามแบบของผมละท่านได้บ้างหรือ
เปล่า

นางฟ้า : ได้รับเต็มทีเดียว

ท่านผู้อ่านลองพิจารณาเอาเองนะครับ การเอาบุญให้กับดวงวิญญาณใดๆ จะใช้
การอุทิศหรือการแผ่เมตตา ก็เลือกเอาเองนะครับ

23. สัมภเวสีที่ซาอุดีอาระเบีย

มีอยู่คือนหนึ่งได้รับโทรศัพท์จากคนอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท เขาแนะนำตัว
เขาเองว่าได้รับทราบว่าคุณผมพอช่วยเรื่องวิญญาณได้จากคนรู้จักกัน อยากขอความ
ช่วยเหลือเรื่องพ่อเขาหน่อยครับ

คนหันคา : พ่อผมไปทำงานที่ซาอุ มีหน้าที่ขับรถบรรทุกทุกแล้วเกิดอุบัติเหตุ

จนเสียชีวิตอยู่ในทะเลทราย ตายมาประมาณ 10 ปีแล้ว ผมได้
ไปรู้จักกับแม่ชีท่านหนึ่ง ท่านนั่งสมาธิตรวจสอบดูปรากฏว่า
พ่อผมยังอยู่ที่ทะเลทราย เป็นผีอยู่ที่ถนนในทะเลทราย ผมอยาก
ขอให้ช่วยพ่อผมด้วย

ผม : คุณเชื่อหรือครับเรื่องแบบนี้ ทำไมแม่ชีไม่ช่วยพ่อคุณเลยละ
คนหันคา : แม่ชีนั่งดูเห็น ก็แนะนำให้ผมทำบุญกรวดน้ำให้ พ่อดีผมได้ข่าว
ว่า ท่านสามารถช่วยวิญญาณได้ ผมอยากขอให้ช่วยนำพ่อผม
กลับเมืองไทยด้วย ผมคิดในใจ! ตายละ เขาเอาเราไปเล่าเป็น
ผู้วิเศษเสียแล้ว เขาolongช่วยคุณหน่อย ยังไม่เคยไปช่วยถึง
ต่างประเทศเลย

ผม : ถ้าคุณมั่นใจว่าผมช่วยได้ เดี่ยวจะลองคุณนะ
คนหันคา : จะให้ผมเตรียมของอะไร ในการทำพิธีบ้างครับ
ผม : ไม่ต้องครับอีก 5 นาที คุณโทรมาใหม่ ผมจะบอกรื่องพ่อคุณ
ให้ทราบ

พอหยุดรับโทรศัพท์ ผมก็เรียกผู้ได้มโนมยิทธิเต็มกำลัง ก็คือพวกผมนั่นเอง มาๆ
ช่วยฝึกกันหน่อยเร็ว พอขออนุญาตพระ ขอพบกับวิญญาณที่ตายที่ซาอุ ฯ ก็พบร่างคนผม
โทรมาๆ อยู่ที่ถนนในทะเลทราย สภาพของเขาคือล้มกวีตายนอนอายุขัย เพราะนายแหว่เล่น
งานจนตายด้วยอุบัติเหตุ ที่หมอดูเขาเรียกว่ามีเคราะห์นั่นเอง แต่ภาษาพระเรียกอุปมากรรม
มาตัดรอนชีวิต ถ้าอุทิศบุญให้นายแหว่ที่มาถึงตัวทุกวัน จะไม่มีเหตุแบบนี้เกิดขึ้น พอพบตัว
แล้วไม่มีแว้วคุยให้เสียเวลาหรอก มาไกลน้ำมันแพง จัดการขออำนาจพระ นำวิญญาณดวงนั้น
กลับประเทศไทย โนนเลยเอาไปส่งไว้ที่วัดในป่าที่เพชรบูรณ์ แล้วเอาบุญให้เขาไป เดี่ยว
เจ้าหน้าที่เทวดาที่วัดเขาบริหารจัดการต่อเองพออีก 5 นาทีคนหันคาก็โทรมา

คนหันคา : พ่อผมเป็นยังไงบ้างครับ
ผม : แม่ชีที่ดูเก่งนะ เป็นล้มกวีตายนอนอยู่ที่ทะเลทรายจริงๆ แต่ตอนนี้เอา
กลับมาเมืองไทยให้เรียบร้อยแล้ว
คนหันคา : อะไรนะ พ่อผมกลับมาได้แล้วหรือ แล้วท่านอยู่ที่ไหน
ผม : ตอนนี้อยู่ที่วัดในป่าเพชรบูรณ์ ผมให้ไปถือศีลปฏิบัติธรรม
คนหันคา : แล้วผมต้องทำอะไรต่อครับ

ผม : ก็ทำบุญอุทิศให้ท่านนั้นแหละ ถูกแล้วที่เม่ชีบอก แต่ขอให้คิด
อุทิศทันทีที่ของหลุดมือนะว่า “บุญนี้ให้พ่อ” สั้นๆ แค่นี้บุญส่ง
ถึงพ่อคุณแน่นอน ไม่ต้องมัวกรวดน้ำหรอก

24. ความเจ็บป่วยที่ถูกลนายเวรกระทำ

นายเวรคือใคร ก็คือผู้ที่เราเคยฆ่ากรรมทำร้ายกายหรือ อใจเขามาในอดีตชาติ
และปัจจุบันชาติ มีทั้งที่เขาเคยเป็นมนุษย์ก็มี เป็นสัตว์ก็มี แต่ตอนที่เขาองเวรนี้ ทุกร่าง
เป็นคนทั้งหมด มีทั้งชายและหญิง ส่วนมากพบเป็นสัมภเวสี นายเวรเป็นผู้ที่มีความแค้น
จากการกระทำของเรา ดวงวิญญาณแค้นนี้ แต่ละคนมีจำนวนมหาศาล เพราะคนไม่ได้เกิด
มาชาติเดียว เราเวียนว่ายตายเกิดมาหลายภพหลายชาติ กระทำอะไรใครมาบ้างจำไม่ได้
จริงไหม

นายเวรเขามีคิวเหมือนเข้าแถวเรียงหนึ่งมาเล่นงานเราตามแรงแค้นของเขา นาย
เวรที่มาถึงตัวคือผู้กระทำเรา ส่วนนายเวรที่ยังไม่ถึงคิวกระทำ เขาจะยังไม่ทำอะไรเรา
ยกเว้นนายเวรที่มีแรงแค้นอาฆาตสูงมากอาจมีการแซงคิวมาเล่นงานก่อนก็มีเคยพบ เดี่ยวจะ
เล่าให้ฟัง

วิธีการที่จะไม่ให้นายเวรเล่นงานเราได้ ก็ใช้บุญนี้แหละ ใช้หนี้แค้นให้เขาเสีย
ทุกวันๆ ยิ่งมากยิ่งขึ้น โดยวิธีทำบุญหรือเบิกบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวัน และขอภักดิ์ ยิน
สิ่งที่เราล่วงเกินเขาไว้ เราจำไม่ได้ เราขอชดใช้ด้วยบุญจนกว่าท่านจะพอใจ เราขอ
อโหสิกรรมต่อกัน

25. วิธีเบิกบุญ

ให้อธิษฐานดังนี้ (ปรับปรุงคำอธิษฐานเองได้ตามความเหมาะสมของแต่ละคนขอ
อำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้นายเวร
ที่มาถึงตัวข้าพเจ้า

พอเราอธิษฐานในใจอย่างนี้ (อย่าอธิษฐานออกเสียง เดี่ยวคนไม่รู้เรื่องเขาจะว่า
เราบ้านะ) ในมิตินี้จะมีพลังบุญของเราเป็นลำแสงสีขาว พุ่งลงมาจากฟ้าไปหานายเวรที่
มาถึงตัวเรา ซึ่งเขาจะเป็นหญิงหรือชายก็แล้วแต่ สภาพสัมภเวสีโทรมๆ ของเขาจะอิมสวย
สว่างขึ้น ขอให้เรา ทำเป็นประจำยิ่งบ่อยิ่งดี เมื่อนายเวรเขาได้รับบุญเพียงพอ หายแค้น
เขาจะอโหสิกรรมเรา ละจากเรา ไปรับผลบุญนั้น จากนั้นนายเวรก็ต่อไปก็เข้ามาถึงตัวเรา

อีกไม่หมดไม่สิ้น เพราะเราทำเขามาก บางคนเถียงอีกฉันไม่เคยทำบาปจะมีน ายเวรได้
อย่างไร โธ! ผมไม่ได้พูดชาติเดียวนี้ครับ ขนาดพระพุทธรองค์ยังมีนายเวรตามเล่นงานเลย
แล้วเราคนธรรมดาจะไม่มีเชียวหรือ

ดังนั้น ต้องอุทิศบุญหรือเบิกบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันยิ่งบ่บ่ยิ่งดี อย่าให้
เขาทำเราก่อนค่อยแก้ไข จะคอยรับกรรมทำไมละ ธิบใช้หนี้เสียก่อน เขาก็ไม่ทำเราแล้วไม่
ดีกว่าหรือ

มีบางวัดพระท่านสอนให้นั่งกรรมฐานใช้หนี้กรรม ให้ทนเจ็บปวดหรือร่างกาย
แสดงอาการแปลกๆ ตามที่นายเวรเขามาแสดง แล้วอุทิศบุญให้นายเวรเพื่อชดใช้กรรมกัน
ก็เป็นอีกวิธีการหนึ่ง แต่วิธีของผมเอาบุญใช้หนี้ก่อนเลย

ขอสมมุติเปรียบเทียบ เราทำบุญทาน สีล สมาธิ ภavana พลังบุญมากมายเป็น
ลำแสง สีขาวลอยขึ้นไปเก็บบนสวรรค์รอเราอยู่ นายเวรเขาก็เห็นแสงบุญนั้นอยู่ แต่เรา
ไม่ให้เขา ดังนั้นเขายังแค้นมาก เพราะเรามีแล้วไม่给他เลย ยังจะมาแผ่เมตตาอีก แจกทั่ว
เลยใจดีอีก สรรพสัตว์ ทั้งหลายทั่วจักรวาลเลย ไปยุ่งอะไรกับทั้งจักรวาล เจ้าหนี้ยื่นรออยู่
ไม่ให้ เลยโดนเล่นงานซะ อยากเหนียวหนี้กรรมนัก เหมือนเรามีเงินเอาฝากธนาคารหมด
เจ้าหนี้ยื่นรอนำบ้านทุกวันไม่ใช้หนี้ เดียวเออะโดนตบแน่ ชัดมั๊ยครับ ! แต่ถ้าใครให้บุญ
นายเวรประจำอยู่แล้ว ก็แจกบุญให้วิญญาณอื่นบ้าง เหมือนที่ผมทำก็จะเป็นกุศลอย่างยิ่ง

26. อุทิศบุญประจำบุญเราไม่หมดหรือ

บุญเราคงเป็นภูเขาอยู่เบื้องบน เบิกมาทำอะไรก็ไม่หมด ยิ่งเราเบิกบุญลงมาให้
ทาน ผลบุญจากการให้ทานด้วยบุญนี้กลับเป็นบุญสะท้อนกลับไปเบื้องบนสว่างกว่าเดิมอีก
พูดง่ายๆ ยิ่งให้บุญยิ่งมาก ใครอยากได้เอาบุญไปเลย ไม่หวังใคร ในโลกวิญญาณสิ่งที่มีค่า
ที่สุดคือบุญ โดยเฉพาะวิญญาณที่ลำบากทั้งหลายมีความต้องการมากจริงๆ ให้เขาเกิดช่วย
เขาเกิด ถ้าเราช่วยได้ บางรายตายมานานจนไม่เหลือญาติพี่น้องที่รู้จักเลย หรือบางรายญาติ
พี่น้องไม่เคยสนใจเลยบุญทานไม่เคยสนใจ เลยไม่มีบุญจากญาติตัวเอง ตอนมีชีวิตก็ไม่เคย
สนใจในบุญกุศล สร้างแต่บาปกรรมด้วยไม่เชื่อว่าโลกวิญญาณมีจริง พวกนี้ลำบากมาก

27. เมียผมเองเป็นไทรอยด์เป็นพิษ

เขียนเรื่องธรรมธรรมโมอย่างนี้มีเมียด้วยหรือ มีชีมีลูกด้วย 1 คน ผมเป็นแค่
ปลุชนคนธรรมดา เพียงแต่เริ่มเดินตามทางของพุทธศาสนาเท่านั้น มิใช่ผู้ทรงศีลทรงธรรม
กิเลสยังมีอยู่อีก 10 คันรตบรรทุกเท่านั้นเอง

เมียผมเริ่มแสดงอาการ ร้อน เหงื่อออกง่าย น้ำหนักลด เลยชักสงสัยเลยไป
ตรวจที่คลินิก หมอขอตรวจเลือดด้วยแล้วนัดให้ ไปฟังผล ปรากฏโชคคือเป็นไทรอยด์เป็น
พิษ อาการคนที่เป็นโรคนี้นักเป็นหญิงลูกกระเดือกโต ตาโปน ผมผิวแห้ง เขาต้องรักษากัน
เป็นปีหรือตลอดชีวิต พอเมียผมรู้ตัวว่าเป็นโรคไทรอยด์เป็นพิษใจเสียมาก ร้องไห้เลย เอ !
เราจะช่วยเมียเรายังไงดีหว่า ผมคิด ตกกลางคืนลองตรวจ จอชามีใครที่เป็นนายเวรมาเล่นงาน
หรือเปล่า พบเลย! มีผู้หญิงคนหนึ่งมาขึ้นอยู่

ผม : เธอเป็นผู้มาทำให้เมียผมเป็นไทรอยด์หรือ

นายเวร : ใช่ เขาเคยทำฉันอย่างนี้มาก่อนตอนที่ฉันเป็นคน เขาทำฉันที่
คออย่างนี้แหละ

ผม : เธอทำอะไรหรือ ลองบอกหน่อยซิ

นายเวร : ฉันก็หาเอาเชื้อโรคตามพื้น ใส่เข้าไปที่ตรงคอให้ป่วย

ผม : แล้วถ้าเมียผมกินยารักษาให้เชื้อโรคนั้นตายหมดไป เธอพอ
หรือยัง

นายเวร : ยัง เขาทำฉันป่วยทั้งชีวิต ถ้าเชื้อโรคตายฉันก็เอาเชื้อโรคไป
เติมให้ใหม่ จนกว่าฉันจะพอใจ

ผม : ถ้าเธอจงเวรออยู่อย่างนี้ ซาดิหน้าเป็นคน เมียผมก็ต้องไปทำ
กับเธอบ้าง จะจงเวรผลัดกันทำอย่างนี้ไม่รู้จบจะดีหรือ เอา
อย่างนี้มัยเราขอให้เธอรับการจงเวร โดยเราจะขอชดใช้
ด้วยบุญให้เธอพอใจ เธอเองตอนที่ตายจากมนุษย์เธอไปสำนัก
พญายมมาหรือเปล่า

นายเวร : ไป แต่ทางยมโลกผ่อนผันให้วิญญาณฉันขึ้นมาทวงกรรมกับผู้
ที่ทำฉันไว้ก่อน ค่อยไปสอบสวนใหม่

ผม : เธอเห็นนรกแล้วใช่ไหม ถ้าเธอทำกับเมียผมจนตาย เธอเองก็
ต้องกลับไปรับการสอบสวนที่ยมโลก แล้วผลการที่เธอทำให้

เมียผมตายมันเป็นบาป อาจจะทำให้เธอตกนรกนะ เธออยาก
ลงนรกหรือเปล่า

นายเวร : เห็น ไม่อยากลงนรก

ผม : ไซ้ ใครก็ไม่อยากลงนรก พญายมท่านก็ไม่อยากให้ใครลงนรก
ใครที่ตายแล้วยังมีหนี้กรรมที่โลกมนุษย์ ท่านให้ขึ้นมาทางเวร
คือ รับบุญอุทิศไซ้หนี้กรรม เพื่อผลบุญที่อุทิศให้นายเวรจะ
ได้ส่งเธอไปบังเกิดที่เบื้องบนสวรรค์เธอเห็นไซ้ไหมว่าเราอุทิศ
บุญให้เธอได้ เมียเราก็ทำ ได้ เธออยากได้บุญอะไรเพื่อชดใช้
กรรมที่เคยทำกับเธอไว้ก็บอกมาได้เลย

นายเวร : คิดไม่ออก แต่อยากได้บุญ จะได้ละไป

ผม : เอาอย่างนี้ เราจะทำสังฆทานที่วัดท่าซุงให้เธอ 3 ชุดเอาไหม

นายเวร : ดีๆ เอาๆ

ผม : ตกลงนะ เรามีสัจจะ ไหนบอกซิถ้าละแล้วเธอจะช่วยให้เมียผม
หายป่วยยังงี้

นายเวร : ฉันเอาเชื้อโรคที่ใส่ไว้บอกให้ได้ แต่ฉันรักษาไม่เป็นก็ให้หมอ
รักษาเอาเอง

ผม : ตกลง เสาร์อาทิตย์นี้จะไปทำบุญให้ตอนนี้เอาเชื้อโรค ออกได้
เลย เธอได้บุญแน่นอน ตอนนี้เธอรับบุญอุทิศจากเราไปก่อน
เราจะให้เมียเราอุทิศให้ทุกวัน

นายเวร : ตกลง

หลังจากนั้นเมียผมก็กินยาที่หมอให้มาขมมากๆ พอไปทำบุญให้เรียบร้อยลอง
ตรวจสอบดู ปรากฏว่าผู้หญิงคนนั้นเขาไปแล้ว ละแล้วจบเรื่องไป ผ่านไปอีก 2 อาทิตย์
หมอขอตรวจเลือดดู ผลของเลือดปรากฏว่าดีขึ้นผิดปกติ จนหมองง ทำไมดีขึ้นเร็วจัง แต่
ขอให้กินยาต่อไป อีก 2 อาทิตย์หมอขอตรวจเลือดอีกครั้ง หมอยิ่งงใหญ่ ไทรอยด์หายไป
ไหนวะ ทำไมหายเร็วอย่างนี้ไม่เคยพบ หมอบอกยังไม่แน่ใจ กินยาให้ครบ 3 เดือนก่อน
แล้วขอตรวจเลือดอีกครั้งถ้าไม่มีไทรอยด์ก็เป็นอันว่าหาย พอครบ 3 เดือนไปตรวจอีก
หายครบ ไซโย! หายแล้ว เมียยิ้มเป็นเลย คนไซ้ไทรอยด์ด้วยกันเขาตาโปน ผิวแห้ง แต่
เมียผมเปล่งปลั่ง สดใส จนเขาสงสัยถามว่าเป็นอะไรมาหาหมอ พอบอกเป็นไทรอยด์เป็น

พิษ เขางง เพราะที่มานั่งกัน นเต็มคลินิกหู คอ จมูก ส่วนใหญ่เป็นไทรอยด์เป็นพิษทั้งนั้น เป็นมาตั้งนานแล้วยังแยะอยู่เลย เราก็ไม่รู้จะบอกอย่างไรกับเขาดี

คนป่วยที่เกิดจากนายเวรกระทำ เขาเป็นนายเวรที่มาถึงตัวเราเอาเชื้อโรคมารใส่ใน ร่างกาย ตรงตำแหน่งที่เขาต้องการหรือตรงที่เราเคยทำเขาไว้ ฟัน แทะ ทูบตี เขาไว้ ตรงไหน เขามักมาทำตรงนั้น ขอให้เรากุติศบุญให้เขาทุกวัน “โดยให้ตรง คือ อุทิศบุญให้ ผู้ที่ทำให้ข้าพเจ้าป่วยที่ตรงและเชื้อโรคที่ทำให้ป่วยที่” ทำบ่อยๆ เบิกบุญก็ได้ ใช้จ่ายบุญก็ได้ เมื่อนายเวรพอใจเอาเชื้อโรคออก ร่างกาย ที่ชำรุดต้องรักษาด้วย ยาและแพทย์ตรวจรักษานะ ถ้ารักษาได้ทั้ง 2 ทางอย่างนี้หายเร็วครับ แปลกมั๊ยครับ 3 เดือนหายจากโรคไทรอยด์เป็นพิษ

ผ่านไปอีกประมาณ 3 เดือน หลังจากหายป่วยแล้ว กลับมีอาการไทรอยด์เป็น พิษแสดงอาการเริ่มต้นขึ้นอีก เอ๊ะ! ไหนว่าละแล้ว ทำไมมาทำอีกวะ ผมคิดในใจ พอลอง คิดต่อดูปรากฏว่าพบผู้หญิงอีกคนหนึ่ง ไม่ใช่คนเดิม นายเวรคนเดิมไปแล้วคนนี่คือนายเวร ที่มาถึงตัวเราต่อไป

- ผม : เธอมาทำอะไรเมียผม เป็นนายเวรหรือ
- นายเวร : ฉันเอาเชื้อโรคมารใส่ที่คออีก เห็นเป็นจุดอ่อนจะได้ป่วยง่าย
ฉันเป็น นายเวรเขา
- ผม : เอาอย่างนี้ เธอคงพอรู้เรื่องอุทิศบุญของผมแล้วใช่ไหม
- นายเวร : รู้ แล้วอยากได้บุญ จะได้ไปเป็นนางฟ้ามั๊ย
- ผม : ตกลงละนะ เอาเชื้อโรคออกด้วย อยากได้บุญอะไรบอกมาเดี๋ยว
อุทิศให้
- นายเวร : ฉันขอบุญภavana
- ผม : แนะ! รู้จักบุญภavanaหรือ บุญแรงนะรับไหวหรือ (ถ้า
วิญญานระดับต่ำไม่มีพลัง ต้องเอาบุญชั้นทานให้เขาก่อน เช่น
สังฆทาน เขาจะรับได้ดีส่วนบุญภavanานั้นเป็นบุญแรง ซึ่งถ้า
วิญญานที่พลังอ่อนอาจรับไม่ไหว)
- นายเวร : อยู่ที่บ้านนี้ได้รับบุญอุทิศแจกอยู่ทุกวันแล้ว เลยอยากได้บุญ
ภavanaจะได้มีพลังบุญมากพอ
- ผม : ตกลงคืนนี้เตรียมรับเลย เดี่ยวผมและเมียจะนั่งภavanaส่งบุญให้

28. วิธีนั่งภาวนาอุทิศบุญ

ก่อนเริ่มนั่ง ให้อธิษฐานเปิดบุญก่อน ดังนี้ “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบบันดาลให้บุญจากการภาวนาของข้าพเจ้า ส่งตรงถึงนายเวรและเชื้อโรค ที่ทำให้เมียข้าพเจ้าป่วยเป็นไทรอยด์เป็นพิษ”

พออธิษฐานเสร็จ ผมก็เริ่มกำหนดลมหายใจภาวนาพุทโธ ตอนที่เรเริ่มภาวนา จิตยังไม่สงบนัก แสงบุญจากการภาวนาของเราจะหริ่ๆ พุ่งไปหาผู้ที่เราอุทิศให้ พอเรเริ่มสงบแสงบุญเราจะสามารถพุ่งตรงไปหาผู้รับเต็มที่แล้ว พลังบุญจากสมาธินี้มากจริงๆ ถ้ายังถึงวิปัสสนาพลังบุญยิ่งมากขึ้นไปอีก แต่ผมทำแค่สมาธิ พอนั่งทำจนคิดแล้วก็วังงซีครับ อ้อ! ไม่เลิกหรือค่อยๆ กำหนดสติเอนกายลงนอน เพราะนั่งทำสมาธิบนที่นอน แล้วทำสมาธิภาวนาต่อจนหลับไปเลย ปกติก็ทำเช่นนี้ประจำอยู่แล้ว แต่จะเปิดบุญแจกทั่ว

เหตุที่ไม่นั่งสมาธิจนนิ่งแล้วถอนจิตมาอุทิศบุญเพราะ เหมือนเราบีบลมใส่ถังจนเต็ม แรงดันสูงมาก พอเปิดวาล์วลมพุ่งออกมาอย่างแรง โคนใครก็เจ็บ บุญก็เป็นเช่นนั้น ผมอธิษฐานเปิดบุญไว้ก่อน แล้วนั่ง ก็เหมือนเปิดวาล์วถังลมไว้ กำลังบุญที่ออกไปจึงเริ่มแผ่ออกไปอ่อนๆ แล้วสว่างขึ้นเรื่อยๆ ตามกำลังสมาธิผู้รับ เขาจะรับได้เต็มที่

แล้วต้องใช้พุทโธหรือ อันนี้แล้วแต่ใครฝึกถนัดแบบไหนให้ใช้คำภาวนาแบบนั้นไม่จำกัด หรือไม่ภาวนา นั่งกำหนดสติจุดก็ได้ บุญทั้งนั้นเป็นใจครับ การสร้างบุญง่ายมั๊ยครับ!

ส่วนการอธิษฐานก่อนนั่งนี้ ก็สามารถประยุกต์คำอธิษฐานเพื่ออุทิศบุญ แก่ใจ เรื่องอะไรก็ให้ประยุกต์เอาเอง ตามความเหมาะสมที่เป็นทางกุศลนะ ที่คิดเอาไปใช้ในทางที่ผิดไม่ได้ผลนะ เช่น นั่งสมาธิอุทิศบุญให้เทวดามาบอกหวย, นั่งอุทิศบุญให้วิญญาณไหนก็ได้ช่วยไปทำร้ายศัตรูข้าไม่ได้นะ

29. นายเวรแค้นมากแข่งคิวมาเลย

น้ำผมเองทำมิถาอาชีวะ มีอาชีพทำเป็ดพะโล้ขายทั่วเมือง ที่แกทำนี่เพราะสามี แกทำอยู่แล้วก็เลยต้องช่วยกัน เออ! ขอผสมเล่าเรื่องสามีแกก่อน ตายไปนานแล้ว ตอนไปเผาศพแก พอลงรถที่วัด โอ้โฮ! กลิ่นศพเหม็นเลย ชั่วพักหนึ่งก็หายไป ผมนี่กินใจเป็นศึ ลำบากแน่ๆ แต่ตอนนั้นผมยังอุทิศบุญไม่เป็น ไม่รู้วิธีช่วยเขา

เมื่อปีพ.ศ. 2549 ผมอุทิศบุญเป็นแล้ว วันนั้นผมไปเยี่ยมแม่ยายที่อำเภอปาง
ตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นวันอาสาฬหบูชา วันพระใหญ่อย่างนี้รกรเปิดให้สัตว์นรกที่อยู่ใน
นรกไม่ลุกได้ขึ้นมารับบุญจา กญาติพี่น้อง ปีหนึ่งมี 3 วัน คือ วันวิสาขบูชา วัน
อาสาฬหบูชา และวันมาฆะบูชา

ในตอนเช้าของวันอาสาฬหบูชา ผมและครอบครัวไปทำบุญที่วัดของหมู่บ้าน
พอผมใส่บาตรเสร็จเรียบร้อย นึกสังหรณ์ใจว่ารอบๆ ศาลานี้สงฆ์สัตว์นรกคงจะล้อมรอ บ
แอบโมทนาบุญแน่ๆ จึงชวนพวกของผมลงจากศาลาไปนั่งอยู่ในรถของผม พอตรวจสอบดู
ปรากฏว่ารอบศาลามีสัตว์นรกจำนวนหมื่น สภาพผมผิวดำแข็ง สภาพโทรมมากๆ รูปร่าง
คนนี่แหละ ผมมองอย่างคนเอธิโอเปียที่เขาอดอยากนั่นแหละ มาล้อมแอบโมทนาบุญ
ตอนที่ชาวบ้านนำอาหารมาใส่บาตร พออาหารหลุดมือแสงบุญมันเกิด เขาก็แอบอนุโมทนา
ตอนนั้น พอได้อ้อมบ้าง ผมกับพวกเลยต้องเป็นธุระอุทิศบุญแจกให้ผู้นำสงสารเหล่านั้นแทน

พอเริ่มพิธีพระ เกิดเหตุไม่คาดฝันพอพระท่านเริ่มสวดมนต์เท่านั้นแหละ เกิด
แสงจากกายพระผู้สวดแผ่ออกมา แต่ไม่ใช่แสงบุญนะ เป็นพลังจากการสวดมนต์ บทสวด
ของพุทธศาสนานี้ศักดิ์สิทธิ์จริงๆ นะครับ นำมาสวดเล่นก็เกิดพลังนะจะบอกให้ พลังแสง
นี้แผ่ออกมาโดนร่างของสัตว์นรกที่ล้อมศาลาอยู่ ปรากฏว่าผลทำให้แขนขาของสัตว์นรก
ขาด แต่ไม่มีเลือด สัตว์นรกเหล่านั้นวิ่งหนีพลังจากการสวดกันโกลาหล เป็นที่น่าสงสาร
มากแต่ทั้งพระและคนทำบุญเขาไม่รู้ ตกกลางพวกผมต้องอธิษฐานบุญส่งตามให้สัตว์นรก
เหล่านั้น โดยขอให้แขนขาของเขาต่อกันเข้าอย่างเดิม

ชาวบ้านที่หมู่บ้านนี้ เขาถือขวดกระทิงแดงใส่น้ำมาวัดกันทุกคน ผมก็สงสัย
เอ! เขาเอาน้ำใส่ขวดกระทิงแดงมาทำไมหว่า! พอพิธีพระให้พรเสร็จ ผมไม่ทราบท่านสวด
มนต์บทไหน เพราะผมอยู่ที่รถ เห็นชาวบ้านก้มหน้าลงพร้อมเทน้ำจากขวดใส่จานรอง
อุทิศบุญกันเป็นแถวเสียงจิ้งจกๆ พอเสร็จชาวบ้านก็ลงศาลาไปตามต้นไม้ หรือเจดีย์ใส่
กระดุกของญาติ ไปเทน้ำอุทิศบุญกันเป็นแถว พวกผมลองแอบดู อยากรู้วิธีของเขาพอจะ
ได้บุญถึงวิญญูณไม้ ผลปรากฏว่าไม่เห็นแสงบุญเลยครับ

ตกตอนค่ำ ผมออกมาขึ้นหน้าบ้านในที่มืด ยืนอุทิศบุญให้ญาติที่มาจากนรก
และแถมแจกทั่วเลย โอ้โฮ! เขาเหล่านั้นเข้ามาล้อมผมรอบไปหมด ผมมองไม่เห็นหรอกแต่
ผมขนลุกทั้งตัวรวมทั้งผมบนหัวตั้งเห่อซาไปทั้งตัว ผมรู้ทันทีว่าเขาเล่นมาใกล้ ชิดผมสุดๆ
เลย

ตอนนี้ผมนึกถึง สามีน้าผมที่ตายไปแล้ว เลยลองคิดต่อดู ปรากฏว่าเขาคนรัก หัวเขาเป็นเป็ด ถูกลงโทษเชือดคอตายแล้วตายอีก ตอนนี้เขาขึ้นมาจากนรก และไปที่บ้านตัวเองด้วยหิวและคิดถึงครอบครัว แต่ที่บ้านเขาไม่มีบุญให้เขาเลย ผมเลยนำวิญญูณเขามาที่กาฬสินธุ์ เสร็จแล้วอุทิศบุญพุ่งตรงให้เขาเฉพาะ จนเขามีสภาพดีขึ้น แต่ผมยังคิดวิธีช่วยเขามากกว่านี้ไม่ออก พอพระอาทิตย์ขึ้นในวันรุ่งขึ้น สัตว์นรกทั้งหลายก็ต้องกลับไปรับการลงโทษต่อไป

หลังจากผมกลับมาบ้านที่ชัยนาทแล้ว ผมยังคิดอยู่จะช่วยสามีน้าอย่างไรดี ลองขอคิดต่อทูลถามท่านผู้อยู่สูงสุด ว่าผมจะมีหนทางช่วยวิญญูณที่นรกผู้นี้ได้อย่างไร ท่านตรัสว่าให้เธอทำบุญสังฆทาน 3 ชุดส่งตรงถึงเขาผู้นี้ผู้เดียว ผลบุญจะส่งผลให้ระงับการลงโทษไว้ชั่วคราวและวิญญูณของเขาจะขึ้นมาเป็นสัมภเวสีได้ระยะหนึ่ง ให้เธอรับนำไปปฏิบัติธรรมเพื่อหนิกรรมของเขา

พอวันอาทิตย์ผมไปวิหาร 100 เมตร วัดท่าซุง เลือกพานสังฆทานชุดละ 100 บาท จำนวน 3 ชุด พอถือพานนะไม่ต้องมัวอธิษฐานอะไร ทำใจนิ่งๆ ไม่พูดคุย ถวายสังฆทานหลุดมือบ๊ีบคิดบ๊ีบว่าบุญนี้ส่งให้สามีน้าผม พอครบ 3 พาน จัดการตรวจสอบผลทันที แอบนั่งฟังเสนาในวิหารตรวจดูผลเลย ปรากฏว่าหลุดขึ้นมาเป็นสัมภเวสีแล้ว จัดการคว่ำตัวส่งวัดที่เพชรบูรณ์เลย เดี่ยวที่วัดเจ้าหน้าที่เทวดาจัดการต่อเอง เราหมดหน้าที่ ผ่านไปเป็นเดือน ลองตรวจสอบ ผลปรากฏว่าไปใส่สุภาสวอยอยู่สวรรค์ชั้น 1 เรียบร้อยแล้วหมดภาระไปรายหนึ่ง ก็ญาติเรานี่

ท่านผู้อ่านคงคิดนะ! ก็แล้วฉันไม่เห็นนี่ แล้วจะรู้ว่าญาติคนไหนตายไปแล้ว ลำบากบ้าง ขอตอบได้เลย ญาติเราไม่ได้มีชาติเดียวนะ รับรองเยอะ ต้องมีผู้ลำบากแน่ๆ ให้อุทิศบุญให้ญาติที่นรกเลยทุกวัน เมื่อพลังบุญเพียงพอ ผู้มีโทษไม่ มากก็สามารถได้รับการระงับการลงโทษได้ จะหลุดขึ้นมาเป็นสัมภเวสีเอง พอขึ้นมาแล้วไม่ต้องห่วง มีเทวดาอยู่ทุกที่ เขาเหล่านั้นช่วยกันรวบรวมวิญญูณเหล่านี้ไปปฏิบัติธรรม เขาทำกันมานานแล้ว เทวดาเขาได้บุญจากการช่วย จากการสอน ได้ธรรมทานอีก เทวดาเลยขยันทำกันมาก

ทีนี้เล่าเรื่องน้าผมเองมั่ง เป็นน้องสาวแม่ผม แกป่วยเป็นอัมพฤกษ์มาหลายปี ผมพาแม่ไปเยี่ยม ปล่อยให้พี่น้องเขาคุยกัน ส่วนผมก็เดินเล่นอยู่หน้าบ้าน เกิดสังหรณ์ใจเอ! รู้สึกว่าวิญญูณของเป็ดเยอะมาก แค้นมากอยู่รอบบ้านหมด

กลับมาถึงบ้านชัชวาท คิดช่วยน้ำตัวเอง จะไปบอกอธิบายอะไร ก็กลัวว่าเขาเรา
บ้า ตกกลางคืนขอดิดต่อนายเวรที่ทำให้น้ำผมเป็นอัมพฤกษ์ เพียบเลยวิญญาณคนจำนวน
มากอยู่กับน้ำผม กตที่ประสาทสมองให้เป็นอัมพฤกษ์ เลยขอคุยด้วยหน่อย

- ผม : สวัสดี พวกท่านเป็นใครกัน ถึงมาทำร้ายน้ำผม
- วิญญาณ : พวกข้าเป็นเป็ดที่คนๆ นี้ฆ่านะซี แค้นมากเลยต้องทำมันบ้าง
- ผม : เคยได้บุญจากน้ำผมไหม
- วิญญาณ : ไม่เคยได้อะไรเลยจากมัน พวกเราจะรุมทำให้มันทรมาณอย่าง
นี้แหละ
- ผม : เมื่อตอนกลางวันผมส่งบุญให้ได้รับไหม
- วิญญาณ : อ้อ! ถ้าบุญจากท่าน พวกเราได้รับ
- ผม : นี่ถามหน่อย ทำไมเกิดมาเป็นเป็ด
- วิญญาณ : ก็ใช้กรรมที่เคยฆ่าสัตว์ไว้
- ผม : ตอนที่อยู่รก ถูกทรมาณมากไหม
- วิญญาณ : ถูกทรมาณมากเลย ทั้งเชือด ฟันแทง สารพัด
- ผม : แล้วตอนถูกฆ่าขณะเป็นเป็ด อย่งไหนทรมาณกว่ากัน
- วิญญาณ : ตอนอยู่รกทรมาณกว่ามากนั้
- ผม : ตอนนี้เป็นสัมภเวสี เธออยากเป็นเทวดาไหม
- วิญญาณ : อยากเป็นซี
- ผม : ถ้าอยากเป็นเทวดาฟังนะ พวกเธอต้องละการจองเวรหยุดทำ
ร้ายน้ำผม แล้วผมจะอุทิศบุญให้ แล้วจะพาเธอไปปฏิบัติกรรม
พอบุญมากพอเธอก็สามารถเป็นเทวดาได้
- วิญญาณ : พวกเราอยากได้บุญจากคนที่ฆ่าเราเท่านั้น จึงจะยอม
- ผม : พวกเธอฟังนะ น้ำผมไม่รู้เรื่องอุทิศบุญ บอกเขาก็อาจไม่เชื่อถ้า
เธอ罵รอให้เขาอุทิศบุญ นี่ก็หลายปีแล้วที่เขาป่วยเพราะพวก
เธอ น้ำผมเขาก็ยังไม่รู้เรื่องพวกเธอ แล้วจะ罵รอจนน้ำผมตาย
เลยหรือ ถ้าเธอจองเวรอยู่อย่างนี้ เธอก็ต้องกลับไปนรกอีกนะ
ซี ไม่กลัวหรือ ตอนนี้เป็นโอกาสเดียวที่พวกเธอจะได้รับบุญ
ได้จากเรา เราจะขอใช้บุญให้แทนเอาไหม ถ้าเราเลิกติดต่อ

พวกเธอหมดโอกาสไปเป็นเทวดานะ คิดดีๆ จะติดต่อเพียง
ครั้งนี้ครั้งเดียว

วิญญาน : พวกเรามีมาก เดี่ยวต้องขอปรึกษากันดูก่อนว่าจะยอมละ
ทั้งหมดไหม

ผม : ปรึกษากันซะ คิดดีๆ นะเราจะติดต่อครั้งนี้ครั้งเดียวพอ

วิญญาน : ตกลง พวกเราละแล้ว

ผม : ขอบใจนะ เอาละถ้านั้นรวมตัวกันตั้งใจจะได้พาไปส่งวัด

วิญญาน : ไม่ไปละ ขออยู่ปฏิบัติกับพระภูมิที่บ้านนี้แหละ

ผม : อ้าว! ท่านพระภูมิเขาเก็บวิญญานมาสอนด้วยหรือ

วิญญาน : เห็นเขาทำมานานแล้ว เดี่ยวพวกเราปฏิบัติอยู่ที่บ้านนี้แหละ

ผม : ถ้ามั่นใจแล้วน้ำผมจะหายป่วยไหม

วิญญาน : ตอนนี้พวกเราละแล้ว แต่ร่างกายต้องให้หมอเขารักษา กินยา
เอา เดี่ยวก็ดีขึ้นเองแหละ พวกเรารักษาให้ไม่เป็นหรือ

ผม : ตกลงเข้าใจแล้ว เอ้า! เตรียมตัวรับบุญ โอ้โฮ เยอะจังนี่เดี๋ยวขอ
บารมีบุญใหญ่ เราจะอธิษฐานขอบารมีพระพุทธรองค์ “ลูกขอ
บารมีองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแผ่บุญบารมีของ
พระองค์ท่าน ลงมาให้นายเวรทั้งหลายที่ละจากการจองเวรน้ำ
ผม สาธุ” เป็นยังไง “ได้รับบุญไหม”

วิญญาน : ได้รับ ได้รับมากเลย

ผม : เอาละ แล้วเดี๋ยวเราจะเบิกบุญส่งมาให้อีกนะ สวัสดิ์

หลังจากวันนั้นผมก็เลยตั้ง เป็นฐานะอุทิศบุญให้นายเวรเป็ นของน้ำผมที่แขงคิว
นายเวรมา เพราะมีจำนวนมาก และแค้นมาก

แล้วตัวน้ำผมล่ะ อ้อ ! ก็ปล่อยให้รักษากันไป ผมคงไม่ไปบอกเขาหรือ มัน
ยากในการอธิษฐาน เดี่ยวคงจะดีขึ้น

ตกลงบาปจากการฆ่าสัตว์ของน้ำผมหมดไปไหม ? ขอตอบว่าไม่หมด ถึงนาย
เวรโหลิกรรมไปแล้ว แต่บาปที่ต้องชดใช้ที่นรกยังรออยู่ เพียงแต่โทษเบาลงนะครับ

30. คนฆ่าตัวตาย

น.ส.เดือนใจ เธอกินยาฆ่าแมลงตาย เมื่อปีพ.ศ. 2549 ผมได้สอนวิธีการอุทิศบุญให้พี่ชาย และสอนให้รู้จักถือศีล ปฏิบัติธรรม จนพี่เข้าใจและพอปีพ.ศ. 2551 นี้พี่ชายเสียชีวิตไปแล้ว และอยู่จำตุ่มหาราชิกา ตามที่เขียนผ่านมาแล้ว

ช่วงหลังจากวันวิสาขบูชา ปีพ.ศ. 2549 พี่ชายได้มาเล่าให้ฟังและขอคำปรึกษา คือ มีผีเดือนใจมาเข้าญาติของตัวเองที่บ้านโพธิ์พัน ตำบลบ้านจำ อำเภอบางระจัน เข้าๆ ออกๆ ไม่ยอมจากไปไหน เวลาเข้าญาติเขาจะแสดงความหิวมาก กินน้ำอาหารอย่างมาก

ผมเองก็ 모르จักเธอ พี่เลยเล่าให้ฟังว่า เดือนใจมันกินยาตายไป 25 ปีแล้ว เพราะว่าเสียใจที่แฟนไปแต่งงานกับหญิงอื่น แล้ว นี่มันเพิ่งมาเข้าญาติของตัวเอง ตอนวันวิสาขบูชา เพราะเป็นวันพระใหญ่เขาปล่อยวิญญาณจากนรกขึ้นมาขอส่วนบุญ ปรากฏว่าเดือนใจเธอพยายามเข้าแทรกอยู่ในกายญาติ หลบหนีเจ้าหน้าที่ของนรก เธอบอกเวลาเข้าถึงคนว่า เธอคือเดือนใจถูกทรมานอยู่ที่นรก ถูกเขียนทุกวัน ตอนนี้หนีเข้ามา ไม่ยอมกลับ ถ้าถูกจับตัวกลับไปต้องถูกลงโทษหนักกว่าเดิมอีก อยากได้บุญมาก เธอได้ขอร้องแฟนเธอซึ่งอยู่บ้านแถวหมู่บ้านโพธิ์พันนั่นเอง ขอให้ช่วยบวชให้เธอด้วย เธอทรมานเหลือเกิน ปรากฏว่าแฟนเธอที่ทำให้เธอต้องตายไม่เชื่อ และไม่ยอมบวชให้ เพราะเขาเองตอนนี้มีเมียและลูก ต้องทำมาหากิน นอยู่ เธอขอร้องอย่างไร แฟนเธอก็ไม่ยอมบวช ปรากฏว่าเธอเปลี่ยนแผนใหม่ ออกจากร่างญาติเธอไป แล้วไปเข้าร่างแม่ของแฟนเธอแทน แล้วกราบทำแฟนเธอ ขอร้องให้บวชให้เธอหน่อย ในที่สุดแฟนเธอต้องยอมบวช 7 วัน

ในช่วงนั้นเดือนใจยังวนเวียนเข้าถึงญาติเธอบ่อยจนญาติทนไม่ไหว ไปหาหลวงพ่อกั้ววัดดาวเรือง อำเภอบางระจันให้ช่วยไล่ผีให้ แต่พอไปถึงวัด เดือนใจเธอก็ออกจากร่างเสียก่อน เลยไม่ได้ไล่

พอญาติกลับมาบ้าน เธอก็เข้าอีก เป็นอยู่อย่างนี้ ก็แปลกดีนะเพิ่งเคยได้ยิน ผมคิดว่าเดือนใจตายก่อนอายุขัย ซึ่งถ้าถูกนายเวรเล่นงานจนตาย วิญญาณจะเร่รอนอยู่จนหมดอายุ แต่ถ้าวิญญาณนั้นมีบาปมาก เพราะฆ่าตัวตายถือว่าบาปมากนะ เจ้าหน้าที่จากนรกจึงจับเอาวิญญาณของเดือนใจไปลงโทษ

หลังจากที่แฟนของเดือนใจบวชให้แล้ว ปรากฏว่าเดือนใจเข้าถึงญาติของเธอ แล้วบอกว่าไม่ได้รับบุญจากแฟนที่บวชเลย ไม่ต้องบวชแล้ว ครั้นตรงนี้ขอชี้แจงหน่อยว่า คนเราเมื่อบวชพระแล้วถ้าไม่ปฏิบัติตามธรรมวินัย แล้วหาบุญไม่ ยิ่งถ้าผิดวินัยสงฆ์ จะยิ่ง

บาปมากกว่าเป็นคนธรรมดาอีก อีกอย่างหนึ่งเมื่ออุทิสบุญไม่เป็น ก็เลยไม่มีบุญไปถึง วิญญาณเตือนใจ

หลังจากพี่ชายผมเล่าเรื่องเตือนใจให้ฟังแล้ว ตกกลางคืนพวกผมซึ่งเพิ่งอุทิสบุญ เป็นไม่นาน และยังแก้ปัญหาให้วิญญาณยังไม่คล่องนัก ได้ติดต่อกับวิญญาณของเตือนใจ ก็พบผู้หญิงคนหนึ่งสภาพโทรมๆ

ผม : เธอชื่อเตือนใจหรือ

วิญญาณ : ใช่ ท่านเป็นใคร มาทำอะไร

ผม : เรามาช่วยเธอ ให้เธอตั้งใจรับบุญนะ

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบน้ดดาลให้ บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้ .ส.เตือนใจด้วยเถิด” ปรากฏว่า แสงบุญสีขาวพุ่งลงมาจากฟ้า ลงมาสู่ร่างกายเตือนใจเธอมี สภาพอึดอ้วนขึ้น

วิญญาณ : ขอบคุณมาก

ผมเองก็หยุดติดต่อกับเตือนใจเพียงแค่นั้น เพราะยังคิดวิธีช่วย ยไม่ออกเพราะยังมีมือใหม่อยู่ ผ่านไปประมาณ 1 เดือน พี่ชายก็มาเล่าให้ฟังอีกว่า ผิดเตือนใจยังวนเวียนสิงร่างญาติอยู่ก็ไม่ยอมไปไหน เดี่ยวเข้า เดี่ยวออก จนญาติทนไม่ได้ เลยไปติดต่อนายคาบตำรวจท่านหนึ่งซึ่งมีวิชาอาคมเก่ง โดยเสียค่าจ้าง 4,000 บาท จัดการเรียกวิญญาณของเตือนใจใส่หม้อดินถ่วงน้ำไปแล้ว หลังจากนั้นก็ไม่ผีเตือนใจมารบกวนอีก

โอ้โฮ! ปีพ.ศ. 2549 นี้โลกก็เจริญมากขนาดนี้ ยังมีเรื่องแปลกอย่างนี้ให้ได้ยินอีก เคยเห็นแต่ในหนังสือเรื่องแม่นาคพระโขนง สมัยนี้ยังมีอีกหรือ พี่ชายบอกลองหาทางช่วยเตือนใจมันหน่อยเถอะ สงสารมัน

ตายละวา! จะช่วยยังไงดี เดี่ยวต้องลองคิดดูก่อน เราไม่ใช่หมอผีนี้หว่า! ตกกลางคืนลองให้พวกผมติดต่อไปหาเตือนใจ ปรากฏว่านายคาบตำรวจคนนี่เก่งจริงนะ วิญญาณเตือนใจอยู่ในหม้อถ่วงน้ำแล้ว เธออยู่ในความมืดของหม้อดินใบนั้น เอาบุญให้เธออีกเธอก็อึดขึ้นแต่ยังออกจากหม้อดินไม่ได้ ฝ่ายฉันปิดปากหม้ออยู่ ผมเลยเกิดความคิดขึ้นมาตอนนั้นว่า เราขอबारมีพระพุทธเจ้าช่วยดีกว่า เลยอธิษฐานว่า “ลูกขอबारมีจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแผ่บุญबारมีของพระองค์ท่านลงมามลายมนต์ที่ขังวิญญาณดวงนี้ ให้หมดสิ้นด้วยเถิด สาธุ”

พออธิษฐานเสร็จปรากฏว่ามีแสงสว่างสีขาวพุ่งลงมาจากฟ้ามาที่หม้อดินใบนั้น แล้วเตือนใจเธอก็หลุกขึ้นมายู่บนบกได้เรียบร้อย

ผม : เตือนใจตอนนี้เป็นอิสระแล้วนะ เธออย่าไปรบกวนคนอื่นนะ

วิญญาน : ไม่ ไม้รบกวนใครแล้ว แต่ยังไม่รู้จะทำอย่างไร กลัวเขาจับไป
นรก

ผม : เอาอย่างนี้ เราจะนำวิญญานเธอส่งไปปฏิบัติธรรมที่สร้างบุญ
จะได้พ้นนรก ไปไหม

วิญญาน : ไป

ผม : อย่างนั้นตั้งใจเตรียมตัวนะ ผมจะอธิษฐานล่ะ

“ ลูกขอขบารมีจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโปรดแผ่บุญ
บารมีของพระองค์ท่านมานำวิญญานของเตือนใจไปส่งที่วัด
ที่เพชรบูรณ์เพื่อปฏิบัติธรรมด้วยเถิด สาธุ ”

หลังจากอธิษฐานเสร็จ ดวงวิญญานเตือนใจก็ลอยวูบไป ณ วัดป่าที่เพชรบูรณ์
หลังจากวันนั้นผ่านไปประมาณ 3 เดือน ลองตรวจสอบดูปรากฏว่า เตือนใจเธอตั้งใจถือ
ศีล ปฏิบัติธรรมตามที่เทศาที่วัดนั้นสอน และรับผลบุญที่พระในวัดท่านเปิดบุญแจกไว้
ตลอดเวลา (ไม่ใช่แผ่เมตตา) ทำให้ดวงวิญญานของเขามีบุญเพียงพอ ลอยขึ้นไปปรากฏเป็น
นางฟ้าอยู่ชั้นจตุรหาราชิกาจนถึงทุกวันนี้

เล่ามาอย่างกับนิยายแน่ะ ผมเองก็พบวิญญานฆ่าตัวตายเป็นรายแรก แถมใส่หม้อ
ถ่วงน้ำอีก ก็เป็นประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใครเลย และสิ่งที่ยากบอกท่านผู้อ่านให้ทราบ
คือ บารมีของพระพุทธองค์มีเต็มครอบจักรวาล เรียกว่า พลั จักรวาล เราสามารถของ
บารมีท่านได้ เมื่อนำมาสงเคราะห์ผู้อื่น ก็ขอมาใช้ในทางดีทุกท่านสามารถขอได้ ทุกคน
จริงๆ พลั บารมีของพระพุทธองค์ที่พุ่งมาเป็นแสงสีขาวลงมามีความสว่างมาก จะขอมาให้
วิญญานที่ลำบากก็ได้ หรืออย่างที่ผมขอมามลายมนต์ก็สามารถทำได้ ไม่มีเวทมนต์ใดจะ
ยิ่งใหญ่เกินบารมีพระพุทธองค์ไปได้ ใครถูกของมนต์จากไสยศาสตร์ สามารถอธิษฐานขอ
บารมีพระพุทธองค์มลายมนต์ได้เอง ไม่ต้องไปพึ่งผู้มีความรู้ทางไสยศาสตร์

ถ้าหากหม้อผีส่งวิญญานมาเข้าสิงคน เราก็ขอขบารมีของพระพุทธองค์ มลาย
มนต์ที่ผูกมัดผีตนนั้นให้พ้นจากการ ถูกบังคับ แล้วบอกผีตนนั้นว่า ไม่ต้องกลับไปแก้แค้น
หม้อผีนะ ให้รับบุญจากเรา แล้วรีบไปปฏิบัติธรรมเพื่อให้พ้นจากภพภูมิสัมภเวสีเสีย

31. วันพระใหญ่

ปีหนึ่งมี 3 วัน คือ วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันวิสาขบูชา ทั้ง 3 วันนี้ คือเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา นรกจะหยุดการลงโทษให้พวกสัตว์นรกที่อยู่ในขุม ตื่นๆ ในกลุ่มที่ผิดศีล 5 ได้ขึ้นมารับบุญที่เมืองมนุษย์ส่วนในขุมนรกที่ลึกลงไปทำบาปมาก ไม่มีการหยุดลงโทษ สัตว์นรกที่ขึ้นมาขึ้น มาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ลงใน วันถัดไป ก็จะต้องกลับลงนรกไปตามเดิม เพื่อรับการลงโทษ สภาพของสัตว์นรกจำนวน มหาศาลที่ขึ้นมาจากนรกผอมแห้ง ดำ น่าสงสารมาก ออดอยากหิวโหเลย พอขึ้นมาได้ก็คิดถึง ด้วยความหวังว่าญาติพี่น้องจะทำบุญอุทิศให้บ้าง แต่ส่วนใหญ่คนเราปัจจุบันนี้ไม่ค่อย สนใจในการทำบุญ ไม่เชื่อบุญบาป นรกสวรรค์ จึง มีแต่คนส่วนน้อยที่ไปทำบุญในวัน สำคัญทางศาสนา มักจะเป็นผู้สูงอายุและเป็นหญิงเสียส่วนมาก ผู้ชายที่สนใจในการทำบุญ กุศลมีแต่น้อยกว่าผู้หญิง ส่วนวัยรุ่นจะไม่ค่อยพบ เพราะวัยนี้อยู่ในวัยสนุกคະນອງ จะมี วัยรุ่นบางส่วนเท่านั้นที่ไปเที่ยวทางธรรม เข้าศึกษาธรรมะ จะเข้าเฉพาะวัดที่มีการสอนธรรมะ และปฏิบัติธรรม ส่วนวัดชาวบ้านธรรมดาเขาไม่สนหรอก เพราะ เขาใช้สมองในการคิด พิจารณาเลือกวัด เลือกพระที่ดี ในการรับ การสั่งสอนเรื่องนี้ ถ้ามีภิกษุท่านใดอ่าน ก็ลอง คิดพิจารณาคุณะครับว่าจริงไหม

กลับมายังกลุ่มสัตว์นรกที่ขึ้นมา ถ้าไปหา ญาติแล้วไม่ได้รับบุญอุทิศให้ตามที่ หวังไว้ ก็เสียใจร้องไห้สิ้นหวัง ยังเหลือความหวังอีกที่หนึ่งคือตามศาลาวัดที่ผู้มีจิตเป็นกุศล เขากำลังทำบุญกันในตอนเช้า เมื่อเขาตักข้าวใส่บาตร จัดกับข้าวอาหาร ขนม น้ำ ถวาย พระ เกิดแสงบุญขึ้นตลอดเวลา เนื่องจากผู้คนทำ บุญกันมาก สัตว์นรกจำนวนมหาศาลจึง ล้อมรอบศาลา รออนุโมทนาบุญ พอได้อุ้มกันไปบ้าง ขอบอกได้เลยว่า เหตุการณ์ลักษณะนี้ จะเกิดขึ้นทุกวัดเลย

ดังนั้น ในวันพระใหญ่ทั้ง 3 วันนี้ ชาวพุทธทั้งหลายควรจะรีบทำบุญกุศล ถือศีล ภาวนา พร้อมอุทิศบุญให้ญาติของแต่ละคนที่มาจากนรก เพื่อสัตว์นรกผู้นำสงสารจะได้รับ ผลบุญจากญาติได้เต็มที่ เขาขึ้นมาในแต่ละครั้งได้เพียง 1 วัน 1 คืน แล้วต้องกลับนรก ซึ่งถ้า ผลบุญของญาติที่อุทิศยังเฉพาะเจาะจงญาติที่เป็นสัตว์นรก ผู้ใดผู้หนึ่งด้วยบุญใหญ่ เช่น สังฆทาน, วิหารทาน, ธรรมทาน พลังบุญที่อุทิศตรง แล ะมากเพียงพอ อาจจะทำให้การ ลงโทษที่นรกระงับลงชั่วคราว และสัตว์นรกนั้นจะหลุดขึ้นมาเป็นสัมภเวสีบน โลกมนุษย์ได้ ถ้าหลุดขึ้นมาแล้ว ไม่ต้องห่วงเพราะปัจจุบันนี้ เทวดาทั่วทุกถิ่นที่ท่านลงมารักษาโลกมนุษย์

นั่น เขาพากันสังเคราะห์เหล่าวิญญาณ สัมภเวสี เปเรต อสุรกาย ที่ อยู่ที่โลกมนุษย์ โดยสอนให้ถือศีล ปฏิบัติธรรมกันทั่ว และมีบุญบารมีของพระพุทธองค์แผ่ลงมาถึงเหล่าวิญญาณที่ลำบากเหล่านั้นให้ได้รับบุญ ไม่อดอยากหิวโหย จะได้ตั้งหน้าถือศีล ปฏิบัติธรรม ตามการ สอนของเทวดาเหล่านั้น ซึ่งผู้ที่ช่วยกันสอนเขาได้บุญธรรมทาน ซึ่งเป็นบุญใหญ่ ทำให้รัศมี ภายของเทวดาเหล่านี้ยิ่งสว่างไสวมากขึ้น

32. การทำบุญกับวัดและภิกษุ

การทำบุญของพุทธศาสนิกชน ผู้ที่ทำก็หวังดีคือได้บุญกุศล จากการ ทำบุญ แต่ การทำบุญในที่นี้คือทานนั่นเอง ผู้ทำได้รับผลของบุญแน่นอนถ้าสิ่งของนั้นไม่ผิดวินัยสงฆ์ ที่นิยมกันมากคือนำเงินไปใส่ซองถวายพระ ไม่ว่าจะงานบุญไหนชอบถวายกันมาก พระที่ท่านยังเป็นสมมุติสงฆ์ ยังควบคุมจิตตัวเองไม่ได้ ก็จะเกิดความโลภขึ้นในดวงจิต พระองค์ใดท่านตัดได้แล้ว ท่านรับซองเงินแล้ว ท่านไม่แกะดูเลย นำซองไปใส่ตู้บริจาค ของวัดหรือนำไปวางทิ้ง นั่นคือสละแล้ว สมแล้วที่ท่านอยู่ในสมณะเพศทั้งกายและใจ

ผลบุญจากการถวายเงินพระนั้นเกิดบุญแน่นอนครับและขณะเดียวกันก็เกิดผล บาบจันด้วย เพราะการถวายเงินพระ เงินเป็นของผิดวินัยสงฆ์ ซึ่งต้องเป็นผู้สละแล้วจึงคิด บวช

ถ้าเราอุทิศผลบุญจากการถวายเงินแก่ภิกษุนี้ จะเกิดบุญส่งไป ปถึงดวงวิญญาณที่เป็นผู้รับ เกิดความสุขจากผลบุญนั้นชั่วระยะหนึ่ง เช่น เป็นวิมาน เครื่องแต่งกาย อาหาร แต่หลังจากที่ดวงวิญญาณกำลังเสวยผลบุญอยู่นั้น วิมาน เครื่องแต่งกาย อาหาร เหล่านั้น จะลุกเป็นไฟเผาไหม้ดวงวิญญาณนั้นแทน

ถ้าเป็นอย่างนี้เราจะถวายเงิน แก่ภิกษุ ให้ภิกษุสงฆ์ได้นำไปเป็นประโยชน์ต่อ พระศาสนาได้อย่างไร ผมขอบอกว่าให้นำเงินใส่ตู้บริจาคของวัด ที่มักมีตั้งไว้แทน เช่น ตู้ ค่าน้ำ ค่าไฟ ซ่อมแซมศาลา ฯลฯ หรือถวาย แก่พระภิกษุที่ท่านเป็นตัวแทนรับเงินของวัด และต้องไม่นำไปเก็บไว้เอง ต้องสละให้กรรมการ วัดนำไปเก็บรักษาไว้ ถ้าท่านนำไปใช้ในการ ศึกษาธรรมะและในกิจการเผยแผ่พระศาสนาได้บุญมหาศาล แต่ถ้าท่านนำไปใช้ในทางเกิดกิเลสก็บาปมหันต์เช่นกัน ถ้าคิดถวายให้พิจารณาให้ดี

เรื่องนี้เขียนขึ้นมาสวนกระแสกับสังคม แต่ผมรู้ ผมเห็นอย่างนี้ ท่านใดจะยังถวายเงิน แต่พระภิกษุสงฆ์ก็ขอให้คิดดี ๆ ว่าเหตุสมควรหรือไม่ ผมชี้ช่องทางให้คือ ตู้บริจาค และ

ตัวแทนในการรับเงินของวัด โดยส่วนรวม ถ้าเป็นการถวายแก่ภิกษุเพื่อใช้จ่ายส่วนตัว ขอบอกว่าอันตราย เพราะเกิดทั้งบุญและบาป แต่บางครั้ง ท่านก็จำเป็นจริงๆ ต้องใช้เงินจริง เกิดประโยชน์จริง ผมเองก็ต้องถวายเหมือนกัน แต่จะไม่อุทิศบุญให้ใครทั้งนั้น

สิ่งของที่ผิควินัยสงฆ์อีกอย่างหนึ่งคือ อาหารที่ยังปรุงไม่เสร็จ เช่น ข้าวสาร อาหารแห้ง อย่าถวายพระท่านโดยตรง มันผิควินัยสงฆ์ ถ้าจะถวาย โน่น! ให้ไปไว้ที่โรงครัวของวัด หรือให้กรรมการรับไว้พอเราสะดวก ว่าเป็นทานบุญเกิดแน่นอน พอมีผู้ปรุงอาหารของเราไปถวายพระ บุญก็เกิดกับเราอีก

ของที่ไม่สมควรแก่สงฆ์ ขวางทางในการปฏิบัติธรรมของภิกษุสงฆ์ อย่าคิดถวายเลย จะเกิดทั้งบุญและบาป

คงจะเห็นตามกฎที่ภิกษุท่านใช้เป็นที่พักสงฆ์ มักประกอบด้วยโทรทัศน์ วิทยุ วีซีดี วิทยุ เทป พร้อมแผ่นวีซีดีภาพยนตร์ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ ฯลฯ เพียบเลย ไม่น้อยหน้าชาวบ้านเลย ทำให้กิเลสเต็มกุฏิเลย ผู้ใดคิดถวายขอให้คิดให้ดี

การถวายสังฆทานตามวัด เดิมนี่หลายวัดนิยมจัดถังหรือพานสังฆทาน เตรียมไว้ให้ญาติโยมได้ทำบุญกัน เพราะสังฆทานนั้นเป็นการถวายแก่หมู่สงฆ์ หรือตัวแทนของสงฆ์ ซึ่งได้บุญมาก ยังมีพระพุทธรูป ผ้าไตรจีวร เครื่องใช้ อาหารครบ ยิ่งเป็นสังฆทานที่สมบูรณ์มาก ตกกลงแล้วที่เป็นสังฆทานเวียนเทียนจะได้บุญหรือ อ้อ ! ได้บุญสังฆทานแน่นอนครับ เพราะความตั้งใจของผู้ทำบุญตั้งใจถวายสังฆทาน ถ้าพระองค์ใดนำไปเป็นสมบัติส่วนตัวองค์เดียว ท่านผิควินัยสงฆ์ ยกเว้นหมู่สงฆ์อนุญาต

แต่ถ้าเราเตรียมสังฆทานนำไปเองไปถวาย อันนี้กำลังบุญสูงกว่า เพราะมีความตั้งใจสูง ตั้งแต่เตรียมจัดหาไปเองแล้วครับ

มีเรื่องหนึ่งที่ยากบอก ถ้าเราถวายสังฆทานในตอนบ่ายหรือหลังเที่ยงไปแล้ว ขอย่านำอาหารทุกอย่างใส่ไปยกเว้นน้ำปานะ มิฉะนั้นเท่ากับเราเอาของผิควินัยสงฆ์ใส่เข้าไปด้วย แม้แต่พานสังฆทานที่วัดทำซุง ซึ่งผมเองถวายสังฆทานเป็นประจำ เพื่อช่วยวิญญูณต่างๆ ผมจะทำเฉพาะช่วงก่อนเพล เพราะในพานมีอาหารปนอยู่ ถ้าถวายตอนบ่ายจะมีบาปปนอยู่กับบุญด้วย ตอนแรกผมเองก็ไม่ว่าในการช่วยเหลือวิญญูณต่างๆ ทำให้ต้องทูลถามกับเบื้องบน ท่านเตือนเรื่องเวลาที่จะถวายสังฆทาน ให้ทำก่อนเพล มิฉะนั้นจะมีบาปปนกับบุญ เพราะมีอาหารอยู่ในพานสังฆทาน

การทำบุญใส่บาตรของชาวพุทธ ทั้งในตอนเช้าและวันพระนั้น ถ้าผู้ทำบุญมีได้ อุทิศเพื่อใคร ผู้ทำได้บุญ 100% พอของหลุมมือแสงบุญสว่างขึ้นแล้วลอยขึ้นไปเก็บรอ เจ้าของอยู่บนสวรรค์เรียบร้อย แต่ถ้ามีการคิดอุทิศผลบุญนั้นตอนของท่านหลุมมือ คิดทันที ว่าบุญนี้อุทิศให้ใคร บุญนั้นจะพุ่งไปหาวิญญาณของผู้ที่นั่นทันที เขาได้รับได้ทันที ยกเว้น วิญญาณผู้รับอยู่ในนรกขุมที่ลึก อันนี้ผลบุญจะเพียงไปรอเขาอยู่ จนกว่าวิญญาณที่ถูก ลงโทษในนรกขุมลึกเริ่มมีโทษน้อยลง ขึ้นมาอยู่ขุมตื้นขึ้น จึงจะรับบุญนั้นได้

ขอสมมุติโจทย์ในการทำบุญเพื่อเป็นแนวคิดให้ท่านผู้อ่านลองคิดดูนะครับ เช่น มีเงิน 100 บาท ทำบุญอะไรได้บุญมากที่สุด ผมขอตอบตามแนวความคิดผมนะ ผิดถูกให้ พิจารณาเอาเอง โดยผมเริ่มเรียงจากบุญน้อยไปหาบุญมากโดยคร่าวๆ ดังนี้

1. ซื้ออาหารให้สัตว์เป็นทาน
2. ซื้ออาหารของใช้ให้คนทั่วไป
3. ซื้ออาหารของใช้ถวายพระ
4. ซื้ออาหารสิ่งของให้พ่อแม่ (บุญเท่าพระอรหันต์)
5. ถวายสังฆทาน, ผ้าป่า
6. ร่วมสร้างวิหารทาน (สิ่งก่อสร้างในพระศาสนา, พระพุทธรูป), กฐิน
7. ช่วยชีวิตสัตว์ที่กำลังจะถูกฆ่า เช่นปลา กุ้ง หอย ตามตลาดปลังบุญใหญ่กว่า วิหารทาน
8. ซื้อหนังสือธรรมะแจกเป็นธรรมทาน, เจ้าภาพหนังสือโลกทิพย์ให้เรือนจำ ผมลองเขียนเล่นคร่าวๆ แต่จริงแล้วผมเลือกทำทุกอย่างแล้วแต่โอกาส เวลา และกำลังทรัพย์ ซึ่งตอนนี้จะเน้นมากคือธรรมทาน คือบอกเล่าสิ่งที่ผมรู้และประสบให้ผู้อื่น อ่านบทความของผม ได้นำไปเป็นข้อมูลในการศึกษาตามแนวทางของพุทธศาสนา อ่าน แล้วขอรู้ อย่อย่างเชื่อทันทีเลย ขอให้หาทางพิสูจน์ดูก่อน เท่าที่จะสามารถทำได้ และ พิจารณาด้วยเหตุผลดูด้วย

33. อภัยทาน

ทานมหาทานที่สูงที่สุด คือ อภัยทานด้วยใจจริงไม่ใช่แต่ปาก ไม่ได้ใช้เงินสัก บาท ต้องทำด้วยใจ เป็นความบริสุทธิ์ของดวงจิตที่คิดอโหสิกรรมไม่จองเวร

มีเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับอภัยทาน ผมพบโดยบังเอิญโดยไม่คาดคิดมาก่อน มีอยู่วันหนึ่งในปีพ.ศ. 2551 นี้เองมีคนรู้จักได้มาขอเรื่องว่าขอให้ช่วยเคลียร์กรรมให้คนๆ หนึ่ง เขาอยู่ที่พิจิตรประสพอุบัติเหตุทางรถยนต์ และเป็นอัมพาตทั้งตัว เหลือเพียงส่วนหัวที่พูดได้ กินได้เท่านั้น เป็นมา 7 ปีแล้วน่าสงสารมาก พยายามรักษาตัวมานานแล้ว เขาชื่อนายประทีป.....ผมเองก็ลองติดต่อหาว่ามีใครเป็นนายเวร ทำให้เป็นอัมพาตอยู่หรือไม่ ก็พบมีชายคนหนึ่งมาปรากฏ สภาพโทมๆ

ผม : สวัสดีครับ ท่านทำให้นายประทีปเป็นอัมพาตหรือ

นายเวร : ใช่ มันเคยเป็นนายเวรข้าและทำให้ข้าเป็นอัมพาตมาก่อน

ผม : เคยได้บุญจากนายประทีปอุทิศให้บ้างไหม

นายเวร : ไม่เคยได้เลย

ผม : หิวไหม

นายเวร : หิว

ผม : ลองรับบุญอุทิศจากผมคุณะ

“ ขออำนาจพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาเป็นอาหาร เลือ่ผ้า ให้กับวิญญาณที่กำลังติดต่อยู่นี้ ” เป็นยังไง ได้รับบุญไหม สบายขึ้นไหม

นายเวร : ได้รับแล้ว สบายขึ้น

ผม : เอาละ เราขอคุยด้วยหน่อยนะ ! ถ้าเราสอนให้นายประทีปเขาอุทิศบุญแบบเราให้กับเธอที่เป็นนายเวร เธอพอจะละการจองเวรได้ไหม

นายเวร : ไม่ไม่ยอม (เขาพูดไปร้องไห้ไปด้วยความแค้น) ตอนที่เราเป็นคน ยังเป็นเด็กอยู่ พ่อก็ไม่มี แม่ก็อาศัยเขาอยู่ จนวันหนึ่งแม่ก็ทิ้งไป เรายังอาศัยเขาอยู่ พออายุ 10 ขวบก็เป็นอัมพาตกระดิกไม่ได้ พ่อครอบครัวที่เราอาศัยอยู่เขาอพยพไปที่อื่น เขาทิ้งเราไว้ จนเราอดตาย พ่อตายแล้วเรารู้ว่านายประทีปผู้นี้แหละที่ตอนนั้นเป็นนายเวรและนำเชื้อโรคมารื้อเราจนเราเป็นอัมพาต เราแค้นมากจึงติดตามมาเล่นงานมันมั่ง นี่ยังดีนะ มันยังได้กิน แต่เราน่ะอดจนตาย

- ผม : ชีวิตเธอน่าสงสารจัง คงมีเวรต่อกันเยอะ ตอนเธอตายแล้วพอ
หมดอายุ เธอไปสำนักพญายมหรือเปล่า และเห็นนรกไหม
- นายเวร : เราไปสำนักพญายมมาแล้ว ท่านผ่อนผันให้เรามาทวงเวรก่อน
- ผม : รู้ไหม ท่านให้มารับบุญจากผู้ที่ทำเธอตาย ไม่ใช่ให้มาทำร้าย
เขาอย่างนี้ พญายมท่านไม่ยอมให้ใครตกนรก ถึงผ่อนผันให้
เธอมารับบุญจาก คู่เวร
- นายเวร : มันไม่เคยให้บุญเรา
- ผม : เขาไม่รู้เรื่อง ก็เหมือนตอนที่เธอเป็นอัมพาตเธอ ก็ไม่รู้เรื่อง
นายเวรกระทำเช่นกัน นี่ถ้าเธอทำงานเขาตาย เธอก็ต้องลงไป
รับการสอบที่สำนักพญายม เธอไม่กลัวตกนรกเพราะฆ่าคน
หรือ
- นายเวร : ไม่ยอม ไม่ละ ตกนรกก็ยอม เราแค้นมาก
- ผม : เธอทำอะไรเขาบ้าง ถึงได้เป็นอัมพาต
- นายเวร : พอมันถูกรถชน แต่เราไม่ได้ทำนะ นั่นมันนายเวรก่อนเราพอ
ถึงคิวเราเป็นนายเวร เราเอาเชื้อโรคมานใส่ที่สมองกับไขสันหลัง
มันแล้วกดประสาทมันไว้เหมือนที่มันทำกับเรา
- ผม : นี่ เธอรู้ไหม ก่อนนั้นเขาทำเธอเป็นอัมพาต พอตอนนี้เธอทำ
เขาฆ่า แล้วต่อไปเขาก็ต้องมาทำเธออีก กฎกรรมกงเกวียนจะ
จงเวรกันอยู่อย่างนี้ไม่เลิกหรือ ที่เราให้เธอละ ก็เพราะเรามี
บุญแลกจะอุทิศบุญให้เธอจนพอใจ หยุคจงเวรกันเพียงแค่นี้
ไม่ดีหรือ ตอนนี้เธอเป็นสัมภเวสี ถ้ามีใจอาฆาตอย่างนี้ ต่อไป
เธอก็ต้องลงนรก มันทรมาณกว่าที่เธอเป็นอัมพาตจนอดตายอีก
เคยเห็นแล้วใช่ไหมล่ะนรก ถ้าโอโหสิกรรม รับบุญจนพอใจ
เธอก็รู้ว่าเราอุทิศบุญได้ เราสอนให้นายประทีปได้ เธอไม่
อยากเป็นหรือเทวดา จะมาเป็นผีอยู่ทำไม
- นายเวร : ไม่ เราแค้นมาก เป็นผีก็เอา ลงนรกก็เอา ยอม
- ผม : เราเสียคายโอกาสเธอจังเล ย น้อยรายนักที่เราจะติดต่อย่างนี้
เธอมีโอกาสนี้แล้วนะ ถ้าเธอละโอกาสนี้แล้ว ข้างหน้าเธอต้อง

ลำบากแน่ ทำไม! มีแต่ผีเขาอยากเป็นเทวดากันทั้งนั้น เธอก็รู้ว่าต้องมีบุญ แล้วเราก็ให้บุญเธอได้ เราเสียขายแทนเธอจัง ขอถามเธอหน่อยเธอนับถือพระพุทธเจ้าไหม

นายเวร : นับถือ

ผม : เชื่อในคำสอนของพระพุทธเจ้าไหม

นายเวร : เชื่อ

ผม : แล้วพระพุทธเจ้าท่านสอนเรื่องเวรต้องระงับด้วยการไม่จองเวร
อโหสิกรรมต่อกัน ทำไมเธอไม่เชื่อ ไหนว่าเธอนับถือ
พระพุทธเจ้า

นายเวร : เชื่อแล้ว ๆ ละก็ได้

ผม : ต้องละจริงนะ อย่าพูดอย่างเดียว

นายเวร : ละจริงๆ

ผม : ตกลงอยากได้บุญอะไร ขอให้บอก เราจะได้ให้นายประทีปทำ
ให้

นายเวร : ไม่เอาอะไรเลย ละเลยๆ นี่แหละ เดี่ยวจะไปปฏิบัติกับพระภูมิ
ที่บ้านนี้แหละ

ผม : อ้าว! พระภูมิเจ้าที่บ้านนั้น เขาเก็บวิญญูณมาสอนเหมือนกัน
หรือ

นายเวร : อ้อ! เห็นเขาทำกันอยู่

ผม : ตกลงไม่เอาอะไรบ้างหรือ สัมฆทานก็ได้ บุญภาวนาก็ได้ ไม่
เอามังหรือ แล้วเขาจะหายจากอัมพาตเลยไหม

นายเวร : ไม่เอาอะไร อโหสิ! เดี่ยวจะปฏิบัติเอง เดี่ยวเอาเชื้อโรคออก
ให้ เลิกกดประสาทแล้ว แ ต่ร่างกายเนื้อเยื่อมันยึดมา 7 ปี
รักษาเอาเองนะ รักษาให้ไม่เป็น

ครับผลบุญอภัยทานกะทันหันนั้น เกิดปรากฏกายของนายเวรไสขึ้นทันทีจาก
บุญอภัยทาน ผ่านไป 2 วันลองไปตรวจสอบดูใหม่ ปรากฏว่านายเวรผู้นี้ได้ปฏิบัติอยู่กับ
พระภูมิ เดี่ยวเดียวฐานบุญอภัยทานเขามาก เลยลอยขึ้นไปเป็นเทวดาชั้นจาตุมหาราชิกา
เรียบร้อยแล้ว

ส่วนคนป่วย บ้านเขาพ้อมีฐานะ ก็ทำการรักษาด้วยยาไป

34. หมอชีวก

พอเคลียร์กรรมให้นายประทีปเรียบร้อยแล้ว แต่ร่างกายที่ถูกยึดมา 7 ปี ไม่ใช่จะหายได้ง่ายๆ นายประทีปโทรมาหา ก็เลยสอนแนะวิธีอุทิศบุญ เบิกบุญและภาวณา โดยเปิดบุญก่อน ให้เสีย 2 ชั่วโมง พอรู้เรื่องนี้นี้ต้องหาผู้ช่วยรักษาทางโลกทิพย์ช่วยอีกทาง นึกถึงหมอชีวกในครั้งพุทธกาล ทราบว่าท่านเป็นหมอที่เก่งมาก ขอบารมีท่านช่วยดีกว่า

ก่อนการติดต่อกับปู่หมอชีวก ผมเคยไปเกี่ยวพันกับปู่ท่านโดยบังเอิญ ขอเล่าแทรกหน่อย ในปี พ.ศ. 2549 ผมได้ไปรู้จักวัดป่าแดนนาบุญ อำเภอลานสัก จังหวัดอุทัยธานี มีหลวงปู่โบราณเป็นเจ้าของวัดกำลังสร้างเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุขนาดใหญ่มาก ผมเห็นเป็นวิหารทาน เลยขับรถเข้าไปทำบุญร่วมด้วย เข้าไปในวิหารที่ตั้งพระบรมสารีริกธาตุ ไปกราบ และเดินดูรอบๆ เห็นรูปปู่หมอชีวก หลวงปู่เทพโลกอุดร หลวงปู่ทวด หลวงปู่โต พอเดินดูรอบๆ เสร็จก็เลยมานั่งสนทนากับหลวงปู่โบราณ สังเกตเห็นพระที่ท่านสร้างไว้เป็นที่ระลึกให้โยมที่มาทำบุญ เป็นพระใหม่ ผู้คนไม่รู้จัก คนเดียวนี้ทำบุญถ้าได้สิ่งตอบแทนที่สูงค่าและเขาอยากได้ ก็สามารถทำบุญมากได้

ผมเลยเกิดความคิดขึ้นมาว่า พระดีๆ เก่าๆ เราก็มีเยอะจะเก็บไว้ทำไม เอามาถวายหลวงปู่สักพันองค์ ช่วยท่านสร้างเจดีย์ไม่ดีกว่าหรือ พระที่ผมเก็บไว้มากตอนนั้นมี

1. พระกรสูโขทัย อายุประมาณ 600 ปี สร้างในสมัยพญาลิไท ตรวจสอบแล้วพุทธคุณสูงมาก แถมมวลสารในองค์พระยังผสมโคตรเหล็กไหลอยู่อีก เป็นพระเนื้อดินสภาพเก่า คราบกรูทรายทองยังมีอยู่ เคยติดต่อผู้ที่สร้าง พบพญาลิไทท่านมาในสภาพร่างใสสว่างสีทองงามมาก เก็บพระของท่านไว้ประมาณ 2,000 องค์ อธิษฐานไว้ว่าจะเอาไว้ต่อพระศาสนา คนเดียวใส่ไม่หมดหรอก รู้ว่าพระดินนอกตาเซียน เลยเหมาไว้มาก ทูลถามองค์พญาลิไทว่า ท่านสร้างไว้เมื่อไร ได้คำตอบว่าสร้างหลังจากเสร็จหลวงพ่อชินราชสร้างปีพ.ศ. 1900 เก่ามากๆ พระทุกองค์ถูกตกแต่งอย่างปราณีตด้วยฝีมือช่างหลวงในยุคสุโขทัย

2. พระหลวงปู่ศุขกรวัดคอนตาล อำเภอวัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท พิมพ์หลังยันต์ใหญ่ เป็นแผง 3 องค์ เนื้อทองเหลือง ตรวจสอบพุทธคุณแล้ว ปรากฏว่าเป็นอธิษฐานฤทธิ์ของหลวงปู่ศุข ลงไว้ดีครบทุกทาง เน้นคงกระพันมหาอุด แถมพิเศษคือล่อมกัณฑ์วิชา ออกไว้ด้วย ตรวจพบรังสีออร่าเป็นสีเขียว กราบเรียนถามทางจิตกับหลวงปู่ศุข ท่านบอก

ท่านทำไว้เอง แต่เขียนชยันนาทตีปปลอม ขอบคุณมาก มิฉะนั้นคงไม่หลงมาถึงผมหรือ
หลวงปู่ศุขขณะนี้ท่านอยู่ชั้นพรหม วิมานสวยมาก ท่านเองก็กำลังปฏิบัติต่อ เพื่อไปพระ
นิพพาน แสดงว่าท่านกำหนดเข้าสมาธิจิตตอนสิ้นใจจึงไปสถิตอยู่ชั้นพรหม

3. พระหลวงพ่อดีลนาคปรกเนื้อดิน สวยมากมีทั้งของเก่าสมัยสุโขทัยและที่
สร้างลือพิมพ์ภายหลัง โดยได้จากศรีสังฆนาลัยและทุ่งเสลี่ยม สุโขทัย แต่ได้ตามโลกห่าง
จากวัดทุ่งเสลี่ยมไปมากพุทธคุณทั้งพระเก่าและพระที่สร้างภายหลัง เท่ากัน เลย เพราะ
ผู้สร้างเดิมครั้งสุโขทัยท่านมาปลุกเสกด้วย พุทธบารมีสูงมาก มีโคตรเหล็กไหลผสมอยู่ทุก
องค์ พระสุโขทัยชุดนี้มีเทวดารักษาองค์พระติดตามมาทุกองค์พระเลย คุยกันปรากฏว่า
ท่านมาจากจาตุมาหาราชิกาถูกส่งให้มารักษาองค์พระที่มีบารมีพระพุทธรเจ้าอยู่ที่องค์พระ
เป็นไงครับ! พระผมน่าสนใจไหม ตอนนั้นผมมีพระชุดนี้อยู่หน้ารถ จึงไปหยิบเอามาถวาย
ให้หลวงปู่ตรวจสอบดูทางจิตเป็นตัวอย่าง พอหลวงปู่โบราณตรวจสอบทางจิตก็ยอมรับใน
พุทธคุณของพระที่ผมนำมาถวายเป็นตัวอย่าง ยินดีรับไว้เพื่อสมนาคุณกับผู้ร่วมทำบุญสร้าง
เจดีย์กับท่าน ผมจึงเรียนกับหลวงปู่ว่าอาทิตย์หน้าผมจะนำพระมาถวาย

พออาทิตย์ต่อมา ผมนำพระตามที่ผมแจ้งไว้แล้ว แถมภาพไม้แกะสลักรูปหลวง
ปู่ศุขขนาด ฝ่าตู้เย็น 5 คิว นำไปตั้งไว้ให้ผู้คนบูชาดีกว่าผมเอาไปกราบคนเดียว เขาสลัก
เอาไว้ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2466 ที่หลวงปู่ท่านสิ้น ถือเป็นโบราณวัตถุชิ้นหนึ่งที่ผมได้ไว้ พอเริ่ม
ถวายตอนนี้แหละครับ ถึงประสบกับดวงวิญญานของปู่หมอซิวโดยบังเอิญ วิธีถวายพระ
จำนวนมากนี้ ผมบอกหลวงปู่ผมถวายไม่เหมือนใคร ขอให้หลวงปู่เอาสังฆาฏิวางพาดไว้
ตรงหน้า แล้วหลวงปู่จับชายผ้าไว้ล่ะครับ หลังจากนั้นผมและครอบครัว ก็ช่วยกันทำองค์
พระทีละ 5-10 องค์ วางลงในกล่องเปล่าที่วางอยู่บนสังฆาฏิ ทุกครั้งที่พระ หลุดมือ ผมและ
ครอบครัวจะคิดอุทิสบุญทันที อุทิสบุญไปเรื่อยๆ พระหรือก็มีมาก ชักนี้ก็ไม่ออกว่าจะอุทิส
ให้ใคร หันไปเจอรูปปั้นปู่หมอซิว เลยอุทิสบุญให้ปู่หมอซิว เท่านั้นเองได้เรื่องเลย

ขอบอกก่อน ขณะที่ผมกำลังถวายพระให้พระอยู่นั้น มีคนที่มาทำบุญและที่แต่ง
ชุดขาวมาปฏิบัติธรรมที่วัดนี้ นั่งอยู่ด้วย แต่เขาอนุโมทนาผมไม่เป็น ได้แต่นั่งคู่ข้างเขา
พอผมคิดอุทิสบุญให้หมอซิวเท่านั้นเอง ปู่หมอซิวได้เข้าร่างชายชุดขาวที่ม ำปฏิบัติธรรม
คนหนึ่ง พูดภาษาแขกแสดงความยินดี ยกมือ โมทนาบุญและน้ำตาไหลด้วยความปลื้มใจ
ในผลบุญที่ผมอธิษฐานถวายท่าน โอ! มีแต่คนมาขอความช่วยเหลือจากท่าน บนบานศาล
กล่าวให้หายจากโรคร้ายไข้เจ็บ แต่ไม่เคยมีใครคิดอุทิสบุญให้ท่าน พอผมคิดอุทิสบุญถวาย

ท่าน เลยเกิดเรื่องเลย ท่านยินดีและปลื้มใจจนน้ำตาไหล แต่ผมฟังท่านไม่รู้เรื่องเลย ได้แต่ดูท่าทาง นี่แหละครับผมได้ไปเกี่ยวข้องกับปู่หมอซิวกโดยบังเอิญ ที่นี้พอหลังจากนั้นผมเลยอาศัยบารมีปู่หมอซิวกในการช่วยรักษามนุษย์

ผมติดต่อกับปู่หมอซิวก ถามท่านว่าผมรู้ว่าปู่อยู่ที่ ดาวดิงส์ปู่เป็นเทวดาชั้นนี้หรือปู่บอกปู่เป็นพรหมแต่ลงมาอยู่ชั้นดาวดิงส์เพื่อคอยช่วยเหลือมนุษย์ เหมือนพระเจ้าพิมพิสาร ท่านบารมีสูงแต่ท่านก็มาอยู่ที่จาตุมาหาราชิกาสวรรค์ชั้น 1 ในตำแหน่งท้าวเวสสุวรรณเพื่อปกครองดูแลสวรรค์ชั้น 1 และดูแลโลกมนุษย์ด้วยการส่งบริวารมารักษาโลกมนุษย์ด้วย

หลังจากหลวงปู่โบราณรับพระจากผมไปแล้ว ก็กำหนดไว้ให้กับผู้ร่วมทอดผ้าป่าสร้างเจดีย์ 1,000 บาท ได้รับพระ 1 องค์ จนพระหมดได้เงิน เกือบล้านบาท สาธุ

ขอวกกลับมาที่ปู่หมอซิวก ผมติดต่อบารมีท่านช่วยรักษานายประทีป ท่านก็รับปากแต่ท่านบอกว่าต้องค่อยๆ หายเพราะเนื้อเยื่อเส้นเอ็นมันยึดติด วิธีการรักษาท่านใช้วิธีแผ่พลังปราณเข้าไปรักษาภายในร่างกายผู้ป่วย ส่วนผมก็มีหน้าที่อุทิศบุญถวายท่านปู่หมอซิวกทุกวัน ในฐานะผู้ขอ เคยถามปู่หมอซิวก ปู่ราคาญใหม่ ปู่บอกไม่ราคาญหรือกสงเคราะห์เขาได้บุญ ปู่ชอบ

35. เปรต

เปรต เคยได้ยินอ่านนิยายผี หรือดูหนังมา สภาพเปรตตัวจะผอมสูง ปากเท่ารูเข็ม มือเท่าใบลาน ร้องวิ๊ดดด เสียงยาวๆ เย็นๆ ผมเคยได้รู้มาอย่างนี้ ผมเคยอ่านหนังสือแนวธรรมะจึงรู้ว่าเปรตที่อยู่บนโลกมนุษย์นี้โทษเบาแล้ว ส่วนเปรตที่โทษหนัก โนนอยู่ที่นรก โนน ถ้าเป็นเปรตจนโทษลดลงก็จะกลายเป็นอสุรกาย พอโทษลดลงก็มาเป็นสัตว์เดรัจฉานรู้มาอย่างนี้

มีวันหนึ่งในปีพ.ศ. 2549 พวกผมได้ส่งจิตออกไปดูปู่ย่าที่อำเภอบาระจัน ว่าท่านอยู่อย่างไร คือเป็นห่วงคนแก่นั่นแหละ เห็นแกนอนแล้ว ก็เลยไปที่วัดร้างข้างบ้านปู่ย่า ชื่อวัดแมว ปรากฏพบเปรตคนหนึ่งยืนร้องวิ๊ดดด อยู่สภาพผอมสูงปากรูเข็มจริงด้วย ยืนสูงเท่าต้นโพธิ์ยืนร้องอยู่อย่างนั้นด้วยความหิวความทรมาณแต่ไม่มีใครได้ยินหรือเพราะมันคนละมิติ คิดสงสารเปรตมัน เลยคิดอุทิศเบ็ญญสง ให้ ปรากฏว่าร่างเปรตลดความสูงวูบลงมาแล้วอ้วนขึ้น เาบุญให้อีก มันกลายเป็นอสุรกายผิวดำผอม เาบุญให้อีกมันกลายเป็น

อสุรกายผิวดำอ้วน เอาบุญให้อีก ที่นี้มันกลายเป็นรูปร่างคนคือเป็นสัมภเวสีกราบ
ขอบคุณ ตอนนั้นยังไม่ได้เก็บวิญญาณมาปฏิบัติธรรมก็ปล่อยเขาไปตามทาง ช่วยให้พ้นจาก
เปรตได้ก็ดีแล้ว

อีกครั้งพบที่ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ไปเยี่ยมบ้านแม่ยาย กลางคืนลอง
ออกสำรวจผี ปรากฏว่า สัมภเวสีแถวนั้นมาก มันหิวกินแม่กระทิงขี้วัวขี้ควาย เลยต้องแจก
บุญเป็นการใหญ่ โดยอธิษฐานว่า

“ขออำนาจบารมีพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคล บันดาลให้บุญของ
ข้าพเจ้าลงมาเปลี่ยนเป็นอาหารให้วิญญาณที่หิวโหยทั้งหลายด้วยเถิด ” อธิษฐานอยู่สักพัก
ปรากฏว่าอ้อมกันเป็นแถว ที่นี้ไม่ไปไหนกันแล้ว ผีล้อมรอบบุญเต็มหน้าบ้านเลย

ออกสำรวจไปหลังหมู่บ้านปรากฏว่าพบเปรตตนหนึ่งยืนร้องวิ๊ดคด อยู่เอาบุญส่ง
ให้หลายครั้ง จนเป็นสัมภเวสี เมื่อมีวิญญาณลำบากมาก เลยขอแรงพระภูมิเจ้าที่บ้านแม่ยาย
แถมปู่ตาของหมู่บ้านด้วยเทวดาทั้งนั้น ขอแรงช่วยหน่อย เก็บเอาวิญญาณลำบากพวกนี้มา
ถือศีลสอนให้นั่งสมาธิภาวนา เดี่ยวผมเป็นคนส่งบุญมาให้ทุกวัน เทวดาทั้งหลายแถวนั้น
ตกลงช่วยกันใหญ่เลย งานบุญอย่างนี้เทวดาชอบอยู่แล้ว

ปีต่อมาไปเยี่ยมบ้านแม่ยายอีก ตอนนี้ไม่ได้สำรวจใคร นอนหลับอยู่ดีๆ
ประมาณตี 2 เหมือนฝันแต่ชัดเจนมาก มีขบวนคนหนุ่มสาวห่มขาวถือพานใส่ดอกไม้สีขาว เดิน
กันขึ้นมาบนบ้านแม่ยายผมตรงมาที่เตียงผมนอน มายืนกันเต็มบ้านหมด ผมลุกขึ้นทันที
พอผมตื่นลุกขึ้น ก็มองไม่เห็นพวกเขาเหล่านั้นแล้ว แต่ไม่กลัวหรือคิดแต่ว่าเขาจะมาเยี่ยม
นอนต่อพอหลับเห็นอีกแล้ว เหมือนฝัน ยืนอยู่ข้างเตียงนอน ถือพานดอกไม้พุทธรักษาใส่
ชุดขาวมีผ้าเฉียงไหล่เต็มบ้านเลย ผมก็ลุกขึ้นอีก จะคุยกับเขา อ้าว! พอลุกขึ้นหายหมดอีก
แล้ว เอาละเดี๋ยวค่อยติดต่อกัน นอนละ พอเข้ามาให้พวกผมตรวจสอบดู ปรากฏว่าพวกเขา
เหล่านั้นมาจากเปรต อสุรกาย สัมภเวสีแถวนั้น ได้รับบุญกุศลจากผมทุกวันจนมีสภาพดี
ขึ้น และกำลังปฏิบัติธรรมกัน ที่มาก็มาขอขอบคุณที่ช่วยเหลือเขา

36. พระภูมิเจ้าที่

ธรรมเนียมประเพณีแต่โบราณที่บรรพบุรุษเราทำกันมา เมื่อปลูกบ้านแล้วก็ต้อง
มีศาลพระภูมิ เจ้าที่ เพื่อเอาไว้ปกป้องคุ้มครองผู้คนที่อยู่อาศัยภายในบ้าน พระภูมิเป็นศาล

เสาคเดียว เจ้าที่เป็นศาล 4 เสา ก็เป็นกุศลโลบายแต่โบราณมา ให้ผู้คนยอมรับนับถือ เทวดา ที่ลงมาสถิตย์ภายในบริเวณบ้านเรา

บางรายศรัทธามากจัดสร้างศาลเสาคเดียวโตมีพิธีอัญเชิญพระภูมิเจ้าที่ ขึ้นสถิต ยัณ ศาลที่ตั้งถวายเป็นค่าตั้งศาลให้พวกหมอปราหมณ์มาทำพิธีดูเข็มขลังศักดิ์สิทธิ์ ผู้ อยู่อาศัยก็มีความรู้สึกสบายใจว่าได้จัดทำสมบูรณ์แล้ว ท่านคงปกป้องคุ้มครองผู้คนที่อยู่ใน บ้านให้ร่มเย็นเป็นสุข

บางรายหลังจากตั้งศาลแล้วก็ถือว่าหมดหน้าที่ อยู่ใครอยู่มันไม่ได้สนใจกับพระ ภูมิเจ้าที่อีกเลย และบางคนก็ไม่เชื่ออีกต่างหากว่ามีพระภูมิเจ้าที่มาอยู่จริง

บางรายมีศรัทธาไม่เสื่อมคลาย หลังจากตั้งศาลแล้ว ทุกเช้ายังนำ อาหาร ผลไม้ น้ำ ไปบูชาทุกวัน กราบไหว้ขอความคุ้มครอง แคมด้วยประดับไฟแพรวพราว พวงมาลัย อีกเต็มศาล

นี่คือสิ่งที่หลายๆ คนคงพบเห็นเช่นผมนะ ผมเองก็มีบ้าน เริ่มแรกก็ยังไม่รู้เรื่อง การอุทิศบุญ และยังติดต่อบัญญาณไม่ได้ แต่มีความสนใจศึกษาพระพุทธศาสนาและ โลก วิทยญาณ พอมีความรู้เกี่ยวกับพระภูมิเจ้าที่อยู่บ้าง พอมีบ้านผมก็คิดเรื่องตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่ บ้านผมเป็นตึกแถว เลยคิดว่าบนดาดฟ้าคงเหมาะที่สุด และด้วยความเป็นคนมีฝีมือช่าง อยู่บ้าง ศาลหรือไม่ซื้อหรือ ตัดไม้ ตั้งกะสีทำเองเลย คิดตั้งบนยอดบนสุดของห ลังคา ดาดฟ้าเสร็จ เอ! แล้วเราจะเชิญท่านเทวดาเหล่านี้ยังไงดี เห็นเขาต้องไปจ้างหมอตั้งศาลมา ทำพิธี พวกหมอตั้งศาลก็เห็นเขาใช้ภาษาบาลีสวดสารพัดสวด ก็เทวดาที่มาเป็นพระภูมิเจ้าที่ น่าจะเป็นคนไทยมาก่อนนะ เอาภาษาแขกมาเชิญจะฟังรู้เรื่องหรือ ถ้าเราเชิญท่านเหล านี้ ด้วยภาษาไทยน่าจะฟังกันรู้เรื่องมากกว่า และเจ้าของบ้านเป็นผู้เชิญเองน่าจะสมควรกว่าให้ ใครก็ไม่รู้มาเชิญแทน เมื่อคิดวิเคราะห์ห้ดูแล้วตกลงเชิญเองดีกว่า ไม่เสียเงินจ้างใครดีด้วย

ผมเลือกเชิญตอนค่ำ เพราะไม่มีใครเห็นดี จตุรูป 9 ดอกตอนนั้นยังไม่รู้เรื่อง เห็นเขาจตุรูปกันเวลาติดต่อกับวิญญาณก็เลยจุ่มมั่ง เครื่องเช่นสังเวชอะไรก็ไม่มีสักอย่าง กล่าวขอเชิญพระภูมิเจ้าที่ด้วยคำสุภาพเท่าที่ตัวเองคิดได้ เพื่อสื่อความหมายให้ท่านเทวดา เข้าใจเราผู้เป็นเจ้าของบ้านขอเชิญท่านขึ้นมาสถิตย์ยังศาลที่ตั้งไว้ เสร็จพิธีง่าย ๆ

ตอนนั้นก็พอรู้จักผู้ที่มีคาพิทย์ท่านหนึ่งชื่อพี่แป้ว เลยลองให้พี่แกช่วยดูซิว่า ตั้ง ศาลเชิญพระภูมิเจ้าที่ได้สำเร็จไหม พอพี่แป้วตรวจสอบดูแกบอกว่ เออ! เก่งนี้พระภูมิเจ้าที่ ท่านมาสถิตย์ที่ศาลแล้ว ไชโย! ตั้งศาลเองสำเร็จแล้ว

ปกติผมชอบทำบุญทำทานเป็นประจำ ทุกอาทิตย์ต้องไปวัด พอกลับมาบ้านตอนค่ำก็จะอธิษฐานกรวดน้ำเอาบุญใหญ่ให้พระภูมิเจ้าที่เป็นประจำ ก็คิดว่าตัวเองทำถูกต้องแล้ว ก่อนนอนก็รวมกันสวดมนต์อธิษฐาน โส ชินบัญชร นั่งสมาธิ

พอปีพ.ศ. 2549 หลังจากผมและพรรคพวกของผมได้ฝึกมโนยทิตที่วัดท่าซุง จนผมเอง ได้มโนยทิตเพียงครั้งกำลัง แต่พวกผมได้เต็มกำลังสามารถติดต่อกับวิญญาณต่างๆ ได้ อีกทั้งได้ความรู้เรื่องการอุทิศบุญ เบิกบุญจากคำสอนของหลวงปู่เกษม วัดสามแยก อำเภอหันน้าว จังหวัดเพชรบูรณ์ จากแผ่น VCD นำมาศึกษาจนเข้าใจ และทดลองพิสูจน์ผลจนมั่นใจ

คืนหนึ่งผมลองติดต่อกับพระภูมิและเจ้าที่บ้านผม ปรากฏว่าท่านเป็นเทวดามาจากชั้นจาตุมหาราชิกา ได้รับคำสั่งจากเบื้องบนให้มาดูแลรักษาที่บ้านหลังนี้ เจ้าที่คือเทวดาที่รักษาผืนดินในเขตบ้านที่ผมอยู่ พระภูมิคือเทวดาที่รักษาสสิ่งปลูกสร้างคือบ้านที่มนุษย์สร้างขึ้น ผมขอทราบที่ท่านอยู่ที่ศาลที่ผมตั้งไว้หรือเปล่า ปรากฏว่าเปล่าท่านมาพร้อมวิมานของท่านสวยงาม เป็นเหมือนศาลาจัตุรมุข วิมานท่านจะให้ตั้งอยู่ตรงไหนก็ได้ ท่านก็ตั้งวิมานไว้ส่วนบนสุดของคาคพ้านั้นแหละ แต่ไม่ได้อยู่ในศาลเหมือนที่คนเขาเข้าใจกัน ตกกลางสร้างศาลฟรี บางบ้านเขาไม่ได้ตั้งศาลท่านเทวดาก็ไม่เดือนร้อนเพราะท่านอยู่วิมานของท่าน ดีไม่ดีสัมภเวสีอาจจะเข้าไปอยู่ที่ศาลแทนก็ได้ ถ้าท่านอนุญาต แต่คนทั่วไปก็นิยมตั้งศาลก็เปรียบเสมือนเป็นสถานที่ติดต่อกับพระภูมิเจ้าที่ ก็ได้ไม่เป็นไร

ผมถามพระภูมิกับเจ้าที่ว่าผมเอาศาลออกได้ไหม เมื่อท่านไม่ได้อยู่ ท่านก็บอกว่าเอาออกไปซิไม่ได้อยู่หรือ หลังจกวันนั้นผมก็เลยต้องไปเอาศาลลงมาเพราะปล่อยไว้หนักพิราบบมาทำรังถึงความสกปรกไว้เปล่าๆ

ผมถามท่านว่าที่ผมกรวดน้ำอุทิศบุญให้มานานแล้วท่านได้รับหรือเปล่า ท่านบอกว่าไม่ได้รับบุญ หรือแค่ที่ชื่นใจที่ยังคิดถึงท่าน แล้วก็ผมอุทิศบุญ เบิกบุญให้ท่านละ ท่านตอบว่าได้รับบุญเต็มๆ เลย

ท่านยังบอกอีกว่าเมื่อก่อนกลัวใจ กลัวบุญที่มีอยู่จะหมด แต่ตอนนี้สบายมาก บุญเพิ่มขึ้นทุกวันเลย ถามท่านเรื่องที่ผมสวดมนต์ เพราะตอนผมดู VCD ของหลวงปู่เกษม ท่านบอกว่าใครสวดมนต์ ขณะสวดจะมีแสงออกจากผู้สวด วิญญาณชั้นต่ำแถวนั้น ถ้าหนีไม่ทันจะเจ็บปวดเดือนร้อน และมีความโกรธแค้นผู้สวดที่ทำให้เขาทุกข์ ทั้งๆ ที่เขาไม่ได้ทำอะไรให้เดือนร้อนแก่ผู้สวดเลย

พระภูมิท่านตอบว่า เออ! จริง พอเอ็งเริ่มสวดพวกสัมภเวสีแถวนี้แผ่นดินกระเจิง
เลย แต่เราหอมชื่นใจไม่เดือนร้อนอะไร

ผม : ผมควรจะทำอย่างไรดี สวดหรือไม่สวด

พระภูมิ : อย่าสวดเลยก็ดี จะได้ไม่เดือนร้อนผู้อื่น สู้นั่งอุทิศบุญแจกกับ
ภavanaไม่ได้ ใ้บุญกว่าสวดเยอะ

ผม : แถวบ้านผมมีวิญญาณลำบากเยอะหรือ

พระภูมิ : เยอะแยะ คู่ยถึงขะกินก็มาก ที่เร่ร้อนมาจากตลาดก็มาก

ผม : ทำไมมีเยอะจัง นี่ในเมืองนะ

พระภูมิ : ก็ที่ตลาดเขาฆ่าปลา หมู ไก่ ทุกวันเป็นร้อยเป็นพันตัว พอมัน
ตายวิญญาณที่หลุดจากสัตว์มันก็เป็นคนทั้งนั้น ก็ไอ้คนที่ไปใช้
กรรมเป็นสัตว์นั้นแหละ ใ้รูปร่างคนที่ออกจาก สัตว์มาก็คือ
พวกสัมภเวสีไงล่ะ เร่ร้อนอยู่พักหนึ่งเดี๋ยวมันก็ต้องไปเข้าห้อง
สัตว์อีกเกิดเป็นสัตว์อีก จนกว่าจะหมดเวร เฮ้อ ! น่าสงสารแต่
ไม่รู้จะช่วยยังไง

ผม : เอาอย่างนี้ ถ้าท่านสงสาร ท่านเก็บพวกนี้มาไว้ที่ศาลฟ้าผมสิ
เดี๋ยวมอบอุทิศบุญส่งให้พวกนี้ถือศีล ๘ อนุสมาธิให้พวกนี้เอา
ใหม่ ผมก็ได้บุญสงเคราะห์ ท่านก็ได้บุญธรรมทานบุญใหญ่
นา

พระภูมิ : เออ! ดีๆ เอาซิดีกว่าอยู่เฉยๆ สงสารพวกนี้มันด้วย ตกลงเดี๋ย
เริ่มเลย เออ! พระภูมิเจ้าที่แถวๆ นี้เขาขอร่วมด้วยได้ไหม

ผม : ตกลง เอาเลย ใครช่วยเก็บวิญญาณลำบากมาสอน ผมอุทิศบุญ
ให้ทั้งผู้สอนแล้วก็วิญญาณที่เก็บมาด้วย ทั้งหมดเลย

เป็นไงครับท่านผู้อ่านพอเข้าใจเรื่องพระภูมิกับเจ้าที่หรือยัง หลังจากวันนั้นมา
เป็นเดือนผมลองติดต่อกับพระภูมิเจ้าที่อีก เพื่อเช็คผลงานการสงเคราะห์วิญญาณ ปรากฏว่า
พระภูมิเจ้าที่ท่านบ่นเล่นๆ บอกไม่ ไหวพวกที่เก็บมา มันปฏิบัติกันเคร่งเหลือเกินไม่ยอม
เลิกเลย มันกลัวต้องไปเกิดเป็นสัตว์อีก บางพวกก็กำลังตกนรกปฏิบัติกันใหญ่ ไอ้พวกที่
ปฏิบัติจนบุญพอ ภายมันจะไล่ขึ้นแล้วลอยขึ้นไปจุดที่สวรรค์เบื้องบนเอง

พระภูมียังบอกอีกว่า ฐู่ใหม่ตอนนี้ เทวดาเขาบอกต่อ กันไปไกลแล้วนะ พวกมัน
เก็บผีมาสอนปฏิบัติธรรมกันเยอะแยะไปหมด ขอให้เธอส่งบุญให้พวกเขาด้วย อย่าเลิกนะ

เอ! แล้วอย่างนี้จะมีผีเหลือให้เก็บหรือ เล่นช่วยกันเก็บเยอะแยะหมด ผมสงสัย
เลยถามพระภูมิต่านคุณ พระภูมิต่านเลยเฉลยให้ผมฟังว่า คืออย่างนี้ อย่างนี้กว่าผีหรือสัตว์
มันจะเกิดจากคนตายเท่านั้นนะ สัตว์เล็กใหญ่ตั้งแต่แมลงไปจนถึงสัตว์ใหญ่ทุกตัวพอตาย
หลุดออกมาที่รูปร่างคนทั้งนั้นแล้ววันหนึ่งๆ แมลงตายก็ตัวละ ไหนจะพวกเปรต อสุรกาย
ที่แฟนฟานอยู่บน โลกมนุษย์ เห็นไหมเก็บเท่าไรก็ไม่หมด ช่วยกันเก็บหลายเจ้านะดีแล้ว

ตอนนี้ผมขอแนะนำท่านผู้อ่านหน่อย สำหรับพระภูมิเจ้าที่ จะตั้งศาลให้เพื่อ
ความสบายใจก็ได้ หรือจะไม่ตั้งก็ได้ แต่ที่ควรทำที่สุดคือ อุทิศบุญให้พระภูมิเจ้าที่ และทุก
วิญญาณในบ้านของเราทุกวันไม่ต้องห่วงเลย เมื่อเขาเหล่านั้นได้รับบุญซึ่งมีค่ายิ่งกว่า
พวงมาลัย ธูป เทียน เครื่องเซ่น แล้วพลังบุญก็คือพลังฤทธิ์ เขาเหล่านั้นจะรักษาและดูแล
เราและครอบครัวอย่างดียิ่ง ท่านทั้งหลายลองทำดูซิครับ

37. วิญญาณที่สถิตย์อยู่ในบ้านผม ที่ผมเคยพบและเกี่ยวข้องกับเขาเหล่านั้น

1. พระภูมิเจ้าที่ ผมเล่าให้ฟังแล้วครับ
2. เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัว ของคนทุกๆ คน
3. เทวดาและวิญญาณที่ติดตามมารักษาอยู่กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์
4. นายเวรที่ติดตามตัวของแต่ละคน
5. วิญญาณที่สถิตย์อยู่ตามไม้ที่ตัดมาจากต้นไม้ใหญ่
6. วิญญาณของสัตว์ในรูปร่างของคน มาจากสัตว์ที่เรานำมาเป็นอาหาร
7. วิญญาณของสัตว์ที่ตายอยู่ภายในบ้าน และออกมาเป็นสัมภเวสี (คน)

ผมเคยพบรู้จักมาเท่านี้แหละ อาจจะยังไม่หมดก็ได้ แต่เวลาผมอุทิศบุญ ผมจะ
บอกว่าให้กับ “ทุกวิญญาณในบ้านข้า” เป็นอันครบ

38. เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวคน

เมื่อก่อนผมเองก็ไม่เคยรู้ พอมาดู VCD ของหลวงปู่เกษม วัด ป่าสามแยก
อำเภอ น้ำหนาวเพชรบูรณ์ ท่านบอกว่า “คนเราทุกคนมีวิญญาณที่มาคอยรักษาตัวแต่ละคน
มีทุกคนจริงๆ คือ

เทวดา 2 องค์ ยักษ์, นาค, คนธรรพ์, กุมภภัณฑ์, อย่างละ 1 ท่าน

รวมทั้งหมด 6 ท่าน นี่ก็คนธรรมดาเนาะ แต่ถ้าผู้มีบุญบารมีจะ มีมากกว่านี้อีก
แต่อย่างน้อยมี 6 ท่านทุกคน

ต้องพิสูจน์

ผมขอพบเทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวผม ปรากฏว่าพบจริงๆ ด้วยมี 6 ท่าน
แสดงว่าผมเป็นคนธรรมดาแน่นอน

ผม : ท่าน พวกท่านมาอยู่กับผม เพราะอะไร

เทวดา : มาอยู่ด้วย 5 ปีแล้วทางเบื้องบนท่านสั่งมาเป็นเสี่ย ยงสั่งมองไม่
เห็นผู้สั่ง บอกให้ลงมาเฝ้ารักษาเธอ

ผม : พวกท่านเคยเป็นอะไรกับผมหรือเปล่า

เทวดา : ก็เคยเป็นญาติกันมาก่อนนานแล้ว

ผม : ก่อน 5 ปีที่ผ่านมาละ มีผู้มารักษาผมไหม!

เทวดา : ชุดก่อนเขากลับขึ้นข้างบนไปแล้ว พวกเรามาแทนพวกยักษ์
นาค คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ นี่ทำวจตุโลกบาลแต่ละทิศท่านสั่งให้
บริวารของท่านมารักษามนุษย์ ทุกคนผู้รักษา มีมาตั้งแต่เธอ
เกิดแล้ว พอบุญเริ่มน้อยลงเขาหมดหน้าที่ก็ขึ้นไปปฏิบัติธรรม
ต่อข้างบน ชุดใหม่ก็ลงมาทำหน้าที่แทน

ผม : อ้อ! เข้าใจแล้ว แต่ทำไมพวกท่านไม่เห็นมาบอกผมละ ผมก็
ไม่รู้นะชีวิตมีท่านมาอยู่ด้วย

เทวดา : ถ้าติดต่อกับเธอ ไม่ว่าฝันหรือวิธีใดก็ทำให้พวกเราเสียพลังคือ
พลังบุญจะลดลง และช่วยเท่าที่พอทำได้

ผม : อย่างนี้มนุษย์ทั้งหลายเขาไม่รู้ เขาไม่ได้อุทิศบุญให้ก็ไม่ผิดนะซิ

เทวดา : เออ! ก็ไม่ผิดหรอก คิดดูซิถ้าเขาติดต่อกันเสียพลังไป บุญเขาก็
ลดลง แล้วถ้าคนที่ติดต่อด้วย ไม่อุทิศบุญให้ก็เท่ากับขาดทุน
ใช่ไหมละ

เทวดาที่มาทำหน้าที่รักษามนุษย์ที่ท่านอยู่กับผม สภาพการแต่งกายใส่ชุด มี
สังวาลย์นุ่งจุกกระเบน กางเกงครึ่งแข้ง รองเท้าปลายงอนกายใสสว่าง องค์โคบุญมากรัศมี
กายจะใสสว่างมาก ส่วนนาคที่พบก็พบในร่างคน แต่งกายคล้ายเทวดาแต่ชุดที่แต่งสีเขียว

ยั้กั้กับกั้มกั้ณกั้ตคั้ลั้ยกั้นรั้างกายลั้่าใหญ่แต่ไม่เห้ันมีเจ้ียว คนชรรพ้กั้รูปรั้างเห้ือเทวดา
นั้ันแหละ

คนทุกคคนมีผู้รักษาดั้วอยู่อย่างนั้อย 6 ท่านจริงๆ นะผมพบอย่างนั้ เราควรให้
บุญเขาทุก วันหรื้บ่อยๆ พลังบุญที่ให้กั้คือพลังฤทธิ์ที่ผู้รักษาเราเขาจะใช้ช่วยปกปั้อง
คั้มครองเราได้ แต่ตั้องไม่เก้ินกฎแห่งกรรม ถั้ันาย เวระจะมาเล่นงานเราอันนั้ผู้รักษาเราเขา
ไม่มีสิทธิขวาง เป็นสิทธิของนายเวระที่เป็นเจ้าหนั้กรรมเราเต็มที

39. เทวดาและวิญญูณที่ติดตามมารักษาอยู่กั้บสิ่งศักดิ์สิทธิ์

พระชาคู พระพุทธรูป และพระเครื่อง ที่มีบารมีพุทธรคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ
ผมพบมีเทวดาที่มารักษาองค์พระ โดยเขาเหล่านั้นเป็นเทวดาชั้นจาตุมหาราชิกา ที่ถูกส่งให้
มารักษาองค์พระซึ่งเป็นรูปของพระพุทธเจ้า เมื่อเขามีหน้าที่มารักษารูปขององค์
พระพุทธเจ้า หรือพระชาคู ใครมีไว้สักการบูชาหรื้แขวนคอ นอกจากเราจะกราบไหว้
บูชารูปของพระพุทธเจ้าแล้ว เราควรเอาบุญให้เทวดาเหล่านั้นด้วย เขาเหล่านั้นเมื่อได้รับ
บุญจะดูแลรักษาผู้อุทิศบุญให้เป็นอย่างดี

หลวงพ่อธรรมจักร อยู่ที่วัดธรรมามูล จังหวัดชัยนาท เป็นพระพุทธรูป
ศักดิ์สิทธิ์คู่กั้บเมืองชัยนาท เคยตรวจสอพบมีเทวดาอยู่ประจำองค์พระทั้งหมด 6 ท่าน
มีฤทธิ์พอสสมควร ท่านเหล่านั้นมีหน้าที่รักษาองค์หลวงพ่อธรรมจักร และช่วยสงเคราะห์ผู้
ที่มากราบไหว้บนบาลกั้บหลวงพ่อธรรมจักร คือทำหน้าที่แทนหลวงพ่อธรรมจักรในการ
ช่วยเหลือผู้คนนั้เอง เคยสอถามท่านว่า

- ผม : ท่านทั้งหมดมารักษาหลวงพ่อธรรมจักรใช่ไหม
เทวดา : ใช่เรามาทั้งหมด 6 ท่าน
ผม : พระในวัดและชาวบ้านเคยอุทิศบุญให้ท่านบ้างไหม
เทวดา : ไม่เคย ไม่เคยได้รับ
ผม : แล้วที่ผมอุทิศบุญให้ละ! ได้รับไหม
เทวดา : ได้รับ เพิ่งจะได้รับบุญอุทิศให้นี่แหละ
ผม : แล้วที่หลวงพ่อธรรมจักร ที่คนเขาว่าศักดิ์สิทธิ์นี่เพราะพวก
ท่านช่วยจัดการใช่ไหม
เทวดา : ก็พวกเรานี่แหละ คอยช่วยสงเคราะห์เอาบุญ

ผม : เอาอย่างนี้ พวกท่านช่วยสงเคราะห์ประชาชนที่เขาเดือนร้อน มาพึ่งพระ ส่วนผมจะคอยส่งบุญเติมพลังบุญให้พวกท่านก็แล้วกัน

เทวดา : ขอบใจนะ ก็เห็นมีเธอคนเดียวนี้แหละ มาแปลกกว่าใคร ใครเขามาไหว้พระ แต่เอาบุญให้ผู้รักษาองค์พระ ค่ะ

ถ้าเป็นอย่างนี้ พระพุทธรูปตามวัดและสถานที่ต่างๆ แม้แต่ในบ้านของเราก็มี เทวดารักษาอยู่ เราราบพระพุทธรูป อย่าดี มเอาบุญอุทิศให้เทวดาที่รักษาองค์พระด้วยนะ ครับ

พระธาตุ เป็นธาตุของพระอรหันต์ ผมเองก็ได้มาบูชาเยอะเหมือนกัน แต่พระบรมสารีริกธาตุ ตอนที่ได้มาเขาบอกว่าใช่ แต่พอผมตรวจสอบแล้ว มีแต่พระอรหันต์ธาตุทั้งหมดที่ผมมีบูชา ไม่เป็นไรเป็นพระธาตุเช่นกัน

พระสมเด็จ พระเครื่องที่มีबारมีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์สถิตย์อยู่ผมก็พบเทวดามารักษาอยู่ด้วย ตกงใครมีพระเก็บสะสมไว้มากๆ รู้มัยเทวดาเต็มบ้านเลย ที่บ้านผมเองก็สะสมพระไว้พอสมควร มีเทวดาที่มารักษาอยู่กับองค์พระเป็นร้อยเลย ผมอุทิศบุญให้ทุกวัน

40. พระคำข้าวฝิ่งพระธาตุของวัดท่าซุง

ผมบูชาไว้ตั้งแต่หลวงพ่อกฤษีท่านยังอยู่ตอนนั้น พระคำข้าวองค์ละ 10 บาท ถ้าฝิ่งพระธาตุองค์ละ 100 บาท นำมาใส่พานตั้งบูชาไว้บนหิ้งพระ และแขวนไว้หน้ารถอย่างละองค์ พอคืน้องชายขอ อยากได้พระคำข้าวฝิ่งพระธาตุไว้บูชา ก่อนจะให้คืน้องชายไป เลยขอติดต่อกับผู้รักษาองค์พระหน่อย เพราะอยู่กับผมท่านได้รับบุญอุทิศทุกวันและท่านก็ช่วยผมในเรื่องเก็บวิญญาณที่ลำบากมาสอนปฏิบัติร่วมกับพระภูมิ เจ้าที่

ผม : สวัสดีครับ ผมไม่เคยติดต่อกับท่านเลย พระคำข้าวองค์นี้ท่านรักษาอยู่ใช่ไหม

เทวดา : ใช่พวกเรารักษาอยู่มี 2 คนนะ

ผม : อ้าว! พระองค์เดียวทำไมมีเทวดา 2 องค์ล่ะครับ

เทวดา : องค์นี้ถูกส่งให้มารักษาพระธาตุ อีกองค์นี้ถูกส่งให้มารักษาองค์พระ เข้าใจหรือยัง

- ผม : ที่ผมอุทิศบุญให้ผู้รักษาสังคหศีลที่มืออยู่ทั้งหมดทุกวันท่านได้รับไหม และช่วยงานบุญผมหรือเปล่า
- เทวดา : ได้รับบุญทุกวันแหละ ช่วยงานสิ ได้บุญนี้ ก็สอนผีมันนั่งสมาธิอยู่ที่ศาลฝ้านั้นแหละ
- ผม : ท่านที่ตอบผมอยู่นี้ ท่านทำบุญอย่างไรถึงได้เป็นเทวดา
- เทวดา : บุญเรามีไม่มากหรอก จริงๆ แล้วเรามาคนตายตอนเป็นมนุษย์ด้วยแต่พอเราตายแล้วมาที่สำนักพญายม ท่านสอบสวน เราขอเลือกรับผลบุญก่อน ก็เลยได้ไปเป็นเทวดาอยู่ได้ 2 วันข้างบน (100 ปี) ก็ถูกส่งมารักษาพระคำข้าวองค์นี้ที่วัดท่าซุง ตอนนั้นก็กำลังเร่งทำบุญสอนผีนี้แหละกลัว วนุญหมด บาปเรามีเยอะ ต้องรีบปฏิบัติธรรมสร้างบุญหนีบาปอยู่
- ผม : แล้วอีกท่านหนึ่งล่ะ ท่านทำบุญอะไรได้มาเป็นเทวดา
- เทวดา : เราแย่เลยตอนหมดอายุลงไปสำนักพญายมท่านสอบสวนเราขอเลือกรับผลของบาปก่อน คิดว่าชาติใช้กรรมให้หมดๆ ไปจะเหลือแต่บุญแย่เลย ตกนรกถูกทรมานมากมาย พอหมดกรรมถึงได้ขึ้นมารับบุญเป็นเทวดานี้แหละ
- ผม : อ้าว! ทำไมท่านเลือกอย่างนั้น นี่ท่านไม่รู้หรือว่าใครๆ เขาก็เลือกรับผลบุญก่อนกันทั้งนั้น นี่แสดงว่าเป็นคนแต่ยุคโบราณเลยสินะ มีแต่เขาเลือกรับผล บุญ พอเป็นเทวดาพระพุทธเจ้าท่านมาเทศน์ที่พระจุฬามณีทุกวันพระ เทวดาเขาฟังธรรมแล้วนำมาปฏิบัติสร้างบุญให้มากขึ้นหนีผลกรรมกันทั้งนั้น
- เทวดา : ตอนนั้นไม่รู้ มารู้ตอนเป็นเทวดาแล้ว
- ผม : เอาละตอนนี้ท่านก็สบายแล้วละนะ ตอนนี้พระคำข้าว องค์ที่ท่านรักษานี้ผมจะให้น้องชายผม ท่านไปอยู่กับน้องผมไม่ต้องห่วง น้องผมรู้วิธีอุทิศบุญเหมือนกัน ผมสอนให้แล้ว ผมขอให้ท่านไปช่วยงานสอนวิญญูณที่ลำบากที่บ้านน้องชายผมด้วยนะ ส่วนผมจะส่งบุญตามไปถึงท่านทุกวันนั้นแหละ
- เทวดา : ก็ได้ ไม่เป็นไร เดียวไปช่วยงานที่โน่นก็ได้

ผม : ขอบคุณมากครับ สวัสดิ์

41. พระรอดฝังพระธาตุข้าวจากลำพูน

พระรอดฝังพระธาตุข้าว ของครูบาชัยวงษา พระบาทห้วยต้ม อำเภอเถลิง จังหวัดลำพูน ผมและเพื่อนๆ ได้เช่าบูชาทางไปรษณีย์โดยผมเป็นผู้ติดต่อส่งธนาณัติไป พอได้รับพระเป็นกล่องพัสดุปรากฏว่าพอมือจับกล่องที่ใส่พระ เกิดพลังมากระทบกตที่ท้ายทอยผมตึงไปหมด ผมรู้ทันทีว่ามีผู้มากับพระชุดนี้ แน่นอนและต้องการติดต่อด้วย พระรอดที่รับมานี้จำนวน 40 องค์ฝังพระธาตุข้าวทุกองค์ลักษณะพระธาตุข้าวของพระพุทธเจ้าคล้ายก้อนกรวดสีออกขาวปนน้ำตาล

พระรอดทั้ง 40 องค์นี้เช่าบูชามาองค์ละ 100 บาท เป็นของผม 10 องค์และที่ผู้ฝากเช่าบูชาอีกหลายคน รวม 30 องค์ ตกตอนค่ำผมได้ให้พวกผมติดต่อกับผู้ที่มากับพระรอดนี้ปรากฏพบเทวดา 40 ท่านเต็มไปหมด

ผม : สวัสดิ์ครับท่านมากดท้ายทอยผมหรือ

เทวดา : เราต้องการบอกให้รู้ว่าพวกเรามากับองค์พระด้วย

ผม : ท่านมาอยู่ที่องค์พระนานหรือยัง

เทวดา : ก็ตั้งแต่ที่วัดพระบาทห้วยต้มนั่นแหละ พวกเราถูกเบี่ยงเบนสั่งมาเป็นกระแสน้ำเสียง ให้ลงมารักษาองค์พระรอดที่มีพระธาตุข้าวบรรจุอยู่

ผม : ท่านมาถึงบ้านผมแล้ว พอทราบเรื่องที่ผมเก็บวิญญาณที่ลำบากมาปฏิบัติธรรมหรือยัง

เทวดา : รู้เรื่องแล้ว เออ! ดิณะ นี้ก็ขึ้นไปคุยกับพวกที่สอนอยู่บนคาถาฟ้า ไอ้โฮ ผียะเลย ขยันนั่งสมาธิกันเสียด้วย

ผม : พวกท่านอยู่กับผมได้เพียง 10 องค์นะ อีก 30 องค์ต้องไปอยู่กับพระที่ผมต้องนำไปให้เจ้าของเขา

เทวดา : ถ้าพระไปอยู่ที่ไหน เราก็คงต้องตามไปที่นั่น

ผม : เอาอย่างนี้ พวกท่านที่ต้องไปอยู่กับคนอื่น ช่วยไปเก็บวิญญาณลำบากมาสอนที่บ้านนั้น ชวนพระภูมิเจ้าที่เทวดาที่บ้านนั้น ช่วยกัน สงเคราะห์พวกลำบาก ท่านใดช่วยผม ผมก็อุทิศบุญ

ให้ผู้สอนทุกวัน และพวกวิญญาณที่ลำบากด้วยทุกวัน ตกลง
ใหม่

เทวดา : เอาซิ ตกลง บุญทั้งนั้น ขอให้เป็นบุญเถอะเอาหมด

42. ยักษ์

ผมมีวัตถุมงคลประเภทที่เป็นองค์ราหู องค์ท้าวเวสสุวรรณอยู่ ลองติดต่อหา
ผู้ติดตามปรากฏพบยักษ์ครับ ยักษ์เราจะคุ้นเคยกันมากในวรรณคดีของไทยเรา แล้วจริงๆ
ล่ะยักษ์มีด้วยหรือได้กราบทูลถามท่านผู้อยู่สูงสุดเบ๊ียงบน เพราะผมก็สงสัยเช่นกัน ได้รับ
คำตอบว่า ยักษ์ก็คือเทวดาชั้นจาตุมหาราชิกานี้แหละ เทวดาทั่วไปที่สวรรค์ชั้นนี้เป็นบริวาร
อยู่ในปกครองขององค์ท้าวเว สสุวรรณ แต่ยักษ์คือเหล่าเทวดาที่เป็นผู้รับใช้องค์ท้าวเวสสุ
วรรณ มีทั้งฤทธิ์และพลังร่างกายสูงใหญ่ นุ่งจุกกระเบน ใส่เสื้อแขนสั้น มีอินทรขุดแหลม
ที่ไหล่มีสายสังวาล

ผมลองสอบถามท่านยักษ์ที่รักษารูปองค์ท้าวเวสสุวรรณดู

ผม : สวัสดีครับขอทราบที่ท่านมาจากไหน

ยักษ์ : เรามาจากป่าหิมพานต์ เบ๊ียงบนให้มารักษารูปองค์ท้าว
เวสสุวรรณ

ผม : ป่าหิมพานต์นี้อยู่ภูเขาคิมาลัยใช่ไหม

ยักษ์ : ไม่ใช่ อยู่ในภพวิญญาณอยู่เชิงเขาไกรลาส

ผม : ใช่ว่าเหนือของอินเดียไม้ครับ

ยักษ์ : ไม่ใช่อยู่ในโลกทิพย์

ผม : แล้วบ้านผมมียักษ์หลายท่านไหม

ยักษ์ : มีหลายคน ก็ที่อยู่กับคนรักษาคณ แล้วก็พวกที่อยู่กับรูปท้าว
เวสสุวรรณ รูปราหู ส่วนใหญ่ก็ช่วยเหลือเก็บวิญญาณลำบากเอา
ไปไว้ที่คาดฟ้าให้พวกเทวดาสอน

ผม : ตอนไปเก็บวิญญาณพวกนั้นเขาไม่กลัวยักษ์หรือ

ยักษ์ : ไม่หรอกเราไปพูดชวนเขาดีๆ ชวนเขามาป ฏิบัติธรรมรับบุญ
ที่นี่ จะได้ไม่ไปลำบาก เราเอาบุญอุทิศให้วิญญาณพวกนี้ก่อน
ให้รู้ว่าได้บุญแน่นอนก็ตามมาแล้ว

ผม : ขอบคุณมากที่ร่วมงานสงเคราะห์วิญญาณกัน ร่วมบุญกัน

43. เหล็กไหล

เหล็กไหลน้ำหนึ่งที่เรียกออกมาจากผนังถ้ำย่อยลงมาคินน้ำผึ้งแบบนี้ผมไม่มี
หรือครับ แต่ที่ผมมีเป็นเหล็กไหลน้ำสองคืออยู่ในสภาพแข็งตัวอยู่แล้ว ได้มาจากวัดพุทธไส
สวรรคค์ วัดถ้ำแฝด วัดเขาแร่กายสิทธิ์มีทั้งเหล็กไหลเพลิง เหล็กไหลตาน้ำ เหล็กไหลบารมี
เหล็กไหลเจ้าป่า โคตรเหล็กไหล ข้าวตอกพระร่วง

เหล็กไหลพวกนี้ผมได้มาจากตามวัดต่างๆ ส่วนหนึ่งและ พบตามแพงพระที่เขา
ไปเหมาตามหิ้งพระชาวบ้านหลงมาคนขายเขาไม่รู้จักผมเลยได้มาแบบพลุกๆ เหล็กไหล
ประเภทน้ำสองคือแข็งตัวแล้วนี้ สามารถพบอยู่ในมวลสารของพระเนื้อดิน เนื้อผง แต่
โบราณ ตั้งแต่ลำพูน สุโขทัย ยุคชวาจนปัจจุบัน ครูบาอาจารย์ผู้สร้างนิยมนำเหล็กไหลที่
แข็งตัวแล้วนี้บดละเอียดบรรจุไว้ บางทีพบเป็นก้อนๆ ในองค์พระเลย

จากการตรวจสอบพลังในเหล็กไหลมีพลังรุนแรงมาก มีรังสีออราสีแดง
หมายถึง คุ้มครองด้านคงกระพัน แต่ไม่ได้หมายความว่า จะหนั่งเหนียวตลอดกาลนะ ถ้ากฎ
แห่งกรรมตามมาทันเหล็กไหลก็คุ้มไม่ไ้ครับ

จากการตรวจสอบพบแต่ละก้อนของเหล็กไหล ส่วนใหญ่ผมพบเทวดาคิดตาม
รักษาเหล็กไหล มีครั้งหนึ่งผมคิดเอาปะคำเหล็กไหลบารมีถวญวัดป่าแดนนาบุญ เพื่อเอา
ไปทำบุญช่วยสร้างเจดีย์ เลยติดต่อเทวดาที่รักษาปะคำพวงนี้ ปรากฏว่าพบเทวดา 1 ท่าน

ผม : สวัสดีครับ ท่านรักษาปะคำพวงนี้องค์เดียวหรือ มาอยู่แต่
เมื่อไร

เทวดา : อยู่องค์เดียวลงมาตามคำสั่งให้มาอยู่รักษาที่ปะคำตั้งแต่ที่วัดเขา
แร่กายสิทธิ์ อำเภอกอคำโรงแล้ว

ผม : ผมจะเอาปะคำพวงนี้ถวญวัดช่วยสร้างเจดีย์ท่านเต็มใจไหม

เทวดา : ตามใจซี ไปช่วยวัดก็ดีได้บุญ

ผม : คือผมจะตัดประะ คำพวงนี้ออกเป็นเม็ดๆ สำหรับให้กับผู้ร่วม
ทำบุญสร้างเจดีย์แล้วท่านจะไปอยู่ตรงไหน

เทวดา : อ้อ! ถ้าตัดออกเป็นเม็ดๆ เดียวเบื่องบนก็ส่งเทวดาลงมาประจำ
แต่ละเม็ดเอง

ผม : แล้วท่านล่ะ จะอยู่ตรงไหนเมื่คไหนล่ะ

เทวดา : ก็คงอยู่ที่วัดนั่นแหละ ปฏิบัติธรรมที่วัดเลย

ครับท่านใดมีวัตถุประเภทเหล็กไหลลึกลับขอให้ทราบด้วยนะครับว่า มีผู้อยู่ในโลก
ทิพย์ตามมาด้วย เขามาตามคำสั่งของเบื้องบน ถ้าเราให้บุญเขา เขาเหล่านั้นจะคุ้มครองเรา
ได้ดีมาก

สรุปอย่างนี้ดีกว่า ที่ผมพบวิญญาณที่มากับวัตถุมงคลของผม มีใครบ้าง

1. พระที่ได้รับการพุทธาภิเษก มีบารมีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์มี
เทวดารักษาอยู่
2. พระบรมสารีริกธาตุ พระธาตุ มีเทวดารักษา
3. เหล็กไหลพบเทวดา (เท่าที่เคยทราบมาเหล็กไหลบางชนิดอาจมีจิต
วิญญาณอื่นสถิตย์อยู่ที่เรียกพญาสมิงเหล็ก แต่ที่ผมมีอยู่ไม่พบ)
4. องค์จุฑามณีโด่งดังมากในปี พ.ศ. 2549-2550 มีเทวดารักษา
5. พลอยพญานาค พบมีนาคแต่งชุดเหมือนเทวดาแต่เป็นสีเขียวมารักษา
6. รูปครุฑ พบมีครุฑมารักษาร่างเป็นคนหัวเป็นครุฑขาเหมือนนกขนสี
น้ำตาลแต่คุยกันรู้เรื่อง เขาบอกว่าเขาเองเป็นเทวดาแต่ด้วยเหตุทำผิดศีล
ขณะอยู่บนสวรรค์จึงถูกลงโทษให้มาใช้กรรมเป็นสัตว์กึ่งเทพ
7. นางกวัก พบผู้หญิงนุ่งผ้าถุงห่มสไบเฉียงคงเป็นนางฟ้ามั่งไม่เคยคุยด้วย
8. กุมารทอง รักยม พบเด็กไว้ผมจุก มีสังวาลย์นุ่งจูงกระเบนที่บี๋ านผมมี
เยอะ เพราะใครเขาเลี้ยงแล้วกววน เขาก็เอามาให้ ตามเพลงพระผมเห็น
เขาวางปนกับพระ เด็กมันเป็นวิญญาณสัมภเวสี มันร้อน ผมสงสารก็
ซื้อมาบ้าง ถ้าแพงนักไม่ซื้อละ ผมเอาบุญให้เด็กมัน จนเด็กหลุดจาก
อาคมที่ผูกมัดไว้ ตามผมกลับบ้าน เลยเต็มบ้านหมด

44. กุมารรักยมเลี้ยงอย่างไร

เห็นคนเขาเลี้ยงกันผิดๆ ขอบอกให้ทราบทั่วๆ กันต่อไปเลี้ยงง่ายมากแล้วมีพลัง
เยอะด้วย จริงๆ แล้วไม่ต้องไปหามาเลี้ยงหรอก ก็ทุกคนมีเทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวอยู่
แล้ว ที่บ้านก็มีทั้งพระภูมิเจ้าที่ อุทิศบุญให้ผู้อยู่กับเขาบ่อยๆ เขาช่วยเราได้มากดีกว่าเด็ก
กุมารรักยมอีก

นี่อะไรออกก็เขียนไปเรื่อยเฉไปเฉมา ผมตั้งเรื่องวิญญาณที่สถิตย์ในบ้านผม พอเขียนไปแต่ละตอนบ างทีก็ต้องแยกอธิบายแตกย่อยไปเรื่อย ท่านผู้อ่านอาจจะงกก็ได้ นะครับ ผมเองไม่ใช่ักเขียนอาชีพแต่ด้วยข้อมูลและประสบการณ์ที่พบมามันมาก เขียนไป นึกไปมันก็นอกเรื่องที่ตั้งไว้ไปบ้าง ผมขออภัยด้วยครับ

รักยมกุมารเขาเป็นใครหรือ! เมื่อมีผู้ทรงอาคมสามารถสร้างกุมาร รักยม จะใช้ อำนาจอาคมดึงเรียกเอาวิญญาณสัมภเวสีที่เร่ร่อนอยู่ มาเกิดในรูปของเด็กเล็กๆ ขนาดกำลั งชน หากผู้ใดไปเช่า บูชามาใหม่ๆ เขาจะใช้พลังของเข าแสดงให้ผู้นำไปเลี้ยงรู้ว่าเขามาอยู่ ด้วยนะ อย่าลืมนะ แต่พลังเขามีน้อยเมื่อใช้ไปพลังที่มีอยู่ริบหรี่ ภายหลัง จะไม่ค่อย แสดงอะไรออกมาเพราะมีพลังน้อย ผู้คนเขาเลี้ยงกุมารรักยมโดยเรียกกินพร้อมกันบ้าง ใ้ ถ้วยเล็กๆ ให้กินบ้างเอาน้ำแดง ขนมน ของเล่นให้บ้างวิญญาณเด็กเหล่านั้นก็ได้อาศัยอยู่ อาศัยกินไปวันๆ คือมีที่พึ่งคนที่เลี้ยงก็หวังว่าเด็กเหล่านี้จะมาช่วยคุ้มครองช่วยค้ำ ายช่วย ใ้ได้อย่างไรเล่าก็พลังที่จะช่วยอย่างนั้นดวงวิญญาณต้องมีพลังจากบุญก่อน ผมเองมีเด็ก เหล่านี้อยู่ประมาณ 30 คน แล้วก็จะมามากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเด็กมันตามกลับบ้านเอง คือมา จากตามแผงพระหรือตู้วัดมุงคล ผมอุทิศบุญแจกไปทั่วเป็นประจำ เด็กเหล่านี้พอได้รั บ บุญจะหลุดเป็นอิสระเพราะพลังบุญ ก็แอบตามมาอยู่กับผมโดยไม่ได้เชิญอะไร แล้วผม เลี้ยงอย่างไร อ้อ! ง่ายมากผมอุทิศบุญใ้เด็กเหล่านี้ทุกวัน แค่นี้เอง บุญเป็นสิ่งที่ม้ค่าที่สุดใน โลกทิพย์ เหมือนเงินในโลกมนุษย์ซื้ออะไรก็ได้ บุญในโลกทิพย์เขาผู้รับบุญก็สามารถ อธิษฐานสิ่งที่เขาต้องการได้จากบุญ ถ้าได้รับบุญจนเหลือเฟือ ถ้าเป็นคนก็เหลือกินเหลือใช้ นั้นแหละครับ ผู้ที่เลี้ยงด้วยเครื่องเช่นกุมารรักยม ก็ได้อาศัยกินเป็นม้อๆ ไปทุกวัน แต่ผม อธิษฐานบุญให้แทน ก็เหมือนให้เงินใช้วันละหมื่น เป็นไรวยชิกรับง่ายม้ ใช้วิธีของผม แล้วผลเป็นอย่างไรหรือ อ้อ! ปัจจุบันนี้กุมารรักยมที่อยู่กับผมเป็นเทพกุมารไปหมดแล้ว กายสวยใสสว่าง เขาได้รับบุญผมทุกวัน แถมขึ้นไปปฏิบัติธรรมกับพระภูมิ จนบุญของเด็ก เหล่านี้มากจนหลุดจากภาวะของกุมารทอง รักยม ธรรมดากลายเป็นเทวดานั้นแหละ แต่ เขาก็ไม่ยอมไปไหน อยู่กับผมที่บ้านนี้แหละ ผมใ้อยู่กับลูกสาวผม ที่ตู้ห้วนอนลูกสาวมี ขวกรักยมกุมารอยู่ในตู้ 17 ขวด กลางคืนบางทีเขาเล่นกันจนลูกสาวที่หลับอยู่ตื่นเลย แต่ ไม่ได้กลัวอะไร ลูกสาวได้แต่บอกว่าไปๆ เล่นข้างนอกคนจะนอน

ที่ผมเขียนมานี้ก็อยากจะบอกท่านผู้ที่ มีวัตถุประสงค์ที่มีวิญญานติดตามมาด้วย เลี้ยงเขาด้วยบุญเกิด อุทิศหรือเบิกบุญส่งให้ทุกวัน วิญญานเหล่านั้นจะอยู่ดีมีสุขและรักเรา มาก ช่วยเหลือเราได้ในสิ่งที่ไม่เกินความสามารถของเขา

45. นายเวรที่ติดตามตัวของแต่ละคน

คนแต่ละคนเกิดมาหลายภพหลายชาติ เคยก่อกรรม กับผู้อื่นมามากมาย ฆ่าสัตว์ มามากมาย จิตวิญญานแก่นจำนวนมากจึงติดตามจองเวรคนแต่ละคน ตั้งแต่คนเราเกิดมา พอแรกเกิดก็พบนายเวรติดตามมาแล้ว ข้ามภพข้ามชาติมาเลย ไหนจะยังมาก่อนกรรมในชาติ ปัจจุบันอีก โดยเฉพาะการฆ่าสัตว์ บางคนบอกฉันไม่เคยฆ่าสัตว์ โธ! ทั้งยุง มดก็เป็นสัตว์ ฆ่ากันมามากแล้วใช่ไหมล่ะครับ

กรรมจองเวรของนายเวร เหมือนเข้าแถวตอนเรียงหนึ่งมากระทำเรา นายเวรที่ มาถึงตัวเราคือผู้ที่กระทำเรา ตามพลังแก่นของนายเวรนั้น อาจจะทำให้เจ็บป่วย ครอบครัวย แยกแยก อุบัติเหตุ ฯลฯ อย่างน้อยทำให้คันยังมีเลยครับ ผมนี้แหละโดนกับตัวเอง

ส่วนนายเวรที่ยังไม่ถึงตัวเราหรือยังไม่ถึงคิว เขาจะยังไม่ทำเรานะ โน่นรอจนถึง คิวเขาเมื่อไรนั้นแหละเขาจะลงมือทำเรา ยังมีพิเศษตรงเล่นงานเราเต็มที่เลย มีทั้งทำให้ป่วย หนักจนตายหรืออุบัติเหตุจนตาย พิกาก็มี

วิธีแก้กรรมเพื่อมิให้นายเวร เล่นงานเรานั้น ที่เคยพบเคย เห็นมีพระภิกษุมานำ พิธีตัดกรรม แก้กรรม ให้อนโหลงศพ เอาผ้าขาว เหลืองคลุมบังสุกุลเป็นบังสุกุลต ายเยอ เยะ สาธุชนทั้งหลายที่กลัวนายเวรเล่นงานหรือต้องการสะเดาเคราะห์พากันไปเข้าพิธี มีทั้ง ต่อดวงเสริมชะตา ในพิธีก็มีการสวดมนต์บทธาต ะ ฯลฯ เอาสายสิญจน์พันหัว เอาน้ำมันต์ ประพรม แถมทำยด้วยการทำบุญสังฆทาน ปล่อยนกลปล่อยปลาเกินอายุ ถ้าจะดีกว่านั้นต้อง เช้าบูชาวัตถุมงคลของพระอาจารย์ท่านไปติดตัวด้วย ท่านใดคิดว่าทำแล้วสบายใจก็ทำเถิด

มาดูวิธีของผมบ้าง ไม่มีพิธีรีตองแต่ผมใช้หลักด้วยเหตุและผลดังนี้

1. นายเวรส่วนใหญ่ที่พบเป็นสัมภเวสี คือมีรูปร่างคน นี้แหละมีทั้งชายและ หญิง สภาพมัวหมองด้วยอำนาจแรงแก่น เดิมวิญญานดวงนั้นอาจจะเป็นคนมาก่อนก็มี มา จากสัตว์ที่ถูกฆ่า จิตวิญญานออกจากร่างสัตว์ทุกตัวก็คือวิญญานคนที่ไปใช้กรรมเป็นสัตว์ก็มี

2. นายเวรที่มาถึงตัวเรากระทำเราตามแรงแก่น

3. นายเวรที่รอคิวในการทวงหนี้กรรมยังไม่ทำเรา

4. เราอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเราทุกวัน นายเวรที่เป็นสัมภเวสีมีความลำบากหิวโหย เสื้อผ้าเก่าๆ ไม่เคยได้รับบุญอุทิศจากใครเลย เมื่อได้รับบุญสภาพเขาจะดีขึ้นๆ ร่างกายสดใส การแต่งกายดีขึ้น แรงแค้นของเขาก็ลดลงๆ จนไม่ทำร้ายเรา เมื่อบุญเพียงพอความแค้นหายสิ้น เขาก็ไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้นดีกว่ามามัวจองเวร ยกตัวอย่างคำอธิษฐานเบิกบุญเพราะทำได้สะดวกทำได้บ่อยๆ ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาถึงให้กับนายเวรที่มาถึงตัวข้าพเจ้า เราทำอะไรไว้กับท่านเราจำไม่ได้แล้ว เราขอภัยอย่าจองเวรกันต่อไปอีกเลย เราขอขอใช้ด้วยการอุทิศบุญให้ท่านจนกว่าท่านจะพอใจ”

5. เราอุทิศบุญให้นายเวรทั้งหลายด้วย หากนายเวรใดมีแรงแค้นน้อย พอใจผลบุญที่อุทิศให้ เขาก็จะอโหสิกรรมแก่เราเอง ทำให้นายเวรของเราเหลือน้อยลงไปอีก

การอุทิศบุญให้นายเวรใช้ได้ทั้งบุญที่ทำด้วยการทำทาน การเบิกบุญ การถือศีล แล้วอุทิศ หรือบุญภาวนาก็อุทิศได้ ไม่ใช่จะต้องใช้เงินเสมอไป พลังของบุญที่มีมาก เรียงลำดับจากน้อยไปมากคือ

ทาน → ศีล → ภาวนา จะเห็นว่าบุญภาวนามีพลังบุญสูงสุดไม่ได้ใช้เงินเลย ขอยกตัวอย่างวิธีอุทิศบุญศีล หลังจากเรารักษาศีล 5 ได้สมบูรณ์ในเวลา 1 ชั่วโมง, 1 วัน, 1 สัปดาห์เท่าไรก็ได้ตามที่เรที่ตั้งใจ พอทำบ่อยๆ ศีลจะอยู่ในใจเราตลอดเวลาเอง

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบ้นดาลให้บุญจากการถือศีลของข้าพเจ้าส่งถึงนายเวรที่มาถึงตัวข้าพเจ้าโดยให้ผู้รับสามารถอธิษฐานบุญนี้เป็นสิ่งที่เขาต้องการได้ตามปรารถนา”

สังเกตนะครับคำอธิษฐานมี การแปลงบุญตามที่ต้องการได้เพราะ สัมภเวสีอยู่ในภูมิต่ำสามารถรับบุญจากผลทานได้ดี แต่ บุญจากศีลและภาวนามีพลังสูงไปเขารับได้ยาก เราต้องอธิษฐานแปลงผลบุญก่อน อาจจะอธิษฐานแปลงผลบุญศีลให้เป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยให้ก็ได้ เช่น ขอให้บุญศีลนี้จะเปลี่ยนเป็นไถ่อย่าง ข้าวเหนียวให้นายเวรของข้า การเปรียบเทียบ เช่น เราเอาเงินให้แมว มันไม่สมารถซื้อกินเองได้ แต่ถ้าเราเอาเงินไปซื้อปลาหมูมาให้แมวมันกินได้

เหตุใดจึงต้องอุทิศให้นายเวรที่มาถึงตัวมาก ขออธิบายเชิงเปรียบเทียบดังนี้ ถ้าเรามีเงิน 10 ล้านบาท เราไปให้คนที่โกรธแค้นเรา 10 ล้านคนได้คนละบาท ผู้รับไม่หาย

แค่นั้นนอน แต่ถ้าเราเอาเงิน 10 ล้านบาทให้คนที่โกรธแค้นเราที่เข้ามาถึงตัวเรา โอ้โฮ ! 10 ล้านบาทหายโกรธเลยไปละชั้ดมั๊ยครับ!

ตกลงวิธีของผมคือการใช้หนี้นายเวรด้วยบุญจนเขาโหดกรรมนั่นเอง สามารถทำเองได้ทุกคน เราพึ่งตัวเองดีกว่าไปพึ่งใคร จริงไหมครับ!

แล้วบางวัดพระท่านสอนให้แผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวรสรรพสัตว์ทั้งหลายๆ ละ “สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนจงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรต่อกันและกัน เลย” บอกให้เขาเป็นสุข แต่เขาหิวเขาแค้น เขาจะละได้ อย่างไม่ ต้องใช้หนี้ให้เขาซี ผู้รับกระแสของการแผ่เมตตาได้ดี โนนั่นพรหมโน่น พว กสัมภเวสีรับไม่ได้ เคยถามเทวดาถามสัมภเวสีมาากแล้ว ไม่ได้บุญจากการแผ่เมตตาเลย ขออธิบายเชิงเปรียบเทียบ เราไปตีหัวใครเขา พอเขาจะมาตีคืน เราก็อโทยนะไม่ได้ตั้งใจ ขอให้มีความสุขๆ นะ ผมว่าเขาไม่หายโกรธนะ อาจจะได้คืนด้วย แต่ถ้าเราตีหัวใครเขาแล้ว อโทยไม่ได้ตั้งใจเอาอย่างนี้ขอชดใช้ค่าเจ็บตัวให้ 1 ล้านบาท รับไปเลยนะ อโทยนะ คนโดนตีหายโมโหเลย

บางวัดพระท่านใช้วิธีนั่งภาวนาใช้กรรม จะเจ็บปวดหรือร่างกายแสดงอาการต่างๆ ตามที่นายเวรผู้แค้นกระทำ ก็ให้อวดทนใช้กรรมก็ถูกเป็นวิธีการที่ดี แต่ผมขอใช้วิธีอุทิศบุญให้ก่อนที่จะถูกกระทำ ผมไม่รอให้นายเวรเล่นงาน รีบใช้หนี้ให้เขาก่อนด้วยบุญการนั่งสมาธิภาวนาใช้หนี้กรรมให้นายเวรผมก็ใช้เหมือนกัน แต่คงต่างวิธีกับบางวัดที่ท่านทำอยู่

วิธีการนั่งภาวนาใช้กรรมของผมนี้นี้

1. ก่อนเริ่มนั่งภาวนาหรือสมาธิ ผมจะอธิษฐานเปิดบุญไว้ก่อนดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลับันดาลให้บุญจากการภาวนาของข้าพเจ้าส่งถึงนายเวรของข้าพเจ้าและเปลี่ยนเป็นสิ่งที่นายเวรต้องการ”

2. ผมเริ่มนั่ง หรือใช้อิริยาบถตามถนัด บางครั้งผมก็นั่งขัดสมาธิ บางครั้งผมก็นั่งเก้าอี้ ตามถนัด แล้วกำหนดจิตภาวนาผมถนัด “พุทโธ” ผมก็ใช้คำภาวนา “พุทโธ” ส่วนใครจะใช้คำภาวนาอย่างไรแบบใดก็ได้ตามความถนัดที่ฝึกฝนมา ผมกำหนดสติไว้ที่ท้ายทอยนั่งดูร่างกายตัวเองเหมือนเครื่องยนต์ที่กำลังสูบลมเข้าออก เอาพุทโธประคองไว้ไม่ให้ใจไปคิดเรื่องอื่น หรือบางครั้งก็กำหนดสติไว้ที่ปลายจมูกข้างที่โล่งที่สุด ดูลมเข้าออก ผมไม่เอาจิตวิ่งตามลม (เป็นความเคยชินของผมเอง)

เมื่อเราเริ่มภาวนาพุทโธขณะยังไม่นิ่ง จะเกิดบุญภาวนาขึ้นที่ดวงจิตของเราเป็น แสงบุญรังสีสีขาว หรือๆ ส่งไปถึงนายเวรที่รอรับอยู่เมื่อจิตเราเริ่มนิ่งขึ้น แสงบุญจะสว่างขึ้น ตามความนิ่งของสมาธิ กระแสบุญที่ส่งไปถึงนายเวร จะมีพลังแรงขึ้นเรื่อยๆ นายเวรที่มี พลังน้อยอยู่ในภาวะสัมภเวสีจะรับพลังบุญภาวนาขณะที่แสงบุญหรือๆ แต่เมื่อแสงบุญสว่าง มากขึ้นๆ เปรียบเหมือนน้ำเชื่อมายเวรที่พลังบุญยังน้อยก็ต้องหลีกไปเพราะรับไม่ไหว ส่วนนายเวรที่มีพลังในการรับได้ก็จะรับบุญภาวนาต่อไป เมื่อนายเวรของเราได้รับบุญเป็น ประจำพลังในการรับบุญจะมากขึ้นๆ จนรับได้เต็มที่ เมื่อได้รับบุญจนเพียงพอต่อ ความแค้น นายเวรก็จะอโหสิกรรมต่อเรา

หลายครั้งที่ผมติดต่อนายเวรของผู้ที่เจ็บป่วย พบคุยต่อรอ ฆอโหสิกรรม หลายรายนายเวรขอบุญภาวนา แสดงว่าโลกวิญญูณมองเห็นพลังบุญของการภาวนาเป็น บุญที่แรงมาก

3. การอุทิศบุญใช้หนี้ให้นายเวรเราต้องทำทุกวัน เพราะคนแต่ละคนมีนายเวร เป็นล้านๆ สร้างบุญด้วยวิธีใด ทาน ศีล ภาวนา “ทุกครั้งต้องไม่ลืมอุทิศให้นายเวรของข้า” และเน้นอีกว่า “นายเวรที่มาถึงตัวข้า”

สรุปแล้วผมใช้ชีวิตใช้หนี้ให้นายเวรด้วยบุญ จนเกิดอโหสิกรรมต่อกันทุกคนทำได้ ไม่ต้องพึ่งใครเลยจริงๆ เคยมีผู้ถามว่าแล้วพิธีสะเดาะเคราะห์ที่บางวัดท่านจัดมีพิธีการ มากมายมีการสวดมนต์ พรมน้ำมนต์ นอนโรงศพ คลุมผ้าบังสุกุล เห็นชีวิตเขาดีขึ้นแล้ว จะว่าวิธีการแบบนี้ไม่ได้ผลได้อย่างไร ถ้าท่านผู้อ่านท่านใดเคยไปร่วมพิธีสะเดาะเคราะห์ต่อ ชะตามาแล้ว ลองอ่านคำชี้แจงของผมดูด้วยเหตุและผลนะครับ

บทสวดมนต์ของพุทธศาสนานั้น ศักดิ์สิทธิ์จริงทุกบท เมื่อมีผู้สวดนั้นจะเกิด รังสีแผ่ออกมาจากผู้สวด วิญญูณชั้นต่ำระดับสัมภเวสี เปรต อสุรกายต้องรีบหลบไปให้ พันรัศมี มิฉะนั้นจะเจ็บปวด ทรมาน หรือแขนขาขาดเลยก็เคยพบมาแล้วที่จังหวัดกาฬสินธุ์ นายเวรที่เล่นงานคนแต่ละคนอยู่ส่วนใหญ่อีกคือสัมภเวสี เมื่อมีการสวดมนต์เขาเองก็ต้องรีบ หนี ยิ่งพรมน้ำมนต์ก็เหมือนน้ำกรดสำหรับเขา ดังนั้นนายเวรก็ต้องละออกไปห่างเป็นการ ใช้ฤทธิ์ของพุทธมนต์ขับเขา ความแค้นของนายเวรยิ่งมากขึ้นอีกเพราะถูกทำร้ายเพิ่ม

เมื่อนายเวรจำใจละไปชั่วระยะหนึ่ง ชีวิต ความเจ็บป่วยของคนก็รู้สึกดีขึ้น แต่ ผ่านไประยะหนึ่งฤทธิ์ของน้ำมนต์ที่พรอม หมดไป ทีนี้ละนายเวรที่ถูกขับไปและมี ความแค้นเพิ่มขึ้น จะพุ่งเข้าเล่นงานคนหนักกว่าเดิมอีก

สรุปว่าไปขับเขาด้วยฤทธิ์ เขาต้องหลีกหนีด้วยแค้นที่เพิ่มขึ้น พอมีโอกาสกลับมาเล่นงาน จะหนักกว่าเดิมอีก และนายเวรของแต่ละคนมีเป็นล้านราย จะต้องไปเข้าพิธีสะเดาะเคราะห์ก็ครั้งจึงจะหมดละ ผู้เราอุทิศบุญให้ทุกวันบ่อยๆ เป็นหนทางสันติเพื่อไปสู่โศกกรรมต่อกันไม่ดีกว่าหรือ ทำเอาเองไม่ต้องไปพึ่งใคร

46. วิญญาณที่สถิตย์อยู่ตามไม้ที่ตัดมาจากต้นไม้ใหญ่

ตามต้นไม้ใหญ่เราคนไทยได้รู้ต่อๆ กันมาแต่โบราณว่ามีรุกขเทวดาท่านสถิตย์อยู่ ท่านเหล่านั้นมีวิมานสถิตย์อยู่ตามกิ่งไม้ตามกำลังบุญของเขาเทวดาเหล่านี้ ถูกกำหนดให้มารักษาโลกมนุษย์ตามคำสั่งขององค์ท้าวเวสสุวรรณนั่นเอง พบทั้งเป็นเทวดาและเทพธิดา เขาเหล่านี้ถึงจะเสวยผลบุญอยู่แต่ก็มีกรรม ที่ทำไว้รออยู่ ก็ต้องลงมาชดใช้กรรมด้วยการมา รักษาโลกมนุษย์โดยสถิตย์อยู่ตามต้นไม้ ผมเขียนเท่าที่รู้และเคยติดต่อกับเขานะครับ ส่วนที่ นอกเหนือจากการติดต่อกันคงจะมีรายละเอียดมากกว่านี้ ท่านผู้รู้หลายท่านคงจะรู้มากกว่า ผม

ผมได้เขียนผ่านมาแล้วเรื่องนางฟ้าคนสวย ที่วัดหนองทาระภู อำเภอบ้านคา จังหวัดชัยนาท นั่นก็คือรุกขเทวดาท่านหนึ่ง ที่บ้านพ่อแม่ผมที่อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี บ้านหลังนี้ได้ซื้อผ้าเรือนไทยเก่ามาเป็นส่วนประกอบของบ้าน เคยตรวจสอบดูพบ ผู้หญิง 2 คนนุ่งผ้าถุง สไบเฉียง เขมากับไม้ที่เป็นเรือนไทย ผมเองส่งบุญอุทิศให้ทุกวัน ผ่าคุณแลบ้านและพ่อแม่ให้ปลอดภัย ได้ชักชวนเธอให้ช่วยเก็บวิญญาณแถวนั้นมาสอนการ รักษาศีลและปฏิบัติธรรมโดยผมจะเป็นผู้ส่งบุญมาให้วิญญาณที่ลำบากและผู้สอนผู้เก็บทุกวัน เธอทั้งสองตกลงร่วมงานกับผมด้วย แถมเธอยังชักชวนเอาเจ้าที่ พระภูมิและผู้ที่อยู่ตาม ต้นไม้บริเวณในสวนมาร่วมงานกันสนุกสนาน ใช้หลังคาบ้านเป็นที่รวมพวกเข้ามาปฏิบัติ พอสอนให้จนรู้วิธีทำเองได้ก็แยกย้ายกันไปปฏิบัติเอง ตามห้องชั้นบนที่ว่างบ้าง ตามในสวนบ้าง

ภายหลังติดต่อกันผลงานปรากฏว่าสมาชิกช่วยงานเพียบ ทั้งที่เป็นวิญญาณที่มา รักษาพ่อกับแม่อยู่ ไหนจะมีผู้ที่มาสถิตย์อยู่กับวัดตุ้มมงคลในห้วงพระอิก เลยผู้ช่วยเยอะมาก ผมสงสัยผู้ช่วยงานเพียบเลย แล้วจะไปเก็บใครมาสอน เขาตอบว่ามดแมลงตายในสวนวัน ละมากมาย ออกมาจากรังมันก็เป็นคนทั้งนั้น คว่าตัวมารวมกันเลย มากขนาดนี้ยังเก็บกัน ไม่ไหว แถมเขายังแจ้งข่าวว่ามีกรแอบขอเปิดสำนักปฏิบัติเพี ม คือที่ต้นโพธิ์ที่วัดแมวซึ่ง

เป็นวัดร้าง และที่ต้นสะดือซึ่งเป็นต้นไม้ใหญ่ขอตั้งสำนักปฏิบัติบ้าง ผมเลยบอกว่าเอาเลย ใครไปตั้งหน่วยช่วยเหลือวิญญาณที่ลำบาก เดี่ยวผมส่งบุญให้หมด ตกลงต้นโพธิ์และต้นสะดือเป็นรุกขเทวดาที่เข้ามาช่วยงานผมจนทุกวันนี้ ผมเองไม่มีอำนาจอะไรไปสั่งงานเขาหรอก แต่เราเอาทางบุญมาบอกเขา เทวดาก็อยากได้บุญเลยมาช่วยกันใหญ่ ได้ทั้งบุญที่อุทิศให้ได้ทั้งบุญการสอนธรรมทาน ดีกว่าอยู่เฉยๆ จนหมดบุญจริงไหม

ที่บ้านท่านผู้อ่าน บางบ้านอาจจะมีเทวดาเหล่านี้อยู่ก็ได้ นะครับ ถ้าอยากได้เขาเหล่านั้นปกป้องคุ้มครองก็อุทิศบุญให้เขาทุกวันสิ รับรองว่าเขาเหล่านั้นจะรักษาคุ้มครองเราเต็มความสามารถเลย ยิ่งเสาคมน้ำมันยิ่งดี แปลว่าพลังฤทธิ์เขามีมากจนแสดงออกให้มนุษย์เห็นได้ อย่างมัวแต่เอาพวงมาลัยมาแขวนปิดทอง กราบไหว้ เขาไม่ได้อะไรนอกจากความนับถือบวกความกลัวของคน บางรายเอาพระหรือหม้ออาคมมาจับเขาเสียอีก เลยแค้นอย่างนี้เดี๋ยวเดือนร้อน บุญเรามีอุทิศให้ทุกวันง่ายๆ สบายมากตรงใจที่เขาต้องการเสียด้วย อย่าลืมนะว่าบุญมีค่าที่สุดในโลกทิพย์นะครับ

47. อุทิศบุญให้ผู้อื่นมาก บุญจะหมดหรือไม่

เคยมีผู้ถามว่าเที่ยวอุทิศบุญให้ทั่วไปหมด อย่างนี้ บุญไม่หมดหรือ ท่านผู้อ่านก็อาจสงสัยได้ ผมขออธิบายด้วยเหตุและผลดังนี้

การที่เราอุทิศบุญให้กับผู้อื่น เท่ากับเราเอาบุญของเรามาทำทานอีกครั้ง ผลบุญจากการอุทิศบุญเป็นทาน จะสะท้อนเป็นผลบุญมากยิ่งขึ้นไปอีก เปรียบเหมือนการฟอกบุญให้สะอาดยิ่งขึ้น เพิ่มปริมาณมากขึ้น นี่ผมไม่ได้คิดเองนะครับ แรกเลยผมฟังจากพระอาจารย์เกษม วัดป่าสามแยก อำเภอหน้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ตั้งแต่เรื่องการอุทิศบุญเบิกบุญ ผมพอมีวิธีพิสูจน์โลกวิญญาณได้ ตามวิญญาณผู้รับบุญดู ปรากฏว่าจริงหมด ส่วนเรื่องที่ทำให้บุญเป็นทาน บุญยิ่งสะท้อนเพิ่มขึ้นมากกว่าเดิมอีก ผมกราบทูลถามจากท่านผู้อยู่สูงสุดเบื้องบน ท่านตรัสว่าใช้บุญสะท้อนจากการให้บุญเป็นทาน จะยิ่งทำให้ผลบุญมากขึ้นจริง ผมเลยอุทิศบุญแจกทั่วไปหมด ไม่หวังใครเลย เรายิ่งให้บุญผู้ลำบากด้วยความเมตตา โดยมีได้หวังผลอะไรจากผู้รับบุญ เรา พลังบุญยิ่งสะท้อนกลับมาให้บุญเราเพิ่มมากยิ่งขึ้นอีก ท่านผู้อ่านพิจารณาเอาเองนะครับ ส่วนผมพิสูจน์มาจนชัดแจ้งในดวงจิตแล้ว

48. เทวดาตามต้นไม้

ขอย้อนมาที่รุกขเทวดาคือ ตามต้นไม้ใหญ่ๆ เราจะสังเกตเห็นมีพวงมาลัยผ้าสามสีมาผูก ครบมีเทวดาอยู่จริงครับ ท่านก็สงเคราะห์มนุษย์ได้ตามกำลังของท่าน ก็เพื่อสร้างบุญของท่านเอง บางรายมาขอหวยก็ไปๆ ให้ใครมีโชคก็จะถูกเอง เอาแบ่งไปใครมีโชคก็เห็นเอง แต่ขอบอกท่านผู้อ่านทั้งหลายว่า อย่าไปหลงทางเรื่องหยวนักเลย ถ้าบุญกุศลมีมาตอบสนองท่านเวลานั้นท่านถึงจะมีโชคได้ ถ้าบุญกุศลยังไม่มาตอบสนองอย่างหวังเลยว่าจะมีโชค ถ้าขอหวยแม่นๆ กันได้ทุกงวดประเทศไทยคงไม่มีคนจนหรือคนยาก และอีกอย่างถ้าเทวดาตั้งใจให้ห่วยใครถูกตรงๆ เทวดาท่านนั้นมีความผิดกฎสวรรค์นะครับ เพราะไปสนับสนุนอบายมุข มีโทษต้องถูกจับไปคุมขังที่ยมโลก จะมีเจ้าหน้าที่จากยมโลกมาจับตัวไป แต่เทวดาก็มีวิธีเลี่ยงความผิดเหมือนกันด้วยเหตุเพราะสงสารมนุษย์ผู้ลำบาก จะใช้วิธีบอกไปให้ไปตีเอาเอง หรือบอกถูกตรงๆ แต่กลับไปเป็นงวดหน้า ที่บ้านผมเจอบ่อย มาเข้าฝันภรรยาผมตอนเช้ามีด ทำภาพให้ดูบ้างเป็นรถยนต์คันนั้นคันนี้ บ้านคนนั้นคนนั้นต้องดูเลขทะเบียนหรือเลขที่บ้าน อายุคนตีเอาเองแต่คนไม่มีโชคตีผิดทุกทีจนเบื่อ พระภูมิเทวดาเยอะแยะที่บ้านผม เขาก็อยากช่วยผมกับครอบครัว แต่ก็ได้เพียงบอกเป็นปริศนาเพื่อป้องกันความผิดของผู้บอก เฉไปไกลอีกแล้วย้อนไปที่ต้นไม้ต่อ ผมขอบอกเลยว่าต้นไม้ที่มีแก่นมีเทวดาประเภทรุกขเทวดาอยู่ทั้งนั้น เอาวิมานมาตั้งอยู่ตามกิ่งไม้ยอดไม้ ถ้าต้นไม้เล็กหน่อยก็มีองค์เดียว ถ้าต้นไม้ใหญ่ โอ้โฮ! วิมานละกิ่งเลย บางที 7 องค์ 7 วิมานเลย อ้าว! แล้วมนุษย์ไปตัดต้นไม้ทำไมเทวดาไม่ลงโทษเอาล่ะ บางคนอาจสงสัย ก็ เทวดาเขามีความสุขก็เพราะสร้างบุญมา ถ้าเขาทำอันตรายมนุษย์ก็เท่ากับสร้างบาป มันไม่คุ้มสำหรับเทวดาเลย ถ้าตัดต้นไม้ไปเขาก็เลยตามมากับไม้ที่ถูกตัด พอเอาไม้มาสร้างบ้านเทวดาก็เลยเอาวิมานมาอยู่ที่บ้านเสียเลย กิ่งไม้ของเขาองไว้ก่อนนี่

บางคนอาจจะสงสัยแล้วทำไมต้นไม้ใหญ่บางต้นเสียน่าดู ใครจะไปตัดต้องมีอันเป็นไปทันที ขอตอบว่าเทวดาชั้นจาตุมาหาราชาก็เพียงสวรรค์ชั้น 1 เท่านั้น ดวงจิตของเทวดาชั้นนี้ก็ยังมีรักโลกโกรธหลงอยู่ ถ้าเทวดาท่านใดคุ้มครองไม่ได้ ก็สามารถทำร้ายมนุษย์ที่ไปตัดต้นไม้ของเขาได้ บางทีเอาถึงตายก็เคยได้ ยิน ที่ทางสายชัชวาท - สุพรรณบุรี แถวอำเภอเดิมบางนางบวชไปอำเภอสามชุก มีศาลใหญ่มีต้นโพธิ์ใหญ่ ขณะสร้างทางได้ยินมาว่าคนงานทำทางจะตัดต้นโพธิ์ โดยใช้รถดันปรากฏเทวดาท่านเล่นงานถึงตายเลย ตกลงตัดไม่ได้ ท่านเทวดาเองรู้สึกท่านคงโมโหร้ายไปหน่อย ครับท่านมีบาปแน่นอน แต่ผมไม่ทราบทางโลกวิญญูณาเขาจะจัดการลงโทษอย่างไร เห็นท่านเทวดาท่านนี้

ริบสร้างบารมีด้วยการช่วยสงเคราะห์คนนำคุณนี้ สังเกตจากขั้บรถผ่านเวลาค่ำๆ มีภายพนต์คนตรี แก้นกันบ่่อยๆ การสงเคราะห์ของเทวดาเองก็มีใช้ได้ทุกเรื่องที่มีมนุษย์บนขอความช่วยเหลือหรือก ทุกเรื่องต้องไม่เกินกฎแห่งกรรม เทวดาเองก็อยู่ภายใต้กฎแห่งกรรมเช่นกัน

49. สัมภเวสีที่มาจากสัตว์ที่ตายเป็นอาหาร

สัตว์ทุกตัวอดีตก็เคยเป็นคนมาก่อน แต่ด้วยผลกรรมที่ทำไว้ต้องไปชดใช้กรรมที่นรกจนโทษเบาลง ก็มาเป็นเปรต พอโทษเบาลงอีกก็มาเกิดเป็นอสุรกาย พอหมดกรรมจึงมาเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เริ่มจากสัตว์เล็กจนมาถึงสัตว์ใหญ่ตามที่ตนเองได้เคยฆ่าไว้เมื่อคราวเป็นมนุษย์

คนอีกพวกหนึ่งที่ต้องมาเกิดเป็นสัตว์บ่อยมากก็คือ พวกโกงชาติโกงเงินแผ่นดิน นื้อราษฎรบังหลวง จะต้องมาเกิดเป็นสัตว์ที่มีมนุษย์นิยมกินเป็นอาหาร เช่น ไก่ ปลา หมู วัว เพื่อให้คนได้กินเลือดเนื้อของเขาชดใช้ความผิดที่โกงชาติโกงแผ่นดิน แต่น่าสงสารบุคคลเหล่านี้ส่วนใหญ่ เขาไม่เชื่อบุญบาป หลังจากเขาสิ้นชีวิตแล้ววิญญาณเขาน่าเวทนา มาก ทรมานมาก ท่านผู้อ่านท่านใดที่เป็นข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ถ้าได้ผลอพลาตกระทำการอันก่อประโยชน์แก่ตนเองด้วยอำนาจหน้าที่ ขอให้พยายามละเถิดและหาทางชดใช้ด้วยการบริจาคสร้างหรือบำรุงสาธารณะประโยชน์ตามแต่ที่เห็นควรเหมาะสม ทุกครั้งที่ทำให้อธิษฐานขอชดใช้ความผิดพลาตที่ทำไว้ขององค์พญาขมโปรดเป็นพยานด้วย

ทุกวันนี้คนเรากินอาหารก็ต้องมีเนื้อสัตว์อยู่ในอาหารด้วยไม่ว่าหมูไก่วัวปลา ฯลฯ ท่านรู้ไหมเมื่อสัตว์เหล่านี้ถูกฆ่าจนตายเพื่อเป็นอาหาร จิตวิญญาณที่หลุดออกมาจากร่างสัตว์ด้วยความเจ็บปวด เป็นคนทั้งนั้น พบทั้งชายและหญิง สภาพเป็นสัมภเวสีก็คือรูปร่างคนนี่แหละ ผอมแห้ง ผมเฝ้าเป้ นกระเซิง เสื้อผ้าเก่าๆ สัมภเวสีเหล่านี้หลายรายก็ติดตามร่างสัตว์ของเขามาที่บ้านเรา เขาเกาะร่างสัตว์ของเขา เข้ามาในบ้านเรา เห็นเราแล้วหันสั้บร่างของเขาออกมาเป็นอาหาร ทั้งแกง ผัด ทอด ท่านผู้อ่านคิดว่า สัมภเวสีเจ้าของร่างสัตว์นั้นจะรู้สึกอย่างไร คงพอเข้าใจนะครับ

เรากินอาหารทุกวันนี้คิดคุณะครับว่าสัมภเวสีที่ตามร่างสัตว์ของมันเป็นมาที่บ้านเราจำนวนเท่าไร มากมายเลยใช่ไหม แล้วเขาจะอยู่ในบ้านเราอย่างนี้ตลอดไปไหม อ้อ ! ไม่หรือครับ ตามกฎแห่งกรรมที่เขาต้องไปชดใช้จะไปเกิดเป็นสัตว์อะไรอีก ดวงจิตของเขาก็จะถูกอำนาจกรรมดึงไป เข้าห้องสัตว์ตัวเมียตามชนิดของสัตว์ที่เขาต้องไปเกิดใช้กรรม แต่

ก่อนไปเขาจำได้ว่าเรากินร่างของเขาเป็นอาหาร เขาเป็นเจ้าหนีกรรมเราเข้าแล้ว สัตว์ที่มนุษย์กินเป็นอาหารบอกเลยเขาตายโหงทั้งนั้น คือตายเพราะถูกฆ่า อายุความเป็นสัตว์ของเขายังไม่หมด เขาจึงยังคงเป็นสัมภเวสีอยู่ได้จนหมดอายุของสัตว์นั้น จึงจะไปเกิดใช้กรรมต่อไป

มีอยู่วันหนึ่งผมซื้อกุ้งฝอยมาจากตลาด ส่วนใหญ่ตายแล้ว พอเอามาก็นั่งแยกคัดเอาตัวที่ยังมีชีวิตอยู่เอาไปปล่อย ส่วนที่ตายเรียบร้อยแล้วก็ปล่อยลงกะทะผัดใส่น้ำตาล เป็นกุ้งหวานกิน ขณะกำลังผัดกุ้งอย่างสนุกอยู่นั้น เกิดมีพลังมากระทบเข้าที่ท้ายทอย ผมหยุดชะงักเลย เอ! ใครมาติดต่อหว่า เลยเรียกพวกผมมาที่ครัว คุณชิโครมาผลปรากฏว่า พบคนครึ่งเต็มบ้านเลยเป็นร้อยครับ

ผม : มากันยังงี้เนี่ยอะแอะเลย

สัมภเวสี : เดิมพวกเราคือกุ้งที่ท่านกำลังผัดอยู่นี้แหละ

ผม : เอาอย่างนี้ กุ้งเราจะกินเป็นอาหารนะ พวกเธอไม่ต้องไปไหนเตรียมรับบุญอุทิศจากเรานะ พอรู้เรื่องแล้วใช่ไหม

สัมภเวสี : รู้เรื่องแล้ว เทวดาที่บ้านนี้อธิบายให้ฟังแล้ว นี่เทวดาท่านก็ชวนให้ขึ้นไปปฏิบัติแต่พวกเราขอรับบุญจากท่านก่อน

ผม : ตกลงเตรียมรับบุญ เดี่ยวเบิกบุญให้ตั้งใจรับนะ “ขออำนาจพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ โปรดดลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับเหล่าวิญญาณของกุ้งที่นำมาเป็นอาหารเหล่านี้” ได้รับบุญไหม

สัมภเวสี : ได้รับบุญแล้วขอบคุณมาก

ผลจากการที่ผมอุทิศบุญให้กุ้งที่เป็นสัมภเวสี แล้ว ผลบุญที่เขาได้รับและผลจากการปฏิบัติธรรมของเขาเอง ภายใต้การสอนของเทวดา ผลบุญเหล่านี้จะสกัดผลกรรมที่เขาต้องได้รับคือไปเกิดเป็นสัตว์ชนิดใด หยุดชะงักอีกหยุดส่งผลกรรมเพราะมีบุญสกัดไว้ สัมภเวสีเหล่านี้ได้รับบุญอุทิศจากผมทุกวันเพราะเขาเป็นนายเวรผม แต่ เขาไม่แค่นผมเลยขอบคุณอีกต่างหากที่ช่วยให้ผลกรรมของเขาเหล่านั้นหยุดชะงักการส่งผลให้เขาต้องไปเป็นสัตว์อะไรต่อไป อีกทั้งผลบุญปฏิบัติของเขาเอง ผู้ใดปฏิบัติจนจิตสูงขึ้นบารมีบุญปฏิบัติสูงขึ้น กายใสแล้วก็ลอยวูบขึ้นไปสถิตย์ ณ จาตุมหาราชิกาเลยเรียกว่า ข้ามชั้นการมาเกิดเป็นมนุษย์

ผมเองเคยกราบทูลถามผู้อยู่สูงสุดเบื้องบนว่า ที่ผมทำอย่างนี้ในโลกวิญญานจะถือว่ามีความผิดไหม ที่ผมเอาบุญอุทิศให้แล้วกรรมของเขาเหล่านี้ต้องหยุดส่งผล ก็ได้รับคำตอบว่าไม่ใช่ความผิดเลย เป็นผลดีอีกที่ช่วยนำจิตวิญญานที่ทรمانให้หลุดพ้น ออกมา และรู้หลักการปฏิบัติภาวนาจนดวงจิตเหล่านั้นสะอาดมีบารมีธรรมในตัวเอง กรรมของเขายังไม่หายไปไหนยังรอเขาเหล่านั้นอยู่ หากวิญญานเหล่านั้นปฏิบัติจนสามารถขึ้นไปรับบุญที่สวรรค์ได้ ถ้าไม่ปฏิบัติต่อสกุสนานเพติดเพตินจนหมดพลังบุญ ดวงจิตของเขาเหล่านี้จะหล่นวบลงมารับกรรมที่รออยู่เอง แต่ถ้าเขาตั้งใจปฏิบัติธรรมต่อ บุญปฏิบัติบนสวรรค์ของเขาจะทำให้เขาได้เลื่อนชั้นไปอยู่สวรรค์ชั้นสูงขึ้นไปได้ เรียกว่าสร้างบุญหนีกรรมที่รออยู่ไม่ให้กรรมตามตอบสนองได้ทัน

บ้านผมอยู่ชัชนาท ทุกวันที่ตลาดมีสัตว์ที่ถูกฆ่าเป็นอาหารมากมาย ผมเลยขอแรงท่านเทวดาแถวนั้นและพระภูมิเจ้าที่ของตลาดช่วยกันหน่อย ช่วยเก็บสัมภเวสีที่มาจากสัตว์ที่ตายในตลาดอย่าให้เขาไปกับร่างหรือเพื่อนพ่านไปทางไหน เอมารวมกันสอนปฏิบัติให้ผมจะส่งบุญอุทิศให้ทุกวัน ปรากฏว่าผู้ร่วมงานช่วยกันเพียบเลย เก็บสัมภเวสีได้วันละหลัก ร้อยบางครั้งเป็นพันราย นำมารวมกันผู้ไปช่วยกันเก็บไม่ใช่มีแต่เทวดานะครับ ยักษ์ นาค คนธรรพ์ กุมภภัณฑ์ ที่อยู่กับคนแถวนั้นเขาไปช่วยกันเยอะแยะเลย มีการแบ่งงานกันอีก อันนี้เขาบอกให้ฟังนะว่าเขาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม

1. พวกไปเก็บวิญญานของเปรต อสุรกาย สัมภเวสี ไปชักชวนมาแถมพวกไปเก็บเอาบุญตัวเองอุทิศให้ก่อนด้วย ใครสมัครใจมาก็ให้ตามมาใครไม่มาก็ปล่อยให้ไปตามกรรม

2. พวกสอนปฏิบัติ เขาจะสอนให้วิญญานที่เก็บมาเหล่านี้ตั้งใจถือศีล 5 และสอนวิธีปฏิบัติสมาธิ

3. พวกส่งวิญญาน คือเมื่อเก็บมามากๆ แล้วสอนไม่ไหวก็ส่งวิญญานที่มาก่อนไปปฏิบัติธรรมที่วัดแห่งหนึ่งซึ่งที่วัดมีเจ้าหน้าที่ในโลกทิพย์รอรับไปสอนต่อ ถ้าปฏิบัติจนบารมีบุญเพียงพอ ร่างผู้ปฏิบัติจะลอยขึ้นไปอยู่สวรรค์ชั้นจาตุมาหาราชิกาเอง

ขอสรุปครับเราต้องอุทิศบุญให้สัตว์ที่ตายเป็นอาหารและตายจากการทำอาหารทุกวัน นายเวรของเราจะได้ไม่เพิ่มขึ้น ง่ายๆ แค่นี้เอง

50. วิญญานของสัตว์ที่ตายภายในบ้าน

อย่างที่ผมเขียนมาแล้วว่า สัตว์ทุกตัวที่ตายวิญญานที่หลุดออกมาจากสัตว์ผมพบว่าคนทั้งนั้น แล้วในบ้านเราละครับ ยุง มด แมลง ตายวันหนึ่งเยอะไหม ถ้าเอาสเปร์ฉีดเข้ารูมดที่เดียวเท่านั้นตายยกรังเลย ปรากฏสัมผัสเวสีเป็นพันเป็นหมื่นเลย ผมเคยตบยุงตายก็หลักไม่ได้นี้ครับเข้ามาอยู่ในห้องนอน แล้วผมจะนอนยังไงล่ะ พบตบยุงตายริบอุทิศบุญให้เสร็จลองพิสูจน์ดูซิยุงตายแล้วจะมีคนออกมาจากยุงไหม ปรากฏว่าพบผู้หญิงคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหน้า สภาพร่างกายอึดแข็งดั่งการแต่งกายชุดใหม่สีขาว เลยขอลุคด้วยหน่อย

ผม : สวัสดี ผมขอพบวิญญานของยุงที่ผมตบตายไปคือเธอหรือ

ยุง : ใช่ เราเองนี่แหละ

ผม : ตอนนี้เธอยังเป็นสัมผัสเวสีอยู่นี้ แต่สภาพดีเหมือนคนธรรมดาเลย ได้รับบุญที่ให้ไหม แล้วโกรธผมไหม

ยุง : ก็เพราะได้บุญนี้แหละถึงได้ดีขึ้น ตอนแรกโกรธมากแต่พอได้รับบุญเลยหายโกรธแล้ว เทวดาท่านชวนขึ้นไปปฏิบัติธรรมเดี๋ยวจะขึ้นไป

ผม : อย่าเพิ่งไป ขอคุยด้วยหน่อย ทำกรรมอะไรมาถึงเกิดเป็นยุง

ยุง : ก็มารับกรรมที่เคยฆ่ายุงนั่นแหละ เกิดเป็นยุงหลายเที่ยวแล้ว และยังจะต้องไปเป็นยุงอีก ดีว่าได้บุญเลยไม่ต้องไปเป็นยุงอีกแล้ว ขอขอบคุณมากที่ไ้บุญเรา

เป็นไงครับท่านผู้อ่าน นี่แค่ยุงนะ ผมเองก็พิสูจน์ทราบด้านโลกวิญญานไปเรื่อย ฐนอกตำราไปเรื่อย ก็ยังคิดนะ ยุง มด ผมเองก็ฆ่ามาเยอะแยะเหมือนกัน เจ้านี้เพี ขบเลยเรานี่ แล้วผมจะแก้ไขยังไงหรือ ผมก็อุทิศบุญให้ นายเวรของผมทุกวันนะซี กรรมจะหมดไปไหมหรือ ขอบอกว่ากรรมที่นายเวรโหลกรรมแล้ว กรรมนี้จะยังคงอยู่ต้องชดใช้เพียงแต่โทษเบาลงครับ เหมือนคดียอมความไม่ได้นั่นแหละ ถ้าเป็นอย่างนี้ก็ต้องไปใช้กรรมที่นรกหรือ ไม่ ผมจะหนีนรก

51. หนีนรก

ไม่ว่า เก่งมาจากไหนจะหนีเงื้อมมือพญายมราช ครับจริงครับ ไม่ได้มีอย่างสมรักรัย คำสิงห์หรือก เพียงแต่ผมรู้วิธีและหนทาง คนทุกคนเกิดมาต้องมีทั้งกรรมดีชั่วทุกคน

นั่นแหละ ไม่มีเว้น แล้ววิธีการทำอย่างไร ท่านผู้อ่านพออ่านแล้วให้กิ ติวิเคราะห์เอาเองนะ ครับ

1. ในขณะที่มีชีวิตอยู่ ณ วันนี้จะคิดสร้างความดี บุญกุศลให้มากและหลบ เลี่ยงการกระทำที่เป็นบาปทั้งกายและใจให้มากที่สุด
2. พยายามรักษาศีล 5 ได้มั่งพร่องมั่งก็จะพยายามรักษาให้ตลอด ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป
3. ในการทำบุญทุกครั้งจะขอให้องค์พญามราชโปรดเป็นพยานในการ ทำบุญทุกครั้ง เพื่อพลาดลงไปถูกสอบสวนรับรองท่านพญามท่านจะบอกความดีของเรา ให้ถ้าเรานึกไม่ออก ข้อนี้อหลวงพ่อวัดท่าซุงท่านสอนมา ดีมากเลย
4. ทำบุญด้วยทองไว้กับพระศาสนา ตามกำลังที่เราพอทำได้ผมเลือกทำบุญ เหยี่ยทองที่วิหาร 100 เมตรวัดท่าซุง ผู้ที่ทำบุญด้วยทอง บัญชีที่ยมโลกจะถูกบันทึกไว้ ในบัญชีของใครมีชื่อในบัญชีทองให้ไปปรับผลบุญก่อน ผลบาปให้ระงับไว้ก่อน เรื่องนี้ผม ได้เขียนเล่าให้ฟังในตอนต้นแล้วนะครับ
5. เอาใจใส่ดูแลปรนนิบัติ พ่อแม่ที่เก่าแก่ด้วยใจจริง นั นแหละผลบุญใหญ่ มาก เท่ากับทำบุญกับพระอรหันต์เสี่ยวนะจะบอกให้
6. ฝึกปฏิบัติ สมาธิ วิปัสสนาตามภูมิธรรมและเวลาเท่าที่ทำได้ เวลาที่ทำได้ ทุกวันก็คือตอนก่อนนอนนั่นแหละ
7. อุทิศบุญให้นายเวรของพระองค์ทุกวัน เพื่อชดใช้ที่เคยทำกับเขาไว้อะไรบ้าง เราก็จำไม่ได้ ขออโหสิกรรมต่อกัน
8. วันใดผมหมดอายุจะสิ้นใจถ้ายังมีสติอยู่ จะพิจารณาปล่อยวางสังขารอัน สกปรกนี้ไม่ห่วงใยใคร ภาวนาพุทโธ กำหนดภาพพระพุทธรเจ้าไว้จนสิ้นใจ (อันนี้เราต้อง ฝึกตายไว้ให้ชำนาญเอง) ถ้าภาวนาขนาดนี้ เท่ากับผมเลือกรับผลของบุญก่อน ขึ้นไปเลย หนีแล้วนรกไม่อยู่ด้วยหรอก
9. ถ้าขณะสิ้นใจผมขาดสติไม่สามารถนึกถึงอะไรได้ ต้องไปถูกสอบสวนที่ สำนักพญามระหว่างรอสอบสวนผมจะภาวนาพุทโธ กำหนดภาพพระพุทธรเจ้าไว้บนหัว ตลอดเวลา (ผมมากับพระครับ) ขณะรับการสอบสวนแน่นอนว่าผมต้องมีทั้งกรรมดีกรรม ชั่ว ยังไงผมก็ขอรับผลบุญของกรรมดีก่อนแน่นอน

นี่แหละครับวิธีที่ผมจะทำเพื่อหนีนรก นายเวรที่ผมได้ฆ่าทำร้ายเขาไว้ ผมก็อุทิศบุญใช้หนี้ไปตลอด คงไม่มีนายเวรไปตามจงเวรถึงสำนักพญายมหรือใครจะเอาไปทำบ้างก็ไม่สงวนสิทธิ์ครับ

52. ช่วยวิญญานจากนรก

การเขียนของผม ขาดการเรียงลำดับเรื่อง ที่ถูกต้อง เขียนแบบนึกเรื่องไหนได้ก่อนก็เขียนลงไป บางทีเรื่องซ้ำกันยังมีเลย แต่รายละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันผมเลยไม่แก้ไขละ ผมไม่ได้คิดเขียนเพื่อทำหนังสือขาย เป็นเพียงการเขียนสมัครเล่นตามอารมณ์หวังเพียงผู้ที่ได้อ่าน จะได้รับรู้เรื่องโลกวิญญานและวิธีแก้ไขช่วยตัวเองได้ ด้วยบารมีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เท่านั้น

ตัวผมเองขอบอกเลยว่าไม่ใช่ผู้ทรงฌานทรงฤทธิ์อะไร คนธรรมดาंनीเอง ตาทิพย์ก็ไม่มี จะมีเพียงจิตสัมผัสจากการฝึกกำหนดจิตสติโดยผู้สอนให้ผมชื่ออาจารย์สมรภัทร์ เป็นฆราวาส แต่เคยบวชพระมานานฝึกจนเกิดรู้วาระจิต คุยกับท่านต้องระวังจิตตลอดเวลา เล่นรู้ความคิดเราได้ตลอดเวลาเลย เคยถามท่านว่ารู้ได้อย่างไร ท่านบอกว่าก็กำหนดเอากายของเราไปสวมทับกับตัวท่าน เทำนี้ก็รู้ทุกอย่าง ท่านสอนผมให้กำหนดสติไว้ที่ท้ายทอยพยายามให้ตลอดเวลา ส่วนจิตจะไปทางไหนในชีวิตประจำ วันก็ปล่อยจิตให้ไปตามธรรมชาติ แต่สติต้องอยู่ที่ท้ายทอยไม่ใช่เพ่งนะ กำหนดเป็นความรู้สึกเบาๆ ไว้ถ้าประคองสติไว้ได้ตลอดวันไม่พลาด ก็สามารถรับคลื่นในโลกลทิพย์ได้ที่ตรงท้ายทอย นั่นแหละพอมีวิญญานมาติดต่อ ผมจะดึงตรงท้ายทอยทันที ใครจะนำไปลองทำดูบ้างก็ได้

ส่วนผู้ที่ติดต่อกับโลกลทิพย์ของผมอยู่ที่บ้านผมนี่แหละ ได้ฝึกมนโณมยิทธิครั้งเดียวได้เต็มกำลังเลย การเห็นหลับตาเหมือนลืมนตาพูดคุยติดต่อหรือเป็นตัวกลางให้ผมติดต่อกับโลกวิญญานได้เลย แต่เขาปกปิดตัวเองทำตัวเป็นเพียงถามให้ผม ตัวผมมีจิตที่โลดโผน ชอบลอง ชอบช่วย สามารถคิดหาวิธีแก้ไขให้ผู้ที่ลำบากได้ แต่บางเรื่องคิดไม่ออกจะใช้วิธีไหนช่วยวิญญานหรือแก้กรรมก็ต้องถามผู้สูงสุดในโลกทิพย์จะได้คำตอบที่ชัดเจน ถูกต้องและมีเหตุผล แม้แต่ในการเขียนนี้เริ่มเขียนเล่นๆ อย่างไม่ตั้งใจเขียนไปเขียนมาไม่หมดเสียที พอติดขัดไม่ชัด จนเรื่องไหนก็ต้องติดต่อกถามเบื้องบนเพื่อให้ผู้นำไปอ่านได้ ข้อมูลที่ถูกต้อง ผมไม่ใช่ตำราเล่มไหนเลยปริญัติก็ไม่เคยเรียนความรู้ทางพุทธศาสนาก็มีพอปานกลาง แต่ได้จากประสบการณ์จริงที่พบมาเป็นข้อมูลเต็มสมองนำเอามาเขียน บางครั้ง

จึงมีที่ข้อมูลในการเขียนคำกับตำราห นังสี่ที่นักปริศนิต่าน เขียนหนังสือออกมา แม้แต่เรื่องช่วยวิญญาณจากนรกที่เริ่มเขียนนี้ก็เช่นกัน ผมเองก็ไม่เคยอ่านหนังสือพบ ทำไมทำได้เก่งเกินไปมั้ง! โม่มั้ง! ตามตำราที่เคยอ่านพบ ถ้าวิญญาณถูกตัดสินใช้กรรมที่นรกแล้วหมดทางช่วยเลย ผมเองก็เคยรู้เช่นนั้น แต่ผมเองมารู้วิธีช่วยโดยบังเอิญโดยการสอบถามกับองค์พญามราช หรือบางครั้งก็ทูลถามกับผู้ยู่สูงสุดในโลกทิพย์

53. ยูพิน

เธอกินยาตายไปนานแล้ว ประมาณปี 2524 ด้วยปัญหาส่วนตัวและเป็นคนคิดมากผมรู้จักกับเธอเพราะเธอเป็นลูกของอาที่ผมนับถือ ในเวลานั้นผมเองก็ ยังไม่มีความรู้ด้านวิญญาณอะไร ก็ช่วยอะไรเธอไม่ได้

ในปี 2549 พอเริ่มติดต่อดีวญาณได้รู้จักอุทิศบุญเป็นที่เกี่ยวได้ตรวจดูคนที่ผมรู้จักและญาติพี่น้องที่เสียชีวิตไปแล้ว คือกำลังฝึกวิทยายุทธนั้นแหละ ผลปรากฏว่าพบเธออยู่ที่นรกถูกเช็ดคอกอยู่ ตายแล้วพี่ก็ถูกเช็ดคอกอีก ตายพี่มาไม่รู้กี่ครั้งแล้ว นี่คือขุมนรกข้อปาณาติบาต ฆ่าตัวตายถือว่าบาปหนักมาก เมื่อไรเธอจะพ้นโทษก็ไม่รู้ ในโลกมนุษย์ถ้ามีคนถูกเช็ดคอกทั้งเป็นจนขาดนี้สยดสยองน่าดู แต่ที่นรกขุมนี้ถือเป็นธรรมดา ผมสงสารเธอมาก จะช่วยเธอได้อย่างไรคิดไปคิดมาเลยขอกราบเรียนถามท่านพญามราชว่า

ผม : วิญญาณของยูพินนี้กระผมจะพอช่วยเขาได้อย่างไรครับ

พญามราช : ยูพินนี้หรือ เขาถูกลงโทษมาพอสมควรแล้วถ้าเธอจะช่วยก็ได้ให้เธอไปทำสังฆทาน 3 ชุดส่งตรงถึงยูพินนะ เราจะระงับการลงโทษส่งวิญญาณขึ้นไปเป็นสัมภเวสีที่โลกมนุษย์

ผม : กระผมขอใช้สังฆทานที่วัดท่าซุงได้ไหมครับสะดวกดี

พญามราช : ที่นั่นก็ได้

ผม : ครับเดี๋ยวเสาร์อาทิตย์นี้ผมจะไปทำสังฆทาน ขอบพระคุณครับ

หลังจากได้วิธีการช่วยยูพินจากองค์พญามราชแล้ว วันอาทิตย์ผมก็ไปวัดท่าซุงที่วิหาร 100 เมตร ยกพานสังฆทาน 3 ชุดๆ ละ 100 บาท มาวางเรียงกันไว้ ไม่มีการอธิษฐานอะไรทั้งสิ้น ทำใจนิ่งๆ ไม่พูดคุยกับใครทั้งนั้นยกพานสังฆทานตรงไปวางถวาย พอหลุมมือปั้มผมคิดทันทีว่าบุญนี้อุทิศให้ยูพิน ครบทั้ง 3 พานกลับมาบ้านพอค่ำลงลองตรวจสอบผมงานดูปรากฏว่าพบยูพินขึ้นมาอยู่ที่โลกมนุษย์แล้วคือเป็น สัมภเวสีเร่ร้อน

แสดงว่าบุญที่ส่งตรงด้วยการหลุมมือแล้วอุทิศบุญทันที ได้ถึงเธอทำให้นรกกระบังการ
ลงโทษปล่อยขึ้นมา แต่มีได้หมายความว่าโทษของเธอหมดนะ ยังรอเธออยู่ถ้าพลังบุญที่
ได้รับหมดลงเมื่อไร เธอต้องถูกนำตัวไปลงโทษอีก เพื่อไม่ให้เสียเวลารับขออำนาจ
พระพุทธเจ้าช่วยทันทีโดยอธิษฐาน ดังนี้ “ขอบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
โปรดแผ่บารมีของพระองค์ท่านเพื่อนำวิญญูณของยุพินไปปฏิบัติธรรมและรับบุญที่วัดป่า
ที่ จังหวัดเพชรบูรณ์ สาธุ ” ผลปรากฏว่าหลังจากอธิษฐานขอบารมีพระพุทธเจ้าช่วย
วิญญูณของยุพินก็ลอยวูบไปที่ วัดแห่งนั้นทันที ณ ที่วัดจะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นยักษ์และ
เทวดารับไปสอนการปฏิบัติธรรม และรับบุญจากพระในวัดที่ท่านเปิดบุญของท่านไว้
ตลอดเวลาไม่ใช่แผ่เมตตา นะครับ ย้ำว่าเปิดบุญวิญญูณใดต้องการอธิษฐานรับบุญได้
ตลอดเวลา เหมือนเป็นโรทานันแหละ วิญญูณที่ไปถึง ที่วัดแห่งนี้จะรับบุญได้
ตลอดเวลาที่ต้องการ คือไม่หิว มีเสื้อผ้า ที่อยู่อาศัย พร้อมมูลจึงมีกำลังและอารมณ์ในการ
ฝึกปฏิบัติศีลสมาธิ เมื่อปฏิบัติจนบุญปฏิบัติสูงเพียงพอกายใสขึ้นๆ ก็ลอยวูบขึ้นไปอยู่ที่จาดู
มหาราชิกา ผมพบเพียงวัดเดียวในประเทศไทยครับ พยายามหาวัดอื่นเพิ่มอีกกราบทูลถามผู้
สูงสุดในโลกทิพย์ท่านก็บอกว่ามีที่วัดแห่งเดียวจริงๆ ถึงวัดที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบมีหลายวัด
แต่พระท่านไม่ได้อธิษฐานเปิดบุญของท่านไว้เป็นทาน พระท่านได้แต่แผ่เมตตา เลยไม่
สามารถให้บุญกับวิญญูณที่ลำบากเช่นเปรต อสุรกาย สัมภเวสีได้

การช่วยวิญญูณจากนรก ไม่ใช่สามารถจะช่วยให้ทั้งหมด แม้แต่ญาติผมเองที่
อยู่ในนรกขุมที่ลึกลงไป (อย่าลืมนะครับเราเกิดมาหลายภพหลายชาติ ญาติแต่ละคนมี
มากมายที่เคยเกี่ยวข้องกัน) ผมเองต่อให้อุทิศบุญให้ทั้งชีวิตนี้ก็ไม่สามารถช่วยเหลือเขาได้
ผมเองก็ต้องตัดใจ ผู้ที่ถูกทรมานอยู่ที่นรก ในข่ายของผู้กระทำผิดศีล 5 นี้บุญเราสามารถ
อุทิศถึงครับ ช่วยได้ครับ ท่านผู้อ่านทุกท่านก็ทำได้ ส่วนการรู้เห็นมันเป็นเรื่องของผู้ที่เขา
ปฏิบัติได้ ทุกท่านก็เพียงทำบุญอุทิศหรือเบิกบุญส่งให้ญาติที่นรก ทุกวันเท่านั้นแหละถึงเขา
เหล่านั้นแน่นอน

เคยพบรายหนึ่ง ปลอมพระหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่าพิมพ์สี่เหลี่ยมเนื้อ
ตะกั่วขาย สิ้นชีวิตไปแล้วพอติดตามดู โอ้โฮ! ลงขุมนรกลึกเลย ไม่รู้ว่าที่พันปีถึงจะหลุด
ขึ้นมาได้ อุทิศบุญทั้งชีวิตนี้ก็ไม่มีการรับได้ ต่อให้ขอบารมีบุญของพระพุทธเจ้าก็ ยังมีอาจ
ช่วยเขาได้เลย ก็ต้องปล่อยตามกรรม

54. ปู่เชย

ย่าผมมีน้องชายชื่อ เชย ผมเองได้ยินชื่อแต่ไม่เคยเห็นปู่เชยเลย อาผมเล่าให้ฟังว่า ตอนหนุ่มๆ ปู่เชยมีนิสัยนักเลง ชอบก่อการวิวาทกับนักเลงถิ่นอื่น อยู่มาแก่ไปทำมาหากินทางภาคเหนือ แล้วหายเงิบไปเลย คงสิ้นชีวิตไป ผมเลยลองคิดต่อว่าปู่เชยอยู่ไหน ปรากฏว่าอยู่รกรกชุมฆ่าสัตว์ (ป่ามาติบาต) ถูกเชือด ฟัน แทะ ทรมาณอยู่ ได้กราบทูลถามผู้สูงสุดในโลกทิพย์ ว่าผมพอจะใช้บุญช่วยได้ไหม ท่านตรัสว่า ให้ผมนั่งสมาธิคืนนี้ อุทิศบุญตรงให้กับปู่เชยก็พอแล้ว เป็นอันว่าผมเข้าใจแล้ว ว่าผมจะอย่างไร คราวนี้อุทิศบุญภาวณา บุญนี้มีพลังแรงมาก เพราะท่าน สีล ภาวณา บุญภาวณาแรงที่สุดมีพลังมากที่สุด ก่อนนั่งภาวณา ผมก็ต้องเปิดบุญก่อนโดยอธิษฐานดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบบันดาลให้บุญจากการภาวณาของข้าพเจ้าส่งตรงถึงปู่เชยที่นรก สาธุ” เสร็จแล้วผมก็เริ่มภาวณา พุทโธของผมไปเรื่อยๆ จนห้าทุ่ม่วงแล้วพรุ่งนี้ต้องตื่นแต่เช้าไปทำงาน ผมนั่งอยู่บนที่นอนอยู่แล้วก็เอนกายนอน ประคองสติกำหนด พุทโธไปจนหลับไปเอง

เช้าก่อนไปทำงานลองตรวจสอบผลงาน ปรากฏว่าปู่เชยขึ้นมาเป็นสัมภเวสีบนโลกมนุษย์แล้ว การลงโทษที่นรกถูกระงับไว้ชั่วคราว ไม่รอช้าผมรีบ **“ขออำนาจบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าโปรดแผ่บุญบารมีของพระองค์ท่าน มานำดวงวิญญาณของปู่เชยไปปฏิบัติธรรมที่วัดป่า จังหวัดเพชรบูรณ์”**

เรียบร้อยไปปู่เชยสบายแล้ว กำลังปฏิบัติธรรมสร้างบารมีของตัวเองเพื่อหนีนรกอยู่ วิธีการของผมไม่ได้ดูจากตำรา ใช้วิธีสอบถามกับผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์แล้วนำมาปฏิบัติ เสร็จแล้วตรวจสอบผล อย่างเปรี๊ตหลายๆ จำพวก ตำราว่ารับบุญได้เพียงจำพวกเดียว แต่ผมทดสอบอุทิศบุญเห็นรับได้ทั้งนั้น ใครผิดถูกไม่รู้ ผมพบของผมอย่างนี้ ท่านผู้อ่านพิจารณาเอาเองครับ ถ้ามีท่านผู้ทรงฌานได้อ่าน ช่วยพิสูจน์ด้วยครับ ผมเองก็ต้องการผู้ตรวจสอบตัวผม

55. เราควรอุทิศบุญให้ใครบ้าง

ผมขอเรียงลำดับความสำคัญของผู้ที่เราควรจะต้องอุทิศบุญให้ โดยเริ่มจากผู้ที่มีความสำคัญจากมากไปน้อย

(1) นายเวรที่มาถึงตัว เขาเป็นวิญญาณแค้นที่เป็นเจ้าหนี้เราเป็นผู้มีสิทธิ์ทำร้ายล้างแค้นเราได้โดยที่เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวเราไม่มีสิทธิ์ขวางกั้น บารมีพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ในวัดอุ้มงคลก็กั้นไม่ได้ เราเคยทำร้ายเขาไว้ เมื่อไรเราจำไม่ได้หรือก หลายภพหลายชาติ เขาก็สามารถมาล้างแค้นได้ เราต้องใช้หนี้เขาด้วยการอุทิศบุญให้และกล่าวขอร้องขอโหสิกรรมเพื่อไม่ให้เขาทำร้ายเรา ให้เป็นไปตามแรงแค้น ต้องให้เป็นรายแรกทุกวัน เพราะถ้านายเวรที่มาถึงตัวเราได้รับบุญ และโหสิกรรมไปแล้ว นายเวรก็ต่อไปก็เข้ามาถึงตัวเราอีกคนละรายกัน เราจึงต้องให้บุญเขาทุกวัน ผมนุทิศให้ทุกวันเลย ป่านนี้ยังไม่หมดเลย บางคนอาจสงสัยว่าเขาจะทำอะไรเราได้

ขอยกตัวอย่าง เช่น

- นำเชื้อโรคมารใส่ในร่างกายทำให้เราเจ็บป่วย เรากินยาฉีดยารักษา เชื้อโรคตายไป ถ้านายเวรยังไม่หายแค้นก็เอาเชื้อโรคมารเติมใหม่จนกว่าจะพอใจ หรือป่วยจนตายไปแล้ว พบมากที่สุดตามโรงพยาบาล บอกได้เลยผู้ป่วยก่อนโรงพยาบาลถูกนายเวรเล่นงานอยู่แต่คนป่วยเขาไม่รู้ หมอพยาบาลก็ไม่รู้

- ทำให้เกิดอุบัติเหตุ จนบาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต
- ทำให้ครอบครัวแตกแยก
- ทำให้กิจการงานที่ทำมาหากินอยู่ล้มเหลว

ดังนั้น เราจึงต้องอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเราทุกวัน เราจึงจะปลอดภัยและมีชีวิตราบรื่น

ผู้คนจำนวนมากเท่าที่ผมพบจากการติดต่อหลังจากเขาสิ้นชีวิตไปแล้วปรากฏว่าเป็นสัมภเวสีเร่ร่อนอยู่แถวๆ บ้านของเขาเอง ไม่ถูกนำตัวไปสำนักพญายม ก็เพราะเขาถูกนายเวรของเขาเล่นงานจนตายด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง ส่วนอายุจริงในโลกมนุษย์ของเขายังไม่หมด เช่น อายุจริง 80 ปี แต่ถูกนายเวรทำให้ตายตอนอายุ 20 ปี เขาต้องเป็นสัมภเวสีอยู่ 60 ปี จึงจะหมดอายุ บุญที่ทำไว้บาปที่ทำไว้ยังไม่ส่งผล ทางยมโลกก็ยังไม่เอาตัวไป ออกอยากเร่ร่อนมีทั่วไปหมด นี่แหละครับเขาเรียกว่า “อุปฆาตกรรม” จะมีที่ยมโลกเอาตัวไปเลยทั้งที่อายุยังไม่หมดคือพวกที่ก่อบาปกรรมไว้หนักๆ

(2) นายเวรทั้งหลาย ก็เจ้าหนี้ของเราอีกนั่นแหละ แต่เขายังไม่ถึงคิวที่จะล้างแค้นเรา เรายังบุญอุทิศบุญให้เข ดักหน้าไว้เลย เรียกว่าใช้หนี้ก่อนอีกกว่าให้มาถึงตัว ผลบุญที่

อุทิสให้เขาจะทำให้ความแค้นของเขาตกลงใจเย็นลง ถ้ามีความแค้นไม่มากพอใจในผลบุญที่อุทิส เขาก็จะจากเราไปเลย เรียกว่าโอโหสิกรรม

(3) เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัว เรียกรวมเลยจริงๆ แล้วแต่ละคนมี เทวดา 2 องค์ ยักษ์ 1 นาค 1 คนธรรพ์ 1 กุมภัณฑ์ 1 รวมแล้ว 6 ท่าน แต่บางคนที่มีบุญบารมีมากๆ ก็จะมีมากกว่านี้อีก อุทิสบุญให้เขาเหล่านี้ทุกวันเพราะเขาถูกส่งลงมาทำหน้าที่รักษามนุษย์ตามคำสั่ง ของท้าวมหาราชทั้ง 4 คือ ท้าวเวสสุวรรณ ท้าววิรุ พหก ท้าววิรูปักษ์ ท้าวธตรฐ เขาก็ลงมาตามคำสั่ง บุญฤทธิ์ก็มีไม่ มาก เพราะเป็นการลงมาใช้กรรม พอเราอุทิสบุญให้ทุกวัน บุญฤทธิ์ของเขาจะมากขึ้น กลุ่มครองเราได้และรักเรามากเพราะเราไม่ลืม เขาเห็นความสำคัญของเขาเหล่านั้น

(4) ญาติของข้าพเจ้า บรรพบุรุษของแต่ละคนที่สิ้นชีวิตไปแล้วมีมากมายทั้งที่จำได้และไม่รู้เรียกรวมเลยญาติ วิญญาณใดที่เป็นญาติเขาจะมีสิทธิ์รับบุญจากเราได้เลย

แต่ถ้าต้องการชี้เฉพาะให้กับผู้ใดที่ล่วงลับไปแล้วเช่น พ่อ แม่ ลูกก็ขอให้คิดอุทิสอีกครั้งหนึ่งได้ เช่นจะเบิกบุญอุทิสให้พ่อก็คิดอธิษฐานว่า “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งถึงพ่อข้าพเจ้า ” เพียงเท่านี้บุญของเราที่เบิกจะพุ่งลงมาจากสวรรค์ลงมาส่งถึงพ่อทันที

(5) ทุกวิญญาณที่บ้านของข้าพเจ้า เหยียงแหเลขครบดี แล้วที่บ้านเรามี วิญญาณใครบ้างหรือ โดยทั่วไปก็มี พระภูมิ เจ้าที่ วิญญาณที่สถิตย์มากับไม้ หรือรุกขเทวดา วิญญาณที่สถิตย์มากับวัตถุมงคล วิญญาณสัตว์ที่ตายเป็นอาหาร วิญญาณของสัตว์ที่ตายในบ้านเราเช่น มด ยุง แมลง หรือจะจี้อุทิสเป็นรายๆ ก็ได้ถ้ามีเวลาทำ

(6) นายเวรที่มาถึงตัวของทุกคนในบ้าน

(7) ทุกวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่รถของข้าพเจ้า เช่น เทวดาที่มาสถิตย์รถหรือแม่ ย่านาง และวิญญาณที่สถิตย์อยู่กับวัตถุมงคลในรถ ที่พบมีทั้งอยู่กับ รถยนต์ มอเตอร์ไซด์

(8) เทวดาและวิญญาณที่รักษาทุกคนในบ้าน

(9) ผู้มาช่วยรักษาอาการเจ็บป่วยภายในร่างกายของข้าพเจ้า เมื่อเราอุทิสบุญให้ผู้รักษาอาการป่วย ก็เหมือนเราจ้างหมอในโลกทิพย์ที่ท่านมีความสามารถในการรักษาโรค มารักษาอาการป่วยของเรา

(10) ถ้าพ่อแม่เรายังอยู่ และเราต้องการทดแทนพระคุณท่านด้วยบุญก็ให้ อุทิศ บุญให้ นายเวร เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัว ผู้รักษาอาการป่วย ของพ่อแม่

(11) วิญญาณทั้งหลาย ครั้งนี้อุทิศแจกนอกบ้านเลย ทัวบริเวณแถวๆ บ้านเรา เรียกว่า แจกบุญเอาพวกเพื่อช่วยดูแลบ้านเราและคนในครอบครัว

56. การแปลงผลบุญ อุทิศบุญ

บางครั้งผมติดต่อกับวิญญาณที่อยู่ในภูมิต่ำลำบาก หรือทุกข์ทรมานไม่เคยได้รับบุญ คิดอธิษฐานบุญเป็นสิ่งที่เขาต้องการ ไร่ไม่เป็น เหมือนเราเอาเงินให้แมว แมวใช้เงินไม่เป็น เราต้องซื้อปลาหมูมาให้แมว คือเปลี่ยนเงินเป็นปลาหมู ก็เป็นลาภปากของแมว

ดังนั้นในการอุทิศบุญให้กับผู้ที่ไม่เคยได้รับบุญ และอยู่ในภูมิต่ำผมต้อง อธิษฐานแปลงผลบุญก่อน เช่น “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคล บันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาเปลี่ยนเป็นอาหาร เสื้อผ้า ให้กับเปรตคนนี้”

ท่านผู้อ่านถ้าจะนำไปใช้แปลงผลบุญเป็นสิ่งที่วิญญาณต้องการอะไรก็ให้ คิดแปลงคำอธิษฐานเอง แต่ต้องไม่แปลงเป็นสิ่งที่เป็นภัย เช่น ดาบ หอก ไฟ ให้กับวิญญาณไปทำร้ายผู้อื่น มันเป็นบาป

ส่วนการทำทานด้วยเงิน เช่นเอาเงินเหรียญบาทหยอดตู้บริจาคที่วัดเมื่อเรา ต้องการอุทิศบุญนี้ให้วิญญาณที่ภูมิต่ำที่ลำบากก็ให้อธิษฐานแปลงผลบุญได้เช่น หยอดเงิน 1 บาทใส่ตู้พอหลุคมือให้อธิษฐานในใจทันทีว่า “บุญนี้จงเปลี่ยนเป็นอาหารให้เปรตแถวนี้” เปรตแถวนั้นจะได้รับอาหารทันที

วิญญาณทั้งหลายเขาเองก็มีการเรียนรู้ต่อกันมา ว่าเมื่อได้รับบุญแล้วสามารถ อธิษฐานเป็นสิ่งที่เขาต้องการได้ จะมีเฉพาะวิญญาณที่กายของเขาเพิ่งตายใหม่ๆ ยังไม่ทันรู้ เรื่องอธิษฐานบุญ และพวกที่กำลังทุกข์ทรมานจนไม่มีเวลาคิดอธิษฐานบุญ เป็นสิ่งที่เขา ต้องการ นี้คือพวกที่เราต้องอธิษฐานแปลงบุญให้

57. วิญญาณที่รับผลบุญของท่าน สีล ภาวนา

ผลบุญชั้นทาน คือ การใส่บาตร ถวายอาหารพระ กฐิน ผ้าป่า คือที่เป็นวัตถุ ทานทั้งหลายนั้นแหละครับ ชาวพุทธชอบทำกันมาก ผลบุญชั้นทานนี้จะไปปรากฏใน สวรรค์ชั้น 1 จากุมหาราชิกา เท่านั้น เพราะเป็นอามิสบูชา

บุญชั้นทานที่มีพลังมากที่ผมรู้ขอเรียงลำดับจากมากไปน้อย

1. อภัยทาน (ใช้ใจครับไม่ได้ใช้เงิน)
2. ธรรมทาน (ให้ธรรมะผู้อื่น เช่น หนังสือ CD เทป ธรรมะ)
3. วิหารทาน (สร้างสิ่งก่อสร้างในพุทธศาสนารวมถึงพระพุทธรูป)
4. สังฆทาน (คือถวายอาหาร สิ่งของ เครื่องใช้ กับหมู่สงฆ์ รวมถึงที่เราใส่บาตรตอนเช้า โดยไม่คิดจำเพาะเจาะจงพระสงฆ์องค์ใดด้วย)

บุญชั้นทานนี้เมื่ออุทิศผลบุญให้กับผีเปรต อสุรกาย สัมภเวสี ปอบ เขาจะรับผลบุญอุทิศได้เต็มที่ เพราะพลังบุญยังไม่มาก เหมือนเรา เปิดน้ำจากถังไหลหยดลงมา มดแมลงพอจะกินได้ไม่เกิดอันตราย

บุญศีล คือบุญที่เกิดจากการตั้งใจรักษาศีล สำหรับคนธรรมดาศีล 5 หรือศีล 8 ตามสะดวกก็เพียงพอแล้ว ศีลคือสิ่งที่ทำให้ดวงใจของมนุษย์สะอาดพลังบุญของศีลจึงมีพลังมากกว่าบุญชั้นทาน

บางคนอ้างอีกไม่มีเว ลาถือศีล งานยุ่ง อันนี้เป็นข้อแก้ตัวถือศีลไม่ได้แบกหามศีล เรากำหนดขึ้นมาในใจเองได้ว่าเราจะพยายามถือศีลไม่ต้องไปขอพระพรอก เพราะศีลเป็นของกลางใครจะทำที่ตั้งใจเอาเอง เราทำงานใช้ชีวิตประจำวันปกติเช่นพอเราทำงานไปยุ่งมันกั๊ด เราจะตบก็รีบคิดทันทีอย่าผิดศีลข้อ 1 เราก็เปลี่ยนเป็นเป่าลมไปมั้งไป พอทำบ่อยๆ จะชินไปเองใหม่ๆ ก็ผลอบ้างพร่องบ้างธรรมดา พอเริ่มชินจิตมันจะยิ่งเราเอง แต่ถ้าจำเป็นต้องทำ เราจะรู้สึกฝืนใจมากเพราะรู้ว่าผิดศีล ท่านรู้ไหมบุญศีลนี้ยิ่งใหญ่กว่าเราสร้างโบสถ์ทั้งหลายอีก เพราะมันเป็นความสะอาดของจิต คนบริจาคเงินสร้างโบสถ์ทั้งหลายแต่ใจเขามีแต่กิเลสรักโลกโกรธหลงดวงจิตเขาไม่ใส บุญจึงดูกันที่ความใสสะอาดของดวงจิต ไม่ใช่เงิน

ทุกวันนี้ การทำบุญในพิธีการต่างๆ เห็นขอศีล 5 ก้นก่อนเป็นประเพณี บางทีเข้าขอศีล ถวายเพลพระก็ขอศีล สวดมนต์เย็นก็ขอศีล หลอกขอศีลพระกันเล่น ขอแล้วก็ไม่เอาไปปฏิบัติเอาแต่ประเพณีพิธีการ เมื่อใจไม่คิดนำไปปฏิบัติ ต่อให้ขอศีลพระ 100 ครั้งก็ไม่เกิดบุญศีลได้ แกรมผิดศีลข้อมุสาคือโกหกขอศีลพระได้บาปอีก นี่แหละชาวพุทธจำนวนมากเป็นอย่างนี้จริงไหมครับ

บุญศีลมีพลังมากกว่าบุญชั้น ทาน เหมือนเปิดก๊อกน้ำจากที่หยดทีละหยดมาเป็นไหลแรงขึ้นมดแมลงสัตว์ตัวน้อยๆ ก็ไม่สามารถเข้าไปกินน้ำได้ แต่นก แมว หนู สุนัข ยัง

สามารถกินน้ำได้ ดังนั้นบุญศีลนี้ เทวดา ยักษ์ นาค คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ ครุฑ กินรี เขา
รับได้สบายมาก แต่ผีเปรต อสุรกาย สัมภเวสี มีพลังในการรับน้อยไม่สามารถรับได้

ถ้าเราต้องการอุทิศบุญศีลให้วิญญาณในภูมิต่ำที่ลำบากขอให้อธิษฐานแปลงผล
บุญอุทิศ เช่น ขณะเรายังประคองศีลอยู่ในใจบุญจะยังคงอยู่ที่จิตเรา ตัวเราไม่ต้องเบิกบุญ
ให้อธิษฐานว่า

**“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรด ลับดาลให้บุญจากการ
รักษาศีลของข้าพเจ้า จงเปลี่ยนเป็นอาหาร เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยให้กับญาติของข้าพเจ้า ”**
เท่านี้วิญญาณที่เราอุทิศให้เขาได้รับเต็มที่

ถ้าเราอุทิศบุญศีลให้กับวิญญาณในภูมิต่ำที่ลำบากก็เปรียบเหมือนเอาเงินให้สุนัข ข
ไว้ซื้ออาหารกินเอง สุนัขก็ คงได้แต่นั่งมองเงินคมคุดแล้วกินไม่ได้ เราต้องนำเงินนั้นไปซื้อ
อาหารสุนัขนำมาใส่จานให้ เท่านี้เองสุนัขก็ได้อิ่มแล้ว

บุญภavana เป็นบุญที่มีพลังมากที่สุด ภavnายังแยกอีกเป็นสมาธิ กับวิปัสสนา
บุญสูงสุดคือบุญจากการวิปัสสนา พิจารณาการเกิดแก่เจ็บตาย สังขาร ฐ ปนาม บุญ
วิปัสสนานี้พระกรรมฐานท่านจะมีมาก ส่วนคนธรรมดาเช่นผมก็ยังคงใช้แค่สมาธิเป็นหลัก
ส่วนวิปัสสนาผมก็แค่อนุบาลครับ

บุญสมาธิคือการทำจิตให้สงบว่างจากกิเลส แต่มิได้เกิดปัญญา บุญภavnา
สมาธินี้ถ้าผู้ใดปฏิบัติอยู่บุญนี้จะลอยขึ้นไปเกือบผู้ปฏิบัติอยู่ที่พ รหมโลกชั้นต่างๆ ตาม
กำลังของฌานสมาธิ

บุญวิปัสสนา ถ้าผู้ใดปฏิบัติ บุญนี้จะขึ้นไปปรอผู้ปฏิบัติอยู่ในชั้นพรหมชั้นสูง
กว่าบุญสมาธิอีก

ผู้ปฏิบัติบางท่านรู้ถึงผลบุญของการปฏิบัติ เมื่อเขาหมดอายุกำลังจะสิ้นใจเขาจะ
รีบกำหนดจิตเข้าสมาธิหรือวิปัสสนา ทั้งร่างมู ษย์สกปรกนี้ไปสู่พรหมโลกชั้นต่างๆ ตาม
กำลังของสมาธิหรือวิปัสสนา ท่านใดต้องการเป็นพรหมก็เตรียมฝึกจิตซ้อมตายไว้เป็น
ประจำ พอถึงเวลาจริงของแต่ละคนก็จะสามารถไปสู่พรหมได้

ผมเคยติดต่อกับดวงวิญญาณของหลวงปู่ศุขวัดปากคลองมะขามเฒ่า ปราบกฐาว่า
ท่านเป็นพรหม แสดงว่าตอนจะสิ้นใจหลวงปู่รีบเข้าสมาธิจิตจึงออกจากร่างขึ้นสู่พรหมโลก
วิมานจตุรมุขสวยงามมีสระน้ำมีสวนด้วย หลวงปู่ศุขท่านช่างพูดคุยเก่ง ท่านบอกท่านเหงา
พรหมวิมานไหนก็พากันนั่งสมาธิวิปัสสนาเงียบ ท่านเองก็ทำแต่พอออกมาเดินเล่นหาเพื่อน

คุยไม่ค่อยได้ พอมีผู้ที่ได้มโนม ยิทธิเต็มกำลังขึ้นไปกราบ ท่านเลยชวนคุยด้วยพอหายเหงา ท่านยังเสกใบไม้ในสวนที่วิมานท่านเป็นต่อแตนให้ดูว่าตอนท่านอยู่ที่วัดปากคลองมะขาม เฒ่า ท่านเคยทำอย่างนี้

บุญภาวานานั่งภาวนาเสร็จแล้ว อุทิศออกปลงก็เหมือนกับฉีกน้ำจากรถดับเพลิง ปลงงานมาก ผู้ที่รับบุญภาวานาได้เต็มก็คือพรหม

ถ้าเราต้องการอุทิศบุญภาวานาให้กับเทวดาหรือวิญญาณที่ลำบากเราต้องอธิษฐานแปลงบุญก่อนเช่น

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลับันดาลให้บุญจากการภาวานาของข้าพเจ้า จงเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ญาติของข้าพเจ้าต้องการ เมื่อญาติของข้าพเจ้าได้รับบุญนี้ จงอธิษฐานเป็นสิ่งที่ต้องการเองเถิด ” คำอธิษฐานที่เขียนนี้ท่านใดต้องการนำไปใช้ให้ตรงตามเจตนาของท่านให้ตัดแปลงคำอธิษฐานเอาเองได้ แต่ต้องไม่ลืมขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ทุกครั้ง เพราะพลังของเราน้อย จึงต้องขอพลังที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุดในจักรวาล คือพลังบารมีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์เป็นพลังช่วยเราในการอุทิศบุญ เบิกบุญ ส่งให้ผู้อยู่ในโลกวิญญานภพภูมิต่างๆ

58. การสะเดาะเคราะห์

โหราศาสตร์มีมาแต่โบราณ ผู้ที่รู้จริงสามารถทำนายชะตาชีวิตคนได้แม่นยำได้จริง วิชาเหล่านี้ผมยอมรับเพราะเคยพบเห็นมาพอสมควร ถ้าเราถูกหมอดูทำนายว่าดวงตกมีเคราะห์ลဲะ กลุ่มเลขครับ คุณหมอบางท่านก็ทำพิธีสะเดาะเคราะห์โดยเสียค่าบูชาครูและพิธีการพอสมควร คุณหมอบางท่านก็แนะนำให้ไปบั้งสุกุล ถวายสังฆทานหรือถือศีลภาวนาตามวัด ผู้คนที่รู้ตัวว่าดวงตกมีเคราะห์เขาก็ไปทำต มคำแนะนำของผู้ที่ทำนาย บางคนก็มุ่งเข้าวัดหาพระอาจารย์ที่ท่านมีความรู้ด้านนี้ช่วยเหลือ บางคนก็มุ่งเข้าวัดเพื่อถือศีลภาวนาเลย ดูแล้วมีหลายวิธี แล้วผมล่ะครับ ผมก็มีวิธีคล้ายๆ กันใหม่ลองอ่านต่อไปนะครับ

ผมเป็นคนที่เชื่อกฎแห่งกรรมและพลังของบุญ เพราะประสบมาจากการติดต่อกับวิญญานต่างๆ ในช่วงที่หมอดูทำนายว่าเรามีเคราะห์ดวงตก จะมีภัยอันตรายแสดงว่าช่วงชีวิต ณ เวลานั้นนอกุศลกรรมที่เราทำไว้แต่อดีตกำลังส่งผลมาที่เรา ช่วงนี้นายเวรจะเล่นงานเราได้เต็มที่ทำให้เรามีอุบัติเหตุ ป่วย ล้มเหลวในครอบครัว ล้มเหลวในอาชีพ สรรพพัดที่จะเกิด เมื่อเรารู้ว่าผู้ที่จะทำเราขณะดวงตกนี้คือนายเวร เราก็มุ่งอุทิศบุญให้นายเวร

ที่มากกว่าเราให้เต็มที่ ถ้าพลังบุญที่เขาได้รับคุ้มกับความแค้นของเขา เเคราะห์กรรม ทั้งหลายก็หมดไป เพราะนายเวรโอโหสิกรรมมันเป็นวิธีการสร้างบุญให้ตัวเองมากขึ้น ใ ม่ ต้องไปพึ่งใคร

ถ้าเราสร้างบุญเป็นประจำ อุทิศบุญให้นายเวรทุกวันอยู่แล้วก็เท่ากับเราสะเดาะ เเคราะห์ทุกวันอยู่แล้ว ทำตัวเป็นคนเหนือดวงได้ด้วยบุญนี้แหละครับ

คนส่วนใหญ่ที่ทำพิธีสะเดาะเคราะห์ด้วยการทำบุญแบบต่างๆ ที่เขาทำได้เขามาก พลาดตรงการอุทิศบุญให้ผู้ที่ทำให้เกิดเคราะห์ เท่ากับว่าสร้างบุญให้ตัวเองมากขึ้น แต่ไม่ ใช้หนี้กรรมท่านผู้อ่าน พิจารณาเอาเองนะครับ ว่าวิธีการของผมสมควรนำไปใช้หรือไม่

59. เราควรสร้างบุญทุกวัน

เราชาวพุทธเราควรสะสมบุญกุศลไว้ในขณะที่เรามีชีวิต เริ่มทำเลยอย่ามัวรอต้องมีโอกาสรอเวลาว่าง ชีวิตเราใช้ว่าจะต้องแก่ถึงจะเริ่มทำบุญ ถ้าเกิดตายก่อนยุ่งเลยไม่ได้ สะสมบุญไว้เลย ญาติพี่น้องเขาจะคิดทำบุญให้สักก็วันเดียวเขาก็ลืม สะสมบุญไว้เองดีที่สุด คิดว่าไปเผื่อรอผู้อื่นอุทิศให้ ยังไงเราก็ตายทุกคนขออย่าประมาท

บุญที่เราควรสร้างเริ่มจากทาน ศีล ภาวนา ชาวพุทธส่วนใหญ่จะเน้นทำกันที่ ทาน ส่วนศีลกับภาวนามักจะยกให้กับนักบวชแทน เรามั่นคนธรรมดาไม่เอาละ เอาละบุญ ชั้นทานก็ยังดี สวรรค์ชั้นจาตุมาหาราชิการออยู่ 1 วันเท่านั้น 50 ปีมนุษย์เขียวนา

เข้าชั้นชาวพุทธแต่บรรพบุรุษของเราจนถึงปัจจุบัน จะใส่บาตรตอนเช้า พระ ท่านมาโปรดสัตว์ถือเป็นกิจวัตรประจำวัน ถ้าเราทำได้ทุกวันจะดีมาก แต่เดี๋ยวนี้การทำมาหากินมันต้องรีบเพราะถูกเวลาบังคับ เข้าขึ้นมาข้าวก็ไม่ได้หุง กับข้าวก็ไม่มี ไปหาซื้อกินกันตามร้านอาหาร แล้วจะเอาที่ไหนใส่บาตรละไม่มีครับ แล้วกว่า จะอาบน้ำแต่งตัวเสร็จออกจากบ้านมา พระท่านก็กลับวัดหมดแล้ว ผมเองก็ไม่ได้ใส่บาตรตอนเช้าเหมือนกันครับ แล้วจะทำยังไงคืออยากทำบุญทุกวันนี้ เพื่อให้บุญมันฝังอยู่ในดวงจิตของเราตลอดทุกวัน เมื่อคิดหาทางก็พบทางออก ผมไปซื้อบาตรพลาสติกมา 1 ลูก ทุกเช้าก่อนไปทำงาน ผมจะกราบพระแล้วนำเหรียญบาทมาหยอดทำบุญพร้อมอุทิศบุญทุกครั้งให้เหรียญหลุดมือ เงินนี้ อธิษฐานไว้เพื่อทำบุญกับพระศาสนา จะเป็นบุญอะไรแล้วแต่เหมาะสม พอวันอาทิตย์ผมจะนับเงินในบาตร รวมได้เท่าไรเก็บเหรียญบาทไว้ เอาธนบัตรมาแทน เหรียญบาทนั้นนำมาหยอดใหม่ได้ เพราะเราแลกแล้ว จะได้ไม่ต้องเป็นภาระหาเหรียญบาทอีก

วันอาทิตย์ผมกับครอบครัวจะไปวัดกันประจำ เพราะเรามีเงินที่หยอดกันไว้ตั้ง อาทิตย์เป็นทุนทำบุญ ส่วนใหญ่ผมไปวัดท่าซุง เพราะเป็นวัดที่ผมได้ฝึกมโนมยิทธิ ผม รับคำสอนของหลวงพ่อดำจากหนังสือ เทป CD และนำมาปฏิบัติในชีวิตของผม ผม และครอบครัวจะไปที่วิหาร 100 เมตร ทำบุญสังฆทานและเหรียญทองถวายที่พระจุฬามณี จำลอง พร้อมอุทิศบุญใหม่อีกรอบ ทำไมอุทิศบุญซ้ำก็เพราะเกิดบุญใหม่อีกครั้งเราอุทิศได้ ตกกลางเหรียญบาท เหรียญเดียวผมอุทิศ 2 รอบคือที่บ้านกับที่วัด

ผมเองทำบุญทุก วันด้วยวิธีนี้ครับ ส่วนท่านผู้อ่านท่านใดสนใจก็ลองนำไป ประยุกต์ทำดูให้เหมาะกับท่านได้ ส่วนจะไปวัดไหนดีขอให้ท่านพิจารณาเอาเองด้วย สถิติปัญญาของแต่ละคน ท่านก็ต้องเลือกนาที่ตีจึงจะได้ผล ผลิตติ ทำบุญทั้งที่ก็ควรเลือกวัด ที่มีแนวทางพุทธะในวัดนั้น วัดใดคิดว่าไม่มั่นใจเราก็อย่าเข้าไป

60. เราควรอุทิศบุญแยกเป็นกลุ่ม ๆ

เมื่อปี 2549 ผมได้ไปฝึกปฏิบัติสมาธิ ที่ บ้านอาจารย์วันชัย แถวเขาไม้สี ียบ ตำบลช่องแค ตาคลี นครสวรรค์ โดยฝึกสายวิชาเปิดโลกกับอาจารย์วันชัย ศิษย์ปู่โทน หล้า แพร สายวิชาของหลวงปู่เทพโลกอุดร ซึ่งเน้นภา ระถอดจิต เพื่อพิสูจน์โลกวิญญาน และผู้ที่ ถอดจิตไปได้ จะไปเรียนใน โลกวิญญาน กับหลวงปู่เทพโลกอุดรโดยตรง ทำ นจะสอนด้าน วิปัสสนากรรมฐาน มีผู้ที่ถอดจิตได้ไปเรียนกับหลวงปู่ใหญ่หลายคน ทุกวันนี้ก็ยังมีผู้ไปเรียน กันอยู่

พอดีวันนั้น มีหลวงพี่เตี้ย จากวัด เขาแก้วพยุหศิริ ได้มาอยู่ที่บ้านอาจารย์วันชัย หลวงพี่เตี้ยท่านเก่งด้านมโนมยิทธิท่านได้เมตตาสอนมโนมยิทธิให้กับทุกคน ขึ้นไปกราบ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็มีคนปฏิบัติได้เป็นบางคน ส่วนผมได้แบบไม่ชัดเจน ก หลวงพี่เตี้ยให้พวกเราที่ฝึกอธิษฐานขอบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุ ทธเจ้านำลงมา อุทิศแจกให้วิญญานทั้งหลายที่โลกมนุษย์และอธิษฐานขอบารมีขององค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้าเปิดโลกนรกให้ญาติของทุกคนขึ้นมารับบุญได้

ผลปรากฏว่ารอบๆ ที่พวกผมนั่งปฏิบัติกันอยู่ซึ่งทุกคนอธิษฐานแผ่บุญกุศลที่ได้ รับมาให้วิญญานทั้งหลายนั้น มีวิญญานล้อมเป็นชั้นๆ วงในสุด เทวดาจากสวรรค์ซึ่งเป็น ญาติของทุกคนที่กำลังปฏิบัติรับเอาผลบุญเต็มที่แล้วรับแล้วก็ลอยขึ้นสวรรค์ไป

วงศ์ต่อมาคือเทวดาที่สถิตอยู่ที่โลกมนุษย์ ทั้งพระภูมิเจ้าที่ รุกขเทวดาผู้ที่รักษา
มนุษย์ ฯลฯ ได้รับบุญเต็มๆ เหมือนกันแต่น้อยกว่าพวกแรก

วงศ์ต่อมา เป็นพวกสัมภเวสี เปเรต อสุรกาย ได้รับบุญแต่น้อยลงเพราะอยู่ห่าง
ออกไป พวกแรกๆ เขารับเอาไปก่อนมากแล้ว

วงศ์สุดท้ายน่าสงสารมาก ญาติที่มาจากนรก ผอมแห้งดำ ดวงตาแห้งผาก มีนาย
นิรบาลร่างกำยำถือโซ่คล้องคอไว้ ถือหอกยื่นคม โดยสัตว์นรก 1 ตน มีนายนิรบาล 2
ตน ขนาบข้าง ไม่มีทางหนีแน่นอนเขาเป็นญาติของคนกลุ่มที่กำลังปฏิบัติและอุทิศส่วนบุญ
อยู่นี้ อาศัยบารมีพระพุทธเจ้า ท่านเปิดนรกให้ขึ้นมารับบุญชั่วคราว บุญที่แจกออกในวันนั้น
เป็นแค่ละอองเล็กๆ ถึงเขาเหล่านั้นแค่นั้นเองพวกเทวดาเอาไปเสียมากเลย เพราะใครก็
อยากได้บุญทั้งนั้น

ดังนั้นในการอุทิศบุญควรแยกส่งบุญให้เป็นพวกๆ จะได้ไม่เกิดการแย่งบุญกัน
เช่นนั้นอีก สมมติว่าเราจะอุทิศบุญให้ญาติให้เราส่งให้เป็นกลุ่ม ดังนี้

1. ญาติที่นรก (ให้มาก ๆ น้อย) ผู้อยู่ในขุมนรกชั้น ๆ จะได้รับเลย
2. ญาติที่เป็น ผีเปรตอสุรกาย สัมภเวสี ปีศาจ ปอบ
3. ญาติที่เป็น ยักษ์ นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภภัณฑ์ กิณรี เงือกและในป่าหิม
พานต์
4. ญาติที่เป็นเทวดา
5. ญาติที่เป็นพรหม
6. ญาติที่มีได้เอี่ยม

61. การขอขมาขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ในการอุทิศบุญช่วยวิญญูณที่ลำบาก ตามสถานที่ต่าง ๆ ปกติผมเอง ก็ใช้วิธีเบิก
บุญของตัวเองช่วย ถ้าจำนวนวิญญูณมีมากเช่น ตามตลาดสด สัตว์ถูกฆ่าตายวันหนึ่งจำนวน
มาก ปริมาณบุญของผมที่พุ่งลงมาไปถึงสัมภเวสีเหล่านั้น กระจายไปทั่วก็จริงแต่ได้กันคน
ละไม่มาก เพราะผมเป็นแค่คนธรรมดาคนหนึ่ง มิใช่ผู้มีบุญบารมีสูงส่ง ผมต้องใช้วิธีเบิกบุญ
ผมลงมาหลาย ๆ ครั้ง จนกว่าจะเพียงพอ

มีอยู่วันหนึ่ง พวกของผมที่ช่วยวิญญูณกัน ได้เรียกรวมวิญญูณในเมืองชัยนาท
มารวมอยู่ที่หน้าบ้านผม ปรากฏว่ามีทั้ง สัมภเวสี เปเรต อสุรกาย มาขอรับบุญเป็นพัน ผม

ให้เขาอุทิศบุญแจกแทนผม ปรากฏว่าเขาอุทิศเพียงครั้งเดียวพอเลย ผมก็ งงว่าทำแบบไหน เขาตอบว่าไม่ได้ใช้บุญของตัวเองเพราะมีน้อย เขาขอบุญบารมีจากพระพุทธเจ้าลงมาแจก ครั้งเดียว กระแสบุญลงมาสว่างจ้าเลย ทุกวิญญาณได้รับเต็มที่

ผมเลยถามว่า แล้วคนอื่นล่ะ เขาจะขอบุญบารมีจากพระพุทธเจ้าได้หรือไม่ คำตอบก็คือ ได้ทุกคน บุญบารมีของพระพุทธเจ้า มีอยู่เต็มจักรวาล ผู้ใดอธิษฐานขอบารมี ท่านก็เหมือนเป็นผู้นิมนต์ให้บารมีของพระพุทธองค์พุ่งลงมา แต่ต้องใช้เพื่อการสงเคราะห์ วิญญาณที่ลำบากเท่านั้น ห้ามทำเล่น ถ้าอย่างนั้นผมขอทดลองทำดูบ้าง ขอให้ช่วยคอยดูด้วย ว่าผลจะสำเร็จหรือไม่ จากนั้นก็เริ่มอธิษฐานว่า

“ขอบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแผ่บุญบารมีของพระองค์ ท่านลงมาส่งถึงเหล่า สัมภเวสี เปต อสุรกาย ทั้งหลายที่อยู่รวมกันที่หน้าบ้านผม สาธุ ” พอผมอธิษฐานเสร็จ ปรากฏว่ามีลำแสงบุญสีขาวลงมาสว่างมาก พุ่งลงจากฟ้าลงมายังเหล่า วิญญาณทั้งหลายที่หน้าบ้านผม เขาเหล่านั้นได้รับบุญบารมีของพระพุทธองค์ สดใส สภาพดีขึ้นทุกคน

เป็นอันว่าผมได้รู้วิธี อธิษฐานขอบุญบารมีของพระพุทธองค์ อีกวิธีหนึ่งสามารถ ช่วยวิญญาณทั้งหลายได้มากมาย แต่ห้ามอธิษฐานขอเล่นนะครับ ต้องเป็นการสงเคราะห์ วิญญาณเท่านั้น มิฉะนั้นจะเป็นการปรามาสพระพุทธองค์ บ าบหนักนะครับ ทุกวันนี้ ผมขอ บารมีพระพุทธองค์ลงมาสงเคราะห์วิญญาณทั้งหลาย เป็นประจำ

ความรู้นี้ ได้จากการติดต่อกับวิญญาณ แต่ตามตำราผมเองก็ไม่เคยอ่านพบมี เขียนกันไว้หรือเปล่าไม่รู้ซิ ท่านใคร่เรื่องนี้คืออยากขอให้ลองตรวจสอบดูครับ ท่านผู้ทรง ญาณผู้มีทิพจักขุช่วย ตรวจสอบดูว่าวิธีการเช่นนี้ สามารถทำได้จริงหรือไม่ผมเองทดลอง ปฏิบัติดูแล้ว เห็นผลชัดแล้ว จึงเชื่อและนำมาเขียนเพื่อเป็นวิทยาทานให้บุคคลที่สนใจนำไป ปฏิบัติ

62. การมลายมนต์, อาคม

เวลาว่างๆ ผมเองชอบไปเดินเล่นดูพระเครื่องตามแผงพระหรือสนามพระเครื่อง เพื่อพบพระหรือวัตถุมงคลที่ถูกใจ ก็เอามาสะสมไว้ พระกรุสุโขทัยที่ผมนำเอาไปร่วมทำบุญ สร้างเจดีย์ที่วัดป่าแดนนาบุญ อำเภอลานสั๊ก จังหวัดอุทัยธานี ก็พบที่แผงพระนี้แหละผู้นิยมสะสมพระเครื่องทั่วไปเขาจะหาพระที่ดัง ,นิยมกันส่องดูตำหนิรูปพรรณคุณมวลสารกัน

ผมไม่เป็นหรือมือสั่น ครเล่นครับ พระที่วางจำหน่ายก็มีทั้งของจริงของปลอม วงการนี้
ความจริงใจหายากมาก ผมพบพระกรุสุโขทัยที่นี้โดยบังเอิญ ทดลองเอาไปตรวจพุทธคุณดู
ปรากฏว่าพลังแรงมาก แต่เขินเขาไม่สนใจ ผมเลยเหมาหมด ราคาไม่แพง

ในขณะที่เดินดูพระไป ผมก็อุทิสบุญแจกไปทั่ว ๆ ปรากฏว่าพอกลับถึงบ้าน
ปรากฏว่า มีวิญญาณเด็ก ๆ ตามมา ตกคำเลยเรียกมาคุยกัน

ผม : หนูเป็นใคร ตามมาทำไม

วิญญาณเด็ก : หนูเป็นกุมารทอง อยู่ที่ขวด เขาเอามาขาย พอได้รับบุญเลยมี
กำลังหลุดจากขวด เลยตามมาขออยู่ด้วย

ผม : ตามใจ อยากอยู่ด้วยกันก็ได้ แต่ที่นี้ให้แต่บุญนะ ไม่มีเครื่องเช่น
ให้

วิญญาณเด็ก : หนูได้บุญก็อิ่มแล้ว ขออยู่ด้วยกันนะ ที่นี้มีแต่คนใจดี

ผม : เมื่อก่อนอยู่กับใครล่ะ

วิญญาณเด็ก : อยู่กับคนแก่ เขาขายมา เลยถูกเอามาวางขายที่แผงพระ เอามา
ปนกับพระ หนูร้อน เขาไม่เคยให้อะไรกินเลย หิวมากหนูขออยู่
ด้วยนะ

ตกลงผมไปแผงพระที่โรมมีเด็กๆ และวิญญาณที่สิงสถิตอยู่ตามวัตถุมงคลแม้แต่
พระเครื่องบางองค์ ผู้มีอาคมเอาวิญญาณผูกไว้ อย่างพระพลายเพชร พลายบัว ที่เป็นรูปคล้าย
พระขุนแผน 2 องค์คู่ติดกัน นั่นแหละขังผีไว้ทุกองค์เลย ผู้สร้างหวังจะให้พระเขี้ยน ตามผม
กลับบ้านประจำ เพราะผมเดินดูพระไปกับอุทิสบุญแจกไปทั่ว เลยได้งานเพิ่ม

ยังมีอีก ถ้าผมเช่าพระที่เป็นพระพุทธรูปกลับมาลองตรวจสอบดู พบมีเทวดาที่รักษา
องค์พระติดตามมาทุกองค์เลย ผมลองคุยกับเขาดูบ้างเป็นบางครั้ง

ผม : สวัสดีครับท่าน ติดตามมาบ้านผมทำไมหรือ

เทวดา : เราได้รับคำสั่งให้ติดตามรักษาพระองค์นี้

ผม : ท่านอยู่กับพระองค์นี้ตั้งแต่สร้างเลขหรือเปล่า

เทวดา : เราเพิ่งลงมาอยู่ตอนที่เธอซื้อพระมานี้แหละ ผู้รักษาคคนเดิมเขา
กลับข้างบนแล้ว

ผม : อย่างนี้ท่านก็ไม่รู้เรื่องประวัติพระองค์ที่ผมได้มานะซี

เทวดา : เราไม่รู้หรือ เพิ่งลงมาวันนี้เอง คืออย่างนี้ เมื่อมีการเปลี่ยน

เจ้าของ

เทวดาที่เฝ้าอยู่เดิมก็ถือว่าหมดหน้าที่ กลับไปข้างบนได้ เบื้องบนก็จะส่งผู้ดูแลใหม่ลงมา เข้าใจหรือยัง

ผม : รู้เรื่องที่บ้านผมหรือยังครับ

เทวดา : ตอนนี้ คุยกับพวกที่อยู่เดิมรู้เรื่องแล้ว เดี่ยวช่วยกัน ตอนแรกสงสัยเหมือนกัน มาบ้านนี้ทำไมผีเยอะจัง งานนี้ลงมาไม่ขาดทุนแล้ว สงสัยจะได้บุญมากกว่าอยู่ข้างบนอีก ถ้าเธอไม่เอาพระติดตัวไปเราจะอยู่ข้างบนช่วยสอนวิญญาณนะ แต่ถ้าเธอเอาพระองค์นี้ติดตัวไป เราก็จะตามเธอไปด้วย

ผม : ตกกลางครับ

มีอยู่วันหนึ่ง ผมติดต่อช่วยวิญญาณกันอยู่ พวกของผมได้บอกว่าท่านผู้อยู่สูงสุด เบื้องบนต้องการให้ทำงานอย่างหนึ่ง คือ เวลาไปตามสนามพระช่วยมลายมนต์ที่มีอาคมผูกมัดวิญญาณ สัมภเวสี ไว้ตามวัตถุที่ลงอาคมปล่อยเขาด้วย เพราะที่ใช้อุทิสบุญนั้น บางวิญญาณที่ถูกอาคมมัดไว้แน่น เขาไม่สามารถหลุดออกมาได้ ผมเองก็สงสัยผมไม่มีคาถาอาคมและพลังจิตที่แรงกล้าจะไปมลายหรือถอนล้างอาคมของผู้สร้างได้ จะให้ผมทำด้วยวิธีไหนกัน ก็ได้รับคำตอบว่าให้เธอขอขบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แม้ขบารมีลงมาลายมนต์ซิ ตกกลางผมเข้าใจแล้ว เพราะขบารมีสูงสุด คือ พระพุทธองค์

พอผมมีโอกาส ไปเดินเล่นตามสนามพระ ผมก็ยื่นคิอชิษฐานเลย โดยไม่ได้พนมมือ เดี่ยวคนอื่นเขาจะสงสัยว่าไอ้หมอนี้มันทำอะไร ผมอธิษฐานอย่างนี้ครับ

“ขอขบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแผ่บุญขบารมีของพระองค์ท่าน ลงมาลายมนต์ที่ผูกมัดวิญญาณที่ไม่เป็นภัยกับผู้ใด ให้หลุดจากอาคมที่ผูกมัดด้วยเถิด สาธุ”

ขณะอธิษฐานผมก็พุ่งจิตทั่วบริเวณตลาดพระเครื่อง ผลปรากฏว่าตกคำสำรวจผลงาน มีผู้ติดตามกลับบ้านเพียบเลย เมื่อเยอะมาก เลยต้องขอขบารมีของพระพุทธองค์ นำส่งที่วัดป่าที่เพชรบูรณ์ เป็นอันหมดหน้าที่ ทุกวันนี้ผมเองก็ยังคงทำอยู่เพราะเป็นคำสั่งให้ปฏิบัติ

ผมเคยกราบทูลถามว่า ที่ผมไปแอบถอนเอาวิญญาณออกจากวัตถุลงอาคม มิใช่การขโมยหรือหรือ ได้รับคำตอบว่า วิญญาณเหล่านั้นถูกอาคมบังคับให้อยู่กับวัตถุมงคลที่

สร้าง มิได้อยู่ด้วยความสมัครใจเราช่วยเขาให้เป็นอิสระไม่ผิดเป็นอันว่า ผมไม่ผิดศีลข้อ 2
สบายใจ

มีวันหนึ่งผมไปกระเด็นผ่านตู้จำหน่ายวัตถุมงคล เห็นกล่องใส่กุมารทองตัวเป็น
โลหะ เรียงเป็นแถว ผมก็อุทิสบุญให้เด็กๆ เหล่านั้น เพราะรู้ว่าอยู่ในตู้แบบนี้ไม่ได้กินอะไร
เลย หิวมากอยู่แล้ว ปรากฏว่าเด็กตก 20 คน ตามผมกลับบ้านหมดเลย เขาบอกไม่อยู่แล้ว ว
ที่ว่างโลหะเลย อยู่ไปก็อดไม่มีอะไรให้กินเลยขออยู่ด้วยผมก็ไม่ว่าอะไร อยากมาอยู่ก็เอา
เต็มบ้านหมด แต่ไม่เปลืองที่นี้ครับผมให้ไปอยู่กับลูกสาวผมแทน แล้วผมผิดหรือเปล่าหนอ
ไม่ได้คิดให้ตามมาบ้านหรือ สงสารเลยเบิกบุญให้ไปเท่านั้น เด็กเหล่านั้นเดิมเป็นสัมภเวสี
เร่ร่อน หาที่เกิดอยู่ ถูกอาคม เรียกมาเข้าร่างกุมารทอง เลยเกิดเป็นเด็กกุมารนี้แหละ เห็นผม
ให้บุญเขาได้ เลยชวนกันตามมาขออยู่ด้วย

ที่ผมขอบารมีพระพุทธรูปองค์นี้ทุกคนสามารถทำได้เราเป็นชาวพุทธ
นับถือพระพุทธรูปเจ้าสูงสุด เราขอบารมีท่านได้ เพื่อสงเคราะห์วิญญู ณาที่ถูกผูกมัดอยู่ให้เป็น
อิสระ แม้แต่วิญญูณาที่หมอมีส่งมาทำร้ายคน เราก็ใช้การขอบารมีมลายมนต์ที่บังคับผีนั้น
ให้หลุดได้ เสร็จแล้วเอาบุญให้ผีคนนั้นจนเขามีบุญพ้นจากการถูกบังคับ ห้ามเขาด้วยอย่า
กลับไปทำร้ายหมอมีนั้นให้เป็นบาปกรรมต่อกันหมอมีเล่านั้นถ้าเขาอกรรมไว้ เขาต้องลงไป
รับกรรมที่นรกเองอยู่แล้วหาพื้นมือพญามราชไม่

ถ้าถูกคุณ ฤกษ์ของผู้มีอาคมเพ่งวัตถุนเล็กเป็นผงแล้วปล่อยมาทางอากาศมา
เข้าตัวผู้ใดก็สามารถมลายมนต์อาคมพลังจิตนี้ได้ด้วยบารมีของพระพุทธรูปได้ อาจจะนำ
น้ำมาหนึ่งขัน ตั้งหน้าพระพุทธรูปแล้วขอบารมี พระพุทธรูปเจ้าให้แผ่บารมีลงในน้ำ ขันนี้เพื่อ
มลายมนต์ที่ถูกกระทำอยู่และให้วัตถุนั้นหลุดออกจากร่างกายโดยไม่เป็นอันตรายกับร่างกาย
แล้วนำน้ำนั้นดื่ม

บางครั้งผมเองก็ทำไม่สำเร็จได้ เช่น ผมมลายมนต์ที่มีวิญญูณา ที่หมอมีมัดไว้
(พระที่เล่นมนต์ดำ) ปรากฏว่าทำไม่สำเร็จ เพราะเป็นกฎแห่งกรรม คือ ผีนั้นเคยเป็นหมอมี
และเคยมัดวิญญูณาไว้ด้วยอาคมมาก่อนในอดีตชาติ กรรมเลยตามมาสนองอีกรายถูกลมเพ
ลมพัด คือ ถูกปล่อยของล่องลอยมาในอากาศ จะเกิดในช่วงวันก่อนก่อนวันพระ ใครทักก็
เข้าสู่นั้น ปรากฏว่าอดีตชาติเคยเป็นผู้ปล่อยของมาก่อน เลยถูกก ระทำเอาบั้งนั้น เป็นเรื่อง
กฎแห่งกรรม พระพุทธรูปท่านช่วยไม่ได้ครับ

63. หมอตุ๋นให้เปลี่ยนชื่อ

เคยมีผู้มาถาม ว่า เขาจะต้องเปลี่ยนชื่อจะดีไหม ผมเลยถามว่าจะเปลี่ยนทำไม พ่อแม่ตั้งชื่อมาให้ก็ถือว่าเป็นมงคลกับเราอยู่แล้ว

เขาบอกว่าไปหาพระมา พระท่านดูชะตาชีวิตแล้ว บอกว่าชื่อนี้ไม่ดีเป็นเหตุจะทำให้อายุสั้น พระท่านก็บอกตัวอักษรที่เป็นมงคลต่อชะตาชีวิตตามวันเดือนปีเกิดให้ คนไหนโดยที่จากวิชาโหราศาสตร์อย่างนี้ก็ต้องไม่สบายใจเป็นธรรมดา ผมเลยบอกว่าถ้าจะให้สบายใจก็เปลี่ยนชื่อตามที่พระท่านบอกให้ก็ได้ แต่ถ้าเป็นตัวผมบอกเลยไม่เปลี่ยนชื่อแน่นอน แล้วเหตุผลคืออะไรขออธิบายดังนี้ครับ

คนเราเกิด มาเป็นมนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับผล กรรมดีและชั่วที่ติดตามดวงวิญญาณของเราจากอดีต ทำให้บางคนเกิดมามีความสุขสบาย บางคนเกิดมาลำบาก เหลือเกินชีวิตนี้ และอีกส่วนหนึ่งเราเกิดมาเพื่อสร้างกรรมใหม่ มั่งคั่งและชั่วในการดำรงชีวิตมนุษย์ของเรา ทุกสิ่งทุกอย่างที่เราทำไว้ ถูกบันทึกอยู่ในบัญชีของพญามราชทั้งหมด อายุเราก็ถูกกำหนดไว้ในบัญชีเรียบร้อยแล้วว่าต้องมาเกิดเป็นมนุษย์กี่ปี ชื่อก็คือตัวอักษรจะไปมีพลังอำนาจอะไร ถึงจะเปลี่ยนอายุในบัญชีของพญามราชได้ ถ้าเปลี่ยนชื่อใหม่แต่วิญญาณก็ดวงเดิม บัญชีของพญามราชท่านก็เพียงแต่เติมชื่อใหม่เพิ่มจากชื่อเดิมเข้าไป อายุก็เท่าเดิมตามที่กำหนดมาด้วยกรรมกำหนด

ผู้ที่จะทำให้เราอายุสั้นตายก่อนกำหนดก็คือ นายเวรที่มาถึงตัวเราที่มีแรงแค้นมากมาย นี่แหละ คือผู้มีสิทธิ์ทำให้เราตายได้โดยที่อายุยังไม่หมดถ้าเราเปลี่ยนชื่อใหม่ เขาก็จำเราได้เหมือนเดิมนั้นแหละ แล้วจะเปลี่ยนทำไม วิชาโหราศาสตร์สามารถบอกช่วงชีวิตที่ถูกกำหนดมาได้จริงครับ ช่วงไหนดวงดีก็คือกุศลกรรม ที่ทำให้มาตอบสนอง ช่วงใดดวงตกมีเคราะห์นั้นคือช่วงที่อกุศลกรรมมา ตอบสนองเรา แต่วิชาโหราศาสตร์แก้กรรมไม่ได้ ต้องแก้ด้วยการอุทิศบุญให้หานายเวรที่ทำเขาไว้ จึงจะถูกต้องคนชื่อเหมือนกันมีเยอะแยะ บางคนก็สุขสบายทำมาหากินร่ำรวย แต่ชื่อเดียวกัน นี้นี่แหละ อยู่ในคุก ตกลงชื่อนั้นเป็นมงคลหรือไม่กันแน่ จริงไหมครับ คนเราบางคนเกิดมาพร้อมกัน วันเดือนปีเกิดเดียวกัน แต่ดวงชะตาเหมือนกันไหม บางคนก็สบาย บางคนลำบากจริงไหมครับ ก็เพราะกรรมกำหนดนะซิ ดังนั้น โหราศาสตร์เราฟังได้เชื่อได้เพื่อจะได้เตรียมตัวรับมือและแก้ไข แต่วิธีแก้ไขขอให้เชื่อตามพุทธศาสนาจะถูกต้องที่สุดครับ ขอใ้ท่านผู้อ่านพิจารณาด้วยเหตุผล สุดท้ายขอบอกว่าคนเราขอให้สร้างกรรมดีไว้ในปัจจุบันให้เป็นประจำทำทุกวันยิ่งดี ใครไม่เห็นไม่รู้

ช่าง เราตัวเองฟ้าดินรู้ เบื้อง บนรู้เบื้องล่างรู้ เมื่อความ ดีท่วมท้น ก็สามารถตอบสนองกุศลกรรมให้เราในชาตินี้แหละ วิธีนี้เรียกว่าฝาคาวฝืนดวงด้วยบุญ

64. เจิมรด

เดี๋ยวนี้ทุกบ้านต่างก็มีรถมอเตอร์ไซด์ รถยนต์กันทั่วไปหมด เอาที่พบเห็นตามความเชื่อของคนไทยมาแต่อดีตถึงปัจจุบัน พอออกรถมาใหม่ต้องเอารถไปเจิมตามหลวงพ่อกี่แห่งๆ ให้ท่านเอาดินสอพองเขียนยันต์ติดไว้ที่หน้ารถ เอาพวงมาลัยมาแขวน เอาพระ ะมาตั้งไว้หน้ารถ บางคนก็เอารูปเทพที่นับถือตั้งหน้ารถ ด้วยเชื่อว่าจะทำให้แคล้วคลาดปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ผมเองก็เป็นแบบนั้นเหมือนกันครับ ทั้งพระทั้งเทพตั้งอยู่หน้ารถเดี๋ยวนี้ก็ยังตั้งอยู่

พอผมกับพวกเริ่มติดต่อดวงวิญญาณได้ ก็เริ่มรู้รายละเอียดเกี่ยวกับวิญญาณที่รถยนต์เนื่องจากขอติดต่อกับวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่รถยนต์ของตนเอง ได้ความรู้และรู้วิธีปฏิบัติกับเขาอย่างไรก็เลยนำมาเขียนเล่าให้ฟัง เชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็ให้อ่านสนุกๆ

เมื่อเราซื้อรถยนต์มา เบื้องบนคือสวรรค์ชั้นจาตุมาหาราชิกา องค์ท้าวมหาสุวรรณหงส์ปกครองอยู่ มีหน้าที่ดูแลรักษาโลกมนุษย์ เมื่อมีผู้ซื้อรถมา 1 คันเบื้องบนก็ส่งเทวดาหรือเทพธิดา ลงมาสถิตย์รักษาอยู่ที่รถของเรา ส่วนใหญ่พบเป็นเทพธิดา นุ่งผ้าถุงห่มสไบเฉียงสีต่างๆ กันเราเองไม่ได้เชิญเธอลงมาหรอก แต่เธอมาเพราะเป็นคำสั่งจากเบื้องบนให้ลงมารักษาที่รถคันนี้ ซึ่งเป็นวิธีใช้กรรมวิธีหนึ่งของเทวดา เพราะถึงเขากำลังรับบุญเป็นเทวดาแต่กรรมเขาก็มีเช่นกัน การลงมาก็เพื่อใช้กรรมและสร้างบุญด้วยการดูแลรักษาผู้คนที่ใช้รถคันนี้ ฤทธิ์เดชอำนาจมีไหม อ้อ! ลงมานี้บุญก็มีไม่มาก ฤทธิ์เดชอำนาจก็ต้องมาจากพลังบุญที่เคยสร้างมาเลยมีอำนาจพลังน้อย แหม! ส่งมาเฝ้ารถ เบื้องบนจะส่งผู้มีฤทธิ์มีอำนาจมาเชียวหรือ

นางฟ้าเหล่านี้ อดีตตอนเธอเป็นมนุษย์ก็เป็นผู้ที่ทำบุญสุนทานตามแบบชาวบ้านธรรมดาแหละ ทำมาหากินก็ต้องมีมาส์ตัวบ้าง ทำบาปอื่นบ้าง ตกลงมีทั้งบาปทั้งบุญ เมื่อสิ้นชีวิตก็มีทั้งบุญสุนทานและบาปที่ผิดศีลจากการทำมาหากิน เธอเลือกรับผลของบุญก่อนดวงจิตของเธอก็ลอยไปปรากฏเป็นนางฟ้าอยู่แดนจาตุมาหาราชิกาตัวเอง เสวยผ ลบุญอยู่ 1-2 วันสวรรค์ตามกำลังบุญมากน้อย ประมาณ 100 ปีมนุษย์) เธอก็ถูกส่งให้ลงมาสถิตย์ที่รถที่มนุษย์เราเรียก “แม่ย่านาง”

เราอยากให้เธอมีพลังในการคุ้มครองมากๆ เราก็อุทิศบุญให้เธอบ่อยๆ ซึ่เหมือนเราซาร์ทแบคเตอร์ประจำไฟเต็มพลังปรับเลย เธอจะรักเรามากดูแลตรวจสอบอย่างดีพลังในการคุ้มครองช่วยเหลือก็มาก เครื่องเช่นสังเวศดอกไม้พวงมาลัยไม่มีผลอะไรให้เธอดีขึ้นหรือ นอกจากบุญเท่านั้น

แล้วรดผมละ อ้อ! แม่ย่านาง 12 องค์มายังไงกัน เขามีกันคันละ 1 องค์ก็มีน้อยกลัวท่านหงายมัย! ไม่ใช่หรือครับผมมีรถยนต์คันแรกก็เอาไปเจิมเหมือนคนทั่วไป แต่แปลกหน่อยคือผมให้พระพุทธรูปเจิม ผมขอทองที่ติดหลวงพ่อธรรมจักรพร้อมน้ำมันต์โดยผมทำบุญชดใช้ค่าทองไป นำทองมาติดที่รถแล้วเอาน้ำมันต์พรมทั่วรถเลย เสร็จพิธีทำเองครับก็หลวงพ่อธรรมจักรท่านเป็นพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัดชัยนาท ท่านมาเจิมรดผมไม่ได้หรือผมก็เลยอาราธนาบารมีของท่านมาทำแทน ตอนนั้นยังอุทิศบุญไม่เป็น

ผมใช้รถอยู่ 6 ปีเปลี่ยนเป็นรถ 4 WD เพราะชอบขึ้นเขาเข้าป่าไปตามวัดต่างๆ ตามประสาคนชอบทำบุญ แต่ยังอุทิศบุญไม่เป็นผมใช้วิธีเจิมรถแบบเดิมอีกครั้ง พอปี พ .ศ. 2549 ตอนนีสามารถติดต่อวิญญาณได้แล้ว อุทิศบุญเป็นด้วย ลองติดต่อแม่ย่านางรถ 4 WD ของผมพบนางฟ้าห่มสไบสีเขียวคุยกับเธอปรากฏว่าเธอได้รับบุญที่ผมอุทิศให้ทุกวัน เลยคิดถึงรถคันเก่านางฟ้าที่รถคันนั้นเธอเป็นอย่างไรบ้างหนอ เคยอยู่ด้วยกันตั้ง 6 ปี ลองติดต่อไปพบเธอชวนเธอมาอยู่ที่รถคัน 4 WD ของผมตกลงเธอมาอยู่ด้วยเธอแต่งกายด้วยสไบสีเขียว ตกลงผมมีแม่ย่านาง 2 ท่านแล้ว ผมเองก็ช่างสงสัยถามเธอว่าเธอทิ้งรถคันเดิมมาได้หรือ เธอบอกไม่เป็นไรเบื้องบนจะส่งคนใหม่ลงมาแทนเอง

พอปี พ.ศ. 2550 ผมเปลี่ยนรถอีกแล้วยานี้ผมรายนะครับ ตั้งแต่คันแรกผมซื้อแต่รถมือสองทั้งนั้น พอดีลูกโตขึ้นนั่งเบาะแคบไปไกลๆ ชักจะลำบากแล้วการบุกขึ้นเขาเข้าป่าก็เพียงพอแล้ว น้ำมันก็แพงรถ 4 WD น้ำหนักมาก เปลืองน้ำมัน เลยไปซื้อรถมือสองคันใหม่เป็นปีค้อพ 4 ประตูที่เด่นที่รถกำธรมอเตอร์ที่ตาคติ เอรารถคันเดิมแลกด้วย ก่อนเปลี่ยนรถผมได้บอกแม่ย่านางทั้งสองไว้แล้ว ไม่ต้องไปไหน เดียวที่รถคันนี้แล้วไปอยู่คันใหม่เลย แม่ย่านางทั้ง 2 ตกลง ขณะเดินเล่นดูรถในเด่นที่รถผมก็อุทิศบุญแจกไปทั่วพร้อมประกาศในใจให้เขารู้ว่า แม่ย่านางรถทั้งหลายใครจะไปอยู่กับผมให้ขึ้นรถผมมาได้เลย ยินดีต้อนรับเดี่ยวไปช่วยงานบุญกัน ผลปรากฏว่าผมมีแม่ย่านางมาอยู่ที่รถด้วย 5 ท่าน พอวันหลังผมเอาพรมหน้ารถ 4 WD คันเดิมแะไปให้ที่เด่นที่รถกลับมาบ้าน แม่ย่านางเขาบอกว่าตอนนี้มาเพิ่มอีก 7 คนนะ อ้าว! แอบขึ้นรถเรามาอีกตอนเราไปจอดรถที่เด่นที่รถ

แน่นอน รวมแล้วเลยมีแม่ย่านาง 12 ท่าน ไครอุทิศบุญให้เขาเป็นเขาก็อยากมาอยู่ด้วย ท่านผู้อ่านลองเอาไปทำดูสิครับ รถคันใหม่ที่เก่ามาจากคนอื่นนี้ ผมไม่ได้เจิมอีกเลยเพราะรู้เรื่องแล้วว่าไม่จำเป็น

ยังๆ ไม่หมดคนนอกจากแม่ย่านางแล้วยังมีอีก กี่วัตถุมงคลที่เราตั้งหน้ารถยังงี้ละครับ ถ้าเป็นรูปพระพุทธรเจ้าและผู้ปลุกเสกขออาราธนาบารมีของพระพุทธรองค์ลงมาสถิตย์ จะมีเทวดารักษาอยู่ที่เป็นรูปเทพอย่างองค์ตุคามก็มีเทวดารักษา รูปท้าวเวสสุวรรณ ราชู มียักษ์มารักษา รูปครุฑพรมีครุฑมารักษาอยู่เป็นไงเยอะไหมครับ เขาเหล่านี้ก็ต้องไปกับรถ ผมอีกเต็มรถเลย

ยังมีอีกที่คนเรามีผู้รักษาอีกอย่างน้อย 6 ท่าน คือ เทวดา 2 ยักษ์ 1 คนธรรพ์ 1 กุมภภัณฑ์ 1 นี้ต่อ 1 คนนะ เมื่อเรานั่งรถไปเขาเหล่านี้ก็ไปด้วยกันกับผม ผู้ที่อยู่กับผมเขาได้รับบุญทุกวัน ภายแต่ละท่านใสสว่างกันทั้งหมด ฤทธิ์พอดัว แต่ของผู้อื่นที่เขาไม่รู้เรื่อง วิญญาณที่รักษาเขาและที่รถ แสงกายหรีๆ นั่นเพราะบุญเขาเหลือ้น้อย

ตกลงเขียนมาเพื่อให้ท่านผู้อ่านพิจารณาดู ผมพบของผมมาอย่างนี้ใช้บุญให้เขาเหล่านั้น แทนการเจิมรถ ผมก็ได้รับการดูแลคุ้มครองเต็มที่แล้วท่านผู้อ่านละ จะใช้วิธีใดดีครับ

ลืมพูดถึงรถมอเตอร์ไซค์เลย ตอนแรกผมสนใจแต่รถยนต์เพราะรู้ว่าต้องมีแม่ย่านางแน่ วันหนึ่งลองตรวจสอบดูรถมอเตอร์ไซค์ผมมีรถมอเตอร์ไซค์อยู่ 2 คัน อ้าว! มีแม่ย่านางประจำอีก เลยคิดถึงมอเตอร์ไซค์อีกคันที่ขายให้คนแถวอำเภอวัดสิงห์ไป เลยลองติดต่อแม่ย่านางรถที่ขายไป ชวนกลับมาอยู่ด้วยกันเหมือนเดิม เธอตกลงกลับมาอยู่กับผมอีก ผมให้เลิกเอาเลยจะอยู่ที่บ้านหรือรถคันไหนก็ตามใจเธอบอกดีใจได้กลับมาอยู่บ้านนี้อีก บ้านที่เขาซื้อรถไปมีแต่คนกินเหล้า เธอไม่อยากจะอยู่ด้วย

เวลาเราก่อบุญให้วิญญาณที่รักษาอยู่ที่รถ ผมใช้คลุ้มเลยคืออุทิศให้ “ทุกวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่รถทุกคัน” ครบเลยเหมือนในบ้านผมที่ใช้ “ทุกวิญญาณที่บ้านข้า” ครบถ้าแยกเป็นรายๆ มันซ้ำ

65. การทำบุญบ้าน

ชาวพุทธเรานิยมการทำบุญบ้าน ในวาระพิเศษ เช่น ขึ้นบ้านใหม่ ปีใหม่ สงกรานต์ งานศพ งานแต่งงาน ฯลฯ นิมนต์พระ 5 องค์บ้าง 9 องค์บ้างทำไม่ต้องถือเลขก็ไม่

รู้ ก็องค์ก็ได้ทำความดีไม่ต้องถือฤกษ์ถือยามหรือก พอพระท่านมาถืออาราธนาศีล จะรับศีลจริงหรือทำเป็นพิธีการกันแน่นะ ถวายอาหารพระท่านฉันภัตตาหารแล้ว ยะถาสัพพี ให้พร บางครั้งก็นิมนต์ให้ท่านสวดพระปริตร ทำน้ำมนต์พรหมที่บ้านเลย บางรายจึงสายสิญจน์รอบบ้านอีก เจ้าของบ้านทำบุญก็เพื่อเป็นสิริมงคลกับบ้านและคนในบ้าน

ในปี พ.ศ. 2549 อาผมเสียชีวิตแบบปัจจุบันทันด่วน งานศพจัดที่บ้าน ผมไปถึงบ้านงานศพ อานอนอยู่ในโรงเข็นสภาพเหมือนคนนอนหลับ ผมชวนเมียอาผมไปนั่งบนบ้านที่สงบ ดัดต่ออาที่ตายมาคุยกัน ปรากฏสภาพเป็นคนเหมือนเรานี้แหละยังไม่ได้ไปไหน สภาพอัมเมียบแต่ยังเป็น สัมภเวสีอยู่ ไม่มีความเดือนร้อนใดๆ เลย อาผมที่ตายคนนี้เป็นคนมีศีลมีธรรมมานานแล้ว ก็ไม่น่าห่วง เมียอาผมฝากให้ผมทำสังฆทานอุทิศให้ผู้ตายด้วย คือนที่สามของงานหลังจากทำสังฆทานอุทิศให้ไปแล้ว อาผมที่ตายมานั่งฟังพระชุกหล่อมาก นุ่งจุกกระเบนมีกางเกงแค่เข้ ำ รองเท้าปลายอน มีสังวาลย์ และสวมชฎา สอบถามดูปรากฏว่าผลของการถือศีลเป็นประจำและผลของบุญทานที่ทำ ส่งให้ท่านไปอยู่ที่ชั้นดาวดึงส์

ที่นี้มาพูดถึงงานทำบุญเลี้ยงเพลพระในงานศพอาผม ก็ต้องมีการสวดมนต์ ถวายภัตตาหารเป็น ประเพณีปฏิบัติผมกับพวกของผมนั่งฟังพระ ะไปด้วย แอบดูพวกวิญญานในบ้านไปด้วยว่าจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง พบในบ้านมีพระภูมิเจ้าที่ เทวดา นางไม้ นั่งอนุโมทนาในเวลาคนถวายอาหารพระรอบๆ บริเวณบ้าน พบสัมภเวสี เปรด อสุรกาย มาแอบอนุโมทนาบุญมีทั้งในบริเวณบ้านและนอกรั้วบ้าน อนุโมทนากันเป็นแถว คือพอถวายอาหารพระทีละจาน พอผู้ถวายของหลุดมือจะเกิดแสงบุญวาบขึ้นตอนนั้น ผู้อยากได้บุญก็รีบอนุโมทนาตอนนั้น ก็จะได้ผลบุญไปถึงเขาเหล่านั้นประมาณ 30% หลังจากพระท่านฉันภัตตาหารเรียบร้อยแล้วก็ถึงเวลาให้พร พอพระท่านเริ่มสวดเท่านั้นเอง เหลือแต่เทวดาในบ้านและผู้ทีรักษามนุษย์นั่งพนมมือฟังพระสวด ส่วนเหล่าเปรด อสุรกาย สัมภเวสีรีบเผ่นหนีไปไกลให้พ้นรัศมีเสียงสวดทันที ไม่ใช่เขาเหล่านั้นเกลียดเสียงสวดมนต์ แต่เพราะเมื่อพระท่านเริ่มสวดมนต์ความศักดิ์สิทธิ์ของบทสวดมนต์นั้นมีจริงๆ เกิดแสงจากกายผู้สวดแผ่ออกไปวิญญานชั้นต่ำทั้ง หลาย ถ้าถูกแสงนี้แขนขาขาดเลยเดือนร้อนจริงๆ แต่เหล่าเทวดาทั้งหลายชื่นใจ ชอบอีกต่างหากแล้วถ้าสัมภเวสีนั้นเป็นญาติของผู้เป็นเจ้าของบ้าน อาจจะเป็น พ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย ท่านคิดดูเขาเหล่านั้นต้องรีบหนีออกจาก บ้านที่เขาสร้างไว้

เพราะลูกหลานเอาพระสวดมนต์ในบ้าน คิดว่าญาติที่เดือนร้อนนั้นจะรู้สึกอย่างไร จนกว่าการสวดมนต์จบลงแล้วนั้นแหละเขาจึงจะกลับเข้ามาอยู่ในบ้านได้อีก

ถ้าเกิดมีการสวดพระปริตร ทำน้ำมนต์พรหมทั่วบ้านยิ่งร้ายใหญ่ เหล่าสัมภเวสีเปรต อสุรกาย ที่เคยอาศัยอยู่ในบ้านและบริเวณบ้านเข้าบ้านไม่ได้เลย ถ้าเหยียบโดนตำแหน่งที่มีน้ำมนต์พรหมไว้ เขาจะร้อนดังถูกไฟไหม้เลย ยิ่งชิงสายสิญจน์หรือหว่านทราย เสกยี่งหนักเข้าไปอีก เขาเหล่านั้นบางคนเป็นญาติ บางคนมาจากสัตว์ที่ร่างถูกคนในบ้านนำมาทำอาหาร ฯลฯ บอกเลยเท่ากับคนไปทำร้ายเขา ทำให้เกิดความแค้นมีเวรต่อกัน ญาติก็อาจจะกลายเป็นศัตรูได้เพราะไปทำเขาก่อน โดยที่มนุษย์เองไม่รู้เรื่องเลยว่าเกิดอะไรขึ้นจากการทำบุญบ้าน

ผมพบมาอย่างนี้ โอ้โฮ! เขียนเสียน่ากลัวเลย ตกงไม่้องทำบุญบ้านกันหรือ ึ่งเลิกเลยหรือ เปล่าทำไปเกิดแต่เมื่อรู้เช่นนี้ก็มีวิธีแก้ไขได้ครับ

ประกาศบอกวิญญาณทั้งหลายที่อยู่ในบ้านและบริเวณใกล้เคียงให้ได้ยิน ไม่ใช่ประกาศออกเครื่องขยายนะครับ เดี่ยวคนจะว่าเราบ้ายกตัวอย่างวิธีประกาศให้อ่านเดี่ยวเพื่อใครคิดไม่ออก ไปยื่นพูดที่ลานบ้านหรือหน้าบ้านก็ได้ พูดเบาๆ นี่แหละ รูปเขียนไม่ต้องใช้หรือ

“ท่านเทวดาทั้งหลายที่อยู่ในบ้าน ช่วยเรียกทุกวิญญาณในบ้านและแถวรอบๆ บ้านมารวมกันหน่อยเรามีเรื่องจะบอกเขา ให้มาให้หมดนะ”

“พรุ่งนี้เราจะทำบุญบ้านให้ทุกท่านรอโมทนาบุญด้วยกันนะ เดี่ยวจะอุทิศบุญให้ ตอนพระสวดถ้าใครเดือนร้อนขอให้หลีกไปก่อน พอเสร็จงานแล้วค่อยกลับมา เรา จะไม่พรมน้ำมนต์หรือชิงสายสิญจน์ให้ใครเดือนร้อนหรือ ถ้าใครไม่ได้มาช่วยบอกต่อกันด้วยนะ”

เท่านี้ก็รู้เรื่อง ไม่มีใครเดือนร้อนแล้วแต่บ้านผมไม่เคยทำบุญบ้านเลยครับ มันยุ่งวุ่นวายบุญก็ไม่ได้เยอะแยะอะไร เพราะความยุ่งยากทำให้จิตเราไม่สงบผ่องใส ในเวลาทำบุญไหนจะเรื่องคน ข้าวของ กับข้าว เหล้าเตรียมกันนำดู เจ้าของบ้านก็ต้องเป็นแม่งาน มุ่งแต่จะทำงานให้เรียบร้อย จิตที่คิดเรื่องบุญเรื่องศีลก็เลยน้อย ไม่เอาเลยก็มี โน่นไปปรับแขกยุ่งไปหมด พระเป็นเรื่องของคนแก่กับมัททยก หนุ่มๆ สาวๆ หลีกไปไกลหมด ไม่รู้เป็นชาวพุทธแบบไหน พอพระท่านให้ศีลก็มีแต่คนแก่ตั้งอกตั้งใจว่าตาม คนแก่หมดแรงทำชั่วแล้วรับศีลไปปฏิบัติ ก็เพราะรู้ตัวว่าใกล้ตายแล้วพยายามสร้างบุญกันใหญ่ หนุ่มสาวรวมทั้ง

เจ้าของบ้าน ปากหมุบหมิบๆ ตามไปตามพิธีการแต่ใจรับศีลนั้นจะมีสักกี่คน แล้วเจ้าของบ้านคิดทำบุญบ้านขึ้นมา คู่กับบุญที่ได้ไหมครับ

บางรายสั่งปลาเผามาเป็นจานๆ จากร้านอาหาร ปูอบ หัวหมู เป็นชุดๆ ยิ่งบางท้องถิ่นต้องลัมวัว เอาเนื้อมาทำบุญปาณาติบาตทั้งนั้น บาปมันขวางหน้าบุญหมดแล้ว เหมือนเราอยากสร้างโบสถ์ไม่มีเงินเลยไปปล้นธนาคารเอาเงินมาสร้างโบสถ์ผิดหรือถูกคิดดูครับ

มีอยู่รายหนึ่งแถวชลูกชาย ไปร่วมงานกับแถ้วย แถ้วยกไปดักหนูมาทั้งคืน เอามาผัดเผ็ดเลี้ยงพระ ใจผมนี้เหี่ยวเลยครับนี่หรือชาวพุทธ พระหรือชาวบ้านผัดกันแน่ ที่ชาวบ้านไม่รู้เรื่องเลยขนาดนี้

มีเพื่อนร่วมงานผมคนหนึ่ง เป็นชาวร้อยเอ็ดปีนั้น เขาจะบวชให้พ่อแม่ พ่อส่งข่าวมาแล้วให้ไปบวชที่ร้อยเอ็ดไม่ต้องห่วงเตรียมปลาไว้บ่อหนึ่งแล้ว เพื่อนผมตกใจ ทำไมพ่อเป็นอย่างนี้เลยแก้ปัญหาด้วยการบวชที่ชัยนาทเลย แล้วให้ผมไปส่งพระที่ร้อยเอ็ด พันบาทไป

ผมไปทำบุญตามวัดครับเลือกวัดด้วยง่ายๆ ก็ดูจากหมาแมวในวัด ก็พอรู้ ถ้าหมาแมว ผมมออย่าเข้าไปเลย จิตเมตตายังไม่มีเลย ยกเว้นว่าวัดนั้นห่างไกลผู้คนจนอาหารมีน้อยนะครับ พอทำบุญผมก็อุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่บ้านผมทุกครั้งสบายกว่ามั๊ยครับ ไม่มีอะไรยุ่งวุ่นวาย ตั้งอกตั้งใจทำบุญ บาปต่างๆ ก็ไม่มีมาแทรก ผลบุญเต็มๆ

บางท่านอาจสงสัยว่าอย่างนี้ก็ไม่มีการมาเจริญพระพุทธมนต์เป็นสิริมงคลให้บ้านเรานะซี ผมขอบอกเลยว่าสิริมงคลต้องเกิดจากคนที่อยู่ในบ้านเป็นคนดีมีศีลธรรม มงคลมันก็เกิดกับบ้านเองไม่ใช่เอาพระมาสวดปลุกเสกบ้านเรา ไม่ได้หรอกครับ บ้านผมอยู่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 จนถึงปัจจุบันผมไม่เคยทำบุญในบ้านไปทำนอกบ้าน บ้านผมอยู่เป็นสุขสันตสุขาน ผมกับภรรยาอยู่กันมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2530 จนถึงปัจจุบันยังไม่เคยทะเลาะกันเลย วันหยุดก็ชวนกันไปวัดทำบุญทำทานเป็นปกติทุกอาทิตย์ จนมีลูกก็พาไปวัดเป็นประจำทุกอาทิตย์ จนลูกผมรู้เรื่องศาสนาและจิตวิญญาณเท่าผมนี้แหละครับ

ตกลงเขียนมาตั้งเยอะแล้วถ้าจะทำบุญบ้าน จะทำอย่างไรให้ได้บุญเต็มที่ปู่ย่าตายายที่บ้านแก่แล้วไปทำบุญที่อื่นไม่ไหว อีกอย่างก็เป็นการรวมญาติที่อยู่ไกลๆ ลูกหลานจะได้รู้จักกัน OK! เหตุผลดีต้องทำได้ซิครับเราหาวิธีหลบสิ่งที่เป็นบาปเสีย

1. จัดคนทำครัวเตรียมอาหารเอาไว้ให้พร้อม เราไม่ต้องเข้าไปยุ่งเกี่ยว ห้ามไปสั่งไก่ปลาหมู เอาไว้ก่อนนะครับ ถ้าผู้ชายเขารู้ว่าเอามากก็จัดการฆ่าเพิ่มไว้ นั่นคือเราไปสั่งประหารชีวิตสัตว์เหล่านั้น เกิดเจตนาฆ่าขึ้น ให้ไปเลือกซื้อสัตว์ที่นำมาเป็นอาหาร จากที่เขาฆ่าเรียบร้อยแล้ววางจำหน่ายอยู่ เราไม่ได้สั่ง แล้วห้ามใช้ลูกเล่นนะครับ ยังไงล่ะ ! คือเดินผ่านร้านขายปลาหยุดพูดว่า ไม่มีปลาตายโหงเลย ไม่เอาละ เดินไปแล้วก็เดินกลับมาอีก แม่ค้าก็จะเรียกพี่ๆ ปลาตายโหงมีแล้วละ เจตนาซัดๆ บาป

2. จัดคนต้อนรับแขกที่เหมาะสมไว้จัดการแทนเจ้าภาพได้

3. ทำอารมณ์ให้ผ่อนคลาย ในงานย่อมมีทั้งคนทำถูกใจและไม่ถูกใจปล่อยเขาอย่าไปสนใจ เตรียมตั้งใจรับศีล ทำบุญ

4. อย่าจัดเลี้ยงสิ่งมีนเมาพวก เหล้า เบียร์ ถ้าอยากกินจริงๆ เอาไว้เสร็จงานบุญแล้วค่อยเลี้ยงเต็มที่

5. ถ้ามีเครื่องขยายเสียง ขอให้เป็นเสียงธรรมชาติไม่ใช่เพลงมันๆ ทั้งหลายจะทำให้จิตใจนุ่มไปในทางบุญ ขอให้เป็นเสียงบรรยายธรรมะนะครับอย่าเปิดเสียงสวดมนต์เพราะเดือนร้อยวิญญาณชั้นต่ำ

6. ในการทำบุญก็ให้อุทิศบุญให้วิญญาณที่เกี่ยวข้องกับเราทั้งญาติผู้รักษา ผู้อยู่ในบ้าน ถ้าสงสารวิญญาณลำบากที่ยืนเกาะรั้วคู่อุทิศแจกให้วิญญาณทั้งหลายด้วยยิ่งดี เรายิ่งอุทิศบุญแจกเหมือนเราฟอกบุญผลบุญเราจะยิ่งทวีคูณเพิ่มขึ้นเพราะเราทำทานด้วยบุญ

7. ห้ามชิงสายสิญจน์ พรมน้ำมนต์ หว่านทรายเสก เขียนยันต์ตามเหนือประตู มันเป็นผลร้ายกับวิญญาณชั้นต่ำเขาเดือนร้อน

บางคนอาจสงสัยว่าก็เขาพรมน้ำมนต์ ชิงสายสิญจน์ก็เพื่อป้องกันวิญญาณร้ายเข้ามาทำร้ายคนในบ้านไม่ดีหรือ ขออธิบายว่าเมื่อเราอุทิศบุญให้วิญญาณที่รักษามนุษย์ ทุกวิญญาณในบ้านนอกบ้าน เหล่านายเวร เขาเหล่านั้นได้บุญก็มีแต่รักษาเรา ถ้ามี ปรต อสุรกาย สัมภเวสี ผ่านมาได้รับกระแสนบุญก็อยู่รอรับบุญ ทั้งเคารพและรักเราผู้ให้บุญเขาแล้ววิญญาณร้ายจะมีมาจากไหนล่ะครับ ถ้ามีหลงเข้ามาทำร้ายเราพวกเราที่อยู่เยอะแยะรอบบ้านไปหมคมิเหยียบแบนเลยหรือครับ อีกทั้งเราพรมน้ำมนต์ชิงสายสิญจน์ยังไปสร้างความเดือนร้อนให้วิญญาณชั้นต่ำที่เขาเป็นพวกเรอีกด้วย

ที่บ้านผมเหมือนประตูเปิดตลอดเวลา เทวดาทุกท่านในบ้านอีกทั้งวิญญาณผู้ มีฤทธิ์ในบ้านในรถต่างช่วยกันเก็บปรต อสุรกาย สัมภเวสีมาไว้ที่บ้านผมเต็มไปหมดที่

คาคฟ้าของบ้าน เขาไปเก็บเอามาปฏิบัติธรรม และรับบุญจากผม ไม่เห็นมีอะไรเลย ปกติ
ธรรมดาเหมือนบ้านทั่วไป ไม่เคยเกิดภัยอันตรายกับผมและคนในครอบครัวเลย พอมี
ปริมาณชุกมากเกินไปเหล่าเจ้าหน้าที่เทศาทั้งหลายก็นำวิญญาณเหล่านี้ไปส่งต่อที่ วัดป่า
สามแยก อำเภอหน้าหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ จะมีเจ้าหน้าที่เทศารอรับต่อเลย ทำเป็น
ขบวนการอย่างกับแรงงานพม่าเลยนะครับ

66. ทำมาค้าขายต้องเจิมป้าย ต้องบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ค้าขายดี

พ่อค้าแม่ขายก็อยากให้อะไรกิจการค้าเจริญรุ่งเรือง ค้าขายดีร่ำรวยก็ต้องยึดสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ เป็นที่สักการะ เพื่อให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นช่วยให้การค้าเจริญรุ่งเรือง

เอาเรื่องป้ายก่อนนะครับ ทั่วไปเขามักนิมนต์พระมาเจิมป้ายใช้ดินสอพองผสม
น้ำเขียนยันต์เอาไว้ที่ป้าย พระท่านที่เจิมก็สำรวมจิตให้เป็นสมาธิใช้พระคาถาอาคมตามที่
เรียนรู้อาเสกเป่าพวงพลังจิตไปที่ยันต์นั้นให้ค้าขายดี คู่ครองป้องกัน นะเมตตา ฯลฯ ก็ดี
ครับผู้เป็นเจ้าของร้านก็รู้สึกว่าเป็นสิริมงคลกับร้านค้าของเขาแล้วสบายใจนี้ถ้าไม่เจิม
กลุ่มใจแย่งเลย พระบางองค์ท่านมีวิชาดี พลังจิตดี เจิมแล้วค้าขายดีเสียด้วยครับ ของอย่างนี้
ลบลูกั๊กไม่ได้จริงๆ

บ้านผมภรรยาผมก็ทำมาค้าขายครับ ก็ต้องมีป้ายเหมือนกัน เจิมไม้! เจิมซึครับ
พระวัดไหนหรือ อ้อ! พระอรหันต์ครับแต่ไม่มีวัด ท่านเจิมให้ 2 องค์เขียนมา ปิดทอง
แล้วเอาดินสอพองผสมน้ำเจิมให้เรียบร้อย โอ้โฮ! พระอรหันต์อยู่ที่ไหนหรือ จะได้เอाप้าย
ไปให้ท่านเจิมมั่ง อยู่ที่บ้านครับ แล้วพระอะไรอยู่ที่บ้าน ก็พ่อแ ม่ผมยังงั้นละครับ นั่น
แหละพระอรหันต์ของลูกละครับ แล้วจะค้าขายดีหรือ ดีซึครับ ผมมีวิชาบุญนี้ทำยังไงเดี่ยว
อธิบาย

ที่นี้พูดถึงในร้านค้าทั่วไปบ้าง มีดิจู้สีแดงๆ ติดไฟฟ้าสวดยเขียวมีน้ำชากับผลไม้
ถวายทุกวัน มีนางกวัก กุมาร ปลัดจิก เงาะป่า ฮกลกซี่ว ฯลฯ สารพัดผู้ช่วยค้าขาย จุดธูป
บูชาทุกวันขอให้กิจการค้าดีร่ำรวย พร้อมเครื่องเช่นเปลี่ยนใหม่ทุกวันเคร่งครัดมาก วัดดูรูป
ลงอาคมเวทมนต์ทั้งหลายนั้น ถ้าปลุกเสกจากผู้มีอาคมมาจริง มีตัวตนจริงๆ ด้วยเป็น
วิญญาณที่สถิตย์มากับรูปวัตถุนั้นมีทั้งเทศา นางฟ้า สัมภเวสี แล้วแต่ชนิดของวัตถุอาคม
นั้น และบารมีธรรมของผู้สร้าง เช่นไหว้เขาทุกวัน เขาชอบเขารักเขาก็ช่วยคลจิตคลใจให้มี
ผู้มาซื้อสินค้าได้จริงครับ ถ้าเอามาตั้งไว้เฉยๆ ไม่เคยเช่นไหว้ไม่เคยสนใจผู้จับหนานาเขียว

วิญญาณเหล่านั้นก็ไม่ชอบหรือก็ไม่สนใจเขาเลย เขาก็ไม่ช่วย คุณเฉยๆ อยู่ไปวันๆ ไม่มี ความหวังจะได้อะไรจากเจ้าของร้าน

แล้วที่บ้านผมล่ะก็เป็นร้าน ถ้าใช้วิธีการอย่างไร บอกได้โดยรูปไม่เคยจุด พิจารณาคุณะครับจะติดต่อกับวิญญาณให้รับรู้ต้องใช้รูปหรือไม่ใช่ ครับคนส่วนใหญ่เข้าใจว่า ต้องใช้รูปจุดบอกจึงติดต่อกับวิญญาณได้ เพราะเคยเห็นคนรุ่นก่อนๆ ทำมาก็เอาแบบอย่าง บ้าง จริงแล้วเราใช้ใจคือกระแสดิจในการติดต่อกับวิญญาณครับไม่ใช่รูป วัตถุรูปต่างๆ ที่ ลงอาคมที่คิดเอามาช่วยให้กิจการเจริญขึ้นผมไม่มีครับ แต่ละบ้านมีเทวดาที่รักษามนุษย์ เจ้า ที่ พระภูมิ เทวดาทั้งนั้นให้เขาช่วยไม่ได้กว่า หรือ ในบ้านมีตั้งเยอะแยะทุกบ้านนั่นแหละ ผมอุทิศบุญให้ “ผู้ที่ช่วยหาลูกค้า” ใครช่วยก็ได้บุญนี้ไปทุกวัน พอลูกค้าเข้ามาในร้าน ภรรยาผมก็อธิษฐานในใจเบิกบุญให้ เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวลูกค้าบอกในใจอีกด้วย ว่า ถ้าอยากได้บุญอีกให้พาคนมาอีกนะ แคนี่เอง ายจะตายเราเอาบุญจ้างเทวดาทำงาน แลกเปลี่ยนผลประโยชน์พึ่งพาอาศัยกันเมื่อเทวดาเขาได้บุญเขาช่วยเราเต็มที่อยู่แล้ว เพราะ ไม่มีสิทธิ์รับบุญได้ถ้าไม่ได้ทำหน้าที่

แล้วแต่ละร้าน มีรูปเคารพที่นำมาเพื่อช่วยให้กิจการค้าเจริญล่ะ จะทำอย่างไร ง่ายมาครับ! อุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่รูปวัตถุต่างๆ เหล่านั้นทุกวันเขาจะมีพลัง มากขึ้น รักเราและช่วยเหลือเราในกิจการค้าขายได้ดีมากขึ้น อุทิศบุญไปก็บอกเขาไปขอให้ ช่วยคลลจิตคลใจลูกค้าให้มาซื้อของเรา เครื่องเช่นไหว้และรูปที่จุดไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าเทียบกับบุญ เพราะบุญมีค่ามากกว่าเครื่องเช่นสังเวทียามากมายนักสำหรับโลกวิญญาณ แต่ ถ้าใครยังเคยทำตามแบบเดิมทั้งเช่นไหว้ จุดธูปบูชาอยู่ สบายใจก็ทำเกิดไม่ต้องเลิกแต่ช่วย เพิ่มเติมโดยการอุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่มาช่วยค้าขายคุ้มครองด้วยทุกวันเห็นมัย ! ไม่ยาก เลยทำได้ทุกคน นี่แหละวิชาอุทิศบุญประโยชน์มหาศาลนำมาแก้ไขอุปสรรคต่างๆ ในการ ดำรงชีวิตของมนุษย์ได้จริง เพราะภพมนุษย์นี้มีเหล่าวิญญาณหลายระดับ ปะปนอยู่กับ มนุษย์มาตั้งนานแล้ว หลายอย่างเขาเหล่านั้นช่วยเราได้ แต่เราต้องจ้างคืออุทิศบุญ แลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือของวิญญาณ ยกเว้นบางอย่าง ที่เขาเหล่านั้นช่วยไม่ได้คือมนุษย์ กำลังถูกอกุศลกรรมมาตอบสนองอยู่นี้มันเรื่องกฎแห่งกรรม ช่วยไม่ได้นะครับ

ในการอุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่มาช่วยให้กิจการค้าดีขึ้น ถ้าอุทิศเหวี่ยงแหอย่าง นั้นนอกจากวิญญาณทั้งหลายในบ้าน อาจจะมีเทวดาและวิญญาณอื่นๆ แลวไถลๆ ร้าน เรามี สิทธิ์ได้รับบุญได้ด้วย โดยแอบมาช่วยเราก้าขายอีกต่างหาก เห็นไหมได้ผู้ช่วยเพิ่มโดยไม่

รู้ตัว แคมเทวดาและวิญญาณที่รักษาลูกค้าเรา ยังจะพยายามคลายคนที่เขาดูแลอยู่ ให้มาซื้อเองอีกเพราะเขาก็อยากได้บุญด้วย เป็นลูกโซ่เลย

ท่านใดมีอาชีพค้าขายลองนำไปทดลองทำ คูชิครับ อธิษฐานเบิกบุญอุทิศในใจไม่ได้เห็น้อยากอะไร เงินทองก็ไม่ต้องเสียชักหน่อย แต่ท่านต้องเคยทำบุญทำทาน สะสมบุญไว้ก่อนนะครับจึงจะมีบุญให้เบิก ถ้าไม่มีเวลาไปทำบุญที่อื่นก็ทำกับพ่อแม่เราเองนี่แหละ พลังบุญเกิดมากปรนนิบัติดูแลด้วยใจจริง หัดนั่งสมาธิ ภาวนาบ้าง ถือศีลคุม้ง ทำที่บ้านนั่นแหละ ถ้าไม่มีเวลาไปไหน อีกอย่างอาจนึกไม่ถึงผมทำเป็นประจำ คือ พอค่ำลงเศษอาหาร เช่น ข้าวสุกเหลือทิ้งไว้ก็บูดเน่า เอามาคลุกกับปลาบั้ง เอาให้แมวหมาจรจัดที่อดอยากได้กิน พอวางหลุมมืออุทิศได้เลยบุญทั้งนั้น ถ้าข้าวสุก กยังเหลืออีกเอาน้ำใส่เข้าไปเดินไปแถวที่มีมดแมลงอยู่หว่านเลย ทีละกำทุกครั้งทีหลุมมือบุญเกิดอุทิศได้เลย

ผมเคยถามเทวดาที่บ้านผม บุญจากเศษอาหารที่ทำทานพวกท่านรับหรือเปล่าเขาตอบ เอช! นั่นบุญนา เอาทั้งนั้น ที่พุ่งไปหาเขานั้นเป็นแสงบุญไม่ใช่เศษอาหารพุ่งไปหาเขา จบความสงสัยเลยจริงของท่านเรานั้นเชอเอง

67. อยากให้เจ้านายเมตตา

ผู้ที่ทำงานราชการก็ต้องมีผู้บังคับบัญชา ถ้าเราต้องการให้ เจ้านายเมตตาเราก็สามารถใช้วิชาอุทิศบุญให้เป็นประโยชน์ได้ เพราะตัวเจ้านายเองก็มีเทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวเช่นกันทุกคน เราก็อธิษฐานอุทิศบุญให้ผู้รักษาเจ้านายบ่อยๆ โดยบอกเขาด้วยว่า ช่วยคลายให้เจ้านายเมตตาเราด้วย ห้ามไปอธิษฐานให้บุญเขาแล้วขอในเรื่องผิดศีลธรรมนะครับ เขาไม่รับหรอก ทุกอย่างมันต้องมีกรอบอีกอย่างหนึ่งก็เรื่องของกฎแห่งกรรมด้วย ถ้าอดีตชาติเคยเป็นคู่แค้นกับเจ้านายอันนี้ช่วยไม่ได้ เกินความสามารถเทวดาก็ฝืนกฎแห่งกรรมไม่ได้

อีกอย่างหนึ่งคืออุทิศบุญให้พระภูมิเจ้าที่ เทวดาและวิญญาณทั้งหลายในที่ทำงาน ถ้าสำนักงานมีอาคารหลายหลัง บอกเลยมีเทวดามาเป็นพระภูมิหลังละ 1 ท่านส่วนเจ้าที่มี 1 ท่าน รักษาผืนดินในเขตรั้วของสำนักงาน เราจะได้มีผู้คอยช่วยเหลือเยอะๆ

แถมอีกหน่อยวิญญาณที่รักษาทุกคนในสำนักงานและที่อยู่ตามรถด้วยแจกให้ทั่วเลย พวกที่ช่วยเราจะมีมาก อธิษฐานเจาะจงเลยก็ได้ว่าอุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่คอย

ช่วยเหลือเรา ใครไม่ทำหน้าที่อดได้บุญครับ แอบขโมยเอาบุญไม่ได้ ใน โลกวิญญานเป็น
อย่างนั้น

68. การไล่ผี

จะให้เป็นหมอผีกันหรือไง! ไม่หอรอกแต่เรียนรู้เอาไว้เพื่อจำเป็นอาจจะต้องใช้ทุก
คนสามารถทำได้ไม่ยากหอรอก แต่จะสำเร็จแค่ไหนถ้าจำเป็นก็ต้องลองดู ผมเองไม่ได้ใช้
คาถาอาคมอะไร อาศัยบุญบารมีของพระพุทธองค์หรือบุญฤทธิ์จากบุญของตัวเองแค่นี้เอง

ผีเข้าที่แสดงอาการ เช่น นิ่งนิ่ง ตาขวาง เสียงพูดเปลี่ยน อาละวาด กินสุรา
อาหารได้มากมายผิดปกติ คนรอบข้างรู้ทันทีว่าผีเข้าแน่ๆ เพราะพฤติกรรมเปลี่ยน ระวัง
พวกหนึ่งคือคนบ้านะครับ วิเคราะห์ว่าผีเข้าไปแก้ไขเลยตกลงหน้าแตกเลย

อีกพวกหนึ่งไม่แสดงอาการอะไรเลย คนอยู่ดีเป็นปกติ แอบแฝงเกาะอยู่อย่าง
นั้นแหละอาศัยกินอาศัยอยู่ไม่รู้จะไปไหน เมื่อไปเข้าพิธีเช่นสวดภาณยักษ์ ก็แสดงอาการ
ออกมาหรือ ไปพบผู้มีทิพจักขุเห็นเข้าจึงรู้ว่าวิญญานแฝงอยู่ด้วย

วิธีการไล่วิญญานออกจากร่างคนนั้น ผู้ทรงอาคมไม่ว่า พระหรือฆราวาส
ส่วนมากจะเจรจาก่อนให้ออกไปดีๆ ถ้าไม่ยอมก็ใช้อาคมบังคับ มีทั้งเอาไม้เท้า เทียนจี้
น้ำมันต์ สายสิญจน์ หวายสารพัดเพื่อทำให้วิญญานเจ็บปวดจนทนไม่ได้ออกจากร่างไปถ้า
วิญญานนั้นขจัดขึ้น คุณนุกครับสำหรับคนคุณนะ ส่วนคนถูกผีเข้าทั้งคืน กรีดร้องโหยหวน ล
ด้วยความเจ็บปวดแต่ไม่ยอมๆ ไปบางที่หมออาคมต้องพักยกเหนื่อยพอมิแรงเอาใหม่
จนกว่าจะชนะวิญญานได้

พวกวิญญานที่เข้าร่างคน คนๆ นั้นต้องจิตอ่อนกว่าจิตของวิญญานจึงจะถูก
ครอบงำได้ แต่ถ้าพลังของวิญญานมีมากจริงๆ คนจิตแข็งก็สามารถถูกวิญญานเข้าสิงได้
เช่นวิญญานของเทพ เจ้าพ่อ เจ้าแม่ ที่มีพลังแรงๆ ผมเองก็เคยถูกเทพเข้าร่าง ต้องตั้งสติ
ต้านเกือบไม่ไหวทั้งๆ ที่ผมเป็นผู้มีจิตและสติมั่นคงมากคนหนึ่ง

วิญญานที่เข้าสิงร่างมนุษย์มีทั้งสัมภเวสี เปรต อสุรกาย ปอบ เทวดา ส่วน
พรหมท่านจะส่งกระแสลงมา

เหล่าวิญญาณ ของสัมภเวสี เปต อสุรกาย ปอบ กลุ่มนี้เป็นวิญญาณที่อยู่ใน ภาวะลำบากอดอยากหิวโหย แทรกแผ่ร่างมนุษย์ก็เพื่ออาศัยอยู่อาศัยกิน ถ้าเราพบว่ามี วิญญาณประเภทนี้มาเข้าถึงคน แล้วเราจำเป็นต้องทำหน้าที่หมอฟีกามะลอกี้ให้ลองทำตาม ขั้นตอนดังนี้คุณะครับ

1. เจรจา สอบถามว่าเขาเป็นใครมีความประสงค์อะไร ในระหว่างที่ สอบถามนี้ให้อธิษฐานเบิกบุญส่งให้วิญญาณที่เข้าถึงคนอยู่ เพื่อให้วิญญาณได้รับผลบุญ ทำให้วิญญาณลดภาระลำบากทรมานหิวโหย และรับรู้ที่เราผู้ส่งบุญให้และสอบถามอยู่ นี้ เป็นมิตรกับเขา

วิญญาณที่ลำบากทั้งหลายเหล่านี้ไม่เคยมีใครอุทิศบุญให้เขาตรงๆ เลยเขาเองก็มี จิตใจเป็นคนเช่นเรานี้แหละ ไม่ใช่ปีศาจกระหายเลือดอย่างในนิยายอยากสุขสบายมีความ เป็นอยู่ที่ดีขึ้น เราเจรจาสอบถามอยากรับบุญอีกไหมเดี๋ยวเราจะให้บุญอีก แต่ถ้าอยู่ในร่าง คนรับผลบุญอุทิศได้น้อย ถ้าออกมาจากร่างคนจะรับบุญ ได้เต็มที่ ไม่ต้องอยู่ในร่างคน หรือ ออกมาเกิดเดี๋ยวจะทำบุญให้ เจ้าเห็นแล้วใช่ไหมว่าเราอุทิศให้เจ้าได้จริงๆ ออกจาก ร่างคนแล้วไม่ต้องไปไหนอยู่รอรับบุญแถมนี้แหละ ขณะพูดไปเราก็อุทิศอธิษฐานเบิกบุญ ให้ไปเรื่อยๆ ถ้าวิญญาณเต็มใจออกจากร่างแล้วเราก็รับทำบุญให้ทันทีอย่าช้า ถ้ามอบไป รอบๆ ไม่มีภิกษุอยู่ก็ทำกับคนที่ล้อมคูอยู่นี้แหละ เช่น เอนมกล่องมา 1 แพคครึ่งโหล แกะเอาทีละกล่อง เอาให้ทีละคนๆ ละกล่องพอกล่องนมหลอดมือ เราก็คิดทันทีว่าบุญนี้ให้ วิญญาณดวงนี้ จนหมด 6 กล่องบุญจะพุ่งไปหาวิญญาณนั้นทันทีอ้อมครับ แ ล้วบอก วิญญาณนั้นว่าให้อยู่รอแถมนี้แหละให้พระภูมรับไว้ เดี่ยวทำบุญให้อีกหรือเบิกบุญให้บ่อยๆ เท่านั้นดวงวิญญาณที่มาเข้าถึงคนเพราะลำบาก ก็พบกับความสุขสบายถ้าเขาอยู่ดีมีสุข เขาเอง ก็ไม่รู้จะมาถึงคนเพื่ออะไรไม่มีประโยชน์

2. ถ้าเจรจาท่าไรเอาบุญให้เท่าไรก็ ไม่ยอมออก คือเฉยนิ่งอย่างนั้นถาม อะไรก็ไม่พูด ตาขวางเขี้ยวคงต้องใช้ฤทธิ์กันบ้างแล้ว เวลาผีเข้าจะมีคนมามุงดูเยอะอยู่แล้ว ขอแรงเลยใครสวด อิติปิโสเป็นบ้าง ส่วนใหญ่ก็สวดเป็นกันทั้งนั้น ขอแรงช่วยรุมหน่อย วิธีทำคือเอาคนถูกผีเข้าไว้ตรงกลางให้คนที่สวด อิติปิโสนั่งล้อมรอบ เสร็จแล้วอธิบายให้ ผู้สวดฟังว่าให้สวดอย่างเร็วรุนแรงพุ่งพลังจิตของการสวดเข้าไปในร่างคนที่ถูกผีสิง แล้ว เริ่มเลยไม่ต้องสวดพร้อมเพรียงกันหรือต่างคนต่างสวดแล้วพุ่งเข้าร่างคนถูกผีสิงให้เต็มที่ เท่านั้นแหละครับ ถ้าวิญญาณที่เข้าถึงเป็นวิญญาณ ชั้นต่ำ จะเจ็บปวดอย่างรุนแรงจากพลัง

มาก ไม่จำเป็นจริงๆ อย่าขอबारมีขององค์พญามราชเพราะวิญญาณที่ลำบาก เข้ามาสิงคน ก็เพราะหาที่พึ่งที่กินที่อยู่ อย่าทำร้ายเขาเลย เขาไม่มีที่ไป สงสารเขาเถิด เขา เองก็คือคน เช่นเรานี้แหละ แต่ไร้ญาติขาดมิตร เร่ร่อนอดอยากทรมาน เอาบุญให้เขาเถิดเรายังให้บุญ เขาบุญเราก็ยิ่งมากขึ้น เพราะพลังความเมตตาของเรา

การใช้อาธนาพระเครื่อง คล้องคอให้คนถูกวิ ญญาณเข้าสิงก็สามารถขับไล่ วิญญาณได้ เพราะวิญญาณชั้นต่ำเมื่อสัมผัสกับพลังในพระเครื่องเขาจะรู้สึกร้อนเหมือนโดน ก้อนถ่านไฟที่ลุกแดงๆ ถูกร่างกายเขา เจ็บปวดจนทนไม่ไหวต้องรีบออกจากร่างคน แต่วิธี นี้ทำให้วิญญาณนั้นเจ็บแค้นสู้อาบุญอุทิศให้เขาไม่ได้เพราะเป็นวิธีที่นุ่มนวล เขาสุขสบาย แล้วเขาไม่อยากสิงร่างคนอยู่หรอก เพราะทำให้เขามีค วามผิดในกฎของโลกวิญญาณ เขา เองก็ไม่อยากทำให้ตัวเองได้รับโทษ ที่ยมโลกเช่นกัน

มีพระอาจารย์องค์หนึ่งอยู่ วัดที่สิงห์บุรี ท่านเป็น ผู้ทรงอาคมช่วยญาติโยมรักษา โรคอัมพฤกษ์อัมพาตด้วยน้ำมันต์ เจิมป้าย ไล่ผี มีญาติโยมไปขอรับการสงเคราะห์จากท่าน ทุกวัน บางรายผีเข้า ญาตินำมาหาท่าน ท่านใช้อาคมจี้จนคนที่ถูกผีเข้ากรีดร้องดิ้นไปมา บางรายก็ออกง่าย บางรายร้ายก็คือ ท่านบอกบางรายจี้กันตั้งแต่หกโมงเย็นจนหกทุ่มต้องพัก เป็นระยะๆ เหนื่อยทั้งคนเหนื่อย ทั้งพระ บางวิญญาณคือมากท่านก็เรียกใส่หม้อดินถ่วง น้ำไว้ ที่รางน้ำในวัดไม่ให้ไปกวนใครอีก

พอดีท่านทราบเรื่องของผมเรื่องวิธีอุทิศบุญ จากลูกศิษย์ของท่านไปเล่าให้ฟัง ท่านสนใจเพราะท่านเองก็เมื่อที่จะใช้วิชาอาคมเพราะท่านเป็นพระไม่อยากทำร้ายวิญญาณ ใดๆ มันเป็นบาป ไหนจะพวกคุณไสยท่านถอนคุณไสยช่วยญาติโยมที่เดือนร้อนมา ตัว ท่านเองก็ต้องระวังตัว สวดมนต์ล้อมกันตัวเองไว้ตลอดเวลา เพราะถอนคุณไสยให้คนหาย แล้ว เจ้าของคุณไสยเขาแค้นที่ท่านไปแก้ก็ส่งคุณไสยมาเล่นงานท่านบ่อยๆ ท่านทั้งเมื่อทั้ง เกรียดที่ต้องคอยระวังตัว พอที่บ้านพ่อแม่ผมที่อยู่อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรีไม่ไกล จากวัดท่านผมเลย ไปอธิบายวิชาเบิกบุญ อุทิศบุญให้ท่านลองพิจารณาดู ปรากฏว่าท่าน สนใจเพราะเป็นวิถีทางพุทธศาสตร์ล้วนๆ ก็เป็นทางเย็น ใช้บุญกุศลที่มีอยู่นำมาแก้ปัญหา โดยสันติ คนถูกผีเข้ามีมาฟังท่านบ่อยอยู่แล้วท่านก็ลองวิชาใหม่ดูเลย

ท่านเล่าให้ผมฟังนะครับ คือท่านบอกว่าท่านเอามือจับหัวของคนถูกผีเข้าไว้ แล้วค่อยๆ พูดยจรรยาให้ผิวนั้นออกเถิดอย่าสิงคนอยู่เลย ส่วนในใจท่านอธิษฐานเบิกบุญอุทิศ ให้วิญญาณที่สิงคนอยู่นี้ แค่นี้เองปรากฏว่าวิญญาณนั้นได้รับบุญมีความสุขสบาย ก็ยอม

ออกแต่โดยดีไม่ได้ใช้อาคมบังคับเลยง่ายดิเนะ ท่านยังบอกวิญญาณนั้นว่าอย่าเพิ่งไปไหนให้ รออยู่ที่วัดนี้ พรุ่งนี้จะให้โยมที่ถูกผีเข้าทำสังฆทานส่งให้อีก โดยท่านแนะนำให้โยมคิด อุทิศบุญให้วิญญาณนั้นตอนสังฆทานหลุมมือ แถมด้วยกรวดน้ำตอนท่านให้พรซ้ำอีกครั้ง เรียบร้อยครับ

อีกรายปกติเธอเป็นช่างทรงของหมอยิวโกมารภัทร เธอมีหน้าที่การงานรับ ราชการ ส่วนการช่วยคนด้วยการเป็นช่างทรง ก็ทำเป็นครั้งคราวตามแต่จะมีผู้มาขอความ ช่วยเหลือ ส่วนใหญ่ก็เรื่องรักษาโรคภัยไข้เจ็บและที่ต้องพบก็คือ คนถูกวิญญาณสิงมาขอ ความช่วยเหลือ เมื่อก่อนเธอก็ใช้การขอขารมีเทพมาขับไล่วิญญาณเหล่านั้นก็ได้ผลดี ต่อมา เธอมารู้จักผมสนใจวิธีการเบิกบุญอุทิศบุญได้วิชาไปลองเลย มีคนถูกผีตายท้องกลมเข้าสิง มาขอรับการช่วยเหลือ เธอก็คุยเจรจาดี ๆ อุทิศบุญให้ไปด้วยถามว่าเอาลูกมาด้วยหรือจ้ะ อุทิศบุญเป็นนมให้ลูกเธอด้วย อิ่มสบายกันทั้งแม่ทั้งลูก แค่นี้วิญญาณผีตายท้องกลมเธอเป็น สัมภเวสีอยู่ เมื่อมีผู้อุทิศบุญให้ได้รับความสุขสบาย ก็ออกแต่โดยดี ก่อนออกจากร่างคนได้ บอกเธอว่าจะขออยู่ช่วยงานที่บ้านนี้ก่อนยังไม่ไปไหนหรอก เรียบร้อยครับ

ถ้าพบว่าวิญญาณที่เข้าสิงคนเป็นวิญญาณที่สูงขึ้นมา เช่น เจ้าพ่อ เจ้าแม่ ก็คือ เทวดานั้นแหละ ที่ถูกส่งลงมารักษาโลกมนุษย์ตามสถานที่ต่างๆ เป็นผู้มีวิชาอาคมมาแต่ สมัยเป็นมนุษย์มีพลังจิตที่สูงจนช่วยเหลือคนได้ มาสงเคราะห์มนุษย์เพื่อสร้างบุญของท่าน เอง บางท่านยังสถิตย์อยู่เบื้องบนแต่ส่งกระแสลงมาที่ร่างทรง เพื่อช่วยสงเคราะห์มนุษย์มี ทั้งเทวดาและพรหมก็เคยพบ ส่วนมากไม่ได้มารบกวนอะไรเพราะท่านเหล่านั้นอยู่ในภาวะ ที่สุขสบายกว่ามนุษย์มากนัก

เหตุที่เข้ามาสิงร่างมนุษย์หรือส่งกระแสมาบังคับร่างมนุษย์ให้เป็นที่กลาง ด้วย เหตุต้องการร่างมนุษย์ผู้นั้นเป็นร่างทรงเพราะรับปากกันไว้ก่อนมาเกิดหรือมีกรรมเกี่ยวเนื่อง ต่อกัน หรือรับกันแล้วไม่ปฏิบัติตัวตามที่ครูบาอาจารย์กำหนด หรือไม่ไหว้ครูในวันพิธี ไหว้ครูหรือไปแสดงกิริยา วาจา ลบหลู่ท่านไว้ จึงถูกเทพเหล่านั้นมาเข้าแสดงอาการต่างๆ ให้รับรู้

ถ้าเป็นวิญญาณชั้นเทพเช่นนี้ เราจะไปเอาบทสวดมาขับไล่ไม่ได้ใช้ฤทธิ์อะไรก็ ไม่ได้ เพราะนั่นเทวดานะ เรามันมนุษย์ธรรมดาเท่านั้นเอาที่ผมพบรายหนึ่ง อยู่ใน ที่ทำงาน ผมเขาเป็นคนตาคติ อยู่ๆ ตอนบ่ายแล้ว ปรากฏว่าเด็กหนุ่มคนนั้นไม่ทำอะไรทั้งสิ้น นั่งขัดสมาธินิ่งอยู่อย่างนั้นคิดปกติ ใครเข้าไปพูดไปถามอะไรก็ไม่พูดด้วย เลยมีคนมาตาม

ผมไปดู พอผมเข้าไปใกล้เห็นการนั่งสมาธิเป็นสง่ารู้เลยนี่เทพเข้าร่างแน่ๆ ผมเองก็ไม่รู้จะ
ทำอะไรนึกไม่ออกเหมือนกัน เดินเข้าไปใกล้อธิษฐานเบิกบุญส่งให้ท่านผู้มาสิงร่างไป
พลาง พอผมนั่งลงถามว่า

- ผม : ท่านเป็นใครหรือครับ
เด็กหนุ่ม : ตอบสั้น “พินเนส”
ผม : ท่านมีฐานะอะไรหรือจึงมาเข้าร่างๆ นี้
เด็กหนุ่ม : เราตามมันมา มันเป็นร่างทรงของเรา ไม่ใช่ให้ครูให้เรียบริ้อย
ผม : อ้อ! เด็กมันผิดไปแล้ว เดี่ยวผมจะบอกเด็กให้ว่าให้ได้ทำผิดไป
แล้ว ให้
ไปขอสมลาโทษท่านเสีย
เด็กหนุ่ม : ขอหมากกินหน่อย
ผม : ที่ทำงานเช่นนี้ ไม่มีหมากหรือเอาอย่างนี้ผมอธิษฐานบุญลง
มาเป็นหมากให้ท่านได้ไหมครับ

เด็กหนุ่มที่ถูกสิงร่างไม่ตอบ แต่ค่อยๆ ลุกขึ้นยืนยกมือขวาขึ้นกำ 4 นิ้วไว้ยื่นหัว
แม่มือออกชูสูงเหนือหัวร้องเป็นเสียงข้าง เหมือนจริงๆ คว้าร้องอยู่ 3 ครั้งแล้วก็ออกจาก
ร่างไปพอเด็กหนุ่มรู้สึกตัว ผมก็ให้เขาอยู่หนึ่งขยับแข้งขยับขาเพื่อเรียกสติกลับคืนมา ครู
เดี๋ยวเอาอีกแล้วเด็กหนุ่มบอกว่ามาอีกแล้วเขาพยายามต้านแต่ต้านไม่ไหวแล้ว พลังมาแทรก
ร่างจนซาแรงมาก

อาการท่าทางไม่เหมือนเดิม กล้ามเนื้อเกร็งแสดงอาการถูกเข้าสิงเต็มตัว ผมก็ส่ง
บุญให้ไปยื่นประกบไปถามว่าท่านผู้มาเข้าร่างนี้เป็นใครกันเขาตอบว่า เขาคือ “มัจฉานุ”
เขาบอกให้ผมหลีกออกห่าง พอผมหลีกออกห่างเขาติลังกา 4 ตลบไปแล้วติลังกากลับมา
ยืนที่เดิม ผมก็เจรจาดีๆ ต่อคือส่งบุญให้ไปพูดไป บอกทราบแล้วว่าเด็กบกพร่องเรื่องไหว้
ครู เดี่ยวจะให้ไปขอขมา โปรดออกจากร่างเถิด มัจฉานุก็ออกจากร่างในที ยืนล้มลงกอง
กับพื้นคิดว่าผมคว้าข้อมือไว้ทัน

ค่อยๆ ปลูกเด็กหนุ่มให้รู้ตัวขึ้นมา พอลุกขึ้นยืนได้ยังไม่ได้ตั้งตัวมาอีกแล้วครับ
เกร็งทั้งตัวอีกแล้ว ลงนั่งคุกเข่าเอาหัวแตะพื้นไว้มือขวาทางห้านิ้วไว้ที่หน้าผากงยหน้าขึ้นมา
ผมเดาด้วยความคล่องแคล่วทันที นี่ท่าน “นาคราช” ไซ้ใหม่ เขาพยักหน้ารับ ผมก็บอกว่า

ตอนนี้ทราบแล้วจะให้เด็กไปขอมาโปรดอกเถิดจะให้เด็กไปเดี๋ยวนี้แหละเขาก็ออกไป
โดยดี

ค่อยๆ ปลุกเด็กให้รู้สึกตัวขึ้นมาเป็นอยู่เตรียมตัวจะไปอยู่แล้วอยู่ๆ เกร็งขึ้นมาอีก
แล้ว แสดงอาการเหมือนคนแก่หลังงอถือไม้เท้า ผมเลยบอกพ่อแก่หรือครับ ตอนนี้เด็กรู้
แล้วว่าผิจะไปขอมาครูบาอาจารย์ขอให้พ่อแก่ออกเถิดเด็กจะได้เดินทางไป ก่อนพ่อแก่จะ
ออกจากร่างเด็กหนุ่ม ได้จับมือผมแล้วบอกปู่จะให้พร จับมือผมนิ่งสักครู แล้วพ่อแก่ก็ออก
จากร่างไป

คราวนี้หมดแล้วครับ คนเดียวรับเป็นร่างทรงถึง 4 ท่านเขียวหรือนี้เลยถามว่า
เธอไปรับขันมาหรือเปล่า

เด็กหนุ่ม : ผมไม่ได้รับขันเลย ผมไม่เชื่อด้วย

ผม : แล้วทำไมเขามาเข้าทรงเธออย่างนี้

เด็กหนุ่ม : ที่บ้านผมไหว้ครูประจำปี ผมอยู่ไม่ทันเสร็จพิธีรีบออกมาก่อน
ก่อนเข้ามาที่นี่ถูกเข้าสิงมา 2 เที้ยวแล้วนี้เที้ยวที่ 3

ผม : ครูบาอาจารย์เขาเตือนถึง 2 ครั้งแล้วซินะ พอครั้งที่ 3 เลย
เล่นซุกใหญ่ให้ดู ไปเลยรีบไปขอสมอกล้วยชะด้วยเลย เธอ
ไม่ได้รับขันครู ทำไมมาเข้าร่างเธอละ

เด็กหนุ่ม : เขาจะเอาผมเป็นร่างทรง ผมเองไม่ยอมเป็นแต่ก็ไม่รู้จะทำ
ยังไง นี่แค่หนึ่งงานไหว้ครูออกมาก็โดนแล้ว ท่านที่มาทรงก็
บอกวาก็ไม่ยอมได้เป็นร่างทรง แต่มิกรรมต่อกันเลยต้องใช้
ร่างนี้

ตกลงผมไม่ได้ใช้คาถาอาคมอะไรเลย ใช้การอุทิศบุญให้ตลอดเวลาที่เจรจา
ติดต่อสอบถาม เท่านั้นเอง ทุกอย่างก็จบด้วยดี

แต่พอเย็นนั้น ผมกลับบ้านรู้สึกเลยมีวิญญาณที่มีพลังติดตามมาที่บ้าน เพราะผม
อยู่ในบ้านยังตั้งที่ท่ายทอยตลอดเวลา ตกค่ำลองติดต่อกราบทูลถามเบื้องบนดู ว่าถ้า เป็น
พระพิฆเนศวรจริง ท่านอยู่พรหมจะมาเข้าทรงหรือ ได้รับคำตอบว่า ไม่ได้ ลงมาหอรอกแต่ส่ง
กระแสลงมาเพื่อช่วยโลกมนุษย์ โดยอาศัยร่างมนุษย์ที่รับกระแสพลังจากท่านทำหน้าที่แทน
แล้วที่ตามมาที่บ้านเธอเพราะเขาไม่เคยพบใครที่พูดจาดีถูกใจ และส่งบุญให้เขาได้เช่นนี้ มา

เพื่อคว่าอยู่ที่ไหนเลยๆ ไม่มีอะไร แปลกดีไหมครับ ! ขอจบวิธีการไล่ผีตาม ภูมิรู้ของผม
เท่านี้ครับ

69. อย่าขอหวยเทวดา

คนไทยกับหวยเป็นของคู่กัน เหมือนอยู่ในสายเลือดลึกๆมาก ที่ไหนให้หวย
แม่นคนเต็มเลย วัดไหนมีอาจารย์ดีให้หวยแม่นคนมาวัดยังกับมีงานวัดก็มี ไม่ได้มาเอา
ธรรมะเลย มาเพื่อขอเลขเด็ด พระที่ได้ญาณโลกีย์ทำผิวดินัยให้หวยญา ดิโยมนับสนุน
อบายมุข ท่านพญาชมท่านบันทึกไว้แล้ว ไม่พ่นมือท่านพญาชมหรอกครับ ขอท่านเลิกเถิด
พระพุทธรเจ้าไม่ได้สอนอย่างนั้น

บางคนไปหาหวยกับต้นไม้ เรือโบราณ จอมปลวก เอาแป้งไปโรยตีเป็นเลข ดี
กันเก่งเสียด้วยซิ ผมขับรถไปพิจิตร เห็นข้างทางมีศาลาพักผู้โดยสารหลังหนึ่ง ตกใจปนขำ
อะไรกันนี้ ศาลาริมทางต้นหนึ่งแป้งขาวโพลน มีพวงมาลัย ผ้าถุง สไบ วางเรียงไว้
ไอ้โฮ! ศาลาต้นนี้คงให้หวยแม่นแน่ๆ เลยขับรถเลยไปอีกหน่อย เจออีกแล้วจอมปลวก
เผือกขาวโพลนเลย พวงมาลัยเพียบชาวพิจิตรนี้ท่าคงชอบหวยไม่เบาเลย

ผมไปที่จังหวัดกาฬสินธุ์ ชาวบ้านใช้วิธีเอาแป้งไปโรยตามต้นไม้ยืนต้นต้นไหน
ก็ได้เวลากลางคืน แล้วตีเป็นเลขออกมา ถูกมั่งผิดมั่งตามดวง

ผมเองก็อยากรวยอยากถูกหวยเหมือนกัน ที่บ้านผมก็มีเทวดาช่วยงานบุญกัน
เยอะแยะไปหมด ผมก็ขอตรงๆ เลยอย่าให้ต้องมานั่งตีเลย เล่นหวยไม่ค้ อยเป็น เทวดา
ทั้งหลายที่บ้านผมก็อยากให้หวยผมจังเลย แต่เคยสอบถามกันแล้ว ให้หวยไม่ได้มีความผิด
เทวดาที่บอกหวยให้ถูกตรงๆ มีความผิดจับตัวไปคุมขัง เวลาในการคุมขังถ้าเทียบกับเวลา
ของโลกมนุษย์เป็นร้อยปีเลย แต่ด้วยความอยากช่วยผม เทวดาทั้งหลายในบ้านผมจะมา
เข้าฝันภรรยาผม บอกเลขแบบให้ไปตีเอา หรือให้เห็นคน รถ บ้านเพื่อให้ไปตีเป็นเลขเอา
เอง เรียกว่าใช้วิธีเลี้ยงเอาเขาจะได้ไม่ผิด แต่ด้วยความไม่มีโชคตีผิดเป็นประจำ

ถ้าขอโชคขอลากันได้ง่ายๆ ประเทศไทยคงไม่มีคนจนหรอกครับ นี่เทวดาที่
ให้หวยทั้งหลายเขาก็บอกแบบให้นำ ไปตีกันเอาเอง ใครมีโชคกุศลกรรมมาตอบสนองก็ตี
เลขถูก รวยไป ใครไม่มีโชคก็ตีผิดไป

ดังนั้นการที่จะถูกหวนนํันมันเรื่องของโชคของคนผู้นั้นซึ่งกุศลกรรมในอดีตมา
ตอบสนองพอดี ก็สามารรถถูกหวนรวยได้ แต่ถ้าไม่มีโชค ชื่อที่ละหลายๆ มันก็ไม่ถูกอยู่นั้น
แหละ อย่าไปหลงกับหวยอยู่เลย ส่วนใหญ่ผิดมากกว่าถูกทั้งนั้น

มีเรื่องพิศดาร คือมีคนบนขอหวยแบบพิเรนทร์ ที่อุทัยธานีมีต้นไม้ใหญ่ที่คนเขา
ไปขอหวยกันเป็นประจำ ถูกมั่งผิดมั่งตามดวง เจ้าหนุ่มคนหนึ่งขอรางวัลใหญ่ ให้รวยเลย
ถ้าถูกหวย จะพาเมียมาเล่นจํ้าจี้ให้ดู ที่โคนต้นไม้ ถูกครบถูกจ้งๆ เลยยุ่งละซี ที่นี้ตอนแก่
บน เมียไม่ยอม จันไม้ได้บนไว้เนี้ เจ้าหนุ่มคนนี้ก็กลัวชักรับ ทำยังไงดีโน้นไปจ้างสาวฯ
จากห้องอาหารมาทำหน้าที่เมียแทน เตรียมมู๋ งเลื่อหมอนไปเสร็จ พอจัดที่นอน นเสร็จ เจ้า
หนุ่มเราก็แสดงการแก่นบนตามที่บนเข้าไว้ เทวดาหรือใคร ก็ไม่รู้ที่ช่วยบอกหวยจนถูกไม่ได้
โง่นี้ครับ นันแน่หลอกกันนี้หว่า จัดการหักคอดด้วยความโมโหที่ถูกหลอก ผลทั้งชายหญิง
ตายทั้งคู่ครับ

อีกรายหนึ่งขอหวยเหมือนกันที่เทวรูปศักดิ์สิทธิ์ บอกถ้าถูกหวยจะมาแก้ผ้ารำให้
ดู เล่นบนอย่างนี้ได้ผลครับ ถูกหวยตรงๆ เลย พอถูก กแล้วเธอก็เฉยครับผ่านไป 1 เดือน
ตอนกลางคืนพอเชอนอนหลับ ปรากฏเทวรูปนั้นมายืนทวงสัญญาที่เชอบนไว้ถึงบ้านเลย
ยุ่งละซีเฉยไม่ได้แล้ว แล้วจะไปแก้ผ้ารำยังไงดีละ เธอเกิดความคิดแก้ปัญหา โดยเธอเลือก
เวลาตีกสงคคีติ 2 เธอไปจัดการเปลื้องผ้ารำจนครบ 3 รอบ เป็นอันเสร็จพิธี ใครจะลองบ้าง
ก็เอาชักรับ

แล้วการบนพิเรนอย่างนี้ถูกหวยได้อย่างไร ผมคิดว่าเทวดาก็ชอบดูอะไรแปลกๆ
เหมือนกัน เลยโอนบุญ ญุบารมีของตัวเองให้เป็นโชคให้กับผู้มาบน ผู้บนแบบนี้จึง
สามารรถถูกหวยได้ เมื่อเทวดาลงทุนเอาบุญของตัวเองให้ไปแล้ว ถ้าไม่แก่นบนละน่าดู

สรุปโดยทั่วไปแล้ว ถ้าเราไม่มีโชคไม่มีกุศลกรรมมาตอบสนอง เราจะไปขอ
โชคลาภที่ไหน เขาก็ให้เราไม่ได้หรอก มันฝืนกฎแห่งกรรม และถ้าเทวดาเกิดเมตตา
สงสารให้หวยใครตรงๆ ก็มีความผิด ถูกจับไปคุมขังที่ยมโลกอีก ฉะนั้นอย่าไปรบกวณ
ออกอ้อนขอหวยเทวดากันอยู่เลย ข ถ้าเราทำบุญบารมีความดีสะสมไว้มากๆ ผลบุญนั้นจะ
ตอบสนองเราเองเมื่อถึงเวลา ถ้ายังไม่ถึงเวลาเราจะเรียกร้องผลบุญให้มาตอบสนองอย่างไร
ก็ไม่ให้มีมาหรอก

70. การรักษาโรคด้วยบุญ

คนเราเจ็บป่วยเป็นเรื่องธรรมดา แต่ถ้าการเจ็บป่วยนั้นเรารักษา หายยาก เป็นๆ หายๆ มีทั้งเกิดจากได้รับเชื้อโรคเข้าไป หรือ การเจ็บป่วย จากอวัยวะภายในบกพร่อง เท่าที่ เคยช่วยตรวจสอบดูปรากฏว่าพบสัมภะเวสี ชายหรือหญิง เป็นนายเวรมากระทำโดยการนำ เชื้อโรคเข้าไปใส่ในตัวคนให้ป่วย หรือเข้าไปกคประสาทให้เป็นอัมพฤกษ์ , อัมพาต , สารพัด ที่จะพบเมื่อผมพบผมจะ เอาบุญให้เขาก่อนให้เขาสบายใจ อารมณ์แล้วขอเจรจาต่อรอง ส่วน ใหญ่จะสำเร็จ คือ เขาเองก็อยากไป สู่ภพภูมิที่ดีกว่าสัมภะเวสีโดยขออนุญาต สังฆทานและบุญ ภาวนาเป็นส่วนมาก ดังนั้นถ้าท่านผู้ อ่านหรือญาติพี่น้องท่านป่วย เรือร้าง อยู่ก็ลองทำดูซิ ครับ ไม่เสียหายอะไร เราอุทิศบุญให้ นายเวรที่ทำให้ป่วย กับเชื้อโรคที่ทำให้ป่วย บ่อยๆ อาการป่วยจะดีขึ้นรวดเร็วมาก แต่การรักษาทางแพทย์ก็ต้องรักษาต่อไปนะครับ เรียกว่าใช้ ช่วยกัน 2 ทางเลยไว้ดี

มีนายเวรบ้างเจ้าคิดต่อขอโอโหสิกรรมด้วยบุญ ขอยังไงก็ไม่ยอมไม่รับเพราะแค้นมาก ไม่ต้องมาขอร้อง จะทำให้ป่วยจนตาย ถ้าไม่ยอมจริงๆ เราก็หมดสิทธิต่อรอง แต่เราก็สอน คนป่วยให้เขาเข้าใจ ว่าเป็นกรรมไปทำเขาไว้หนักหนาสาหัสมาก ให้ทำอย่างนี้ คือให้ ผู้ป่วยต่อให้บุญบ่อยๆ โดยอธิษฐานดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่ง ให้กับ นายเวรและเชื้อโรคที่ทำให้ข้าพเจ้าป่วย”

“ข้าพเจ้าขอโอโหสิกรรมไม่คิดจองเวรกับท่าน ส่วนท่านยังคิดของเวรกับข้าพเจ้าก็ แล้วแต่ท่านเถิด ข้าพเจ้าจะขออุทิศบุญให้ท่านทุกวัน”

วิธีนี้เรียกว่าคืออุทิศบุญให้จนในอ่อน เมื่อนายเวรพอใจนำเชื้อโรคออกจากร่างกาย เรา ภายเนื้อของเราที่รักษาด้วยยาจะหายเร็ว

แต่ใช้ว่าจะใช้ได้ผล 100% ก็หาไม่ นายเวรที่แค้นเล่นงานเสียจนตายเลยก็มี มัน เป็นสิทธิ์ของเขาที่จะกระทำ นสมกับความแค้นก็ต้อง ขอให้ผู้ป่วย ก้มหน้ารับกรรมคิด โอโหสิกรรมเป็นอภัยทานให้เกิดบุญเกิด มีเรื่องหนึ่งที่พบนาย เวรที่อดีตเป็นสัตว์ที่ถูกฆ่า ตามมาจองเวรทำให้ป่วย ผู้ป่วยเธอชื่อ น้องทา มีอาการหมอนรองกระดูกที่ต้นคอกดทับ เส้นประสาท ปวดต้นคอมาก เอียงคอไปมาได้ลำบาก การป่วยนี้อยู่ ๆ ก็เป็นขึ้นมาโดยหา สาเหตุไม่พบ มีญาติ ของเธอขอให้ช่วยตรวจสอบดูว่าเป็นการเจ็บป่วยธรรมดาหรือ อมี ผู้กระทำ ผลเองก็ต้องอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจด้วยว่า ถ้าพบผู้กระทำแล้วผมต่อรองจนนาย เวรเขาอภัยให้โดยให้ทำบุญตามที่เข้าต้องการอุทิศให้เขา แต่ถ้าการติดต่อเรียบร้อยแล้ว

ผู้ป่วยไม่ไปทำบุญอุทิศให้ตามที่ผมได้ตกลงไว้ แรงแก่นของนายเวรเขาจะมากขึ้นกว่าเดิม เพราะไปโกหกเขาอีกความเจ็บป่วยที่เป็นอยู่ก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้นอีก เมื่อเข้าใจกันดีแล้วผมก็ให้พวกของผมติดต่อ ให้ผมคุยกับนายเวรที่ทำให้น้องทาปวดที่ต้นคอ มีไหมหนอ ! มีครับ พบผู้หญิงคนหนึ่ง เธออยู่ในภาวะสัมภเวสี คือมีร่างกายเช่นคนเรานี้ แหละแต่สภาพโทรมน่อย

ผม : สวัสดี เธอเป็นนายเวรที่มาทำให้น้องทาป่วยหรือ

สัมภเวสี : ใช่ เราเป็นคนที่กดประสาทที่ต้นคอนี้แหละ

ผม : น้องทา เขาทำอะไรไว้กับเธอหรือ เธอถึงตามมาจองเวร

สัมภเวสี : เขาฟันคอเราขาด

ผม : โอ้อ้อ มันมีเหตุอะไร รบกันในสงคราม หรือโจรปล้นหรือทะเลาะกันล่ะ

สัมภเวสี : ไม่ใช่ ตอนนั้นเราเป็นวัว

ผม : คงเป็นการฆ่าเอามาเป็นอาหารใช่ไหม

สัมภเวสี : ไม่ใช่ มันตัดคอเราขาด เพื่อเอาน้ำมาขาย เอามืดใหญ่ฟันที่เดียวให้คอขาดเลย เราถึงได้มากดประสาทที่คอมนี่แหละ

ผม : อ้าว! แล้วทำไมตอนนี้เป็นผู้หญิงล่ะ

สัมภเวสี : ก็เราเกิดเป็นวัวตัวเมีย พอเราถูกฆ่าวิญญานที่ออกมาก็ต้องเป็นคนเป็นผู้หญิงนะซี

ผม : อ้อ! เธอมาเกิดใช้กรรมเป็นวัว แสดงว่าเธอเองต้องเคยฆ่าวัวมาก่อนนะซี เธอตายจากวัวยังไม่หมดอายุขัย คือตายโหง แล้วเธอได้ไปสำนักพญายมหรือเปล่า

สัมภเวสี : ไปซี พออายุจริงเราหมด เราก็ถูกพาตัวไปสำนักพญายมแต่ท่านพญายมท่านจะยังไม่สอบสวน วิญญานที่ถูกฆ่าให้ตายก่อนอายุขัย ท่านให้เรากลับมาติดตามทวงหนี้กรรมวัยผู้ที่ทำเราไว้ พอถึงคิวของเรา เราก็ทำมันที่ต้นคอตรงที่เราเคยถูกมันตัดคอนี้แหละ

ผม : เดี่ยว ฟังเราก่อน พญายมท่านไม่ได้ให้เธอมาจองเวรเขาด้วยวิธีนี้ ท่านให้มารับบุญจากผู้ที่ทำร้ายเธอ เพื่อจะได้โอกาสกรรม

ไม่จองเวรกันและกัน

สัมภเวสี : มันไม่เคยให้บุญเรา แล้วจะให้เราอโหสิกรรมได้อย่างไร

ผม : เอาอย่างนี้ ลองรับบุญอุทิศจากผมคุณนะ ผมจะอธิษฐานเบิกบุญ
มาให้เธอ ลองรับคุณนะ “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม
พระสงฆ์ โปรดคลบบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับ
วิญญาณที่กำลังติดต่อยู่ที่นี่ สาธุ” เป็นยังไงได้รับบุญมั๊ย

สัมภเวสี : ได้รับแล้ว ขอบคุณ

ผม : ถ้าเราสอนให้ น้องทา อุทิศบุญให้เธออย่างนี้ได้ เธอจะ
อโหสิกรรมให้เขามั๊ย

สัมภเวสี : นิ่งไม่ยอม

ผม : เธอฟังนะ เธอเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมไหม ตอนนี้เธอถูกเขามา
ก็เพราะก่อนนั้น เธอต้องเคยไปฆ่าเขาไว้ กรรมนั้นกวนเวียน
มาตอบสนองให้ผลัดกันมาอยู่อย่างนี้ เมื่อไรจะจบ เราขอ
อโหสิกรรมนี้ไม่ได้ขอเปล่าๆ เราเอาบุญแลก เธอก็รู้ว่าเราอุทิศ
บุญถึงเธอได้เราก็สอนให้น้องทาอุทิศแบบนี้ได้เช่นกัน เธอไม่
อยากเป็นหรือนางฟ้าแน่ะ จะมาเป็นสัมภเวสีอดอยากลำบากอยู่
ทำไม ถ้าเธอได้รับบุญแล้วปฏิบัติธรรมก็มีผู้ที่พร้อมจะสอนให้
เธอก็พ้นสภาพของสัมภเวสี ไปเป็นนางฟ้าได้ด้วยพลังบุญ
อุทิศและบุญปฏิบัติของเธอตกลงไหมถ้าตกลงอโหสิกรรม เธอ
อยากได้บุญอะไรขอให้บอกเรา

สัมภเวสี : ตกลงก็ได้ อโหสิกรรมแล้ว แล้วจะเอาบุญอะไรดีละคิดไม่ออก

ผม : เอาอย่างนี้ เราเสนอสังฆทาน 3 ชุด เป็นยังไง พอใจไหม

สัมภเวสี : เอาๆ ตกลง เอาสังฆทาน 3 ชุด

ผม : เอาละเมื่อเข้าใจกันดีแล้ว ถ้ามั่นใจแล้วคอของน้องทาจะหาย
ไหม เธอทำให้หายได้ไหม

สัมภเวสี : เราเลิกกดแล้ว แต่มันเคลื่อนไปแล้ว เราทำให้ได้อย่างเดิมไม่ได้
ต้องให้หมดเขารักษา นี่เขาก็จะไปให้หมอผ่าอยู่ที่นี่

ผม : เออ! นี่ถ้าสมมุติว่าเราไม่ได้ติดต่อกัน น้องทาเขาไป

ผ่าตัดเรียบร้อย กระดุกเข้าที่แล้วเธอจะทำยังไง

สัมภะเวสี : ถ้ายังไม่พอใจยังไม่หายแค้น ฉันก็อาจจะกดประสาทใหม่ที่เดิม หรือทำอย่างอื่นต่อไปให้ป่วยอีกก็ได้ เพราะฉันมีสิทธิ์ทำเขาเต็มที่ จนพอใจ จึงจะละไป เดี่ยวนายเวรคิดต่อไปเขาก็เข้ามาเล่น สานต่อ ตามแรงแค้นของเขาเอง

ผม : เป็นอันว่าเราตกลงกันเรียบร้อยแล้วนะ เดี่ยวผมจะบอกน้องทา ให้ทำบุญอุทิศให้เธอตามที่เรตกลงกันไว้ ตอนนี้ละได้เลยเธอ ได้รับบุญแน่นอน แต่ถ้าเขาเบียดเบียนไม่ยอมทำบุญให้เธอ ก็แล้วแต่ เธอจะจัดการน้องทาได้ผมจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับ ส่วนนายเวรคิดต่อไป เดี่ยวผมสอนให้น้องทารู้จักวิธีอุทิศบุญให้นายเวรที่ มาถึงตัวเอง เอาละก่อนจากกันเตรียมรับบุญจากผมอีกครั้งเพื่อ ขอบคุณที่เธอตกลงใจโหดกรรม สวัสดิ์

71. พลังพระเครื่อง

พระเครื่อง เครื่องรางของขลังกับคนไทยเป็นของคู่กันที่แยกไม่ออก แต่ละบ้านมี วัตถุมงคลอยู่บ้านละหลายๆ ทั้งเก่าใหม่ พระเครื่องในประเทศไทยพบมาตั้งแต่ยุคทวารวดี, ลพบุรี, เชียงแสน, สุโขทัย, อโยธยา จนปัจจุบัน การสร้างของครูบาอาจารย์ที่สร้าง มีทั้งสร้าง บรรจุไว้ตามเจดีย์ ตามวัด ตามถ้ำ เพื่อสืบต่อพระศาสนา บางทีสร้างไว้แจกให้ผู้คนที่น่าเชื่อถือ นำไปเคารพบูชาหรือนำไปติดตัว เพื่อปกป้องคุ้มครองให้พ้นจากภัยอันตราย , เมตตามหานิยม, แคล้วคลาด, อยู่ยงคงกระพัน, มหาอุด, ป้องกันภูตผีปีศาจ ฯลฯ

รูปแบบการสร้าง ส่วนใหญ่จะสร้างรูปองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งเป็น องค์ที่ชาวพุทธเคารพบูชาสูงสุด ส่วนรูปแบบอื่นก็มี แต่จะมีน้อยกว่า

การปลุกเสก พระเครื่องแต่โบราณที่นิยมมากที่สุดคือ การสวดอัญเชิญบารมีของ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ แม่บารมี ลงสถิตที่พระเครื่องที่สร้างขึ้น บารมีของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ที่สถิตอยู่ที่พระเครื่อง จะมีบารมีทางคุ้มครอง แคล้วคลาด เมตตา ป้องกันภัยจากภูตผีปีศาจที่จะมาทำร้าย รังสีจากองค์พระที่แผ่ออกมา เรียกถึงสื่อว่าจะเป็นสิ เหลือง จับพลังด้วยมือจะพบพลังเย็น พลังที่พบจะมีมากหรือน้อย ก็ขึ้นอยู่กับบารมีธรรมของ ผู้สร้าง ความบริสุทธิ์ใจของผู้สร้าง เป็นพลังสำคัญ

ถ้าการปลุกเสกมีจุดประสงค์เพื่อใช้ป้องกันตัวเวลาออกสงคราม เน้นให้เกิดความ
คงกระพัน ผู้สร้างจะใช้อาคมและพลังจิตในการปลุกเสก โบราณผู้ปลุกเสก ก็มักเป็นผู้ทรง
ศีล ใช้เวลาสัจและฤกษ์ยามที่เหมาะสมปลุกเสกเดี่ยวอยู่เพียงผู้เดียว ถ้าพลังจิตมีพลังมาก
วัตถุมงคลที่ปลุกเสกจะถูกพลังจิตของผู้ปลุกเสกอัดเข้าไป จนวัตถุมงคลนั้นเคลื่อนไหว
กระดุกกระดิกหรือกระโดดจากภาชนะที่ใส่อยู่ นั่นเรียกว่าปลุกเสกได้เข้าขั้นใช้ได้เลย ถ้า
ปลุกเสกแต่วัตถุมงคลนั้นยังนิ่งเฉย แสดงว่าพลังจิตและอาคมที่ประจุลงไปยังไม่เข้าไปใช้ไป
ป้องกันตัวไม่ได้ ปัจจุบันที่ได้ข่าว พระที่ปลุกเสกได้แบบนี้มีหลวงพ่อบุญรอด วัดศรีทรง
ธรรม อ.บรรพตพิสัย นครสวรรค์ ส่วนองค์อื่นเชื่อว่ามิที่ท่านทำได้แต่ผมไม่รู้ข่าว

ส่วนที่เราเห็นพิธีปลุกเสกแบบ พิธีการใหญ่โต นิมนต์เกจิอาจารย์มานั่งปรกตาม
กำหนดเวลาพร้อมๆกัน มีพระสวดดั่งลั่นอยู่เห็นแล้วส่ายหน้าเลยจะไปเหลือสมาธิจิตในการ
ปลุกเสกเท่าไร ถ้าวัดใดสร้างและต้องไปอาศัยบารมีจากครูบาอาจารย์วัดอื่นๆ ช่วยในการ
ปลุกเสก ขอให้ว่าวัตถุมงคลนั้นไปถวายให้ท่านทำการปลุกเสกเองที่วัดท่าน โดยนัดแ
นะ
เวลาอีก 3 วัน 7 วันหรือ 1 ไตรมาสค่อยมาขอรับคืน ครูบาอาจารย์ท่านจะได้หาเวลาสัจที่
กำลังจิตท่านดีฟ่องใสว่างจากภารกิจ ทำการปลุกเสกวัตถุมงคล จะได้พลังที่รุนแรงเต็มที่

พระเนื้อดินแต่โบราณที่ผมมีอยู่เป็นของกรูต่างๆ ตั้งแต่ยุคทวาราวดี ลำพูน ลพบุรี
จนถึงอยุธยา ผมพบสิ่งวิเศษสุดที่ครูบาอาจารย์ทำเป็นมวลสารใส่ไว้ใ้ในองค์พระ คือ
เหล็กไหลที่แข็งตัวแล้วจำพวกโครตเหล็กไหล , เหล็กไหลตาน้ำ , เหล็กไหลเพลิง ,
เหล็กไหลบารมี นำมาบดเป็นผงสีดำๆ ผสมกับดินที่มาสสร้างพระทำให้พระเครื่องที่สร้างมี
บารมีทางอยู่คงกระพัน แคล้วคลาด มหาอุด ด้วยบารมีของเหล็กไหลที่ใส่อยู่ ถ้าท่านมี
พระกรูเก่าๆ อยู่ทดลองดูได้โดยอาศัยแม่เหล็กที่มีกำลังแรง แหย่เข้าไปใกล้พระองค์พระที่
วางอยู่บนที่เรียบนูนเช่น กระจกเลนชันนูนของแว่นขยาย องค์พระจะถูกแม่เหล็กดูดจน
เคลื่อนที่ วิธีนี้พอจะพิสูจน์เอง กันได้ทุกคน แต่ระวังนะครับปัจจุบันก็มีพระทำปลอมขึ้น
มาแล้วใส่ผงเหล็กหรือผงเศษเหล็กไหลไว้ภายใน เอาแม่เหล็กดูดดูวิ่งเข้าใส่เลย

อีกสิ่งหนึ่งที่ผมพบเป็นสิ่งที่สูงมากนำมาบรรจุในองค์พระหรือติดไว้ที่ผิวองค์
พระคือ พระธาตุครับ ถ้าเป็นของจริงพลังบารมีของพระองค์นั้นจะสูงส่งๆ เลย แต่ผู้ที่ใส่
ควรจะมีศีลมีธรรม ท่านจึงจะปกป้องคุ้มครอง พบมีของปลอมอีก โดยวิธีนำทรายที่มี
ลักษณะคล้ายพระธาตุมาผสมใส่เนื้อดิน สร้างเป็นรูปพระขึ้นมา เอาไว้หลอกคนที่ชอบพระ
ธาตุ

พลังในพระเครื่อง มีอยู่จริงๆ บางท่านที่มีสมาธิจิตดีๆ สามารถสัมผัสกับพลังในองค์พระได้ มีทั้งการปลุกแบบเดินไปทั้งตัว แสดงว่าผู้ปลุกจิตยังอ่อน ปลุกแล้วไม่รู้เรื่องว่ามีอะไรบ้างภายในองค์พระ บางท่านจับองค์พระไว้ที่มือพอจิตสัมผัสสององค์พระ มือจะเคลื่อนที่ไปในทิศทางต่างๆ เช่นกระตุกไปข้างหน้า หมายถึง คงกระพัน กระตุกวิ่งเข้าหาอกนั่น คือพลังเมตตามหานิยม กระตุกมือลงข้างล่างเป็นมหาอุด มือเคลื่อนที่วิ่งวนอยู่ข้างหน้าคือแคล้วคลาด ถ้ามือยกขึ้นเหนือศีรษะคือ คุ้มครองป้องกัน วิธีปลุกคุณพุทธคุณ โดยดูจากมือที่เคลื่อนที่นี้ เราจะรู้รายละเอียดในองค์พระว่ามีพลังอะไรอยู่บ้าง บางองค์มี 1 อย่าง บางองค์ลงไว้หลายอย่าง และพลังแรงของมือที่สับัดไป ถ้าแรงมากแปลว่าพลังในองค์พระมาก ผมพบวิธีนี้ตอนผมเรียนอยู่ที่ รร .ช่างกลไทยสุริยะ ประมาณปี 2517 ที่บางบัว อ .บางเขน กรุงเทพฯ ผู้ที่ใช้วิธีนี้ชื่อ อาจารย์ทองคำ ที่จริงแก่ป็นภารโรงอยู่ในโรงเรียนที่ผมเรียนอยู่นั้นแหละ ผมขนพระมาให้อาจารย์ทองคำปลุกดูเป็นร้อยๆ องค์ หาพระที่มีพลังสูงๆ ไล่ส่วนมากพระที่มีพลังสูงๆ มักพบเป็นพระกรุแต่โบราณ ส่วนพระรุ่นใหม่ที่ มีพลังสูงๆ พบน้อยก็ยังมีมาก แต่ ผมอาจจะไม่มีพระเครื่ององค์นั้นๆ อยู่ จึงไม่สามารถจะรู้ทุกองค์ได้ ผมเองก็เรียนรู้วิธีการปลุกพระจากอาจารย์ทองคำ ท่านก็สอนให้แต่ใช้ว่าจะรู้วิธีทำแล้วจะทำได้ทุกคน มันต้องขึ้นอยู่กับสมาธิจิตด้วย วิธีการและคาถามีดังนี้

นะโม 3 จบ เอหิพุทธา มามานุกาเวนนะ

เอหิธัมมา มามานุกาเวนนะ

เอหิสังฆา มามานุกาเวนนะ

เสร็จแล้วว่าวนที่คำว่า มะอะอุ อุอะมะ

ส่วนองค์พระที่เราจับให้ใช้นิ้วหัวแม่มือ กับนิ้วชี้จับองค์พระไว้ อย่าเกร็งมือ พุงจิตไปจับความรู้สึกตรงนิ้วที่จับองค์พระไว้ อย่าเพิ่งไปไล่ นะครับ ให้กำหนดจิตเปิดรับพลังจากปลายนิ้วที่จับองค์พระ ให้ไหลเข้าทางแขนมาหาตัวเรา เมื่อจิตเรานิ่งจนละเอียด เพียงพอจิตจะรับสัมผัสพลัง ผ่านทางนิ้วมาแขนเข้ามาที่ตัวเรา พลังจะวิ่งเหมือนไฟคุณนั่นแหละ ส่วนมือจะสับัดไปในทิศทางตามพลังแต่ละอย่างที่ลงไว้ในองค์พระ ท่านผู้อ่านท่านใดจะลองนำไปทดลองดูบ้างก็ได้ ส่วนตัวผมทดลองมาหลายครั้งแล้ว ตอบแบบภาคภูมิใจเลย ผมยังทำไม่ได้ครับ! ส่วนตัวอาจารย์ทองคำ ท่านตรวจพุทธคุณได้เร็วมาก จิตท่านเร็วมาก เอามือจับองค์พระกำหนดจิตแล้วมือสับัดไปทันทีที่ไม่ได้ใช้พระคาถาเลย เมื่ออาจารย์ทองคำ

ทำเป็นตอนแรกก็ต้องใช้คานานี้แหละ แต่พอชำนาญเข้า จิตไวมากไม่ได้ใช้ จับปุ๊บได้ปั๊บ พระ 100 องค์เช็กชั่วโมงเดียว เรียบ

อีกวิธีที่ท่านอาจารย์ทองคำใช้ คือ กำหนดจิตมององค์พระ คຸຣິงສີທີ່ຟຸ່ງອອກຈາກ
องค์พระ องค์ไหนมีรัศมีสว่างแสงสีแจ่มชัด ก็คือมองคຸຣິงສີອຳໃນນອງຳຜະນັ້ນເອງ
เรียกว่ามองพระที่วางปนกันทั้งกล່อง ยื่นมือไปหยิบพระองค์ที่มีพลังแรงได้เลย วิธีเช็กพลัง
พระเครื่องที่ผมพบที่อาจารย์ทองคำ เป็นวิธีแรกที่ผมรู้จัก ถ้าท่านผู้อ่าน อ่านแล้วอยากนำ
พระไปตรวจสอบ ก็ขอแสดงความเสียใจด้วยเพราะอาจารย์ทองคำ ท่านเสียชีวิตไปตั้งแต่ปี
2538 ผมได้ไปงานฌาปนกิจศพท่านที่วัดบางบัวมาแล้ว หลังจากที่พวกผมติดต่อวิญญูณ
ได้ ก็ได้ติดตามหาอาจารย์ทองคำ พบอยู่ที่ชั้นจตุรมหาราชิกา เป็นอันว่าหมดห่วงไป

ปัจจุบันที่ผมพบผู้ที่สามารถใช้วิธีตรวจสอบพลังในองค์พระได้ที่ชัยนาท โดยดู
จากการสะบัดมือ เคลื่อนที่ไปในทิศทางต่างๆ แล้วบอกรายละเอียดพลังที่อยู่ในองค์พระได้
ละเอียด เป็นข้าราชการของกรมชลประ ทาน ปัจจุบันที่เขียนอยู่ในปี 2551 ท่านผู้นี้อายุเกือบ
60 ปีแล้ว ทำงานอยู่ที่ อ.วัดสิงห์ จังหวัดชัยนาท นามสกุลบุญประสิทธิ์ ผมบอกให้แก่นี้ะ
ครับ ผมเองก็อาศัยท่านผู้นี้ในการตรวจสอบรายละเอียดในองค์พระเป็นครั้งคราว

ส่วนพวกผมที่สำเร็จวิชาโมณียทธิ เองทดสอบ บลองตรวจพลังในองค์พระดูทำ
ได้คือมีพลังวิ่งจากองค์พระพุ่งเข้าแขนผ่านออกไปยังมืออีกข้างหนึ่งพลังมากหรือน้อย ดูจาก
พลังนั้นวิ่งข้ามไปได้ไกลถึงส่วนไหนของแขน และแยกแยะได้เพียง พลังเย็นคือพุทธรคน
พลังร้อนคืออาคม

อีกวิธีหนึ่งคือ กำหนดคຸຣິງສີອຳໃຈາກອອງຳຜະວ່າມີສີອະໄລ ແລະສ່ວງແກ່ໄຫນ ກໍ່
สามารถ ฐູ່ພັງໃນອອງຳຜະໄດ້

อีกวิธีคือกำหนดจิต ถาม จากครูบาอาจารย์ที่ท่านสร้างไว้โดยสะดวกดีเพราะ
สามารถติดต่อกับ โลกวิญญูณได้

ขอยกตัวอย่างพระที่ผมเคยตรวจสอบแล้วพบว่าพลังแรงในด้านต่างๆ ดังนี้

1. สมเด็จพระอริราชชนนี กรมวังหน้า ขององค์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช พลังที่
พบเป็นรังสีขาว มีพลังเย็น ผู้ที่อยากได้ไว้บูชาถ้าเช่าหาในราคาแพงๆ มาขึ้นคอผมเสียขาย
เงินจ้งเลย ความจริงพระกรุวัดพระแก้วยุครัชกาลที่ 4 ราคาเช่าบูชา แค่หลักสิบหลักร้อย
หลักพัน ยังมีอยู่ตามแผงพระใน กทม . เยอะแยะ ครับ อันนี้แล้วแต่ใครจะดูเป็น นั่นมี
ปัญหาอีกไม่เป็นไรดูไม่เป็นเปลี่ยนวิธีใหม่ ผมเคยตรวจสอบพลังพระใหม่ๆ ที่สร้างเป็นรูป

5. พระกรสูโขทัย ยุคพญาลิไทช่วงปี พ.ศ.1900 ทั้งที่สุโขทัย กำแพงเพชร พญาลิไท ท่านสร้างพระบรรจู่ไว้ตามเจดีย์ตามวัด มากมายจริงๆ ที่พบมากเป็นพระเนื้อดิน ภายในเนื้อดินพบผงดำๆ ปนอยู่ตรวจสอบพลังจึงรู้ว่านั่นคือเหล็กไหลประเภทหนึ่งถูกบด ปนอยู่ เห็นมัยครับเหล็กไหลหาง่ายจึงเลยพระกรยุคสุโขทัย เน้นการลงพุทธ คุณมาก ออรัฯ จะออกไปทางสีเหลืองปนส้ม คือ พลังแคล้วคลาด เมตตา คงกระพัน กลุ่มครอง พลังพอๆ กับพระของหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า อย่างพระซุ้มกอ เม็ดขนุน ลีลาถ้ำหีบ แพงทั้งนั้นผมมีพระซุ้มกอพิมพ์กลางอยู่องค์หนึ่ง นำมาทดสอบพลังพุทธคุณก็มีพลังเท่าๆ กับพระกรสูโขทัยที่ถูกขุดพบโดยชาวบ้านภายหลังและนำมาจำหน่าย นายสามารถพบเห็นตาม แพงพระได้ ตกลงถูกแพงไม่เกี่ยวกับพลังในองค์พระ มันคน นละเรื่อง ใครชอบถูกแพงก็ เลือกลงเอง

6. หลวงปู่ศุข หลวงพ่อเงิน หลวงพ่อเดิม ทั้ง 3 ท่านนี้คือครูบาอาจารย์ที่ ทางอภิญญาฤทธิ์จริงๆ ท่านเป็นศิษย์ของหลวงปู่เทพโลกอุดรทั้งหมด รู้ลึก ว่าจะรุดงค์ไป เรียนกันที่ถ้ำวิ วแดงในป่า ชัยภูมิ พลังอภิญญา ฤทธิ์ของทั้ง 3 ท่านที่ลงในวัดดงมดล ใกล้เคียงกันมีพลังสูงมาก ของรุ่นเก่าที่ท่านสร้างไว้ราคาไม่ต้องห่วง แพงครับ ถ้ามีอยู่ที่ดี ครับโชคดี ท่านลงกันครบทุกทางหมดแต่เน้นมากคือ คงกระพัน มหาอุด นำหน้าเลยแถม ยังล้อมอาคมไว้กันคั้ววิชาออกอีกต่างหาก ผมเองเก็บพระหลวงปู่ศุข กรวัดคอนตาลไว้เป็น ร้อยเลย เขียนเขาตีปลอมครับที่ชัยนาทนี่เขาใช้แว่นส่องปล่อยเขาไป ผมใช้ตรวจพุทธ ษคุณ ตรวจออรัฯเจ้าออกมาสีเขียว พลังอภิญญาฤทธิ์เต็มๆเลย แดงไปกราบเรียนถามหลวงปู่ศุข อีกต่างหาก ใครว่าปลอมช่าง ผมพิสูจน์ตามวิธีของผมเรียบร้อยแล้ว หลวงปู่ทำไว้ครั้งยังมี ชีวิตอยู่จริงๆ ผมนำออกไปถวายวัดช่วยในงานสร้างเจดีย์ที่อุทัยธานี และเจดีย์ศรีชัยพาสัง ลักษณ์เนื้อทองเหลือง หล่อติดกัน 3 องค์ ที่นี้คนทั่วไปจะหาที่ไหนไม่ต้องคิดมาก วัดใด สร้างรูปหลวงปู่ทั้งสามองค์นี้ที่สร้างใหม่จะครับ ถ้าผ่านพิธีการปลุกเสกผู้สร้างก็ต้อง อารธนาเชิญหลวงปู่เจ้าของรูปนั้นมาปลุกเสกด้วยตรวจสอบดูได้เลย พุทธคุณเท่าของเก่า จริงๆ เลือกลงเองนะครับถูกกับแพง

7. หลวงพ่อฤๅษีวัดท่าซุง อยู่ในคอผมตลอดเลยครับทั้งพระคำ ข้าวพระหาง หมาย พระคำข้าวเน้นพุทธคุณ เมตตา แคล้วคลาด กลุ่มครองคงกระพัน คือดีครบทุกทาง นั้นแหละ พระหางหมายจะเน้นทางบู๊มากหน่อยแต่ดีครบทุกทางจริงๆ หลวงพ่อฤๅษีท่าน เคยกล่าวไว้ว่าท่านไม่ได้ปลุกเสกเองท่านอารธนาอัญเชิญ บารมีของพระพุทธเจ้าทุกๆ

พระองค์อีกทั้งเทพมหาศักดิ์ ผู้ทรงฤทธิ์มาแผ่บรมมาลงในองค์พระ ดึกว่าหลวงพ่อกำเองอีก 100 ปีก็ไม่เท่ารังสีออราลีเหลือง ชักจำไม่แม่นเชื่อกมานานแล้วเป็นพลัง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ คือ พุทธคุณนั่นเอง ที่วัดตรงศาลารับแขกยังให้เข้าบูชารับ ดิทุกรุ่นรับ เลือกเอาเอง พลังเท่ากันทั้งนั้น

8. พระรอดฝั่งพระธาตุข้าว ของครูบาชัยวงษา พระบาทห้วยต้ม อ .ลี้ จ. ลำพูน บารมีพระธาตุข้าวของพระพุทธเจ้า สูงมาก ๆ กำลังสร้างเจดีย์อยู่ที่วัดยังมีให้บูชาอยู่ องค์ละ 100 บาท เท่านั้น พลังออราของพระธาตุข้าว เป็นสีขาวคลุมหมดเลย ทั้งคุ้มครอง แคล้วคลาด เมตตา ไปเอามาบูชาให้ได้นะครับของดีราคาถูก สั่งทางไปรษณีย์ก็ได้ที่วัด

9. พระผสมเหล็กไหลของวัดถ้ำแฝด อ .ท่าม่วง กาญจนบุรี ของวัดนี้ใช้ เหล็กไหลชนิดต่างๆ นำมาสร้างพระจริงๆ ผมไปที่ตู้วัดถ้ำมรกตของวัดพลังจากเหล็กไหล ในบริเวณนั้นบิษัตรี ษะปวดหัวเลย พลังแรงจริงๆ เน้นทางคงกระพันมหาอุด ดีจริงครับ ที่ วัดยังมีอยู่เยอะ ใครชอบเชิญ

10. เหล็กไหลวัดพุทธไสสวรรค จ .อยุธยา หลวงพ่อหวลปัจจุบันชรามากไป ตัดเหล็กไหล ไม้ไหวแล้ว ของที่ยังเหลืออยู่ที่วัด พลังแรงมากมีทั้งสี่ปีกแมลงทับ สีเงินยวง เป็นเม็ดข้าวสาร เป็นกำไล เป็นองค์พระ อย่างถูกสุดขนาดเม็ดข้าวสาร หรือกำไล ราคาค่า บูชา 500 บาท อย่างไม่ได้ของดีไปเอาเก็บไว้เสีย หมดแล้วหมดเลย

11. พระลำพูน สร้างมานานครับเข้าแม่จามเทวี มีองค์ฤทธิเป็นผู้สร้างทุก พิมพ์ทุกองค์ ใส่เหล็กไหลครับ พลังแรงเหลือเฟือ ทั้งแคล้วคลาดคงกระพัน แถมบางองค์ มีพระธาตุปนอยู่เนื้อพระ พิมพ์ที่นิยมไม่ต้องไปหาหอรอกแพงครับ ที่เราซุดพบภายหลัง นำมาวางตามแผงพระผมพบบ่อยพลังก็เท่ากับองค์เป็นแสนเป็นล้าน แต่ผมเช่ามาราคาหลัง ลิบหลักร้อยเอง

12. หลวงพ่อปานวัดบางนมโค จ.อยุธยา พิมพ์ี่สัตว์ต่างๆ นิยมกันมากแต่ ดีจริงๆครับ ทั้งคุ้มครองแคล้วคลาด คงกระพัน เป็นพลังบารมีพุทธคุณทราบที่ท่านใช้วิชา ในตำราของพระร่วงเจ้าแต่ครั้งสุโขทัย นำมาปลุกเสกพระรุ่นหลังที่สร้างไว้ให้ประชาชน บูชาที่วัด หลวงปู่ปานท่านอยู่ที่ชินคูลิต สวรรค์ชั้น ที่ 4 ที่อยู่ของพระโพธิสัตว์ ท่าน เมตตาลงมาปลุกเสกรูปพระของท่าน พลังก็เท่ากับพระที่ท่านสร้างครั้งยังมีชีวิต

13. หลวงพ่อจักร วัดเขาถ้ำรังไก่อ .วัดสิงห์ จ.ชัยนาท อดีตทหารผ่านศึก เวียดนาม ลาว ฆ่าคนในสงครามมาเยอะ สละชีวิตทางโลกบวชล้างบาปวิชาอาคมร่ำ เรียน

มามาก ถนัดในการใช้ฤทธิจากวิชาอาคม วัตถุมงคลที่ท่านปลุกเสก เน้นด้านคงกระพัน มหาอุด หันคา ชัยนาทไม่ไกลจากเขาถ้ำรังไก่อ่ ยังมาช่วยปลุกเสกด้วย ดังนั้นวัตถุมงคลที่ วัดนี้เน้นด้านบู๊จริง ยิ่งถ้าพระปิดตารุ่นแรกๆ ท่านทำสมัยปี 2525 เหลืออยู่ไม่มากผสม เหล็กไหลทั้งนั้นเลยแต่ท่านเรียกเลือดผา ท่านได้จากถ้ำสมัยรุ่งเรืองจากอุ้มผางผ่านป่าทุ่งใหญ่ นเรศวรมาโผล่ที่ อ.บ่อพลอย กาญจนบุรี ตอนผมไปเช่าบูชาคุยกับหลวงปู่ ท่านพูดตรงๆ โฝงฝางแบบคนจริง บอกถ้าไม่มั่นใจมีงเอาปีนมาลองยิงดูได้เลย ถ้ายิงออกไม่ต้องเอาไป ไครอยากได้รับนะครับ อายุท่านมากแล้วสุขภาพไม่ดีด้วย

14. หลวงพ่อสุพจน์ วัดศรีทรงธรรม อ.บรรพตพิสัย นครสวรรค์ ทางจาก นครสวรรค์ไปพิษณุโลก ออกจากนครสวรรค์ไปประมาณ 40 กม. จะเห็นป้ายบึงปลาอยู่ ซ้ายมือ เลี้ยวรถเข้าไปประมาณ 5 กม. ถึงวัดท่านเป็นพระที่เชื่อมั่น ในวิชาอาคมสูง พลัง จิตแรงมาก พระหรือวัตถุมงคลของท่าน ปลุกเสกจนกระดุกกระดิกได้ แรงจริงครับท่านทำ ให้ลองได้เลยยิงดูเลยยิงออกไม่ต้องใส่ให้หนักคอ อายุท่านประมาณ 55 ปี พลังกำลังแรง ไครอยากได้เชิญที่วัด

15. วัดคอนหาวย นครปฐมมีตลาดนัดวัดคอนหาวย ผมไป เที้ยวปล้อยให้ ภรรยากับลูกเดินซื้อของ ส่วนผมเดินเข้าไปในศาลาที่จัดชุดสังฆทานเอาไว้ให้คนทำบุญ มีผู้ วัตถุมงคล ยืนมองดูเอ๊ะ! นั่นพระสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยเรซี นใสๆ ภายในองค์พระนั้นพระ ชาติทั้งนั้นเลย ผมเช่าบูชามา 2 องค์พอตรวจสอบด้วยจิตดู พลังจากพระชาติสูง มากๆ เลย ทราบว่าพระชาตินี้ทางวัดได้มากจากถ้ำแถว จ. นครศรีธรรมราช ไครอยากได้พระบรรจุ อรหันต์ธาตุของแท้จริงๆ เชิญที่วัด

16. ขอเป็นตัวอย่างสุดท้านนะครับ พระของวัดถ้ำรัตนคีรี (เขากวางทอง) จ.อุทัยธานี มีถ้ำซึ่งภายในพบพระสิวลีธาตุเต็มไปหมด ทางวัดนำมาบรรจุ ลงในพระเครื่อง ผมผ่านไปลองเช่าบูชามา ตรวจสอบทางจิตเป็นพระสิวลีธาตุจริงๆ ครับ พลังสูงมาก

ของดีในเมืองไทยยังมีอีกมาก แต่ผู้รู้คือผู้ที่สามารถตรวจสอบพลังได้จึงจะรู้ว่า ของคืออยู่ที่ไหนบ้าง ผมเลยเขียนให้เป็นตัวอย่างพอสมควร ที่ผมยังไม่รู้มีอีกเยอะครับ ผ ม ไม่ใช่เขียนพระคำนิรุปรรรณดูไม่เป็น เพียงแต่รู้จักพิมพ์ทรงบ้าง ไปเดินดูตามแผงพระก็มีจุดประสงค์หาของดี หาเทวดาที่สถิตตามองค์พระเอามาช่วยงานบุญที่บ้าน

ขอแยกแยะเรื่องออร่าหน่อย ออร่าเป็นรังสีที่เปล่งออกจากวัตถุมงคลตามพลังที่ บรรจุไว้ในวัตถุมงคลตามพลังที่ บรรจุไว้ในวัตถุมงคล เริ่มเลยคือผมอ่านหนังสือชื่อ “พระ

เครื่อง” ท่านมีจิตสัมผัสที่เก่งมาก เห็นแสงจากองค์พระและแยกแยะคุณสมบัติของสีออกมา
ดังนี้

- สีแดง เป็นพลังด้านคงกระพันชาตรี
- สีส้ม เป็นพลังแคล้วคลาด
- สีม่วง เป็นพุทธบารมี
- สีเขียว เป็นพลังจากญาณสมาธิ อภิญญา เมตตา
- สีเหลือง เป็นพลังพุทธคุณ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
- สีขาว เป็นพลังพระโพธิ์สัตว์
- สีฟ้า เป็นพลังส่งเสริมการค้าขาย

นอกจากนี้ “คนเห็นผี” ยังเขียนถึงพลังออร่าในตัวคนอีกว่ามีสีต่างๆ คือการดู
จิตคนว่าสีอะไรบ่งบอกถึงว่าเป็นคน อย่างไรได้อีก เมื่ออ่านแล้วของพิสุจน์หน่อย พวกผม
ใช้สมาธิจิตจับที่องค์พระก็พบสีแสงต่างๆ จริง ส่วนความหมายของสีผมเองก็ต้องดูจาก
หนังสือของ “คนเห็นผี” พอทดลองดูจิตคนก็เห็นแสงสีจริงๆ เออ! แปลกดีครับ

อีกอย่างหนึ่งที่แปลกมากคือ ท่านผู้เขียนหนังสือลงในนิตยสาร โลกทิพย์โลกดี
ลับ ชื่อ อ.ธีรศักดิ์ สามารถตรวจพลังพระเครื่องได้ เชิญที่ชมรมโลกทิพย์ แถวดินแดงช่วง
วันเสาร์อาทิตย์ ท่านเขียนว่ารูปพระเครื่องในหนังสือนิตยสาร ที่ถ่ายจากรูปพระเครื่องของ
แท้ๆ มีพลังในรูปเท่ากับพระเครื่องจริงสามารถทำมาห้อยคอบูชาติดตัวได้ แปลกมั๊ยครับ
ต้องทดลองผมมีแสดมภ์ชุดเบญจภาคี ทั้งเนื้อดินเนื้อชินอยู่ลองให้พวกผมเอานิ้วแตะดูพลัง
โอ้โฮ! ไม่น่าเชื่อพลังเท่ากับจับองค์จริงเลย แปลกมากถ้าเป็นอย่างนี้ใครที่ไม่ยึดติดกับ
รูปร่างของจริง ไปซื้อหนังสือนิตยสารที่รูปพระเยอะๆ มาเลยเลือกเอาเลขชอบองค์ไหน ตัด
เลี่ยมขึ้นคอเลย พุทธคุณเท่ากันจริงๆ ครับบางครั้งผมซื้อหนังสือนิตยสารพระเครื่องมาดูเล่น
นี่ก็อยากรู้ว่าพระที่ลงโฆษณาในหนังสือองค์ไหนดีจริง ก็ให้พวกผมเอานิ้วแตะดูจากรูปใน
หนังสือเลย เท่านั้นผมก็รู้แล้วครับ

พลังในพระเครื่องที่แรงสุดๆ ที่ผมพบ

- พลังด้านพุทธบารมี ก็คือ พระบรมสารีริกธาตุ พระอรหันต์ธาตุ พระธาตุ
ข้าวของพระพุทธเจ้า
- พลังด้านคงกระพัน ก็คือ เหล็กไหล ครับ

ยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ผมพบโดยบังเอิญ คือผมเดินดูแผงพระเล่นๆ ไปพบขวดแก้ว ขนาดขวดครึ่ง ขมบรรจุวัสดุสีต่างๆ เป็นก้อนเล็กๆ คล้าย พระธาตุผมเลยลองเก็บไป ตรวจสอบดู ปรากฏว่าพลังพุทธบารมีสูงมากๆ เกือบเท่าพระธาตุจนผมเข้าใจผิดคือพระธาตุ ผมเลยเหมาเอาไปหมดเลยประมาณ 50 ขวด คิดว่าจะนำพระธาตุในขวดนี้ไป บรรจุเจดีย์ ศรีชัยผาผึ้ง อ.บ้านเขว้า ชัยภูมิ พอเอาทั้งหมดกลับไปบ้าน ลองเอาแว่นขยายส่องพิจารณา ดูผมชักสงสัยไม่ใช่พระธาตุแน่ๆ คล้ายกับเป็นเรซินหรือวัสดุทางวิทยาศาสตร์ ชนิดใดชนิดหนึ่ง ยิ่งชนิดที่เป็นเม็ดกลมเล็ก ดูออกชัดเลยว่าย้อมสี เอ ! เราโดนหลอกเสียแล้วกระมังหมดไปหลายตั้งส์เลย ลองตรวจสอบพลังแสงอร่าก็พบพลังแสงสีขาวใสเกือบเท่าพระธาตุ ตรวจสอบพลังดูก็เกือบแยกไม่ออกคือ อ่อนกว่าพระธาตุชนิดเดียวเอง อะไรกันนี้ ลองสืบหาโดยขอติดต่อกับเทวดาที่มากับวัตถุมงคลนี้จึงทราบว่า ของสิ่งนี้มาจากประเทศลาว วัตถุประสงค์โดยสมมุติให้ของสิ่งนี้ เป็น “สิ่งเทียบพระธาตุ” ใช้เคารพบูชาแทนพระธาตุ อึ้งเลยผมอย่างนี้ก็มีด้วย แสดงว่าพระอรหันต์ผู้ งามที่ผมไม่ทราบนามนี้ คงจะเป็นพระอรหันต์ที่มีบุญบารมีและฤทธิ์บารมีสูงมากๆ ใครพบตามแผนพระเข้าไปบูชาเถิดดีจริงๆ ลักษณะขวดขนาดขวดครึ่ง มีจุก ครอบสีสดใสได้ข่าวว่าตามแผงพระใน กทม. ก็มีเยอะ คือมีคนไปเช่ามาจากวัดที่ประเทศลาว นำมาไว้ตามแผงพระในประเทศไทย

เขียนบอกพระองค์นี้ว่าดีจริงๆ ขอทุกท่านโปรดเข้าใจ ต่อให้ท่านคลั่งพระที่บ้าดีที่สุดแล้ว อย่างนี้ที่ท่านใส่เสื้อเกราะใครทำอะไรไม่ได้ผิดครับ อิทธิ ฤทธิ์ บุญฤทธิ์ ในพระเครื่องแพ้วกรรมฤทธิ์รับถ้ากฎแห่งกรรม อกุศลกรรมมาถึงตัวท่านพระทั้งหมดที่เต็มคอช่วยไม่ได้เลยครับ เวลาเราคลั่งพระหรือวัตถุมงคลชนิดใดก็ตาม รังสีอร่าจากสิ่งที่เรากล่องอยู่จะแผ่ไปรอบๆ ตัวเราจริง ปกป้องภัยอันตรายและเป็นคลื่นกระแสเย็นเมตตาได้จริงพลังเหล่านี้จะปกป้องคุ้มครองคนที่มิศีลมิธรรม ส่วนคนที่ไร้ศีลธรรมประพฤติดีดี ทำรองคลองธรรม ไม่มีพุทธคุณธรรมคุณสังฆคุณใดๆ ปกป้องท่านหรอก หนักคอเปล่า

เราจะพบคนที่ไม่มียึดมั่นในคำสอนของพระพุทธเจ้าจะยึดถือวัตถุอาคมทางไสยศาสตร์เป็นที่พึ่งของชีวิต รูปวัตถุที่เขาพกพาบูชาจะมีรูปร่างแปลกๆ เยอะแยะ มีทั้งรูปสัตว์ อวัยวะคน เทพเจ้าในวรรณคดี ของเหล่านี้ศักดิ์สิทธิ์นะครั้นอย่าดูถูกกัน บทจะเหนียวๆ จริงๆ แต่ต้องยึดมั่นถือเคร่งตามที่ครูบาอาจารย์สั่ง เนื่องจากเป็นอาคมจากไสยศาสตร์บวกกับพลังจิตของผู้สร้างและครูบาอาจารย์ของเขาที่ถูกฝึกด้วยมีจิตสมาธิจนใช้พลังจิตได้ แต่

ผู้ใช้วัตถุดอกหมากเหล่านี้ ซึ่งเป็นพลังร้อน น จะสังเกตราศีจะดูไม่ฟ้องใส จิตใจจะร้อนลุ่ม ไม่เยือกเย็นเหมือนพลังพุทธคุณ ถ้ายึดมั่นถือมั่นกับไสยศาสตร์ภายใต้อิทธิฤทธิ์ของครูบาอาจารย์ ระวังถ้าสิ้นชีวิตไป ดวงวิญญาณอาจจะต้องตกเป็นบริวารของผู้มีฤทธิ์ด้านอาคมได้ คือเข้าไปปกป้องคุ้มครองเจ้า เจ้าก็ต้องมาเป็นบริวารเข้า ตอบแทนกันไงครับ

สรุปแล้วเราจะใส่อะไรติดตัวดีนะ ก็บอกได้ว่าเราควรใช้พระเครื่องที่มีบารมี พระพุทธพระธรรมพระสงฆ์ สถิตอยู่ เป็นอันดับแรก รองลงมา ก็ เป็นบารมีพระโพธิสัตว์ รองลงมา ก็คือพลังจากวัตถุที่มีความศักดิ์สิทธิ์โดยธรรมชาติเช่น เหล็กไหล ชนิดต่างๆ รองลงมา ก็คือวัตถุดอกหมากที่ครูบาอาจารย์สร้างขึ้น

แล้วผู้เขียนใส่พระอะไรละ บอกให้ก็ได้ผม ไม่ได้มีพระดั่งๆ ที่เขานิยมกันใส่หรอก ถึงมีก็ไม่ใช่วัตถุที่เขานิยม จะเรียงลำดับให้ดู

1. สมเด็จ กรูวัดพระแก้ว มีบารมีสมเด็จโตปลุกเสก ในองค์บรรจุเหล็กไหลและพระธาตุ (มีคนเขาให้มาจาก กทม.)
2. พระหลวงปู่ทวดเนื้อว่าน พิมพ์กลางปี 2505 (ของพ่อ)
3. พระกรูวัดมหาธาตุ สรรคบุรี เน้นคงกระพันมหาอุดสร้างสมัยอยุธยาตอนต้น
4. หลวงปู่เทพโลกอุดร จากถ้ำวัวแดง พิมพ์อชัญฐานฤทธิ์
5. หลวงปู่สุข พิมพ์สี่เหลี่ยมเนื้อทองเหลืองหลังยันต์ใหญ่กรูวัดดอนตาล
6. พระรอดฝั่งพระธาตุข้าวพระพุทธเจ้าของวัดพระบาทห้วยต้ม อ.ถ้ำปูน
7. เหล็กไหลชิปะขาว ปีกแมลงทับของวัดพุทธไสยวรรค์ อ.อุทัย
8. เหล็กไหลบารมี วัดเขาแร่กายสิทธิ์ อ.โคกสำโรง ลพบุรี
9. รูปพ่อวิษณุเทพ และเจ้าพ่อศาลพระกาฬ (ภาคหนึ่งขององค์นารายณ์)
10. พระคำข้าว กับพระหางหมาก วัดท่าซุง อุทัยธานี
11. องค์ทำว เวสสุวรรณ

เพียบเลยพระและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำคอ แต่ละองค์ไม่ใหญ่คับองค์เล็กๆ ทำไมใส่เยอะจังหรือจะไปรบหรือไงใช่ ครับผมต้องใส่ไว้ทั้งพุทธคุณอาคม และ อิทธิฤทธิ์ เพราะทุกวันนี้ผมต้องเกี่ยวข้องกับวิญญาณทุกวันเลยไปช่วยเขา อาจจะพบนักเลงโตผู้มีฤทธิ์ในโลกวิญญาณ อาจจะพบผู้ทรงอาคมที่มดบังคับวิญญาณ ทำให้ต้องมีหลายอย่างไว้ป้องกันตัว แต่วิธีที่ช่วยได้มากกว่าพระเครื่องและสิ่งศักดิ์ที่ใส่อยู่คือ พยายามประกอบศีล 5 ไว้ให้ดีที่สุด

ปฏิบัติภาวนาเป็นประจำ อุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันอุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่รักษาตัว และที่อยู่ในบ้านทุกวัน ผมแปลกหน่อยคือ ไม่ค่อยสวดมนต์ต่างจากชาวพุทธทั้งหลาย เพราะเสียงสวดมนต์ไม่ว่าในใจหรือออกเสียง จะมีผลร้ายกับวิญญาณทั้งหลายที่ยังลำบาก เขาเดือดร้อน และคำสวดทั้งหลายก็คือ คำสรรเสริญ พุทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ และเป็นคำสอนของชาวพุทธเจ้า ที่ชาวพุทธเราท่องจำสวดต่อกันมา ถ้าเราสวดทุกวัน เข้าใจความหมาย และปฏิบัติตามคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า เยี่ยมมากแต่ ผมไม่เข้าใจภาษาบาลีเลย สวดก็พอได้มั้งแต่รู้สึกตัวเหมือนเราสวดอ่อนวอนทำการสักการะเคารพ แต่เราไม่รู้เรื่องในคำสวดนั้นเลย ผู้เรานำคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ามาปฏิบัติเท่าที่เราทำได้ ผลเลยเลือกทางปฏิบัติแทนการสวดมนต์ ส่วนใครชอบสวด สวดแล้วสบายใจก็ไม่ว่ากันชอบใครชอบมันแต่ขอบอกว่าบุญที่ได้จากการสวดนั้นน้อยมากเทียบกับการปฏิบัติยกเว้นใช้คำสวดนั้นเป็นองค์ภาวนา เพื่อให้จิตสงบอันนี้บุญใหญ่ครับ

เราต้องพระเรื่องราวของขลังอะไร โปรดทราบวัดดุมงคลหลายๆอย่างมี วิญญาณติดตามมากับวัดดุมงคลนั้น ถูกตั้งให้มาเฝ้ารักษาอยู่กับ วัดดุมงคลนั้นๆ เช่น เทวดา, เทพธิดา, ยักษ์, นาค, บางครั้งพบผีคือ สัมภเวสีถูกมนต์ผูกบังคับให้อยู่กับวัดดุมงคลนั้น เขาเหล่านั้นถูกส่งมาทำหน้าที่รักษาอยู่กับวัดดุมงคลนั้นเมื่อคนเรานำวัดดุมงคลนั้นมาติดตัวหรือเอาไว้ในบ้าน , ในรถ ถ้าคนเราไม่ได้ให้บุญเขาเลยเอา แต่กราบไหว้บูชา ขอความช่วยเหลือจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์เขาเหล่านั้นก็ไม่เต็มใจที่จะเข้ามาช่วยคนที่บูชาอยู่ ปล่อยให้พลังออรัลจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นๆ ช่วยเอาเอง แต่ถ้าคนเราอุทิศบุญให้ “ทุกวิญญาณที่รักษาอยู่กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ที่ขามีอยู่ทั้งหมด ” ทุกวัน โอ้โฮ ! รักตายเลย พลังบุญที่เขาเหล่านั้นได้รับ จะเป็นพลังฤทธิ์ของเขาเหล่านั้นด้วย อำนาจการปกป้องคุ้มครองจากเขาเหล่านั้น จะปกป้องคุ้มครองช่วยเหลือเราด้วยความเต็มใจจริงใจอย่างยิ่ง เรียกว่าต่างฝ่ายต่างพึ่งกัน เราอุทิศบุญให้เขาเหล่านั้น เขาก็ตอบแทนด้วยการช่วยเหลือเรา ยุติธรรมคือออก

72. พระปลอม

ปัจจุบันนี้มีบุคคลบางคน เห็นแก่ประโยชน์ที่ได้รับ โดยมีได้คำนึงถึงความผิดถูกบาปกรรม เราจะพบได้ทั่วไปในสังคมปัจจุบันที่โลกเจริญด้วยวัตถุ เงินเป็นสิ่งที่ปรารถนามากที่สุด จะได้มาโดยสุจริต ทุจริต เอาทั้งนั้น

อย่างวงการข้าราชการ ไทย ทั้งข้าราชการการเมือง , ข้าราชการประจำ , ข้าราชการส่วนท้องถิ่น มีบางท่านใช้อำนาจหน้าที่หาประโยชน์รายได้ให้ตรงกับตัวเองทำ ให้ได้มาซึ่งเงินเท่านั้น ท่านผู้อ่านอย่าไปอิจฉาความร่ำรวยที่เขาเป็นอยู่เลย ให้สังเกตดูชีวิต ครอบครัวหาความสุขไม่ได้และบั้นปลายชีวิตจะพบแต่ทุกข์ ต้องใช้เงินที่หามาไม่สุจริตให้หมดไปจากการป่วยหรือลูกหลานหมด ครอบครัวล้มเหลวสารพัดที่จะเกิด ดูภายนอกเหมือนเขาจะมีความสุข แต่ดูลึกๆเกิดจิตใจร้อนสุมทั้งนั้นเพราะบาปที่เขาโกงชาติโกงแผ่นดินบาปหนักมาก

ในโลกวิญญาน องค์พยายมราชท่านบันทึกความผิดมหันตโทษของคนเหล่านั้นไว้หมดทุกคน โทษหรือหนักมากปัจจุบันที่นรกมีราชการหลายท่านถูกเผาด้วยไฟนรกอยู่ ทุกวันนี้ก็ยังเผากันอยู่ ร้อนมากๆ แต่ไม่ตายทรมานมาก เมื่อบาปบรรเทาเบาลงก็ต้องมาเป็นเปรตต่อมาจากเปรตก็มาเป็นอสุรกาย ต่อจากอสุรกายก็มาเป็นสัตว์เดรัจฉานและที่ แน่ๆ เฉพาะกรรมที่โกงชาติโกงแผ่นดินนี้ต้องมาเกิดเป็นสัตว์ที่เป็นอาหารของมนุษย์ เช่น ไก่ เป็ด หมู วัว ปลา ให้คนได้กินเลือดกินเนื้อทดแทนความผิดที่โกงชาติโกงแผ่นดิน ดังนั้นทุกวันนี้ที่เรากินเนื้อสัตว์ อาจเป็นผีโกงชาติโกงแผ่นดินที่มากเกิดให้เรากินก็ได้ อร่อยดีนะครับ

จะเขียนเรื่องพระปลอมด้นเฉไปเรื่องอื่นเสียนี้ เอาที่คนปลอมพระก่อน ที่ผมเคยติดต่อวิญญานของคนที่ปลอมพระหลวงปู่ศุขชาย ปรากฏว่าเขาอยู่ที่นรกขุมลึกไม่รู้ชื่อขุมอะไรแต่บุญมีอาจส่งถึงเขาได้เลย แม้จะขอบารมีพระพุทธรูปองค์ส่งลงไปช่วยก็ไม่สามารถรับได้ เพราะเป็น นรกขุมลึกมากคงอีกหมื่นปีมนุษย์ถึงจะขึ้นมาได้มั้ง ใครที่ปลอมพระเป็นอาชีพโปรดทราบที่ท่านกำลังทำบาปหนักมาก โทษที่ได้รับมากมายเหลือเกินไม่คุ้มเลยกับรายได้ที่ได้รับอยู่

พระปลอมมีความศักดิ์สิทธิ์หรือไม่ ผมพบจากการตรวจพลังพระเครื่อง เช่น

หลวงปู่เทพโล กอดูร ปลอมซัดๆพอตรวจสอบพลังปรากฏว่ามีพลังเท่าองค์แท้ ผมงง ก็ผมรู้ว่าพระของหลวงปู่ เขาทำปลอมขึ้นวางอยู่ที่แผงพระ ผมเห็นเป็นรูปหลวงปู่ใหญ่ ไม่อยากให้กองอยู่อย่างนั้น ก็เลยเหมามาเลยองค์ละ 20 บาท สงสัยมากเลยขอติดต่อกราบเรียนถามหลวงปู่ใหญ่ ท่านตอบว่า ท่านรู้ ว่าเขาทำพระรูปท่านปลอมมาขาย ท่านกลัวคนที่นับถือท่านนำไปติดตัว ท่านเลยแอบไปแผ่พลังลงที่พระปลอมรูปท่านและพิมพ์วังหน้าทั้งหมดที่เขาทำ

หลวงปู่ทวด _____ จริงปลอมพบพลังเท่ากันเลยแสดงว่าท่านแผ่บารมีพระ
โพธิสัตว์ของท่าน ลงในรูปท่านที่คนทำปลอมขึ้น ผมพบรูปขาวดำ ขนาด เล็กห้อยคอ มี
กระจกปิดหน้าหลัง รู้ว่าเขาทำปลอมขึ้นมาขายแต่ภาพเล็กสวยดีซะด้วย เลขชื่อมา 10 บาท
เอง มีขายเป็นกองเลย พอนำมาตรวจสอบพลังก็เท่ากับของแท้ที่มีอยู่ ตรวจออร่าก็พบบารมี
ของท่านเป็นสีขาว เหมือนกันทั้งของแท้ของปลอม อีกองค์คือ หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค
พระเนื้อสีเหลืองพิมพ์สี่สัตว์ชนิดต่างๆ กองขายองค์ละ 10 บาท ลองเอามาดูเล่นพอ
ตรวจสอบพลังเอ๊ะ! ทำไมมีพลังเท่าของจริงเลย แสดงว่าท่านมาลงของท่านเองแน่นอน แต่
ไม่ไปรบกวนถามท่านหรอก พวกของผมเคยขึ้นไปขอเรียนกับปู่ปาน ท่านเป็นโพธิสัตว์อยู่ที่
ชั้นดุสิต ท่านใจดี มีคนที่ถอดจิตขึ้นไปเรียนกับท่านด้วยผมขึ้นไปเรียนท่านเริ่มสอนวิชา
ประวัติศาสตร์ของชาติไทยก่อน โดยแสดงเป็นภาพให้ดูเลย เหมือนดูหนังนั่นแหละแต่ภาพ
นั่นคือเหตุการณ์จริงที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ โดยไม่ต้องฟังท่านมั่ว สร้างเป็นหนังเรื่อง
องค์พระนเรศวรขึ้นมา สร้างดีมากแต่มันไม่เหมือนเหตุการณ์จริงหลายอย่างไม่เหมือนภาพที่
หลวงปู่ปานท่านให้ดูภาพในสงครามไทยพม่าจริงๆ เป็นอย่างไร เห็นหมด พวกผมก็สงสัย
เหมือนกันคิดว่าหลวง ปู่ปานจะสอนสมาธิ อภิญญาให้ กลับมาสอนประวัติศาสตร์ หลวงปู่
คงรู้ว่าพวกผมยังเป็นนักเรียนมัธยมอยู่ เลยสอนประวัติศาสตร์ให้ก่อน เอาละแค่นี้ก็ยิ่งดีได้มี
โอกาสเห็นฉากการรบกันจริงๆ น่ากลัวสยดสยองมากๆ

อีกองค์คือ จตุคามรามเทพ มีคนเอามาให้ตรวจสอบเป็นของปลอมครับแต่ตรวจ จ
แล้วพลังเท่าของแท้ ทุกวัดที่สร้างกันในประเทศไทย ในช่วงปี 2549 – 2550 ดังมากๆ พิธี
ใหญ่เล็กไม่สำคัญ ตรวจพลังดูแล้วพบพลังเทพมีออร่าสีขาว เท่ากันทุกวัด ของปลอมของ
จริงพลังเท่ากันหมด เนื่องจากองค์เทพจตุคามท่านแผ่บารมีลงมา แถมยังมีเทวดารักษา
ประจำอยู่ด้วยทุกองค์

อีกองค์แปลกมากๆ รูปองค์พระเป็นพระขุนแผนกรูปร่างและพิมพ์หลายคู่
เนื้อเป็นเหมือนอิฐปูนๆ ผมได้มาก็ไม่รู้ของจริงของปลอมพอเอามาตรวจพลังที่บ้าน โอ้โฮ !
พลังแรงมาก มีทั้งพระธาตุกับผงเหล็กไหลอยู่ในเนื้อองค์พระแถมมีเทพรักษาประจำองค์
พระด้วย ทีนี้เรื่องละพบเท่าไรหมาเรียบ องค์ละ 10 บาทเอง ได้มาทีละ 50 องค์ บ้าง 30 องค์
บ้าง ผมเอามาทำอะไรหรือ บอกก็ได้ผมไปเข้าพระมาเก็บไว้ที่ห้องพระ และได้เทวดา
ติดตามองค์พระมาเยอะมาก ผมขอให้ท่านมาช่วยงานบุญเก็บวิญญาณซึ่งทุกท่านเต็มใจ
ช่วยงานบุญกันทุกท่านเลย สมาชิกร่วมงานผมเลย มีเพียบเลย นี่คือวิธีหาเทวดาเข้าบ้านครับ

อยู่มาวันหนึ่ง ไปเดินเล่นดูพระตามแฉ่ง ปรากฏว่าพบพระขุนแผนอย่างที่ได้มาเป็นกองเลย คนขายเขบอกที่นี้ของฝีมือผมทำกันเองที่สุพรรณ เอาอิฐเก่าที่อยู่ชยามาทำเป็นพระเอาทราย กับผงเหล็กไหลใส่ไว้ด้วย ทำแล้วฝังดินไว้ 5 ปีจึงขุดขึ้นมาขาย ถ้าพี่เหมาผมขายให้ไม่แพง ผมนี้ขึ้นงงเลย ยัง ใจกันวะก็ตรวจพลังดูตั้งหลายเที่ยวหลายองค์พลังเยี่ยมเลย พระธาตุก็พบผง เหล็กไหลก็พบ เทวดาก็มีตามมาอยู่ด้วยเพียบแล้วนี่หมายความว่า เป็นของปลอม มันยัง ใจกัน วะ อุดสำห้หามาไว้รวม 500 องค์ ปลอมเรียบเลย งง! มาก ไม่ได้คืนนี้ต้องหาคำตอบ

พอตกค่ำ ผมเรียกพวกมานั่งในห้องพระ ขอกราบทูลถามท่านผู้ที่อยู่สูงสุดเบื้องบน ว่าพระที่ผมได้มานี้เป็นอย่างไรกันแน่ ก็ผมได้เทวดามาช่วยงานบุญเพียบเลย ได้รับคำตอบที่ ผมนึกไม่ถึง คือ ท่านผู้ที่อยู่สูงสุดเบื้องบน (ใครที่ฝึกมนิยทธิคงเข้าใจนะครับ ว่าท่านคือใคร เพราะผู้ฝึกมนิยทธิ จะได้รับการสอนจากครูฝึกที่วัดทำซุงให้กำหนดภาพของพระองค์ท่าน ที่มีกายใสสว่างมาก ท่านเป็นผู้เมตตาให้คำตอบผมทุกครั้ง โดยเฉพาะเรื่องการสงเคราะห์ วิญญาณที่ลำบาก ช่วยเคลียร์กรรมแต่ถ้าถามไปแบบโหราศาสตร์ โคนดูทันที ยกเว้นบาง เรื่องที่เป็นสาระ และเป็นประโยชน์ท่านจะเมตตาตอบให้ บางครั้งคำตอบก็เป็นปริศนาให้ เรานำมาคิดเอาเอง เวลาผมสงสัยอะไรผมจะจดใส่กระดาษเอาไว้ เมื่อคำถามมีมากพอ ผมก็ ขออนุญาต กราบทูลถามพระองค์ท่าน ก็ได้รับความกระจ่างในโลกวิญญาณมากมาย โดยผม ขอลถามเพื่อนำคำตอบมาบอกมนุษย์โล กให้รู้เรื่องความเป็นไปของโลกวิญญาณภูมิต่างๆ และเรื่องกรรม ผมถึงต้องเขียนเรื่องอะไรเยอะแยะออกมาให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบนี้แหละ ครับ เวลาเขียนไปถ้าไม่มั่นใจว่าผิดพลาดหรือไม่ผมเองก็ต้องกราบทูลถามอีกครั้ง เพื่อ ป้องกันข้อมูลผิดพลาดจากความจริงในโลกวิญญาณ โดยไม่ เกี่ยวข้องกับตำราเล่มใด) ว้า! นอกเรื่องอีกแล้วนี่อะไรไม่ได้ก็เขียนไปเรื่อยเปื่อย ย้อนกลับมา

พระขุนแผนปลอมนี้ได้รับคำตอบที่นึกไม่ถึงคือ จริงพระเหล่านี้มีผู้ทำปลอม ขึ้นมา แล้วนำไปฝังดินไว้ให้เก่า แต่มีผู้ที่ยิ่งใหญ่มากในโลกทิพย์ท่านหนึ่ง รู้เห็นการ กระทำนี้ ก็กลัวผู้คนจะนำพระปลอมเหล่านี้ไปบูชาติดตัว จึงได้ทำการปลุกเสกพระเหล่านี้ พร้อมนำพระธาตุและเหล็กไหลมาบรรจุไว้ ดังนั้นพระชุดนี้จึงมี พลังความศักดิ์สิทธิ์ดังที่ ตรวจพบ โอ้โฮ! อย่างนี้ก็มีด้วยแปลกมากๆ นอกตำราไปหมดเลย

อีกองค์หนึ่งที่ผมประสพมาแตกต่างออกไปอีกคือ องค์หลวงปู่โต ผมพบที่วัดป่า แคนนาบุญ ลานสัก อุทัยธานี มีผู้นำสมเด็จจวงหน้า มาถวายร่วมสร้างเจดีย์ ผมได้รับพระ หลวงปู่โบราณมาชุดหนึ่ง มีพระสมเด็จเนื้อโลหะ รูปเหมือน หล . โตะ ผังพระธาตุเนื้อผงสี

ชาวกับปะคำที่ทุกเม็ด แคะเป็นรูปพระสัมเด็จพระเจ้า 1 เส้น พอกลับมมาถึงบ้านกลางคืน ก็เลยลองตรวจสอบพลังดูทีละอย่าง รูปเหมือน ลป . โตะกับปะคำ ลป . โตะ ท่านปลุกเสกจริง มีออร่าสีขาวพลังเท่ากับสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิ แต่สมเด็จพระเจ้าโลหะไม่มีพลังเลย คือ เป็นพระปลอมหลงปนเข้ามา ผู้ถวายคองเป็นนักสะสม เก็บไว้แล้วนำมาทำบุญ แบบเดียวกับผมที่นำพระที่มีอยู่ไปทำบุญเพื่อมอบให้ผู้ร่วมสร้างวิหารทาน

เอ! ที่หลวงปู่โบราณท่านก็นำพระสมเด็จพระเจ้าโลหะที่ได้รับบริจาคมามอบให้ญาติโยมที่มาบริจาคเงินร่วมสร้างเจดีย์ โยมได้รับพระปลอมไปเห็นท่าจะไม่ดีแน่ เพราะทุกคนเข้าใจว่าเป็นพระสัมเด็จพระเจ้าของ ลป . โตะ เห็นท่าจะต้องติดต่อกัน หลวงปู่โตเสียแล้ว เดียวท่านเสียชื่อ เพราะความเข้าใจผิดกันก็ไม่รอช้า พวกของผมก็กำหนดจิตขึ้นไปกราบ ลป . โตะ เล่าให้ท่านฟังและขอนิมิตต์แผ่บารมีลงในพระสมเด็จเนื้อโลหะทั้งที่อยู่กับผมและที่อยู่วัดป่าแดนนาบุญด้วย ลป . โตะ ท่านก็เมตตาแผ่บารมีของท่านลงมาที่ พระสมเด็จเนื้อโลหะให้ประมาณ 5 วินาที เป็นอันเสร็จเรียบร้อย พอตรวจสอบพลังดูอีกครั้ง ปรากฏพลังในองค์พระสมเด็จเนื้อโลหะ มีพลังและแสงออร่าเท่ากับสมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิเลย แปลกดีนะครับ

ส่วนพระปลอมที่คนทำขึ้นอีกหลายพิมพ์ ผมยังไม่เคยตรวจสอบดูก็อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงๆ อย่างนี้ก็ได้ คือ ปลอมแต่มีพลังทำของจริงแต่พิมพ์ไหนบ้าง ผมยังไม่รู้และคิดว่าไม่ใช่ภาระที่จะต้องไปตรวจสอบ ปลดปล่อยไปตามเรื่องที่ดีควรจะเป็นก็แล้วกัน

ดังนั้นท่านใดที่มีพระปลอมหรือรูปเทพที่เคารพที่มีคนทำปลอมขึ้นอย่างกระทำการใดที่ลบหลู่รูปนั้นนะครับ ผู้อยู่ในโลกทิพย์เขาจะเห็น อาจจะเกิดภัยขึ้นได้ และถ้าเป็นรูปของพระพุทธเจ้า, พระอรหันต์, พระอริยเจ้า จะเกิดบาปกรรมในการลบหลู่ศาสนาเข้า บางครั้งผมเห็นรูปพระตามหนังสือพิมพ์ หล่นอยู่ที่พื้นในตลาด คนเดินเหยียบไปเหยียบมาโดยไม่สนใจว่านั่นรูปพระพุทธรูปเจ้านะ กราบ ไหว้เคารพนับถือ ท่านเพราะเราเป็นชาวพุทธเหยียบเข้าไปได้อย่างไร ผมเห็นต้องรีบเก็บ บางทีห่อของด้วยกระดาษที่มีรูปพระ ผมต้องเอาออกเก็บไว้ ไม่กล้าทิ้งขยะ ทำไมชาวพุทธทำอย่างนี้ก็ไม่รู้ รู้สึกว่าชาวพุทธเราจำนวนมากเสื่อมจากพุทธศาสนา แต่ศาสนาไม่ได้เสื่อม คำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังคงอยู่แต่คนยุคนี้อยู่ในวัตถุนิยม จิตใจไกล จากคำสอนของพระพุทธองค์มากขึ้นเรื่อย เหลือเพียงคนบางส่วน ที่ยังดำเนินตามรอยพระพุทธองค์

73. พุทธศาสนาอายุ 5,000 ปี

ที่เราท่านทราบกันมาว่าอายุของพระพุทธศาสนา 5,000 ปี นั้นจริงแต่ที่ละเอียดลงไปอีก คือ อายุของพระพุทธศาสนาจริงๆ 2,500 ปี ส่วนหลังอีก 2,500 ปี นั้น เป็นช่วงที่เทพพรหมขอไว้ต่อองค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังนั้นช่วงหลังถึงพุทธกาล จึงมีเหตุการณ์ต่างๆ ที่ไม่ดีมากมาย คนเองก็เสื่อมจากพระศาสนาไปมาก เทพพรหมจาก เบื้องบนต้องลงมาทำหน้าที่ปกป้องพระศาสนาให้ครบ 5,000 ปี จะเห็นได้ว่า มีวัตถุที่มีความศักดิ์สิทธิ์ในตัวเองตามธรรมชาติที่เทพพรหมรักษาไว้ถูกค้นพบได้ง่ายขึ้น เพราะเทพพรหมต้องการให้คนในเขตพุทธศาสนามีไว้ป้องกันตัวจากภัยพิบัติและสงคราม เช่น เหล็กไหลชนิดต่างๆ มีถูกค้นพบมากมายหาง่าย ซึ่งเมื่อก่อนถือเป็นของหายากมาก ยังมีวัตถุชนิดอื่นๆ อีก เช่น คต, อุกามณี, พระธาตุสามารถพระศาสนาให้ครบ 5,000 ปี

ยังมีอีกคือกลุ่มคณะบรมครูหลวงปู่เทพโลกอุดร ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 5 องค์ ก็พยายามช่วยโลกมนุษย์ในเขตพระพุทธศาสนาแถบสุวรรณภูมิ โดยการช่วยสอนสมาธิ การฝึกจิต วิปัสสนา ช่วยปกป้องภัยพิบัติต่างๆ เท่าที่ทำได้โดยไม่เกินกฎแห่งกรรมของมนุษย์ ปัจจุบันมีผู้ถอดกายทิพย์ได้ไปเรียนกับหลวงปู่ใหญ่ในป่าแห่งหนึ่งที่ไหนไม่รู้ คือ ถอดออกจากร่างปู่กำหนดจิตไปถึงป่าแห่งนั้นเลย ไม่รู้ว่า อยู่ที่ไหนหรือคนละมิติก็ได้ มีหลายท่านที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบันนี้หลายคน ทั้งพระและฆราวาสเขาไปเรียนกันอยู่คนทั่วไป ที่เคารพนับถือหลวงปู่ใหญ่มุ่งแต่จะหาภยันตรายที่ท่านไม่พบหรือกลัว ท่านจะมาพบเฉพาะคนที่ปฏิบัติธรรมเท่านั้น และไม่ใช่ว่าพวกเขาเล่นพลังจิตและอาคมด้วย ท่านพบเฉพาะผู้ฝึกจิตไปในด้านโลกุตรเท่านั้น ถ้าใครอยากพบท่านก็ต้องเร่งปฏิบัติธรรม และอธิษฐานถึงท่าน ก็อาจมีสิทธิ์พบหลวงปู่ใหญ่ได้

ยังมีอีกคือพระโพธิสัตว์ ประเทศไทยมีพระอริยเจ้าหลายท่านที่บำเพ็ญบารมีเพื่อพุทธภูมิ คือเป็นพระพุทธเจ้าในอนาคต ท่านที่ละสังขารไปแล้วไปสถิตย์อยู่สวรรค์ชั้นดุสิต เมื่อในเขตของพระพุทธศาสนาเกิดภัยพิบัติต่างๆ ท่านเหล่านั้นกำลังสร้างบารมีก็พยายามช่วยชาวพุทธให้พ้นจากภัยพิบัติหรือจากหนักเป็นเบา แต่ก็ช่วยได้ไม่เกินกฎแห่งกรรม พระโพธิสัตว์ที่เราเคารพนับถือกันมาก เช่น หลวงปู่ทวด หลวงปู่ปาน หลวงปู่ควัดสะแก เจ้าแม่กวนอิม ท่านเหล่านี้ต่างก็ช่วยมนุษย์ในเขตพระพุทธศาสนาอยู่ตลอดเวลา ทั้งที่คนเรารู้และไม่รู้ ท่านก็ช่วยสงเคราะห์

ในปัจจุบันภัยพิบัติทางธรรมชาติ จะมากขึ้นและเป็นอันตรายต่อมนุษย์มากขึ้น ภัยพิบัติเหล่านี้ก็มาจากกรรมชั่วที่มนุษย์สร้างขึ้น ถ้ามนุษย์สร้างกันแต่กรรมชั่วกันเป็นส่วน

ใหญ่ การสร้างกุศลกรรมมีน้อย วิบากกรรมจากความชั่วทั้งในอดีตและในปัจจุบันชาติจะเสริมพลังกัน ตอบสนองมนุษย์โดยที่พลังของกุศลกรรมมีอาจต้านได้เลย ถึงแม้เทพพรหม จะพยายามช่วยแต่หลักใหญ่ก็คือมนุษย์เองดี อดประพฤติตัวตามคำสอนของพุทธศาสนา สร้างกุศลความดีให้มาก จนวิบากกุศลกรรมตามไม่ทัน และได้พลังช่วยจากเทพพรหมอีก ทางหนึ่ง มนุษย์เหล่านั้นก็จะพ้นจากภัยพิบัติที่กำลังเกิดขึ้นอีกไม่นานครับ

หลวงปู่ทองทิพย์ วัดสีดารามลักษณะ ที่จังหวัดหนองคาย ท่านเร่งลูกศิษย์ ให้รีบ ปฏิบัติกันมาก ๆ เพื่อหนีภัยพิบัติที่กำลังมา ไม่ใช่หนีความตายนะครับ เป็นการหนีการเกิด ครับ เมื่อสิ้นชีวิตจะได้ไปเกิดเบื้องบนตามกำลังบุญของแต่ละคน เป็นเวลายาวนานจนกว่า โลกจะสงบมีแต่ความสุขประมาณ 10,000 ปีข้างหน้าค่อยลงมาเกิด แต่ตอนนั้นว่างศาสนา นะครับ จะมีเฉพาะพระปัจเจกพระพุทธเจ้า แต่ก็ยังดี หรือโน่นรอไปเกิดยุคพระศรีอารีย เมตไตรยเลย ไม่ค่อยแน่ใจเท่าไรรู้สึกประมาณ 1 ล้านปีข้างหน้า

ดังนั้นเราต้องพยายามฝึกสมาธิให้ชำนาญ ถ้าตอนจิตจะหลุดจากร่างเพราะ หมดอายุ รีบเข้าญาณสมาธิให้สูงสุดเท่าที่ทำได้ ผู้ นั้นจะไปเกิดเป็นพรหมทันที ลองดูซิ ครับ สามารถมีอายุอยู่ชั้นพรหมได้เป็นล้านๆ ปีมนุษย์ อาจจะทำปฏิบัติข้างบนจนได้สำเร็จ พระอรหันต์ไปพระนิพพานเลย แต่ถ้ายังไม่สำเร็จก็อธิษฐานลงมาเกิดในยุคพระศรีอารีย เมตไตรย ถ้าบารมีเต็มพอท่านเทศน์คนเดียว กำหนดจิตคิดตามก็สามารถไปสำเร็จในยุคนั้น ได้ อ่านไปเชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็ได้ ให้ใช้ปัญญาพิจารณาให้ดี ผมไม่เก่งนะจะบอกให้

เคยอ่านเคยฟังพุทธประวัติใหม่ครับ ที่พระพุทธเจ้าท่านเทศน์คนเดียวผู้ฟัง สำเร็จเป็น พระอรหันต์เลย ผู้ที่ฟังเทศน์จากพระพุทธองค์เพียงครั้งเดียวแล้วสำเร็จเป็น พระอรหันต์ ท่านเหล่านั้น บำเพ็ญบารมีจนเกือบเต็มแล้ว พอฟังเทศน์เพียงครั้งเดียวก็บรรลุ อรหัตผล ส่วนคนทั่วไปยังบำเพ็ญบารมีได้เพียงน้อยนิด ต่อให้ฟังเทศน์จากพระพุทธองค์ สัก 100 ครั้งก็ยังบรรลุอรหันต์ไม่ได้ บุญบารมีต้องสั่งสมให้มากกว่านี้ ถ้าเราไม่หมั่นสร้าง สมบารมีจากทาน ศีล ภาวนา ด้วยตัวเราเอง จะเห็นว่าพระอรหันต์ในเมืองไทยที่ท่านเป็น พระอรหันต์ จนกระดุกเป็นพระธาตุมีพบเห็นอยู่ แสดงว่าอดีตชาติท่านสั่งสมบุญบารมี ประกอบด้วยทาน ศีล ภาวนา มาแล้ว กเลยเต็มแล้ว การปฏิบัติของท่านจึงไปถึงซึ่งพระ นิพพานเป็นภาษาบาลีว่า นิพพานะปัจจโยโหตุ ท่าน บ่นเข้าไปบ่นเข้าไป ถ้าไม่ลงมือปฏิบัติ ไม่ได้ก้าวเดิน จะถึงนิพพานได้อย่างไร

มีคำกล่าวของหลวงปู่โต ที่พบในอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับบุญบารมี ผมประทับใจมาก ขอยกเอาคำเทศน์ของหลวงปู่โตมาเขียนดังนี้

“บุญเราไม่เคยสร้าง ใครที่ไหนจะมาช่วยเจ้า”

“ลูกเอ๊ย ก่อนที่จะเที่ยวไปขอบารมีหลวงพ่อก็คิด เจ้าต้องมีทุนของตัวเอง คือ บารมีของตนลงทุนไปก่อน เมื่อบารมีของเจ้าไม่พอจึงค่อยขอยืมบารมีคนอื่นมาช่วย มิฉะนั้นเจ้าจะเอาตัวไม่รอด เพราะหนี้สินในบุญบารมีที่เที่ยวไปยืมเขามาจนล้น นตัว เมื่อทำบุญทำกุศลได้บารมีมา ก็ต้องเอาไปผ่อนใช้หนี้เขาจนหมด ไม่มีอะไรเหลือติดตัว แล้วเจ้าจะมีอะไรไว้ภพหน้า หมั่นสร้างบารมีไว้แล้วฟ้าดินจะช่วยเอง”

“จงจำไว้นะ ...เมื่อยังไม่ถึงเวลา เทพเจ้าองค์ใดจะคิดช่วยเจ้าไม่ได้ ...ครั้นถึงเวลา ทัวฟ้าจบดินก็ต้านเจ้าไม่อยู่ ...จงอย่าไปเร่งเทวดาฟ้าดิน เมื่อบุญเราไม่เคยสร้างไว้เลย จะมีใครที่ไหนมาช่วยเจ้า”

เป็นไงครับคำเทศนาของหลวงปู่โต ประทับใจจริงๆ อ่านแล้วต้องคิด คิดแล้วต้องทำ รีบทำซะ อายุเราจะหมดวันไหนก็ไม่รู้ คนเราไม่ใช่ต้องแก่จึงจะตายเสมอไป เราทำบุญบารมีเอาไว้เอง ดีกว่าไปรอใครเขาทำให้ จริงมั๊ยครับ!

74. ทำไมคนไม่ยอมเข้าวัด

ทุกวันนี้ชาวพุทธเราเข้าวัดน้อยลงมาก การปฏิบัติกิจที่เกี่ยวกับพระศาสนา น้อยลงมากจริงๆ ศาสนาที่มีการปฏิบัติเคร่งครัดมากจนตนเองต้องขอขมาเขยคือศาสนาอิสลาม เขามีการละหมาดวันละ 5 ครั้ง มีการถือศีลอด ชาวพุทธเราส่วนใหญ่ไม่เอาเลย เกือบจะไม่รู้เรื่องอะไรเลยเกี่ยวกับพุทธศาสนาที่ตัวเองนับถือ ผู้ที่นับถือศาสนาพุทธ ผมขอแบ่งเป็น 2 กลุ่มเพื่อหาสาเหตุว่าทำไมคนไม่ยอมเข้าวัด

1. นักบวช คือ พระภิกษุ, สามเณร, แม่ชี

2. พุทธศาสนิกชน ก็คือคนที่บอกว่าตัวเองนับถือ ศาสนาพุทธ ระบุอยู่ในทะเบียนบ้าน เริ่มจากนับถือตามบรรพบุรุษต่อๆ กันมา ส่วนศรัทธาปฏิบัติก็มีมากน้อย หรือไม่มีแตกต่างกันไป

1. นักบวช

พระภิกษุในพระพุทธศาสนาที่พบเห็นในวัดต่างๆ ถ้ามองอย่างพิจารณา หลายท่านคงเห็นว่า พระภิกษุจำนวนมากท่านมีการดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ไม่ต่างจาก

ชาวบ้าน มองในกฎ กติกา เครื่องใช้ไฟฟ้าอำนวยความสะดวกและเพื่อความบันเทิง ก็ไม่ผิดจาก บ้านคนธรรมดา พิจารณาการปฏิบัติตัวเองท่านก็ไม่ต่างจากคนธรรมดา โลก โกรธ หลง รากะ เพียบเลย ยิ่งคนที่อยู่ใกล้วัดยิ่งเห็นมาก ทำเอาเด็กนับถือเด็กทำบุญเลย ยิ่งบางองค์พอ เรามองดูภายในกฎที่ท่าน ทั้งพระพุทธรูป เทพเจ้า ฤๅษี รูปสัตว์ ตั้งเต็มไปหมด ลูกประจำ ขันหรืออ่างน้ำมนต์ เอ! นี่หรือภิกษุที่บวชเพื่อหาทางหลุดพ้นจากวัฏสงสาร หรืออาจารย์ ไสยศาสตร์ในคราบนักบวชแน่ ดูแล้วมันไม่ใช่ทางที่พระพุทธเจ้าท่านสอน นี่นา หลายองค์ เล่นพระ เครื่องรางของขลัง สักหมึกคำทั้งตัว คล้องปะคำพวงใหญ่ๆ เห็นแล้วน่ากลัว มากกว่าน่านับถือ

มองดูโดยทั่วๆ ไปแล้ว เราจะพบพระภิกษุที่ประพฤตินอกวินัยคือศีล 227 ข้อ กันมากจนเป็นปกติแล้ว ทั้งๆที่พระภิกษุต้องลงโบสถ์ฟังปาติโมกข์กันเป็นประจำ แต่เป็นการไปฟังกันตามธรรมเนียมระเบียบที่ต้องปฏิบัติ องค์ที่สวดความจำเยี่ยมมากสวดยาว เหยียดเลย ภิกษุที่นั่งพนมมือฟัง ก็นั่งรอให้สวดเส ่ ร็จเป็นอันหมดภารกิจ ดู แล้วไม่ได้ ประโยชน์อะไรเลย ผู้ให้พระทุกองค์อ่านศีล 227 ข้อคังๆ พร้อมๆ กันเป็นภาษาไทยจะได้ จำได้ว่า ศีล 227 ข้อมีอะไรบ้างที่ควรละเว้น ศีลจะได้บกร่องน้อยที่สุด เพราะศีลเป็นสิ่งที่ ทำให้พระภิกษุบริสุทธิ์

ด้วยเหตุจากการประพฤติปฏิบัติตัวเองภิกษุและนักบวชในพุทธศาสนา จำนวนมาก บกพร่อง จนทำให้พุทธศาสนิกชนหมดศรัทธาต่อพระศาสนา ดังนั้น ผู้ที่ทำให้คนเราเสื่อมจากพระศาสนามากที่สุด ก็คือภิกษุนั่นเอง

บาปไปหมดรับถ้าผมจะตำหนิภิกษุ ผมพิจารณาแล้วคือผมไม่ได้ตำหนิภิกษุที่ มุ่งมั่นประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยเลย ท่านเหล่านั้นคือผู้ที่จะดำรงพระพุทธศาสนา ดำรงคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดำเนินรอยตามบาทพระพุทธรองค์เพื่อไปสู่พระ นิพพาน แต่จำนวนของภิกษุที่เป็นพุทธบุตรนี้มีจำนวนน้อย เราต้องพิจารณาเสาะหาให้ดี จะพบท่านเหล่านั้นแอบปฏิบัติของท่านเงิบๆ ไม่ประกาศตัว ปกปิดความเป็นพระอรหันต์เจ้า เอาไว้มิดชิด พระภิกษุเหล่านี้คือเนื่อนาบุญของชาวพุทธที่ต้องเสาะหา เพื่อรับคำสอนของ ท่านนำมาปฏิบัติ

ส่วนผู้ประกอบอาชีพนักบวช คือภิกษุทุศีล ท่านเหล่านี้ผมไม่นับถือ เพราะ นี่แหละผู้ทำลายศาสนาพุทธตัวจริงเสียงจริงละ ะ เราอย่ามองภิกษุเพียงโกนหัว ห่มเหลือง

สวด 7 ตำนานได้ เราต้องพิจารณาถึงศีล สมาธิ ปัญญาของท่านว่ามีไหม ควรแก่การเคารพกราบไหว้ไหม อย่าเมานบุญเห็นเลื่องๆ ก็ถือว่าพระ คูดีๆ ก่อนจะทำบุญ

เมื่อปีพ.ศ. 2548 ผมได้มีโอกาสบวช 5 วัน เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ได้ไปบวชที่วัดแห่งหนึ่ง ได้พูดคุยกับพระวิทยากรที่มาอบรมธรรมะให้พระบวชใหม่ 60 รูป เป็นการคุยส่วนตัวท่านสงสัยว่าทำไมคนไม่ค่อยเข้าวัดท่าน ทำไมคนเขาไปวัดเขาสารพัดดี วัดหนองทาระภู วัดท่าซุง ที่วัดท่านจะมีคนมาที่วันพระหรือมางานศพ รู้สึกว่าพระวิทยากรท่านเป็นมหาปริยัญ พิจารณาคุณท่านเป็นพระดีมีความตั้งใจในการสอนธรรมะมาก ตัวผมในฐานะพระบวชใหม่นักธรรมตรีก็ไม่เคยเรียนแต่ประสบการณ์เพียงจากการปฏิบัติและศึกษาจากหนังสือที่เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา

ผมขออนุญาตท่านเฉลยความสงสัยนี้ตามความรู้แบบฆราวาสดังนี้

“วัดท่านไม่มีจุดขายครับ” ส่วนวัดที่คนไปกันมากเพราะเขามีจุดขาย

1. วัดหนองทาระภู ชาวบ้านเขาเรียกว่าวัดหลวงปู่ฤๅษิตาไฟ คนไปกันเพียบทุกวันเลย เขาไปดูดวง ขอหวย เป็นหลัก นี่คือนักจุดขายหลักของวัด ใช้ฤๅษีของพรหมฤๅษีที่ส่งกระแสลงมาที่ท่านเจ้าอาวาส สงเคราะห์ผู้คน ยิ่งใกล้วันหวยออกคนเยอะมาก ฤๅษีแบบนี้วัดท่านไม่มีใช้ใหม่ครับ คนเขาก็ไม่รู้จะเข้าไปทำไมที่วัดท่าน

2. วัดเขาสารพัดดี

- สภาพวัดเป็นภูเขา วัดได้สร้างโบสถ์ไว้บนยอดเขา มีทางรถขึ้นไปข้างบน มีเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เลี้ยงกวางเก่งไว้มาก สภาพป่าสมบูรณ์ดี จัดกุฏิกรรมฐานไว้รอบๆ ภูเขาคูดีมาก นี่คือนักจุดขายแรก

- วัดนี้มีการสอนปฏิบัติธรรม ใครก็ได้ถ้าต้องการปฏิบัติธรรมขอให้ปฏิบัติตามกฏระเบียบของวัด เข้มเขี้ยยินดีต้อนรับ มีที่พักพร้อมอาหารฟรี หลวงพ่อสำรวม ท่านเทศน์สอนธรรมะปฏิบัติเก่งเสียด้วย คนที่มุ่งทางปฏิบัติธรรมก็มุ่งมาที่วัดเขาสารพัดดี ได้ทั้งธรรมชาติ และธรรมะปฏิบัตินี่คือจุดขายที่สอง

ส่วน วัดท่านขาดธรรมชาติเพราะเป็นวัดในหมู่บ้าน ท่านต้องปลูกต้นไม้ให้ร่มเย็นและจัดการสอนธรรมะที่ชาวบ้านใกล้วัดปฏิบัติตามได้ก่อน ปากของคนจะเป็นผู้โฆษณาเอง

3. วัดท่าซุง หลวงปู่ฤๅษีท่านมีทั้งฤทธิ์และธรรมะ ท่านสร้างสิ่งก่อสร้างมากมาย เพื่อเป็นเนืองนิตย์แก่พุทธศาสนิกชน

- สิ่งก่อสร้างที่สวยงาม คือวิหาร 100 เมตร วิหารสมเด็จพระสังฆราช ปราสาททองคำ ฯลฯ สิ่งสวยงามเหล่านี้ผู้คนจึงมาชมกันมาก
- หนังสือ เทป CD VCD ธรรมะคำสอนที่หลวงปู่ฤๅษีท่านเทศน์สอนมีอยู่มากมาย อีกทั้งวัดอุ้มงคลหลายรายการที่ศาลารับแขก
- หนทางทำบุญใหญ่คือ สังฆทานที่สมบูรณ์แบบเพราะมีพระพุทธรูปด้วย ยังบุญเหรียญทองอีก

เห็นมั๊ยครับวัดท่านไม่มี ที่นี้ถ้าจะให้คนเข้าวัดท่านก็ไม่ยาก แต่ท่านต้องมีสิ่งที่คุณเขาต้องการก่อน จะมีคนเข้าวัดท่านแน่ อันดับแรกคนเขาชอบฤทธิ์ ท่านต้องมีฤทธิ์ก่อน ฤทธิ์ที่ผมพูดนี้ต้องอยู่ในกรอบของพระวินัย ท่านเป็นมหาเปรียญชาวบ้านเขาไม่สนใจหรอก แต่เรื่องที่ชาวบ้านเขาสนใจ เช่น พ่อเขาตา ยไปแล้วอยู่ที่ไหน ลำบากไหม ตอนนี้เขาเจ็บป่วยมีเคราะห์ ท่านช่วยได้ไหม ท่านก็เคยเรียนเคยฝึกปฏิบัติสมาธิ หรือสมถกรรมฐานมา ท่านลองฝึกให้เต็มที่จนเห็นโลกวิญญูณสิ ถ้าท่านเห็นจริงรู้จริง ท่านสงเคราะห์ญาติโยมได้ โดยไม่ผิดวินัยการแสดงฤทธิ์แบบนี้ ญาติโยมเขาชอบเพราะท่านมีฤทธิ์เป็นกุศโลบายดึงคนเข้ามาหาท่านได้แล้ว

อันดับที่สอง เมื่อมีคนมาติดฤทธิ์ท่าน เข้ามาวัดท่าน กุศโลบายในกา รสอนธรรมะ ชาวบ้านเขาฟังเรื่องศีล สมาธิ ปัญญาไม่เข้าใจหรอก เราต้องฝึกเขาให้สัมผัสกับโลกวิญญูณก่อน เพื่อให้รู้ว่าโลกวิญญูณมีจริง นรกสวรรค์มีจริง ส่วนจะใช้การฝึกวิธีใดก็ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ถนัด เช่น มโนมยิทธิ สัมมาอรหัง พุทโธ หรือวิธีอื่นๆ คือการ ปรับกระแสคลื่นจิตให้ละเอียด จนวิญญูณเขาสามารถติดต่อกับมนุษย์ได้ ขึ้นอยู่กับว่าผู้ที่เขาจะติดต่อด้วยจิตขณะปฏิบัติ ละเอียดขนาดไหน อาจจะ รับสัมผัสทางผิวหนัง เกิดขนลุก วาบวาบ หูได้ยินเสียงวิ้งๆ มีอาการตึงที่ท้ายทอย หรือได้ยินเป็นเสียงพูด หรือเห็นเป็นรูปร่างเลย พูดคุยกันได้ ก็แล้วแต่ความละเอียดของจิตของผู้ปฏิบัติ คนแต่ละคนมีบุญปฏิบัติแต่อดิศาตติมาไม่เท่ากัน ถ้าคนใดเขาเคยปฏิบัติสมาธิได้มาก่อนแต่อดิศาตติ เขาจะประสบความสำเร็จติดต่อกับโลกวิญญูณได้รวดเร็ว บุคคลที่ปฏิบัติได้เขาจะเป็นผู้โฆษณาการสอนของท่านให้เอง ท่านเองก็ต้องวางแผนกุศโลบายการสอนให้เหมาะสมเอง เช่น

- พิสูจน์โลกวิญญูณ นรก สวรรค์

- ไปดูคนที่คิดศึลข้อต่างๆ ที่นรกว่าถุกกลงโทษอย่างไร
- ไปดูสวรรค์ชั้นต่างๆ ว่าที่เขามีความสุขเพราะเขาได้รับบุญตอนไหน
- วิธีการอุทิศบุญ การกรวดน้ำ วิญญูณเขาได้รับบุญตอนไหน

ขอเพียงท่านเท่านั้น เมื่อมีบางคนทำได้บอกต่อๆ กันไป รับรองวัดท่านงานหนักแน่ มีผู้เข้ามาขอรับการสอนมากมาย ท่านจะทำไหวไหมล่ะครับ พอนะครับ เขียนเรื่องพระมาก เพื่อพลาดเดี่ยวมบาบ เปลี่ยนเรื่องดีกว่า

2. พุทธศาสนิกชน

ก็คือประชาชนชาวพุทธเรานี้แหละ มี อยู่ในเขตสุวรรณภูมิมากที่สุด แต่ทุกวันนี้เรามากจะเอาพิธีกรรมของ พราหมณ์มาปนกับพิธีการของพุทธกันมากจนแยกไม่ออก สังเกตได้จากวัตถุมงคลที่คล้องคอกันอยู่ ประกอบด้วยเลขยันต์ อาคม พุทธมนต์ปนกันไปหมด วัตถุมงคลเหล่านั้นมีพลังจริงปกป้องคุ้มครองได้ในระดับหนึ่ง คือไม่เกินกฎแห่งกรรม

ทุกวันนี้ผู้คนมีจำนวนมากขึ้น การทำมาหากินก็วุ่นวายไปหมด การยึดติดกับวัตถุมุมิมาก จิตใจที่ต้องรีบเร่งทำมาหากิน จนความเห็นแก่ตัวมีมากขึ้น ชาวพุทธเราเดี๋ยวนี จิตใจจึงแปรไปตามกระแสโลกและสังคมที่เสื่อมทรามลงไป การนับถือพุทธจะมุ่งไปที่ ผู้มีฤทธิ์มีเดชเสียส่วนมาก ครูบาอาจารย์ท่านใดมีพลังจิตแก่กล้าแสดงฤทธิ์ต่างๆ ได้ ผู้คนจะรุมเข้าไปที่วัดท่านจนวุ่นวายไปหมด เพราะคนเราเดี๋ยวนีขาดที่พึ่งทางจิตใจ

วัดใดพระท่านมุ่งปฏิบัติธรรม สอนธรรมะ ศิล สมาธิ ปัญญา ผู้ คนที่ยึดติดกับวัตถุพึ่งเท่าไรก็รับธรรมะของพระพุทธองค์ไม่ได้ มันเลยหัวไปหมด ผู้คนชาวพุทธที่เข้าไปรับฟังธรรมะจึงมีเพียงจำนวนน้อย คือกลุ่มผู้มุ่งเดินตามรอยบาทพระพุทธองค์ท่านั้น

อีกหลายๆ คนมุ่งยึดถือเทพเป็นที่พึ่งแทนพระพุทธองค์ บางคนยึดถือวัตถุลง อาคมทางไสยศาสตร์เป็นที่พึ่ง พรวนแปรกันไปใหญ่แล้ว

ชาวพุทธทั้งหลาย เคยได้ยินได้ฟังเรื่องโลกหลังความตายในคำสอนของพุทธ ศาสนา แต่เขาไม่เชื่อ ทำให้ความสนใจในการสร้างคุณดีจึงน้อยลง ทำดีมันทำยาก มั น ฝืนกับกระแสกิเลส การเข้าวัดทำบุญทำทาน ถือศึล ปฏิบัติธรรม ในสายตาของคนทีหัว สมัยใหม่จึงเป็นเรื่องคร่ำครึโบราณ เป็นเรื่องของคนงมงาย

ผู้คนที่เขายึดติดกับวัตถุและกิเลส เข้ามักจะไม่เชื่อเรื่องโลกวิญญูณ ไม่เชื่อ เรื่องกฎแห่งกรรม ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ชั่วร้ายมีให้เห็นจริงด้วยซิ ผมเคยทำคนที่ไม่

เชื่อว่าผีมีจริง จะลองพิสูจน์ใหม่ละพ่อนักวิทยาศาสตร์ เอาใหม่ จะเอาวิธีไหนให้ลองเลือก
ดู

1. เวลาหกทุ่ม ผมจะเอากระดาษปากกาไปวางที่เมรุเผาศพ แล้วให้คนที่ไม่
เชื่อว่าผีมีจริงไปเซ็นชื่อคนเดียวเอาใหม่ เดียวผมจะประกาศว่าวิญญาณได้ออกมาปรากฏให้
คนๆ นี้เห็นได้ผมจะสังฆทานให้ ผมไม่พบว่าใครกล้าลอง ตัวผมเข้าไปข้างกระดาษปากกา
ที่เมรุได้ เพราะผมเดินแจกบุญอุทิศไป ทำให้มีแต่พวกเป็นมิตรทั้งนั้น รับรองผมปลอดภัย
แน่

2. ที่ศาลไหนที่ได้ข่าวว่าศักดิ์สิทธิ์ พวงมาลัยเต็มเลย คนที่ไม่เชื่อกล้าไปนอน
เล่นใกล้ๆ ศาลเวลากลางคืน “เอาใหม่” คำตอบ “ไม่เอา”

3. ตามบ้านงานศพหรืองานศพที่วัด พอพระสวดศพเรียบร้อยแล้ว ขอแรง
นอนเฝ้าศพหน่อยได้ไหม คำตอบ “ไม่เอา”

ผมพบแต่คนปากกล้าขาสั่น พอเอาจริงไม่กล้าพิสูจน์ เพราะในเบื้องลึกในใจ
เชื่อว่าผีมีจริงแต่ปากแข็ง ยกเว้นคนที่จิตแข็งมากๆ หรือคนที่ทำงานเกี่ยวกับศพ เช่น
สัปเหร่อที่เคยชิน ถ้าจิตไม่ตกไม่กลัว ผีก็ทำอะไรไม่ได้เช่นกัน

เขียนไปเขียนมาเจอไปเรื่องผีเสียนี้ ขอสรุปเรื่องพุทธศาสนิกชนจำนวนมาก
ปัจจุบันนี้ มัววุ่นวายกับการทำมาหากิน ความสนใจเรื่องทาน ศีล ภาวนา น้อยลงมาก ไม่
เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมและโลกวิญญาณ ความสนใจในการเข้าวัดทำบุญทำทานจึงน้อยลง
มาก เพราะไปทำบุญสิ้นเปลืองเงินทองแล้วไม่เห็นได้อะไรตอบแทนกลับคืนมาเลย

ผมเคยคุยกันเล่นๆ กับคนที่เขาไม่รู้เรื่องอะไรเลยทั้งเรื่องพุทธศาสนาและโลก
วิญญาณ คือทำมาหากินไปวันๆ ดำรงชีวิตไขว่คว้าหาความสุขตามที่กิเลสมันบงการ ขอ
สมมุติชื่อว่า “หนุ่ม”

หนุ่ม : พี่วันนี้ผมขออนุญาตไปงานศพหน่อย เพื่อนมันขับรถไปคว่ำ
ตาย

ผม : ก็ไปซิ เพื่อนอายุเท่าไรละ

หนุ่ม : อายุ 27 ปีครับ ยังไม่แก่ไม่น่าตายเลย

ผม : อ้าว! หนุ่มคนจะตายต้องแก่ก่อนหรือ แล้วหนุ่มเคยได้ยินข่าว
ว่าเด็กตายใหม่ละ

หนุ่ม : เคยครับ ก็พวกวัยรุ่นที่ขับรถมอเตอร์ไซด์ เห็นตายกันบ่อย

- ผม : เออ! แล้วผมกับหนุ่มนี้เราต้องแก้ก่อนไหมถึงจะตาย
- หนุ่ม : ไม่รู้สิ คงแล้วแต่บุญแต่กรรมมัง
- ผม : หนุ่ม เชื่อเรื่องบุญเรื่องบาปด้วยหรือ
- หนุ่ม : ก็เห็นคนแก้แล้วก็พระพุทไ้ให้ฟัง หนังสือก็เคยได้อ่าน แต่ผมก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่าจริงหรือไม่จริง
- ผม : สมมุตินะไม่ได้แข่ง ทุกคนต้องตายแน่นอน เอาละสมมุติว่าหนุ่มตาย ตายแล้วจบไหมคือสูญสิ้นไปเลยจากโลกนี้
- หนุ่ม : ไม่รู้สิ ผมเองก็ไม่รู้เรื่อง เคยได้ยินเรื่องวิญญาณเร่ ็องนรก สวรรค์ มีจริงหรือเปล่าก็ไม่รู้ เห็นคนตายแล้วก็เสียบหายไปเลย ตกลงมันยังงัยกันแน่
- ผม : สรุปตอนนี้หนุ่มเองก็ยังไม่แน่ใจ เออว่ามี 2 อย่าง คือ ตายแล้วสูญ กับตายแล้ววิญญาณออกจากร่างไปปรับบุญกรรมที่ทำไว้ ูณมัย!
- หนุ่ม : ครับ ผมก็ว่าไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่ง
- ผม : หนุ่ม ลองคิดแบบตาชั่งที่มีจาน 2 จานนะ แล้วลองนึกที่ผ่านๆ มา หนุ่มลองเอาความดีกับความชั่ว ที่หนุ่มนี่ออกไปใส่จานตาชั่งความดีข้างหนึ่ง ความชั่วข้างหนึ่ง หนุ่มคิดว่าตาชั่งเอียงไปข้างไหน
- หนุ่ม : ถ้าพูดอย่างนี้ ตาชั่งก็เอียงไป ทางชั่วสิครับ เหล้าผมก็กิน ตกปลาก็เยอะ หลอกสาวๆ มากี่เยอะ วัดผมก็ไปแค่แห่นาคไปวัดกับไปเผาศพ ตอนเด็กๆ แม่เคยพาไปทำบุญมัง แต่นานมาแล้วคือผมเห็นพระแล้วมันไม่เกิดศรัทธาเลยไม่สนใจทำบุญ
- ผม : เอาละทีนี้คิดดูนะ ถ้าตายแล้วสูญก็จบ จะทำดีชั่วว่ากันตามสบายเลย แต่ถ้าเกิดโลกวิญญาณมีจริง นรก สวรรค์มีจริงแล้ว ถ้าหนุ่มตายคิดว่าจะไปอยู่ที่ไหน
- หนุ่ม : เออ! ถ้าถามอย่างนี้ ผมก็ต้องไปนรกสิครับ
- ผม : แล้วหนุ่มอยากไปนรกไหมล่ะ
- หนุ่ม : ใครจะอยากไปนรก ก็รู้ว่าทรมานมาก แต่มันมีจริงหรือครับ

- ผม : เอาอย่างนี้ คีนี่พอพระสวดเสร็จแล้ว ขอแรงหนุ่มนอนเป็นเพื่อนผีเพื่อนของหนุ่มหน่อยได้ไหม คือที่วัดมักจะมีคนนอนที่ศาลาศพน้อย คนเขากลับกัน หนุ่มช่วยอยู่เป็นเพื่อศพหน่อยนะ
- หนุ่ม : ไม่เอาครับ จ้างก็ไม่เอา ใครจะกล้านอน
- ผม : อ้าว! นั่นเพื่อนหนุ่มนา ทำไมไม่ห่วงเพื่อนล่ะ
- หนุ่ม : ใครจะไปกล้านอน ไม่เอาๆ
- ผม : ตกกลาง หนุ่มเชื่อหรือว่ามีจริง
- หนุ่ม : ไม่ค่อยแน่ใจ แต่ให้นอนอย่างนี้ไม่เอา มันหวาดๆ ถ้าคนเยอะๆ กล้านอน
- ผม : ผมรู้แล้ว หนุ่มเชื่อเรื่องผีมีจริง แต่ยังไม่ค่อยซัด เพราะไม่เคยเห็นใช้ไหมล่ะ
- หนุ่ม : ก็ทำนองนั้นแหละ
- ผม : รู้ไหม นี่แหละโอกาสดี ได้พิสูจน์เรื่องผีมีจริงมัย พิสูจน์กับผีเพื่อนเรานี้แหละ ปลอดภัยดี ตกลงไปนอนคีนี่เลย
- หนุ่ม : ไม่เอาๆ ไม่ใช่เรื่อง ทำล้อเล่นกับผีเชียวนา ผมไม่เสี่ยงด้วยหรอกครับ เดี่ยวนอนหลับอยู่ลืมหืมตาขึ้นมาเห็นผีมันมานั่งข้างตัว ผมมีหัวใจวายตายหรือ
- ผม : แสดงว่าหนุ่มเคยดูหนังผีมาเยอะ ผีในหนังมันดูให้คนดูกลัว คนกลัวผีจะชอบดู ดูแล้วก็เอามาฝัน ถูกผีหลอกในฝันอีก สมมุติว่าหนุ่มตายเป็นผี หนุ่มจะกลายเป็นปีศาจร้ายไหมล่ะ
- หนุ่ม : ผมก็ต้องเป็นผม ถ้าผม ตายเป็นผี ผมก็คงไม่ไปคิดบิบบอกใครไปหลอกใคร
- ผม : ใช่ เพื่อนหนุ่มที่ตาย เขาก็ต้องคิดเหมือนหนุ่ม ที่เขาไปให้ใครเห็นนั่นคือเขาพยายามติดต่อกับคนที่มีชีวิต เพื่อจุดประสงค์ที่เขาต้องการ เขาไม่ได้มาหลอกใครซักหน่อย เข้าใจแล้วนะ ตกกลางคีนี่ไปนอนเป็นเพื่อน ศพนะ เพื่อเพื่อนมีฐานะอะไรมาฝากบอกก็ได้ล่ะ

หนู่ม : NO! NO! สถานเดียว ถึงเพื่อนก็ไม่เอา มันไม่กลัวหรอก แต่ มันก็ไม่กล้า บอกตรงๆ เลย

ผม : OK! ผมล้อเล่นนะ ตกลงหนู่มเชื่อว่าผีมีจริง เพียงแต่ยังไม่เคย พิสูจน์เท่านั้น ถ้าผีมี นรกสวรรค์ก็ต้องมี ั้ง ถ้าหนู่มตาย เดือนร้อนแน่ ก็หนู่มบอกว่าตาซึ่งความชั่วมีมาก ลงนรกแน่ๆ ถ้าใครลงนรก ตายแล้วหายเจ็บไปเลยนะ เหมือนคนติดคุกนั้น แหละ จะออกมาเยี่ยมใครได้ล่ะ

หนู่ม : แล้วจะให้ผมทำยังไงล่ะ ผมก็ไม่อยากลงนรก

ผม : หนู่มก็ต้องรู้จักทำบุญทำทานเสียมั่งซี หยุคเรื่องผิดๆ เสียมั่ง เราทำบุญไว้เอง ดีกว่ารอให้คนทำบุญให้นะ หัดถือศีล 5 เสีย บ้าง

หนู่ม : เรื่องทำบุญทำทานพอได้ แต่ให้ถือศีลผมทำงาน ไม่มีเวลาไป ถือศีลหรอก

ผม : เอาอย่างนี้ ตั้งแต่เราเริ่มคุยกันเรื่องนี้ หนู่มทำผิดศีล 5 ข้อ ไหนมั่ง

หนู่ม : ศีล 5 หรือ เดียวคิดก่อน เออ! ไม่ผิดเลยครับทั้ง 5 ข้อ

ผม : เห็นไหม หนู่มถือศีลได้โดยไม่รู้ตัว ตกลงถือศีล 5 ยากไหม เราไม่ได้ใช้มือถือศีล เดียวเมื่อย เราเอาใจถือศีล คือเราคอย ห้ามใจเราไม่ให้ทำผิดศีล 5 ข้อ ใหม่ๆ มันก็ต้องพลาดมั่ง ได้ มั่ง พอเริ่มชินเราจะพลาดน้อยลงไปเรื่อยๆเอง ศีลจะบริสุทธิ์ ขึ้นไปเรื่อยๆ ศีลเราไม่ต้องไปขอพระหรอก คิดถือเอาเองเลย เพราะศีลคือข้อควรเว้น ใครอยากถือศีลก็ปฏิบัติเอาเลย ไม่ ต้องมีพิธีการหรอก

หนู่ม : ทำบุญทำทานมันไม่ยากหรอก แต่ถือศีลนี่มันฝืนๆ ยังไงก็ไม่รู้ แล้วจะให้ถือศีลไปทำไม ทำบุญก็น่าจะพอแล้ว

ผม : ทำบุญก็คือทำทาน ใครก็ทำได้ คนดีคนชั่วก็ทำบุญทำทานได้ ทั้งนั้น แต่ศีลนี่คนชั่วเขาไม่มีศีลกันหรอก มีแต่คนดีที่เขารู้

เรื่องศาสนาพุทธดี เขาทำกัน มันทำที่ใจนะ ไม่ได้ทำด้วยเงิน หรือสิ่งของ หนุ่มเคยได้ยินคำว่า ทาน ศีล ภาวนา มัย

หนุ่ม : เคยได้ยินมาบ้าง เหมือนกันครับ

ผม : นั่นแหละ คำว่า ทาน ศีล ภาวนาคำนี้ กำลังบุญมันต่างกัน บุญต่ำสุดคือบุญชั้นทาน ที่เราเอาอาหาร ผ้าไตรจีวร เงินทองถวาย พระ ทอดผ้าป่า กฐิน นี่คือบุญชั้นทาน บุญยังน้อยเพราะ ทำบุญด้วยวัตถุสิ่งของ ชาวบ้านเขานิยมทำกันแค่บุญชั้นทานนี้แหละ พอตายไปก็ขอรับบุญแล้วก็ไปรวมกันอยู่สวรรค์ชั้น 1 แค่นี้เอง เยอะหมด ชั้นนี้วันเท่ากับ 50 ปีมนุษย์เอง ถือว่าน้อยนะ บุญศีลอันนี้ต้องใช้ใจทำ ประคองใจให้ถือศีลบริสุทธิ์ ทำให้ใจสะอาด บุญแรงกว่าบุญชั้นทานมาก ทำทานมา 100 ปียังได้บุญน้อยกว่า ถือศีลให้บริสุทธิ์ 1 วันอีก ไม่ได้ใช้เงินสักบาท บุญมันเกิดเพราะทำใจให้สะอาดด้วยศีล โน่นตายไปอย่างต่ำก็สวรรค์ชั้นที่ 2 ดาวดึงส์จนถึงชั้น 6 อายุยาวนานมาก จะอยู่ชั้นไหน ก็ดูว่าศีลบริสุทธิ์แค่ไหน

ภาวนามันก็มีทั้งสมาธิกับวิปัสสนา บุญพลังแรงมาก พวกที่ปฏิบัติสมาธิภาวนาพลังบุญขึ้นไปรอชั้นพรหมโน่น เขาจะเดี๋ยวจะเป็นทฤษฎีมากไป ตกลงหนุ่มรู้หรือยังว่าจะถือดีมัย

หนุ่ม : อ้อ! คิดดูก็น่าลองดูนะครับ ไม่ได้ใช้เงินใช้ทองด้วยเดี๋ยวผมต้องลองดู ทำจะคืนะ ลองถือศีล 5 เล่นๆ ดู ยังไม่ถึงจริงๆ นะเดี๋ยวผลอดศีลศีล

ผม : อยากลองก็ทำดูซิ ไม่ต้องประกาศให้ใครรู้หรอก พอทำบ่อยๆ เดี่ยวชินเอง ทำแล้วสบายใจดีด้วย ลองดูสิ ชาวบ้านเขารับศีลจากพระกันมาเป็นสิบเป็นร้อยหน แต่กินพระหมดไม่เห็นเอามาถือ โโกหกพระพุทธรเจ้า บาปนะ เราไม่ขอศีลใคร ถือได้มั่งไม่ได้มั่งก็ไม่เป็นไร นี่เราคุยกันเล่นนะ อย่าหาว่าผมมาล้างสมองล่ะ

หนุ่ม : ก็มันมีเหตุมีผล ผมฟังแล้วก็ต้องคิด เมื่อก่อนไม่เคยสนใจเลยจริงๆ ครับ นี่ถ้าผมตายลงผมก็ยังไม่รู้ว่าผมจะไปเป็นอะไรเลย ตอนนี้ผมคิดแล้วผมต้องทำดู ไหนๆ ผมก็เป็นชาวพุทธแต่ทำไมไม่รู้เรื่องอย่างนี้มาก่อนเลย นี่ผมจะลองนั่งสมาธิมั่ง ถือศีลอย่างเดี๋ยวเดี๋ยวบุญจะน้อยไป แล้วจะให้ผมไปฝึกที่ไหนดีล่ะครับ

ผม : อ้าว! ไปกันใหญ่แล้ว ใจเย็นๆ หนุ่ม นั่งสมาธินี้ลองฝึกแบบศึกษาเองดูก่อนก็ได้ ตำราเดี๋ยวนี้เยอะแยะไป วิธีมีตั้งเยอะ ลองดูหลายๆ วิธีก่อน ถ้าเหมาะใจชอบใจแบบไหน ก็ค่อยเอาจริงเอาจังแบบนั้น สำนักปฏิบัติแนวไหนอยู่ที่ไหนบ้าง ตามหนังสือมีบอกเยอะแยะไป อย่าง หนุ่มอยู่ชัชวาทันที ที่ฝึกที่ไม่ไกลก็มีวัดเขาสารพัดดีที่อำเภอหันคา วัดท่าซุง ที่จังหวัดอุทัยธานี วัดอัมพวัน จังหวัดสิงห์บุรี เออ! ที่แถวตากลี้ก็มีนะ รู้สึกชื่อวัดถ้าประทุน บางที่ที่วัดอื่นก็น่าจะมีอีก แล้วแต่ใครจะรู้จักที่ไหน

หนุ่ม : เอาอย่างนี้ เดี่ยวผมลองศึกษาดูก่อน ค่อยๆ ลองทำดู ถ้าสงสัยอะไร ผมขอคำปรึกษาบ้างนะครับ

ผม : ก็ลองดู ทำที่บ้านนั่นแหละสบายที่สุด ทำได้ทุกวัน กราบพระเสร็จก็ทดลองฝึกดู นั่งยังงี้ก็ได้ที่สบายที่สุด เหมาะกับตัวเราเอง เออ! ก่อนจะนั่งสมาธิหนุ่ม ต้องหัดอุทิศบุญให้เป็นก่อนนะ เพื่อมีวิญญูณาขอส่วนบุญจะได้รู้วิธีทำ ไม่ต้องกลัวอะไร พวกที่มาขอเรา เขาน่าสงสารมาก อย่าไปกลัวนะ

หนุ่ม : อ้าว! นี่ถ้าผมหัดนั่งสมาธิ เขาน่าสงสารมากอย่าไปกลัวนะแบบนี้ นั่งไปก็เสียวสันหลังไป อย่างนี้หรือเปล่าที่เขาว่านั่งแล้วเป็นบ้า ผมเคยได้ยินมา

ผม : ใจเย็นๆ อะไรกัน คนหนุ่มแน่น จิตใจเข้มแข็งหน่อยซี เอ ๑ อย่างนี้ หนุ่มเคยเห็นคนที่เขานั่งสมาธิปฏิบัติธรรมเป็นบ้ามากี่คนแล้ว

หนุ่ม : ไม่เคยเห็นครับ แต่เคยได้ยินเขาเล่ากันมา

ผม : เออละ จะอธิบายให้ฟัง เวลาเรานั่งสมาธิจนจิตเราละเอียดมากขึ้นๆ เวลานั้นบุญจากการปฏิบัติของเราจะจำที่จิตของเรา วิญญาณที่ลำบากอย่างพวก เปรต อสุรกาย สัมภเวสี เขาก็อยากเข้ามาขออนุญาตเรา ถ้าเราเห็นหรือรู้สึกหรือได้ยิน เราก็รับอุทิศบุญให้เขา เป็นการทำทานด้วยบุญ เท่านั้นเขาก็ยินดีรับแล้วเขาจะมาทำร้ายเราทำไม มีแต่ขอบคุณเราเสียอีก ส่วนพวกที่บ้านนั้นมีจริงๆ คือฝึกแบบขาดสติ เพ่งเอาๆ พอไปเห็นวิญญาณน่ากลัวน่าเกลียด จิตเกิดตกใจอย่างแรงก็บ้าได้ ก็พวกที่ลำบากที่เข้ามา รูปร่างเขาเป็นอย่างนั้นเอง เขาไม่ได้หลอกนั้นแหละหล่อที่สุดแล้ว มีอยู่แค่นั้นเอง ทั้งหิวทั้งทรมาณจะเอาอารมณ์ที่โหดมาหลอกหลอนคน เขามาขอส่วนบุญต่างหาก บางทีเป็นเสียงกรางฮือๆ เขากำลังบอกว่า ช่วยด้วย ! แต่สิ้นเขาไม่มี พันก็ไม่มี เสียงมันเลยออกมาเป็นเสียงแบบนั้น อย่าไปกลัวเขาเลย สงสารเขาเถิด

หนุ่ม : เออ! ถ้าอย่างนี้ ก็ค่อยยังชั่วหน่อย แล้ววิธีอุทิศบุญเป็นยังไงครับ

ผม : เอาๆ จะอธิบายแยกให้ฟังนะ คิดพิจารณาเอาเองว่าทำได้ไหม

ข้อแรก บุญจากการทำทาน บุญจะเกิดตอนเราสละของหลุดมือของหลุดมือให้คิดทันทีว่าขอให้บุญนี้ให้..... ข้อนี้มีทั้งทำบุญกับพระ, พ่อแม่, ลูก, หมา, แมว, คือให้สิ่งของ อาหารใช้หมด เป็นบุญจากการทำทาน

ข้อสอง บุญที่เราเคย ทำไว้แล้ว สะสมอยู่ที่สวรรค์เราเบิกมาใช้ได้ คือให้อธิษฐานว่า “ขออำนาจพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้กับหนุ่มจะเบิกก็ครั้งที่ได้ ให้กับวิญญาณไหนก็ได้ ข้อนี้แหละที่เราใช้ได้เร็ว คือเมื่อรู้ว่ามีวิญญาณไหนมาขออนุญาต เราก็เบิกบุญอุทิศให้เลย เร็วดี

ข้อสาม พอเราจะนั่งสมาธิ บุญจะเกิดที่เรามาก ให้เบิกบุญแจกไว้เลย โดยอธิษฐานก่อนนั่งสมาธิว่า “ขออำนาจพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบันดาลให้บุญจากการนั่งภาวนาของข้าพเจ้าเปิดให้ทุกวิญญาณที่ต้องการรับได้เลย”

แค่นี้เอง หนู่มทำได้ใหม่ รับรองว่าเปิดบุญไว้แล้วนั่งสมาธิ ไม่มีใครมาทวง
หรรอก เพราะเราเปิดบุญให้เขาไว้แล้ว

หนู่ม : เออ! แปลกดี ผมเพิ่งเคยได้ยิน เดี่ยวผมต้องลองทำดู แล้ว
เพื่อนผมที่ตาย ที่ผมจะไปงานศพนี่ล่ะครับ ผมจะทำบุญให้เขา
แบบไหนดี

ผม : เพื่อนเธอนะหรือ ง่ายมาก คนเพิ่งตายพลังของวิญญาณเขายังมี
น้อย หนู่มหาของเป็นทานก่อน พกอาหาร ผ้าไตรจีวร
พระพุทธรูป ของใช้ต่างๆ รวมกันถวายเป็นสังฆทาน เอาที่
งานศพนั่นแหละ พระสิ่งศักดิ์ใช้ได้เลยพอดวยของหลุคมือ ให้
หนู่มคิดทันทีว่าบุญนี้อุทิศให้เพื่อนแค่นี้เอง รับรองเพื่อนหนู่ม
รูปร่างสวยทันที เพราะบุญสังฆทานถือว่าทำบุญกับหมู่สงฆ์
บุญแรงมาก อาหารทำให้เขาอิ่มทิพย์ไม่หิวโหย ผ้าไตรจีวร
จะกลายเป็นเครื่องแต่งกายเสื้อผ้า ของใช้ก็เป็นสิ่งของที่เขา
ต้องการใช้ พระพุทธรูปจะมีผลทำให้กายเขาสว่างสดใส พอ
หลังจากนั้นหนู่มอยากอุทิศบุญให้เพื่อน ก็ใช้เบิกรูปของหนู่ม
ให้ก็ได้ หรือเวลานั่งสมาธิก็อธิษฐานให้บุญปฏิบัติส่งถึงเพื่อนก็
ได้ เห็นไหมง่ายออก

หนู่ม : ที่ผมฟังมานี้ แปลกดีนะครับ ไม่เคยได้ยินมาก่อน แต่ก็มีความสุข
ผลที่รับได้ เมื่อก่อนผมรู้แต่ว่าจะอุทิศบุญให้ใครเขาใช้วิธี
กรวดน้ำ ตอนพระยะธา เห็นคนแก่เขา กรวดน้ำกัน แล้วก็เอา
น้ำไปเทโคนไม้

ผม : ผมก็เคยทำเคยเห็นมาอย่างนั้นเหมือนกัน แต่พอศึกษาจากพระ
สายกรรมฐาน ที่ท่านเห็นวิญญาณได้พูดคุยได้ ท่านอธิบายให้
ฟังแบบที่ผมอธิบายนี้แหละ ท่านยืนยันแน่นอนว่าต้องคิดอุทิศ
อย่างที่ผมพูดไป ผมเองก็ลองดูพิสูจน์ดู จนชัดแล้วถึงต้องเชื่อ
แต่ถ้าหนู่มจะกรวดน้ำด้วยก็ได้ เพื่อความมั่นใจว่าอุทิศบุญถึง
เพื่อนได้แน่นอนสบายใจ

หนุ่ม : ผมคุยกับพี่วันนี้ได้อะไรเยอะเลย เห็นท่าจะต้องปฏิบัติตัวเอง
ใหม่ ลองทำอย่างที่พี่บอกผมดู นี่ไม่รู้ว่าพรรคพวกที่เห็น มัน
จะว่าผมบ้าหรือเปล่าก็ไม่รู้

ผม : เออน่า! ถ้าบ้าก็บ้าบุญ บ้าก็บ้าอะ!

75. บวชพระได้บุญหรือบาป

ประเพณีไทย ผู้ชายทุกคนเมื่ออายุครบ 20 ปี ไปแล้วต้องบวชพระเพื่อทดแทน
คุณบิดามารดา เป็นประเพณีที่ดีมาก ที่ให้ผู้ชายทุกคนได้เข้าไปเรียนรู้พระ พุทธศาสนาที่ตน
นับถือ ให้เข้าใจเพื่อจะได้เป็นคนดีมีศีลมีธรรม เมื่อมีครอบครัวจะได้เป็นหัวหน้าครอบครัว
ที่ดี พาบศุภกรรมยาประพาศปฏิบัติตนให้อยู่ในความดี พ่อแม่ก็พลอยได้บุญจากการบวช
ด้วย บุญจากการบวชของลูก ถ้าพ่อหรือแม่เสียชีวิตไปแล้ว บุญนี้จะไปถึงพ่อแม่ได้โดยตรง
โดยไม่ต้องอุทิศบุญ นับว่าเป็นกระแสบุญใหญ่มาก นับว่าบรรพบุรุษของเราคิดไว้ละเอียด
รอบครอบมาก

แต่ผู้ที่บวชเป็นภิกษุแล้วเกิดบุญจากการบวช หมายถึง ภิกษุนั้นประพฤติปฏิบัติ
ตามพระธรรมวินัย ดำเนินรอยตามพระพุทธองค์ มีศีลสังวรในความเป็นภิกษุ ปฏิบัติตัวใน
กรอบของภิกษุที่ควรทำทั้งศีล สมาธิ ปัญญา ภิกษุผู้นั้นจะมีผลบุญจากการบวชมหาศาล

ส่วนผู้ที่บวชเป็นภิกษุ แต่ไม่ประพฤติตามธรรมวินัยที่พระพุทธเจ้าท่านบัญญัติ
ไว้ ประพฤติตนเยี่ยงฆราวาส มีศีลที่ค้างพร้อย ผิดวินัยเป็นอาจิม ศีล สมาธิ ปัญญา ไม่
ปรากฏในภิกษุ รูปนั้น ดำรงตนเป็นคนโกนหัวห่มผ้าเหลือง ผลจากการปฏิบัติตนเยี่ยงนี้
เกิดผลบาปมหันต์ที่แดนนรกภูมิ มีภิกษุเยี่ยงนี้ท่านไปจำพรรษามากเหลือเกิน

ตามที่เราพบเห็นทุกวันนี้ ผู้ที่บวชเข้าเป็นภิกษุที่บวชด้วยศรัทธาเข้ามาเพื่อปฏิบัติ
สู่หนทางหลุดพ้นไปสู่นิพพาน มีจำ นวนเพียงน้อยนิด ท่านเหล่านี้เป็นกำลังของ
พระพุทธศาสนาและเป็นเนื่อานบุญของพุทธศาสนิกชน ผลบุญจากการบวชปฏิบัติที่ของ
ท่านเหล่านั้น มีพลังมหาศาล ส่งผลถึงบิดามารดาของท่าน โดยมีต้องอุทิศอย่างมากมาย
ท่วมทับ

แล้วชาวพุทธทั่วๆ ไปล่ะครับ รู้จักการทำบุญกันเป็นครั้งคราว ศีลก็รับจากพระ
มาหลายครั้ง แต่ไม่มีเวลาถือศีล เลยฝากคืนพระไว้ก่อน สมาธิกับวิปัสสนาญาณคงไม่ต้อง
พูดถึง ชาวพุทธเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่สนใจปฏิบัติ ส่วนใหญ่ที่ชาวพุทธทั้งหลายเข้าวัดก็

ตอนมีงานประจำปี มีการละเล่น ฟังลูกนิมิต ยกช่อฟ้า งานกฐิน ก็ มาร่วมทำบุญตามกำลัง ศรัทธา อีกทีถึงงานเผาศพอย่างที่เราพอเห็นกัน อีกกลุ่มหนึ่งชาวพุทธเราเข้าไปหาเกจิอาจารย์ ที่อาคมขลัง วัตถุมงคลศักดิ์สิทธิ์ ไม่ได้ไปหาธรรมะกันเลย ยึดมั่นอยู่กับความศักดิ์สิทธิ์ ของวัตถุมงคลเครื่องรางของขลัง ไม่ได้ยึดถือตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การคลั่งพระเราคลั่งไว้ก็ควรระลึกถึงคำสอนของพระพุทธองค์ให้พระที่เราคลั่งคอบ อยู่เป็นเครื่องเตือนสติไม่ให้ทำชั่วทำผิดศีลผิดธรรม เมื่อบุคคลเหล่านี้มีครอบครัวมีบุตรชาย พออายุครบบวชก็คิดให้ลูกชายบวชตามประเพณีของชาวพุทธ แล้วเขาทำกันยังไงหรือ

อันดับแรก กำหนดวันบวช ส่วนมากบวชกันระยะสั้นๆ เช่น 3 วัน 7 วัน 15 วัน ไม่เป็นไรครับ เดียวนี้การทำงานทำการจะมาขอลาบวช 3 เดือน รู้สึกจะไม่ค่อยได้ ผมเองก็ลาบวชได้ 15 วันเท่านั้น เมื่อแน่นอนแล้วก็ไปเตรียมพิมพ์การ์ดแจก ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง มีรายการแจกของล้างแค้นกันก็มีนะ เป็นบางคนนะครับ ทำบัญชีไว้เลย เอาเงิน ไล่ซองให้เขาไว้ทำอะไร เขาจะมางานเราจะใส่ซองทำอะไร เอาแล้วคิดกำไรขาดทุนแล้ว ถ้าใส่ ซองมาน้อยกว่าในบัญชี โกรธเขาอีก แล้วจะได้บุญมัยนี้ เสร็จแล้วไปจองโต๊ะจีน คนตรี หางเครื่อง เจ้าของวงดนตรีก็จะมีให้เลือกอีก ถ้าเอาหางเครื่องปกติราคาคิดเท่านี้ แต่ถ้าหาง เครื่องชุดประหยัดเสื้อผ้า ก็ต้องแพงขึ้นไปอีก อ้อ! ไปหาหม้ออีก ก็หม้อทำขวัญ เอามาทำ ขวัญนาค บรรยายถึงบุญคุณบิดามารดาให้นาคเข้าใจซาบซึ่งถึงพระคุณบิดามารดา น่าตกใจ ค่าใช้จ่ายงานบวชลูกสักคน เป็นหมื่นเป็นแสน ไม่รู้ทำไมต้องทำอย่างนี้ พระพุทธเจ้าท่าน ไม่เคยสอนเลย

แล้วคนเขียนบวชยังไงล่ะ ถ้าให้ฟังก็ได้ ผมขออนุญาตลาได้ 15 วัน เพราะผม เป็นข้าราชการ พอผมลาได้ ก็มาบอกพ่อกับแม่ผมว่าผมจะบวช 15 วัน พ่อแม่ไม่ยอม จะ ให้บวช 1 พรรษา ผมเลยถามว่าคนบวช 1 พรรษาแล้วจะเป็นคนดีไหม นี่ผมยังไม่ได้บวช แต่ผมไปปฏิบัติกรรมฐานอยู่ตามวัดป่าที่จังหวัดขอนแก่น เพราะตอนนั้นผมทำงานที่ ขอนแก่น ศึกษาธรรมะปฏิบัติสายหลวงปู่มั่นไปฝึกอยู่ตามป่าช้าก็ไป ที่ผมทำอยู่นี้ดีกว่าคน ที่บวช 1 พรรษาแล้วไม่ได้อะไรมาเลยเยอะเยอะ พ่อแม่ผมก็ต้องยอม เอาบวช 15 วันก็เอา แม่บอกเดี่ยวเอาหม้อทำขวัญที่รู้จักมาสอนนาค คือเขารู้จักกัน จะมาทำขวัญนาคให้ฟรี ผม บอกว่าอย่าเลยแม่ ผมขอบวชเจียบๆ ไม่มีอะไรเลย เครื่องขยายเสียงก็ไม่ต้อง โกงนหัวเข้า วัดเลย แม่ไม่ยอม ต้องจัดงานมี หม้อทำขวัญมาร้องแห่แหละเพราะๆ ผมเลยต้องร้ายยาวอีก หม้อทำขวัญคนนี้เวลาว่างเขาก็เอาแหไปหาปลามากิน สีลเขาก็ไม่เคยถือ ท่องบทท่องกลอน

เอาไว้หากินเท่านั้น จะมีอะไรมาสอนผม ก็ผมปฏิบัติธรรมเองมาตั้งหลายปีแล้วทั้งทางโลกทางธรรม ผมรู้มากกว่าเขาอีก ผมก็ต้องสอนเขา ไม่ใช่เขาสอนผม ถ้าจะจัดงานใหญ่ ผมไม่บวชที่นี่ละ จะไปบวชที่ภาคอีสานตามวัดป่าแทน ถ้าบวชที่บ้านหมูกี่ศพ ปลายี่ศพ กุ้งี่ศพ ไก่กี่ยี่ศพ ที่ต้องตายเพราะผมบวช กรรมทั้งนั้น จะให้ผมบวชที่บ้านต้องจัดเจี๊ยบๆ เท่านั้น การ์ดก็ไม่ต้องแจก ของไม่ต้องรับ เดินบอกร่วมบุญกันในหมู่บ้านและบ้านใกล้เคียงเวียนเคียงพอแล้ว ตกกลางผมเลยบวชเจี๊ยบๆ ครับ

อันดับสอง ลูกชายที่จะบวชเขาเรียน ฐัทธิธรรมะของพระพุทธเจ้ามาบ้างไหม ว่าบวชแล้วควรจะทำปฏิบัติอย่างไร ศีล สมาธิ ปัญญา เป็นอย่างไร คนที่เรียนรู้อะไรและปฏิบัติมาแล้วจะถือโอกาสสอนบวชตั้งใจปฏิบัติให้เต็มที่ บุญจากการบวชเกิดมหาศาล แต่คนทั่วไปเขาจะบวชเมื่อเรียนจบ หรือลางานมาบวช ก็บวชกันไปตามประเพณี ไม่รู้เรื่องอะไรเลย บวชพอให้มีรูปร่างเป็นพระเป็นใช้ได้ ถ้าบวชที่วัดที่มีการสอนอบรมธรรมะ พอได้ศึกษาก็ดีไป แต่หลายๆ วัดมากเลย บวชไปนอนเฝ้าวัดเฉยๆ ไม่มีใครสอนอะไรเลย เอาแค่ท่องบทสวดมนต์ให้ได้ เอาไว้สวดไปวันๆ ศีลก็ไม่เคยถือ ปฏิบัติตัวเหมือนฆราวาส ศีลพร้อมไปทุกวัน บาปมันก็เกิดจากการผิดศีลทุกวัน ยิ่งบวชนานบาปยิ่งมาก บุญอยู่ไหนละ ไม่เห็นมีเลย บวชเป็นพระอย่า นึกว่าได้บุญ มันต้องอยู่ที่ปฏิบัติตัวของผู้นั้น ส่วนใหญ่ที่พบเห็นบวชเพิ่มบาปกรรมกันเป็นแถว

บวชพระเขาบวชกันในโบสถ์ คำบาลีทั้งนั้นที่ใช้ในการบวช ไม่รู้เรื่องเลย คนไทยพระไทยพูดภาษาแขกให้กันฟัง เลยไม่รู้เรื่องอะไรกันเลย ว่าที่กล่าวคำขอบวชนั้น เพื่อสละทุกอย่าง เพื่อเดินตามรอยบาทพระพุทธองค์ไปสู่มรรคผลนิพพาน พอบวชเสร็จแล้วได้ทำตามคำที่ขอบวชหรือเปล่าละ โทษพระพุทธเจ้า บาปมากนะ อย่าเห็นเป็นของเล่นกัน พอบวชเสร็จ ตอนออกจากโบสถ์คนแย่งกันเอาเงินใส่ย่ามพระใหม่กันใหญ่ บอกว่าพระยังบริสุทธิ์อยู่ได้บุญเยอะ โธ! คิดได้ยังไงนะ บริสุทธิ์หรือ สมองและความคิดพระใหม่ก็คือคนตอนเป็นฆราวาสนั่นแหละ จิตยังไม่ได้ฝึกฝนจนเป็นพระสักหน่อย ถ้าจะว่าบริสุทธิ์ก็ใช่คือยังโง่บริสุทธิ์ ยังไม่รู้อะไรเลยงั้นละ เงินที่เขาใส่ย่ามมานั้น ถ้าเก็บไว้ใช้เองไม่สละไปเข้ากองกลางของวัด ผิดวินัย แล้วบาปเกิดทั้งโยมที่เอาของผิดวินัยใส่ย่ามพระ พระบวชใหม่ใจยังเป็นฆราวาส ถ้าเกิดความโลภ ก็ผิดวินัยทันทีที่ก้าวออกจากโบสถ์ ไหนละ บุญจากการบวช

ท่านผู้มีลูกชายทั้งหลาย ถ้าจะให้ลูกชายบวชแล้วเกิดผลบุญ ขอให้ถามความ
สมัครใจของลูกคุณก่อน ว่ายินดีที่จะบวชเพื่อศึกษาปฏิบัติธรรมหรือไม่ ถ้าสมัครใจจริง ควร
ให้เขาศึกษาข้อวัตรปฏิบัติของพระคุณก่อน ว่าเขาทำได้ไหม แล้วควรจะต้องเลือกวัดที่มีครูบา
อาจารย์สอนการปฏิบัติเท่านั้น แต่ถ้าลูกจำใจหรือถูกบังคับให้บวช อย่าบวชเลยครับ เดี่ยว
ไปเป็นพระแต่ตัว มุ่งแต่ผิควินัยพระตามวินัยของฆราวาสในวัยหนุ่ม บาบหนักกว่าตอน
เป็นฆราวาสอีก ผลบาปมันจะตกไปถึงพ่อแม่ด้วยไม่รู้ๆ ความจริงลูกจะสนใจธรรมะ
หรือไม่ มันจะเริ่มจากพ่อแม่ที่นั่นแหละ เคยสนใจทำบุญ ปฏิบัติธรรมหรือไม่ละ นั่นแหละ
ตัวอย่างที่ลูกเห็นและทำตาม อย่าอ้างว่าไม่มีเวลา ทุกคนมีเวลาวันละ 24 ชั่วโมงเท่ากัน
มันต้องอยู่ที่มีเจตนา ใช่หรือไม่ครับ

อีกอย่างหนึ่งการบวชหน้าไฟ คือบวชเนื่องในงานศพ เพื่ออุทิศบุญให้คนตาย มักจะ
เกณฑ์ลูกหลานมาโกนหัวบวชเนรกันเป็นแถว หวังให้ผ้าเหลืองของลูกหลานนำพาวิญญาณ
ขึ้นสวรรค์ พอเผาศพเสร็จก็สึกจากเนร ตกลงบวชวันเดียวเอง ไม่เห็นมีผลบุญอะไรเลย
เอาเด็กมาบวชเนร เด็กก็คือเด็กไม่รู้เรื่องอะไร ทำกันเหมือนเล่นลิเกพอเป็นพิธี เมื่อเด็ก
บวชเนรก็ต้องมีศีล 10 แล้วเนรเด็กๆ เหล่านั้นเขาตั้งใจถือศีลให้บริสุทธิ์หรือเปล่าละ ถ้า
ตั้งใจถือศีลให้บริสุทธิ์ แล้วอุทิศผลบุญให้ผู้ตายรับรองวิญญาณผู้ตายได้บุญเยอะเลย แต่ถ้า
ข้างเด็กมาบวชเนร นอกจากวิญญาณจะไม่ได้รับบุญแล้ว เด็กๆ เหล่านั้นกล่าวคำขอบวช
เนรกับพระอุปัชฌาย์แล้ว เป็นเนรแล้วกลับไม่ปฏิบัติตัวเป็นเนรที่มีศีลบริสุทธิ์ ประพฤติผิด
ศีลแล้ว บาบก็เกิดกับเด็กอีกต่างหาก ตกลงมันคุ้มหรือ อที่จับเด็กมาบวชเนรจงศพ ไปสร้าง
ผลบาปให้กับเด็กเปล่าๆ พุทธศาสนาเป็นเรื่องลึกซึ้ง อย่าทำแค่เป็นพิธีการกันเลยครับ

76. นักปฏิบัติธรรม

ชาวพุทธที่แท้จริงจะศึกษาคำสอนทางพุทธศาสนาเพื่อนำมาปฏิบัติและจะมุ่ง
หนทางไปทางปฏิบัติ มากกว่าที่จะศึกษาเอาคุณนักรรรมตรี โท เอกหรือเปรียญธรรม
เพราะเรียนไปแล้วไม่ได้นำมาปฏิบัติก็ได้เพียงแค่ว่า แต่ปฏิบัติไม่เป็นขาดทุน เรียนกันจนจบ
หมดทุกอย่างแล้วก็ไม่มีทางถึงนิพพานได้หรอก ต้องนำความรู้ที่นำมาปฏิบัติจึงจะมีทางไปสู่
นิพพานได้

วัดหรือสำนักปฏิบัติธรรมทั้งหลายต่างมุ่งหวังเผยแผ่ พระคำสั่งสอนขององค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า ให้พุทธศาสนิกชนได้รู้เรื่องรู้และปฏิบัติ นับว่าเป็นกำลังสำคัญของ

พระพุทธศาสนาอย่างมาก มีทั้งเผยแพร่ธรรมะ ถือศีล ปฏิบัติธรรมสวดมนต์ ภาวนา ขอนุโมทนาบุญกับท่านทั้งหลายที่ช่วยกันเผยแพร่ธรรมะของพระพุทธองค์และ

พุทธศาสนิกชนที่ตั้งใจปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธองค์สมกับที่เป็นชาวพุทธ โดยแท้ นักปฏิบัติธรรมที่พบเห็นทั่วไปส่วนใหญ่จะเป็นหญิง มีความตั้งใจในการปฏิบัติธรรมมาก มีทั้งถือนีลสวคมนตรี ภาวนา รับประทานกับผู้ที่ปฏิบัติมากมาฆมหาศาล บุญนั้นไปรอผู้ปฏิบัติธรรมอยู่ที่สวรรค์หรือพรหมตามกำลังบุญ และส่วนใหญ่ผู้ปฏิบัติธรรมจะทำการแผ่เมตตา ตามที่ครูบาอาจารย์ท่านสอนไว้ ให้สัตว์โลกทั้งหลายเป็นสุขๆ ท่านผู้ปฏิบัติธรรมเหล่านั้นทำดีแล้วถูกแล้ว แต่ผมขออนุญาตต่อเติมสักนิดเถิด

บุญของผู้ปฏิบัติธรรมนั้นมีมากจริงๆ และไม่ได้หายไปไหน ลอยไปปรากฏรอผู้ปฏิบัติอยู่เบื้องบน คนทุกคนมีนายเวรหรือเจ้าหนี้ที่เราทำเขาไว้ ให้เกิดแค้นมาหลายชาติ เราเกิดมาหลายภพหลายชาติมากมาย นายเวรของแต่ละคนมีเป็นล้านๆ เอาแค่ชาตินี้คิดดูว่ามดฆ่าขู่งไปกี่ตัวแล้วจำได้ไหม เราม่ามันตาย ความแค้นก็เกิดเป็นนายเวรของเราแล้ว ผู้ปฏิบัติธรรมแผ่เมตตา นั่นเป็นความต้องการให้สัตว์ทั้งหลายเป็นสุข อย่ามีเวรต่อกันและกันเลย ผลไม่ปรากฏบุญไปถึงเขาเหล่านั้นเลย เป็นไปได้ยังไงหรือครับ เมื่อก่อนผมเองก็ไม่รู้ แต่พอมีประสบการณ์การติดต่อกับเทวดาบ้าง นายเวรที่เป็นสัมภเวสีบ้าง สอบถามเขาหลายราย เขาบอกตรงกันหมดว่าการแผ่เมตตาไม่ปรากฏบุญไปถึงเขาเลย พอผมลองอุทิศของผมให้ตามวิธีที่ผมเรียนรู้มา ทั้งอุทิศตรงและเบิกบุญอุทิศ เขาตอบตรงกันหมดว่าได้รับผลบุญเต็มเลย ดังนั้นผู้ปฏิบัติธรรมทั้งหลาย สร้างบุญไว้มากมาย นายเวร ผู้รักษาตัว และวิญญูณที่เกี่ยวข้องกับผู้ปฏิบัติธรรม มองเห็นบุญของผู้ปฏิบัติเกิดขึ้นทุกวัน แต่ไม่เคยส่งอุทิศให้เขาเหล่านั้นเลย นายเวรก็รอเมื่อไรจะอุทิศบุญให้เขาซึ่งเป็นเจ้าหนี้รออยู่ เมื่อไม่เคยได้รับบุญเพื่อใช้หนี้เลย ได้ยินแต่บอกอย่างจงเวรกัน นายเวรก็ยิ่งแค้น เหมื่อนผู้ปฏิบัติธรรมมีเงินเท่าไรก็ฝากธนาคารหมด เจ้าหนี้รออยู่ก็ไม่ยอมใช้หนี้ อย่างนี้เองนายเวรจึงยิ่งแค้น ต้องเล่นงานให้หนัก

ดังนั้นท่านผู้ปฏิบัติธรรมทุกท่าน ท่านจะปฏิบัติวิธีใด ถูกจริตวิธีใดในกรรมฐาน 40 หรือแบบอื่นๆ ที่เป็นหนทางของพุทธะ ท่านทำดีทำถูกแล้ว เพียงแต่ท่านเพิ่มเติมการอุทิศบุญให้กับนายเวรของท่าน ให้เขาได้รับบุญด้วย จะทำให้การปฏิบัติธรรมของท่านและการดำรงชีวิตของท่าน ปราศจากอุปสรรค โรคภัยไข้เจ็บ อีกทั้งมีวิญญูณที่คอยคุ้มครองท่านตลอดเวลา

77. กรรมที่ไม่มีนายเวรกระทำ

หลายครั้งที่ผมถูกร้องขอจากผู้เจ็บป่วยหรือเดือนร้อน ช่วยติดต่อนายเวรที่ทำเขาอยู่ เพื่อต่อรองขอโอสถกรรม หยุดการจงเวรกัน โดยขอชดใช้กรรมด้วยการทำบุญให้ตามที่นายเวรต้องการ ผมกับพวกของผมก็ช่วยสงเคราะห์ให้สำเร็จไปหลายราย เพราะเราแก้ปัญหาที่ต้นเหตุ แต่ผมจะไปช่วยติดต่อกับนายเวรของทุกคนนั้นเป็นไปได้ อย่าถามว่าผมหรือดิฉันมีนายเวรมากระทำหรือไม่ บอกได้เลยว่ามีทุกคนและมีตลอดชีวิตด้วย เพราะนายเวรของเราแต่ละคนมีเป็นล้าน โดยนายเวรเรียงคิวมาเหมือนแถวเรียงหนึ่ง ผู้ที่กระทำเราด้วยแรงแค้นคือนายเวรที่มาถึงตัวเรา เมื่อเขากระทำเราจนพอใจกับความแค้นหรือได้รับบุญจนพอใจ เขาก็ละจากเราไป นายเวรคิวต่อไปก็เข้ามา เป็นนายเวรที่มาถึงตัวเรา กระทำเราต่อ ส่วนนายเวรที่ยังไม่ถึงคิว เขาจะยังไม่ทำอะไรเรา ดังนั้น เราต้องอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเราทุกวัน ยิ่งบ่อยิ่งดี ใช้วิธีการเบิกบุญนั้นแหละสะดวกดี ส่วนการอุทิศบุญให้นายเวรทั้งหลาย ก็ควรทำด้วยทุกวัน นายเวรใดที่มีแรงแค้นน้อย และยังไม่ถึงคิวกระทำ
พอได้รับบุญอุทิศจนพอใจ ก็จะละจากเรา ไปรับความสุขจากบุญนั้น ทำให้นายเวรของเราลดจำนวนลง

มีบางท่านตั้งใจปฏิบัติ จนคิดว่าชาตินี้ขอเกิด เป็นชาติสุดท้าย จะตั้งใจปฏิบัติธรรมจนบรรลุนิพพานได้ เมื่อคิดอธิษฐานเช่นนี้ ยิ่งเลย นายเวรทั้งหมดรู้ว่าบุคคลผู้นี้จะหนีการล้างแค้นของเขาโดยไม่ชดใช้หนี้กับนายเวร ผลคือถูกนายเวรทั้งหมดครุมนเลย ทั้งเจ็บป่วยชีวิตล้มเหลวทั้งครอบครัว หน้าที่การงาน อุปสรรคมากมาย รุมเร้าเข้ามาจนรับไม่ไหว อย่าอธิษฐานแบบนี้ะครับ เอาว่าปฏิบัติเดินหน้าไปอุทิศบุญใช้หนี้กรรมไป จะได้ไม่ถูกนายเวรเล่นงานเอา

มีบางท่านได้รับความเจ็บป่วยเดือนร้อนอย่างหนัก มาขอให้ช่วยตรวจสอบนายเวรปรากฏว่าไม่พบใครเลยที่เป็นนายเวร คือ “เป็นกรรมที่ไม่มีนายเวร” เป็นกรรมที่ส่งผลให้คนเจ็บป่วยหรือเดือนร้อน ตอนแรกผมเองก็งงไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร ก็ไม่มีใครให้ต่อรองขอโอสถกรรม เมื่อคิดไม่ออกจึงขออนุญาตกราบทูลถามผู้อยู่สูงสุดเบื้องบนว่ากรรมอะไรที่ไม่มีนายเวร ท่านตรัสตอบว่ากรรมที่ไม่มีนายเวร เช่น ทำลายพระพุทธรูป ขยายสุรา ขยายอาวุธ
หรือราษฎรบังหลวง หรือนายเวรเขาไม่คิดจงเวรแล้ว แต่กรรมยังมีอยู่ คือไม่มีตัววิญญูณผู้แค้นมากระทำ แต่กรรมนั้นมาส่งผลเอง การแก้ไขนั้นยากหน่อยคือต้องเร่งทำบุญปฏิบัติ
ธรรม คือสร้างบุญหนีกรรม อย่าให้กรรมตามทัน อีกอย่างคือ ติดต่อหาผู้มีบารมีในโลก

วิญญานมาช่วยรักษาอาการป่วยนั้น ผมเองรบกวนขอปู่หมอชีวิตมาช่วยสงเคราะห์ คนเหล่านั้นเป็นประจำ จริงๆ ทุกคนก็ขอได้ โดยอธิษฐานขอด้วยกระแสดิจิต ปู่หมอชีวิตสามารถรับรู้ได้ เราขอท่านช่วยรักษา เราก็อธิษณูถวายท่านเป็นการตอบแทน ดึกว่าเครื่องเช่น พวงมาลัย ดอกไม้รูปเทียนอีก

ที่อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี มีครอบครัวหนึ่งมีบุตรชายเป็นทารกอายุ 2 ขวบเด็กมีอาการชักเหมือนผีเข้า ตาขวางเขียว พ่อแม่ไปหาหมอพระ ท่านก็ว่าผีปลวกกระทำเอา ต้องไปตั้งศาลที่จอมปลวก ถวายสังฆทาน แต่ไม่ได้ผล เด็กยังมีอาการเหมือนเดิม พ่อแม่ก็มีทุกข์ห้วงลูก พยายามหาวิธีทั้งทางแพทย์แผนปัจจุบันจึงถึงหมอเจ้าเข้าทรงก็ไม่ได้ผล พอตกค่ำอาการเหมือนถูกผีสิงก็แสดงออกมา เป็นเกือบทุกวัน ผมได้ข่าวสงสารเด็ก แต่พ่อแม่เขาไม่รู้จักผมหรือ ผมกับพวกของผมแอบลองติดต่อว่าผีที่ไหนมากระทำ ผลปรากฏว่า ไม่พบผีอะไรเลย นายเวรก็ไม่พบ เอ! แล้วใครทำเด็กหว่า เลยขออนุญาตกราบทูลถามเบื้องบน ท่านตรัสว่าเป็นกรรมของเขาเอง ไม่มีใครทำอะไรเด็กหรือที่เห็นเป็นผีเข้านะใช่ แต่เป็นผีทิพย์ที่เกิดจากกรรมของเขาเอง เมื่อก่อนที่เขาจะเกิดเป็นเด็กคนนี้ เขาเป็นวิญญานสัมภเวสี ที่เที่ยวชอบเข้าสิงมนุษย์ จึงเกิดกรรมติดตามมา เมื่อเขามาเกิด จึงมีอาการเหมือนถูกผีสิง ไม่มีทางรักษาหรือ เดียวก็หายเอง เธอไม่ต้องหาทางช่วยหรือ ตกลงผมก็เลยปล่อยไปตามกรรม ก็ไม่รู้จะช่วยอย่างไรครับ

ที่จังหวัดขอนแก่นมีคุณยายท่านหนึ่ง ป่วยแปลกมากมีอาการปวดในกล้ามเนื้อและกระดูก ต้องใช้หมอนยางทูปตัวเอง คือแรงทูปมันมากกว่าการนวด ต้องใช้หมอนยางทูปตัวเองทุกวันจึงจะเบาปวด มีผู้ขอให้ช่วยตรวจสอบดูว่ามีใครที่เป็นนายเวรกระทำทำให้ป่วยหรือเปล่า พอลองตรวจสอบดู ปรากฏว่าเงาค่าคลุมร่างยายไว้หมด แต่ไม่พบใครที่เป็นนายเวรมากระทำ เอาละชี้หาใครก็ไม่พบไม่รู้จะแก้ไขอย่างไร เลยขอกราบทูลถามเบื้องบนได้รับคำตอบว่ากรรมของเขาในอดีตชาติหนักมาก ไม่มีนายเวรกระทำหรือ ในอดีตชาติตอนยุคปลายของสุโขทัยและอยุธยาตอนต้น ยายคนนี้เกิดเป็นชาย ได้ประกอบกรรมที่หนักมาก คือไปรับจ้างทูปพระพุทธรูป กรรมนี้จะส่งผลให้เขาลงนรกขุมลึกมาก แต่เมื่อเขาตายลงไปยังสำนักพญายม บุญเขายังพอมีอยู่บ้าง เขาขอเลือกรับบุญก่อน แต่ด้วยบุญอันน้อยนิดนี้จึงไม่สามารถส่งเขาขึ้นไปสวรรค์ได้ จึงมาเกิดเป็นมนุษย์เพศหญิงนี้ ส่วนกรรมหนักนั้นยังรอเขาอยู่ อาการปวดในกล้ามเนื้อและกระดูกนี้เกิดจากเศษกรรมของการทูปทำลายพระพุทธรูปนั่นเอง รักษาไม่หายหรือ ผมอึ้งเลย ตายละซี ถ้ายายคนนี้ตายเมื่อไรถ้าไม่เคย

สนใจทำบุญทำทาน ยุ่งแน่ เพราะผลกรรมที่ทูปทำลายพระพุทธรูป ตกนรกขุมลึกมาก ขนาดส่งบุญอุทิศทั้งชาตินี้ก็ไม่สามารรับได้ ต้องถูกลงโทษอยู่นานมาก คงเป็นพันๆ ปีนั้นแหละ

ผมเป็นห่วงมาก เลยคิดวิธีหนีรอกให้ลูกเขาไป จะเชื่อหรือไม่ก็ตามใจ หลังจากผมอธิบายสาเหตุของกรรมให้รู้ แล้วบอกเลย อาการป่วยนี้เป็นจนตายรักษาไม่หายหรอก แต่ที่น่าห่วงมากคือถ้าตายแล้วกรรมหนักมากรออยู่ ขอให้คุณยายพยายามสร้างพระพุทธรูป หรือร่วมสวดบทหนุนสร้าง หล่อ พระพุทธรูป ทุกครั้งที่ทำบุญสร้างพระ ให้อธิษฐานขอมาต่อพระพุทธรองค์ในสิ่งที่ได้ล่วงเกินไปและพยายามสร้างบุญทั้งทาน ศีล ภาวนาให้มาก เพื่อหนีรอกให้ได้ ให้รีบทำด้วยเพราะอายุมากแล้ว คงอยู่อีกไม่นานต้องหมดอายุ

อีกรายหนึ่ง เป็นเด็กอายุประมาณ 5-6 เดือน ตาเป็นต้อทั้งสองข้างตั้งแต่กำเนิด พ่อแม่ก็ใส่ใจมากกลัวลูกตาบอดตั้งแต่เด็ก บังเอิญน้ำของเด็กมารู้เรื่องของผมจากผู้อื่น เลยขอเรื่องให้ผมช่วยเด็กด้วย เพราะพ่อแม่เด็กพยายามรักษาทางแพทย์แผนปัจจุบันอย่างเต็มที่ อยู่แล้ว แพทย์เองก็ยังไม่ค่อยมั่นใจนัก เอลองดู ! ผมเองก็ไม่เคยรักษาแบบนี้มาก่อน ผมเองก็ไม่ยืนยันความสำเร็จให้น้ำของเด็ก คือขอลองดูก่อน ถ้าช่วยได้ก็จะช่วย เพราะผมเองก็สงสารเด็ก กิดคฺชฺฉิตตาบอดตั้งแต่เด็ก เขาจะทุกข์ยากขนาดไหน

ผมลองคิดต่อนายเวรที่มากกระทำเด็กคนนี่ที่ดวงตา ไม่ปรากฏว่าพบใครเลย ไม่มีใครทำอีกแล้ว กราบทูลถามเบื้องบนหาวิธีช่วยเด็ก ก็ได้รับคำตอบว่า กรรมนี้เป็นกรรมที่ไม่มียาเวรกระทำ เขาทำกรรมไว้แต่อดีตชาติ การรักษาจะหายหรือไม่ก็ 50:50 ให้หาผู้รักษาช่วยเขาก็แล้วกัน พอรู้วิธีผมเลยถามดูว่าพ่อแม่เด็กเป็นคนอย่างไรจากน้ำของเด็ก ก็พอทราบว่าเป็นคนชอบทำบุญทำทาน และปฏิบัติธรรมพอสมควร เออ ! ค่อยยังชั่วหน่อย สอบถามต่ออีกว่า นอกจากพระแล้ว พ่อแม่เด็กเคารพนับถืออะไรอีกบ้าง ได้รับคำตอบว่า เสด็จพ่อ ร.5 เอละได้ความเลย แนะนำให้พ่อแม่เด็กขอความช่วยเหลือจาก เสด็จพ่อ ร .5 ได้สอนวิธีอุทิศบุญให้ไปด้วย

ส่วนผมหรือ หากทางช่วยต่ออีกทาง ผมขอปู่หมอชีวกไปช่วยเด็กด้วย ปู่กับรับปากช่วย ส่วนผมเองก็มีหน้าที่ส่งบุญอุทิศถวายปู่หมอชีวกทุกวัน ต่อมา 2 เดือนผมลองตรวจสอบผลดู โดยวิธีการกราบทูลถามจากเบื้องบน ก็ได้รับคำตอบว่า ตอนนี้องค์ ร.5 ได้ส่งบริวารที่มีความสามารถมากมาช่วยรักษาทางกายทิพย์อยู่และหมอชีวกก็ช่วยรักษาอยู่ อาการที่ดวงตาของเด็กค่อยๆ ดีขึ้นแล้ว แต่ไม่รับรองว่าจะหายสนิทนะ ภายหลังเด็กเข้ารับ

การผ่าตัดที่ดวงตา จนดวงตาดำหายจากการเป็นต้อแต่จะผิดปกติไปบ้าง ก็ถือว่ายังดีกว่าตาบอด ตกลงเด็กคนนี้ได้รับการรักษากายเนื้อจากแพทย์ และได้รับการรักษาทางกายทศวิทยาจากปู่หมอชีวกโกมารภัทร และบริวารขององค์ ร.5 จบการรักษา ยินดีกับเด็กคนนี้ด้วยครับ

78. กรรมของหญิงที่ทำแท้งโดยเจตนา

มีวันหนึ่งได้อ่านหนังสือพิมพ์ มีข่าวมีการทำบุญให้เด็กที่ทำแท้งที่วัดในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี มีหญิงที่เคยก่อกรรมและผู้ที่เกี่ยวข้องไปร่วมทำบุญกันมากมาย หญิงที่ตั้งใจทำแท้งทุกคนล้วนมีตราบาปอยู่ในใจตลอดชีวิต เพราะเขาได้ฆ่าลูกในท้องของเขาเอง ด้วยสาเหตุจำเป็นทางสังคมที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น ผมเองก็เคยได้รับการขอร้องจากหญิงที่ทำแท้ง ให้ช่วยตรวจสอบควัญญาณเด็กที่ตายตั้งแต่ยังไม่ได้กำเนิดออกมาลืมตาดูโลกมา 4 ราย

รายแรกเธออยู่ที่กรุงเทพ เกิดผิดพลาดตั้งท้องตั้งแต่วัยรุ่น เธอกินยาขับทำการเอาเด็กออก จนตกเลือดต้องเข้าโรงพยาบาล ผมรู้จักเธอดี ตอนที่เธอทำแท้งนั้นผ่านมา 20 ปีแล้ว ปัจจุบันเธอเป็นผู้ใหญ่มีการงานทำเป็นที่มั่นคงพอสมควร ด้วยตราบาปในใจเธอได้ฆ่าลูก เธอพยายามทำบุญให้ดวงวิญญาณของลูกเธอเป็นประจำ เพื่อชดใช้ความผิดที่แม่ได้กระทำต่อเด็กคนหนึ่ง ในปี พ.ศ. 2550 ผมได้ลองติดต่อกับดวงวิญญาณของลูกเธอ ปรากฏว่าพบเด็กคนหนึ่ง สภาพพอคอยากพอสมควร เด็กคนนี้เป็นสัมภเวสี ก็เป็นดวงวิญญาณที่แสวงหาที่เกิด เด็กคนนี้อยู่ลอยติดตามเธอตลอดเวลา ด้วยความแค้นที่ทำให้เขาตาย ไม่มีโอกาสได้เกิดเป็นมนุษย์ ผมลองคุยกับเด็กคนนั้นดูว่าพอจะหยุดการจองเวรได้ไหม

ผม : หนูเธอเป็นลูกของผู้หญิงคนนี้หรือ

เด็ก : ใช่ เขาฆ่าหนูตั้งแต่ยังไม่เกิด

ผม : แล้วตอนนี้หนูอยู่ไหน

เด็ก : ก็ตามแม่เขามาตลอด

ผม : แล้วเธอทำอะไรแม่เธอหรือเปล่าล่ะ

เด็ก : โกรธแม่มาก ที่ฆ่าหนูแต่หนูยังไม่ได้ทำอะไรแม่ ได้แต่ตามแม่เขาไปเรื่อยๆ

ผม : เห็นว่าแม่เธอเขาพยายามทำบุญให้บ่อยๆ ได้รับบุญไหม

เด็ก : เห็นแม่เขาทำบุญให้ทุกครั้ง แต่มันไม่มีบุญมาถึงหนูเลย

ผม : อ้อ! แสดงว่าแม่เธอ เขายังไม่รู้วิธีอุทิศบุญนะซิ ไม่เป็นไร
เดี๋ยวหนูลองรับบุญจากเรานะ “ขออำนาจพระพุทธ พระ
ธรรม พระสงฆ์โปรดคลบบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้
เด็กที่กำลังติดต่อนี้” เป็นยังไรหนู ได้รับบุญไหม

เด็ก : หนูได้รับบุญแล้ว ขอบพระคุณมาก

ผม : นี่หนู ที่หนูเป็นอย่างนี้ก็เพราะกรรมเก่าของหนูที่ทำไว้มา
ตอบสนอง ทำให้ต้องตายตั้งแต่ยังไม่เกิด หนูอย่ามัวไปจองเวร
แม่หนูอยู่เลย อภัยให้แม่เสียเถอะ ยังไงโทษที่นรกของแม่หนู
เขามีอยู่แล้ว เขาต้องไปรับโทษของเขาอยู่แล้ว ถึงหนูไม่จอง
เวรเขาก็ต้องได้รับโทษที่นรกเอง ผมกับแม่ของหนูก็รู้จักกัน
เอาอย่างนี้หนุมายู่ที่บ้านผมคิดว่ามัวไปตามแม่อยู่อย่างนั้น มา
อยู่ที่บ้านนี้ได้รับบุญทุกวัน เดี่ยวพระภูมิเจ้าที่ท่านช่วยกันสอน
หนูให้ถือศีลปฏิบัติธรรม พอบุญปฏิบัติหนุมากพอ หนูก็ขึ้น
ไปรับผลบุญเป็นเทวดา คิดว่ามัวเป็นสัมภเวสีอยู่อย่างนี้ ตกลง
วิญญูณเด็กคนนี้ เลยมาอยู่กับผม มาอยู่ใหม่ๆ คิดถึงแม่
ร้องไห้ แต่พออยู่ไปนานๆ สอบถามดู ปรากฏว่าไม่คิดถึงแล้ว
อยู่ที่นี้มีความสุขตั้งใจปฏิบัติธรรม จนคืนวันหนึ่งผมนอนหลับ
อยู่ เขามายืนข้างเตียงมาลาผมขึ้นไปรับผมบุญเป็นเทวดาที่จาดู
มหาราชิกา ผมเรียกเขาว่า “ไอ้จุก” เพราะตอนมาอยู่กับผม มี
ผมจุก

อีก 3 รายจากจังหวัดลพบุรี ทำแท้งทั้งนั้น เพิ่งลองติดต่อดูตอนเดือนธันวาคม
2551 มีผู้มาขอร้องให้ติดต่อดูว่า เด็กเขาจองเวรทำร้ายผู้หญิงที่ทำแท้งหรือเปล่า ผู้หญิงที่ทำ
แท้งเหล่านั้นเธอพยายามมาทำบุญบวชชีพรหมณ์ เพื่อส่งผลบุญให้ลูก แต่ตัวเธอเองทั้ง
เจ็บป่วยและมีปัญหาสารพัดกรรมเร้าเธอ จนแทบฆ่าตัวตาย

ในช่วงเวลานี้ตามที่ต่างๆ พระภูมิเจ้าที่และเทวดาทั้งหลาย ต่างช่วยกันเก็บ
วิญญูณที่ลำบาก มาสอนถือศีลปฏิบัติกันเยอะแยะ ผลการติดต่อบอกว่าเด็กเหล่านั้นถูก
พระภูมิเจ้าที่นำไปปฏิบัติธรรมจนหมดแล้ว ไม่มีเด็กคนไหนตามไปจองเวรแม่เขาสักคน
ตอนคุยกับเด็กเหล่านั้นเด็กบอกว่าแม่ถูกนายเวรของเขาเล่นงานกันเอง ไม่เกี่ยวกับพวกหนู

พวกหนูไม่ได้ยุ่งกับแม่มานาน แล้วตอนแรกก็แค้นแม่มาก คิดจะทำร้ายแม่ แต่มีเทวดามา สอนพวกหนูให้เลิกจองเวรมาปฏิบัติธรรมดีกว่า พวกหนูเลยมาปฏิบัติธรรมกัน พวกที่เขา ปฏิบัติธรรมกันอยู่ก่อน ไครบุญพอเขาก็ลอยขึ้นไปข้างบนไปเป็นเทวดา พวกหนูอยากเป็น เทวดาเหมือนกัน พยายามเร่งรีบปฏิบัติอยู่

ถึงแม่เด็กที่ตายจากการทำแท้ง จะอภัยไม่จองเวรกับแม่แล้ว แต่โทษของหญิงที่ ทำแท้ง ทางยมโลกได้บันทึกไว้แล้ว โทษยังรอการลงโทษหญิงคนนั้นอยู่ ผมขออนุญาต พญายมราชขอทราบวิธี การลงโทษหญิงที่ทำแท้งฆ่าลูกตัวเอง ว่ามีการลงโทษอย่างไรบ้าง เอาที่ไปพบมามีโทษเบากับโทษหนัก

โทษเบาพบหญิงถูกมัดขึงนอนหงายอยู่ ถูกนายนิรบาลเอามีดเชือดตรงท้อง แบบบั้งปลา เลือดกระจาย เสร็จแล้วนายนิรบาลนำน้ำกรดมาราดที่อวัยวะเพศจนไหม้หมด หญิงนั้นหวีดร้องโหย หวลจนไม่เป็นเสียงมนุษย์ หลังจากถูกราดน้ำกรดจนละลายแล้ว จะ ถูกจับโยนลงบ่อน้ำกรดจนละลายหมด เสร็จแล้วนายนิรบาลนำโครงกระดูกขึ้นมาราดน้ำ ทิพย์ทำให้ฟื้นขึ้นมา พอจ้วเจียขึ้นมา ก็ถูกจับมัดขึงพืดลงโทษซ้ำๆ จนกว่าจะหมดโทษ

ส่วนโทษหนักเพราะผ่านการทำแท้งมาหลายครั้ง การลงโทษจะหนักขึ้นอีก เอา ที่พบนะครับ สัตว์นรกหญิงนางหนึ่งถูกมัดขึงพืดนอนหงายเปลือยอยู่ นายนิรบาลคนหนึ่ง นำเหล็กเผาไฟไว้แดงมานาบทั่วตัวท่ามกลางเสียงหวีดร้องอย่างสุดเสียง เนื้อและเลือดไหม้ ไฟลวันคลุ้ง แต่เธอไม่ตายไม่หมดสติ เพราะเธอเป็นสัตว์นรกต้องรับกรรม เธอถูกเหล็กเผา ไฟแดงๆ นาบไปทั่วตัว จนสภาพร่างแทบไม่เหลือความเป็นมนุษย์ เลือดเนือบนร่างของ เธอละอะ แต่เธอก็ไม่ตาย พอนายนิรบาลนาบเหล็กเผาไฟจนทั่วตัวแล้ว ก็หยิบท่อน เหล็กเผาไฟท่อนใหญ่ที่เผาจนร้อนแดงโชนอีกท่อนหนึ่ง นำมาแทงเข้าไปที่ช่องคลอดของ สัตว์นรกหญิงผู้นั้น เสียงหวีดร้องไม่เป็นภาษามนุษย์สยดสยองมาก ร่างของสัตว์นรกไหม้ หมดทั้งตัว ตกลงตอนนี้เธอตายแล้วครับ นายนิรบาลก็นำน้ำทิพย์มาราดรดที่ร่างของเธอ นำอัสرارัยมาก ร่างของเธอค่อยๆ คืบร่างเป็นมนุษย์อีกครั้ง พอรู้สึกตัวขึ้นมา ก็ถูกจับ ลงโทษซ้ำๆ อยู่อย่างนั้นจนกว่าจะหมดกรรมที่ทำแท้ง บรี้อ ! น่ากลัว นี่เฉพาะเรื่องทำแท้ง นะ ส่วนบาปอื่นที่เธอทำไว้นั้นอีกต่างหาก

หญิงใดที่เคยทำแท้งได้อ่านบทความนี้ อย่าคิดว่าเป็นการเขียนขู่ให้กลัวนะครับ ก็ผมพบมาอย่างไรก็เขียนไปอย่างนั้น เชื่อหรือไม่แล้วแต่จะพิจารณา ๑ แล้วหญิงเหล่านั้นจะ ทำอย่างไร จึงจะไม่ถูกลงโทษอย่างสยดสยองอย่างนี้ ขอบอกวิธีแก้ไขดังนี้

1. ให้ทำบุญอุทิศให้วิญญาณเด็ก แต่ต้องอุทิศให้เป็นนระครับ พร้อมขอภัยในความผิดพลาดที่นำไป ให้ทำบ่อยๆ
2. พยายามสร้างบุญไว้ให้มาก คือทำบุญหนักกรรม ทั้งทาน ศีล ภาวนา
3. ถ้าจะสิ้นใจวันใดให้กำหนดจิตคิดถึงพระ หรือภavanaพุทโธไว้ คือให้ผลบุญพาขึ้นไปรับบุญบนสวรรค์เลย ไม่ต้องลงไปสอบสวนที่สำนักพญายม
4. เมื่อได้ไปอยู่บนสวรรค์ให้รีบปฏิบัติธรรมเพิ่มกำลังบุญให้สูงขึ้น เพื่อเลื่อนชั้นภูมิไปสู่สวรรค์ชั้นที่สูงขึ้นไป เพื่อหนักกรรมไม่ให้ตามทัน

วิญญาณของเด็กๆ เหล่านั้นก็คือวิญญาณผู้มีกรรมเก่ามาส่งผลทั้งนั้น บางรายมาจากนรกใช้กรรมจนเบาบาง ก็ขึ้นมาจากนรกมาเป็นเปรต จนกรรมเบาบางก็มาเป็นอสุรกาย พอกรรมลดลงก็กลายเป็นสัมภเวสี เร่ร่อนไปเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน จนกรรมเบาบางอีกก็มาเป็นสัมภเวสี มาเกิดเป็นมนุษย์ พอเข้ามาปฏิสนธิเป็นมนุษย์ก็มาถูกทำแท้งอีก หหมดโอกาสเป็นคนตั้งแต่แรกจนจะมาเป็นคน อาจเป็นร้อยเป็นพันปีนานแสนนาน พอสมหวังเข้าท้องมนุษย์ได้ ดันถูกทำแท้งอีก แค้นขนาดไหนก็คิดดู

ชายหญิงที่แอบสมสู่กัน โดยผิดประเพณีศีลธรรม คือผิดศีลข้อ 3 ท่านรู้หรือไม่ ขณะที่เขาทั้งคู่กำลังประกอบกรรมอยู่นั้น ร่างของเขาถูกล้อมด้วยสัมภเวสีที่กำลังหาที่เกิด และเป็นสัมภเวสีผู้มีกรรมแทบทั้งนั้น วิญญาณสัมภเวสีที่มีกำลังกว่าชนะ ได้เข้าไปปฏิสนธิ ก็จะได้มีโอกาสเกิดเป็นคน ถึงเกิดเป็นคนมีกรรม ทุกข์ยากลำบาก ก็ยังคิดว่าเป็นสัมภเวสี เร่ร่อนอดอยากหิวโหย เราจะสังเกตได้ว่า เด็กวัยรุ่นที่แอบได้เสียกัน มักจะมีท้องได้ง่ายมาก นั่นแหละครับเมื่อกำลังสมสู่โดยผิดศีลธรรม ไม่มีพลังบุญ หรือวิญญาณที่คุ้มครองรักษาคนปกป้องเลย สัมภเวสีที่ลำบากแย่งกันเข้าท้องหญิงนั้นกันถ้วนหมด นี่ถ้าทั้งสองคนที่กำลังสมสู่มองเห็น สงสัยวังกันปาราบทั้งไม่มีเสื้อผ้าแน่ๆ เลย

อีกอย่างหนึ่งเราคงเคยได้ยินว่าคนที่ดีมีอาชีพฐานะดีการงานดี เพราะบุญเก่าของเขา กำลังส่งผล เมื่อเขาแต่งงานแล้วอยากมีลูกพยายามแล้วพยายามอีก เหงื่อหมดเป็น ปีบกว่าจะได้ลูกสักคน ทำไมมีลูกยากนั้นหรือ ก็กำลังบุญของสามีภรรยาเขากำลังส่งผล อีกทั้งเทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวดูแลอยู่ สัมภเวสีเร่ร่อนก็เข้ามาเกิดไม่ได้ ก็รอเทวดาหรือเทวารีที่มีมือคิดเกี่ยวเนื่องกัน และบุญเริ่มน้อยลงก่อนบุญจะหมด เทพเหล่านี้จะเลือกหาที่เกิดที่เหมาะสม คือเลือกที่เกิดได้เพราะยังมีกำลังบุญอยู่ ถ้ารออยู่ข้างบนสวรรค์จนหมดบุญ จะหล่นวูบลงมาเกิดโดยไม่มีสิทธิ์เลือกเลย ดังนั้นกว่าจะได้ลูกสักคนก็ต้องรอวิญญาณจาก

เบื้องบนลงมาปฏิสนธิ มันก็ต้องใช้เวลากันหน่อย แต่บางวิญญาณเป็นสัมภเวสีที่เป็นนายเวรของสามีภรรยา นั้น ก็อาจมีสิทธิ์เข้ามาเกิดเพื่อทวงเวรได้ ก็เกิดมาแล้วทำให้พ่อแม่ต้องเจ็บช้ำน้ำใจนั่นแหละ นายเวรมาเกิดเป็นลูกเพื่อทวงกรรมที่เคยทำเขาไว้ละ อย่างนี้พลังบุญและวิญญาณที่รักษาตัววางไม่ได้ มันเป็นสิทธิ์ของนายเวร ผมจึงแนะนำให้เราอุทิศบุญใช้หนี้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันยัง ใจละครับ

คนเราเมื่อมีครอบครัวก็อยากมีลูกดี อยากได้วิญญาณที่ดีมาเกิดเป็นลูก ผมขอบอกวิธีให้ดังนี้

1. อุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันบ่อยๆ เพื่อป้องกันเขาเกิดเป็นลูกเรา เพื่อทำลายจิตใจทรัพย์สินสมบัติเรา

2. สร้างบุญด้วยทาน ศีล ภาวนา เพื่อให้พลังบุญของทั้งสามีภรรยามีสะสมไว้มากๆ เทพที่อยู่เบื้องบนที่ยังมีบุญอยู่แต่เริ่มน้อยลงใกล้เวลาที่จะต้องลงมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็จะมามองหาครอบครัวที่มีศีลมีธรรมและมีความเกี่ยวข้องกันมาในอดีตชาติ เพื่อว่าเมื่อลงมาเกิดแล้ว จะได้มีโอกาสสร้างบุญกุศล นำพาให้เมื่อสิ้นอายุมนุษย์แล้วมีผลบุญส่งให้กลับมาเสวยสุขเบื้องบนสวรรค์ที่เดิม หรือสูงขึ้นไปอีกตามกำลังบุญ เรียกว่าเลือกหาที่เกิดที่ไม่ขาดทุนนั่นแหละ ถ้าเป็นเราๆ ก็ต้องคิดทำอย่างนี้เหมือนกัน ถ้าครอบครัวไหนมีแต่เรื่องผิดศีลผิดธรรม ไม่เคยสนใจบุญทานการกุศล ถ้าเราเป็นผู้เลือกที่เกิดได้ เราก็คงไม่ไปเกิดในครอบครัวนั้น จริงมั๊ยครับ

3. ประกาศต่อโลกวิญญาณ ขอวิญญาณจากเบื้องบนที่ยังมีบุญเหลืออยู่และเคยเกี่ยวเนื่องกันมา มาเกิดเป็นลูก โดยสัญญาว่าจะนำพาลูกที่มาจากเกิดนี้สร้างบุญกุศลในมนุษย์โลก สั่งสอนอบรมลูกให้เป็นคนดีมีศีลธรรม รู้จักทาน ศีล ภาวนา รับรองว่าถ้าผู้เป็นพ่อแม่เป็นผู้มีแต่บุญกุศล ต้องมีวิญญาณที่มีบุญบารมีลงมาเกิดด้วยแน่ เพราะไม่ขาดทุน วิธีอธิษฐานให้คิดดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบ้นดาลให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้า ดังถึงเบื้องบนพรหมโลกและเทวโลก”

“ข้าพเจ้าชื่อและภรรยาชื่อ ได้ตั้งใจประกอบกรรมดี ทั้งทาน ศีลภาวนา บัดนี้ต้องการมีบุตร จึงขอเชิญผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกันมาแต่อดีตชาติ และใกล้จะต้องจุติลงมาเกิดเป็นมนุษย์แต่ยังมีบุญเหลืออยู่ลงมาเกิดเป็นบุตรของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะ

นำพาผู้มาเกิดเป็นบุตรของข้าพเจ้าสร้างบุญกุศล อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีมีศีลธรรมรู้จักปฏิบัติทาน ศีล ภาวนา”

คำอธิษฐานนี้คิดเรียบเรียงเอาเองได้ ที่เขียนนี้ก็คิดไปเขียนไป

4. ต้องสวดมนต์ทุกวันทั้งสามภรรยา เช่น อิติอิโส , ชินบัญชรเพื่อสร้างกำแพงกันสัมภเวสีที่จะเข้ามาเกิดแทน

5. อุทิศบุญให้เทวดาและวิญญาณที่รักษาตัวคนทั้งคู่ อีกทั้งเทวดาและวิญญาณทั้งหลายในบ้าน ให้คอยสกัดกันสัมภเวสีที่จะเข้ามาเกิด ต้องการแต่วิญญาณจากเบื้องบนเท่านั้น

วิธีการเหล่านี้ผมคิดเอาเองครับ และได้ทำมาก่อนแล้ว และสำเร็จแล้วได้ลูกมา 1 คนแล้วและผมรู้แล้วด้วยว่าเขามาจากไหน มาจากชั้นใด ไม่บอก ! เอาว่าทุกวันนี้ลูกผมคิดถึงเพื่อนเก่าๆ ก็สามารรถขึ้นไปเที่ยวที่ๆ เขาลงมาได้ ก็แล้วกัน

ใครอยากทำบ้างก็ไม่สงวนสิทธิ์ อย่ามัวไปขอลูกกับพระพุทธรูป หรือกับเจ้าพ่ออย่างเจ้าพ่อพระกาฬ ระวังส่งบริวารลงมาเกิดนะครับ!

79.นรกต้นจิว กามสุมิฉา จารา เวระเมณิ ศีลข้อ 3 ที่ชาวพุทธรู้จักกันดี คือไม่ประพฤติผิดลูกเมียผู้อื่น เดียวนี้เป็นยังไง มีผู้ผิดศีลข้อนี้กันมากมาย เพราะความอ้อยของรสกามที่ธรรมชาติสร้างมาให้ดำรงเผ่าพันธุ์ แต่มนุษย์นำมาใช้เพื่อความบันเทิง กามกิเลสนี้ร้ายมาก แม้แต่นักบวชยังตัดกิเลสตัวนี้ได้ยากมากๆ มันเป็นตัวสำคัญในการตัดภพตัดชาติเลย แล้วคนธรรมดาอย่างเราท่านจะตัดได้อย่างไร ผมยังตัดไม่ได้เลย คิดได้ปลงได้เป็นระยะๆ เผลอเมื่อไรมันกลับมาทุกที พยายามใช้ข้อสุภะกรรมฐานมาช่วยก็ได้ผลเป็นครั้งคราว พอเห็นคนสวยเซ็กซี่กามมันนำหน้ามาแล้ว ก็คิดไปในเสื้อผ้าเขาโดยอัตโนมัติ คิดเข้าไปแค่ผิวหนังชั้นนอกนอนอยู่เท่านั้น พอนึกคิดสติทันก็มองคิดให้ลึกถึงลำไส้ ในลำไส้ กระจกเลือด เนื้อ แต่คิดได้ทีหลังทุกที ก็ผมยังตัดกิเลสไม่ได้นี้ครับ รัก โลก โกรธ หลง ยังอยู่พร้อมหน้า เพียงแต่ผมมีสติคุมอยู่ แต่เผลอเมื่อไรก็คุมไม่อยู่ ต้องใช้สติปัญญา 4 คือคอยดูจิตตัวเองให้ได้

ทุกวันนี้หญิงไทยเราฟรีเซ็กซ์มากขึ้นทุกวัน สาวบริสุทธิ์ ที่จนถึงวันแต่งงาน เริ่มขาดแคลนเกือบสูญพันธุ์ เช่นวันวาเลนไทน์ก็ถือเป็นวันเสียตัวแห่งชาติ พอแฟนมานัดไปเที่ยววันวาเลนไทน์ก็รู้ว่าจะเกิดอะไร แต่ก็ต้องเลือกเอาว่า ถ้าไปก็เสียตัว ถ้าไม่ไปก็เสียแฟน จะเอาอย่างไรดี

การแต่งตัวหญิงไทยเดี๋ยวนี้ แต่งตัวเปิดเผยสัดส่วนมากขึ้น โดยความตั้งใจของหญิงนั้น เจตนาเพื่ออวดสตรีระที่แม่ให้มาต่อสาธารณชน แล้วคนที่ดูก็คือผู้ชายสิครับ อุตสาหกรรมเปิดให้ดู ก็ช่วยคุณอนุญหน้อย เดี่ยวจะเสียใจ ดังภาษิตที่ว่า ลิบปากกว่าก็ไม่เท่าตาเห็น ลิบตาเห็นก็ไม่เท่ามือคลำ ลิบมือคลำก็ไม่เท่าลงมือทำ ก็เกิดขึ้นได้ง่ายมาก ด้วยความเต็มใจอยากลองอยากรู้ทั้งชายและหญิง ยังมีคำพูดเล่นของสาวรุ่นวัยนักศึกษาพูดเล่นกันว่า “ถูกใจให้ฟรี ทำดีให้เบิ้ล” คุณซเชอคิดได้แค่นี้เอง นี่ถ้าเธอโตขึ้นคิดมีครอบครัว สามัคคีสุดท้ายที่โชคดีจะคิดอย่างไรหนอ

ปัจจุบันต้นจิวในโลกมนุษย์เหลือน้อยเต็มที แต่ที่ยม โลกต้นจิวเยอะเหลือเกิน มีเพียงพอที่จะให้บริการ มนุษย์โลกทุกชาติทุกภาษาทุกศาสนา มารวมกันขึ้นต้นจิวเยอะไปหมด ชาวยุโรปอเมริกานิยมขึ้นมาก รองลงมาที่ชาวเอเชียเราแน่แหละ ที่กำลังพัฒนาตามชาวยุโรปมาติดๆ ต้นจิวลักษณะเป็นอย่างไร เอาที่รู้เห็นนะครับ

อย่างแรกลำต้นกลมดำเหมือนเหล็ก หนามไม่เห็นมี แต่พอสัตว์นรกถูกบังคับให้ปีนขึ้นไปจะมีหนามแหลมพุ่งจากลำต้นแทงทะลุหลัง สัตว์นรคนั้นกว่าจะตะเกียกตะกายขึ้นไปให้สูงขึ้น ด้วยหอกที่นายนิรยบาลแทงกันขึ้นไป ไม่ใช่แค่แหยมแทงนะครับ แทงเต็มแรงด้วยหอก ทะลุลำตัวเลยนะครั บ แต่ไม่ตาย ทนทรมานได้สุดยอดมาก เสียงโหยหวนเจ็บปวดนั้นไม่ต้องบรรยาย หนั่งฝือยก็แล้วกัน เมื่อขึ้นไปถึงส่วนบนของต้นจิว อีกาปากเหล็กอย่างนี้กว่าตัวเล็กๆ นะครับ จิกทีหัวเบะเลย ตกลงมาตาย นายนิรยบาลก็เอาน้ำทิพย์มารดราดไปที่ร่างสัตว์นรคนั้น ถ้ากรรมตรงนี้ยังไม่หมด ก็ปีนขึ้นมาจิวเจีย ก็ถูกหมาตัวขนาดสูงแค่อูเราไล่กัด จับเข้าตรงไหนเนือขาดกระจุยตรงนั้น ต้องวิ่งขึ้นต้นจิวไปโดนหอก โคนหนามจิว โคนอีกาปากเหล็ก แล้วก็ตายอีกพื้นอีก วนเวียนจนกว่าจะหมดกรรมช้อกาม เท่านั้นนะครับ บาบอื่นต้องไปจุมอื่นๆ จากหนักมาเบา ใครชอบปีนก็เตรียมฝึกไว้

อีกแบบต้นจิวมีหนามเหมือนปลายมีดแหลมคมมีมุมแหลมชี้ขึ้นจา กลำต้น ใครเหยียบจับปีนเมื่อไร เนือฉีกขาดเหวอะหวะเลย เนือฉีกหลุดเป็นชิ้นๆ ก็มี เรียกว่าสัตว์นรก

พอปีนถึงยอดก็แทบจะไม่มีสภาพมนุษย์เลย นึกขาดหมดทั้งร่าง แด มอิกายังมาจิกจิกเนื้อที่
ร่างอีก จนตกลงมาตาย แล้วก็ถูกรวดด้วยน้ำทิพย์พื้นอีก ทรมาณต่อไปวนอยู่อย่างนั้น
จนกว่าจะหมดกรรม ใครชอบต้นจิวแบบไหนก็เลือกเอานะครับ

ชายโคหฺญงโค ที่อ่านบทความนี้แล้ว คิดทบทวนตัวเองคิดว่าตัวเองมีสิทธิ์ได้ปีน
ต้นจิวไหม ถ้าคิดว่า มีสิทธิ์ปีนให้ฝึกฝนการปีนไว้ให้คล่อง ถ้าไม่อยากปีนให้ลดละเลิกเสีย
อย่าไปก่อความผิดให้มากขึ้นไปอีก และรีบประกอบบุญกุศลหนีไปเสวยผลบุญก่อน แล้ว
ปฏิบัติธรรมหนักนรกอย่าให้ตามทันเราด้วยบุญไถ่ละครับ

80. เชิญพี่ชายผมที่ตายไปแล้วมาสัมภาษณ์

พี่ผมเสียชีวิตไปเมื่อต้นปี พ.ศ. 2551 ตอนนั้นได้ติดต่อคุยกันรู้ว่าไปอยู่ที่จำตุมหา
ราชาเรียบร้อยแล้ว เพราะบุญปฏิบัติและการอุทิศบุญที่พี่ชายตั้งใจทำเพียง 2 ปี ส่งผลให้
พี่ขึ้นไปสวรรค์เลยโดยไม่ต้องผ่านสำนักพญายม ผ่านไป 1 ปีแล้วต้นเดือนมกราคม พ.ศ.
2552 ผมคิดถึงพี่ชาย อยากรู้ความเป็นอยู่และความก้าวหน้าในการปฏิบัติธรรม เลยเชิญลง
มาคุยกันหน่อย

ผม : สวัสดิ์ พี่อยู่ข้างบนเป็นยังไงบ้าง เล่าให้ฟังมังซี

พี่ชาย : ตอนนี้งำลังเร่งภาวนาอยู่ ไกลจะมีบุญพอขึ้นดาวดึงส์แล้ว

ผม : เออ! บุญมากขึ้นนี่ รัศมีกายสว่างไสมากแล้ว วนี้ แล้วที่อยู่ที
ข้างบนเป็นรูปร่างแบบไหนละ

พี่ชาย : ก็เป็นจตุรมุข มีประตูทางเข้าหน้าต่างมีสามด้าน แต่ในบ้าน
โล่งไม่มีอะไร ถ้าอยากได้อะไรนึกเอา เดียวของนั้นก็ปรากฏ
เอง

ผม : แล้วอยู่คนเดียว ไม่มีเพื่อนหรือ เพื่อนบ้านนะ

พี่ชาย : มีซี มีวิม านไกลๆ กันเยอะแยะก็คุยกันมัง แต่ส่วนใหญ่นั่ง
ปฏิบัติกันทั้งนั้น พระพุทธเจ้าท่านเทศน์ให้ฟังที่พระจุฬามณี
ให้ตั้งใจปฏิบัติภาวนา ให้ตัดความห่วงใยทางโลกมนุษย์ ทุก
คนมีกรรมของเขาเอง อย่าไปเบียดเบียนกฎแห่งกรรมของเขา
มันจะผิดกฎโลกวิญญาน ให้ตั้งใจปฏิบัติสมาธิ วิปัสสนา
เพราะเทวดาก็ยังมีกรรมรออยู่ ถ้าหมดบุญก็ลงนรกได้

- ผม : นั่นแน่! เก่งขึ้นเยอะพี่เรา เออน่า! อีกไม่เกิน 1 วันสวรรค์ชั้นนี้ เดี่ยวผมจะตามขึ้นไป แต่ตอนนี้ยังไม่หมดอายุ ขอทำหน้าที่ช่วยวิญญาณที่โลกมนุษย์ก่อน นี่ก็พยายามเอาเรื่องที่พบมาเขียนให้คนที่สนใจเขาอ่านกัน อยากให้เขาอ่านแล้วทำ ได้ใช้บุญกันเป็น เรื่องพี่ผมยังเอาไปเขียนเลย ที่คุยกันใหม่นี้ก็จะเอามาเขียนเพิ่มเติมอีก คนอยากรู้เรื่องบนสวรรค์มีเยอะแยะ เออ ! อยู่ข้างบนแต่งตัวยังไง แล้วภาษาพูดเขาว่าใช้ภาษาเทพใช้ไหม!
- พี่ชาย : อยากแต่ง ตัวแบบไหนก็ใช้นึกเอา ถ้าเต็มยศก็อย่างที่เห็นในภาพวาดนั่นแหละ มีชฎา เสื้อ สังกวาลย์ รองเท้าอ่อนๆ ถ้าอยู่ในวิมานบางที่ก็นุ่งผ้าขม้าตัวเดี๋ยวก็นุ่ง บางที่ก็ชุดชาวปฏิบัติธรรม เวลาคุยกันก็ใช้อยู่ 2 ภาษา ถ้าเป็นเทวดาคนไทยก็คุยกันภาษาไทยนี่แหละ แต่ทุกๆ ไปใช้ภาษาเทพคล้ายๆ ภาษาแขก
- ผม : ภาษาที่ว่าคล้ายแขก สงสัยจะเป็นภาษาทูลโบส เป็นภาษาโบราณนี่คนต้องไปหัดฝึกพูดภาษาเทพกันก่อนหรือเปล่า
- พี่ชาย : ไม่ได้ฝึก พอขึ้นไปแล้ว มันรู้เรื่องเองพูดได้เองเลย
- ผม : วิมานเทวดานี้อยู่คนเดียวทั้งนั้นเลยหรือ
- พี่ชาย : มีทั้งอยู่คนเดียว บางทีสองคนก็มี ที่เขาเคยเป็นคู่เมียกันเขาก็อยู่ด้วยกัน
- ผม : เอ้า! คู่เมียเทวดาอยู่ด้วยกัน แล้วเขานอนด้วยกันเหมือนมนุษย์ไหม
- พี่ชาย : ไม่รู้โว้ย! ใครจะไปตามดู นี่ก็ปฏิบัติ ไม่ค่อยไปยุ่งเรื่องคนอื่นเขา
- ผม : เออๆ ไม่รู้ก็ไม่รู้ แล้วเจอนุญาติเรมั้งไหม
- พี่ชาย : ก็เจอหลายคนแล้ว แต่เทวดานี้หน้าเหมือนกันหมดเลย นางฟ้าก็หน้าเหมือนกันหมด ไม่รู้ใครเป็นใคร เวลาคิดอยากเจอนุญาติก็นึกอธิษฐานเอา ก็พบกันแล้ว
- ผม : แล้วตัวพี่ข้างบนรูปร่างเหมือนตอนอยู่โลกมนุษย์มั๊ย อ้วนๆ

คำๆ

พี่ชาย : ไม่มีแล้ว รูปร่างข้างบนหน้าตาเหมือนกันหมดเลย สวยสง่า รูปร่างไม่ได้อ้วนคำแล้ว ร่างระหงส์งาม ดูหนุ่มเหมือนอายุ 20 ปี เหมือนกันหมดเลย ใครบุญมากน้อยเขาดูกันที่รัศมีกาย ใครใสสว่างมากก็แสดงว่าบุญมาก กายใครมีรัศมีน้อยก็แสดงว่าบุญน้อย

ผม : ที่ข้างบนไปเที่ยวไปเห็นอะไรมาบ้าง เล่าให้ฟังมังซิ โชคดีได้ตายก่อนน้ำมันแพง ไหนเล่ามา เที่ยวที่ไหนมาบ้าง

พี่ชาย : ก็ได้ไปมาทั่วนั่นแหละ สวรรค์ทุกชั้นไปเที่ยวมาหมด การแต่งตัวก็เหมือนกันทุกชั้น วิมานก็เหมือนๆ กัน แต่ความใสสว่างมีมากกว่า กัน ยิ่งขึ้นสูงมากขึ้นก็มีกายใสสว่างมากขึ้น วิมานก็ใสสว่างเป็นแก้วเลย พรหมก็ขึ้นไปเที่ยวดู เขาใสสว่างสวยมาก แต่เขาไม่มีเพศเหมือนสวรรค์ เสียงพูดก็ใช้ภาษาเทพเหมือนกันหมด ที่นิพพานก็ไปเที่ยวมาสวยมากๆ แต่ทั้งหมดมีสิทธิ์ขึ้นไปดูได้ แต่อยู่ไม่ได้ บุญเรายังน้อย นี่แหละถึงเร่งปฏิบัติเพิ่มบุญบารมีอยู่นี่ไง! เราต้องสร้างบุญคิด ภาวนา เอาเอง จึงจะมีสิทธิ์เลื่อนขึ้นสูงขึ้นไป ถ้าบุญบารมีเราพอ ไม่ใช่มีแต่รอบุญจากมนุษย์อุทิศให้ นี่ถ้าไม่เร่งสร้างบุญภาวนาแล้วมีวสันตศุภณกับความสุขบนสวรรค์ อีก 200 ปีมนุษย์ก็ต้องลงไปทำหน้าที่ ที่โลกมนุษย์อย่างที่เราเห็นอยู่นั่นแหละ ถูกสั่งให้ไปรักษาตามพระเครื่องพระพุทธรูป วัด เป็นพระภูมิเจ้าที่ อะไรเยอะแยะ ยังที่ไปรักษามนุษย์ก็เยอะมาก ถ้าใครปฏิบัติจนบุญเพียงพอเลื่อนขึ้นไปสวรรค์สูงขึ้นไปที่ไม่ต้องลงไปอยู่โลกมนุษย์ ที่ป่าหิมพานต์ก็ไปเที่ยวมา เจอพวกโยคีนั่งบำเพ็ญตบะอยู่ เจอครุฑ นาค กินรี เงือก เยอะแยะมีแปลกๆ เยอะมาก เออ! ที่อยากให้เราไปบอกที่โลกมนุษย์คือไปเที่ยวที่สำนักพญายมมา ไปขอดูการสอบสวน ท่านพญายมท่านอนุญาตให้นั่งดู

ท่านพญายมท่านมีเมตตาใจดีมากนะ ไม่ใช่อย่า ึ่งในหนังสือวิ
หรรค เวลาท่านสอบสวนพุดจານี้มนวล เมตตามาก

พญายม : “คิดให้คินะ เคยทำบุญทำทานอะไรมาบ้าง ลองนึกดูนะ ถ้าคิด
ได้สักอย่าง จะได้ไปรับผลบุญก่อน อย่าไปลงนรกเลย เป็นไง
คิดออกหรือยัง ถ้ายังคิดไม่ออก ให้เวลานั่งคิดก่อน”

วิญญาณ : คิดออกแล้วครับ เมื่อตอนผมเป็นนักเรียนเคยสวดมนต์ตอนเข้า
แถวเคารพธงชาติ

พญายม : เอาละใช้ได้ สวดมนต์ก็เกิดผลบุญ บุญที่เจ้าเคยสร้างมา
ทั้งหมด ที่คิดไม่ออกจะมารวมตัวกัน ส่งผลให้เจ้าขึ้นไปรับผล
บุญกุศลที่เบื่องบน

แต่ถ้ารายใดคิดยังงี้ก็คิดไม่ออก อันนี้จิตใจท่านก็ต้องเปิดบ้ ญชักรกรรมค ุกรรม
ชั่วที่เขาทำไว้จะขึ้นเป็นภาพเหมือนโทรทัศน์เลย แล้วไม่ต้องส่งนายนิรยบาล เหมือนเรารู้
กันลากตัววิญญาณคนนั้น ไปลงนรกเลย

แต่ถ้าวิญญาณคนไหนเข้ามาแล้วแสดงท่าไม่เคารพ อาละวาด ถ้าเป็นอย่างนี้
ท่านพญายมถึงจะแสดงท่าน่ากลัว แสดงอำนาจให้เจ้าวิญญา ณคนนั้นกลัว แต่วิญญาณที่รอ
การสอบสวนมักจะกลัวท่านพญายม เดินตัวสั่นเข้ามาเลย ท่านพญายมต้องพุดนี้มนวล
บอกไม่ต้องกลัวท่านหรรค ให้คิดดีๆ ว่าเคยทำทานทำบุญอะไรมาบ้าง จะได้ส่งขึ้นไปรับ
ผลบุญ ท่านเองไม่อยากจะให้ใครลงนรก

นี่แหละครับท่านผู้อ่าน ผมเองได้เคยเขี ยนวิธีการสอบสวนของพญายมราชมา
ก่อนแล้ว โดยรู้จากการกราบเรียนถามจากพญายมราช ท่านก็เมตตาบอกให้นำมาบอก
มนุษย์ จะได้เตรียมตัวถูก พี่ชายผมที่ตายไปแล้วเป็นเทวดาอยู่ชั้นจาตุมหาราชิกาก็ลงไปดู
และยืนยันให้ผมนำมาเขียนบอกมนุษย์อีก

จริงๆ แล้วมนุษย์ทุกคนเคยทำทานกัน ทั้งนั้น แต่เขาไม่รู้ว่าเกิดเป็นบุญ เขาคิด
แต่ว่าบุญต้องไปทำที่วัดอย่างเดียว เข้าใจผิดกันมากจริงๆ แล้วบุญจากผลทานในบ้านเกิดได้
เยอะแยะไปหมด ขอยกตัวอย่างเช่น เอาขนมให้ลูก เอาสตางค์ให้ลูก ตักข้าวให้สามิกิน
เอาเศษอาหารให้หมค เอาข้าวให้สุนัขแมว ซื่อ ของใช้ของกินให้พ่อแม่ ช่วยแมลงที่ตกน้ำ
กราบพระก่อนนอน โอ๊ย! เยอะแยะจริงๆ คิดต่อเอาเองก็แล้วกัน เออ ! แต่พวกเลี้ยงสัตว์
แบบขังไว้ให้ขาดอิสระ เอาอาหารเลี้ยงสัตว์แบบนี้ ผลบุญมีน้อย โทษของคนเลี้ยงมีมาก

เอามันมาข้างทำไม มันมีความผิดอะไรถึงต้องรับโทษตลอดชีวิต คนเลี้ยงสัตว์ประเภทขังนี้
ระวังติดคุกเพราะผลกรรมที่ขังสัตว์นะ ตายไปมีโทษรอรับรองอยู่เป็นเวณิกเปรต มีวิมานอยู่
อาหารพร้อม แต่ออกจากวิมานไม่ได้ ถ้าออกมาจะมีจักรฟุ้งมาตัดร่างกายให้ขาดทันที นี่
แหละสวรรค์ของพวกชอบเลี้ยงนก เลี้ยงปลาตุ๋ละ สมน้ำหน้าอยากมีความสุขบนความทุกข์
ของสัตว์นี่!

เฉนออกเรื่องอีกแล้ว หางเสือไม่ค่อยดีฟังเรื่องพี่ชายต่อดีกว่า

ที่บนสวรรค์เขามีการละเล่นเพื่อนรำกันเยอะ ก็พวกเทวดาที่เป็นคนธรรมดา
แหละ เขาชอบเพื่อนรำประโคนดนตรีกัน ก็สวยดีเพราะดี ไปดูเขาเหมือนกัน แต่ไม่มัว
สนุกด้วยหรือ รีบกลับวิมานมาปฏิบัติต่อ มัวสนุกอยู่เดียวหมดบุญก็ช่วยซี เทวดาก็ลง
นรกได้เหมือนกัน

พี่ชาย : เออ! ที่บนสวรรค์เขารำลือกันเยอะ ที่เอ็งใช้วิชาส่งบุญอุทิศบุญ
ช่วยวิญญาณไปเป็นเทวดาเสียเยอะเยอะ ที่พระจุฬามณีเวลาเขา
ชุมนุมรอฟังเทศน์จากพระพระพุทธเจ้าในวันพระ เทวดาที่
รักษาอยู่ที่โลกมนุษย์เขาคุยกันเรื่องเอ็งกันมาก เขาบอกต่อกัน
ไปทั่วเลยให้ช่วยกันเก็บวิญญาณมาปฏิบัติธรรม แล้วเอ็งอุทิศ
บุญให้กับผู้ช่วยงานนี้ทุกท่าน เทวดาพวกนั้นเขารู้ด้วยว่าข้าเป็น
พี่ชาย ข้านี้ยึดเลยภูมิใจน้องชายตัวเองนี่พี่ชายผมเล่าให้ฟังนะ
ครับ ความจริงผมก็พอรู้ตั้งนานแล้ว เพราะเทวดาที่ผมติดต่อกับ
เขาตอนช่วยสงเคราะห์แก่กรรมให้คนที่เขาเจ็บป่วย บอกให้
ผมรู้มานานแล้ว ไม่ใช่ผมเก่งคนเดียว ทุกคนที่อ่านวิธีอุทิศบุญ
แล้วนำวิธีนี้ไปอุทิศบุญช่วยวิญญาณทั้งหลายอย่างผม ทางเบื้อง
บนสวรรค์เขาจะรู้และรำลือบอกต่อกันได้เช่นกัน ลองทำดูซิ
ครับ

ผม : นี่พี่ลงมาดูแล พ่อแม่กับลูกเมียตัวเองมั่งซี

พี่ชาย : ก็ลงมาเดียวเดียว มาดูแล้วก็กลับ ช่วยอะไรเขาไม่ได้หรือ
กฎแห่งกรรมของใครข องมัน ข้าไปแทรกแซงไม่ได้ มันคิด
เดียวมีโทษ พระพุทธเจ้าท่านให้ตัดใจ ตั้งหน้าปฏิบัติธรรม
ตัดห่วงกังวล ให้หมด ถือว่าอยู่คนละภพแล้ว ใครทำกรรมดี

กรรมชั่ว มันก็ส่งผลที่ตัวเอง นี่ขอฝากช่วยสอนวิชาบุญให้
หลานๆ ด้วยนะ พี่คงไปช่วยสอนไม่ได้แล้ว

ผม : แหม! ธรรมะธรรมโมขึ้นเยอะนะ พี่เรา เออ! จะสอนหลานให้
นะ

81. วิญญาณจากสัตว์ที่ตายเป็นอาหาร

ไปตลาดซื้อกับข้าว พบคนเขาซื้อหอยแครงแถมส่งแม่ค้าลวกให้เลย หอยแครง
นะยังสดยังมีชีวิตอยู่ทั้งนั้น พอเอาหอยแครงลวกลงในน้ำร้อน เท่านั้นแหละครับ ปรากฏ
ร่างคนลอยจาก หม้อน้ำร้อนเป็นสิบๆ คน สภาพร่างผอมโซเสื้อผ้าเก่าๆ ผมเผ่ายุ่งเป็น
กระเซิง จะใครเสียอีก ก็ฝีกจากหอยแครงที่ตายไ้ครับ พอหลุดออกมา ฝีกสัมผัสพวกนี้ก็
ยืนคูดอยู่ข้างหม้อน้ำร้อน เห็นคนที่ฆ่ามัน เห็นคนที่สั่งฆ่ามัน พอแม่ค้าเอาหอยใส่ถาดแถม
น้ำจิ้มพร้อม วิญญาณ ฝีกหอยแครงซึ่งเป็นคนที่ไปเกิดใช้กรรมเป็นหอยแครง ก็ตามร่างเดิม
ของเขาตามกลับคนที่ซื้อหอยแครงไปกิน เขาแค้นที่ฆ่าเขาด้วยการลวกน้ำร้อนจนตาย แล้ว
กินร่างของเขา วิญญาณคนที่เป็นสัมผัสเหล่านี้ก็เวียนเวียน รอจองเวรคนที่กินเขา และคน
ที่ฆ่าเขาตาย เอาเลยกินกันเข้าไปอร่อย น้ำจิ้มแซ่บๆ หน้อยนะ

เคยเห็นกุ้งเต้นไหมครับ กุ้งฝอยยังสดมีชีวิตอยู่เลย คนชอบกินก็สั่งกุ้งเต้นจาน
หนึ่ง แม่ค้าก็ตักเอากุ้งสดๆ ที่มีชีวิตมาใส่มะนาวพริกกับเครื่องปรุงคนให้เข้ากันทั่ว กุ้งจะ
รู้สึกยังไงหรือ ทั้งเสบทั้งร้อน จนทนไม่ไหวก็ต้องดิคตัว เต้นไปมาด้วยความทรมาน
แม่ค้ายกจานกุ้งเต้นอย่างทรมานไปวางบนโต๊ะให้ลูกค้าใจโหดที่กินอยู่ พอเขาตักกุ้งเต้นเข้า
ปากเคี้ยว กุ้งมันร่างกายแหลกเหลวเพราะพินที่เคี้ยวอย่างอรรอย เกิดอะไรขึ้นหรือ ปรากฏ
ร่างคนหลุดออกมาจากปากของคนที่เกี่ยวข้องกันกุ้งอยู่นั้นแหละ ฝีก ึ่งไ้ละ ก็คนที่ไปเกิดใช้
กรรมเป็นกุ้งนั้นแหละ หลุดจากปากคน همینจี้พินแทบแย้ โคนตั้งแต่เสบ ร้อน ตอนปรุง
รส แถมถูกพินบาดเคี้ยวจนตาย หลุดออกมาก็ยืนรวมกันเป็นสิบเป็นร้อย ยืนดูคนกินร่างกุ้ง
ของเขาด้วยความแค้น ที่ทำร้ายเขาจนตายแล้ว ก็เกาะร่างคนที่กินกุ้งเต้น กลับบ้านด้วย เพื่อ
หาทางล้างแค้นทวงหนี้กรรม เป็นไ้ครับ กุ้งเต้นอรรอยไหมครับ

ตามตลาดเขาทุบปลาดี้นพราดๆ แล้วขูดเกร็ดผ่าท้องหันกันหน้าตาเฉย คนทำ
ทั้งพ่อค้าแม่ค้าจิตใจเขาด้านชาด้วยความเคยชินต่อบาปกรรม คนเหล่านี้เขามีที่ไปเรียบร้อย
แล้ว คือนรกขุมฆ่าสัตว์ หัวเขาจะกลายเป็นหัวปลา แล้วถูกนายนิรบาลทำการเชือดสับพิน

เหมือนที่เขาทำกับปลานั้นแหละ คือมันเป็นอาชญากรรม ทำทุกวันมันจะฝังอยู่ในหัวใจ ความจำกรรมนี้จะส่งผลให้เขาคิดถึงผลบุญที่ทำไว้เพื่อตอบแทนบุญไม่ได้ กรรมชั่วมันครอบงำความคิดไว้ให้คิดไม่ออก สังเกตดูราศีที่ใบหน้าพ่อแม่แม่ค้าปลา ดูราศีที่ใบหน้าเขาจะมีเงาของบาปแฝงอยู่ไม่พองใส แล้วปลาเหล่านั้นต้องตายเพราะพ่อค้าแม่ค้าจำนวนมากๆ พอตายโหงแล้วหลุมมาเป็นสัมภเวสีร่างคน ก็มีจำนวนมากที่วนเวียนเป็นนายเวรของพ่อค้าแม่ค้าที่มาเขาตาย สังเกตคนที่ฆ่าสัตว์มักจะมีเจ็บป่วยง่ายยามสูงอายุ ชีวิตจะมีแต่ความทุกข์มาก แล้วคนที่ไปซื้อซากปลาตายโหงล่ะ อ้อ ! เขาไม่ได้สั่งฆ่านี้ครับ เพียงแต่เดินมาเห็นปลาแล้วซื้อไปกิน ความแค้นที่มีต่อคนซื้อของวิญญูณเหล่านั้นจึงมีน้อย เป้าหมายแค้นใหญ่คือคนฆ่ามันเอง

นี่ถ้าสัตว์ที่ถูกฆ่าในต ลาดสดมันร้องอย่างเจ็บปวดได้อย่างคนนะ เราจะได้ยินเสียงร้องโหยโหนอย่างเจ็บปวด ลั่นตลาดสดไปหมด

เคยเห็นทะเลเผาไหม้ครับ นำสงสารหอยกับปูเขายังเป็นๆ อยู่เลย เอาขึ้นย่างไฟกันทั้งเป็นจนเขาตาย แรงแค้นของเขาต้องมีมาก เพราะตายอย่างทรมาน ตามจองเวรคนที่ฆ่าและคนกินร่างของเขา คนอย่างทำไมจิตใจเขาไม่รู้สึกลงสารสัตว์ที่เจ็บปวดทรมานบ้างหรือไหนหนอ! คนใจร้าย

ตามร้านอาหารก็ไม่เบา ถ้าเดินเข้าไปในห้องครัวของร้าน จะพบสัตว์ที่มีชีวิตถูกขังรอเวลาประหารจากลูกค้าที่มากินอาหาร เพราะมันต้องสด ตายใหม่ๆ หวานเลือดในกายของสัตว์ที่มีกรรมนั้น นี่แหละหนอสัตว์ที่ถูกขังรอเวลาถูกประหาร เขาอยู่ในสภาพตื่นกลัว คงเห็นคนเป็นยักษ์เป็นมารสำหรับเขา ปลาซ่อนห่อกระดาดฟลอยพานั้น ก็ต้องสดตายใหม่ๆ กบอึก ทูบหัวโป๊ก ผ่าท้อง ลอกหนังออกสับๆๆ ยำกบสดใหม่อร่อยกันจริงๆ จูเห่าอึก ต้องมัดหัวไว้ กรีดท้อง ผ่าเอาดีออก ลอกหนังออกหมด ตัวงูยังบิดเป็นเกลียวไปมาด้วยความเจ็บปวด จนถูกตัดหัวถึงได้ตาย

ใครไปสั่งอะไรกินที่เป็นสัตว์ที่ต้องถูกฆ่าเดี๋ยวนั้นวิญญูณของสัตว์ที่ถูกฆ่าออกมาเป็นร่างคนที่เป็นสัมภเวสี มันจะติดตามคนที่สั่งฆ่าและกินมันไป หาทางทำร้ายคนๆ นั้นตามแรงแค้นของนายเวร มีทั้งเจ็บป่วย อุบัติเหตุ ครอบครัแตกแยก ฯลฯ เท่าที่เขาสามารถจะทำได้ ถ้าใครเคยทำมาให้พยายามอุทิศบุญให้สัตว์ที่เคยกิน สัตว์ที่เคยฆ่าทรมานทำร้ายเขาไว้ทุกวัน ผมเองอุทิศให้ทุกวันเลย เพราะเป็นคนบ้านนอกหาปลามาพอสมควร ยังเจียดกับไส้เดือนอีกมาก

82. ทหารไทยในอดีต

วันหนึ่งผมคุยกับคนที่ปฏิบัติธรรมท่านหนึ่ง ท่านได้เล่าให้ผมฟังถึงพระอาจารย์องค์หนึ่งซึ่งมีวิชาอาคมพอสมควร ท่านได้รับกระแสรับสั่งจากพระนเรศวร ให้พระองค์นี้ไปช่วยวิญญูณทหารของท่านที่ตกค้างอยู่ที่พม่าด้วย ปรากฏว่า ท่านต้องนั่งเครื่องบินไปพม่าไปทำพิธีช่วยวิญญูณทหารไทยที่ไปตายและวิญญูณตกค้างอยู่ที่พม่า โดยทำที่บริเวณเจดีย์ชเวดากอง

ผมได้ฟังเรื่องราวเหล่านี้มาครั้งหนึ่งคือเรื่องของหลวงปู่โง่น ท่านได้รู้คงจะไปช่วยพระสุพรรณกัลยาที่วิญญูณถูกหมอผีพม่าสะกดไว้ ให้หลุดออกมากลับมายังเมืองไทย ผมเลยเกิดความคิดขึ้นมาว่า เราน่าจะลองตรวจสอบดูบ้างว่ามีทหารไทยไปตายแล้วดวงวิญญูณไปตกค้างอยู่แถวพม่า ลาว เขมร อีกบ้างไหมคิดว่าน่าจะมีมาก เอาละคีนี่เดียวลองกราบทูตถามผู้สูงสุดเบื้องบนดูก่อน ถ้ามีอยู่จะได้ลงขอขามมีพระพุทธรูป นำกลับประเทศไทย บรรพบุรุษของเราทั้งนั้น พอตกกลางคืนผมและพวกของผมก็นั่งคุยกันเรื่องนี้ จนเข้าใจกันว่าเราจะปิดทองหลังพระกันอีกครั้ง

ที่พม่าผลการไปตรวจสอบด้วยวิชามโนมยิทธิ อาศัยบารมีของพระพุทธรูปองค์นำ กายทิพย์ของพวกผมไป ณ สถานที่หนึ่งในดินแดนของพม่า แต่ไม่ทราบว่าจะตำแหน่งไหนของประเทศ เพราะโผล่ไปถึงเลยปรากฏว่าพบกำแพงอาคมสีดำทึบล้อมรอบดวงวิญญูณทหารไทยจำนวนเป็นพันเอาไว้ภายใน เขาเหล่านั้นถูกหมอผีพม่านำดวงวิญญูณมากักขังไว้ตั้งแต่สมัยอยุธยา อดโซ่ไม่ได้กินอะไรเลย เมื่อพบอย่างนี้พวกของผมเลยอธิษฐานขอขามมีพระพุทธรูป นำดวงวิญญูณทหารไทยที่ตายที่พม่าหะล่อยข้ามกำแพงอาคมนั้นมาทั้งหมดเลยปล่อยกำแพงมันตั้งอยู่ที่เดิมไม่ทำลายอาคมเขาละ เมื่อถึงเมืองไทยก็มุ่งไปลานปูนหน้าวิหาร 100 เมตรวัดท่าซุง นำวิญญูณจำนวนพันมาฝากไว้ที่วัดท่าซุงที่หน้าวิหาร 100 เมตรเสร็จแล้วพวกข องผมก็อาศัยวิชามโนมยิทธิขอขามมีพระพุทธรูป ขอไปยังแดนนิพพานไปกราบหลวงปู่ฤาษีขออนุญาตท่านขอใช้ลานหน้าวิหาร 100 เมตร เป็นที่รวมของวิญญูณสัมภเวสี เปเรต อสุรกาย ที่ลำบากที่ช่วยเขาไว้ นำมาอนุโมทนาบุญที่หน้าวิหาร 100 เมตร หลวงปู่ฤาษีท่านอนุญาตและท่านได้ มตตาลงจากแดนนิพพานมาบอกให้เทวดายักษ์ นาค ที่ดูแลวัดท่าซุงช่วยกันรับวิญญูณที่ลำบากเหล่านั้นและช่วยกันสอนปฏิบัติธรรมให้ด้วย ทุกท่านที่ดูแลรักษาวัดท่าซุง ต่างยินดีช่วยกันหมด เพราะเขามีโอกาสสร้างบุญ

ธรรมทานจากการสอนธรรมะให้เหล่าวิญญาณที่ลำบาก นอกจากจะได้ ปฏิบัติธรรมแล้ว ยังได้อุณูโมนาบุญที่วิหาร 100 เมตรได้ทุกวันอีก จากบุญที่ประชาชนที่เขามาทำบุญ สังฆทาน เจริญตบถ หยอดตู้ด้วยเหรียญบาท บุญธรรมทานจากครูฝึกมโนมยิทธิ บุญภาวณาของผู้มาฝึกมโนมยิทธิทุกวัน วิญญาณเหล่านั้นจึงพบกับความสนุกกันถ้วนหน้า

ที่เขมรน่าตกใจมีวิญญาณทหารไทยตกค้างอยู่เป็นหมื่น ลองมาคิดดูทัพไทยเราไปตีเขมรมากกว่าไปพม่า ทหารไทยก็ต้องตายมากที่เขมรก็ถูกนี้แต่ที่เขมรนี้ไม่ได้กระทำอะไรกับวิญญาณทหารไทยเหล่านั้นเลยเป็นสัมภเวสีเร่ร่อนอยู่ในแดนเขมร พวกของเราก็ขอขบารมีพระพุทธรองค์นำวิญญาณทั้งหมดนั้นมาส่งที่หน้าวิหาร 100 เมตร วัดท่าซุงอีก

ที่ลาวก็มีทหารไทยตายและวิญญาณตกค้างอยู่แค่หลักร้อยก็นำกลับมาหมด พวกของผมเลยขออนุญาตขอขบารมีพระพุทธรองค์นำวิญญาณคนไทยที่ตายตกค้างอยู่ต่างประเทศทั้งหมดกลับมาประเทศไทย ทั้งสงครามเวียดนาม เกาหลี ฝรั่งเศสตอนสงครามโลกครั้งที่ 1 คนงานที่ตะวันออกกลาง และอื่นๆ ทั่วโลก ได้กลับมาอยู่ที่วัดท่าซุงหมด ตกลงวิญญาณจากต่างประเทศที่นำมาไว้วัดท่าซุงเป็นหมื่น ด้วยบารมีของพระพุทธรเจ้า นะครับ พวกผมเป็นเพียงผู้ขอขบารมีหรือนิมน့်เท่านั้น

พอเสร็จพิธีการเรียบริ้อยช่วยวิญญาณได้เป็นหมื่น ดีใจมากครับท่านเขาเหล่านั้นคนไทยทั้งนั้นไปตายแล้วตกค้างอยู่ต่างประเทศทั้งออคอยากหิวโหย ต่อแต่นี้เขาเหล่านั้นจะได้มีความสุขเสียที่ขึ้นใจจ้ะเลย

ผ่านไปหนึ่งอาทิตย์คิดว่าวิญญาณที่ไปช่วยมาคงอยู่ในสภาวะเป็นสุขแล้ว ขอเช็คผลหน่อย เลยชวนพวกของผมติดต่อ วิญญาณที่ช่วยมานามาคุยกันที่บ้านผมหน่อย ขอสัมภาษณ์ฝึเอาามาไว้เขียนบอกผู้คนที่สนใจอยากรู้และอ่านเรื่องราวที่ผมเขียนเชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้ไม่ว่ากันครับ

ขอตัวแทนวิญญาณจากพม่าก่อน

ผม : สวัสดี ท่านคือวิญญาณทหารไทยที่ตายที่พม่าใช่ไหม สบายดีไหม

วิญญาณ : ใช่ เมื่อตอนที่ถูกขังอยู่พม่า ออคอยากมากไม่ได้กินอะไรเลยอดมาเป็นร้อยๆ ปี แต่ตอนนี้สุขสบายแล้วได้รับบุญทุกวันเทวดาที่วัดนี้ใจดี ช่วยสอนธรรมะให้ปฏิบัติกัน ขอขอบคุณท่านมากที่ช่วยพวกเรา

- ผม : เราไม่ได้ช่วย พระพุทธเจ้าท่านช่วย เราขอถามท่านหน่อยท่าน
ไปรบที่พม่า ตอนยุคไหนสมัยไหน
- วิญญาน : ข้าไปรบที่พม่า สมัยพระเจ้าอู่ทอง
- ผม : อ้าว! นั่นมัน 500 ปีแล้วนะ พระเจ้าอู่ทองท่านครองกรุงศรี
อยุธยาเป็นองค์แรก เอ! ตอนนั้นที่เราเรียนประวัติศาสตร์ไทย
กับพม่ายังไม่ได้รับกันนี้ มารบกันตอนแรกคือสมัย พระชัย
ราชา
- วิญญาน : มันเป็นสงครามย่อยๆ เราเป็นชาวบ้านอยู่ชานเมืองอยุธยา
อาชีพทำสวนกล้วย ฝักดาบฝักมวยก็ฝักกับต้นกล้วย ถูกเกณฑ์
ไปรบกับพม่า ถูกพม่าฟันตาย พอตายแล้วหมดผีพม่านั้นเรียก
ดวงวิญญานทหารไทยที่รบกันพวกมัน ไปขังรวมกันไว้หมด
กลับไม่ได้เลยอดอยากหิว โหຍมากไม่เห็นมีใครมาช่วยเลย ก็
เดือนก็ปีไม่รู้เลย อยู่ไปก็มีวิญญานทหารไทย ที่ไปรบกับพม่า
ที่เมืองของมัน ถูกเรียกนำมาขังไว้ที่เดียวกันหมด ทั้งยุคพระ
นเรศวร พระนารายณ์มันเอามาขังรวมกันหมด ปล่อยให้อด
อยากไปสุดไปเกิดไม่ได้ ขังทรมานไว้ตลอดกาลเลย นี่ถ้าพวก ก
ท่านไม่ไปช่วยออกมา ก็ไม่รู้ว่าจะต้องถูกขังไปอีกนานเท่าไร
- ผม : เอาละ มันคงเป็นกรรมเก่าที่มาตอบสนองพวกท่าน ตอนนี้คง
มีความสุขกันแล้วนะ ขอให้ตั้งใจปฏิบัติธรรมกันนะจะได้
เปลี่ยนจากสัมภเวสี ไปเป็นเทวดากันได้เร็วยามาเกิดเป็น
มนุษย์ตอนนี้เลย โลกมนุษย์กำลังร้อนแล้วจะหนักขึ้นไปเรื่อยๆ
ไปปฏิบัติธรรมต่อข้างบนดีกว่านะ สวัสดิ์

ขอตัวแทนวิญญานจากเขมร

- ผม : สวัสดิ์ ท่านเป็นวิญญานทหารไทยที่ตกค้างอยู่ที่เขมรใช่ไหม
- วิญญาน : ใช่ เราชื่อคง เขาเรียกเราว่าขุนคง บ้านเราอยู่ในเขตราชวังใน
สมัยพระนเรศวร
- ผม : ท่านได้ไปรบกับพม่าบ้างหรือเปล่า

- วิญญาน : เปลา มั่นคนละผลัดพวกแรกไปรบกับพม่าพอเสร็จศึกเราเป็น
ผลัดต่อไป ถูกส่งให้ยกไปตีเขมรเรามีหน้าที่คุมปืนใหญ่ พอ
อยู่ในเขตเขมร เขมรลอบเข้ามาข้างหลังเชือดคอเราตาย
วิญญานเราก็เลยเร่ร่อนอยู่ที่เขมร
- ผม : ได้ทราบ่วิญญานทหารไทยที่ตกค้างอยู่ที่เขมร เป็นหมื่นเลย
ทำไมเยอะอย่างนั้น
- วิญญาน : ก็ คนไทยเรายกทัพไปตีเขมรหลายครั้งแล้วนะ หลังจากที่เรา
ตายแล้ว เราก้ยังเห็นมีทัพไทยไปตีเขมรอีก ทหารไทยที่ตายก็
มีทั้งที่ไปเกิดแล้ว ขึ้นสวรรค์ลงนรกไปแล้วก็มีแต่พวกที่เป็น
สัมภเวสีเร่ร่อน ยังอยู่อีกมาก
- ผม : นี่ สงสัย! ตอนไปก็เดินทัพไป ทางกลับก็ต้องรู้สึทำไมยังมัว
อยู่ที่เขมร ไม่ยอมกลับบ้าน หรือมีหมอผีเขมรขังเอาไว้ถึงกลับ
ไม่ได้
- วิญญาน : ไม่มีหมอผีเขมรทำอะไรพวกเรา แต่กลับไม่ได้จริงๆ ตามทาง
เมืองเขมรที่จะกลับไทย มีแต่ยักษ์ยืนอยู่ พวกเรากลัวยักษ์เลย
กลับไม่ได้
- ผม : แล้วอยู่กันยังไงไม่อดอยากกันหรือ
- วิญญาน : ก็เร่ร่อนไปเรื่อยๆ เวลาหิวก็นั่งสมาธิกันเกิดบุญขึ้นมาก็หายหิว
แล้ว แต่พวกเราก็ไม่รู้จะไปทางไหนเร่ร่อนวนเวียนอยู่ที่เขมร
นั่นแหละ จนถูกนำตัวมาที่วัดท่าซุงนี้แหละ
- ผม : นี่ท่านรู้ไหมตั้งแต่ตายแล้ว จนถึงวันนี้ท่านเป็นสัมภเวสีมาร่วม
เกือบ 400 ปีมนุษย์แล้ว
- วิญญาน : ก็รู้นานมากแต่ไม่รู้ว่าเป็นปี
- ผม : เอาละคงเป็นกรรมเก่าของพวกท่านตอนนี้ได้กลับเมืองไทย
แล้ว และอยู่วัดท่าซุงรู้หนทางปฏิบัติแล้วใช่ไหม
- วิญญาน : ตอนนี้รู้แล้ว เทวดาที่วัดนี้ อ้อ! ยักษ์ นาคก็มีทุกท่านช่วยกัน
สอนพวกเราให้ปฏิบัติแยกกันสอนปฏิบัติเป็นกลุ่มๆ เห็นพวก
ผีที่อยู่ก่อนเขาปฏิบัติจนบุญเพ็ ยงพอเขาลอยขึ้นไปสวรรค์กัน

ทุกวันพวกเราก็ต้องรีบตั้งใจทำกันมั่ง จะได้พื้นภาวะสัมภเวสี
เสียที ตอนกลางวันพวกเราก็ได้บุญ จากการโมทนาบุญที่วิหาร
แล้วคนเขามาทำบุญกันทุกวัน พอกลางคืนเราก็ปฏิบัติกันทั่ว
ลานวัดไปหมด อ้อ! กลางคืนท่านส่งบุญมาให้พวกเราได้รับ
ทั่วถึงกันทุกคืนใช่ไหม

ผม : ใช่ผมส่งให้ทุกคืน แต่ไม่ใช่บุญของผมหรือผมขอบารมีพระ
พุทธองค์ท่านแผ่ลงมาให้ ของผมเองมีน้อยถ้าให้ ส่งบุญ
กระจายมากๆ ผมต้องขอบารมีพระพุทธองค์ เอาละตั้งใจ
ปฏิบัติธรรมนะ ขอคุยด้วยเท่านี้จะได้ไม่รบกวนเวลาปฏิบัติ
สวัสดิ์

ท่านผู้อ่านครับผมติดต่อกลับวิญญูณทหารไทยที่มาจากพม่ากับเขมรเท่านั้น
เพื่อตรวจสอบผลส่วนที่อื่นๆมีจำนวนน้อยเลยไม่ ได้ติดต่อด้วยแต่รับทราบ ว่าพวกเขา
เหล่านั้นมาปฏิบัติธรรมกันทั่วลานหน้าวิหาร 100 เมตรและทั่วไปตามบริเวณวัดเต็มไป
หมด ผมเองก็ทำหน้าที่ส่งบุญให้เขาเหล่านั้นเท่านั้น โดยอาศัยบารมีของพระพุทธรูปที่ท่าน
เมตตาแผ่บารมีลงมาช่วยวิญญูณเหล่านั้นส่วนผมเป็นเพียงผู้นิมนต์ พลังบารมีของพระ
พุทธรูปหรือพลังจักรวาลนั่นเอง มิได้ใช้อำนาจจิตตามสมาธิ โหราศาสตร์ ไสยศาสตร์
ใดๆ เลยโดยใช้เพียงคำอธิษฐานขอต่อองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เช่น “ลูกขอบารมี
ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแผ่บุญบารมีของพระองค์ท่านลงมาส่งถึง
วิญญูณทั้งหลาย” เพียงอธิษฐานเท่านี้ด้วยจิตที่นับถือศรัทธาเชื่อมั่น และต้องการช่วยเหลือ
ผู้อื่นโดยมิได้หวังผลตอบแทน ส่งผลให้เกิดแสงสว่างในมิติทิพย์พุ่งลงมาจากท้องฟ้า แผ่
กระแสนุญกระจายไปตามสถานที่ต่างๆ สูดวงวิญญูณต่างๆ ตามที่เราอธิษฐานขอทุกท่าน
ที่อ่านอยู่นี้ ท่านก็ทำได้นะคะ!

83. ช่วยวิญญูณที่นรกไม่สำเร็จ

วันหนึ่งมีผู้ที่รู้จักกัน และเคยอ่านบทความที่ผมเขียนมาขอให้ช่วยตรวจสอบดู
วิญญูณของลุงเขาซึ่งตายไป 1 ปีว่าลำบากหรือสบาย

พอตรวจสอบดูปรากฏว่าอยู่ที่นรกกำลังถูกลงโทษโดยมีนายนิรยบาล 3 คน ใช้
ดาบใบกว้างรุมสับฟันจนร่างกายขาดเป็นท่อนๆ สับจนและแล้วเอาน้ำทิพย์รดราดลงไปให้

พื้น พอพื้นก็ ลงโทษแบบเดิมอีกวนเวียนอยู่อย่างนั้น ถึงสัตว์นรกคนนี้จะร้องโอดโอย โหยหวนอย่างไร นายนิรยบาลก็ไม่สนใจ พื้นๆๆถูกเคียวจนและ นี่คือการลงโทษผู้ผิดศีลฆ่าสัตว์

จากการสอบถามผู้มาขอให้ช่วยทราบว่าชายคนที่ตา ยนี้กินเหล้า เล่นการพนัน เลี้ยงไก่ชน ตีไก่ ประพฤติตัวไม่มีศีลธรรมเลย ผมให้พวกของผมกราบเรียนถามวิธีที่จะทำบุญอุทิศตรงถึงวิญญาณผู้นี้จากพญามราช เพื่อระงับโทษไว้ชั่วคราวให้ขึ้นมารับบุญปฏิบัติธรรม แต่คำตอบคือถึงจะทำบุญให้อย่างไร วิธีใด ตอนนี้ก็ยังไม่ สามารถช่วยวิญญาณดวงนี้ได้ เพราะมีโทษมากและเพิ่งได้รับการลงโทษไม่นาน ต้องรอให้โทษเบาลงก่อนถึงจะช่วยได้

ส่วนที่เจ้าเคยช่วยวิญญาณดวงก่อนๆ มาได้นั้นเพราะเขาถูกลงโทษจนเหลือโทษน้อยแล้ว เราจึงผ่อนผันให้ระงับโทษไว้ชั่วคราวได้ แต่วิญญาณดวงนี้โทษยังมากอยู่เรา ยังปล่อยไปไม่ได้

หลังจากทราบเหตุผลที่ช่วยวิญญาณดวงนี้ไม่ได้ ผมเลยแนะนำให้ใช้วิธีทำบุญส่งตรงถึงดวงวิญญาณนี้ โดยใช้บุญภาวนาพุ่งตรงให้เฉพาะผู้นี้เท่านั้น ให้ญาติเขานำไปทำโดยให้อธิษฐานก่อนเริ่มภาวนาว่า “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบ้นดาลให้บุญจากการภาวนาของข้าพเจ้าส่งตรงถึงลุงของข้าพเจ้า” เสร็จแล้วก็เริ่มปฏิบัติภาวนา จะภาวนานานแค่ไหนแล้วแต่สะดวก ให้ทำทุกวันบ่อยๆ

นอกจากนี้ผู้ที่เป็ญชาติ เขาได้ฝากเงินให้ผมทำบุญที่วิหาร 100 เมตรส่งถึงลุง เขาที่นรกด้วย ตกลงผมก็รับไปทำให้ โดยผมถวายสังฆทาน 1 ชุด 100 บาทและทำบุญเหรียญทองอีก 400 บาท พอเสร็จต้องเช็คผล

ได้ทำการติดต่อขอทราบถึงผลบุญที่ส่งถึงวิญญาณดวงนี้ต่อท่านพญามราช ปรากฏว่าผลบุญทั้งหลายที่ส่งมาถึงวิญญาณดวงนี้มีผลเพียงช่วยให้วันในการลงโทษที่นรกน้อยลงไปเท่านั้นแต่การลงโทษก็ยังดำเนินต่อไป ผมเลยกราบเรียนถามว่าแล้วผมจะใช้บุญจากวิธีใด จะช่วยวิญญาณดวงนี้ได้เร็วขึ้นเพื่อจะได้นำไปบอกญาติพี่น้องเขา ท่านตอบว่ามีเพียงบุญปฏิบัติภาวนาของพระภิกษุผู้บำเพ็ญภาวนาเพื่อไปพระนิพพานเท่านั้นจึงจะมีพลังในการช่วยวิญญาณดวงนี้ได้ ยิ่งถ้าภิกษุผู้นั้นเป็นบุตรของวิญญาณดวงนี้จะยิ่งได้รับผลบุญได้เต็มที่ยิ่งขึ้น

ผมได้นำข้อความวิธีการช่วยนี้บอกให้ญาติที่มาติดต่อกับผมตรวจสอบได้ทราบ ส่วนเขาจะทำได้หรือไม่แล้วแต่เหล่าญาติของเขาจะพิจารณาเอาเอง ที่เขียนอยู่นี้เป็นการเขียนเพื่อบอกท่านผู้อ่านให้ทราบว่าบุคคลใดสร้างกรรมชั่วไว้เป็นประจำเขาจะได้รับผลของความชั่วนั้นอย่างคุ้มจริงๆ พอเขาตายไปแล้วจะเจ็บหายไปเลย เพราะดวงวิญญาณถูกนำไปลงโทษอยู่ที่นรกขุมต่างๆ ญาติพี่น้องจัดงานทำบุญให้ 3 วัน 7 วัน 100 วันแล้วจบกันมัวทำมาหากินมิได้มีโอกาสรู้เลยว่า พ่อเขา แม่เขา ลูกเขา ธิดาเขา ที่เจ็บหายไปนั้นสาบสูญหายไปเลยหรือไปมีความสุขทุกข้ออย่างไร ดังนั้นถ้าใครที่อ่านบทความเหล่านี้ถ้าไม่ได้คิดว่าผมโม้เล่นๆ เชื่อคำสอนของพระพุทธองค์เชื่อกฎแห่งกรรม ขอให้ท่านสร้างบุญไว้ให้มากๆ ด้วยตัวเองนี่แหละเราทำไว้ให้มากๆ ดีกว่าไปรอให้ใครเขาทำให้ ไม่ได้บอกให้ใช้เงินหรือสิ่งของให้เปลืองทรัพย์สิน ให้ปฏิบัติด้วยการพยายามถือประคองศีล 5 ให้ได้มากเท่าที่ทำได้ ลองหมั่นตรวจสอบศีลของเราว่าวันนี้เราพร่องศีลข้อใดไหม ถ้าพร่องไปให้พยายามหลีกเลี่ยงแก้ไข พอนานเขาศีลของท่านจะบริสุทธิ์

ภวานาก็ทำได้วิภา วนามีครูบาอาจารย์สอนกันมากหนังสือก็มาก ให้ท่านลองศึกษานำมาปฏิบัติดูเห็นไหมครับไม่ได้ใช้เงินสักบาท

ส่วนบุญชั้นทานที่บ้านท่านทำได้เยอะแยะ เช่น ซื้ออาหาร สิ่งของนำมาให้พ่อแม่ คุณแลเลี้ยงดูปรนนิบัติพ่อแม่ บุญใหญ่เท่าทำบุญกับพระอรหันต์เสวยนา เศษอาหารเหลือข้าวเย็นเหลือเอาใส่กระมัง เอาน้ำใส่เสร็จแล้วเดินไปแถวที่มีมดแมลงอยู่โปรยอาหารให้มดแมลงก็ได้บุญ เอาเงินให้ลูกให้เมียให้สามีก็เป็นบุญ เอาอาหารให้แมว หมาที่เลี้ยงไว้แบบอยู่อิสระไม่ได้ขังก็เป็นบุญ

บุญอีกอย่างคือช่วยชีวิตสัตว์ให้พ้นจากความตาย บุญนี้ นแรงกว่าบุญวิหารทาน แต่ต่ำกว่าบุญธรรมทาน เช่น มดแมลงตกน้ำ ปลาในคลองร่องน้ำที่จะแห้ง เราไปช่วยชีวิตเขาไว้นำไปไว้ในที่ปลอดภัยนี้บุญมากเลย

บุญชั้นทานที่สูงสุดมีพลังบุญสูงมาก คือ อภัยทานเราสามารถฝึกจิตใจให้คิดอภัย ไม่คิดโกรธเคืองจองแวงกับคนหรือสัตว์ที่ม ล่วงเกินเรา นี่แหละบุญมหาศาลยิ่งกว่าธรรมทานอีกเพราะธรรมทานเราทำได้ง่ายกว่า เช่น ไปซื้อหนังสือธรรมะ ไปบริจาคให้เรือนจำเท่านั้นเองบุญธรรมทานเราเกิดแล้ว แต่จิตเราจะมีกรรมโกรธเคืองแค้นอาฆาตอยู่เหมือนเดิม ดังนั้นบุญที่มากนั้นเราทำที่จิตเรา ฝึกให้จิตใจเรากระ ด้บสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จนจิตสะอาดบริสุทธิ์โลกวิญญาณเขามองเห็นจิตของมนุษย์ได้ว่าใครมีแสงอร่ามของดวง จิตขาวสว่าง

เพียงใด เขาไม่ได้คุ้มครองนุชย์จากรูปกาย การแต่งตัว ทำทางและมารยาทเพราะนั่นคือเปลือก นอกที่หุ้มดวงจิตอยู่เท่านั้น

84. ผลของการรับขันธุ์

วันหนึ่งเพื่อนของผมมาบอกข้าว่าเขาไปหาร่างทรงปู่เสียแล้วถามถึงเรื่องที่ผม อุทิศบุญว่าจริงหรือไม่ได้ผลจริงหรือ ปู่เสียบอกว่าจริง ปู่เองก็ช่วยเขาเก็บวิญญาณ เหมือนกัน และบอกฝากมาว่าอยากคุยกับผมพอมีเวลาว่างเพื่อนผมมาชวนไปหาปู่เสียท่าน นั้น ผมเห็นว่าแปลกดีเลยลองไปดูหน่อยจริง แล้วผมเองก็ไม่เคยไปเกี่ยวข้องกับร่างทรง ก็ ถือว่าถ้าเขามาช่วยคนก็ถือว่าดีเป็นการสร้างบุญของเขา พอไปถึงบ้านร้างทาง อยู่แถววัด คลองจันทร์ ตำบลนางลือ จังหวัดชัยนาท บ้านอยู่ริมแม่น้ำท่าจีนสภาพบ้านมีฐานะยากจน ร่างทรงเป็นชายหนุ่มอายุ 30 ปี พอผมเข้าไปเขาทักผมเลยว่าพามากันหลายคนเลยนะ ผม บอกผมมากัน 2 คน เขาบอกว่าไม่ใช่คน หมายถึงผู้ที่ติดตามผมมานะหลายคน รู้ข่าว ตั้งแต่เมื่อคืนแล้วผู้ที่รักษาอยู่ที่ผมไปบอกเขาไว้ เออ! แปลกดีนะ

ผมคุยกับร่างทรงเขาเคยเป็นทหารพรานถูกยิงตาย พอร่างจะถูกนำขึ้นเมรุ เขา กลับฟื้นมาโดยมีปู่เสียไปช่วยเจรจากับพญามราชเพราะนำวิญญาณมาผิดตัว ตัวเขาเองบวช ปฏิบัติกับหลวงปู่โง่นและไปปฏิบัติสายหลวงปู่มั่นอยู่แถวภาคอีสาน จนจิตสามารถสัมผัส กับวิญญาณต่างๆ ได้ถึงได้เห็นวิญญาณเทพต่างๆ ที่ติดตามผมไปจริงแล้วก็คือ เทวดาและ วิญญาณที่รักษาตัวผมนี้ นแหละ คนอื่นก็มีเช่นนี้ทุกคน แต่ที่อยู่กับผมกายเขาสว่างมาก เพราะผมอุทิศบุญให้ทุกวันและเขาเหล่านั้นช่วยกันเก็บวิญญาณที่ลำบากมาสอนปฏิบัติธรรม บุญของเขาเหล่านั้นจึงเพิ่มขึ้นทุกวัน

ปู่เสียเป็นเทวดาชั้นจาตุมาหาราชิกา ที่เป็นหัวหน้าของเทวดาและวิญญาณที่รักษา ตัวร่างทรงคนนี้ เพื่อรักษาร่างคนนี้ไว้ปู่เสียเลยใช้ร่างทรงช่วยคนที่เดือนร้อน เพื่อประกอบ บุญกุศลสร้างบารมีทั้งของปู่เสียและตัวร่างทรงเอง ผมได้รับฟังจากการคุยกันก็รู้สึกแปลกดี นะ

พอปู่เสียเข้าร่างประทับทรงเต็มตัวปรากฏว่าปู่เสียแสดงตัวเป็นเงินครึ่งไทย คือ แต่งตัวชุดแดงแบบจีน เลยถามปู่เสียเพื่อหาความรู้ทาง โลกวิญญาณเอามาเขียนบอกให้คน ทั่วไปทราบ

- ผม : นมัสการปู่เสื่อ เห็นเขาบอกกันว่าปู่คือพระเจ้าเสื่อสมัยอยุธยา
ใช้หรือเปล่าครับ แล้วทำไมปู่เป็นเหมือนคนจีน
- ปู่เสื่อ : ปู่เป็นลูกครึ่งแม่เป็นคนจีน มาอาศัยอยู่แถวบ้านดงเสื่อเหลือง
โพทะเล จังหวัดพิจิตร ท่านพ่อพระนารายณ์ไปได้แม่เป็นเมีย
ปู่เลยเป็นลูกครึ่งไทยจีน รักปู่ถูกฝังอยู่ที่บ้านดงเสื่อเหลือง
เพราะเกิดที่บ้านดงเสื่อเหลือง แม่เลยให้ชื่อว่า เสื่อ ไม่ใช่
เพราะเป็นคนดูเข้าใจด้วย
- ผม : ปู่เป็นเทวดาที่รักษาร่างนี้ใช่ไหมครับ ที่ผมรู้แต่ละคนมีผู้รักษา
6 ท่าน คือ เทวดา 2 ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ นาค อย่างละ
1 ถูกต้องไหมครับ
- ปู่เสื่อ : ถูกเฉพาะที่ลงมารักษายู่ที่มนุษย์ แต่ปู่เป็นองค์ที่ 7 อยู่
ข้างบนมีหน้าที่เป็นหัวหน้าคอยดูแลผู้ที่ลงมารักษามนุษย์ว่ามา
ปฏิบัติหน้าที่หรือไม่ คือในคนหนึ่งคนนี้มีผู้รักษา 7 คน มี
หัวหน้า 1 คอยดูแลอยู่ข้างบนลงมา อีก 6 คนมีหน้าที่ลงมา
อยู่กับมนุษย์ ถ้าผู้ใดไม่ปฏิบัติหน้าที่ข้างบนเขามีการลงโทษ
กัน เข้าใจไหม
- ผม : เออ! แปลกดีตกลงผู้ดูแลมีทั้งหมด 7 คนนะครับ แล้วปู่เป็น
พระเจ้าแผ่นดินตอนเป็นมนุษย์ แล้วทำไมปู่มาทรงร่างนี้ได้
อย่างไรครับ ปู่ลองเล่าประวัติให้ผมฟังเพื่อเอาไปบอกมนุษย์
เขาได้รู้จักเรื่องโลกวิญญานกันดีขึ้น
- ปู่เสื่อ : ตอนปู่ครองเมืองอยุธยาอยู่ ปู่ปลอมตัวออกไปชกมวยกับ
ชาวบ้านคบเพื่อนตามถิ่นต่างๆ เพื่อจะได้สืบดูความเป็นอยู่ของ
ประชาชนแล้วที่พวกที่มีอำนาจมีใครข่มเหงชาวบ้านหรือไม่ มี
ใครทุจริตหรือไม่ ไปสืบหาความจริงจะได้นำมาแก้ไข ไปคบ
เพื่อนก็ต้องมีกินเหล้ากินยา ฆ่าสัตว์ พอปู่ตายไปปู่ตกนรกไป
นานเหมือนกัน มาจากโทษฆ่าสัตว์กับกินเหล้านี้แหละพอพื้น
นรกปู่ก็ขึ้นมารับผลบุญที่ทำไว้เป็นเทวดาชั้นจาตุได้รับกระแส
คำสั่งให้มาดูแลรักษามนุษย์ร่างที่ทรงอยู่นี้

- ผม : ที่ร่างคนอื่นเขาไม่เห็นมีใครมาทรง ทุกคนก็มีผู้รักษาตัวทุกคน แล้วทำไมปู่ต้องลงทรงด้วยล่ะครับ
- ปู่เสือ : ก็มันมีเหตุจำเป็น คือยมทูตมาเอาวิญญาณของร่างนี้ไปเป็นการเอาไปผิดตัว เมื่อมีเหตุใหญ่อย่างนี้ปู่มีหน้าที่เป็นหัวหน้าของผู้รักษาร่างนี้ จึงจำเป็นต้องลงมาช่วยให้เขาฟื้นขึ้นมา เมื่อเขาฟื้นขึ้นมาเป็นปกติปู่เลยต้องคอยคุ้มครองร่างนี้ไว้ พาสร้างบุญกุศลด้วยการช่วยคนโดยปู่ใช้ร่างของคนนี้เป็นสื่อช่วยคน เป็นการสร้างกุศลด้วยกันทั้งคู่
- ผม : ทุกวันนี้มีชาวบ้านมาขอรับการช่วยเหลือจากปู่ แล้วปู่ใช้วิชาด้านไหนช่วยคนบ้างครับ
- ปู่เสือ : ก็ต้องของบารมีพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ก่อนอย่างผิวไปมีเมียน้อย เมียหลวงมาขอให้ปู่ช่วย ปู่ก็แนะนำให้เมียหลวงไปนั่งแผ่เมตตาถึงผิวเขา พอกระแสจิต ตเมตตาของเมียหลวงไปถึงผิวเขา ปู่ก็ไปช่วยคลายผิวเขาให้กลับมาได้ง่ายคือมันต้องใช้ทั้งกระแสเมตตาและพลังจิต ถ้าเจอพวกวิญญาณที่ร้ายคือดึง เข้ามารบกวนคนถ้าเอาบุญให้ก็แล้ว พุคตี่ๆ ด้วยก็ยังไม่ยอม ปู่ถึงจะใช้ฤทธิวิชาอาคมปู่ก็มี แต่จะใช้เมื่อจำเป็นเท่านั้น
- ผม : แล้วผมได้ข่าวจากเพื่อนผมว่าปู่ช่วยเก็บวิญญาณมาสอนด้วยหรือครับ
- ปู่เสือ : เออ! วิญญาณลำบากเร่ร่อนมีเยอะเหลือเกิน เก็บเท่าไรก็เก็บไม่หมด ปู่ไปทางไหนก็อธิษฐานเป็นกระบอกไม้ไผ่เจอพวกวิญญาณลำบากเร่ร่อนตรงไหนก็เก็บมันใส่กระบอกเอามาสอนให้มันปฏิบัติธรรม บางทีก็เอาไปส่งที่วัดท่าซุง บางทีก็เอาไปส่งที่เขาศิษย์กูฏก็มี
- ผม : ที่เขาศิษย์กูฏมีผู้จัดรวมวิญญาณหรือครับ
- ปู่เสือ : เออ! เขารวมกันตั้งนานแล้ว เทวดา ยักษ์ นาคที่นั่นมีมาก เขาช่วยกันรวมวิญญาณที่ลำบากมาปฏิบัติธรรมเขาได้บุญธรรมทานกัน

ระหว่างที่ผมสนทนากับปู่เสือในร่างทรงอยู่นั้นมีชาวบ้านนำขัน 5 ที่รับมาจาก ไหนก็ไม่รู้มาให้ปู่เสือช่วย ปัญหาคือไปปรับขัน 5 มาไว้ที่บ้านปรากฏว่าความเดือนร้อน เจ็บป่วยกลับมีมากขึ้นกว่าเดิมจนคิดว่าน่าจะเกิดเหตุจากขันที่รับมาทำเอา จะทิ้งไปเฉยๆ ก็ไม่กล้าเลยเอามาถวายให้ปู่เสือช่วยแก้ไข พอปู่ดูที่ขัน ปู่บอกผมว่าในนี้มีผีถูกขังไว้ตัวหนึ่ง ถึงได้เกิดความเดือนร้อน ปู่คลายมนต์ที่มัดขังผีตนนั้นออกแล้วบอกให้ผมรับผีตนนี้ไปด้วย (นั่นแน่ะ โคนปู่เสือนอนใจเข้าให้) ไม่มีปัญหาครับ ผมก็ให้ชาวบ้านมอบขันนั้นมาให้ผม พอผมรับขันมาก็คิดอุทิศบุญให้วิญญาณที่อยู่ขันเสร็จแล้วก็ชวนกลับบ้านด้วย

เท่าที่ผมดูแลและคุยกับปู่เสือในร่างทรง ท่านก็ช่วยคนที่เดือนร้อนดี ค่าครูไม่มี เรียกเรื่องแล้วแต่จะใส่ให้ ถือว่าท่านตั้งใจมาช่วยคนดี สอนธรรมะให้ด้วยส่วนท่านจะเป็น พระเจ้าเสือไซ่หรือ ไม่ผมไม่ขอพิสูจน์ ถือว่าท่านมาช่วยคนด้วยเจตนาบริสุทธิ์ พอผมกลับ ถึงบ้านตกกลางคืน อยากรู้เรื่องวิญญาณที่ถูกขังอยู่ในขันมันเป็นอย่างไร เลยให้พวกผม เรียกมาคุยกัน

ผม : สวัสดิ์ เธอเป็นวิญญาณที่อยู่ในขันไซ่หรือไม่ ผู้หญิงหรือผู้ชาย

วิญญาณ : ไซ่! เราได้รับการปลดปล่อยจากปู่เสือแล้ว ได้รับบุญจากท่าน เราก็กะตามมาตอนนี้เทวดาที่บ้านนี้ให้เราฝึกปฏิบัติอยู่ที่ชายคาก่อน เราเองเป็นผู้ชาย

ผม : เป็นยังไงถึงได้ไปถูกขังไว้ในขัน ช่วยเล่าให้ฟังหน่อย

วิญญาณ : ก่อนที่จะถูกเอามาขังไว้ในขัน เราเป็น นมดแดงเพิ่งตายตรงนั้นแหละ พอวิญญาณเราออกจากร่างมดแดงก็พอดีมีพลังถึง วิญญาณเรามากักขังไว้ในขันนี้แหละ ยังไม่ทันรู้เรื่องอะไรเลย ก็โดนขังเสียแล้ว

ผม : อ้อ! นี่แสดงว่าเธอมาเกิดใช้กรรมเป็นมดนะซี แล้วพอคนเขาเอาขันไปไว้บ้าน ทำไมทำให้เขาเจ็บป่วยล่ะ

วิญญาณ : เราโกรธที่เอาเรามาขังไว้เฉยๆ บุญหรืออาหารก็ไม่เคยเอาให้เราเลย หิวจนโกรธไปไหนก็ไม่ได้เราเลยเอาเชื้อโรคแถวตาม

พื้นใส่เข้าไปในร่างคนที่ไปรับขันธุ์ ให้มันป่วยมันเดือนร้อนจะ
ได้รู้ว่ามิเราอยู่ในขันธุ์ แล้วกำลังเดือนร้อนหิวด้วย

ผม : เอาละเข้าใจแล้ว คงเป็นกรรมเก่าของเธอที่มาตอบสนองทำให้
วิญญานเธอเดือนร้อน ตอนนี้อย่าดีหรือเปล่า หมายถึงตอน
มาอยู่กับเราที่บ้านนี้

วิญญาน : ตอนนี้อย่าดีแล้วขอบคุณมาก เทวดาที่บ้านนี้ใจดีสอนให้เรา
นั่งภาวนา พอเราเป็นแล้วเดี๋ยวเขาจะให้ไปปฏิบัติร่วมกับพวก
ที่อยู่บนดาวฟ้า

ผม : เอาละตั้งใจปฏิบัติธรรมนะ บุญเราส่งให้ทุกวันแต่การปฏิบัติ
ธรรมต้องทำเอาเอง ถ้าตั้งใจปฏิบัติจนบุญมากพอกายเธอจะใส
สว่าง แล้วล่องไปจุติบนสวรรค์ชั้น 1 ได้เองอย่ามัวรอแต่บุญ
อุทิศจากเรานะ กรรมเป็นสัตว์ของเธออยู่ถ้าไม่ปฏิบัติธรรม
สักผลของกรรมชั่วที่ทำไว้เดิมเธออาจจะต้องไปเกิดเป็นสัตว์
อีกหลายชาติลำบากนะ ขอให้รีบปฏิบัติธรรมหนักกรรมเอานะ
สวัสดิ์

นี่ไงครับ คนที่ชอบรับขันธุ์ระวังจะเจอเหตุอย่างที่ผมพบนะครับ อาจจะมี
วิญญานถูกขังในขันธุ์ติดมาด้วยผู้ให้ขันธุ์มาเจตนาให้เกิดเสียศักดิ์สิทธิ์ด้วยฤทธิ์ของผี แต่
ผีเขาไม่ได้สมัครใจมาช่วยคนที่รับขันธุ์นะ เขาถูกบังคับมาถ้าผู้รับขันธุ์รู้จักเอาบุญให้ผีที่ถูก
ขังอยู่ก็อาจจะดีก็ได้ แต่ผมไม่รับด้วยหรอกขันธุ์ 5 ก็คือร่างกายของเราขอมอบกายถวาย
ชีวิตนี้ต่อพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ดีกว่า เพราะเราเป็นชาวพุทธ

85. แรงอาฆาตของหมา

วันหนึ่งในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552 มีผู้รู้จักผมได้โทรศัพท์มาขอความ
ช่วยเหลือเพื่อนเขาที่เจ็บป่วยมานานแล้ว เพื่อนเขาอยู่ที่จังหวัดหนองคาย ประกอบอาชีพทำ
ร้านอาหารชื่อคุณปราชญ์เป็นผู้มีจิตเป็นกุศล ชอบทำบุญสุนทานเป็นประจำแต่มีอาการ
เจ็บป่วยคือผิวหนังเป็นผื่นพุพอง จนต้องใส่เสื้อแขนยาวปกปิดเอาไว้ พยายามรักษาตัวมา
นานแล้วแต่อาการทางผิวหนังก็ไม่หายขาดคือมีการเรื้อรัง

ผมต้องอธิบายก่อนว่าถ้าผมติดต่อบนนายเวรที่กระทำให้อเจ็บป่วย และต่อรองจนเขายินยอมโอโหสิกรรมโดยต้องการให้คนที่ป่วยทำบุญอุทิศให้เขาตามที่ขอ ก็เป็นอันว่าอาการป่วยจะหายเร็ว เพราะต้นเหตุหมดไปการรักษาทางกายด้วยยาจะหายไประยะเร็ว แต่ยังมีนายเวรคิดต่อไปที่เข้ามาถึงตัวอาจจะเห็นจุดอ่อนของร่างกายตรงที่ป่วยแล้วกระทำต่อได้ การป่วยก็จะยังคงอยู่อีก แต่เกิดจากนายเวรคนใหม่ ไม่ใช่คนเดิมที่ทำไว้ เพราะฉะนั้นต้องหมั่นอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวทุกวัน เพื่อป้องกันไม่ให้เขาทำเราได้ คิวของนายเวรมีต่อกันเหมือนแถวเรียงหนึ่งเข้ามาเล่นงานเรา ดังนั้นนายเวรของทุกคนจึงไม่เคยหมด มีมาใหม่ตลอดต้องอุทิศบุญให้ทุกวันๆ นายเวรที่ยังไม่ถึงคิวจะยังไม่ทำเราจนกว่าจะถึงคิวของเขา บางทีหรือเป็นร้อยๆ ปีเลยแต่เขาทำได้จริงๆ เจอมาหลายรายแล้วรออยู่ตั้งหลายชาติ ถึงได้คิวลงมือกระทำร้ายเราถ้าผู้ใดมุ่งปฏิบัติธรรมแล้วอธิษฐานขอปฏิบัติไปพระนิพพานในชาตินี้เลย โดยตั้งใจจริงๆแต่ไม่เคยใช้หนี้ นายเวรเลยด้วยเหตุจากความไม่รู้ก็ได้ ผลร้ายเกิดขึ้นที่นายเวรที่รออยู่ทั้งหมดเมื่อรู้ว่าลูกหนี้กรรมจะหนีเดี่ยวไม่ได้ล้างแค้น ทั้งหมดพร้อมใจกันรวมเลย บุคคลผู้นั้นจะประสบเคราะห์กรรมเจ็บป่วยลำบากสารพัด เท่าที่นายเวรทั้งหมดจะมีปัญญาทำให้สมแค้น ระวางนะครับ อย่าไปอธิษฐานแบบนั้นเข้าจะตั้งใจปฏิบัติธรรมก็ทำไปพร้อมกันนี้ก็ใช้หนี้ โดยเอาบุญที่มีอยู่บิณฑุลงมาอุทิศใช้หนี้ นายเวรไปด้วย คือก้าวเดินไปพระนิพพานจะถึงหรือไม่ถึงก็ช่าง แต่ให้เดินไปใช้หนี้ไปตลอดชีวิตจะปลอดภัยกว่านะครับ

อีกอย่างถ้าผมติดต่อบนนายเวรแล้วตกลงกันได้แล้วขอให้อุทิศบุญอะไรให้ส่วนใหญ่เดี๋ยวนี้ นายเวรขอบุญศีล บุญภาวนาแล้วปรากฏว่าผู้ป่วยรับทราบแล้วไม่ทำบุญอุทิศให้เขาตามที่ผมเจรจาตกลงไว้ ความแค้นของนายเวรจะเพิ่มขึ้นเพราะจะขอโอโหสิกรรมแล้ว รู้แล้วยังไม่อุทิศบุญให้อีกอย่างนี้ต้องเอาให้หนักกว่าเดิม อาการป่วยอาจจะเพิ่มขึ้นอีกได้ด้วยแรงแค้น

เมื่อผมอธิบายจนเข้าใจแล้วตกลงผมก็จะดำเนินการติดต่อบนนายเวรให้ โดยผมให้พวกของผมใช้มนมยิทธิขอขบารมีพระพุทธรองค์นำวิญญูณของนายเวรที่ทำให้คุณปราณีป่วยมาคุยกัน การคุยกันนั้นไม่ใช่การทรงใช้วิธีการสื่อจิตและอาศัยผ่านปากในการพูดโต้ตอบกับผม ผู้เจรจาวิญญูณนายเวรที่พบเป็นหญิง สภาพโทรมๆ เขาเอามือแตะไว้ที่หัวเข้าพวกของผม ส่งกระแสจิตให้ปากพูดตามที่เขาคิดพูดโต้ตอบกับผม

ผม : สวัสดี เธอเป็นนายเวรที่ทำให้ปราณีป่วยที่ผิวหนังไข่มุ

นายเวร : ไซ้! เราเป็นผู้ทำ

- ผม : ปราณีเขาทำอะไรกับเธอไว้หรือ เธอจึงแค้น
- นายเวร : ชาตินั้นนานมาแล้ว เราเกิดเป็นหมาหญิงคนนี้ได้สาदन้าร้อน มาถูกเราทำให้เราเจ็บปวดอย่างมากจากน้ำร้อน เกิดแผลพุพอง ทรมาณจนเราตายเราแค้นมาก จึงติดตามมาจองเวร
- ผม : เมื่อเรื่องนี้เกิดมานานมากแล้ว ทำไมเพิ่งมาตามเขาล่ะ
- นายเวร : ก็รออยู่นานแล้ว เพิ่งถึงคิวได้กระทำ
- ผม : ขอลงโทษหน่อย ตอนนี้อดอยากหิวโหยไหมได้บุญจากคุณปราณีไหม เห็นว่าเขาชอบทำบุญนี้
- นายเวร : หิวซี้อมานานแล้ว เห็นเขาทำบุญอยู่แอบอนุโมทนาบุญอยู่แต่ เขาไม่เคยให้บุญเราเลย
- ผม : ถ้าหิวแล้วรอมาตั้งนานนี้เป็นร้อยปีเลย แล้วช่วยตัวเองยังไงล่ะ พวกนายเวรที่รอกๆ กันอยู่นะ
- นายเวร : อ้อ! ถ้าหิวก็พากันนั่งสมาธิสักพักก็เกิดบุญจากสมาธิก็หายหิวแล้ว แล้วก็รอต่อไป
- ผม : อ้าว! ใครสอนให้นั่งสมาธิหรือ
- นายเวร : ก็ไม่รู้เหมือนกัน มีคนบอกต่อๆ กันมาพอลองทำดูก็เกิดบุญจริง
- ผม : เอาอย่างนี้ ลองรับบุญที่ผม จะอุทิศให้คุณนะ “ขออำนาจพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบบันดาลให้บุญของข้าพเจ้า ลงมาส่งเป็นอาหาร เสื้อผ้าให้กับวิญญาณที่กำลังติดต่อกันอยู่ ” เป็นยังไงได้รับบุญไหม
- นายเวร : ได้รับบุญแล้ว หายหิวแล้วขอบคุณมาก
- ผม : เอาละ! หายหิวแล้วสวยแล้วขอคุยด้วยหน่อยนะพอเธอตายจากชาติที่เป็นหมา เธอได้ไปสำนักพญายมหรือเปล่า แล้วทำไมยังไม่ไปเกิดเป็นอะไรนี่มันเกินร้อยปีแล้วนะ
- นายเวร : พอเราตายจากร่างหมาวิญญาณเราออกมาเป็นคนเป็นสัมภเวสี เร่ร่อนอยู่สักพัก ก็ถูกยมทูตมานำตัวไปสำนักพญายม เรายังไม่ทันได้ตอบคำถามท่านพญายมเลย ท่านบอกว่าจิตเรามีห่วง

มีเส้นผู้ที่ทำเราไว้ให้กลับไปก่อน เราก็ขึ้นมาจากสำนักพญา
ยมมาติดตามจนพบว่าผู้ทำเราไว้มาเกิดเป็นปราณีนี้แหละ เรา
รอจนถึงคิ้วก็ลงมือทำเขาให้เจ็บปวดแบบเรามั้ง

ผม : ไหนลองบอกซิ เธอทำยังไงที่ทำให้ผิวหนังเขาพุพองนี้

นายเวร : เราก็เพิ่ง พลังจิตอธิษฐานให้ผิวหนังเขาเกิดผื่นแล้วพุพองเสร็จ
แล้วเราก็นำเชื้อโรคตามพื้นดินใส่เข้าไปให้เกิดอาการมากขึ้น
จะได้ทรมานเหมือนเรา

ผม : นี่เธอรู้ไหมว่าท่านพญายม ท่านให้เธอขึ้นมาเพื่อรับบุญจากผู้
ทำเธอไว้จะได้โอโหสิกรรมกัน ไม่ใช่ให้มาทำร้ายเขา

นายเวร : ก็พอรู้แต่เขาไม่เคยให้บุญเราเลย ถึงเขาทำบุญมากแต่บุญก็ลอย
ไปรอเขาที่สวรรค์ ไม่ได้อุทิศบุญให้ใครเลย

ผม : อ้อ! ผมรู้แล้ว เขาอุทิศบุญไม่เป็น เอาอย่างนี้ถ้าผมสอนวิธี
อุทิศบุญให้เขาทำอย่างที่ผมทำได้นี้จะขอให้อโอโหสิกรรมต่อกัน
ให้เขาหายป่วยจะตกลงไหม

นายเวร : ได้สิถ้าได้บุญจริงเราขอบุญ “ภาวนา” ให้เขาตั้งใจภาวนาอุทิศ
บุญตรงให้เรา เดี่ยวเราจะเอาเชื้อโรคออกให้ส่วนผิวหนังที่
เป็นอยู่ให้ไปหาหมอรักษาเอาเดี๋ยวก็หาย

ผม : นั่นแน่! รู้ด้วยหรือว่าบุญภาวนาแรงไครบอกหรือ

นายเวร : พระภูมิเทวดาที่บ้านปราณีเขาสอนให้ เราตั้งนานแล้วนี่เราก็ทำ
ภาวนาอยู่แต่เรายังไม่เลิกจองเวร

ผม : รู้ไหมถ้าเธอทำจนปราณีตาย พอปราณีตายแล้วเธอก็มีบาปด้วย
พอเขาตายแล้วเธอก็ต้องลงไปสำนักพญายมอีกครั้งไม่กลัวตก
นรกหรือ

นายเวร : พระภูมิเทวดาท่านอนเราไว้แล้ว ว่าถ้าถูกนำลงไปสอบสวนที่
สำนักพญายม ให้เลือกรับผลบุญก่อนเรามีบุญภาวนาอยู่แล้ว
เราก็ยังไม่ต้องลงนรก

ผม : เออ! เก่งนี้รู้เยอะแล้วนะลูกศิษย์พระภูมิคนนี้อะตอนนี่เจรจา
เข้าใจกันแล้วนะ เดี่ยวเราจะคิดต่อบอกปราณีเขาให้รู้ ถ้าเขา

อุทิศที่เธอต้องการให้แล้ว เธอก็อโหสิกันนะ แต่ถ้าเขาไม่ทำ ให้กรรมระหว่างเธอกับปราณีก็น่ากลัวแล้วแต่เธอจะอย่างไร ตามกรรมนะ เราขอแค่เป็นผู้เจรจาให้นะ สวัสดิ์

86. การรักษาดูแลพ่อแม่และบุคคลที่เรารักด้วยบุญ

พ่อแม่คือพระอรหันต์ที่ถูกลืมหากลูก ปัจจุบันนี้ผู้คนค้ำรันทามาหาหินกัน วัตถุ และกิเลสเข้ามาครอบงำจิตใจคนจำนวนมาก การทำงานก็มักจะไปอยู่ต่างถิ่นต่างที่ ทั้งพ่อแม่ผู้แก่เฒ่าที่เคยอุ้มชูเลี้ยงดูเรามา ไว้ที่บ้านเกิดตามลำพัง ตามประสาสองตายายบางคนปีหนึ่งจะไปเยี่ยมสักครั้ง ไปก็เอาสุราอาหารไปตั้งวงสุรากันกินกันจนเมาหลับ เงินทองหมดไปกับการดื่มกินเล่นหมด พอจะกลับต้องขอเงินจากพ่อแม่ เต็มน้ำมันรถกลับอีกก็มี ผมพบแถวหมู่บ้านที่ลูกๆ ไปทำงานที่กรุงเทพฯ แล้วจะกลับบ้านนอกช่วงสงกรานต์ โฉเงินสักบาทยังไม่ได้ให้พ่อแม่เลย กลับยังมาขออีกกรรมจริงๆ แต่คิดอีกที พ่อแม่เขาสั่งสอนลูกไว้อย่างไร ทำให้ลูกอย่างไร มันก็ต้องเป็นอย่างที่ พ่อแม่เขาสอนนั่นแหละครับ ผมอ่านหนังสือจากบ้านธรรมะโตนา คำสอนขององค์สมเด็จพระโต ท่านสอนไว้ประทับใจดีครับ

ถ้าอยากให้ลูกดี

ต้องทำดีให้ลูกดู

ถ้าอยากให้ลูกกตัญญู

ต้องแสดงให้ลูกเห็น

บางบ้านลูกดีเหลือเกินเห็นแล้วชื่นใจ มาดูแลตลอดสม่ำเสมอ พ่อแม่อย่า กิณอะไรจัดหามา พ่อแม่ป่วยก็รีบพาไปหาหมอดูแลอย่างดี นี่ลูกดีๆ ยังมีอยู่ เป็นบุญของพ่อแม่จริงๆ

การตอบแทนพระคุณพ่อแม่ นั้น บุญเกิดกับลูกเท่ากับทำบุญกับพระอรหันต์ แต่คนทั่วไปส่วนใหญ่เขาคิดว่าการทำบุญต้องไปทำบุญกับพระที่วัดถึงจะได้บุญ นั่นต้องดูเหตุปัจจัยอีกว่าทำบุญที่วัดจะได้บุญมากมัย ขึ้นอยู่กับ

1. วัตถุทานนั้นบริสุทธิ์ ได้มาโดยสุจริต และไม่ผิดวินัยสงฆ์ไม่ผิดกาลเวลา

2. เจตนาในการทำบุญบริสุทธิ์ ไม่ใช่ทำเอาหน้าหรือตัดรำคาญ

3. บุคคลบริสุทธิ์ คือ ผู้ทำทานมีศีลบริสุทธิ์ ภิกษุมีศีลบริสุทธิ์ถ้าภิกษุไม่มีศีล บริสุทธิ์ ไม่ปฏิบัติตัวตามพระธรรมวินัย อันนี้บุญที่ได้รับจะมีน้อยนิด น้อยกว่าเอาเงินให้ขอทานอีก เพราะภิกษุที่ไม่ปฏิบัติตัวตามพระธรรมวินัย แล้วยังดำรงตนเป็นภิกษุ นั่นคือผู้หลงโลกและบ่อนทำลายศาสนา คำสอนของพระพุทธเจ้าให้เสื่อมไปจากจิตใจของ

พุทธศาสนิกชน ด้วยการปฏิบัติของตนในกรอบของภิกษุณีนั้ ก็เท่ากับสนับสนุนผู้ทำลาน ศาสนาของพระพุทธองค์ แล้วทำไมว่าเอาเงินให้ขอทานยังได้บุญมากกว่า ก็เพราะขอทานก็ คือคนที่แสดงสภาพที่ลำบากยากแค้นจนต้องขอทานจริง ไม่ได้โกหก หลอกหลวงเรา (ยกเว้นพวกแก้งทำพิการมาหลอกหลวงขอทานเป็นอาชีพนะครับ)

การตอบแทนพระคุณพ่อแม่ที่ดีที่สุด คือ “การให้ธรรมะกับพ่อแม่ เป็นการ ทดแทนพระคุณสูงสุด” เราต้องหาวิธีการให้ธรรมะให้เหมาะ เพราะคนแก่มักมองว่าเราเป็น เด็ก จะมาสอนธรรมะให้คนแก่มั่นจะมากไปแล้ว ข้าเลี้ยงเอ็งสอนเอ็งมา หนอยแน่ะ ! พอ โตขึ้นมาค้นสอนธรรมะให้พ่อแม่ฟัง ทำอย่างนั้นไม่ได้นะครับ ต้องใช้วิธีหาหนังสือธรรมะ ที่พ่อแม่สนใจมาให้อ่าน (หมายถึงพ่อแม่ชอบอ่านนะ) แล้วหนังสือนั้นต้องไม่เกินภูมิ ปัญญาที่ท่านมี ถ้าพ่อแม่รู้แค่ทำบุญใส่บาตร ทอดกฐิน ฝังลูกนิมิต เราก็หาหนังสือพวกกฎ แห่งกรรมมาทิ้งไว้ให้อ่าน อย่าไปเอาประเภทธรรมะสูงๆ เกี่ยวกับวิปัสสนา หรือพระ ไตรปิฎกมาให้อ่านมันเลยหัว ยังอีกเดี๋ยวนี VCD, DVD เสียงบรรยายธรรมที่เหมาะสมกับ ภูมิธรรมทานเยอะครับ แต่ต้องเปิดดูตามอินเตอร์เน็ตจะพบที่เขาทำขายก็มีมาก เช่น วัดคัน สน จังหวัดอ่างทอง วัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานี วัดมหาธาตุ กรุงเทพฯ คงมีอีกมากหลายวัด จัดธรรมะไว้บริการประชาชนในรูปของหนังสือและแผ่น CD

บางอย่างที่ลูกหามาให้พ่อแม่แล้วไม่เกิดบุญ ก็มีนะครับ เช่น

1. ไปหาการละเล่น มาให้พ่อแม่ดูอันนี้เป็นการสร้างกิเลสแต่ถ้าท่านชอบดูลูก ก็หา VCD ลิเกมาให้ท่านดูสบายใจได้ บุญไม่มีก็ช่าง
2. หาสุรา เบียร์ มาให้พ่อแม่กินอันนี้ผิดศีลข้อ 5
3. เอาสัตว์เป็นๆ มาขังไว้ให้พ่อแม่ทำอาหาร
4. หาอิหนุเอะๆ มาให้พ่อ
5. หาปิ่นไว้ให้พ่อยิงขโมย

ที่นี้กลับมาเรื่องการอุทิศบุญช่วยพ่อแม่เรา ถ้าพ่อแม่เสียชีวิตแล้ว เราสามารถ อุทิศบุญตรงถึงท่านเลย โดยบุญจากการทำทานให้คิดให้พ่อแม่ตอนวัตถุดานหลุดจากมือให้ คิดอุทิศทันที หรือบุญจากการบิณฑุญ นี้คือลูกที่ไม่ได้ปฏิบัติธรรมสามารถทำได้ ถ้าลูก เป็นผู้รักชาติ ปฏิบัติภวานาก็สามารถอุทิศบุญใหญ่ให้พ่อแม่ได้มหาศาลยิ่งกว่าบุญชั้นทาน อีก

ถึงตรงนี้ขอขำสักหน่อย ถ้าเราสอนลูกเราให้รู้จักทาน ศีล ภาวนา ตั้งแต่เด็กๆ เราทำให้คุณเป็นตัวอย่างด้วยนะ จากเด็กจนถึง 10 ขวบจะเป็นช่วงที่เด็กจำไว้ในจิตใต้สำนึก ตลอดชีวิต เพราะเด็กคือผ้าขาว พ่อแม่จะระบายสีไหนก็จงบรรจงสร้างสรรค์เอาเอง ถ้าลูก รู้จักทาน ศีล ภาวนา เขาต้องเป็นคนดีของสังคม และที่สำคัญเมื่อเราผู้เป็นพ่อแม่ ลื่น จากโลกนี้ไปแล้ว ลูกเราจะอุทิศบุญให้เราได้อีกอย่างมากมาย พ่อแม่ทั้งหลายลองทำดูซิ ครับ

ถ้าพ่อแม่ยังมีชีวิตอยู่ละอุทิศบุญให้พ่อแม่อย่างไร อ้อ! ง่ายมากขอแยกเป็นข้อให้ เลขนะครับ

1. พ่อแม่เรายังไม่ต้องอุทิศบุญให้ท่าน เพราะเป็นมนุษย์ไม่ใช่วิญญาณยังรับบุญไม่ได้
2. อุทิศบุญให้เทวดา ยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ นาคและทุกวิญญาณที่รักษาพ่อแม่ เพื่อจะได้มีพลังดูแลคุ้มครองพ่อแม่เรา
3. อุทิศบุญให้พระภูมิเจ้าที่ ผู้ที่สถิตย์อยู่ในบ้าน เช่น นางไม้ ผู้ที่สถิตย์อยู่ตามสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เช่นพระเครื่อง หรือใช้คำว่าทุกวิญญาณที่สถิตย์อยู่ที่บ้านพ่อแม่ ช่วยดูแลพ่อแม่ข้าด้วย
4. อุทิศให้นายเวรที่มาถึงตัวพ่อแม่ข้า และผู้ที่ทำให้พ่อแม่ข้าป่วย
5. อุทิศให้เชื้อโรคในร่างกายพ่อแม่ การเจ็บป่วยจะน้อยลงได้
6. อุทิศให้นายเวรทั้งหมดของพ่อแม่
7. อุทิศให้ผู้ช่วยรักษาอาการป่วยของพ่อแม่
8. อุทิศให้ญาติพี่น้องของพ่อแม่ในโลกวิญญาณ
9. ขอบุญของข้าลงมาเปลี่ยนเป็นร่างพ่อแม่ พร้อมดาบส่งให้นายเวรของพ่อแม่ที่ต้องการ

ข้อ 9 นี้แปลกไหมครับ! ผมยังไม่ได้เขียนวิธีการแปลงบุญเป็นร่างให้นายเวร แต่ผมเองใช้มานานแล้ว ขออธิบายตรงนี้ก็แล้วกัน ผมได้ดู VCD ของหลวงพ่อกษม วัดป่าสามแยก อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์ ท่านได้พูดถึงการแปลงบุญเป็นร่างของเราให้นายเวรที่แค้นเรามากอยากฆ่าเรา พออธิษฐานเบิกบุญลงมาเป็นร่างเรา จะเกิดเป็นร่างเราจำนวนมากไปให้นายเวรของเราฆ่าๆๆๆ จนพอใจ เขาจะหายแค้นเปลี่ยนเป็นรับบุญจากเราแล้วโหสิกรรมแก่เรา ผมมาคิดดูน่าจะดีนะเลยลองพิสูจน์ ก็ผมอธิษฐานเบิกบุญของ

ผมมาเป็นร่างพ่อแม่ผม ให้นายเวรที่แค้นพ่อแม่ผมแล้วลองให้พวกผมตามพิสูจน์ดูปรากฏว่า เกิดเป็นร่างพ่อแม่ผมจำนวนมาก และถูกนายเวรที่แค้นทำร้ายร่างบุญนั้นจนตายไปมากมาย ลองติดต่อถามนายเวรของพ่อแม่ดูว่าพอใจหรือยัง เขาบอกว่ายังเอาไปอีก ขอคาบขอเขียง ด้วยจะสับให้ละเอียด ตกลงผมจึงต้องแปลงผลบุญเป็นร่างให้พร้อมคาบพร้อมเขียงให้ทุกวันเลย แปลกดีนะครับแต่ก็ไม่เสียหายอะไรเราเบิกจากบุญของเราเอง ใครจะนำไปลองทำหรือ ประยุกต์ใช้ก็ได้ นะครับไม่สงวนสิทธิ์

ที่นี้ลูกเรา สามิภรรยา และบุคคลที่เรารักละ ก็ใช้วิธีนี้แหละครับที่เขียนไว้ 9 ข้อนี้แหละ นำมาประยุกต์ส่งบุญให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเราได้ทั้งนั้น ผมเองทำทุกวันเลย เมียผมทำอาชีพตัดเสื้อผ้าครับ ผมก็ต้องเพิ่มเติมอีกหน่อยคือ

- อุทิศบุญให้ผู้ช่วยหาลูกค้าให้
- อุทิศบุญให้เทวดาและวิญญาณที่รักษาลูกค้าของเมียทุกคน (เพื่อเขาจะได้คล
ใจให้มาตัดผ้า

กับเมียผมอีก)

ส่วนลูกผม ยังเรียนอยู่มัธยม และรู้เรื่องอุทิศบุญดีแล้วก็ตามผมเป็นพ่อก็ต้องเติมบุญให้อีก ดังนี้

- อุทิศบุญให้ผู้ติดตามดูแลคุ้มครองลูกทั้งที่บ้านและโรงเรียน
- อุทิศบุญให้ผู้คนคลใจให้ลูกผมประพฤติดีไม่เสียหาย
- อุทิศบุญให้ทุกวิญญาณที่โรงเรียนของลูก
- อุทิศบุญให้เทวดาและวิญญาณที่รักษาครูของลูกสาว

ผมเองทำอย่างนี้จากการคิดประยุกต์วิชาอุทิศบุญเอาเอง ส่วนใครจะนำไปประยุกต์ใช้อย่างไรก็พิจารณาเอาเองครับ

87. วิญญาณมนุษย์ต่างดาว

ผมเองไม่เคยคิดเคยฝันว่าจะได้พบวิญญาณมนุษย์ต่างดาว แต่ก็พบเข้าโดยที่ไม่รู้ตัวมาก่อน ก็ขอเล่าให้ผู้อ่านได้รับรู้ จะเชื่อก็ได้ไม่เชื่อก็อ่านเพื่อความบันเทิงก็แล้วกัน

เมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2554 ประมาณ 11.30 น. ภรรยาได้โทรศัพท์มาหาผมซึ่งกำลังทำงานอยู่ แจ้งว่ามีผู้หญิง 2 คนมาจากกรุงเทพฯมาขอพบที่บ้าน ผมกำลังทำงานติดพันเลยขอให้รออยู่ผมจะไปพบตอน 13.30 น.

พอผมเคลียร์งานเสร็จ ก็รีบขับรถมอเตอร์ไซด์กลับบ้าน พอถึงบ้านปรากฏว่า พบผู้หญิง 2 คน อายุประมาณ 50 ปี เธอบอกว่าเธออ่านหนังสือที่ผมเขียนด้วยลายมือ ซึ่ง ถ่ายต่อๆกันไป มีปัญหาจะขอความช่วยเหลือ จึงพยายามสืบหาผมทั่วชั้นนาท จนพบคนที่ รู้จักผมนำทางมาที่บ้านผม แสดงว่าเธอคงมีปัญหามากจริงๆจึงมีความพยายามขนาดนี้ ผมเองปกติไม่ได้รับแขกในลักษณะนี้ คือไม่ได้ทำพิธีไล่วิญญาณหรือถอนอาคมไสยศาสตร์ ให้ใคร เพราะผมไม่ได้เรียนรู้วิชาเหล่านี้มา เพียงเรียนรู้วิถีอุทิศบุญและการแก้กรรมโดยใช้ บุญ ผมเป็นเพียงผู้แนะนำวิธีการและเป็นตัวกลางในการติดต่อวิญญาณนายเวรเพื่อขอชดใช้ ด้วยบุญ จะได้หยุดจองเวรกัน ถือว่าเป็นวิธีที่ สันติที่สุด และผู้ที่ทำหน้าที่อุทิศบุญให้นาย เวรนั้น ไม่ใช่ผมแต่ต้องเป็นคนที่เป็นคู่เวรกันและญาติพี่น้องของเขาช่วยกัน แต่เอาละไหนๆ ก็อุตส่าห์สืบเสาะตามหาจนพบก็จะทดลองหาทางช่วยดู เพื่อความทุกข์ที่เป็นอยู่จะมี ทางแก้ไขได้บ้าง

ผู้ที่มาพบนี้ผมขอสมมุติว่าคุณแดง

ผม : คุณแดงมีธุระอะไรที่ตามหาผมจนมาถึงบ้านผมได้ เก่งมาก

คุณแดง : พี่อยากขอให้อาจารย์ช่วยพี่ด้วย พี่ถูกกระทำจากผู้มีวิชาอาคม ส่งคุณไสยและวิญญาณมาแทรกเข้าร่างพี่ อาการที่เกิดกับพี่คือ มีอาการปวดหัวมาก บางทีก็ปวดทั้งตัวแล้วยังมีวิญญาณเข้าสิง ร่างพี่พูดภาษาที่ไม่มีใครฟังออกยังกับเสียงมนุษย์ต่างดาว อาการเหล่านี้จะเกิดกับพี่อาทิตย์ละ 2-3 ครั้ง พี่พยายามรักษา ตามที่ต่างๆมาหลายแห่งแล้ว แต่อาการไม่ดีขึ้นเลย ยิ่งถ้าที่ใด อาจารย์ที่ช่วยรักษาใช้พลังจิตหรืออาคมในการช่วยขับอาคม และวิญญาณในร่างพี่ให้ออกไปพอพี่กลับถึงบ้านร่างกายของพี่ จะมีอาการทรุดลงหนักคือป่วยเลย พอตีพี่ได้อ่านหนังสือที่ อาจารย์เขียนเรื่องการอุทิศบุญกับการแก้กรรม เลยพยายามมา หาอาจารย์เพื่ออาจารย์จะมีทางช่วยเหลือพี่ได้บ้าง

ผมฟังไปก็คิดไป “เอาละวา งานเข้าแล้ว จะช่วยยังไงดีหว่า เขาก็เอาลองดูสัก หน่อย อุตส่าห์มาถึงบ้าน”

ผม : เอาอย่างนี้เดี๋ยวผมให้พวกผม ลองตรวจดูในร่างพี่ก่อนว่ามี อะไรแฝงอยู่บ้าง

ผมให้พวกของผมใช้จิตสัมผัส ที่ฝึกจากการทรงอารมณ์ไว้ที่ตัวตลอดเวลาตามแนวทางของสติปัญญา 4 จนจิตสามารถสัมผัสกับโลกทิพย์ได้เป็นปกติ ตรวจสอบดูภายในร่างของคุณแดงปรากฏว่าพบ พลังสีคำอยู่ที่ศีรษะเป็นพลังจิตที่ถูกส่งมาทำร้ายคุณแดง จริงแล้วคุณแดงต้องเป็นอัมพาตทั้งตัว แต่ด้วยบุญเก่าของเธอที่มีอยู่ปะทะไว้จึงมีผลทำให้ปวดหัวหรือปวดทั้งตัว เมื่อผมรู้สาเหตุของการปวดว่าเกิดจากพลังจิตสีคำที่ส่งมาจากผู้มีพลังฤทธิ์ในการทำร้ายคนได้ด้วยพลังจิต ผมจึงลองขอบารมีพระพุทธรองค์มามลายพลังสีคำนี้ในตัวคุณแดงให้หมดสิ้นไป ผมลองอธิษฐานขอบารมีพระพุทธรองค์ลงมาล้างพลังอาคมดู 2-3 ครั้ง ปรากฏว่าไม่หายพลัง นั้นยังอยู่ ผมชักสงสัยเกิดอะไรขึ้น อย่างนี้ต้องลองตรวจสอบกรรมดูโดยถามท่านผู้รู้ในโลกทิพย์ คำตอบที่ได้รับคือคุณแดงกับผู้ที่ส่งพลังจิตมาทำร้ายเขาเป็นคู่เวรกันผลัดกันทำมาหลายชาติแล้ว ชาติสุดท้ายก่อนชาตินี้คุณแดงได้ใช้วิชาไสยศาสตร์ส่งตะปูและวัตถุเป็นต่างๆเข้าไปในร่างของคนที่ทำร้ายคุณแดงในชาตินี้ เขาได้รับความเจ็บปวดทรมานจากการกระทำของคุณแดง (ผมเองก็ไม่รู้ว่าชาตินั้นคุณแดงเป็นผู้มีวิชาไสยศาสตร์เองหรือว่าจ้างวาน) พอชาตินี้คุณแดงจึงเป็นฝ่ายถูกกระทำบ้าง ด้วยเหตุผลที่มีกรรมต่อกันนี่เองจึงทำให้ผมมลายพลังจิตนั้นไม่สำเร็จ

วิธีแก้ไขผมได้แนะนำให้คุณแดง สร้างบุญให้มากโดยเฉพาะภาวนาเรียกว่าสร้างบุญนิกรรมไม่ให้ตามทัน ให้คิดอโหสิกรรมไม่คิดจองเวรกับผู้ที่ทำร้าย วิธีล้างพลังจิตนั้นให้หมั่นขอบารมีพระพุทธรองค์มามลายพลังจิตนั้นบ่อยๆ จะทำให้การรับกรรมนี้น้อยลง โดยยิ่งมากกว่าต้องคิดอโหสิกรรมจริงจากใจไม่ใช่แค่พูดแต่ปากจึงจะได้ผลดี

จบไปแล้วหนึ่งเรื่องทีนี้เรื่องวิญญานใครหนอ ! มาเข้าสิงร่างคุณแดงจน พุดออกมาด้วยภาษาแปลกๆท่าทางแปลก ๆ ผมลองให้พวกผมตรวจดูหน้าบ้าน ปรากฏว่าพบแล้ว แต่ตัวอะไรหว่า ไม่รู้จักเป็นวิญญานที่มีรูปร่างแปลกมาก คือ เป็นดวงกลมมีดามิปาก จมูกอยู่ในดวงกลมนั้น มีมือยื่นออกจากดวงกลมนั้นหลายมือ ดวงจิตกลมๆนี้ลอยอยู่หน้าบ้าน ขณะพวกผมส่งกระแสจิตไปสัมผัสจิตเขา พลังจิตตอบกลับเขามีพลังรุนแรงมากจนพวกผมปวดหัว

ตอนนี้ผมก็ซังกง เอ !นี่เราเจออะไรหว่า เขาเรียกว่าอะไรกันแน่หรือว่าจะเป็นอสูร เพราะอสูรมีรูปร่างแปลกๆ มากมาย ปกติผมจะไม่ไปยุ่งเกี่ยวกับพวกอสูร เพราะเขามีฤทธิ์มาก พลังจิตเขาแรงมากด้วย มักจะพบตามภูเขาดูโดยเฉพาะในถ้ำ เอาอย่างนี้ลองคุยกับเขาดูก่อน

ผม : ท่านเป็นผู้มาเข้าถึงร่างผู้หญิงคนนี้หรือ
ดวงจิต : ใช่ เรามาถึงร่างของผู้หญิงคนนี้อย่างไร แต่เรามาช่วยเขา
ผม : ท่านเคยได้รับบุญไหม
ดวงจิต : ไม่เคย ไม่เคยมีใครให้บุญเรา
ผม : งั้นลองรับบุญจากผมดูนะ

หลังจากนั้นผมจึงอธิษฐานเบิกบุญของผมส่งให้ดวงจิตดวงนี้ 2-3 ครั้ง

ดวงจิต : ดีๆ บุญอย่างนี้เพิ่งเคยได้รับ ส่วนมากมนุษย์ที่เห็นเรามีแต่
ทำร้ายเรา เพิ่งได้พบคนดีวันนี้เอง

หลังจากนั้น ดวงจิตกลมๆ ได้เข้าร่างคุณแดง แสดงท่าทางพร้อมพูดภาษาที่ผม
ฟังไม่รู้เรื่องดังถั่งบ้านเลย พอเขาพูดจบผมบอกฟังไม่รู้เรื่องเลย เอาอย่างนี้เดี๋ยวพูดใหม่อีก
ที ผมรีบหันไปบอกพวกผมให้อธิษฐานขอบารมีพระพุทธรองค์ให้พวกผมฟังภาษาเขาออก
พอพวกผมอธิษฐานเสร็จ ดวงจิตกลมในร่างคุณแดงก็พูดภาษาของเขากลับรอบ พอพูดจบ
พวกผมก็แปลให้ฟังเลยดังนี้

เขามาจากดาวดวงหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์มากกว่าโลก ยานของเขาระเบิด ทำให้เขาต้องตาย พอเขาตายวิญญาณเขาได้เร่ร่อนมาจนพบผู้หญิงคนนี้ เขาจำได้ว่าดวงจิตเดิม
ของผู้หญิงคนนี้เคยเป็นเพื่อนเขาที่ดาวดวงที่เขาอยู่ เมื่อเขาจำได้ว่าเป็นเพื่อนเขาจึงได้ติดตาม
มาส่วนที่เขาถึงร่างก็เพื่อช่วยเพื่อนเขา เพราะเขาเองก็มองเห็นก้อนพลังจิตสีดำที่ถูกส่งมาทำ
ร้าย เขาเองพยายามจะเอาพลังจิตสีดำนี้ออกแต่ลองแล้วทำไม่ได้เพราะมีกรรมขวางอยู่ จึง
ช่วยด้วยการเข้าถึงร่างตอนที่พลังจิตสีดำมันเริ่มแผ่พลังเป็นควันดำคลุมร่างเพื่อนเขาให้
ได้รับความเจ็บปวดในกระดูกและกล้ามเนื้อ พอเขาถึงร่างอาการเจ็บปวดจะแสดงอาการ
น้อยลง พอเขาเข้าถึงร่างก็พยายามบอกกับคนรอบข้างแต่ไม่มีใครฟังเขาไม่รู้เรื่องเลย เพิ่งจะคุย
กันรู้เรื่องวันนี้

จากการอธิบายของพวกผม ทั้งผมและคุณแดงก็เริ่มพอเข้าใจว่าเขาเป็นใคร มา
ทำไม ถึงร่างคุณแดงทำไม เพราะจากเดิมคุณแดงเข้าใจว่าเป็นวิญญาณที่ถูกส่งมาสิงเธอเพื่อ
ทำร้ายเธอ

ผมจึงบอกวิธีอุทิศบุญให้คุณแดงให้บุญเพื่อนต่างดาวของเธอและอธิษฐานบอก
กันเอาเองว่าอย่าเข้าถึงร่างเธอเลย คอยช่วยอยู่นอกร่างก็ได้ ซึ่งเขาก็ตอบปากว่าจะลองดู

หลังจากนั้น คุณแดงก็ลากลับกรุงเทพ ปรากฏว่าทั้งผมและพวกผมตั้งที่ศีรษะ
ไปตลอดทั้งวันเลย จากพลังจิตที่ออกมาจาก กดวงจิตต่างดาวพลังแรงมากจริงๆ แต่สภาวะ
ของเขายังเป็นสัมภเวสีนะครับ

แปลกมากไม่เคยพบ ไม่เคยคิดว่าจะได้พบ ผมอยากรู้อะไรละเอียดเกี่ยวกับมนุษย์
ต่างดาว เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์กับโลกมนุษย์เขาเองก็แสดงความเป็นมิตรกับผม ก่อน
อื่นต้องกราบทูลถามผู้สูงสุดในโลกทิพย์ก่อนว่าจะมีอันตรายหรือไม่ คำตอบคือปลอดภัย
ดังนั้นคืนวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2554 ผมจึงให้พวกของผมเปลี่ยนมาใช้มนมยิทธิติดต่อกับ
วิญญาณต่างดาวดวงนี้ เพื่อให้อยู่ในความดูแลของพระพุทธรองค์ เพราะการใช้มนมยิทธิ
เราต้องสื่อสารโดยพระพุทธรองค์ท่านสถิตย์อยู่เหนือศีรษะ เพื่อความปลอดภัย 100 %

- ผม : สวัสดี ผมขอคุยรายละเอียดเกี่ยวกับดาวที่ท่านอยู่หน่อยได้ไหม
ดวงจิต : ได้สิอยากรู้อะไรก็ตามมา
ผม : วันนี้ทำไมเราคุยกันรู้เรื่อง เข้าใจภาษากัน
ดวงจิต : เรารู้จากจิตที่คิดคำพูดไม่ได้ฟังจากภาษาพูด จิตเป็นภาษากลาง
ที่เข้าใจกันได้ทุกดวงดาว
ผม : ดาวของท่านที่บอกว่าอยู่ใกล้โลก แต่อยู่ใกล้ดวงอาทิตย์
มากกว่า คือดาวอะไร ดาวพุธหรือดาวศุกร์
ดวงจิต : ดาวศุกร์
ผม : ท่านมาทำอะไรที่โลกของเรา
ดวงจิต : เราเป็นนักวิทยาศาสตร์ ที่มีหน้าที่ศึกษาโลกมนุษย์นี้เพราะโลก
มนุษย์นี้มีความเจริญน้อยที่สุดในจักรวาล มีความก้าวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์ล่าช้ากว่าโลกของเราเป็นล้านปี จึงเป็นดวงดาว
ที่หน้าศึกษาเกี่ยวกับทรัพยากร ดิน สัตว์ พืช ภูมิอากาศ
ผม : แล้วเกิดอะไรขึ้น ท่านถึงได้มาเสียชีวิตที่โลกของเรา
ดวงจิต : เรามาที่โลกนี้หลายครั้งแล้ว ทุกครั้งเราจะมาตามป่าเขา ทะเล
ทะเลทราย ในบริเวณที่ไม่มีมนุษย์อยู่ แต่ครั้งนี้เรามาเที่ยว
ยานของเรามีทั้งจานบินและยานรูปทรงบุหรี ใช้ความเร็วเท่า
ความเร็วแสงจากดาวของเรามาถึงโลกนี้เพียง 2-3 วินาที
เนื่องจากยานเราขับเคลื่อนระเบิด เพื่อนเรา 2 คน ขี่ยานสำรวจ

กลับไป แต่ยานสำรวจของเราเกิดชำรุดกะทันหัน เราจึงตกลง
สู่พื้นโลกได้รับบาดเจ็บ พอเราลุกขึ้นนั่งหายใจเอาอากาศของ
โลกเข้าไป ทำให้เราเสียชีวิต เพราะดาวเราไม่ใช้อากาศอย่าง
โลกมนุษย์

- ผม : อากาศที่ดาวศุกร์ไม่เหมือนกับโลกของเราหรือ
- ดวงจิต : ที่โลกมนุษย์มีก๊าซเยอะมาก ที่ดาวศุกร์ของเราเป็นสุญญากาศมี
กลุ่มก๊าซลอยเป็นกลุ่มๆ เราหายใจด้วยสุญญากาศ
- ผม : งง! มีด้วยหรือหายใจด้วยสุญญากาศ จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร มัน
ขัดกับวิทยาศาสตร์ของโลกมนุษย์
- ดวงจิต : ร่างกายเราแตกต่างกัน มนุษย์อยู่ด้วยอากาศของโลกมนุษย์
ดวงดาวเราก็อยู่ด้วยสุญญากาศแบบของเรา กลุ่มก๊าซที่ดาวของ
เราไม่ได้ใช้หายใจ
- ผม : ที่ท่านมาศึกษาโลกมนุษย์นี้เพื่อยึดเป็นแหล่งทรัพยากรหรือ
- ดวงจิต : ไม่เลย ดาวศุกร์ของเราไม่เคยรุกรานดาวดวงไหน เรามาเพียง
เพื่อศึกษา ขณะนี้ก็ยังมียุทธศาสตร์จากดาวดวงอื่นที่ไม่ใช่เราลงมา
ศึกษาโลกมนุษย์อยู่ เพียงแต่มนุษย์ไม่เห็นเขา
- ผม : ตกลง เอาจักรวาลนี้ก่อนดาวดวงไหนมีมนุษย์อยู่บ้าง
- ดวงจิต : ดาวศุกร์ , โลก , ดวงจันทร์ของโลก , ดาวอังคาร , ดาวพฤหัสบดี ,
ดาวเนปจูน ยกเว้นดาวพุธกับดาวเสาร์ไม่มีมนุษย์อยู่ โลก
มนุษย์ล้ำหลังที่สุด ดาวดวงอื่นที่มีมนุษย์อยู่เขาเจริญทาง
วิทยาศาสตร์มากกว่าเป็นล้านปี
- ผม : จะเป็นไปได้ยังไง นักดาราศาสตร์ , วิทยาศาสตร์ เขาใช้กล้อง
ดูดาว ส่องไปศึกษาดาวทุกดวงเลยไม่เคยพบว่ามียุทธศาสตร์อยู่เลย
มีเพียงโลกเท่านั้นที่มีมนุษย์อยู่
- ดวงจิต : กล้องดูดาว ของมนุษย์ไม่สามารถส่องเห็นพวกเราได้หรอก
เพราะกายเราละเอียดกว่ากล้องดูดาวจะส่องเห็น แต่ในอนาคต
ถ้าความเจริญทางวิทยาศาสตร์ของโลกมนุษย์มีมากขึ้นอาจ
สร้างกล้องดูดาวที่ส่องเห็นพวกเราได้ ฝากบอกนักวิทยาศาสตร์

ของโลกมนุษย์ด้วย เลิกเสียที่ที่ส่งยานอวกาศไปสำรวจดาวดวงอื่น ถ้าสมมุติว่าการส่งยานแบบนี้ ดาวของเราเลิกใช้มานานมากแล้วเคยมีอยู่ในประวัติศาสตร์ของเรา ถ้ามนุษย์อยากติดต่อกับดาวดวงอื่น ให้ใช้จิตในการสื่อสารจึงจะสำเร็จ มนุษย์ในดาวดวงอื่นที่เจริญทางวิทยาศาสตร์เขาติดต่อกันได้หมดแม้แต่ดวงจันทร์ของโลก กับดาวศุกร์เราก็ติดต่อกันด้วยจิต หรือไปมาหาสู่กันด้วยยานที่มีความเร็วเท่าแสง ทุกดวงดาวเขารู้จัก โลกมนุษย์หมดแต่ชาวมนุษย์โลกไม่รู้จักเขาเลย ดวงดาวอื่นเขาเรียกโลกมนุษย์นี้ว่า “ดาวน้ำ” มีน้ำมากจริงๆ

ผม : ที่ดาวศุกร์ เวลาติดต่อกันใช้ภาษาจิตหรือ

ดวงจิต : เรามีภาษาพูดของเรา อย่างที่เราพูดตอนเข้าสิงร่างของผู้หญิงคนนี้แต่ที่ดาวของเรา ตั้งแต่เป็นเด็กเริ่มเรียนภาษาอักษรเรียนวิทยาศาสตร์และศาสตร์อื่นๆ แล้วยังต้องเรียนวิธีฝึกจิตเพื่อพูดติดต่อกันทางโทรจิต ถือเป็นเรื่องปกติของดาวเราที่สามารถพูดติดต่อกันทางจิตโดยไม่ต้องออกเสียงพูดทางปาก นอกจากนี้จิตยังเป็นภาษากลางที่เราใช้ติดต่อกับดาวดวงอื่นที่มีมนุษย์อยู่ได้ ดาวดวงอื่นเขาก็มีภาษาพูดของเขา แต่เราสามารถติดต่อกันด้วยจิตซึ่งเป็นภาษากลางของจักรวาล

ผม : ที่ผมฟังคำตอบนี้ แสดงว่าที่ดาวของท่าน มนุษย์ที่ดาวศุกร์ต้องฝึกจิตกันเป็นปกติจนสามารถสื่อสารกันทางจิตได้ แต่ที่โลกมนุษย์นี้ปัจจุบันถือเป็นมนุษย์พิเศษ ผู้ทรงฌานเท่านั้นจึงจะทำได้ มีน้ำ! เวลาติดต่อกันท่าน พวกผมถึงได้ปวดหัว แสดงว่าพลังจิตของท่านแรงมาก

ดวงจิต : ที่ดาวเราถือเป็นเรื่องปกติธรรมดา

ผม : การขยายแผ่พันธุ์ที่ดาวท่านมีการสืบพันธุ์เหมือนมนุษย์หรือเปล่า

ดวงจิต : ในอดีตนานมาแล้วใช่เป็นแบบเดียวกันแต่เลิกไปนานแล้วที่ดาวเราใช้การนำเชื้อของเพศชายกับไข่ของเพศหญิงนำมาผสม

กัน ในหลอดแก้วจนเกิดเป็นมนุษย์ทารก เลี้ยงอยู่ในแคปซูลที่ใหญ่ขึ้นจนเป็นเด็กที่อวัยวะครบถ้วนแล้วจึงนำออกมาเลี้ยงภายนอก พอโตขึ้นก็ต้องศึกษาเล่าเรียนความรู้ต่างๆแต่ดาวของเราไม่ได้ใช้หนังสือกระดาษอย่างโลกมนุษย์ ใช้เป็นแผ่นโลหะบางๆ ภาพทุกอย่างจะแสดงปรากฏในแผ่นโลหะนั้นทุกอย่าง เราเรียนทุกอย่างจากแผ่นโลหะนี้

- ผม : ถ้าเปรียบเทียบกับโลกมนุษย์ผมว่าคล้ายกับโน้ตบุ๊กใช้ใหม่
- ดวงจิต : ที่ดูภาพจากจิตของท่าน ก็คงคล้ายๆกันแต่ของเราบางกว่ามาก
- ผม : แปลกดีนะ ไม่มีการสืบพันธุ์แบบธรรมชาติ แต่ใช้วิธีผสมพันธุ์แบบวิทยาศาสตร์
- ดวงจิต : ที่ดาวเราทำอย่างนี้ เพื่อไม่ให้เกิดกิเลส จนถือเป็นเรื่องปกติ
- ผม : รู้เรื่องกิเลสด้วยหรือ
- ดวงจิต : รู้ซิ ที่ดาวของเราก็มีศาสนาเหมือนกัน มีนักบวชด้วย คำสอนในการฝึกจิตที่โลกเราจะต้องทำให้กิเลสเบาบางจากรัก โลก โกรธ หลง ทำสตินอยู่ที่กายตลอดเวลา
- ผม : ที่ฟังนี้ เหมือนศาสนาพุทธของเราเลย วิธีฝึกนั้นมันการฝึกจิตแบบสติปัฏฐาน 4 ของพระพุทธเจ้าของเรานี่ แล้วที่ดาวของท่านมีพระพุทธเจ้าใหม่
- ดวงจิต : มีเหมือนกัน แต่เราไม่เคยเห็นพระพุทธเจ้า มีแต่คำสอนที่นักบวชของเราสอน ให้มนุษย์ที่ดาวศุกร์ปฏิบัติกัน
- ผม : แปลกมาก สงสัยจะเป็นพระพุทธเจ้าองค์เดียวกันแน่ๆ เพราะในหนึ่งจักรวาล จะมีพระพุทธเจ้าองค์เดียวเท่านั้น ผมขอถามหน่อย ท่านทำงานเป็นนักวิทยาศาสตร์ด้านไหน
- ดวงจิต : เรามีหน้าที่ศึกษาโลกมนุษย์ที่เราเรียกว่าดาวน้ำนี้เกี่ยวกับพืชและทรัพยากรธรรมชาติ เามาวิจัยหาว่ามีอะไรจะเป็นประโยชน์กับดาวของเราบ้าง ถ้าพบอะไรมีประโยชน์เราจะนำตัวอย่างไปเพื่อทดลองผลิตและขยายพันธุ์ในโลกของเรา
- ผม : พวกท่านไม่ได้คิดมานำทรัพยากร จากโลกใบนี้ไปใช้ที่ดาว

ของท่านหรือ

ดวงจิต : อ้อ! เอาไปเล็กน้อยเพื่อวิจัยและผลิตขึ้นเอง ไม่ได้คิดมาขนเอาไปมากมายหรอก เพราะดาวศุกร์เรารักสันติไม่ได้มีนิสัยดุร้ายหรือคิดทรูกรานใคร

ผม : มนุษย์ที่ดาวดวงไหน ที่ว่าดุร้ายมีอยู่หรือ

ดวงจิต : มีซิ มนุษย์โลกนี้แหละดุร้าย แต่ยังน้อยกว่ามนุษย์ดาวอังคาร เขาดุร้ายกว่า ที่ส่งยานไปลงดาวอังคารนะ เขาเห็นนะ แต่เขาเห็นเหมือนของเด็กเล่น ระวังอย่าไปยุ่งกับเขามากนะระวังจะไม่ปลอดภัย

ผม : ท่านรู้ได้อย่างไรว่าชาวดาวอังคารดุร้าย

ดวงจิต : อ้อ! รู้จากเวลาติดต่อกับเขาทางจิต จึงรู้ว่าจิตเขาไม่ค่อยดี

ผม : มนุษย์โลกที่ท่านว่าดุร้ายนี่ล่ะ

ดวงจิต : ก็เห็นนี่ ชอบรบกันฆ่ากัน สร้างอาวุธมากมายไว้ทำร้ายกัน ฆ่ากัน ยังอีกนะ หลิงที่เราเข้าถึงเขาคนนี้ เขาเข้าใจว่าเราเป็นผีถูกส่งมาเข้าถึงเขา ทั้งๆ ที่เราเข้าแทรกร่างเพื่อช่วยลดอาการทรมาณให้แก่ว่า เราตั้งใจช่วยเพื่อนเก่าเราจริงๆ แต่หลิงคนนี้พยายามไปห้ามมนุษย์ผู้มีพลังจิตเพื่อให้จับได้เรา มนุษย์ที่มีพลังจิตเหล่านี้ มีบางคนมองเห็นเราแต่ทั้งหมดใช้วิธีทั้งสวด ทั้งเอาน้ำมาราดตัวหลิงคนนี้โดยมุ่งพลังจิตมาทำร้ายเราทั้งนั้น เราเองก็ต้องเข้าถึงร่างหลิงคนนี้แล้วพูดอธิบายให้เขาฟัง แต่ไม่มีใครรู้เรื่องเลยมุ่งแต่ทำร้ายเราให้ได้ ถึงเขาพยายามทำด้วยวิธีไหนก็ตามอย่างมากที่สุดก็ทำให้เราเสบบๆกันๆเท่านั้น ทำอะไรเรามากกว่านี้ไม่ได้

ผม : ที่ดาวของท่านใช้อะไรเป็นอาวุธหรือ

ดวงจิต : ในประวัติศาสตร์ของดาวศุกร์เรานานมากแล้ว พวกเราเองก็ทำสงครามกันมามาก เช่นฆ่ากันมามาก จนถึงใช้นิวเคลียร์อย่างในโลกมนุษย์มีกันในปัจจุบัน สงครามในโลกเราเคยใช้กันมาก่อนแล้ว ในที่สุดทุกฝ่ายก็ไม่เหลืออะไรนอกจากความพินาศทุก

ฝ่ายเบื้องหน้าการรบราฆ่าฟันกัน โลกของเราจึงเข้าสู่สภาวะ
สันติจนปัจจุบัน อาวุธนิวเคลียร์ปัจจุบันเราไม่มีใช้แล้วเป็น
เพียงอาวุธในประวัติศาสตร์ พวกเราถือว่ามันมีแต่โทษทำลาย
ล้าง อาวุธของพวกเราปัจจุบันมีลักษณะเป็นปืนแต่ยิงออกไป
เป็นน้ำเพื่อผลัดกัน หยดยิ่ง ที่แรงมากก็เป็นปืนที่ยิงออกไปเป็น
ไฟฟ้า ส่วนแรงสุดจะเป็นการยิงเป็นแสงเพื่อทำลายล้างทั้งหมด
เราเอาไว้ใช้ป้องกันตัวเท่านั้น ไม่ได้คิดทำร้ายใคร เพราะปัจจุบัน
โลกของเรามีแต่สันติไม่มีการทำร้ายกัน แต่พวกเราก็ต้องระวัง
ดาวดวงอื่นๆที่อยู่ในจักรวาลและนอกจักรวาลเหมือนกันเพื่อ
ความปลอดภัย

ผม : ดาวดวงอื่นนอกจักรวาลในจักรวาล ยังมีการคิดจะไปทำ
สงครามหรือรบกวณพวกท่านหรือ

ดวงจิต : การสื่อสารทางจิต โลกดาวศุกร์ของเราติดต่อกับมนุษย์ดาวอื่น
อีกมากจะรู้ว่าดาวดวงใดดุร้ายหรือดี แต่เราไม่ได้ไปยุ่งหรือ
ก่อกวนเขา ก็ไม่มีอะไรกันหรอก เพียงแต่เป็นการเตรียมการ
ป้องกันตัวเองเท่านั้น อย่างที่เรามาสำรวจดาวน้ำ คือโลกมนุษย์
ก็มีมนุษย์จากดาวดวงอื่นๆ เขาก็มาสำรวจเช่นกัน ทั้งบนบก
และในทะเล แต่เราไม่ยุ่งเกี่ยวกัน ต่างคนต่างทำงาน ไม่มีอะไร

ผม : อย่างนี้โลกของผมเป็นสนามสำรวจ ทดลองของมนุษย์ดาว
อื่นๆ นะซี

ดวงจิต : ใช่แล้ว ก็ดาวน้ำดวงนี้มนุษย์ยังไม่มีความก้าวหน้าทาง
วิทยาศาสตร์ คือ ล้าหลังที่สุด แต่มีทรัพยากรและน้ำมากที่สุด
ใครก็ต้องสนใจจริงไหม!

ผม : ที่ท่านเป็นนักวิทยาศาสตร์ ท่านทำงานให้ใครแล้วมีรายได้เป็น
เงินเหมือนโลกผมไหม

ดวงจิต : เงินอย่างที่โลกมนุษย์ใช้กันมีอยู่ในประวัติศาสตร์ของเรา แต่
ปัจจุบันเลิกใช้หมดแล้ว เราทำงานให้ส่วนรวมได้รับเป็นอาหาร
และสิ่งของในการดำรงชีวิต เป็นการตอบแทนไม่มีการใช้เงิน

ในโลกของเรา

- ผม : โลกดาวศุกร์มีเป็นประเทศต่างๆอย่างโลกเราไหม
- ดวงจิต : ไม่มี เป็นประเทศเดียว เผ่าพันธุ์เดียวกันทั้งโลก
- ผม : แล้วมีพระเจ้าแผ่นดิน หรือประธานาธิบดี หรือนายกรัฐมนตรี
อย่างโลกของผมไหม
- ดวงจิต : เรามีเพียงผู้นำ ซึ่งมาจากการเลือกผู้ที่เก่งที่สุดดีที่สุดเป็นผู้นำ
- ผม : บ้านเมืองของท่าน มีการทำเกษตรกรรม ปลูกพืชเลี้ยงสัตว์ไว้
เป็นอาหารหรือไม่
- ดวงจิต : การปลูกพืชไว้เป็นอาหารมี ส่วนการเลี้ยงสัตว์ไม่มีชาวโลก
ดาวศุกร์ไม่นิยมรับประทานเนื้อสัตว์ เรากินพืชเป็นอาหารหลัก
โดยนำมาทำเป็นอาหารสำเร็จรูป
- ผม : ที่โลกของท่าน เวลาเดินทางไปไหนใช้ยานบินหรือ
- ดวงจิต : เอาที่ใช้ในการเดินทางระยะใกล้ในบ้านเมือง พาหนะที่ใช้
บรรทุกของหนักจะมีล้อขับเคลื่อนไปคล้ายโลกมนุษย์แต่ยานที่
ใช้เดินทางระยะไกล ไม่มีล้อแต่จะลอยเหนือพื้นไปช้าๆ ส่วน
ยานพาหนะแบบโลกมนุษย์ใช้กัน โลกของเราเลิกใช้นานแล้ว
แต่ยังบันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์
- ผม : แล้วใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิงหรือเปล่า
- ดวงจิต : ในอดีต เคยใช้น้ำมันเป็นเชื้อเพลิง แต่เลิกไปนานแล้วปัจจุบัน
เราใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์นำมาผลิตเป็นไฟฟ้าบรรจุไว้ในที่
เก็บพลังงาน
- ผม : ที่มนุษย์ใช้เป็นแบตเตอรี่ใช้ไหม
- ดวงจิต : กงใช้ ที่เก็บพลังงานที่เราใช้มีลักษณะเป็นแผ่นแบนๆ สีเงิน
เก็บพลังงานได้มากมายใช้กับพาหนะทุกอย่าง พลังงานจาก
แสงอาทิตย์ไม่มีวันหมดและไม่เกิดมลพิษกับโลกเราเหมือนใน
อดีต ยานที่นำมาที่โลกมนุษย์ก็ใช้พลังงานจากแสงอาทิตย์
เช่นกัน
- ผม : โลกดาวศุกร์ของท่านอยู่ใกล้ดวงอาทิตย์กว่าโลกเราพลังงาน

- แสงอาทิตย์คงร้อนมาก พวกท่านร้อนกันมากไหม
- ดวงจิต : อุณหภูมิที่โลกเราก็เป็นปกติ แต่พอเรามาที่โลกมนุษย์ นี่อากาศหนาวเย็นกว่าโลกเรามาก เขาเป็นว่าความเคยชินของใครของมัน เราก็คว่าโลกเราอุณหภูมิพอเหมาะสำหรับเรา
- ผม : เออ! จริงสินะ เราก็คว่าอุณหภูมิโลกเราพอเหมาะสำหรับเราเช่นกัน แล้วที่โลกของดาวศุกร์มีนรก สวรรค์เหมือนโลกเราไหม!
- ดวงจิต : มีซิ ก็นรก สวรรค์ที่เดียวกันนั่นแหละ
- ผม : ก็ผมติดต่อกับทั้งสวรรค์ นรกไม่เห็นมีมนุษย์ต่างดาวเป็นเทวดาหรือสัตว์นรกนี่
- ดวงจิต : มีซิ ท่านเขาแต่จำว่าเป็นรูปร่างอย่างมนุษย์นี่จริงๆ ทั้งหมดมี แต่ดวงจิต จะดูออกได้อย่างไรว่าดวงจิตไหนคือดวงจิตจากดาวดวงอื่น
- ผม : อ้อ! ยังไม่กระจ่างนัก วันหลังจะลองพิสูจน์ดูเทวดาต่างดาวดูอีกทีนะ สัตว์นรกคงต้องถามท่านพยายามเลือกรูปร่างที่พบนี้เป็นดวงกลมๆ มีตามีปากมีแขนแล้ว มนุษย์ดาวศุกร์จริงๆ รูปร่างอย่างนี้หรือ
- ดวงจิต : รูปร่างมนุษย์ที่ดาวศุกร์เราก็มีรูปร่างเหมือนมนุษย์โลกนี่แหละ สูงประมาณ 150 ซม. ผู้ชายผมสั้น ผู้หญิงผมยาว อายุเราก็ประมาณ 50-70 ปี ตกลงรูปร่างเหมือนกันนี่แหละ แต่ชุดแต่งกายจะเป็นชุดติดกันทั้งเสื้อกางเกงสีเงินมีแขนสั้นแขนยาว ที่ท่านเห็นเป็นดวงกลมนี้มันวิญญูณาเราไม่ใช่ร่างเรา
- ผม : รูปร่างซักรูปร่างจะเหมือนหนังสตาออร์แล้วนะ แล้วที่เราพบในพบในหนังสือมนุษย์ต่างดาวรูปร่างอย่างที่ผมนึกภาพนี้ล่ะ มีอยู่หรือเปล่า
- ดวงจิต : อ้อ! มีอยู่แต่เป็นดาวดวงอื่นไม่ใช่ดาวเรา
- ผม : ตั้งแต่โบราณมามนุษย์สร้างปิระมิดที่อียิปต์ ชาวมายาหรือพวกแอตแลนติส ผมเคยอ่านหนังสือมาว่าเขาเหล่านั้นรับสาร

ช่วยเหลือด้านวิชาการและความสามารถจากมนุษย์ต่างดาวท่าน
พอรู้เรื่องนี้ไหม

ดวงจิต : อ้อ! รู้มีมนุษย์จากดาวดวงอื่นลงมาที่โลกมนุษย์นานมากแล้ว
และมนุษย์สมัยโบราณของโลกเมื่อหลายพันปีก่อนก็มีความ
สามารถในการติดต่อทางจิตกับมนุษย์จากดาวดวงอื่นได้ เลย
สามารถรับความรู้ต่างๆ และยังได้รับความช่วยเหลืออีกหลาย
อย่างจากมนุษย์ที่มาจากดาวดวงอื่นจริง

ผม : วิญญาณท่านสามารถกลับไปยังดาวศุกร์ได้หรือเปล่า ทำไมถึง
ยังมาวนเวียนอยู่ที่โลกมนุษย์ ไม่คิดถึงบ้านหรือ

ดวงจิต : เราสามารถกลับไปได้ตลอดเวลา เรากลับไปดาวของเราแล้ว
ไปคุยติดต่อกับเพื่อนเราที่กลับไป คือเราคุยกันทางจิตนะ ที่เรา
กลับมาโลกมนุษย์อีก คือผู้หญิงคนนี้เป็นเพื่อนเก่าเรา แล้วก็
กำลังลำบากจากการถูกระงับด้วยพลังจิต เราก็ต้องคอยอยู่
ช่วยและอีกอย่างคือเราทำหน้าที่สำรวจโลกมนุษย์นี้ได้อย่าง
สบาย ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เราก็ใช้โทรจิตส่งข่าวสารไป
บอกเพื่อนนักวิทยาศาสตร์ของเราได้ตลอดเวลา คือเราก็ยัง
ทำงานในหน้าที่ของเราต่อถึงแม้เราจะตายแล้ว

ผม : นึกไม่ออกว่าจะถามอะไรอีก เอาอย่างนี้ถ้าผมมีข้อสงสัยอะไร
อยากขอข้อมูลมาเปิดเผยให้มนุษย์ชาวโลกได้รู้เกี่ยวกับดาวศุกร์
อีกจะได้ไหม

ดวงจิต : ได้สิ มีอะไรที่ส่งกระแสจิตมาหาเรา เราจะมาคุยด้วยอีก ตอนนี้
เราจะยังอยู่กับผู้หญิงเพื่อนเก่าของเราคนนี้ ยังไม่คิดจะไปไหน
มีอะไรก็ติดต่อมา

หลังจากจบการสัมภาษณ์วิญญาณมนุษย์ดาวศุกร์ผู้นี้ ตัวผมและพวกของผมตั้งที่
หัวไปอีกชั่วโมง พลังจิตเขาแรงมากจริงๆคือที่เป็นมิตรกับผม จึงไม่มีภัยอะไร ลองเทียบ
พลังจิตดูแล้วมีพลังจิตเท่ากับพรหมของเราเลย เพราะขณะเขามีชีวิตเขาสามารถใช้โทรจิต
ได้เป็นปกติ เทียบเท่ากับโลกมนุษย์คือผู้ทรงฌานตลอดเวลาตนเอง

ขอจบเรื่องมนุษย์ต่างดาวเพียงเท่านี้ ข้อมูลที่ได้มาจากประสบการณ์ครั้งนี้แปลกมาก จะเชื่อก็ได้ไม่เชื่อผมก็ไม่ว่ากัน เพราะผมเขียนให้อ่านฟรีๆ ไม่ได้มีรายได้จากค่าเขียนเลย แต่เน้นให้เห็นว่าผมเน้นการอุทิศบุญให้วิญญาณที่ติดต่อ ไม่มีการใช้ฤทธิ์จากพลังจิตเพียงแค่นี้ ก็สามารถแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับวิญญาณได้มากมาย

อ้อ! ลืมข้อมูลไปอย่างหนึ่ง วิญญาณจากดาวศุกร์เขาบอกว่า สามเหลี่ยมหรือพีระมิด เป็นสัญลักษณ์สากลของจักรวาล เป็นสถานีรับพลังงานและการสื่อสาร เป็นที่รู้จักกันในระหว่างดวงดาว จริงหรือเปล่าผมก็ไม่รู้ครับ

88. การแก้กรรม

ปัจจุบันโลกเดือนร้อนวุ่นวาย ผู้คนจำนวนมากหาที่พึ่งทางใจเพื่อแก้ปัญหาชีวิต จะเห็นได้จากเมื่อมีวัดใดออกวัตถุมงคลที่ไม่ใช่รูปพระแต่เป็นเทพเจ้า เจ้าพ่อเจ้าแม่ รูปสัตว์ในวรรณคดี ที่คิดว่ามีฤทธิ์มีอำนาจ จะมีผู้คนไปเช่าบูชามาด้วยหวังจะพึ่งฤทธิ์พึ่งเดชที่อยู่ในสิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นให้ช่วยให้การดำรงชีวิตของเขาดีขึ้น

ผมเองไม่ปฏิเสธ เทพ เจ้าและวิญญาณที่ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์อำนาจมีจริงครับยืนยันหลายครั้งผมอาศัยท่านผู้ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มาช่วยผม ในการแก้ปัญหาให้กับผู้คนที่มาขอความช่วยเหลือ เพราะบางครั้งไม่เหมาะสมในการขอขบารมีจากพระพุทธรูปของค์ลงมาช่วย ผมก็ให้พวกผมขอความช่วยเหลือช่วยสงเคราะห์ มนุษย์ที่ประสบปัญหาจากเทพหลายองค์ที่มีตัวตนอยู่จริง ทั้งในสวรรค์และพรหมรูปร่างท่านสวยงามกว่าที่คนเขาปั้นไว้บูชาอีก ท่านทั้งหลายเหล่านั้นล้วนสร้างบุญกุศลและปฏิบัติจนได้มานสมบัติ เกิดฤทธิ์มากมาย ท่านเหล่านั้นมีสติที่สมบูรณ์ ผู้คนไม่ควรเอาแรงสัตว์ หัว สัตว์ เลือดสัตว์ไปบูชาท่าน ท่านรังเกียจครับ เวลาผมขอการสงเคราะห์จากเทพนั้นผมเอาบุญถวายเป็นการตอบแทนทุกครั้ง ซึ่งท่านยินดีมาก เพราะบุญเป็นสิ่งที่มีความค่าที่สุดในโลกทิพย์ไม่ใช่เครื่องเช่นสังเวท หรือการละเล่นแก้บน ผู้บุญไม่ได้หрок จงทราบว่าเป็นโลกนี้ไม่มีกั รชอกันฟรีๆ หรอกครับเทพทั้งหลายท่านก็ไม่คิดเอาบุญขบารมีของท่านมาแจกใครหรอก ทุกอย่างมีสิ่งแลกเปลี่ยนจะสะดวกมากจริงๆ เราขอความช่วยเหลือจากฤทธิ์ของเทพ เราก็ถวายบุญเป็นการตอบแทน ยุติกรรมคืนะครับ

เราขอขบารมีฤทธิ์จากเทพมาช่วยเราได้แต่ไม่เกินกฎแห่งกรรมนะครับ มันต้องเจ้าตัวสร้างบุญไว้เป็นทุนด้วย เทพทั้งหลายจึงจะสามารถช่วยได้ง่าย ไม่ใช่เอาแต่อ่อนวอน

ขอๆๆ จากท่าน แต่นุญทานไม่ทำเลยใครเขาจะช่วยได้ จากคำสอนของสมเด็จพระโถก กล่าวไว้ว่า

“บุญพวกเจ้าทำกันไม่เป็น พอเคราะห์กรรมเข้ามา จะเอาบุญที่โหนดมาช่วยเจ้า”
“กรรมเก่าไม่มีใครลบล้างได้ กรรมปัจจุบันจะช่วยเจ้าเอง”

อ่านดูแล้ว ดีมากๆ เลยหลวงปู่โต เทศน์ไว้ตรงดีมาก กลับเข้ามาเรื่องการแก้กรรมต่อดีกว่า ปัจจุบันข่าวสารไปได้เร็ว หนังสือก็มีมาก ผมได้อ่านหนังสือเกี่ยวกับการแก้กรรมของท่านผู้เป็นแม่ชีก็มี ที่เป็นฆราวาสที่ปฏิบัติธรรมก็มี สาธุ ประชาชนตาต่างๆ ที่ทุกข์ยากมากมายเหลือเกินมุ่งไปหาที่พึ่งการแก้ปัญหาชีวิตจากท่านเหล่านั้น จนขนาดต้องมีบัตรคิวในการเข้าพบ ขออนุโมทนาต่อการสร้างบารมีช่วยคนด้วยฉันทาสมาน และกสิณไฟที่ท่านนำมาช่วยเปิดกรรมและบอกวิธีการแก้ไขให้กับ คนที่ประสบทุกข์ทั้งหลาย นำไปปฏิบัติเพื่อการพ้นจากทุกข์นั้นๆ ถ้าผู้ที่ปฏิบัติหลายๆ ท่านที่ได้ฉันทาสมานสามารถช่วยคนได้ รู้กรรมและวิธีแก้กรรมให้คนที่ทุกข์ยากทั้งหลาย ยอมเปิดตัวออกมาช่วยคนบ้างก็จะดีหรือ แต่ส่วนใหญ่ท่านปกปิดตัวเอง

แล้วผมละก็คนธรรมดา ที่ทำมาหากินไปวันๆ แต่ได้พยายามศึกษาหาความรู้ทางพุทธศาสนา และโลกวิญญานมาพอสมควร จนพอมีความรู้วิธีแก้กรรมให้กับตัวเองได้ และพยายามบอกเล่าวิธีการนี้ให้กับคนที่สนใจลองนำไปทำดูด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องให้ใครช่วยเหลือ พูดเล่าบอกให้ใครฟังมันก็มีผล 2 อย่าง ส่วนหนึ่งเชื่อลองนำไปทำจนได้ผลและไม่ได้ผล ขึ้นอยู่กับความพยายามและตั้งใจในการแก้ไขของแต่ละคน แต่อีกส่วนหนึ่งแสดงอาการยืมทางสายตา แสดงถึงความรู้สึกที่ไม่เชื่อและคิดว่าผมมกมายอยู่กับเรื่องโลกวิญญานสมัยนี้เจริญแล้ววิทยาศาสตร์เจริญมากแล้ว นักบินอวกาศไปนอกโลกแล้วไม่เห็นจะมีสวรรค์ที่โหนดเลย รับประทานที่ได้รับก็มีทั้งสองอย่างคือบวกลบ ก็ไม่ต่างกัน นานาจิตตัง ที่ผมพูดหรือเขียนนี้ก็เคยบอกไว้ว่า อ่านแล้วอย่าเชื่อเลยทันทีให้วิเคราะห์สังเคราะห์ หาเหตุผลหาทางพิสูจน์เอาเอง ถ้าใช่จึงเชื่อ กลับมาเรื่องกรรมตามที่ผม รู้ มีวิบากกรรมอยู่ 2 แบบ

1. กรรมที่มีนายเวรติดตามมา นายเวรนี้ส่วนใหญ่ที่พบเป็นสัมภเวสีเป็นทั้งชายและหญิง ซึ่งเดิมเขาอาจเป็นคนหรือสัตว์ก็ได้ ที่เราทำร้ายเขาไว้ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำให้เขาแค้นจนเมื่อเขาตายไป ดวงจิตแค้นจึงติดตามมาจองเวร หาทางทำร้าย เรา เขามาทำร้ายเราตามคิวเหมือนทหารเข้าแถวเรียงหนึ่งมา กระทำเราทีละหนึ่งคน นายเวรของแต่ละคนมี

เป็นล้านคน ก็เกิดตายมาหลายชาติกันทั้งนั้น เขาติดตามข้ามชาติมาเลย ทำไมนายเวรเยอะ
จัง ก็เอาแค่ชาติปัจจุบันท่านฆ่าสัตว์ไว้กี่ตัวละ เช่น มด ยุง นั้บได้ใหม่ สัตว์อื่นอีกต่างหาก
นะยังไม่ได้นับ เห็นไหมว่าเยอะมาก

คนทั่วไปชอบถามว่าเขามีนายเวรมากระทำไหม ตอบได้เลยมีทุกคน 100% ส่วนจะ
ทำร้ายเราได้แค่ไหนขึ้นอยู่กับพลังและความแค้นของเขาที่เป็นนายเวรอย่างน้อย เช่นมาทำให้
คันก็พอใจแล้วก็มี แต่ที่แค้นมากมีพลังมาก เอากันไป ให้อายุสั้นหรืออุบัติเหตุถึงตายก่อน
อายุขัยก็มี เรียกว่า อุปฆาตกรรม เขามีสิทธิ์ทำเราได้

ผู้ที่ไปหาผู้ทรงฌานตรวจสอบกรรมก็จะพบกับนายเวรที่มาถึงตัว และลงมือ
กระทำเรา สามารถเจรจาแก้ไขต่อรองทำบุญอุทิศให้ตามตกลง คนเราคิดว่าจบแล้ว นายเวร
หมดแล้วแต่จริงๆ เป่ ล่าเลย นายเวรที่ผู้ทรงฌานติดต่อและเจรจาให้ทำบุญให้จน
อโหสิกรรมเข้าไปแล้ว นายเวรรายต่อไปก็เข้ามากระทำต่อเราตามคิวของเขา

เมื่อเป็นอย่างนี้ เราจะไปรบกวนให้ใครตรวจกรรมให้เราทั้งหมดย่อมเป็นไปได้
ผมจึงไม่ค่อยใช้วิธีเจรจากับนายเวรโดยไม่จำเป็นแต่ใช้วิธีให้ ทำบุญอุทิศ เบิกบุญอุทิศให้
นายเวรที่มาถึงตัวทุกวันเลย วันละหลายๆ ครั้งยิ่งคิดคนที่เจ็บป่วยหรือประสบเคราะห์กรรม
อื่นๆ หนักอยู่ต้องยิ่งเบิกบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวมากๆ เป็นร้อยเป็นพันหนต่อวัน ทุกอย่าง
จะดีขึ้นจนผิดธรรมดา การเบิกบุญคือเราเบิกเอาบุญที่ทำไว้มา ำให้นายเวรที่มาถึงตัว ไม่ต้อง
นั่งตั้งท่าหรือก มีงานก็ทำไปตามปกติแต่ใจคิดเหมือนภวานา “ขออำนาจพระพุทธ พระ
ธรรม พระสงฆ์โปรดคลบนันดาลให้บุญขอข้าพเจ้าลงมาส่งถึงนายเวรที่มาถึงตัวข้า ” คิดอยู่
อย่างนั้นเป็นร้อยเป็นพันหนต่อวัน นายเวรที่มาถึงตัว ได้รับบุญจนพอใจก็ ละจากเราไป
รายใหม่ก็เข้ามาแทน ทั้งชีวิตเรานี้เราใช้นี้ให้นายเวรได้ไม่หมดทุกรายหรือก มันเยอะมากๆ
แต่เมื่อมีบุญให้เขาชดใช้หนี้เขา เขาจะไม่ทำอะไรเราเพียงแต่รอเวลาเข้ามารับบุญใช้หนี้
เท่านั้น ก็มียกเว้นนายเวรรายที่แค้นสุดขีด บุญให้เท่าไรก็ไม่รับ จะเอาให้ เจ็บให้ตายสถาน
เดียวก็มีนะครับ

ถ้าเราอุทิศบุญให้นายเวรทุกวันแล้วยังเกิดเหตุไม่ดีกับเราอยู่อีก อาจจะต้องหาผู้
ทรงฌานติดต่อนายเวรเพื่อเจรจาดูความต้องการว่าต้องการอะไร อีกจึงจะหายแค้นเหมือนที่
ผมและพวกของผมทำกันอยู่ เมื่อเขาได้ในสิ่งต้องการแล้ว ทุกอย่างก็ดีขึ้น

แต่มีนะครับ บางรายติดต่อนายเวรเจรจาอย่างไรก็ไม่ยอมจะกระทำจนตายให้ได้แบบนี้แค้นสุดขีดจริงๆ ผมก็จะแนะนำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือลำบากนั้น ใช้วิธีคืออุทิสบุญและขออภัยไม่จองเวร ทำบ่อยๆ ให้เขาใจอ่อนแล้วหยุดจองเวรไป เช่น

“ขออุทิสบุญให้นายเวรที่ทำให้ข้า เป็นมะเร็งที่หน้าอกอยู่นี้ ขออภัยในสิ่งที่เคยล่วงเกินท่านไว้ ถึงท่านจะทำให้ข้า.....เจ็บป่วย ข้า.....ขอโหสิกรรม ไม่คิดจองเวรกับท่านขอให้ท่านจงเป็นสุขๆเถิด”

อุทิสบุญแล้วอธิษฐานอย่างนี้บ่อยๆ เดียวก็ใจอ่อนยอมละไป แต่มีนายเวรบางรายยังไม่ยอมอีก ติดต่อผู้ทรงฌานเจรจาก็แล้ว อุทิสบุญขออภัยให้ก็แล้ว ใช้เวลาทำอยู่นานแล้ว พอกลับไปให้ผู้ทรงฌานตรวจสอบดู ก็ยังเป็นนายเวรเจ้าเดิมไม่ยอมละทิ้งที่ให้บุญจนมากมายแล้ว ใช้วิธีใหม่ของความเป็นธรรมจากโลกวิญญานให้อธิษฐานดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ขอให้เสียงของข้าพเจ้าดังถึงองค์พญามราช ผู้ปกครองแดนนรกภูมิ บัดนี้มีวิญญานนายเวรของข้าพเจ้าผู้หนึ่งได้กระทำให้ข้าพเจ้าป่วยอยู่นานแล้ว ได้พยายามอุทิสบุญให้มากมาย อีกทั้งขออภัย ขอโหสิกรรมปรากฏว่าวิญญานนายเวรผู้นี้ไม่ยอมเลิกกระทำข้าพเจ้า ขอองค์พญามราชโปรดส่งเจ้าหน้าที่ขึ้นมาจัดการให้ความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด”

ความยุติธรรมในโลกวิญญานนั้นเที่ยงตรงกว่าโลกมนุษย์มากนัก เมื่อเราอธิษฐานร้องขอด้วยอำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เสียงของเราดังถึงพญามราชจริงๆ ครับ พญามราชท่านจะพิจารณาส่งผู้ตัดสินให้ความเป็นธรรมกับเราขึ้นมาจัดการให้เอง ถ้าบุญที่เราให้คุ้มกับความแค้นของนายเวรแล้ว นายเวรจะถูกบังคับให้รับ จะขัดขืนไม่ได้ จำต้องละจากเราไป

แปลคดีใหม่ครับ! อ่านไปคิดพิจารณาด้วยนะครับ ดูเหตุผลด้วย คิดว่าควรจะทำตามดีหรือไม่ อยู่ที่ผู้อ่านพิจารณา

2. กรรมที่ไม่มีนายเวร เคยตรวจสอบแก่กรรมของบางท่านหาตัววิญญานนายเวรไม่พบ เรียกว่าเป็นวิบากกรรมจากอดีตตามมาส่งผล เช่น เคยทุบตีพ่อแม่ แต่พ่อแม่ไม่คิดจองเวร ส่วนกรรมนั้นยังอยู่ครับ ไปทูลพระพุทธรูป พระพุทธเจ้าไม่จองเวรใคร แต่กรรมยังอยู่ ขายสุรามันเป็นมิจลาอาชีพ ไม่มีใครมาจองเวร แต่กรรมยังอยู่ครับ หรือเคยฆ่าสัตว์ไว้ ตอนแรกรอจองเวรอยู่แต่เขาโหสิกรรมไปเกิดแล้ว ส่วนกรรมที่ต้องชดใช้ยังรอเราอยู่ ลึกกลับซับซ้อนมากครับเรื่องโลกวิญญานผมเองก็รู้แค่บางส่วนเท่านั้น ยังมีท่านที่ทรงฌาน

หลายท่านรู้ละเอียดแต่ท่านไม่พูด เพราะถ้าพูดแล้วผลสะท้อนกลับมีทั้งบวกและลบ ผมเอง
รู้ไม่มากแต่อยากบอกกับคนที่ไม่รู้หรือรู้น้อยให้ได้รับรู้บ้าง ใครจะคิดจะมองอย่างไรช่างเขา
รู้แต่ตั้งเริ่มเขียนแล้วว่าต้องมีทั้งคนเชื่อและไม่เชื่อ ทำใจไว้แล้วถ้าผมไม่บอกใคร ความลึกลับ
ในโลกวิญญานผลของบุญและบาปก็ไม่มีใครเปิดเผยให้ผู้อื่นได้รับรู้ ความเชื่อมั่นศรัทธา
ปฏิบัติในพระพุทธศาสนาที่จะเสื่อมลงไปเรื่อยๆ เพราะคนไปหลงศรัทธาอยู่กับอิทธิฤทธิ์ไม่
สนใจกรรมฤทธิ์ บุญฤทธิ์ ผมเองไม่ใช่ภิกษุจึงไม่มีกรอบของวินัยสงฆ์มาปิดกั้น ลึกลับ
อัศจรรย์ ก็เขียนไปตามที่พบ ยกเว้นบางอย่างมันเฉพาะตนจริงๆ เปิดเผยไม่ได้ก็ไม่เขียนชะ
ที่นี้จะแก้ยังไงดีละ กรรม ที่ไม่มีนายเวร ก็ไม่มีใครมาเจรจากับเรา ใหม่ๆ ที่
พบมีดีตีบเลยครับไม่รู้จะแก้ยังไงดี เมื่อหมดทางก็ให้พวกผมกราบทูลถามวิธีแก้ไขจากผู้อยู่
สูงสุดเบื้องบน ได้รับคำตอบมาเป็นวิธีแก้ไขดังนี้ครับ

1. พยายามสร้างบุญทั้งทาน สิด ภาวนา ให้มากเพื่อหนีไม่ให้กรรมตามทัน
2. ถ้าเจ็บป่วยหรือประสบเคราะห์กรรมใดๆ ให้ขอท่านผู้มีฤทธิ์ในโลกวิญญาน

ช่วยเหลือหรือรักษาด้วย โดยเราอุทิศบุญถวายเป็นการตอบแทน เช่น “ขออำนาจพระพุทธ
พระธรรม พระสงฆ์โปรดคลบนันดาลให้ เสียงขอข้าพเจ้าดังไปถึงปู่หมอชีวกโกมารภัทร
ขณะนี้ข้าพเจ้าเจ็บป่วยเป็น.....ขอปู่โปรดช่วยรักษาอาการป่วยให้ข้าพเจ้าด้วย” หลังจาก
นั้นเราก็หมั่นอุทิศบุญถวายให้ปู่ ดีกว่าเราไปจุดธูปเทียนถวายพวงมาลัยอ้อนวอนขอให้ท่าน
ช่วย

3. อุทิศบุญให้เทวดาและทุกท่านที่รักษาตัวเรา ขอให้ท่านช่วยรักษาอาการป่วย
ด้วย

การเจ็บป่วยกายเนื้อ เราก็ต้องรักษาด้วยยานะครับ ส่วนกายทิพย์จะรักษาด้วย
พลังปรารถนาของผู้อยู่ในโลกทิพย์ เมื่อกระทำดังนี้อาการป่วยหรือเคราะห์กรรมนั้นจะบรรเทา
ลงได้เร็ว การคิดวิธีนี้เราสามารถประยุกต์พลิกเพลงใช้ได้ตามสถานการณ์ ที่ประสบโดยให้
บุญของเราเป็นตัวช่วยในการแก้ปัญหา

การติดต่อกับวิญญานนั้น ส่วนมากเราจะเห็นเขาใช้รูปจุดเพื่อติดต่อ แต่จริงๆ
แล้วกระแสนจิตคือผู้ที่ติดต่อตัวจริง ผมเองไม่ใช่รูปเทียนเลย แต่ถ้าใครเคยใช้รูปเทียนแล้ว
สบายใจก็สามารถใช้ได้ไม่ผิดอะไร

ประสบการณ์ ต่างๆ ที่นำมาเขียนนี้ผมกับพวกผมซึ่งไม่ต้องการเปิดเผยตัวได้
ประสบมาและใช้วิธีการอุทิศบุญที่ได้เรียนรู้จากแผ่น VCD ของหลวงพ่อกษม วัดป่าสาม

แยก อำเภอน้ำหนาว จังหวัดเพชรบูรณ์นำมาแก้ปัญหาได้มากมาย ส่วนการติดต่อวิญญาณ
ต่างๆ อาศัยพวกของผมที่ฝึกมโนมยิทธิได้ เต็มกำลัง จากวัดท่าซุง จังหวัดอุทัยธานีทำการ
ติดต่อกับวิญญาณต่างๆ ได้ เมื่อติดต่อกับวิญญาณทั้งเทพ ผี เปรต อสูรกาย สัตว์นรก ผมก็
ได้ความรู้จากโลกวิญญาณนำมาประยุกต์ต่อยอดวิธีแก้ปัญหาต่างๆ ได้มากมาย จนคิดว่า
ต้องนำมาเขียนเปิดเผยให้พุทธศาสนิกชนได้รู้ถึงค วามเป็นไปของกฎกรรม ผลของบุญกุศล
วิธปฏิบัติกรรม ดีกว่าที่ผมจะรู้ไว้คนเดียว และตายไปกับตัวผม หวังว่าความรู้นี้ซึ่ง
เป็นความรู้พื้นฐานล่างสุดของพุทธศาสนา จักเป็นประโยชน์กับผู้ที่ได้อ่านและนำไปพิสูจน์
ผลในทางปฏิบัติ หากทดลองทำอย่างจริงจังแล้วระยะหนึ่ง ถ้าได้ผลของท่านจงเผยแพร่เป็น
ธรรมทานกับผู้ไม่รู้ด้วยเถิด แต่ถ้าทดลองทำแล้วอย่างตั้งใจและจริงจังจนที่สุดแล้วไม่ได้ผล
ของท่านจงลืมความรู้นี้เถิดอย่านำไปเผยแพร่ออกไปเลย

ท้ายนี้ขอธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จงสถิตย์อยู่ในดวงจิตของ
ท่านผู้อ่านทุกท่าน ตลอดกาลเทอญ

วันหนึ่งข้างหน้าเราตายแน่นอน สร้างบุญไว้เถิด และเมื่อสิ้นชีวิต ให้เลือกรับ
ผลของบุญขึ้นไปอยู่สวรรค์หรือพรหมตามกำลังบุญ แล้วให้ปฏิบัติต่อหนิกรรมให้พ้น จน
สุดท้ายถึงนิพพาน

ตนเป็นที่พึ่งของตน จงใช้ผลบุญที่ตนมีแก้ปัญหาของตนเอง

สวัสดิ์

คนธรรมดา

บทสรุปเรื่องสำคัญ

4. การทำบุญ

ทาน

◆ แสงบุญจะจำขึ้นมาตอนของหลุดมือ (สละ) ช่วงขณะ 3 วินาทีแล้วลอยขึ้นไปเก็บรอเจ้าของอยู่เบื้องบนสวรรค์

◆ ถ้าต้องการอุทิศให้ใคร ให้คิดทันทีว่า บุญนี้ให้ (ผู้ที่เราจะอุทิศให้) ตอนของหลุดมือ

◆ การอุทิศให้หลายรายสามารถคิดต่อเนื่องทันที ที่ของหลุดมือแล้ว คิดต่อๆ อย่าเว้นช่วงในความคิด บุญจะพุ่งไปหาผู้รับทุกราย ถ้าความคิดสะดุดนึกไม่ออก บุญจะลอยขึ้นบนสวรรค์ คิดอุทิศต่อไม่ได้ ต้องใช้วิธีเบิกบุญนำมาอุทิศใหม่

5. พิสูจน์วิธีการอุทิศบุญและการเบิกบุญ

ผมรู้วิธีส่งบุญพิสูจน์กับวิญญาณที่รับ เขาได้รับเต็ม ๆ ส่วนพิธีกรรมทางศาสนาที่ทำกันมา คือ โยมรอพระยะธาแล้วกรวดน้ำ ผมคอยตรวจสอบดูปรากฏว่าไม่พบวิญญาณที่ได้รับบุญหรือได้เพียงเล็กน้อย ไม่เต็มพลัง

ที่เขียนเล่มมานี้ ผู้อ่านคิดพิจารณาก่อน อย่าเชื่อ แต่ให้พิสูจน์ดูเอง ผมให้พลังบุญในการแก้ปัญหาและช่วยเหลือวิญญาณต่าง ๆ มากมายแล้ว จึงเล่าให้ฟังเป็นข้อมูลในการพิจารณา ทั้งหมด ไม่ใช่ไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ ใช้เพียงพุทธศาสตร์ เท่านั้น วิธีการเหล่านี้ทุกคนทำได้ อุทิศบุญได้ ถึงแม้ไม่เห็นเขา เหล่านั้นในโลกทิพย์ก็ขอให้ทราบว่ามีเขาอยู่จริง ๆ บางคนญาติตายไปตั้งนาน นึกว่าไปเป็นสุขแล้ว แต่ที่ไหนได้ตกนรกอยู่มาไม่ได้ แต่ถ้ายังมาแสดงเสียงกลืนอยู่ให้เรารู้ แสดงว่า เป็นสัมภเวสียังไม่หมดอายุ หรือเป็นเปรต อสุรกาย รีบทำบุญให้หรืออุทิศบุญด้วยการเบิกให้

6. การทำทานในชีวิตประจำวัน

ในบ้าน

- ❖ เอาอาหารให้สัตว์ แมว หมา หลุดมือคิดส่งได้
- ❖ เอาของ, เงินให้ลูก เมีย สามี พ่อ แม่
- ❖ เอาเศษอาหารให้หมัด
- ❖ เอาเงิน หยอดใส่กล่องที่ละเหรียญบาทรวมเอาไว้ทำบุญ อธิษฐานส่งบุญที่ละเหรียญได้

ที่วัด

- ❖ นำเงินหยอดตู้บริจาค
- ❖ ถวายอาหารพระ
- ❖ ถวายของที่ไม่วินิจฉัย ถวายเงินพระผีดวินัย ผลการอุทิศจะเป็นไฟไปหาวิญญาณที่รับบุญ จะสุขสบายชั่วคราวแล้วบุญนั้นจะเปลี่ยนเป็นไฟเผาไหม้วิญญาณนั้นทันที

บุญที่ไม่ใช้เงิน, สิ่งของ แต่บริสุทธิ์และได้บุญสูง คือ บุญการรักษาศีล ไม่ต้องไปขอศีลใคร ให้ตั้งใจถือเอาเอง เพราะศีลเป็นของกลาง ถ้าประพฤติดิฉันข้อใดก็ให้ตั้งใจเริ่มใหม่ การผิดพลาดจะค่อย ๆ ลดลง

สามารถอธิษฐานเบิกบุญนี้ส่งให้กับวิญญาณต่าง ๆ ได้ “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญจากการรักษาศีลของข้าพเจ้าส่งถึง.....”

- บุญภาวนา เป็นกำลังบุญที่สูงมาก ให้คิดอธิษฐานก่อนการภาวนา ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญจากการภาวนาของข้าพเจ้า ส่งถึง.....” แล้วลงมือปฏิบัติภาวนา ยังไม่นิ่งแสงบุญจะหรี ๆ เมื่อเริ่มนิ่งแสงบุญจะสว่างขึ้นเรื่อย ๆ และพุ่งไปหาผู้ที่เราอุทิศให้

7. เหตุที่ทำให้คนตาย

มนุษย์ที่ตาย มีเหตุมาจาก

1. หมกอายุจริง
2. นายเวรเล่นงานจนตายก่อน หมกอายุจริง

1. ผู้หมกอายุจริง มียมชูตรับตัวไป รอกการสอบสวนที่สำนักพญายมโปรดจำให้ดี มีคำถามหลักในการสอบสวนอยู่ 3 ข้อ ดังนี้

1. เจ้าเคยทำบุญความดีอะไรมาบ้าง ตอบ.....
2. เจ้าเคยทำความชั่วบาปอะไรมาบ้าง ตอบ.....
3. เจ้าต้องการรับผลของความดี หรือความชั่วก่อน ตอบ.....

มนุษย์ทุกคนย่อมมีทั้งบุญและบาป การถามพญายมจะถาม ถ้าผู้ตอบนึกผลบุญไม่ออก ท่านจะย้ำถาม 3 ครั้ง ถ้ายังไม่ออก ท่านจำต้องปล่อยให้ลงไปรับผลของกรรมที่ทำไว้ในขุมนรกต่าง ๆ

บุคคลที่เคยทำบุญไว้มากบ้างน้อยบ้าง เช่น ใส่ซองกฐิน , เลี้ยงดูพ่อแม่, เลี้ยงแมว หมา ด้วยเมตตา, ปล่อยสัตว์ที่จะตายโดยซื้อมาจากตลาด, ใส่บาตรถือเป็นบุญชั้นทาน จะได้ไปอยู่สวรรค์ชั้น 1 จากมหาหาราชิกา 1 วัน เท่ากับ 50 ปีโลก บาปที่เขากระทำไว้มองไม่ส่งผล แต่รออยู่เมื่ออยู่บนสวรรค์วันพระที่จุฬามณีพระพุทธเจ้าจะลงมาเทศน์ให้เหล่าเทวดามุ่งปฏิบัติธรรม เพื่อให้ภพภูมิสูงขึ้นสามารถขึ้นไปสวรรค์ชั้นสูงได้ เทวดาถ้าไม่ปฏิบัติแม้แต่ดีดสุขสนุกสนานหมกบุญ ก็ต้องไป รับผลของกรรมที่นรก ดังนั้นเทวดาจึงมุ่งปฏิบัติธรรมเพื่อหนีกรรมที่ทำไว้ไม่ให้ตามทัน

เคยพบยายรำพึงตายไป แยกไปอยู่สวรรค์ชั้น 1 ผ่านไประยะหนึ่งไปพบแกอยู่ชั้น 2 คาวดิ่งส์ ถามว่ายายได้ทำอะไร ยายบอกบุญปฏิบัติที่แกทำบนสวรรค์ทำให้แกได้เลื่อน ขึ้นมา

ผู้ภวานาเมื่อหมดอายุมีบุญภวานาประจำ ไม่ได้ไปสำนักพญามวิญญาณหลุดจากร่าง ลอยขึ้นไปเปลี่ยนร่างเป็นเทวดาเลย พบเมื่อ 1 มกราคม 2551 พี่ชายตาย หลุดขึ้นบนเลย

2. นายเวรเล่นงานจนตาย เมื่อวิญญาณออกจากร่างจะอยู่ในสภาวะสัมภเวสี เร่ร้อนอยู่ บุญที่ทำยังไม่ได้รับกรรมก็ยังไม่ได้รับ ถ้าญาติทำบุญส่งให้เป็นวิญญาณจะได้รับ บุญสามารถขึ้นเป็นเทวดาได้ แต่ถ้าญาติทำบุญให้ไม่เป็นส่งไม่เป็น ไม่เกิดบุญกับวิญญาณเลย เขาจะอดอยากหิวโหย ขี้ขะยะกิน, กินจี๋หมากก็พบ บางรายตายไป 20 ปี ยังพบเร่ร้อนอยู่ พวกนี้หมอมผีจะเรียกนำมาเลี้ยงใช้งาน

ดังนั้น เมื่อญาติหรือคนที่เรารักรู้จักตาย ขอให้รีบทำบุญส่งให้ด้วยวัตถุทานก่อน เพราะเขาจะรับได้ดี เช่น สังฆทานมี ผ้าไตรจีวร พระพุทธรูป อาหาร เครื่องใช้ครบ ส่งบุญให้เขาโดยตรง เขาจะสุขสบายจากผลบุญนั้นทันที (ต้องถวายก่อนเพล เพราะมีอาหาร)

การส่งบุญอุทิศบุญ บุญเราจะหมดหรือไม่ การที่เราอุทิศบุญหรือเบิกบุญมาส่งให้วิญญาณนั้น บุญของเราจะพุ่งไปหาผู้รับ หลังจากนั้นผลจากการที่เราทำทานด้วยบุญนี้ จะเกิดผลบุญสะท้อนจากความเมตตาของเรา กลายเป็นพลังบุญของเราเพิ่มขึ้น พุ่งขึ้นไปเก็บเบื้องบน สรรพดี ของเรายิ่งให้บุญจะยิ่งทำให้ผลบุญสะท้อนขึ้นไปยิ่งมากขึ้น ๆ เป็นการฟอกบุญของเราให้บริสุทธิ์เพิ่มขึ้นอีก

เหตุใดสัมภเวสีที่อดอยากจึงไม่ขโมยของกินเพราะคนไม่เห็น จากการสอบถามปรากฏว่า ถ้าไปขโมยของกินตามที่ชาวบ้านร้านค้าวางไว้ จะกลายเป็นไฟทันที ทำให้กินไม่ได้จะร้อนทันที เพราะผิดศีลข้อ 2 จึงกินได้เฉพาะของทิ้งไม่มีเจ้าของเท่านั้น

8. การสอบสวนของพญามราช

ถ้าผู้ที่หมดอายุลง กำลังจะสิ้นใจ แล้วจิตคิดถึงบุญกุศลที่ได้ทำ หรือภวานาพุทโธ อรหัง, สวคมนต์ นึกถึงพระ ไม่ต้องลงไปสอบสวนเพราะจิตเขาเลือกบุญแล้ว ขึ้นไปรับผลที่สวรรค์ตามกำลังบุญได้เลย แต่ถ้าเขาคิดถึงบาป, ห่วงใย, เสียใจ, เศียดแค้น, หวงเหวน นั่นคือ จิตเขาเลือกผลของบาปเสียแล้ว ไม่ต้องสอบสวน ไปรับผลบาปที่นรกตามกำลัง

บาปที่ทำไว้ทันที ถ้าผู้ใดไม่ได้คิดถึงบุญบาป หรือเพราะอาการทางร่างกายทรمان อึดอัด ก่อนตาย วิญญาณเหล่านี้ต้องลงไปสำนักพญายมราช พญายมเพื่อรับการสอบสวน

25. การเบิกบุญ

บุญบนสวรรค์ที่รอมนุษย์ที่ทำไว้สิ้นอายุใจจะได้ไปรับบุญนั้น แต่เราต้องการนำ บุญที่ทำสะสมไว้มาใช้แก้ปัญหาหรือช่วยวิญญาณใดๆ จะสามารถทำได้โดยอธิษฐานว่า

ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาส่งให้ (ผู้ที่เราจะอุทิศให้)... จากการเบิกนี้ จะปรากฏลำแสงสีขาวในมิติทิพย์พุ่งลงมาจากฟ้า ลงมาหาผู้อธิษฐานและพุ่งไปยังผู้รับผลบุญนั้น ๆ ตามการคิดอุทิศ

การแปลงผลบุญ จากการทำทานหรือการเบิก

สัตว์ในโลกทิพย์ ระดับต่ำบางพวก อธิษฐานรับบุญแปลงผลบุญไม่เป็น หรือ กำลังอยู่ในภาวะทรมาน เช่น เปรด อสุรกาย ปีศาจ

เราจะให้บุญเขาต้องอธิษฐานแปลงผลบุญก่อน เช่น

❖ เราหยอดเหรียญบาทใส่ตู้ทำบุญในวัด พอหลุดมือให้คิด ขอให้บุญนี้จงเปลี่ยนเป็นอาหารให้เปรด น้ำดื่มให้เปรด

❖ ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าลงมาเปลี่ยนเป็น เสื้อผ้า ที่อยู่อาศัยให้ทุกวิญญาณในบ้านข้า

❖ เราเอาของหรืออาหารให้พ่อแม่ (บุญจะใหญ่เท่ากับทำบุญกับพระอรหันต์) พอหลุดมือ คิดขอบุญนี้จงเปลี่ยนเป็นสิ่งที่ทุกวิญญาณที่รับบุญต้องการให้ อธิษฐานเป็นสิ่งนั้นได้เลย

* ถ้าวิญญาณเขาอธิษฐานบุญเป็น ให้ส่งบุญให้เพียงอย่างเดียว เขาจะอธิษฐาน เป็นสิ่งที่เขาต้องการเอง

- การอุทิศ เบิกบุญ อย่าทำเล่น เพราะกำลังขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มิฉะนั้น จะเข้าข่ายปราคาสาพระพุทธเจ้า ต้องอธิษฐานด้วยจิตนอบน้อม ตั้งใจ อุทิศเพื่อผู้รับบุญเป็นสุข

- การเบิกบุญให้อธิษฐานในใจ อย่าทำออกเสียงเพื่ออวดเพื่อโชว์ ยกเว้นขณะ กำลังสอนถ่ายทอดความรู้

31. วันพระใหญ่

วันวิสาขบูชา, วันอาสาฬหบูชา, วันมาฆบูชา นรกในขุมที่ไม่ลึกจะหยุดการลงโทษ ปล่อยสัตว์นรกขึ้นมารับบุญจากโลกมนุษย์ เขาขึ้นมาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้น จนถึงพระอาทิตย์ขึ้นในวันรุ่งขึ้น เคยตรวจสอบในวันสำคัญทางศาสนา ฟุ้งวิญญานสัตว์นรก ร่างผอมแห้งหุ้มกระดูก กายสีดำ จำนวนมหาศาลมารุมล้อมศาลาที่มีคนทำบุญตามวันสำคัญทางศาสนาอยู่ เขาเห็นแสงบุญตอนหลุดมือแล้วจ้าขึ้นเขาจะแบบโ มทนา พอได้อุ้มไปบ้าง แต่เหตุที่พบพอพระเริ่มสวดมนต์ เกิดแสงจากกายพระผู้สวดมนต์จ้าออกมา เพราะคำสวดทางศาสนาศักดิ์สิทธิ์จริงๆ แสงนั้นพุ่งออกมาโดนร่างของสัตว์นรกที่รอโมทนาบุญอยู่ ร่างกายของเขาขาด แขนขาด แต่ไม่มีเลือด เขาเหล่านั้นวิ่งหนีกันไกลหายไปให้พี่ นเสียงสวด (ดังนั้น ก่อนที่ทุกคนจะสวดมนต์ ให้ประกาศบอกวิญญานที่อยู่ชั้นต่ำหลีกไปก่อนจะดี) ทุกท่าน ๆ ควรจะทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา 3 วันนี้อย่างมาก และฟุ้งอุทิศให้ญาติที่มาจากนรกมาก ๆ เบิกบุญส่งทั้งวันก็ได้ ถ้ามีเมตตาแจกให้สัตว์นรกทั้งหลายด้วยยิ่งดี เขาเหล่านั้นมาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ขึ้นในวันรุ่งขึ้น เขาหิวมาก ๆ

38. เทวดาและวิญญานที่รักษาตัวคน

คนทุกคนมีผู้รักษา ดังนี้

เทวดา 2, ยักษ์ 1, คนธรรมดา 1, กุมภัณฑ์ 1, นาค 1, รวม 6 ท่าน (คนธรรมดา นะ)

ส่วนคนที่มิบุญบารมีอาจมีมากกว่านี้ เขาคือใคร จากการสอบถามคุยกันหลังจากรู้เรื่องเขาเหล่านี้ ได้คำตอบว่า ท้าวจตุโลกบาลทั้ง 4 ที่ปกครองสวรรค์ชั้น 1 มีหน้าที่ให้บริวารทั้งหลายมารักษาคนและโลกมนุษย์ เคยถามเขาว่าท่านมาอย่างไรกัน เขาบอกว่า เขาเป็นญาติเก่า ๆ ของแต่ละคนนั่นเอง ได้รับก ะแสเสียงคำสั่งให้ลงมารักษามนุษย์คนนั้น ๆ มีทุกคนจริง ๆ ดังนั้น เราต้องส่งบุญให้เขาเหล่านั้นมีพลังและอำนาจในการคุ้มครองเรา

39. เทวดาและวิญญานที่ติดตามมารักษาอยู่กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ตามพระเครื่องหากปลุกเสกโดยขอบารมี พระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ จะมีเทวดาลงมารักษาทุกองค์ เคยคุยกันหลายองค์แล้วว่ามาอย่างไร เขาบอกว่าเบื้องบนส่งให้มา รักษาพระองค์นี้

พระธาตุ, เหล็กไหล, กัมพูเทวดา

รูปราหู, ท้าวเวสสุวรรณ, พบยักษ์

พลอยพญานาค, พบนาค

นางกวัก พบผู้หญิง

จตุคาม มีเทวดามารักษา

รัก ยม กุมาร พบเด็กๆ

ถ้าเรามีของเหล่านี้อยู่ ให้เอาบุญส่งให้ผู้ที่มารักษาจะยิ่งดี เขาจะมีพลังอำนาจในการคุ้มครองและรักเรามาก ๆ

ไม่มีคาถาอาคม พุทธมนต์ บทสวด สะเดาะเคราะห์ แก่กรรมได้จริง นอกจากการอุทิศบุญให้นายเวรที่จะมาทำให้เกิดเคราะห์ เพื่อขอภัยและขอโทษกรรมเท่านั้น

44. กุมารรักษมเลี้ยงอย่างไร

ปกติทั่วไปเอา น้ำแดง ขนม ผลไม้ ของเล่นให้เขา เขาได้กินได้ใช้แต่แสงกายของเขาจะหริ่ ๆ ไม่ค่อยมีพลัง แต่ถ้าเราเบิกบุญอุทิศบุญให้แทน เครื่องเช่นสังเวททั้งหลายปรากฏว่าเขาอิมและสมบูรณ์มาก เมื่อพลังบุญมากพอเขาจะเปลี่ยนเป็นเทพกุมาร แต่ไม่ไปไหนอยู่รักษาเราได้ดีมาก

กุมารรักษม เขาเป็นใคร

ก่อนเกิดเป็นกุมาร รักษม เขาคือสัมภเวสีคือผู้แสวงหาที่เกิด เมื่อผู้มีอาคมสร้างกุมารรักษม แรงอาคมจะดึงเอาวิญญาณเหล่านี้มาเกิดเป็นเด็ก ดังนั้นจะสร้างจำนวนกี่ตัวก็ได้ เพราะสัมภเวสี เร่ร่อนอยู่มีเต็มแผ่นดิน

49. สัมภเวสีที่มาจากสัตว์ที่ตายเป็นอาหาร และ 50. วิญญาณของสัตว์ที่ตายภายในบ้าน

จากประสบการณ์ที่พบ สัตว์ที่สิ้นชีวิตทุกตัววิญญาณที่ออกมาจากร่าง พบว่าเป็นร่างคนผอมๆ เสื้อผ้าเก่าๆ เรียกว่า สัมภเวสี ไม่ว่าจะคน ขุน หรือสัตว์ใหญ่กว่าก็พบว่ามีร่างคนออกมาจากสัตว์นั้น เมื่อตายแสดงว่าเขามาขอใช้กรรมเป็นสัตว์ที่ตัวเคยฆ่าไว้ ถ้าเราไม่เอาบุญส่งให้เขาสกัดการขอใช้กรรมของเขา เขาจะต้องไปเข้าท้องสัตว์ตัวเมียตามที่กรรมกำหนด คือ เกิดเป็นสัตว์ที่เคยฆ่าไว้จนครบ จึงจะหมดกรรม แล้วมาเกิดเป็นมนุษย์ได้ ถ้าแค้นมากจะอยู่จองเวรเลย แล้วค่อยไปใช้กรรม เคยสัมภาษณ์นักเฒ่าที่ขับรถชนเขาตายพบร่างคนออกมา เอาบุญส่งให้เขาจนสภาพดีขึ้นถามเขาว่าก่อนจะมาเป็นนกเอี้ยงเคยเป็นอะไรมาก่อน เขาบอกว่ามาจากนรก คือย้อนไปคือ เป็นอสุรกาย จากอสุรกายมาเป็นเปรต จากเปรตมาเป็นสัตว์นรก จาก สัตว์นรกมาเป็นมนุษย์ ปรากฏว่าเขาเป็นคนเมื่อ 300 ปีก่อน ช่วงอยุธยาด้วยผลของการผิดศีลข้อ 1 จึงต้องมารับกรรม จึงบอกเขาว่าเธอรับบุญแล้วไม่ต้องไปไหน เราทำให้เธอตายให้อยู่รับบุญและฝากพระภูมิให้รับไว้ อธิษฐานบุญเป็นบ้าน

ให้เขาอยู่ที่ศาลฟ้า พระภูมิท่านสอนให้ถี อศีล ปฏิบัติธรรม และรับบุญเวลาส่งให้นายเวร
ทุกวันสภาพเขาสว่างขึ้นทุกวัน จนคืนหนึ่งเขามาลาไปรับบุญที่สวรรค์

ดังนั้นสัตว์ทุกตัวที่เราฆ่าทรมานทำร้าย หรือกินเป็นอาหาร เราต้องเอาบุญให้ทุกวัน
พวกหมู, ไก่, ปลา ที่เราทำอาหารจะมีจิตวิญญาณของเขาตามร่างมา ให้บุญเขาโดย
อธิษฐานเบิกบุญให้สัตว์ที่เรากินเป็นอาหารและตายจากการทำอาหารทุกวัน

55. เราควรอุทิศบุญให้ใครบ้าง

1. นายเวร ที่มาถึงตัวข้าพเจ้า (นายเวรจะเรียงเหมือนแถวเรียงหนึ่งมาเล่นงานเรา ผู้
ที่ยังไม่ถึงคิวจะยังไม่ทำเรา ผู้กระทำคือผู้ที่มาถึงตัวเรา) ต้องให้มาก ๆ ทุกวัน พวกนี้
ส่วนมากเป็นสัมภเวสี ที่มีแค่นกับเรามาในอดีตชาติ

2. นายเวรทั้งหมด ถ้ามีแค่นน้อย เมื่อได้รับบุญพอใจจะได้ละไป

3. เทวดาและทวยหาญที่รักข้าพเจ้า.....

3.1 ทวยหาญที่รักษาอยู่ที่สังคีตคีสิทธ์ที่ข้าพเจ้ามีอยู่ เช่น พระเครื่อง

4. ทวยหาญในบ้านข้า รดน้ำ รดยนต์, มอเตอร์ไซค์ เรือ มีนางฟ้ามาประจำอยู่
เบื้องบนส่งมาทำหน้าที่เราได้เชิญมาเอาบุญให้เขาจะรักเรามาก

5. ญาติของข้า ควรแยกดังนี้ ทีละราย

5.1 ญาติที่เป็นสัตว์นรก เราต้องส่งลงไปให้

5.2 ญาติที่เป็นผี เปรต อสุรกาย สัมภเวสี

5.3 ญาติที่เป็นยักษ์ นาค ครุฑ คนธรรพ์ กุมภัณฑ์ กิณนร เงือก และในป่าหิม
พานต์

5.4 ญาติที่เป็นเทวดา

5.5 ญาติที่เป็นพรหม

จากที่ประสพมา ถ้าส่งบุญให้ญาติหรือวิญญาณ์ทั้งหลายผู้ที่อยากได้บุญที่มีกำลัง
มากจะรับไปเกือบหมด เหลือเพียงเศษ ๆ ให้กับวิญญาณ์ผู้ที่มีกำลังน้อยอยู่ในภาวะชั้นต่ำจึง
ต้องแยกส่งบุญทีละพวก จะได้รับโดยสมบูรณ์

บุญใดเหมาะกับวิญญาณ์ใด

ผลของทาน เหมาะกับพวกสัตว์นรก ผี เปรต อสุรกาย สัมภเวสี ปีศาจ ปอบ เขา
รับผลบุญนี้ได้เต็มที่

ผลของศีล พวกที่รับได้ดีคือเทวดา ส่วนผลทานนั้นเทวดารับได้อยู่แล้ว แต่ผลบุญมันน้อยกว่าศีล เขายินดีรับผลทั้งทานและศีล ส่วนผี เปรต อสุรกาย สัมภเวสี ปีศาจ ปอบ ไม่สามารถรับผลของศีลได้ เนื่องจากพลังของบุญแรงเกินกำลังรับ ถ้าจะให้ผู้อยู่ภูมิต่ำด้วยผลของศีล ต้องอธิษฐานแปลงผลบุญศีลให้เป็น อาหาร เสื้อผ้า เครื่องประดับ ที่อยู่ให้เขาแทน ส่วนมากเขาหิว, เสื้อผ้าเก่าๆ, โทรม, เปลือย, พิการมีเยอะมาก ๆ

ผลบุญของภavana ผู้รับพลังบุญนี้ได้ดี คือ พรหม ถ้าจะให้บุญนี้แก่ผู้ที่ต่ำกว่าพรหม ต้องอธิษฐานแปลงบุญภavanaนี้ให้เป็นสิ่งที่วิญญูณที่ต่ำกว่าต้องการ

พระภูมิ เจ้าที่ แม่นาง, ผู้รักษาสังคตศีลทิธี เช่น พระพุทธรูป

- เจ้าที่ คือ เทวดาชั้นจาตุมหาราชิกา ที่ถูกส่งลงมาทำหน้าที่รักษาผืนดินของแต่ละเจ้าของที่ มีทุกที่
 - พระภูมิ คือ เทวดาชั้นจาตุมหาราชิกาที่ถูกส่งลงมาทำหน้าที่ รักษาสิ่งปลูกสร้างของมนุษย์
 - เทวดา, เทพธิดาเหล่านี้อยู่ในชั้นจาตุมหาราชิกาหลังจากตายจากมนุษย์ไป 50 - 100 - 200 ปี จะถูกส่งให้ลงมารักษาที่โลกมนุษย์
- เทวดาเหล่านี้ เขามาโลกมนุษย์พร้อมวิมานของเขาเป็น 4 เสาจตุรมุก เป็นแก้วสวยงาม

ดังนั้น ไม่ต้องตั้งศาลให้เขา แต่ที่เขาต้องการมาก ๆ คือ อุทิศบุญให้เขาประจำ เขาจะรักเรามาก ๆ เครื่องเช่นสังเวทย์ไม่จำเป็น เช่น เอาหัวหมู 100 หัว ไปถวายเขาอาจจะสุดกินความเป็นทิพย์ของอาหาร แต่ก็ได้ชั่วคราวของนั้นเน่าเสียก็หมดความหมาย ถ้าตัดเอาหมูหมู 1 หู นำไปถวายอาหารพระ อุทิศบุญให้เขา บุญนั้นจะมีค่าเท่าหัวหมูเป็นล้านหัว

ดังนั้น ทุกวิญญูณในบ้าน รถ ร้านค้า ที่ทำงาน ที่รักษาคนให้อาบุญให้ คือ สิ่งที่เขาต้องการมากที่สุดในโลกทิพย์ เครื่องเช่น พวงมาลัย รูปเทียน ไปแสดงความเคารพเขาไม่ได้อะไร

58. การสะเดาะเคราะห์

การมีเคราะห์ตามดวงโหราศาสตร์ ซึ่งเป็นความรู้ที่พรหมแต่โบราณนำความรู้มาให้มนุษย์ได้มีความรู้ แม่นและตรงจริงมีพบเห็นอยู่ แต่วิธีสะเดาะเคราะห์นั้น พิธีการทำไม่

ตรงเป่าเนื่องจากเคราะห์ที่เกิดตอนดวงตกนั้น จะเกิดจากนายเวรที่ตามมาเล่นงานเรานั้นเอง ดังนั้นวิธีสะเดาะเคราะห์ ก็คือเราต้องอุทิศบุญให้นายเวรที่มาถึงตัวเรานั้นเอง

ที่พบเห็นกันทั่วไปคนเราสะเดาะเคราะห์โดยการทำบุญสังฆทาน , เอาผ้าขาวคลุม สวดบังสุกุล พลาดเป่าหมด เพราะเมื่อเราทำบุญแล้ว เราไม่ได้ส่งบุญให้ผู้จะทำให้เกิดเคราะห์ได้ตรงเป่า

การสะเดาะเคราะห์ก็คือการแก้กรรม ให้เป็นอโหสิกรรมนั่นเอง เมื่อเขาพอใจในผลบุญที่ได้โดยตรง แ รงแก่นหมดไปเป็นอโหสิกรรม เราควรอุทิศบุญให้นายเวรทุกวัน คราะห์จะไม่มีเอง ทำเองไม่ต้องให้ใครทำให้

60. เราควรอุทิศบุญแยกเป็นกลุ่ม ๆ

ญาติที่นรกลำบากที่สุด ผู้ที่อยู่ในขุม 1 – 5 ตามข้อสี่ 5 ถ้าพลังบุญที่ส่งเพียงพอ บุญนั้นจะประกันตัวให้ญาตินั้นหลุดขึ้น นมาเป็นสัมภเวสีบนโลกมนุษย์ นรกระงับการลงโทษไว้ก่อน แต่โทษมิได้หมดยังอยู่ เมื่อญาติหลุดขึ้นมาแล้วไม่ต้องห่วงเพราะขณะนี้พระภูมิ เจ้าที่ เทวดา ทุกสถานที่กำลังจัดเก็บวิญญาณเหล่านี้มาปฏิบัติกรรม เพื่อให้แรงบุญสูงขึ้น จนได้ไปรับผลบุญที่สวรรค์ชั้น 1

ดังนั้น ทุกคนควรส่งบุญถึงญาติที่นรกทุกวัน โดยเฉพาะยิ่ง “บุญภาวนา” จะช่วยได้มากจริง ๆ

61. การขอบุญบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

บุญบารมีของพระพุทธเจ้ามีอยู่เต็มจักรวาล พลังบุญที่เคยขอลงมาเป็นพลังที่สว่างมาก เราทุกคนสามารถขอบารมีท่านได้ แต่ต้องเป็นการขอมาช่วยสงเคราะห์ผู้อื่น เช่น ไปให้นายเวรที่กำลังติดต่อกับวิญญานที่นรก , ผีเปรต อสุรกาย ฯลฯ วิญญานที่กำลังลำบากทั้งหลาย พลังบุญนี้จะส่งพุ่งไปถึงผู้รับอย่างสว่างมาก เขาจะรับได้และมีความสุขสบายได้มาก กว่าของเราที่เบิกบุญส่งลงมาซึ่งพลังยังมีน้อยนิด

“ลูกขอบารมีขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแผ่บุญบารมีของพระองค์ท่านลงมาส่งถึง.....” สาธุ

ห้าม ขอบุญบารมีมาให้ตัวเอง ใช้วิธีนี้เพื่อสงเคราะห์ผู้อื่นเท่านั้น ผู้ที่รับได้คือ วิญญานเท่านั้น

การมลายมนต์อาคมตามสิ่งของวัตถุหรือแก้ววิญญานที่ถูกมัดบังคับของผู้มีอาคม ให้หลุดออก หมดสิ้นไปให้ขอบุญพระพุทธเจ้า ดังนี้

“ลูกขอบุญบารมีขององค์พระพุทธเจ้าโปรดแม่บุญบารมีของพระองค์ท่านลงมา
มลายมนต์ที่ผูกมัดวิญญาณ.....ให้หมดสิ้นด้วยเถิด สาธุ”

ให้ขอมมลายมนต์หลาย ๆ ครั้ง อาคมที่ผูกมัดทุกสิ่งไม่ สามารถต้านบารมีของ
พระพุทธเจ้าได้

การส่งบุญ

สามารถส่งให้กับผู้อยู่ในโลกทิพย์เท่านั้น สำหรับคนที่ยังไม่ตายไม่สามารถรับบุญที่
ส่งมาได้ เช่น อยากเอาบุญให้พ่อ แม่ แต่ท่านยังไม่ตาย ให้ส่งบุญให้กับทุกวิญญาณที่คุณดูแล
รักษาท่าน, นายเวรที่มาถึงตัวท่าน, ทุกวิญญาณที่บ้านและรถท่าน ผู้รับบุญจะทำหน้าที่ดูแล
ท่านเป็นอย่างดี เอาบุญให้ผู้มารักษาอาการป่วยของพ่อแม่

สรุป

- * คิดส่งบุญเมื่อของหลุดมือ หมายถึง สละทันทีให้กับ.....
- * เบิกบุญโดยขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของ
ข้าพเจ้าลงมาส่งถึง.....
- * ขอบารมีพระพุทธเจ้า ลูกขอบารมีจากองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแม่
บุญบารมีของพระองค์ท่านลงมาให้.....

62. การมลายมนต์อาคม

ถ้าหมอผีส่งวิญญาณมาเข้าคน เราสามารถแก้ด้วยบุญดังนี้

1. ขอบารมีพระพุทธเจ้า มลายมนต์ที่บังคับวิญญาณให้หมดก่อน
2. ให้บุญวิญญาณที่สิงอยู่ในร่าง จนเขาสบาย (อยู่ในร่างคนรับบุญได้น้อยกว่าอยู่
ข้างนอก)
3. บอกให้เขาออกมา จะเอาบุญให้อีก เมื่อเขาออกเอาบุญให้จนเขาสบาย บอกเขา
อยู่ปฏิบัติด้วยกัน
4. อย่าใช้บทสวดมนต์ใด น้ำมนต์ใด ทำร้ายเขา ถ้าพูดกันรู้เรื่อง เอาบุญให้เขาก็
ออกเพราะเขาลำบาก ถ้ามีที่พึ่งที่ได้บุญใครก็อยากสบาย

การสวดมนต์

การสวดมนต์ มีแสงจากกายผู้สวดออกมาจริงๆ ผี เปรต อสุรกาย เขาเดือนร้อนอยู่
ไม่ได้ ส่วนเทวดาท่านชอบ ดังนั้นใครที่สวดมนต์โดยไม่บอกให้เขาหนีไปก่อน แล้วเกิด
อันตรายกับวิญญาณชั้นต่ำ ผู้เดือนร้อนเขาจะแค้นผู้ สวดมนต์เหล่านั้น ทำให้เราเกิดมีศัตรู

เพิ่มขึ้นโดยไม่ตั้งใจ ขอให้ประกาศบอกก่อนว่า จะสวดมนต์แล้วนะใครเดือนร้อนขอให้ หลีกไปก่อน สวดเสร็จค่อยกลับมา

64. เจริญ

คนชอบเอารถไปเжим เอาพลังอาคมคิดไว้ที่รถแต่ที่จริงรถยนต์ เรือ มอเตอร์ไซค์ ที่ พบมา จะพบนางฟ้าถูกส่งมาสถิตย์โดยเราไม่ได้เชิญแต่สวรรค์เห็นและส่งลงมาตามหน้าที่ รักษามนุษย์ เมื่อเขาลงมาอยู่ตามคำสั่งหน้าที่พลังบุญของเขามีไม่มาก เพราะการลงมาทำ หน้าที่ของเขาเป็นการใช้กรรมอย่างหนึ่งเมื่อหมดกรรม เขาจะกลับขึ้นบน องค์ใหม่จะถูก ส่งลงมาแทน

คนชอบเอาพวงมาลัยมาไหว้แม่ย่านาง, บางรายมีไว้รถมีเครื่องเช่นเขาก็ชื่นใจอยู่แต่ จริง ๆ เาบุญให้ทุกวันเขาจะชอบมากที่สุด สิ่งที่เขาอยากได้มากที่สุด คือบุญไม่ใช่การ ไหว้เคารพและเครื่องเช่น

66. ทำมาค้าขายต้องเжимป้าย ต้องบูชาถึงศักดิ์สิทธิ์ให้ค้าขายดี

อยากค้าขายดี ก็ทำวิ ธีเดียวกันไม่ใช่เอาของไปเช่นดั่งู เขาไม่กินหรือ เาบุญให้ เขาดีกว่าแล้วให้เขาช่วยคลุจคนมาซื้อของถ้าเขามีพลังบุญมากเขาช่วยเราได้

67. อยากให้เป็นนายเมตตา

พวกค้าขาย ข้าราชการ ให้เบิกอุทิสบุญให้เทวดาและวิญญาณที่รักษาลูกค้า, เจ้านาย แล้วบอกเขาให้พาลูกค้ามาซื้อของอีก, ให้เจ้านายเมตตาข้า.....จะอุทิสบุญให้บ่อย ๆ แล้ว ยังควรเบิกบุญอุทิสให้เทวดาและทุกวิญญาณในร้านค้า, ที่ทำงานให้เขาช่วยเราอีกแรงหนึ่ง

68. การไล่ผี

วิญญาณที่เข้ามาถึงร่างกาย มีหลายชั้นหลายภูมิ ส่วนมาเป็นสัมภเวสี พวกนี้ถ้าใช้ อาคมไล่ เขาจะร้อนเจ็บปวด ทนไม่ได้จนต้องออกจากร่าง วิธีนี้ทำให้เขาเจ็บแค้น

วิธีที่นุ่มนวล คือ เจรจากับเขาเอาบุญให้แต่ขณะเขาสงอยู่ในร่างจะรับบุญได้ไม่ เต็มที่ เมื่อเขาออกจากร่างจะรับบุญได้ดี เขาออกไปแล้ว บอกเขายังไม่ต้องไปไหนอยู่รับ บุญและปฏิบัติธรรมอยู่กับเทวดาพระภูมิที่บ้านหรือวัดก็ได้ จนภาวะดีขึ้นเขาจะขึ้นไปรับผล บุญจากการปฏิบัติได้เอง

ถ้าวิญญานคือร้อนไม่ยอมออก เราสามารถอธิษฐานเอาผลบุญของเรา มาเป็นไฟที่มีมือของเราจับต้องร่างเมื่อไรวิญญานจะเจ็บปวดร้อนจนทนไม่ได้ บอกให้เขาออกมาอย่าทนเจ็บปวดเลย ออกมาจะส่งบุญให้ อย่าจับออกไปเลย ๆ เขาไม่มีที่ไป

อีกวิธีให้อธิษฐาน “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอเสียดของข้าพเจ้า ดังถึงองค์ท้าวเวสสุวรรณ “ขณะนี้วิญญานที่เข้ามาบงกคน จะเอาบุญให้ก็ไม่รับ ขอท่านโปรดส่งเจ้าหน้าที่ลงมาจัดการกับวิญญานนี้ให้ออกจากร่างมนุษย์นี้ด้วยเถิด ” เมื่อมันออกแล้ว ข้าจะส่งบุญให้ท่านที่มาช่วยและเจ้าวิญญานนั้น ถึงพญายมราชก็ได้”

69. อย่าขอหวยเทวดา

ถ้าเทวดาบอกหวย เทวดาจะมีความคิด ยมโลกจะส่งเจ้าหน้าที่ไปจับมาคุมขัง (สนับสนุนอบายมุขเท่ากับเทวดาคิดศีล)

70. การรักษาโรคด้วยบุญ

สาเหตุของการป่วย

1. ป่วยจากเชื้อโรค, สารเคมี ฯลฯ ตามธรรมชาติและร่างกายเอง
2. ป่วยจากนายเวรนำเชื้อโรคมารัดไว้ในร่างกาย ทำให้ป่วย เช่น มะเร็ง, อัมพาต, ไต ฯลฯ
3. เจ็บป่วยจากอุบัติเหตุ มักเกิดจากนายเวรเล่นงาน

จากประสบการณ์ที่ติดต่อกับวิญญาน มีผู้ป่วยมาขอให้ช่วยตรวจสอบ อาการเป็นมะเร็งที่เต้านม หมอศิริราช นัดผ่าตัดนมอีก 7 วัน พอตรวจเข้าไปพบผู้หญิงคนหนึ่งยืนอยู่ข้างผู้ป่วย ถามเขาว่า ท่านเป็นนายเวรของผู้ป่วยใช่หรือไม่ เขาบอกว่าใช่ ผู้ป่วยในอดีตชาติเคยใช้ไม้ทูปที่หน้าอกเขาจนตาย เขาจึงเอาเชื้อโรคมารัดที่หน้าอกทำให้เป็นมะเร็ง ถามว่าเคยได้รับบุญจากผู้ป่วยหรือไม่ เขาบอกว่าไม่เคยได้

ผู้ป่วยคนนี้เคยพบกันที่วัดป่าแคนานาบุญ อำเภอทานตะวัน จังหวัดอุทัยธานี เป็นผู้มีจิตทางกุศลทั้งครอบครัว เขาทำบุญเป็นประจำ สวดมนต์ยกพระกัณฑ์ไตรปิฎก พระคาถาชินบัญชร นั่งสมาธิ แผ่เมตตา แต่ผลการกระทำ ของเขาเป็นการสร้างบุญไว้ในภพหน้าเท่านั้น การแผ่เมตตาให้ผู้อื่นเป็นสุข มิใช่ส่งบุญที่มีอยู่ให้ จึงเท่ากับเหมือนเอาเงินฝากธนาคารโดยไม่ยอมใช้หนี้ นายเวรเห็นบุญเขาทุกวันจึงยังแค้นเพราะไม่เคยได้รับ เคยได้จากการแอบอนุโมทนาเท่านั้น ไม่มีบุญส่งตรงถึงเขา

จึงเจรจากับนายเวรขอให้เขาเอาเชื้อโรคออก อโหสิกรรมโดยให้ผู้ป่วยจะทำบุญให้ โดยวิธีหุคมือ และเบิกบุญ ถามเขาว่าอยากได้บุญอะไรจึงจะอโหสิกรรม เขาขอบุญ ภาวนา จึงสอนวิธีให้ผู้ป่วยเบิกบุญก่อนจึงเริ่มภาวนา โดยให้พ่อ แม่ ลูกทั้งครอบครัว รวมกันส่งบุญให้ ผลปรากฏว่า อีก 7 วัน สามิผู้ป่วยโทรมาหาว่าอาการมะเร็งกลับดีขึ้น หมอตรวจและระงับไม่ต้องผ่าตัดให้รักษาด้วยยา นายเวรนั้นอโหสิกรรมเอาเชื้อโรคออกให้ได้แต่ เซลล์ในร่างกายที่ซำรุดต้องรักษาด้วยยา เขารักษาให้ไม่เป็น

วิธีรักษา นอกจากใช้ยาแล้ว ในโลกทิพย์ก็มีหมอที่มีความสามารถรักษาอาการป่วยได้ เช่น หมอชีวกะ หรือเทพที่มีพลัง ให้อริชฐานของผู้มีความสามารถในการรักษา ดังนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้เสียงของข้าพเจ้าดังถึงผู้มีความสามารถในการรักษาอาการป่วยของข้าพเจ้า”

“ท่านผู้มีบารมี ความสามารถ ในการรักษาโรคขอข้าพเจ้าโปรดช่วยรักษาอาการป่วยของข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าจะอุทิศบุญให้ผู้มาช่วยรักษาข้าพเจ้าทุกวันจนกว่าจะหาย”

หลังจากนั้น เราจะเบิกบุญให้ผู้มารักษาอาการป่วยทุกวัน

* เชื้อโรคที่ทำให้เราป่วยเป็นสัตว์ครึ่งผี เราสามารถส่งบุญให้เชื้อโรคที่ทำให้เราป่วย พอมันตายได้รับบุญจากเรา มันจะไม่กลับมาเกิดในร่างกายของเราอีก ทำให้เราหายได้เร็ว

นอกจากนี้เราควรเบิกบุญและส่งบุญ ดังนี้

1. อริชฐานบุญให้เป็นกำแพงกันอากาศต่าง ๆ ที่จะมาทำร้าย แต่ไม่กั้นวิญญูณที่คอยช่วยเหลือ
2. เาบุญให้ผู้ที่ทำให้ป่วย ให้เชื้อโรคที่ทำให้ป่วยตรงที่อวัยวะใด
3. เาบุญให้ผู้มาช่วยรักษา ให้นุญกับเทวดาและวิญญูณที่รักษาเรา รักษาสถานที่ , ที่อยู่กับสิ่งศักดิ์สิทธิ์จนบุญเขามาก เขจะมีฤทธิ์มาก ช่วยปกป้องเราได้

ณ ปัจจุบันนี้ เทวดา, ยักษ์, นาค, ครุฑ ที่ถูกส่งลงมารักษามนุษย์ และอยู่ตามสถานที่ต่าง ๆ ทั่วโลก ได้รับกระแสรับสั่งจากพระพุทธเจ้าให้ช่วยกันเก็บวิญญูณที่ลำบาก อยู่ที่โลกมนุษย์ที่สมควรใจ เช่น สัมภเวสี , เปรต, อสุรกาย มาสอนให้ถือศีล , ปฏิบัติธรรม ผู้ที่สอนได้รับผลบุญธรรมทานกัน ส่วนวิญญูณที่ลำบากจะได้รับบุญจากการปฏิบัติ ส่งผลให้วิญญูณเหล่านั้น ไปสู่ภพภูมิที่สูงขึ้นตามกำลังบุญปฏิบัติของเขาเอง

85. การแก้กรรม

นายเวรที่มาเล่นงานมนุษย์ที่เคยประสพมา ในการเจรจาต่อรองกับนายเวร พบกับผู้ที่เจ็บป่วย รักษาไม่หาย เมื่อติดต่อหานายเวรที่ทำพบวิญญูณสัมภเวสี จากการสอบถาม พบแรงกดดันต่าง ๆ เช่น ลูกฆ่า, ทรมานทำร้าย, หรือเป็นนายเวรที่ทำเขาไว้ก่อน เขาจึงมาทำคืนก็มี มีทั้งนายเวรอดีตเป็นคน, เป็นสัตว์ เช่น วัว แต่ตอนติดต่อเขาเป็นสัมภเวสี คนแล้ว ขอต่อรองให้เขาละ โดยเราจะส่งบุญให้เขาจนเขาสบายก่อนที่จะเจรจาส่วนใหญ่ เขาโอโหสิกรรม แต่ขอบุญเช่น สังฆทาน, ภาวนา

แต่ถ้าพบ ผู้ที่แค้นมากต่อรองเอาบุญแลกก็ไม่เอา ก็ต้องใช้การอธิบายถึงกฎแห่งกรรม และคำสอนพระพุทธเจ้า เช่น เขาทำกรรมกับเธอไว้ แสดงว่าก่อนนั้นเธอทำเขาไว้พ้นจากชาตินี้ถ้าเขาตายไป เธอก็ต้องลงนรกก่อน พอมาเป็นคนเขาจะมาจองเวรเธออีกจะไม่ยอมจบผลัดกันจองเวรอยู่อย่างนี้หรือ เราไม่ได้ขอให้เธอโอโหสิกรรมเลย ๆ เราเอาบุญแลกเปลี่ยน จะเป็นสัมภเวสีอยู่อย่างนี้หรือ เดียวก็ต้องลงนรกเพราะทำให้คนตาย ไม่อยากเป็นหรือเทวดา เราเอาบุญให้พาเธอปฏิบัติธรรม จนเธอเป็นเทวดาได้จริง ๆ เธอนับถือพระพุทธเจ้าใหม่ ถ้านับถือเธอเชื่อคำสอนของท่านใหม่ ท่านสอนเรื่องกฎแห่งกรรม โอโหสิกรรม ไม่จองเวรกัน ทำไมเธอไม่เชื่อ ส่วนใหญ่วิญญูณที่ต่อรองจะยอมรับ แต่บางวิญญูณแค้นสุดขีด ไม่ยอมอย่างเดียว ตกนรกก็ยอม ก็ต้องปล่อยเขาไปตามกรรม แต่จะสอนคนที่รับผลกรรมอยู่ให้ ทำบุญส่งให้เขาประจำและกล่าวขออภัย และไม่ขอจองเวรกับนายเวรที่ทำอยู่ บ่อย ๆ ในที่สุดเขาจะใจอ่อนลง เปลี่ยนเป็นโอโหสิกรรมได้

อิทธิฤทธิ์ แพ้ บุญฤทธิ์

บุญฤทธิ์ แพ้ กรรมฤทธิ์

ดังนั้น จึงต้องแก้กรรมใช้หนี้ด้วยบุญเสียก่อนดีกว่าให้กรรมมาถึงแล้วยอมรับ กรรมนั้นจะลำบาก

จากประสบการณ์จริง ของ คนธรรมดา

ภาคสมทบ

ในกลุ่มญาติธรรมของผมนั้น แต่ละคนสามารถเบิกบุญและอุทิศบุญ เพื่อช่วยตัวเอง และวิญญานที่ลำบากได้ทุกคน แต่ในการสื่อถึงวิญญานนั้นก็สามารถทำได้เป็นบางคน มีทั้งรับทางความรู้สึก เช่น ขนลุก , ตึงศีรษะ , วูบวาบ ก็สามารถรู้ได้ทันทีว่ามีวิญญานติดต่อกักตายนหรือขอรับบุญ เนื่องจากทุกคนเปิดบุญของตัวเองไว้ตลอดเวลา ด้วยการอธิษฐานว่า “ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้า ลงมาส่งให้นายเวร และทุกวิญญานที่ต้องการ ตลอดชีวิตของข้าพเจ้า ” ดังนั้นวิญญานทั้งหลาย จะเห็นแสงบุญปรากฏอยู่ที่ตัวผู้อธิษฐานทุกคน วิญญานที่ต้องการบุญ จึงเข้ามาโหมทรับบุญได้ตลอดเวลา แม้ยามเขานอนหลับ

แต่มีบางคนในกลุ่มญาติธรรมของผม ปฏิบัติจิตทางสายมโนมยิทธิของวัดท่าซุง และใช้การระลึกทำความรู้สึกทั้งตัวตลอดเวลา เป็นวิธีการข องการปฏิบัติ สติปัฏฐาน 4 ซึ่งเป็นการฝึกสติตลอดเวลาโดยไม่ได้ใช้วิธีนั่งสมาธิ แต่เป็นการทรงฌานตลอดเวลา คือ ทำงานไปด้วย ระลึกรู้สึกตัวไปด้วย สติจะอยู่กับตัวตลอดเวลา จะทำให้เขาสามารถเห็นโลกวิญญานได้ ดังเช่น ผู้ที่เขียนประสบการณ์มาให้ผมในภาคสมทบนี้ เขาทำงานอยู่ จ.สระบุรี ได้พบเจอและช่วยวิญญานแถวนั้นมามากมายด้วยการอุทิศบุญ จึงนำประสบการณ์ที่พบมาให้ผม นำลงเพิ่มเติมกับประสบการณ์ของผม โดยเขาขอใช้นามปากกาว่า “มารน้อย” ขอท่านผู้อ่านลองติดตามอ่านผลงานของญาติธรรมของผมได้แล้วครับ

ประวัติครอบครัวของมารน้อย

ผมเกิดมาจากครอบครัวที่ถือว่ามีฐานะปานกลางครอบครัวหนึ่งทางจังหวัดที่ห่างจากกรุงเทพประมาณ 200 กิโลเมตร ทางตอนบนของภาคกลาง ในตอนที่ผมเกิดนั้น จากการบอกเล่าของแม่และยายว่าตอนผมเกิดนั้นสายสะดือของผม เกือบได้ฆ่าตัวของผม เพราะตอนเกิดนั้นสายสะดือได้พันคอออกมาถึงสามรอบ กว่าจะโ ตมาได้ก็ลำบากเพราะเลี้ยงยากมาก จนต้องยกให้กับเทพองค์หนึ่ง ตั้งแต่นั้นมาก็เลี้ยงง่ายมาโดยตลอด จนกระทั่งโตพอที่จะจำความได้ การเกิดมานั้นนับว่าแปลกแล้วทางครอบครัวก็มีความแปลกเหมือนกัน

ทางครอบครัวของผมนั้นเป็นหมอกกลางบ้าน โดยคุณตาของमत่านได้เรียนวิชาสมุนไพรมาจากตำราของหลวงปู่ศุข วัดปากคลองมะขามเฒ่า และท่านเองก็มีวิชาอาคมติดตัวพอสมควร และที่สำคัญยิ่งกว่านั้นท่านเองก็เป็นคนทรงด้วยเช่นกัน ผมเองเติบโตมาจากสิ่งเหล่านี้ การอาบน้ำมนต์ การเสริมดวงจึงเป็นเรื่องปกติสำหรับผม บางทีจะมีคนมาให้ตาของผมรักษา บ้างก็มาให้ทำนายทายทัก มิให้ให้เห็นจนจินตนา สิ่งที่ผมชอบในขณะนั้นก็คือ ในเดือนหกของทุกปีจะมีพิธีไหว้ครูในวันนั้นจะมีคนมามากเป็นพิเศษ และที่สำคัญอาหารเอขนมเอข มีมากมายจนกินไม่ไหวก็ได้มาจากการเก็บนของคนที่มารักษาตัวกับคุณตาของผมในวันนั้นอีกนั่นแหละที่มีกลุ่มของคนทรงที่เป็นลูกศิษย์ของคุณตาของผม มาทรงกันอย่างมากมายเช่นกัน

ผมจะเล่าถึงพิธีวันนั้นให้ทราบพอเป็นสังเขปก็แล้วกัน เริ่มตั้งแต่พิธีก่อนถึงวันงาน 1 วัน วันนั้นจะเป็นวันลงงาน คนที่รู้จักกันก็เริ่มมาทำบายศรีกัน มาทำขนมต่าง ๆ เตรียมข้าวของเพื่อประกอบพิธีในวันรุ่งขึ้น งานคูดสนุกสนานสำหรับผม แต่พอตกกลางคืนนะสิ มีเรื่องที่น่าตื่นเต้นยิ่งกว่าคือ คนที่มาเตรียมงานในตอนกลางวันบางส่วนเขาเตรียมตัวเพื่อทำการเข้าทรงกัน น่าตื่นเต้นตรงที่จะเริ่มพิธีทรงกันนี้แหละ เพราะต่างคนต่างมีท่าทีแปลก ๆ จากบางคนที่เป็นผู้หญิงก็ออกอาการเป็นผู้ชาย น้ำเสียงที่ เป็นผู้หญิง เมื่อสักครูก็เปลี่ยนเสียงเป็นเสียงของผู้ชาย บางคนดูอายุก็ยังไม่มากแต่เวลาเข้าทรงแล้วมีท่าทางที่แก่ชราอย่างมาก บางคนอายุมากเมื่อทำการทรงแล้วก็จะดูเด็กลงมีท่าทางเด็กอย่างมองเห็นได้ชัดมีเสียงเป็นเสียงเด็กเป็นที่น่าประหลาดใจอย่างยิ่ง พิธีในตอนกลางคืนนี้จะเข้าร่วมกันเฉพาะกลุ่มคนเท่านั้น ส่วนคุณตาของमत่านจะทรงในตอนหลัง เมื่อท่านทรงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทุกคนที่ทรงกันก่อนก็พากันมาทำความเคารพคุณตาของमत่านทุกคน จากนั้นท่านก็คุยกัน บ้างก็อดกันร้องไห้ บ้างก็คุยกันเป็นภาษาที่ผมไม่คุ้นเคย แต่มารู้ภายหลังว่าเป็นภาษาภูโบสเป็นภาษาเทพที่เขาใช้คุยกัน ในกลุ่มนั้นก็จะมืเทพที่รับผมเป็นลูกด้วย เมื่อท่านเจอमत่านก็จะเข้ามากอดแล้วหอมผมเหมือนคนที่ไม่ได้เจอกันมานาน ผมเองก็เกิดความปลื้มใจอย่างบอกไม่ถูกเช่นกัน ในนาที่ต่อไปนี้เป็นพิธีที่น่าตื่นเต้นไม่แพ้พิธีกินเจ ก็คือจะมีเทพที่มีท่าทางเป็นเด็กจะนำลูกบอลกลม ๆ ที่มีหนามเป็นเหล็กแหลม คนทรงเขาเรียกว่าทุเรียน มาฟาดตามตัว บางคนก็นำมีดมากรีดตามตัวเป็นที่น่าหวาดเสียว แต่ที่น่าประหลาดก็คือ คนที่ฟาดทุเรียนหรือใช้มีดฟาดตามตัวนั้นไม่มีบาดแผลเกิดให้เห็น ทั้งที่ฟาดอย่างแรงจนเลือดที่ใส่เป็ นรูพรุนไปหมด ส่วนคนที่ใช้มีดฟาดตามตัวก็เช่นกัน เลือดขาดแต่ไม่มีบาดแผลหรือเลือดออกให้เห็นเลย ต่างจากการทรง

เจ้าในพิธีกินเจตรงนี้เอง ส่วนคุณตาของผมท่านได้แต่เฝ้ามองการแสดงอยู่อย่างนั้นเอง เวลาผ่านไปประมาณ 1 ชั่วโมงเศษ ก็เริ่มทยอยออกกัน หรือที่เรียกว่าถอยทรง เหมี่ อนด์ิมคุณตาของผมเป็นคนสุดท้ายที่ถอยทรง เมื่อเรียบร้อยแล้วต่างคนก็ต่างแยกย้ายกันเข้านอน เพราะเหน็ดเหนื่อยจากงานมาทั้งวัน พรุ่งนี้ก็ต้องเริ่มงานในตอนเช้าอีก

ในตอนเช้าประมาณตี 4 แม่ครัวเริ่มทยอยตื่นกัน เพราะเริ่มได้ยินเสียงการยกข้าวยกของเพื่อเตรียมใส่บาตรพระ ในตอนเช้า ตอนเช้าจะมีพิธีสงฆ์เมื่อพระสวดมนต์เสร็จ ฉันเข้าเรียบร้อยแล้ว ต่อไปเวลาประมาณ 9 โมงเช้า พิธีไหว้ครูก็เริ่มขึ้น โดยทุกคนที่เป็นคนทรงเริ่มทยอยทรงกันเป็นแถวจากนั้นคุณตาของผมจะตามทุกคนออกมายังลานพิธีทำพิธีประมาณ 9.30 จึงเสร็จพิธีไหว้ครูเวลานี้ จะเป็น เวลาที่ตื่นตื่นเพราะคนที่มางานจะใจจดจ่ออยู่กับของขลังที่ตาจะทำ ระหว่างนี้เทพบางองค์จะเล่นกับทุเรียน มีเรื่องเล่าที่น่าแปลกอยู่ บางปีก็จะมีคนเมามาร้องทำทนายว่าไอ้เอ๊ย หนามทุเรียนแหลมแค่ไหนวะ ลูกก็ทำได้ เทพที่ได้ยินจึงส่งทุเรียนให้ คนเมาคอนนั้นจึงนำทุเรียนที่ได้มาฟาดตามตัวบ้าง ปรากฏว่า หนามทุเรียนปักติดคาอยู่กับหลังของเขา คนที่เห็นเหตุการณ์บางคนก็ว่าสมน้ำหน้า บางคนก็ยกมือไหว้บอกลี้ซัดดีสิทีไร บ้างก็หัวเราะออกมา คนที่อยู่ใกล้ได้เอื้อมมือไปดึงทุเรียนออกจากหลังให้ ส่วนคนที่โดนทุเรียนปักหลังร้องลั่นทุ้งเลย ยกมือขอ ขมาใหญ่ ผมเองก็ตกใจเหมือนกันเพราะไม่เคยเห็นทุเรียนปักใครเลย ส่วนคุณตาของผมบอกขึ้นมาว่า ได้เวลาแล้วแต่เสียงที่ได้ยินผมแน่ใจว่าไม่ใช่เสียงของคุณตาผมแน่ ๆ เป็นเสียงที่มีอำนาจบ่งบอกว่ามีความเคียดขาดพอสสมควร ทุกคนที่ได้ยินต่างเงิบกริบ จากนั้นคุณตาของผมนำมิดโกนที่อยู่ในพานออก จากนั้นท่านนำมากรีดที่ลิ้นปรากฏว่า ไม่มีเลือดออกเลยสักหยดเดียว ไม่มีรอยด้วย คุณตาเลยบอกว่าขอเหล้าหน่อย เมื่อได้เหล้ามาท่านก็เป่าไปที่มิดโกน จากนั้นกรีดอีกทีปรากฏว่ามีเลือดออก ท่านได้นำเลือดนั้นมาเขียนเป็นยันต์แจกจ่ายกัน โดยทั่ว เวลาผ่านไปประมาณ ครึ่งชั่วโมงก็แจกจ่ายจนครบ ร่างทรงต่างทยอยถอยทรงกันจนเหลือตาของผมสุดท้าย เมื่อตาของผมถอยทรงก็เป็นการเสร็จสิ้นพิธี เป็นเช่นนี้อยู่ประมาณ 10 ปี จนคุณตาของผมสิ้นลง พิธีต่าง ๆ ก็สิ้นสุดตามลงไปด้วยเช่นกัน อายุของตาของผมประมาณ 83 ปี ท่านสิ้นตอนปี พ.ศ. 2549

สัมภเวสีแอบอ้างเป็นเทพ

มีอยู่ครั้งหนึ่งมีคนป่วยผู้หญิงท่านหนึ่ง ป่วยเป็น โรคประหลาด คือเมื่อตกตอนเย็นจะมีอาการอ่อนแรง มีอาการปวดหัวอย่างรุนแรง เมื่อพระอาทิตย์ขึ้นอาการดังกล่าวก็จะทุเลาลง

ในบางครั้งก็จะเกิดอาการปวดตามข้อต่าง ๆ อายุของผู้หญิงคนนั้นประมาณ 50-55 ปี (ปัจจุบันยังมีชีวิตอยู่อายุประมาณ 75 ปี) อาการดังกล่าวมีท่าทางจะรุนแรงขึ้นไปหาหมอตามโรงพยาบาลที่มีชื่อเสียง ทางโรงพยาบาลก็บอกว่าไม่เป็นไร ไม่พบสาเหตุจนอยู่มาประมาณ ปี พ.ศ. 2538 ผู้หญิงคนนั้นได้เดินทางมาหาคุณตาของผมเพื่อทำการรักษา เมื่อคุณตาของผม ท่านทำการตรวจดูท่านก็บอกว่ามีเทพท่านต้องการจะสร้างบารมี ท่านต้องการช่วยมนุษย์ ท่านจะมาขอใช้ร่าง เมื่อได้ยินผู้หญิงคนนั้นเลยต้องการที่จะให้รักษาเพราะทรมาณจากอาการดังกล่าวมาก คุณตาผมท่านก็ตกลงรักษาให้ โดยให้ผู้หญิงคนนั้นพักอาศัยอยู่ภายในบ้านแต่ได้ปลุกกระต๊อบเล็ก ๆ ไว้ ให้อาศัย การรักษากินเวลาประมาณ 1 เดือน อาการทุกอย่างได้ทุเลาลง เมื่ออาการทุเลาลงแล้วคุณตาของผมท่านก็ทำพิธีครอบครูให้ และทำพิธีเปิดร่างเพื่อรับเทพให้มาประทับร่างของหญิงที่มาทำการรักษา ขั้นตอนต่าง ๆ กินเวลาประมาณ 5 วัน มีอยู่ช่วงหนึ่งของการทำพิธีการเชิญเทพเพื่อมาประทับร่าง มีเหตุการณ์ที่ผมเองก็ฟังจะเข้าใจ เหตุการณ์นั้นมีอยู่ว่า ในการเชิญเทพเข้ามาประทับร่างนั้นจะต้องทำการเปิดร่างก่อน เมื่อทำพิธีเปิดร่างนี้เองปรากฏว่า หญิงคนที่มารักษามีอาการตัวสั่นอย่างมาก สันแบบที่ผมเองไม่เคยเห็นมาก่อน ถึงแม้ว่าผมเองจะพบเห็น การทรงมามาก ผมเองยังเกิดความรู้สึกกลัวขึ้นมา อาการสั่นดังกล่าวกินเวลาประมาณ 1-2 นาที อาการทุกอย่างก็สงบลง เมื่ออาการทุกอย่างสงบลง สิ่งแรกที่ผมได้ยินก็คือเสียงหัวเราะจากหญิงคนนั้น แต่แทนที่จะเป็นเสียงของผู้หญิง กลับเป็นน้ำเสียงของผู้ชาย ต่อจากนั้นก็ได้ยินเสียงพูดว่า เราเป็นเทพ เรามาเพื่อช่วยมนุษย์ทั้งหลาย ฮ่า ฮ่า ๆ ตามที่ท่านเงิบสีกพักจากนั้นเทพที่เข้าทรงก็พูดอะไรอีกมากมาย จนสักพักหนึ่งตาก็เอ๋ยขึ้นว่า พอใจหรือยังได้เวลากลับแล้ว เทพท่านนั้นเงิบลง เอ๋ยกับตามผมว่า อย่างงี้คิดว่า ตามผมท่านบอกว่ามันบาปนะแอบอ้างเป็นแบบนี้ เทพท่านนั้นเงิบลง ตามผมท่านบอกว่ากลับเถอะอย่าทำแบบนี้เลย เทพองค์นั้นร้องไห้บอกว่าเขาเป็นน้องชายที่ตายไปของร่างทรงคนนี้เขาอยากเป็นเทพ ตามผมท่านบอกก็ปฏิบัติมาก ๆ สิ คุยกันนานจนยอมออกจากร่าง ผมจึงเข้าใจว่าวิญญาณที่อยู่ทั่วไปก็อยากเป็นเทพเหมือนกัน เพราะอยากได้ลาภ สักการะ และร่างทรงที่มีอยู่ทั่วไปบางครั้งก็ไม่ใช้เทพเสมอไป อาจเป็นวิญญาณมาแอบอ้างเป็นเทพก็ได้ ควรใช้สติตัดสินใจที่จะเชื่อ และศรัทธา

ลมเพลมพัดเข้าร่าง

มีอยู่ครั้งหนึ่งมีคนป่วยมาให้ตาผมรักษา อาการที่เกิดขึ้นก็คือ มีอาการปวดที่บริเวณเข้าบวมเหมือนจะแตกออกมาให้ได้ เมื่อตาเห็นดังนั้นจึงนำน้ำมันที่หุงจากมะพร้าวมาทาตรงบริเวณที่ปวด จากนั้นตาผมบอกให้ไปนำเอาแป้งข้าวเจ้ามาเขาก็นำมาให้ ตาของผมท่านก็ท่องบทสวดสักครู่ จากนั้นส่งแป้งที่เสกแล้วให้กับคนป่วย แล้วท่านบอกให้นำไปผสมน้ำมันต์แล้วพอกบริเวณที่ปวด พรุ่งนี้มาอีกครั้ง เขาก็เดินทางกลับบ้าน ตาผมท่านบอกกับผมว่าเขาโดนของมาให้หรือคุณพรุ่งนี้ พอดีเป็นวันอาทิตย์ผมเลยมีโอกาสดู วันรุ่งขึ้นคนป่วยดังกล่าวก็มาถึง ตาผมถามถึงอาการเป็นอย่างไรบ้างดีขึ้นบ้างไหม คนป่วยบอกว่าดีขึ้นนะทุเลาลงกว่าเดิม แต่มันยังมีขัด ๆ อยู่ ตาผมบอกให้แกะผ้าที่พันขาออก เพราะขณะนั้นคนไข้เขาพอกแป้งข้าวเจ้าไว้ คนป่วยก็ลงมือแกะผ้าที่พันและแป้งออก พอแกะผ้าที่พันออกคนที่ป่วยถึงกับตกใจ เพราะว่าแป้งที่ห่อบริเวณเขานั้นมีสีน้ำตาลไหม้ ที่น่าตกใจกว่านั้นคือเมื่อถอดแป้งออกมาปรากฏว่ามีเหรียญบาทสมัยเก่าอยู่หนึ่งเหรียญ และมียางวงอีก 3 เส้น สร้างความประหลาดใจให้กับคนที่มาด้วยกับคนป่วยและตัวผมเอง เพราะเป็นที่น่าสงสัยมากกว่ามีเหรียญและยางวงมาอยู่ในแป้งได้อย่างไร จะว่าตาผมท่านใส่ลงไปก็ไม่น่าใช่ เพราะเวลาตาผมท่านเสกท่านก็เสกต่อหน้าทุกคน ท่านก็ไม่ได้เปิดดูแป้งเลยสักนิด ต่อ นผสมแป้งกับน้ำมันต์ญาติของคนป่วยก็เป็นคนทำให้ เวลานวดแป้งก็ต้องพบเหรียญหรือยางวงบ้างสิ แต่นี่ไม่พบอะไรอยู่เลย แต่เมื่อนำมาพอกบริเวณที่ปวดกลับพบเหรียญเก่า ๆ กับยางวง น่าแปลกใจอย่างยิ่ง ตาผมบอกว่าไปโดนของมาเป็นจำพวกลมเพลมพัด คือพวกที่ปล่อยของเขาจะปล่อยมาโดยไม่ได้ตั้งใจ บังเอิญดวงเราไม่คิดจะไปโดนเข้าก็เลยเป็นแบบนี้ ต้องทำการรักษาโดยนวดน้ำมัน พอกแป้ง และอาบน้ำมันต์ถึงจะหาย ตาของผมท่านรักษาอยู่นานประมาณ 7 วัน อาการทุกอย่างก็หายดี ทำให้ผมได้รู้ว่าพวกมนต์ดำ การปล่อยของแม้ปัจจุบันไม่ว่าเทคโนโลยีจะก้าวไกลสักเท่าไร มนต์ดำก็ยังมีอยู่ การรักษาก็ต้องรักษาให้ถูกวิธีด้วย

เรียนรู้วิชาส่งบุญและการเบิกบุญ

จากนั้นมาอีกประมาณ 4 ปี เมื่อผมจบการศึกษาระดับปริญญาตรี ผมได้มาทำงานอยู่ที่ จ.ชัยนาท วันหนึ่งเพื่อนได้ชวนผม ไปพบผู้ใหญ่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านท่านนั้นได้คุยกับพวกเรา และได้แนะนำพระ หลวงปู่สุข วัดปากคลองมะขามเฒ่ามาให้พวกเราดู ผมเองก็ได้หยิบออกมา 1 องค์ เพื่อมาดู เพื่อนที่ชวนมาถามผมว่าดีไหม ผมบอกว่าขอเช้คดูก่อน ผมก็ตั้งจิตอธิษฐาน ขอขมาพระมีหลวงปู่ จากนั้นผมก็บอกว่าใช้ได้ ผมเองในตอนนั้นยังไม่รู้จักการทำสมาธิเลย แต่เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้น แทนนั้น วันต่อมาเพื่อนคนเดิมมาหาผม มาบอกว่ามีคนอยากพบ เป็นจังหวะที่ผมว่างพอดีผมเลยไปพบท่าน ผมได้ไปพบท่านถามผมว่าสัมผัสได้หรือผมตอบว่าไม่ได้หรือเป็นความรู้สึกเท่านั้น ท่านถามผมว่าเคยเห็นผีไหม ผมตอบว่าเคยแต่ไม่บ่อย นาน ๆ ครั้ง (แต่ถ้าเดี๋ยวนี้เห็นทุกวันเลย) ท่านแนะนำว่าการทำบุญจะเกิดแสงบุญขึ้นที่ ผู้ทำ หากเราไม่อุทิศให้ใครบุญนั้นก็จะถูกเก็บไว้ที่ธนาคารบุญไว้ให้เราเมื่อเราตายนั่นเอง ดังนั้นเวลาเราทำบุญเมื่อของที่เรากำบุญหลุดมือเมื่อใดให้เราอุทิศให้กับผู้ที่เราต้องการให้ ทันทิ เช่นนายเวร ผู้คุ้มครองเรา ผู้คุ้มครองบ้านเรือนเหล่านี้ทันทีเลย โดยบอกไปว่าบุญนี้ให้ ใครก็ว่าไป คนที่เราจะต้องการให้เขาได้บุญนั้นทันทีเลย บุญที่ให้นั้นก็ไปถึงผู้รับทันที แล้วท่านก็เล่าถึงประสบการณ์ต่าง ๆ ที่พบเจอมาให้ฟัง ในตอนแรกผมเองก็ยอมรับว่าไม่ เข้าใจมากนัก ต่อมาท่านก็พูดถึงเรื่องของการเบิกบุญ ให้เราเบิกบุญมาให้วิญญาณที่เรา ต้องการจะให้คนที่ตายไปแล้ว เขาก็จะได้รับบุญนั้นได้เช่นกัน ท่านก็เล่าประสบการณ์ที่พบ เจอมาให้ฟัง ผมก็ฟังอย่างตื่นตื่น และได้แนะนำวิชาส่งบุญและเบิกบุญมาใช้ตลอดจนถึงทุกวันนี้ ได้พิสูจน์เองและผู้อื่นพิสูจน์เห็นผลแล้วมากมาย

การเรียนรู้เรื่องสมาธิ

หลังจากที่ผมเองได้เรียนรู้ถึงวิชาส่งบุญ และเบิกบุญผมเองก็พิสูจน์เรื่องการส่งบุญ และเบิกบุญมาแล้วหลายวิธีจนเป็นที่แน่ชัดแล้วว่าเห็นผลจริง นับจากนั้นมาผมเองก็เริ่ม สนใจในการทำสมาธิเพิ่มมากขึ้นจากเมื่อก่อนผมเองก็เข้าใจว่าการทำสมาธิ คือการนั่งนิ่ง ๆ ไม่ไหวติงซึ่งผมเองเข้าใจแบบนั้นผมเองก็อยากศึกษาให้มากขึ้นจนวันหนึ่งผมได้มีโอกาส

คุยกับท่านอาจารย์ที่กรุณาสอนเรื่องวิชาส่งบุญให้ว่าผมอยากเรียนการทำสมาธิบ้าง การเรียนรู้การทำสมาธิของผมนั้นท่านอาจารย์กรุณาพาผมไป ณ อำเภอตากลิ จังหวัด นครสวรรค์พบอาจารย์ท่านหนึ่งท่านเป็นอาจารย์ที่สอนทางด้านสมาธิจิตที่ท่านเก่งคนหนึ่ง ท่านก็สอนให้ผมแต่ความคืบหน้านั้นไม่ไกลนักจนมีอยู่วันหนึ่งอาจารย์ที่สอนวิชาส่งบุญ ท่านบอกว่ามีอาจารย์ที่ท่านสอนสมาธิอีกท่านหนึ่งท่านมีความสามารถเหมือนกันผมได้ เดินทางไปเรียนท่านกรุณาสอนผม แต่การสอนของท่านจะเป็นในลักษณะที่ไม่ได้นั่งสมาธิ แต่เป็นลักษณะการระลึกตัวตนตลอดเวลาที่ท่านเรียกว่าสติ นั่นเอง ผมเองใช้เวลาจากที่ท่าน สอนมาเป็นเวลาเกือบปีจึงสามารถมองเห็นในสิ่งที่เรียกว่าวิญญูณได้ ต่อมาอีกไม่นานผมก็ เริ่มมองเห็นอดีตตัวเองจนทราบว่าอาจารย์คนที่สอนวิชาบุญท่านเคยเป็นพ่อผมมาก่อน ส่วน อาจารย์ที่สอนผมทำสมาธิท่านเคยเป็นยายผม ผมได้เล่าให้ท่านฟังท่านก็หัวเราะแล้วพูดว่ารู้ แล้วหรือดีแล้วจะได้ช่วยกันทำสิ่งดี ๆ ได้มาช่วยกันทำบุญบำรุงพระศาสนาช่วยกันดูแลศาสนา ให้คงอยู่ต่อไปโดยพระศาสนาอยู่ครบต่อไปตามอายุที่ควรจะเป็น ไม่ให้พระศาสนาสูญสิ้น ไปก่อนเวลาที่ควรจะเป็นเมื่อได้ฟังผมก็รู้สึกมีกำลังใจที่จะทำต่อไปเพื่อให้ศาสนาคงอยู่ต่อ ตามอายุของพระศาสนา

การพิสูจน์วิชาส่งบุญและเบิกบุญ

เมื่อผมได้ทิพย์จักขุญาณแล้วผมพบเห็นวิญญูณที่เดือดร้อนเป็นจำนวนมากที่เดิน ตามถนนเห็นแล้วเป็นที่น่าเวทนาเป็นอย่างยิ่งผมเลยขอพิสูจน์วิชาส่งบุญหน่อยโดยเมื่อผม พบวิญญูณต่าง ๆ ที่เขาเดือดร้อนผมก็จะอธิฐานว่าข้าพเจ้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งไปถึงวิญญูณดวงนั้นปรากฏว่าวิญญูณ ดวงที่ผมอุทิศบุญให้เขากลายสภาพจากสภาวะหิวโષกลายเป็นคนธรรมดา มีสภาพที่ดี ขึ้นกว่าเดิมจากนั้นมาผมเองผมเชื่ออย่างสนิทใจเลยว่าได้ผลจริงตามที่เคยเรียนรู้มา ผมเองก็ ได้พิสูจน์อีกหลายครั้งจนเป็นที่แน่ใจแล้วหลังจากได้ทิพย์จักขุญาณเห็นสภาพของวิญญูณ ต่างๆมากมายไม่ว่าจะเป็นวิญญูณที่ดีและวิญญูณที่มีสภาพที่น่าเกลียด น่ากลัวมากมายจน เป็นที่น่าเวทนาเป็นอย่างยิ่งวิญญูณบางดวงก็มีสภาพที่น่าขยะแขยงมากเพราะเนื้อตัวเต็มไปด้วย เลือดเนื้อตัวสกปรกบางตัวก็เนื้อตัวเน่าเปื่อยน่าเวทนาเป็นที่สุด จากการพูดคุยกับ วิญญูณที่เดือนร้อนที่ผมพบทำให้ผมได้ทราบว่าวิญญูณมีความแตกต่างกันไปตามสภาพ ของกรรม คือ วิญญูณบางดวงก็เป็นวิญญูณที่ฟุ้งขึ้นมาจากนรกเพื่อขึ้นมาชดใช้กรรมที่

เหลือบน โลกมนุษย์วิญญานบางดวงก็พึ่งตายจากร่างมนุษย์โดยอายุยังไม่ถึงขนาดก็มีเราเรียก วิญญานกลุ่มนี้ว่าสัมภเวสีเป็นกลุ่มที่ไม่รู้เรื่องของโลกทิพย์สักเท่าไรนักเพราะเขาก็เหมือน คนเรานี่แหละไม่ว่าจะเป็นความรู้สึกการนึกคิดเหมือนตอนเป็นคนทุกอย่างความรู้สึกร้อน ความรู้สึกหิวพวกเขาเหล่านั้นมีความรู้สึกเช่นเดียวกับเราทุกอย่างยังมีวิญญานอีกจำนวน หนึ่งก็คือพวกวิญญานของสัตว์ที่ตายลงเมื่อวิญญานออกจากร่างวิญญานที่ออกมาก็คือ คนเรานี่เองกลุ่มนี้สัมภเวสีเช่นกันผมเองได้ทำการพิสูจน์การส่งบุญมาหลายต่อหลายครั้งจน เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าผลบุญไปถึงผู้ที่เราต้องการให้แน่นอนแล้วคนที่รับก็สามารถรับได้จริง ๆ และเขาสามารถนำผลบุญที่ได้ไปใช้ได้จริง ๆ

เปลี่ยนที่ทำงาน

เมื่อตอนเดือนตุลาคมปี 2552 ผมได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เข้าบรรจุเป็นพนักงานราชการ จังหวัดสระบุรี เป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ที่มีพื้นที่บางส่วนติดอยู่กับจังหวัดปทุมธานีผมเองเมื่อ ได้รับคำสั่งแต่งตั้งก็เดินทางมาเพื่อรับตำแหน่งเมื่อเข้ามาผมเองก็ได้รับสัมผัสมากมายจากสิ่ง ที่คนทั่วไปเรียกว่าวิญญานแต่ตัวผมเองก็ไม่คิดอะไรมา กนักเพราะเข้าใจว่าเป็นเรื่องปกติ ของสถานที่เมื่อมีผู้มาอยู่ใหม่ย่อมมีผู้อื่นมาทักทายเป็นเรื่องปกติ ผมก็เลยใช้วิชาส่งบุญให้ เป็นประโยชน์ โดยอธิฐานเบิกบุญมาแจกจ่ายกับผู้ที่คุ้มครองสถานที่แห่งนี้ วิญญานที่อยู่ ภายในสถานที่แห่งนี้ปรากฏว่าชนผมลูกทั่วทั้งตัวเลย ผมก็ได้แต่ยิ้มในใจเพราะผมได้รับรู้ แล้วว่าเขาเหล่านั้นคงไม่เคยได้รับบุญอย่างนี้มาก่อนผมเองก็มาสัมผัสได้มาร้ายแต่ประการใด และเป็นการเคารพแก่สถานที่ด้วยผมเองได้พักอยู่ภายในโรงเรียนพักได้ประมาณ 3 คืนมา คคืนที่ 4 ผมได้เดินมาในบริเวณลานกว้างของบริเวณตึกอำนวยการผมก็ได้ สัมผัสกับอะไร หลาย ๆ อย่างผมทำสมาธิก็ได้พบกับผู้หญิงคนหนึ่งเธอชี้หน้าผมแล้วพูดว่า

เธอ : มึงลองดีกับกู

ผม : ผมไม่ได้มาลองดีกับใครผมมาด้วยความที่เป็นมิตรไม่คิดเป็นศัตรูกับใครทั้งสิ้น

เธอ : โททกมึงพาพวกมามาข่มขู่ไปหมดมึงจะมาขู่ที่นี่ไม่เคารพในตัวกู

ผม : ไม่ใช่ซะผมมาก็ข่มขู่มีคนอื่นตามมากุ้มครอง (หมายถึงเทพ)

เธอ : มึงพามาทำไม

ผม : เขาตามมาเพื่อคุ้มครองผม อยากได้บุญบ้างไหม

เธอ :

ผมใช้วิธีเบิกบุญให้เมื่อเธอรับบุญเธอยังอย่างเบิกบาน

ผม : ไม่โกรธแล้วหรือ

เธอ : ไม่โกรธแล้วตอนแรกเข้าใจว่าจะมาเอาลูกน้องไปเป็นพวก

ผม : ไม่เอาผมมาเพื่อแนะนำเท่านั้นไม่ได้มาหาเรื่องกับใครเอาเป็นว่าเข้าใจในเจตนา
ของผมแล้วนะ

เธอ : เข้าใจแล้ว

ผม : งั้น ผมไปแล้วนะ เดี่ยวพบกันใหม่

เธอยิ้มแล้วจากไป ผมเองก็ได้เข้าใจแล้วว่าผู้ที่เจตนาดีคนไม่เห็นแต่ผู้ที่อยู่ในโลกทิพย์เห็น
ในเจตนา นั้น ๆ เช่นเดียวกับคนที่เจตนาไม่ดีคนที่อยู่ในโลกทิพย์เขาก็เห็นเช่นกัน

วิญญานที่ดีพ่อตีแม่

ต่อมาอีกไม่นานผมเองได้ปฏิบัติหน้าที่ครูเวรรักษาการเพื่อตรวจดูความเรียบร้อยของ
โรงเรียนในขณะที่ผมกำลังเดินตรวจความเรียบร้อยอยู่นั้นผมได้รู้สึกพลังบางอย่างเวลานั้น
เป็นเวลาเกือบสามทุ่ม ผมจึงตั้งสมาธิกำหนดหาที่มาของพลังงานดังกล่าวผมได้พบดวงจิต
ดวงหนึ่งต้องการความช่วยเหลืออยู่นิจจาวิญญานดวงดังกล่าวมีสภาพที่ไม่น่าดูเอาเสียเลย
ร่างกายนั้นมีสภาพเหมือนถ่านไฟที่ติดไฟบ้างดับบ้างมีไฟลุกติดตามร่างกายถ่านไฟไม่ออกให้
นึกสภาพของปลาที่ถูกเผาไฟมีความดำแบบนั้นแหละและตามร่างกายก็มีไฟลุกติดตามตัว
ด้วยผมเห็นดังนั้น จึงได้เบิกบุญให้ก่อนเพื่อดับไฟที่เกิดขึ้นตามร่างกายเมื่อไฟที่ลุกตาม
ร่างกายดับหมดแล้วผมได้เบิกบุญมาให้อีกคราวนี้ทำให้สุขภาพร่างกายดีขึ้นและมีเสื้อผ้าใส่
เมื่อผมเห็นว่าอยู่ในสภาพที่ดีขึ้นผมจึงพุดคุยด้วย

ผม : ท่านมาจากไหน

เขา : ผมมาจากนรก มีคนพามาส่งที่นี่เขาบอกว่าท่านช่วยผมได้

ผม : แล้วไปปรับกรรมอะไรในนรกล่ะ

เขา : ดีพ่อตีแม่

ผม : เอ้า ทำไมตีท่านล่ะ

เขา : เมมาเหล่า

ผม : แล้วไปปรับกรรมนานไหม

เขา : ประมาณ 1,000 ปี มาแล้ว

ผม : แล้วจะทำอีกไหม

เขา : ไม่ทำแล้วไม่เอาอีกแล้ว

ผม : งั้น ก็ดีแล้วยังนั่นนึกถึงบุญที่เคยทำมานะเขานิ่งเงียบสักพักหนึ่ง

เขา : ผมเคยสร้างพระมา

ผม : งั้น นึกบุญที่เคยทำ

เมื่อเขานึกถึงบุญที่เคยทำปรากฏว่าร่างเขากลายเป็นเทวดามีเครื่องประดับมีความสว่างมากขึ้นแล้วเขาก็ลาจากไป

การทำบาปนั้นหากทำกับผู้ที่มีพระคุณบาปนั้นทวีคูณมันจะส่งผลของบาปมาก แต่ในขณะเดียวกันหากทำบุญกับผู้ที่มีพระคุณบุญที่ได้จะส่งผลให้สูงเหมือนกัน ดังนั้นการกระทำในสิ่งใดควรใช้สติให้ดีในการตัดสินใจว่าสิ่งที่ทำลงไปจะส่งผลดีหรือส่งผลไม่ดีกับเราหากสิ่งนั้นส่งผลดีก็ควรกระทำในสิ่งนั้นแต่หากสิ่งใดกระทำลงไปเป็นผลบาปอย่ากระทำเพราะจะต้องทนทุกข์ทรมารอย่างแสนสาหัสทีเดียว

วิญญานปอบ

มีอยู่ครั้งหนึ่งที่ผมได้พบเจอวิญญานปอบ เหตุการณ์ที่เตือนใจเป็นอย่างยิ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในโรงเรียนที่ผมสอนเช่นกันเริ่มต้นตั้งแต่ตอนที่โรงเรียนได้จัดตั้งศาลพระภูมิเจ้าที่โรงเรียนแห่งนี้ก่อตั้งแล้วกว่า 10 ปี แต่ยังไม่มีการตั้งศาลพระภูมิ ทางโรงเรียนจึงได้จัดตั้งศาลพระภูมิเมื่อได้ตั้งศาลพระภูมิเสร็จก็ได้มีแม่บ้านคนหนึ่งมีอาการเหมือนถูกผีเข้ามีคนนำพระมาคล้องที่คอปรากฏว่าอาการดีขึ้นเหตุการณ์นั้นผ่านไปไม่ได้ไม่นานได้มีช่างมาปูกระเบื้องที่ศาลพระภูมิก็ได้มีเหตุการณ์ทำนองเดียวกันอีกแต่ที่ขยี้ยนี้มีการกินอาหารเหล้า หมากพลูแล้วเขาก็จากไป ผมเกิดความสงสัยในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นอย่างมากว่าเป็นเพราะอะไรกันแน่เมื่อถึงเวลากลางคืน ผมเดินมาบริเวณศาลพระภูมิได้กำหนดจิตถามท่านว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเพราะเหตุใดท่านบอกว่าข้างศาลของท่านมีปอบอาศัยอยู่เมื่อผมรู้ได้เข้าไปหาตรงบริเวณนั้นพร้อมกับกำหนดจิตสิ่งที่ปรากฏตรงหน้าคือ บ้านเก่าๆเป็นลักษณะกระท่อมมุงแฝกแต่มีลักษณะที่เก่ามาก เมื่อผมเดินเข้าไปใกล้ก็เห็นผู้หญิงคนหนึ่งมีท่าทางแก่อายุ

ประมาณ 60-70 ปี กำลังยกมือไหว้อยู่ท่าทางกลัวมากเข้าไปชุกตัวตรงมุมห้องตัวสั้นงนง บอกว่ากลัวแล้วๆผมรู้สึกแปลกใจอย่างมากกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมีเหตุการณ์ที่น่าแปลกกว่า นั้นก็คือ เมื่อผมเดินเข้าไปใกล้ผู้หญิงคนนั้นก็มิใช่ลูกติดตามตัวขึ้นมาทำให้ผมงงมากไปอีก ผมเดินออกห่างออกมา อาการของวิญญาณดวงนั้นก็ดีขึ้น ด้วยความสงสัยผมจึงถาม วิญญาณดวงนั้นว่าทำอะไรมา เขาไม่ตอบแต่มีท่าทางกลัวตัวสั้นงนงผมนึกในใจทำ อย่างไม่อย่างนั้นอุทิศบุญก่อนก็แล้วกันเมื่อคิดได้ดังนั้นผมตั้งใจ ขออำนาจพระพุทธ พระ ธรรม พระสงฆ์โปรดคลบนันดาลาให้บุญของข้าพเจ้าจงถึงแก่ดวงวิญญาณดวงนี้ ผลปรากฏว่า ไฟลูกท่อมวิญญาณดวงนั้นอย่างมากวิญญาณดวงนั้นได้แต่ร้องอย่างน่าเวทนา ผมไม่รู้จะ ช่วยอย่างไรดีผมก็ได้แต่เวทนาต่อมาผมนึกขึ้นมาได้ว่าผมมีอาจารย์อีกท่านหนึ่งที่ท่านน่าจะ บอกผมได้ท่านคือผู้แนะนำวิชาส่งบุญให้กับผม เมื่อผมคิดได้ดังนั้นผมจึงโทรหาท่านผมได้ เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ท่านฟัง ท่านบอกว่าให้นำอาหารให้สุนัขแล้วอุทิศบุญให้ นำ อาหารให้นกแล้วก็อุทิศบุญเหมือนกัน เมื่อผมได้ฟังดังนั้นผมจึงปฏิบัติตามผมทำแบบที่ท่าน แนะนำประมาณ 10 ครั้ง โดยเมื่อผมได้อาหารมาผมนำอาหารที่ได้มาหว่านตามพื้นที่มีมดอยู่ แล้วนึกว่าบุญนี้ให้แก่วิญญาณดวงนั้น เมื่อเสร็จสิ้นผมได้ไปตรวจสอบวิญญาณดวงนั้นอีก ครั้งปรากฏว่าวิญญาณดวงนั้นมีอาการดีขึ้นพอที่จะพูดคุยได้

ผม : สวัสดิ์

ปอบ : สวัสดิ์เจ้าค่ะ

ผม : ท่านอยู่ตรงนี้นานแล้วหรือ

ปอบ : ฉันอยู่ตรงนี้มาประมาณ 2 ปีแล้ว

ผม : ได้ข่าวว่าท่านเข้าสิงคนหรือ

ปอบ : เจ้าค่ะฉันจำเป็นต้องสิงเขาเพราะฉันหิวไม่ได้กินอะไรมานานแล้ว

ผม : ก่อนที่ท่านมาที่นี่ไปอยู่ไหนมา

ปอบ : ในนรกค่ะ

ผม : ไปทำบาปอะไรมาถึงได้ไปนรก

ปอบ : ดิฉันเป็นชาวบ้านธรรมดาหาเช้ากินค่ำนี้แหละค่ะแต่มีอยู่วันหนึ่งดิฉันได้หา ปลาอยู่ในบริเวณหนองน้ำก็ได้มีพระรูปหนึ่งมาบิณฑบาตบริเวณที่ดิฉันหาปลาท่านบอกว่า โยมหยุดทำบาปบ้างเถอะ ดิฉันโมโหเลยทำให้ท่านว่าคนจะทำมาหากินพระไม่เกี่ยวท่าน

บอกต่อว่าเลิกทำบาปเถอะ โยมเข้าวัดทำบุญบ้างนะ คิฉันโมโหตะโกนว่าท่านไม่ต้องมายุ่ง
จากนั้นนำคินโคลนปาท่านเศษโคลน โคนท่านเข้าที่เท้า

ผม : แล้วกรรมที่ได้รับเป็นอย่างไร

ปอบ : เมื่อตายคิฉันตกนรกถูกไฟนรกเผาอยู่นานเลยเจ้าค่ะเมื่อสิ้นสุดจากตรงนั้นก็
มาอยู่ที่นี้ทั้งหัว ทั้งร้อนมากเลย

ผม : ได้รับบุญที่ผมอุทิศให้แล้วใช่ไหม ดีไหม

ปอบ : ดีเจ้าค่ะ

ผม : อย่างนั้นเตรียมรับบุญนะ ข้าพเจ้าขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
โปรดคลบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าจงถึงแก่วิญญาณดวงนี้ด้วยเทอญ เมื่อสิ้นคำปรากฏว่าไฟ
ลุกท่วมตัวของวิญญาณดวงนั้นอย่างมาก วิญญาณดวงนั้นส่งเสียงร้องอย่างมากทรมานเป็น
อันมาก ผมตกใจและงงด้วยว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร

ผม : ทนหน่อยนะ

ปอบ : ร้องไห้ อย่างน่าเวทนา

ผมพอแค่นั้นในวันนั้น วันต่อมาผมได้มาที่เดิมอีกอุทิศบุญเช่นเดิม (ตอนกลางวันผม
นำอาหารให้กับสุนัขแล้วอุทิศบุญ)

ผม : ข้าพเจ้าขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบันดาลให้บุญของ
ข้าพเจ้าส่งไปถึงวิญญาณดวงนี้ผลคือ ไฟลุกท่วมตัวเช่นเดิม ผมได้เดินออกมาจากตรงนั้น
เช่นเดิมผมทำเช่นนั้นอยู่ประมาณ 3 วัน เมื่อเข้าวันที่ 4 ผมกลับมาอีกและผมได้ทำการเบิก
บุญเพื่อทำการอุทิศให้อีกครั้ง

ผม : ข้าพเจ้า ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบันดาลให้บุญของ
ข้าพเจ้าส่งมาถึงวิญญาณดวงนี้ผลปรากฏว่าไฟลุกท่วมตัวเหมือนเดิมแต่ครั้งนี้ไฟที่ลุกขึ้นมา
สักครู่แล้วดับไป เมื่อไฟดับลงไปจากหญิงแก่ผมขวยวาลูกตั้งหน้าตาเหยียวน เสื้อผ้าเก่าๆ
กลับกลายเป็นหญิงวัยกลางคนสวมชุดสีขาวดูสะอาดตา

ผม : สวัสดิ์วันนี้คุยกันได้ไหม

ปอบ : ได้เจ้าค่ะ คิฉันต้องขอกราบท่าน และขอบคุณมากเจ้าค่ะ

ผม : อาการที่มีไฟลุกท่วมตัวเป็นอย่างไรบ้าง

ปอบ : ตอนนี้ไม่เป็นไรแล้วเจ้าค่ะ

ผม : อย่างนั้น ข้าพเจ้าขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนาคาให้
บุญของข้าพเจ้าส่งมาถึงวิญญูณดวงนี้ ผมลองอุทิศบุญอีกครั้งปรากฏว่าอาการของวิญญูณ
ดวงนั้นดีขึ้น

ปอบ : สบายดีแล้วเจ้าคะ

ผม : อย่างนี้ก็ดีแล้วดีใจด้วยหมดทุกข์แล้วนะอย่างนั้นผมให้ที่อาศัยก็แล้วกันข้าพเจ้า
ขอ อำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนาคาให้บุญของข้าพเจ้ากลายเป็นที่อยู่
อาศัยให้แก่วิญญูณดวงนี้ด้วยเทอญ ก็ปรากฏเป็นบ้านทรงไทยตั้งอยู่ในบริเวณนั้น

ปอบ : ขอบพระคุณเจ้าคะ

ผม : ไปละเอาไว้มากันใหม่

หลังจากวันนั้นผมได้สอบถามอาจารย์ที่สอนวิชาส่งบุญว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นเพราะ
เหตุใดผมได้คำตอบว่าเหตุที่เกิดขึ้นเพราะเขาคุณแคลนพระเพราะนำโคลนไปขว้างพระเจ้าจึง
ได้รับผลกรรมเช่นนั้น แล้วอีกอย่างเขาคงคูหมั่นในพระพุทธศาสนาเมื่อเขาได้รับผลบุญไฟ
จึงลุกเต็มตัวแบบนั้น เขาเองเมื่อได้รับผลบุญก็เป็นการเร่งผลกรรมของเขาให้ส่งผลเร็วเขา
เลยทุกข์ทรมานเมื่อได้รับบุญ เมื่อเขาได้รับผลกรรมเป็นที่เรียบร้อยแล้วเขาจึงสามารถรับในผล
ของบุญได้ ผลกรรมหากกระทำต่อผู้ที่มีความบริสุทธิ์มากผลนั้นก็จะเกิดขึ้นเร็วและแรง
ในทางกลับกันหากกระทำผลบุญกับผู้บริสุทธิ์ทางธรรมผลดีก็จะส่งผลเร็วและแรงเช่นกัน
ดังนั้นท่านก็ตัดสินใจเองก็แล้วกันว่าท่านสมควรที่จะทำบุญหรือบาป

วิญญูณที่ขึ้นมาจากรก

ในครั้งหนึ่งผมได้ออกมาปฏิบัติหน้าที่ของการอยู่เวรรักษาการในตอนกลางคืนในคืน
นั้นผมจำได้ว่าเป็นข้างขึ้นพระจันทร์สว่างตั้งแต่หัวค่ำมองไปทางไหนก็ดูสว่างไปหมดผม
กำลังเดินตามทางเดินระหว่างตึกก็ต้องสะดุ้งชนลูกทั้งตัวสุนัขที่อยู่บริเวณนั้นเห่า หอน กัน
สนั่น ผมนึกในใจเกิดอะไรขึ้นด้วยความสงสัยผมจึงกำหนดจิต มองรอบๆบริเวณก็ต้อง
สะดุ้งสุดตัวผมพบกับกลุ่มของดวงจิตนับหมื่นอยู่ตรงบริเวณลานกว้าง สิ่งที่น่าตกใจกว่านั้น
ก็คือ วิญญูณแต่ละดวงต่างยื่นมือมาเพื่อจับตัวผม ผมเองก็ไม่เคยพบเคยเจอเหตุการณ์แบบ
นี้มาก่อนผมตกตลึงนึกอะไรไม่ออก เมื่อตั้งสติได้ก็เอ่ยขึ้นมาว่าขออำนาจ พระพุทธ พระ
ธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนาคาให้บุญของข้าพเจ้าจงสำเร็จแก่ดวงวิญญูณเหล่านี้ ก็ได้
ปรากฏแสงสว่างเกิดขึ้นตรงบริเวณสถานที่นั้นพุ่งไปยังดวงจิตเหล่านั้น ดวงจิตเหล่านั้นจึง

หยุดลง ผมได้อธิฐานอีกประมาณ 6 ครั้งวิญญานเหล่านั้นได้มีท่าทางสงบลงแต่สภาพยังไม่มีการเปลี่ยนผมจึงถามว่ามีใครที่สามารถคุยกับผมได้บ้างไหม ก็มีเสียงมาว่าผมเองผมชื่อเข้ม

ผม : พวกท่านมาจากไหนกัน

เข้ม : พวกผมขึ้นมาจากนรกกัน

ผม : วันนี้เป็นวันหยุดการลงโทษในนรกหรืออย่างไร

เข้ม : ไม่ใช่

ผม : เอ้า แล้วขึ้นมาได้อย่างไรมาจั่ง

เข้ม : มีคนส่งบุญลงไปนรกพวกเราเลยได้ขึ้นมาอีก

ผมนึกในใจ : อาจารย์ผมแน่ๆเพราะในโลกนี้มีแค่อาจารย์ของผมกับผมเท่านั้นที่

คอยส่ง บุญไปยังนรก

ผม : ใครพามาที่นี่

เข้ม : ท่านยมทูตพามาที่นี่ท่านบอกว่ามีคนช่วยพวกเราได้

ผม : เข้าใจแล้วเดี๋ยวจะช่วย

เข้ม : ขอบคุณท่านมาก

ผมคิดอยู่ในใจจะทำอย่างไรที่จะช่วยพวกเขาได้หมดคำฟังบุญของผมคงต้องใช้เวลาแน่นอนอนเห็นมีแต่บาร์มีของพระพุทธองค์เท่านั้นที่จะช่วยพวกเขาได้หมดเมื่อคิดได้ดังนั้นผมจึงตั้งจิตอธิฐานว่าข้าพเจ้าขออัญเชิญบาร์มีของพระพุทธเจ้าส่งมายังดวงวิญญานเหล่านี้ด้วยเทอญเมื่อสิ้นคำ มีวิญญานบางดวงก็กลายสภาพเป็นคนธรรมดาวิญญานบางดวงก็มีสภาพดั้งเดิม ผมอธิฐานอยู่ถึง 5 ครั้งวิญญานเหล่านั้นจึงกลายสภาพเป็นคนธรรมดาแต่ละคนใส่ชุดขาวกันหมด เมื่อผมเห็นดังนั้นก็รู้สึกสบายใจขึ้นมาที่เห็นพวกเขาเหล่านั้นกลายจากสัตว์นรกเป็นสัมภเวสีกันหมด ดวงจิตแต่ละดวงก็ลาไปปฏิบัติธรรมตามที่ต่างๆ เมื่อดวงจิตที่อยู่ตรงบริเวณนั้นไปหมดแล้วผมได้โทรไปคุยกับอาจารย์เพื่อเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ท่านฟังแต่คำถามแรกที่ผมถามเมื่อสักครู่อุทิศบุญลงไปนรกมาหรือเปล่าคำตอบก็คือใช่เมื่อสักครู่ส่งบุญลงไปนรกมาทำไมหรือผมก็ได้เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังท่านก็หัวเราะ ผมจึงได้เข้าใจว่าบุญฤทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ก็คือบุญของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ไม่มีบุญใดที่ยิ่งใหญ่เกินสามสิ่งนี้อีกแล้วหากระลึกถึงในคุณท่านจะเป็นมงคลอย่างยิ่ง

วิญญานหญิงทำแท้ง

ในตอนใกล้ค่ำของวันหนึ่งเมื่อปฏิบัติภารกิจจากงานประจำเป็นที่เรียบร้อยแล้วผมจัดการอาบน้ำและเตรียมชุดเพื่อไปทำงานในวันพรุ่งนี้เมื่อเรียบร้อยแล้วผมรู้สึกว่ามีใครสักคนมาเรียกเสียงที่มารีกร้องนั้นไม่ใช่คนอย่างแน่นอน เมื่อได้ยินเช่นนั้นผมเองไม่แน่ใจนักว่าสิ่งที่มารีกร้องนั้นมาดีหรือมาร้ายเมื่อความไม่ประมาทผมกำหนดจิตเพื่อเป็นเกราะคุ้มภัยเมื่อกำหนดจิตเป็นที่เรียบร้อยแล้วผมจึงเดินออกมาจากห้องพัก เพื่อดูซิว่าใครที่เรียกผมเมื่อเดินออกมาจนพ้นเขตที่พักรักก็มีดวงจิตของผู้หญิงคนหนึ่งออกมาจากหลังต้นไม้หน้าตาของหญิงคนนั้นดูอายุประมาณ 25-30 ปี แต่งกายเป็นแบบชาวบ้านใส่เสื้อแขนยาวนุ่งผ้าซิ่น เมื่อเธอพบผมเธอพูดว่า

เธอ : ช่วยฉันด้วยค่ะ

ผม : จะให้ผมช่วยอย่างไร

เธอ : ฉันหนีเขามา เขาจะมาจับตัวฉัน

ผม : ใคร

เธอ :

ผม : หมอผีใช่ไหม

เธอ :

ผม : ท่านยมทูตใช่ไหม

เธอ : เจ้าค่ะ ฉันหนีเขามานานแล้วช่วยฉันด้วยนะ

ผม : แล้วไปทำกรรมอะไรมาล่ะ

เธอ : ฉันเคยทำแท้งมาแล้วเป็นไข้อย่างกะเขามาตามจับตัวนานแล้วฉันกลัวเลยหนีเขา
มา ตลอด

ผม : ไม่ต้องกลัวท่านใจดีเวลาท่านสอบสวนก็ตอบท่านไปตามจริงท่านจะถามว่า
ตอนเป็นมนุษย์เคยทำบุญอะไรมาบ้างเราก็ตอบท่านไป แล้วท่านจะถามว่าตอนเป็น
มนุษย์เคยทำบาปอะไรมาบ้างท่านจะถามต่อว่าให้เลือกรับอะไรก่อนระหว่างบุญกับ
บาปให้เธอเลือกรับบุญก่อนนะแล้วเธอปฏิบัติธรรมเพื่อหนีเอาไม่ต้องกลัวนะ ให้
ตอบอย่างที่ผมสอน

เธอ : ค่ะดิฉันจะตอบตามที่สอน

ผม : ถ้าอย่างนั้นเตรียมตัวรับบุญ ข้าพเจ้า ขออำนาจพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์
โปรดคลบนาคาให้บุญของข้าพเจ้าส่งมายังดวงจิตดวงนี้ด้วยเทอญ

เมื่อเสร็จสิ้นเธอก็กราบ ผมได้เห็นคนอีก 2 คนมาจับที่แขนของเธอและยิ้มให้ผมก็ยิ้มตอบ
ไปแล้วผมก็เดินออกมาจากบริเวณนั้น เหตุการณ์ตอนนั้นทำให้ผมสงสัยว่าต่อจากนั้นหญิง
คนนั้นเป็นอย่างไรต่อไปอีก ในวันรุ่งขึ้นผมได้กำหนดจิตลงไปดูวิญญูณดวงนี้อีกครั้งใน
นรกสิ่งที่พบทำให้ผมต้องตกใจอีกครั้งสิ่งที่ผมเห็นคือเธอยืนกางแขนถูกมัดด้วยโซ่สิ่งที่น่า
ตกใจไปมากกว่านั้นก็คือเธอถูกชาย 2 คนกำลังใช้เส้หางกระเบนฟาดตามเนื้อตัวของเธอ
เต็มไปด้วยบาดแผลเลือดสดๆ ไหลออกมาจากแผลที่เธอ โคนเปรอะเปื้อนไปหมด ผมได้คุย
กับผู้ที่กำลังลงเส้อยู่ก่อนคุยผมอุทิศบุญให้เขาทั้ง 2 คนก่อน

ผม : สวัสดีท่านทั้ง 2 คน

ผู้คุม : สวัสดี

ผม : ผมขอสอบถามอะไรหน่อยได้ไหม

ผู้คุม : ได้ถ้าเป็นท่าน

ผม : หญิงคนนี้เขาทำผิดอะไรมา

ผู้คุม : เธอช็อคอกไม้เป็นหญิงชาวบ้านไปทำแท้งมา แล้วเป็นไข้อย่าง

ผม : แล้วเขาต้องมารับโทษด้วยการเขียนอย่างนี้หรือ

ผู้คุม : หญิงคนนี้ยังไม่ได้รับการตัดสินเลย การตัดสินเริ่มจากนี้ไปอีก 5 วันมนุษย์

ผม : อะไรนี้ขนาดยังไม่ได้รับการตัดสินนะยัง โคนลงเส้ขนาดนี้เลยถ้าตัดสินโทษ
จะ โคนอะไรบ้างเนี่ย

ผู้คุม : ไม่รู้เหมือนกันข้าอยู่คนละส่วนกัน ข้าอยู่ในส่วนของการควบคุมแล้วแต่ท่านผู้สูงสุดจะตัดสิน

ผม : ถ้าเช่นนั้นผมขออนุญาตละเว้นการลงโทษหญิงคนนี้ได้ไหมข้าพเจ้าขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งมายังผู้คุมทั้งสองนี้ด้วย เทอญ ผู้คุมทั้ง 2 มองหน้ากัน

ผู้คุม : ถ้าท่านขอและต้องการเช่นนั้นก็ได้

ผม : ขอบคุณท่านมากข้าพเจ้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งมายังผู้คุมทั้งสองนี้ด้วยเทอญ

ผู้คุม : ยืม แล้วจากไป พร้อมกับโซ่ที่มัดมือของสาวดอกไม้้อยู่ก็หลุดออกมาและหายไป

ผม : เป็นอย่างไรบ้างละดอกไม้

ดอกไม้ : เหมมองหน้าผมพร้อมกับร้องไห้ไม่ตอบอะไรได้แต่ร้องไห้อย่างเดียว

ผม : ข้าพเจ้าขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้บุญของข้าพเจ้าจงช่วยรักษาแผลของวิญญาณดวงนี้ด้วย

ดอกไม้ : ขอบคุณเจ้าค่ะ

ผม : ไม่เป็นไร อย่าลืมสิ่งที่ผมสอนในเวลาท่านสอบสวนล่ะ

ดอกไม้ : ค่ะ ฉันจะจำไว้

ผม : ไปล่ะ

เมื่อผมกลับมาจากวันนั้นมานับไปอีก 3 วัน ผมก็ลงไปดูอีกพบเธอยังอยู่ภายในห้องข้างเช่นเดิมแต่ไม่มีการลงโทษเมื่อเห็นดังนั้นผมไม่ได้คุยอะไรกับเธอแล้วผมได้กลับมาดังเดิมเมื่อครบวันที่ 5 ผมได้กำหนดจิตลงไปดูอีกครั้งปรากฏว่าเธอหายไปจากห้องข้างแล้วผมเข้าใจว่าเธอคงถึงกำหนดการสอบสวน ผมก็กำหนดจิตเพื่อกลับขึ้นมาแต่ก่อนกลับขึ้นมาผมมองไปตรงทางเดินขออธิบายอย่างนี้ท่านนึกถึงห้องพักที่มีทางเดินตรงกลางระหว่างทางเดินก็จะมีห้องทั้ง 2 ฟังซ้ายขวา แต่แทนที่จะเป็นห้องพักกับเป็นห้องข้างนั้นแหละเป็นแบบนั้น เมื่อมองไปทั้ง 2 ฟัง มีแต่ห้องข้างเต็มไปหมด มองไม่เห็นว่าจะสิ้นสุดตรงไหนเลยแล้วแต่ละห้องก็มีคนอยู่ในนั้นกำลังถูกลงโทษอยู่ถูกเขียนด้วยเส้นหางกระเบนก็มีถูกเหล็กแหลมทิ่มตามตัวก็มีถูกทุบด้วยไม้กระบองก็มี มองแล้วเป็นที่เวทนาอย่างยิ่ง ผมมองกลับไปด้านหลังก็มีลักษณะคล้าย กันก็คือมองไม่เห็นที่สิ้นสุดของห้องข้างเหมือนกัน มีคนถูกรทรมานเหมือนกัน

แต่ละห้องก็จะมีคนคุม 2 คน คอยลงโทษอยู่เมื่อผมกำหนดจิตกลับมาที่เดิม ผมก็สงสัยว่า ดอกไม้เขาอยู่ที่ไหนก็ปรากฏว่าเธอเป็นนางฟ้าไปแล้วเธอสุขสบายดี ผมเองก็สบายใจตัวเอง เมื่อรู้เรื่องทั้งหมดก็ได้โทรไปเล่าให้อาจารย์ท่านฟังแล้วท่านก็บอกว่าอือแปลกดี เป็นข้อมูลใหม่

โลกมนุษย์ว่าทุกข์มากแล้วที่ข้างล่างทุกข์มากกว่าเป็นทวิคูณท่านอย่าได้ขำกรายเข้าไปในนั้นเขี้ยวผู้หญิงที่คิดจะทำแท้งก็ขอให้คิดดูให้ดีกว่าก่อน เพราะแค่ท่านรอสอบสวนยังไม่มี การตัดสินใจเลย ยังต้องทนทุกข์อย่างแสนสาหัสแล้วท่านแน่ใจได้อย่างไรว่าท่านจะพบเจอ คนอย่างผมเพราะฉะนั้นก่อนที่ท่านจะตัดสินใจทำอะไรลงไปขอให้คิดให้รอบคอบเสียก่อน

เปรตจากวัด

เมื่อวันเข้าพรรษาปี 2553 ที่ผ่านมานี้ทางโรงเรียนที่ผมทำงานอยู่มีกิจกรรมการแห่เทียนพรรษามาถวาย ณ วัดที่อยู่ใกล้ๆ กับโรงเรียนที่ผมทำงานอยู่ หลังจากกิจกรรมแห่เทียนเสร็จแล้วก็เป็นที่วิธวายเทียนพิธีก็ได้ดำเนินไปตามปกติเมื่อเวลาถวายเทียนผมได้กลิ่นอะไรแปลกๆ มากกระทบที่จมูกผมคิดว่าที่มาของกลิ่นไม่ธรรมดาแน่ๆ ผมทำการอุทิศบุญให้ก่อนเป็นอันดับแรก เมื่อพิธีถวายเทียนเสร็จสิ้นลงผมได้เดินหลบออกมาด้านนอกของสถานที่ทำพิธีด้านนอกของสถานที่นั้นเป็นเมรุเผาศพพอดีมีพี่อีกคนหนึ่งถามผมว่าเกิดอะไรขึ้นเพราะพี่ก็รู้สึกอะไรบางอย่างเหมือนกัน ผมบอกขอเวลาสักครู่ผมกำหนดจิตให้สงบสักครู่สิ่งที่พบคือเปรตตัวสูงเท่าปล่องเมรุยืนอยู่ตรงเมรุนั่นเองมีอยู่ 3 ตน แล้วสัมภเวสีอีกด้วยผมบอกมีพี่ที่มาด้วยและชี้มือให้เขาดูเขามองตามที่มีมือชี้ไปเขาบอกว่ามองไม่เห็นแต่สัมผัสได้ผมบอกเดี๋ยวผมเล่าให้ฟังขอคุยกับพวกเขาก่อน ผมกำหนดจิตอีกครั้งเพื่อคุยกับเขาผมไม่ลืมว่าต้องอุทิศบุญให้ก่อน ผมจัดการอุทิศบุญเป็นที่เรียบร้อยแล้วจึงขอคุย

ผม : สวัสดี ผมขอคุยด้วยได้ไหม

เปรต : ได้สิ พวกเรายินดี

ผม : พวกท่านมาอยู่ตรงนี้นานแล้วหรือ

เปรต : นานประมาณ 1 ปี แล้ว

ผม : ท่านไปอยู่ที่ไหนมา

เปรต : เราเพิ่งมาจากนรก

ผม : ได้รับบุญที่ได้จากผมไหม

เปรต : ได้รับ ดิจังเลยเราไม่เคยได้รับอย่างนี้เลย

ผม : ดิโหมละ

เปรต : ดิติ

ผม : แล้วเคยรับจากคนอื่นแบบนี้ไหม

เปรต : เคย แต่ไม่มากแบบนี้ แบบนี้ได้มากกว่า

ผม : ใครส่งมา

เปรต : ไม่รู้ มาจากฟ้า มา 2 ทิศ

ผมนึกอีกทิศหนึ่งน่าจะเป็นของอาจารย์ผม ส่วนอีกทิศน่าจะเป็นของผมเอง

ผม : แล้วกินอยู่กันอย่างไร

เปรต : ถ้าเป็นวันพระก็อนุโมทนาเอา อย่างวันนี้ก็อนุโมทนาบุญที่เขาทำเอาเอง

ผม : ถ้าไม่ใช่วันพระละ

เปรต : ก็อดกิน แต่พักหลังมีบุญมาจากฟ้าอีกก็ดีขึ้น

ผม : ถ้าหิวทำอย่างไร

เปรต : วันไหนที่มีศพมาตั้งที่ศาลา ก็อาศัยกินศพ

ผม : กินศพ

เปรต : ใช้ กินศพ ก็มันหิวนี้ ขโมยกินก็ไม่ได้ก็ต้องกินศพเพราะศพไม่มีเจ้าของกินได้

ผมสลดใจนิ่งเงียบไม่รู้จะพูดอะไร เพราะมันแน่นที่อกบอกไม่ถูก

ผม : งั้น รับประทานจากผมก็แล้วกัน

ผมอุทิศบุญให้ ประมาณ 10 ครั้ง จนเขามีสภาพที่ดีขึ้น ต่อจากนั้นผมอุทิศบุญอีกประมาณ 5 ครั้ง เขาเปลี่ยนสภาพเป็นเทวดา เขามาลาและจากไป ผมได้เล่าให้พี่เขาฟังเขาสังเวชใจอย่างมาก

ผลแห่งบาปอย่าคิดว่าไม่มีผล ถึงบาปนั้นจะน้อยก็ตาม และอย่าดูถูกผลแห่งบุญเช่นกัน แม้น้อยนิดไม่ว่าจะเป็นบุญหรือบาปก็ให้ผลตอบแทนเช่นกัน

ประสบการณ์เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่น้อยคนนักที่สามารถพิสูจน์ได้ แต่เชื่อว่าไม่มีคนที่พิสูจน์ไม่ได้ บาปบุญคุณโทษอยู่ที่การกระทำ เมื่อกระทำลงไปแล้วยากที่จะกลับไปแก้ไขได้ เราสามารถช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้นด้วยวิชาแห่งบุญ คือการอุทิศบุญ การเบิกบุญ เราสามารถกระทำโดยมิต้องเสียค่าใช้จ่ายใดทั้งสิ้น อาศัยจิตที่มั่นคงต่อพระพุทธศาสนา คือ

พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ หากจิตใจเรามั่นคงสิ่งดี ๆ ก็จะกลับมาตอบแทนท่านเอง เอา
เป็นว่าถ้ามีเหตุการณ์ที่เป็นประโยชน์ และน่าสนใจผมจะนำมาเล่าใหม่

“ มารน้อย ”

ภาคสมทบ 2

จากการเรียนรู้ถึงวิชาสังขุ - วิชาอุทิสขุ ทำให้ผมได้เข้าใจถึงการทำบุญ เข้าใจถึง
วิถีแห่งบุญมากขึ้น เมื่อผมผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งเหตุการณ์ที่ดี และเหตุการณ์ที่เกือบ
ทำให้ตนเองต้องเสี่ยงชีวิต แต่ก็สามารถผ่านพ้นมาได้ด้วยดี ด้วยวิชาสังขุและวิชาเบิกขุ
มาโดยตลอด จากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผ่านมามีให้นำมาถ่ายทอดออกมาทางตัวหนังสือ
เพื่อเป็นความรู้หรือเพื่อความบันเทิงสำหรับท่านผู้สนใจ

ตัวของผมเองมิใช่ผู้วิเศษใด ๆ ทั้งสิ้น แต่บังเอิญรู้ในสิ่งที่น้อยคนนักที่จะรู้เห็นในสิ่ง
ที่น้อยคนนักจะ เห็น จะเรียกได้ว่าเป็นสิ่งบังเอิญก็ว่าได้ ประสบการณ์ที่ผ่านมานั้นล้วน
แล้วแต่เป็นประสบการณ์ที่เกือบเอาชีวิตของผมแทบทั้งสิ้น ผมเองเป็นคนจังหวัดทาง
ภาคเหนือตอนล่างภาคกลางตอนบน เป็นจังหวัดที่มีความเงียบสงบอีกจังหวัดหนึ่งของภาค
แล้วถือได้ว่าเป็นอยู่ช้าอยู่น้ำเช่นเดียวกัน ทางโลกมีคนจำนวนน้อยมากที่รู้จักผม แต่หากเป็น
ทางโลกทิพย์น้อยคนนักที่ไม่รู้จักผม แต่ให้เปรียบเทียบกับอาจารย์ผมนั้นมีอาจเทียบได้
ท่านนั้นมีชื่อเสียงออกไปถึงต่างประเทศ (ในโลกลิขิตนะ) ผมได้ให้ความสำคัญต่อการอุทิส
ขุ - การเบิกขุมาก เพราะเป็นพื้นฐานของการปฏิบัติที่ผู้รับ (วิญญาณ) ยินดีที่จะรับเป็น
อย่างยิ่ง เพราะทางโลกทิพย์ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ เพราะกระแสแห่งบุญทำให้คนในโลกลิขิต
มีสุข เมื่อผมมีความสามารถในการมองเห็นด้วยแล้ว ผมเชื่ออย่างสนิทใจเลยว่า การอุทิสขุ
การเบิกขุ เป็นการนำบุญให้ถึงผู้ที่ลี้ลับไปแล้ว อาทิเช่น เปรต ผี วิญญาณ ปีศาจ เทวดา
เทพ ค้างเรื่องราวต่าง ๆ ที่ผมจะนำเสนอต่อต่อไปนี้

ผู้คุ้มครองบ้าน

เมื่อประมาณปลายปี 2550 ผมได้เรียนรู้ถึงวิชาอุทิศบุญ เมื่อผมได้ศึกษาและเรียนรู้เมื่อปี 2551 ตลอดระยะเวลา 1 ปีที่ผ่านมา ผมได้เบิกรูปและอุทิศ บุญให้กับผู้คุ้มครองบ้านเรือน ผู้คุ้มครองคนในบ้าน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับผมอีกมาก จนเมื่อปี 2551 ที่ผ่านมามีคนได้ยื่นข่าวว่ามีขโมยขึ้นบ้านคนโน้นบ้านคนนี่บ้าง คนในบ้านผมเขาก็กลัวว่าบ้านจะถูกขโมยขึ้นบ้านบ้าง ผมเองก็กลัวอยู่เหมือนกัน แต่ก็ยังใจดีสู้เสียดอยู่แล้ว ได้บอกคนในบ้านว่าไม่เป็นไรนะ ต่อมาไม่นานหลังจากมีข่าวว่าขโมยเข้าบ้านนั้นออกบ้านนี้ อยู่มาไม่นานคนทั้งบ้านต้องมีเหตุทำให้ไม่อยู่บ้านกันหมด เมื่อผมกลับมาถึงบ้าน ผมเข้าไปสำรวจภายในบ้านก็ไม่มีอะไรที่ผิดปกติ แต่เมื่อสังเกตข้างนอกบ้านตรงบริเวณพุ่มไม้ ที่ปลูกไว้มันล้ม ผมนึกว่าอาจจะเป็นหมามาวิ่งเล่นมันก็เลยล้ม ผมเลยไม่ได้สนใจอะไร ผมลืมบอกไปว่าบ้านผมเป็นร้านขายของชำ เวลาว่างมา 2 วัน ก็มีคนมาถามแม่ว่า ที่บ้านมีงานหรือไม่เห็นรู้เลย แม่ตอบว่าเปล่าไม่มี ลูกค้าบอกต่อว่าก็มีคนเขาบอกว่าเห็นที่บ้านมีคนใส่ชุดขาวเดินเต็มเลย นึกว่ามีงานกัน แม่บอกว่าไม่มี เมื่อลูกค้าไปแล้วแม่ก็มาเล่าให้ผมฟัง เมื่อผมได้ฟังก็ยกมือสาธุเพื่อขอบคุณผู้ที่คุ้มครองดูแลบ้าน เว้นจากเหตุการณ์วันนั้นไปอีกประมาณ 3 เดือนเห็นจะได้ ก็มีลูกค้ามาถามอีกแต่เป็นลูกค้าคนใหม่ ถ้าเป็นคนเดิมผม สงสัยเลยนะเนีย มาถามในทำนองเดียวกันแล้วก็บอกว่ามีคนใส่ชุดขาวเหมือนเดิม ในครั้งนี้ผมเดินสำรวจรอบ ๆ บ้าน ผลปรากฏว่ามีต้นกล้วยไม้หายไปหนึ่งกอ ผมนึกในใจ ดินะที่หายไปแค่กล้วยไม้และไม่ลืมที่จะขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งไปถึงผู้คุ้มครองบ้านเรือนของข้าพเจ้าด้วยเทอญ นับแต่จากนั้นเป็นต้นมา ผมได้อุทิศบุญ – เบิกรูปมาโดยตลอด

การอุทิศบุญ – เบิกรูปให้กับผู้คุ้มครองหรือดูแลบ้านเรือนก็คล้ายกับเป็นสินน้ำใจ ให้แก่ตำรวจที่แวะเวียนมาตรวจที่บ้าน หากเราไม่ให้สิ่งใดเลยแต่กลับมาขอให้เขามาตรวจที่บ้าน เขาก็ทำเพียงทำตามหน้าที่ของเขา แต่ในทางกลับกัน เมื่อเขามาตรวจตามบ้านเรามีขนม เครื่องดื่มหรือของเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้เขาบ้าง เมื่อเรามีปัญหาถามว่าเขาจะช่วยเราด้วยความเต็มใจไหม เขาจะแวะมาตรวจตราความเรียบร้อยอย่างเต็มใจไหม

นายเวรมาทวงหนี้กรรม

เมื่อไม่นานมานี้ ผมมีประสบการณ์ที่เกือบเอาชีวิตไม่รอดจากการทวงหนี้จากนายเวร คำว่านายเวรหมายถึง ผู้ที่เราเคยล่วงเกินเขาทั้ง กาย วาจา ใจ เมื่อเรากระทำกับเขา เช่นนั้น เขาจักผูกโกรธต่อตัวเรา ครั้นเมื่อเขาตายไปจิตที่เขาผูกโกรธกับเรา ทำให้เขานั้นมาทำร้ายตัวเรา ทำให้เราเกิดความทุกข์ไม่ว่าเป็นทุกข์ทางกาย ทุกข์ทางใจ ทุกข์ที่เกิดขึ้นทางกาย เช่น ทำให้เป็นไข้ ทำให้ปวดตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ส่วนทุกข์ที่เกิดขึ้นทางใจ เช่น เรามีความทุกข์เรื่องของเงิน ทุกข์เรื่องของการรัก ทุกข์เรื่องของการผัดหวัง เรื่องของความทุกข์มีมาก ยากที่จะกล่าวได้ครบ ผมเป็นคนหนึ่งเหมือนกันที่ทุกข์เพราะนายเวร

ประมาณกลางปี 2553 ที่ผ่านมา ผมปฏิบัติหน้าที่ตรวจความเรียบร้อยของนักเรียนบริเวณหน้าเสาธง ผมมีอาการแปลก ๆ บริเวณกลางอก อาการที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอาการแสบร้อนตรงบริเวณลิ้นปี่ เมื่อเอานิ้วกดลงไปรู้สึกเจ็บผมแทบยืนไม่ไหว แต่ก็พยายามทรงตัวไว้แล้วหาที่นั่งพักเมื่อได้ที่นั่งพักเรียบร้อยแล้ว ผมกำหนดจิตเพื่อหาสาเหตุของอาการที่เกิดขึ้นกับตัวผม ปรากฏว่า สิ่งที่พบเป็นชายคนหนึ่ง มีท่าทางคุดันมาก ตัวใหญ่กลมเนื้อเป็นมัด ๆ ผิวดำ เมื่อพบเช่นนั้นผมยังไม่คุยทันที แต่ผมอุทิศบุญก่อน ข้าพเจ้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งไปถึงชายผู้นี้ด้วยเทอญ เมื่อผมเบิกบุญเพื่อส่งให้ช่วยชายผู้นี้แล้วผมจึงเริ่มคุย

ผม : สวัสดีท่าน

นายเวร : สวัสดี เอ็งเห็นข้าด้วยหรือ!

ผม : เห็นสิ ท่านมาได้อย่างไร

นายเวร : เขาบอกให้มา

ผม : ใครบอกให้มา

นายเวร : บอกไม่ได้

ผม : เขาใช้ให้มาทำร้ายผมอย่างนั้นหรือ

ผมเข้าใจว่ามีอาจารย์ที่มีอาคมส่งผีมาเล่นงาน ผมถามต่อว่ามีคนที่มีอาคมส่งให้มาทำร้ายผมใช่ไหม

นายเวร : ไม่ใช่

ผม : อ้าว! ท่านเป็นใคร มาได้อย่างไร

นายเวร : ข้าเป็นช่าง

ผม : ทำไมท่านมาทำร้ายผม

นายเวรมองหน้าผมด้วยดวงตาอันคู่กัน มองด้วยตาที่โกรธแค้น ดวงตาสีแดงกล้า

นายเวร : เอ็ง ข้า ข้าก็มาทำเอ็งบ้าง เอาให้ทรมาณปางตาย

ผมนึกในใจ เอาแล้วเราโดนนายเวรกระทำแล้ว ใครจะยอมให้เจ็บตัว าย ๆ ต้องคุยกับเขาให้เขาโอหสิให้ได้ เราจะได้เจ็บตัวน้อย ๆ หน่อย

ผม : ผมไปฆ่าท่านตอนไหน

นายเวร : ข้าเป็นช่างศึก ตอนนั้นทำสงครามกัน เอ็งใช้หอกแทงข้าที่หว่างขาหน้า
ของ

ข้า ทำให้ข้าล้ม

ผม : ตอนนั้นมันเป็นสงคราม หากผมไม่ฆ่าท่าน ท่านก็ต้องฆ่าผมอยู่ดี ผม
ต้อง

ปกป้องบ้านเมืองเหมือนกัน จะให้ผมทำอย่างไรได้

นายเวร : มันก็จริงของเอ็ง

ผม : เอาอย่างนี้ดีกว่า เมื่อก็ได้รับบุญจากผมแล้วใช้ไหม ดีไหมล่ะ

นายเวร : เออ ดี

ผม : ถ้าอย่างนั้นรับบุญจากผม แต่ต้องไม่ทำร้ายผม เอาแบบนั้นดีไหม

นายเวร : ก็ได้

ผม : แล้วรู้มั๊ยว่าท่านแก้แค้นหรือจองเวรแบบนี้ ผมสามารถจองเวรคืนได้

นายเวร : ไม่รู้

ผม : ผมไม่ขอจองเวรคืนก็แล้วกันผมโอหสิ ท่านรู้ไหมว่าคนที่ส่งท่านมา
เขา

มีเจตนาอะไร

นายเวร : ไม่รู้ เขาบอกแต่ว่านี่คือคนที่ทำร้าย ให้ข้าทำอย่างไรก็ได้ทำที่ใจ

ต้องการ

แต่ต้องไม่เกินขอบเขต

ผม : คนที่มาส่งเขาบอกอย่างนั้นก็ใช่ แต่เจตนาจริง ๆ ของท่าน (ผู้ตัดสินคดี)

เจตนาเพื่อให้ นายเวรมารับบุญจากผู้ที่เคยกระทำกับเรา และให้เรานั้น อโหสิกรรมต่อกัน เพื่อจะได้ไม่มีกรรมต่อกัน นี่ท่านมาทำร้ายผม ผมเอง

ก็ยอมทำร้ายกลับคืนภายหลังได้เช่นกัน เอาเป็นว่าท่าน อโหสิ ให้ผม ผมอุทิศบุญให้ท่าน เราเลิกจองเวรกัน

นายเวร : อย่างนั้นก็ใช่ ดีเหมือนกันข้าเองก็ไม่ได้อยากลงไปอยู่ในนรกด้วย

ผมคืนสมาชิกกลับมา ต่อจากนั้นผมโทรไปถามพี่ที่คอยให้คำแนะนำเรื่องสมาธิว่า เรื่องราวที่เกิดขึ้นนี้มีความ ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ก็ได้รับคำตอบว่าจริงตามที่เล่ามา หลังจากเกิดเหตุการณ์ที่เล่ามาแล้ว อีกประมาณ 2 เดือน อาการที่เจ็บตรงบริเวณลิ้นปี่ก็ทุเลาลง

นี่ขนาดผมคุยกับนายเวรตกลงกันเป็นที่เรียบร้อยแล้วผมเองส่งบุญให้กับนายเวรทุกวัน วันละหลายๆรอบ ยังใช้ระยะเวลาถึง 2 เดือน ผมนี้ก็กลับไปถึงคนที่เขาไม่รู้อะไรเลยไม่เคย ส่งบุญไม่เคยอุทิศบุญ ให้ถึงนายเวรเลยเขาต้องทนทุกข์กับอาการป่วยนานเท่าใด นายเวรเองก็ต้องกลับไปปรับกรรมตามเดิมโดยยังเป็นเวรกรรมกันต่อไปเราเองไม่สามารถ ย้อนเวลากลับไปแก้ไขเรื่องราวต่างๆ ที่เรากระทำลงไปแล้วได้ แต่เราก็สามารถขอโทษและให้อภัยกันได้ไม่ใช่หรือต่างคนต่างก็มีความสุขทั้งสองฝ่ายทั้งนายเวรและตัวเรา การรักษาตัวด้วยการส่งบุญ – เบิกบุญสามารถช่วยให้อาการที่เป็นอยู่สามารถกลับมาเป็นปกติเร็วขึ้น การรักษาต้องควบคู่กันไปกับการรักษาแบบปกติด้วย (ในบางโรค) บางท่านบอกว่าถ้าเช่นนั้นหายเพราะการรักษาสิ ผมก็ไม่ได้เถียงว่าการรักษาแบบปกติไม่หาย แต่เมื่อเปรียบเทียบกันระยะเวลาที่ใช้ในการรักษาแบบปกติกับการอุทิศบุญ – การเบิกบุญ การอุทิศบุญ – การเบิกบุญ หายเร็วกว่าอย่างแน่นอน ท่านที่คิดว่าเรื่องที่เล่ามาเป็น เรื่องที่เหลวไหลเกินจริง ท่านก็พิสูจน์ให้เห็นกับตาของท่านเองได้

นายเวรบิบบั๋ว

เมื่อครั้งที่ผมเริ่มปฏิบัติใหม่ๆ กว่าผมจะสามารถวางจิตให้เป็นสมาธิได้นั้น ยากลำบากมากที่ผมว่ายากก็คือเมื่อผมมากำหนดสมาธิเมื่อใดผมจะปวดที่ศีรษะทันทีหากหยุดกำหนดเมื่อใดอาการทุกอย่าง ก็จะกลับมาเป็นปกติแต่เมื่อใดที่ผมเริ่มทำสมาธิก็มีอาการปวดที่ศีรษะทันทีผมมีอาการแบบนี้อยู่ประมาณ 3 เดือน มันเป็น 3 เดือนที่ผมทรมานมากทำสมาธิไม่ได้เลยผมรู้สึกท้อใจเป็นอย่างมากกับการทำสมาธิ แต่ก็ผ่านมาได้ด้วยดีจากการให้กำลังใจของอาจารย์ที่ผมนับถือมากคนหนึ่ง ผมจึงตั้งใจพยายามปฏิบัติต่อไป จนมีอยู่วันหนึ่งผมรู้สึกว่าไม่มีใครที่ไม่รู้มายืนอยู่ด้านหลังหัน ไปก็ไม่พบใคร แต่ก็ยังรู้สึกอยู่ตลอดว่ามีคนยืนอยู่ ตอนนั้นผมก็ส่งบุญให้กับนายเวรมาโดยตลอด ผมได้วิชาส่งบุญมาก่อนที่ผมจะเริ่มฝึกสมาธิ ผมนำความสงสัยว่าใครมายืนอยู่ ด้านหลังและเวลาทำสมาธิจึงปวดหัว มาถามอาจารย์ที่สอนสมาธิท่านบอกว่าเดี๋ยวก็รู้เอง ท่านบอกไม่ได้ไม่ใช่หน้าที่ของท่าน ตอนนั้นผมยังไม่เข้าใจว่าหมายความว่าอะไร ผมได้มารู้ภายหลังว่าคำว่ายืนอยู่ด้านหลังหมายความว่าอะไร หลังจากปฏิบัติสมาธิมาได้ 2 เดือน มาเข้าเดือนที่ 3 อาการปวดหัวก็ยังไม่ทุเลาลง ผมลืมนบอกไปว่าผมปฏิบัติสมาธิแบบสติปัฏฐาน 4 คือมีสมาธิ มีสติอยู่กับตัวตลอดเวลาไม่ว่าจะทำกิจกรรมใดก็ตาม แล้วท่านคิดดูก็แล้วกันว่าผมทรมานขนาดไหน ปฏิบัติสมาธิตลอดเวลานั้นก็หมายความว่าผมต้องทนกับอาการปวดหัวตลอดเวลาเหมือนกันมาต่อกันเลย เมื่อเริ่มเข้าสู่เดือนที่ 3 อาการที่ผมรู้สึกว่ามีคนมายืนอยู่ด้านหลังก็ชัดเจน ผมเริ่มมองเห็นว่าเขา มีรูปร่างอย่างไรและเขาเป็นใครตอนนั้นผมยังคุยกับเขาไม่ได้มีแต่ความรู้สึกเท่านั้น ผมรู้สึกว่าเขาเป็นโจรที่เขาเรียกกันว่าเสือในอดีตชาติครั้งหนึ่งผม เป็นเจ้าเมือง เมื่อจับเขาได้ผม นำเขามาบีบขมับ เขาจึงมาทำให้ผมปวดหัวเวลาทำสมาธิตลอดเวลา 2 เดือนที่ผ่านมา ผมจึงนำความรู้สึกที่รู้นี้ไปถามอาจารย์ท่านตอบว่าจริง แต่ท่านบอกไม่ได้ที่ท่านบอกไม่ได้ เพราะไม่ใช่หน้าที่ของท่าน หน้าที่ของท่านคือสอนสมาธิไม่ใช่มาแก้ กรรม เมื่อผมรู้เช่นนั้นผมจึงเร่งส่งบุญ – เบิกบุญให้มากกว่าเดิมและอุทิศบุญทุกครั้งที่มีโอกาสให้กับนายเวรจนมาถึงเดือนที่ 4 อาการปวดหัวก็ทุเลาลง

การปฏิบัติสมาธิไม่ว่าจะมีอาการเหมือนผมทุกคนบางคนก็ไม่เกิดการอะไรเลยปฏิบัติสมาธิได้อย่างปกติและความเร็วของการปฏิบัติก็ขึ้นอยู่กับตัวของบุคคลเช่นกันบางคนฝึกเป็นปีไม่ได้อะไรเลยก็มี บางคนฝึกแค่ไม่กี่นาทีก็ได้สมาธิเลย อย่างเช่นลูกศิษย์ที่ผมฝึกสมาธิให้คนหนึ่งฝึกอยู่ไม่ถึง 5 นาที ก็ได้สมาธิเลย ขึ้นอยู่กับบุคคลด้วยว่า เคยประกอบกุศลมามากเพียงใดมีความตั้งใจมากเพียงใด และที่สำคัญคุณเป็นคนที่มศีลธรรมมากแค่ไหน

ไหนหลายๆ อย่างประกอบกัน อย่างที่ที่จะเกิดอุบัติเหตุเพราะการปฏิบัติเป็นทางแห่งการพัน
ทุกซ์

ปู่เจ้าที่

ในครั้งที่ผมมาทำงาน ณ จังหวัดสระบุรี ใหม่ๆ เมื่อปี 2552 ตอนนั้นสถานที่ที่ผม
ทำงานอยู่ จะมีพื้นที่รกร้างอยู่ทางค้ านหลังของอาคารตึกอำนวยการ มีเนื้อที่ 10 ไร่ เมื่อปี
2553 ก็มีการพัฒนาพื้นที่บริเวณนี้เพื่อทำแปลงเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง พื้นที่
บริเวณนี้ว่างเว้นจากการใช้ประโยชน์มานานจึงทำให้มีต้นหญ้าปกคลุมเต็มบริเวณ ส่วน
ใหญ่เป็นต้นหญ้าขนสูงจนท่วมหัว การพัฒนาพื้นที่ก่อนอื่นจะต้องทำให้พื้นที่บริเวณนั้น
โล่งเสียก่อน การจะทำให้โล่งก็ต้องนำรถมาดันเพื่อนำหญ้าออก รถก็ปฏิบัติหน้าที่ของรถ
ไปคือดันหญ้ามากองรวมไว้เพื่อทำการเผา เมื่อรถดันหญ้ามากองตรงบริเวณมุมทางทิศ
ตะวันออกของพื้นที่ รถที่ดูท่าทางใช้การได้ดีก็ดับลงอย่างไม่มีสาเหตุ ช่างมาแก้ไขอย่างไร
ก็ไม่ติดจนเข้าของรถต้องนำรถอีกคันมาลาก เมื่อลากรถออกจากบริเวณนั้นเรียบร้อยแล้ว
เจ้าของลองทำการสตาร์ทรถอีกครั้งรถที่ทำท่าว่าไม่ติดเมื่อสักครู่นี้ก็กลับติดอย่างน่าอัศจรรย์
สร้างความประหลาดใจให้กับคนที่อยู่ตรงบริเวณนั้นอย่างยิ่ง รถก็ทำงานอย่างเป็นปกติไม่มี
ที่ท่าว่าจะเสียอีกเมื่อดันหญ้าไปตรงบริเวณนั้นรถก็ดับอีกเจ้าของก็ลากออกมาและลอง
สตาร์ทรถก็ติดเหมือนเดิมคนขับรถไม่กล้าขับรถไปตรงบริเวณนั้นอีก เมื่อทำการดันหญ้า
หมดแล้ว แต่จะเหลือตรงบริเวณดังกล่าวรัศมีประมาณ 20 เมตรที่มีหญ้าปกคลุม อยู่เต็ม
ต้นหญ้าสูงท่วมหัวผู้รับเหมาบอกไม่เป็นไรเดี๋ยวใช้ไฟเผาเอา วันรุ่งขึ้นผู้รับเหมาจัดคนมา
เพื่อทำการเผาหญ้าที่ดันกองรวมไว้จำนวน 4 คน เมื่อมาถึงเขาก็ลงมือเผาทันทีเวลาใน
ขณะนั้นประมาณ 10 โมงเช้า เมื่อหญ้าที่แห้งถูกไฟก็ลุกอย่างต่อเนื่อง หญ้าที่กองไว้
รวมกันก็ลุกติดไฟเหมือนกันไม่ช้าไฟที่จุดไว้ก็ลุกลามไปติดตรงบริเวณที่เขาเว้นไว้ไฟได้ลุก
ไหม้อย่างต่อเนื่องไม่มีที่ท่าว่าจะดับลง เมื่อเวลาผ่านไปประมาณเที่ยงวันไฟก็ดับลง คนที่
รับเหมาก็มาตรวจความเรียบร้อยก็ต้องประหลาดใจอย่างยิ่งเพราะตรงบริเวณที่เว้นไว้ไฟ
ไหม้เหลือรัศมีวงกลมกว้างประมาณ 5 เมตร สิ่งที่น่าประหลาดใจกว่านั้นก็คือ ตรงกลาง
ของพื้นที่มีศาลพระภูมิเล็กๆ ตั้งอยู่ คนจุดไฟถึงกับยกมือไหว้ก็เป็นเรื่องที่พูดกันไปแล้ว

โรงเรียน ผู้ใหญ่ของโรงเรียนเมื่อได้ฟังรู้สึกอย่างไรผมไม่ทราบ ได้ไปนิมนต์พระมาจำนวน 4 รูป เพื่อทำการถอนศาลพระภูมินั้นออกจากบริเวณดังกล่าว วันต่อมาผมได้ยื่นมาว่าพระที่มาทำพิธีถอนมี 1 รูป เสียชีวิตผมรู้ว่าผมรู้สึกตกใจมากเพราะผมไม่อยากจะให้ท่านทำร้ายคนอื่นเป็นพระด้วยแล้ว ผมจึงกำหนดจิตเพื่อคุยกับท่านก่อนคุยผมไม่ลืมที่จะ ขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งไปถึงปู่ด้วยเทอญ ผมจึงเริ่มคุย

- ผม : สวัสดี ครับปู่ (ผมทราบชื่อแต่ขอเรียกท่านว่าปู่)
- ปู่ : สวัสดี เอ็งมีธุระอะไรกับปู่
- ผม : ปู่ได้รับบุญจากผมแล้วนะครับ
- ปู่ : ได้รับแล้ว เออดีเหมือนกัน
- ผม : ผมได้ยื่นมาว่าปู่ทำให้พระตาย
- ปู่ : ปู่ไม่ได้ทำ นายเวรเขาทำให้ตาย
- ผม : ผมนึกว่าปู่โกรธท่านที่ท่านมาถอนบ้านปู่
- ปู่ : ไม่โกรธหรอกเขาไม่ให้อยู่ปู่ก็ไม่อยู่ปู่มีที่อยู่แล้ว
- ผม : ปู่อยู่ที่ไหนครับ
- ปู่ : ข้างบน
- ผม : ปู่नावิญญาณสัมภเวสีมาสอนหรือเปล่าครับ
- ปู่ : สอนสิ ปู่ก็ได้บุญนี้ไม่เอาได้ไง
- ผม : งั้น ผมฝากปู่ดูแลด้วยครับ
- ปู่ : อืม!
- ผม : ขอบคุณปู่มากนะครับ ข้าพเจ้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนันดาลให้บุญของข้าพเจ้าจงมาถึงปู่ด้วยเทอญ

เมื่อผมอุทิศบุญให้ปู่เรียบร้อยแล้วผมจึงถอนสมาธิจากท่านสิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากเรื่องนี่ก็คือ การกระทำอันใดที่เป็นบาปเทพท่านจะไม่ทำเด็ดขาด ส่วนใหญ่แล้วจะเกิดจากนายเวรของคุณนั่นแหละ แต่ก็ใช่ว่าเทพท่านจะไม่โกรธนะเทพเองท่านก็มี โทสะ โมหะ เช่นกัน บางครั้งท่าน โกรธท่านก็ทำให้คุณเดือดร้อนได้เช่นกันคุณควรจะแสดงความเป็นมิตรจะดีกว่านะไปที่ใดก็ควรแสดงถึงความเคารพต่อสถานที่นั้นๆ ด้วย

การถอนมนต์ดำ

ผมจะเล่าประสบการณ์อีกลักษณะหนึ่งที่เกิดขึ้นกับตัวผมที่ได้พบเจอประสบการณ์มนต์ดำ อยู่ครั้งหนึ่งมีผู้ใหญ่ท่านหนึ่งท่านย้ายมาดำรงตำแหน่งที่สำคัญของโรงเรียนผมได้พบท่านและพูดคุยกับท่านผมรู้สึกได้ทันทีว่าท่านไม่ธรรมดา สิ่งที่ผมสัมผัสได้เป็นลักษณะของอำนาจจิตที่มีความรุนแรง ผมนึกมาว่าเขามากี่ขอมมีสิ่งคุ้มครองเป็นธรรมดาผมไม่คิดอะไรเมื่อเวลาผ่านไปไม่นาน โรงเรียนที่เคยสงบก็มีเสียงสุนัขเห่าหอนแทบทุกคืน ผมรู้สึกถึงความไม่ปกติของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น เมื่อผมเห็นความไม่ปกติเช่นนั้นจึงกำหนดจิตเพื่อหาต้นตอของสาเหตุก็ได้พบกับกลุ่มวิญญาณที่มีความน่าสงสารมาก ลักษณะของวิญญาณเป็นลักษณะที่เศร้าหมองไม่มีความสุขเลยสักนิด ผมเข้าใจได้ทันทีว่าดวงจิตเหล่านี้ถูกมนต์ดำบังคับไว้อย่างแน่นอนก็รู้สึกว่าจะสงสารอย่างมาก เพราะดวงจิตเหล่านี้ต้องทนทุกข์ต้องถูกบังคับอย่างไม่เต็มใจผมเห็นดังนั้นจึงส่งบุญให้เป็นอันดับแรก แต่ดวงจิตเหล่านั้นก็ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงผมจึงหยุดแต่ก็ได้สอบถามท่านพระภูมีว่าเขาเหล่านั้นเข้ามาได้อย่างไรได้คำตอบว่า ที่ดวงจิตเหล่านั้นเข้ามาได้เพราะมีมนต์ดำคุ้มครองกันดวงจิตเหล่านั้นพลังของท่านไม่สามารถขวางได้วันต่อมาผมทำการส่งบุญให้ดวงจิตเหล่านั้นอีก แต่ผมไม่ลืมคำสั่งสอนของอาจารย์ผมว่าหากพบเจอสิ่งเหล่านี้ให้ป้องกันตนเองโดยไม่เปิดเผยตัวเอง ผมจึงอธิฐานบุญเพื่อปกปิดตนเองทุกครั้ง เมื่อผมอุทิศบุญให้ดวงจิตเหล่านั้นก็ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ เลย ดวงจิตเหล่านั้นก็ยังคงถูกจองจำเหมือนเดิมเมื่อเป็นเช่นนั้นผมจึงหยุดไว้ก่อน วันต่อมาผมคิดว่าคำพึ่งบุญของผมคนเดียวไม่พอที่จะช่วยเหลือพวกเขาเหล่านั้นแน่เมื่อคิดได้ดังนี้ ผมจึงขออัญเชิญบารมีของพระพุทธรองค์โดย อธิฐานขออัญเชิญบารมีของคุณพระพุทธ คุณพระธรรม คุณพระสงฆ์ โปรดทำลายมนต์ที่ผูกมัดดวงวิญญาณเหล่านี้ด้วยเทอญ เมื่ออธิฐานจบ ันจบพลังวิญญาณเหล่านั้นก็มีอาการดีขึ้นโดยมีจิตที่สดใสขึ้น เมื่อผมเห็นดังนั้นผมก็เชิญใหม่ แต่ครั้งนี้ผมขอให้กับวิญญาณเหล่านี้ น ก็ปรากฏให้วิญญาณเหล่านั้นมีสภาพที่เรียกว่าเหมือนคนปกติเมื่อผมเห็นว่ามนต์ดำหมดไปแล้วและดวงจิตเหล่านั้น ไม่มีสภาพที่ยังถูกบังคับแล้วจึงขอคุยกับวิญญาณเหล่านั้น

ผม : สวัสดิ์

เขา : สวัสดิ์เหมือนกัน ท่านเป็นใครจึงมาช่วยพวกเรา
ผม : ผมเป็นคนธรรมดาดีแหละ สงสารที่ถูกมัดเลยช่วย
เขา : พวกเราขอขอบคุณท่านที่ช่วย
ผม : มาอยู่ที่นี้กัน ได้ยังไง
เขา : ถูกบังคับมา เขาให้มาบังคับคนในนี้ให้ทำตามคำสั่ง
ผม : หรือ! แล้วบังคับได้ไหม
เขา : ได้ ยกเว้นพวกท่าน 3 คน
ผมมีเพื่อนร่วมปฏิบัติกัน 3 คน
ผม : ทำไมบังคับไม่ได้ล่ะ
เขา : มีคนคุ้มครองอยู่ทำไม่ได้

ผมนึกในใจคงเป็นผู้คุ้มครองเพราะพวกผมเขาอุทิศบุญให้กับผู้คุ้มครองเมื่อมีโอกาส
กันทุกคน เขายังเล่าให้ฟังอีกหลายอย่างแต่ผมไม่สามารถบอกได้

ผม : แล้วจะกลับไปหาเขาอีกไหม
เขา : ไม่แล้วกลัวโดนจับอีก
ผม : งั้น ภาวนาพุทธโธ นะจะได้เป็นเทวดาเร็วๆ จะได้ไม่ต้องทรมาน
เขา : ขอขอบคุณท่านมากที่ช่วย
ผม : ขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลันดาลให้นุญของ
ข้าพเจ้าส่งมาถึงวิญญาณเหล่านี้ด้วยเทอญ เมื่อสิ้นคำอธิษฐานพวกเขาก็มี
สภาพที่ดีขึ้น
เขา : ขอขอบคุณท่านมาก พวกเราลาละ

เมื่อสิ้นคำพูดเขาก็ไปตามภพภูมิของตนเอง

จากวันนั้นมาผมก็ไม่พบกับวิญญาณของผู้ที่ถูกบังคับด้วยมนต์ดำอีกภายในโรงเรียน
แต่ท่านที่มีความสำคัญกับโรงเรียนก็ยังไม่หยุดแค่นั้นยังมีเหตุการณ์ทำนองนี้อีกถ้ามีโอกาส
ผมจะนำมาเล่าให้ฟังอีก

การใช้มนต์ดำนั้นส่งผลรวดเร็วแก่ผู้ใช้แต่ในทางกลับกันผลกระทบก็ส่งผลแรง
เช่นกัน หากท่านเป็นคนหนึ่งที่ใช้มนต์ดำให้ท่านนึกไว้เสมอว่า ท่านบังคับคนที่ไม่เต็มใจ

ทำงานให้ท่านหากเขามีโอกาสแก่แก่นท่านเขาจะแก่นแก่นท่านอย่างสาสมเช่นกัน แต่หากให้เขากระทำด้วยความเต็มใจรับรองได้ว่าเขาจะกระทำอย่างเต็มที่เต็มความสามารถเลยทีเดียว

ถอนมนต์สะกดใจ

จากเหตุการณ์การถอนมนต์ดำแล้ว ต่อมาไม่นานก็มีเหตุการณ์ในทำนอง เดียวกันอีก ห่างจากเหตุการณ์ ถอนมนต์ดำประมาณ 4 เดือน ในครั้งนี้เป็นครั้งที่รุนแรงทีเดียว เพราะผม และพวกของผมสามารถสัมผัสได้ คือ มีอาการมีนศิระะอย่างที่ไม่มีความผิดปกติใดๆ ของการเป็นไข้และพวกของผมทุกคนมีอาการเหมือนกันผมก็ได้แต่สงสัยแต่ยังไม่ทราบถึงสาเหตุที่มาผมเคยกำหนดจิตเพื่อหาสาเหตุก็ไม่พบ ผมได้แต่เก็บความสงสัยไว้ ต่อมาไม่นานก็มีการประชุมของโรงเรียนมีครูประชุมกันครบทุกคนผมรู้สึกมีนศิระะอีกครั้ง ผมถามพี่ที่ปฏิบัติด้วยกันว่า รู้สึกมีนศิระะไหม เขาบอกว่ามีน “ว่าจะถามอยู่เหมือนกันว่ามีอะไร ” ผมตอบว่าไม่แน่ใจ เมื่อการประชุมเริ่มไปได้สักพัก ผมเห็นใครสักคนยื่นมือขึ้นยืนอยู่ข้างหลังผู้ใหญ่ของโรงเรียน ในครั้งแรกผมคิดว่าเขาเป็นนายเวร เมื่อพิจารณาดูแล้วพบว่าท่านคือเทพองค์หนึ่งนั่นเอง ผมถึงกับสะดุ้งตัวเย็น ขนลุกทั้งตัว เพราะผมไม่นึกว่าท่านจะมาเอง เมื่อผมเห็นดังนั้นจึงขออนุญาตเพื่อแสดงความเคารพต่อท่าน เมื่อการประชุมเสร็จสิ้นลง ผมเดินออกจากห้องประชุมและเล่าให้พี่ที่ปฏิบัติกับผมฟัง พี่เขาถึงกับอุทานออกว่าทำกันขนาดนี้เชียวหรือ ! เมื่อผมปฏิบัติภารกิจประจำวันเสร็จสิ้น เวลาประมาณ 2 ทุ่ม ผมเดินมาบริเวณศาลพระภูมิ สิ่งที่ผมพบ ก็คือ รูปปั้นของท่านผู้ยิ่งใหญ่แห่งขุนเขา (ผมขออนุญาตใช้ชื่อนี้โดยไม่บอกชื่อท่าน) ยืนถือดาบสองมืออยู่ ทำให้ผมเข้าใจได้ทันทีว่ามีสิ่งใดเกิดขึ้น สิ่งที่ผมเข้าใจก็คือ มีการใช้มนต์ดำเกิดขึ้นอีกแล้วใน โรงเรียนนี้ ผมได้แต่สลัดใจ ผมเข้าใจการทำมนต์ดำนี้ทันที ก็คือการ เขียนชื่อพร้อมวันเดือนปีเกิดของทุกคนในโรงเรียน แล้วนำมาทำพิธีสะกดใจ โดยนำรูปปั้นของท่านผู้ยิ่งใหญ่แห่งขุนเขาทับไว้ ผมเห็นดังนั้นจึงโทรไปถามอาจารย์ของผม ท่านแนะนำว่าให้คุยกับท่านผู้ยิ่งใหญ่แห่งขุนเขา ขอเรื่องท่านให้ท่านเมตตา ยกเลิกมนต์สะกดใจนี้ ในตอนแรกผมจะขออัญเชิญ บารมีพระพุทธรองค์ เพื่อทำลายมนต์นี้ อาจารย์ผมท่านบอกว่าไม่สมควรเพราะเป็นการลบหลู่ท่านเดียวท่าน โกรธ ให้คุยกับท่านด้วย

เหตุผล ท่านน่าจะเข้าใจในเจตนาของเรา ว่าเรา มีเจตนาดี ผมจึงปฏิบัติตาม โดยไม่ลืมที่จะ
เบิกบุญให้ท่านก่อน

ผม : ผมกราบสวัสดีครับ

ท่าน : สวัสดี

ผม : ท่านทำพิธีสะกดใจหรือครับ

ท่าน : ใช่ เขามาขอร้องให้ช่วย เราจึงช่วย

ผม : ท่านช่วยคนผิคนะครับ

ท่าน : ซ้อนั้นเรารู้แล้ว เขามาบอกว่าให้ช่วยเขาหน่อย เขาเดือดร้อน

ผม : อย่างนั้นหรือครับ

ท่าน : เขามาบอกว่า ของที่เขานำมาครั้งก่อนใช้ไม่ได้ผล เราก็เลยมาคูสิว่า

ทำไมใช้

ไม่ได้ผล

ผม : ท่านรู้แล้วนะครับว่าทำไมไม่ได้ผล

ท่าน : เรารู้แล้ว เราจึงมาลองดูว่า เป็นเพราะอะไร

ผมนึกในใจ ผมโดนเทพลงชะแล้ว

ผม : ท่านกรุณายกเลิกมนต์สะกดใจนะครับ

ท่าน : ได้ เราจะยกเลิกมนต์นี้

ผม : ขอบคุณครับ

ท่าน : อ้อ!

ผม : ผมขอเบิกบุญถวายท่านนะครับ

ท่าน : อ้อ!

ผม : ขอทานะครับ ขอบพระคุณท่านมาก

จากเหตุการณ์วันนั้นเป็นต้นมา โรงเรียนก็เงียบ อาการของผมและ ะพวกของผมที่มีน
ศิรยะก็ทุเลาลง และหายในที่สุด แต่ผมก็ไม่รู้ว่าจะมีเหตุการณ์เช่นนี้ เกิดขึ้นอีกหรือเปล่า

การใช้มนตราเป็นสิ่งที่รวดเร็ว แต่ไม่ยั่งยืนสามารถแปรเปลี่ยนได้ แต่ถ้าหากใช้ความ
เมตตา ก็จะมีคามยั่งยืน มั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง

การบ้านจากอาจารย์ผม

ผมเขียนเรื่องราวดังต่อไปนี้จากการพูดคุยกับอาจารย์ของผมโดยท่านให้การบ้านผม ขอให้ให้หาวิชา คนที่ผิดศีล จะมีชะตาชีวิตเช่นไร เมื่อผมได้โจทย์มาเช่นนั้น ผมจึงค้นหาเรื่องราวเพื่อนำมาเล่าเพื่อเป็นสติเตือนใจให้ได้ฟัง

บาปของผู้ดื่มเหล้า

ในเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ผมมีโอกาสได้คุยกับนักเรียนคนหนึ่ง ซึ่งแก่นั้นได้มาเรียนสมาธิกับผม เรียนมาได้สักระยะหนึ่งแล้ว เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2554 ที่ผ่านมา แกถามผมว่าอาของแกอยู่ที่ไหน แกเล่าให้ผมฟังว่า อาของแกได้ตายไปเมื่อปี 50 อายุประมาณ 30 – 35 ปี เป็นคนชอบกินเหล้ามาก พอเมาก็อะอะโวยวาย ก่อนตายอาแกได้กินเหล้าจนหลับไป พ่อของแกไปเรียกก็ไม่ตื่น มารู้อีกทีตายเสียแล้ว หมอบอกเป็นลมตาย แกให้ผมดูให้หน่อยว่าอาแกอยู่ไหน อาแกชื่อชำนาญ ผมกำหนดจิตเพื่อตรวจสอบว่า ชำนาญ อยู่ไหน ก็พบว่า นายชำนาญอยู่ในนรก ผมจึงบอกนักเรียนว่าอยู่ในนรก กำลังถูกรอก ก้นน้ำกรดอยู่ เด็กก็เลยบอกว่า อย่างนั้นช่วยเขาด้วย ผมก็รับปากว่าจะช่วย นับจากนั้นมาผมส่งบุญให้กับนายชำนาญมาโดยตลอด เป็นเวลา 20 วัน การส่งบุญนั้น นับครั้งไม่ได้ เพราะมากเกินไป ทุกครั้งที่ส่งบุญไป ผมตรวจสอบทุกครั้งว่ามีการเปลี่ยนแปลงของสภาพเป็นเช่นไร ปรากฏว่าไม่มีการเปลี่ยนของสภาพเลย สภาพที่พบก็ยังคงเป็นเช่นเดิม คือ นอนบนแผ่นหินสีดำ กว้างประมาณ 1 วา ยาวประมาณ 2 วา สูงประมาณ 2 ศอก นายชำนาญนอนกางแขน กางขา อยู่บนนั้น มีโซ่พันอยู่ตรงแขนและขา เลือ่ผ้าไม่ใส่ ตามตัวเต็มไปด้วยเลือด ถูกนายนิรบาล 2 คน จับ ปากอ้ากรอกน้ำกรดอยู่ เมื่อกรอกน้ำกรดลงไปแล้ว ผมก็ได้ยินเสียงนายชำนาญ กรีดร้องด้วยความเจ็บปวดอย่างทุกข์ทรมาณ เห็นแล้วเป็นเวทนาอย่างยิ่งจนแทบจะทนดูไม่ได้ การลงโทษไม่มีการหยุดพักเมื่อกรอกน้ำกรดหมดแก้ว นายนิรบาลก็ตักมาใหม่กรอกอีก ผมยังไม่รู้ว่าจะสิ้นสุดเมื่อใด เป็นอยู่เช่นนี้ตลอด 20 วัน เท่าที่ผมรู้ อาของแกตายเมื่อปี 50 นับแล้วก็ 3 ปีกว่าๆ คิดดูก็แล้วกันว่าต้องทนทุกข์มากขนาดไหนก่อนที่ผมจะรู้เรื่อง ต่อมาเมื่อวันที่ 15 มีนาคม 2554 ผมคิดว่าจะทำอย่างไรดีที่จะช่วยนายชำนาญได้ ผมจำได้ว่า อาจารย์ผมเคยบอกว่าบุญจากการทำสมาธิของผู้ตั้งใจที่จะปฏิบัติธรรมสามารถช่วยผู้ที่อยู่ใน

นรกได้ ผมนึกได้เช่นนั้นจึงตั้งใจนั่งสมาธิเพื่ออุทิศบุญให้กับนายชำนานู ผมนั่งสมาธิไปด้วย
เปิดวิทยุเพื่อฟังธรรมะไปด้วย ก่อนนั่งสมาธิผมอธิษฐานว่า บุญที่เกิดจากการที่ข้าพเจ้านั่ง
สมาธินี้ จงส่งไปถึงนายชำนานูด้วยเทอญ เมื่ออธิษฐานเสร็จผมลงมือนั่งสมาธินั่งไปประมาณ
ครึ่งชั่วโมง ผมจึงถอนจากสมาธิ แล้วทำการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของนายชำนานู ก็
ปรากฏว่า นายชำนานูมีเสื้อผ้าใส่เป็นชุดสีขาว แต่ยังคงมีการลงโทษเหมือนเดิม เพื่อ
ตรวจสอบให้แน่ใจผมโทรไปสอบถามพี่ที่คอยให้คำแนะนำ เรื่องการทำสมาธิว่าเป็นแบบ
นั้นใหม่ พี่เขาตอบว่าจริง ผมก็มีกำลังใจที่จะทำต่อไป เมื่อได้ยินได้รับคำตอบเช่นนั้น ผมก็
อธิษฐานอีกครั้งแล้วทำการนั่งสมาธิต่อไปอีกครั้งชั่วโมง เมื่อผมถอนสมาธิเพื่อตรวจดู การ
เปลี่ยนแปลงอีกครั้งผลปรากฏว่านายชำนานูขึ้นมาจากรกเป็นที่ เรียบร้อยแล้ว ผมจึงโทร
ไปสอบถามพี่เขาอีกครั้งเพื่อความแน่ใจ พี่เขาให้คำตอบว่าจริง ผมจึงกำหนดจิตเพื่อขอกุญ
กับนายชำนานูเพื่อสอบถามความเป็นมา

ผม : สวัสดี น้าชำนานู

ชำนานู : สวัสดี ผมขอบคุณมากที่ช่วยผมให้พ้นจากสภาพนั้น

ผม : ไม่เป็นไร ผมรู้จักกับหลานนี้ เขาขอให้ผมช่วย ผมจึงช่วย ผมขอถาม
อะไร

หน้อยได้ไหม

ชำนานู : ได้ ผมยินดีตอบ

ผม : คุณเป็นอะไรตาย

ชำนานู : ผมตายเพราะนายเวรเหยียบอกทำให้หายใจไม่ออกตาย

ผม : เมื่อตายแล้วไปไหน

ชำนานู : มียมทูตมารับตัวไปสอบสวนในเมืองนรกเลย

ผม : อ้าว! หมคอายุแล้วหรือ

ชำนานู : อันที่จริงยัง ชะตาชีวิตอยู่ที่ 72 ปี แต่เพราะกินเหล้าเลยทำให้ตายเมื่อ
อายุ

33 ปี

ผม : ถ้ายังนั่นอายุก็ยังไม่ถึงฆาตนะซี

ชำนานู : ก็ไม่เชิง กินเหล้ามาทุกวันอายุก็เลยลดเหลือ 33 ปี

ผม : ลงไปในนรกถูกสอบสวนหรือเปล่า

ชำนานู : ท่านตัดสินเลย ท่านบอกว่าตายคาขวดเหล้าไม่ต้องสอบสวน ตัดสินได้
 เลย

ผม : แล้วท่านตัดสินอย่างไร

ชำนานู : ท่านตัดสินให้กรอกน้ำกรดเป็นเวลา 600 ปี จากการดื่มเหล้าให้ตั้งลิ้น
 ตบ

ปากอีก 100 ปี จากเมาแล้วอะอะโวยวายไม่สำรวม ตัดสินให้เป็นเปรต
 ที่

กินถ่านไฟแดงๆ อีก 100 ปี

ผม : โอ้โฮมากจัง ตั้ง 800 ปี

ชำนานู : ยังไม่หมด ถ้าครบแล้วต้องไปฟังคำตัดสินใหม่ว่าทำผิดข้ออื่นๆ อีก
 ใหม่

ผม : โอ้ ขนาดนั้นเลยหรือ

ชำนานู : ใช่

ผม : จะกลับไปกินเหล้าอีกไหม

ชำนานู : ไม่แล้ว เช็ดแล้ว

ผม : ก็ดี ผมคงหมดเรื่องที่จะถามเท่า นี้ ขอขอบคุณ ข้าพเจ้าขออำนาจพระพุทธ
 พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งมาถึงนาย
 ชำนานูนี้ด้วยเทอญ

พูดคุยกับนายชำนานูเรียบร้อยแล้ว ผมจึงถอนสมาธิกลับคืนมา จากการพูดคุยและ
 การช่วยเหลือทำให้ผมรู้สึกสลดใจเป็นอย่างยิ่งว่า สุราหรือเหล้า ทำให้อายุที่เขาตั้งไว้ว่าจะถึง
 เวลาเมื่อใดกลับถูกตัดทอนลง แทนที่จะสามารถปฏิบัติตน เพื่อขึ้นด้านบน กลับทำให้ต้องลง
 ไปอยู่ในด้านล่าง และต้องทนทุกข์อย่างไม่รู้จะสิ้นสุดเมื่อใด

สุราหรือเหล้าทำให้คนเมาขาดสติ ทั้งบนโลกมนุษย์เมื่อจบชีวิตลงแทนที่ทุกอย่างจะ
 จบสิ้นลงกลับต้องทนทุกข์ทรมานอีกในนรก ท่านผู้อ่านคิดคุณเถิดว่าสิ่งที่ก่อผลร้ายให้ท่าน ยัง
 จะไปยุ่งเกี่ยวกับมันอีกหรือ

กรรมของคนรู้เห็นการฆ่าควาย

ครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผมได้รับรู้ถึงกรรมปาณาติบาต เรื่องนี้เกิดขึ้นใกล้ตัวของผมเอง มีอยู่ในครั้งหนึ่งที่ผมนั่งนึกขึ้นมาว่า ญาติของผมที่ตายไปแล้วอยู่ที่ใด ญาติคนนี้มีศักดิ์เป็นตาผม แกเป็นน้องแท้ๆ ของยายผม แกตายเมื่อปี 2546 ตอนตายอายุประมาณ 65 ปี ตอนมีชีวิตอยู่ แกเป็นคนเสียงดัง เป็นคนเฮฮา ชอบช่วยเหลือคนอื่น มีน้ำใจ เข้าวัดฟังธรรมเป็นประจำ ฟังแล้วก็ไม่เห็นจะมีอะไรแปลกผมเอ งคิดแบบนี้ แต่เมื่อผมตรวจสอบนี้ติปรากฏว่าแกอยู่ในนรก อ้าว! ทำไมลงนรกล่ะ ฟังดูแล้ว แปลกๆ นะ ผมจะเฉลยให้ฟัง

ผมได้นึกถึงตาคนหนึ่งที่ตายไปแล้วว่าคงสุขสบายดีเพราะตอนมีชีวิตอยู่ แกเป็นคนที่ดีจัดว่าเป็นคนดีคนหนึ่ง เข้าวัดฟังธรรม ชอบช่วยเหลือคนอื่น มีงานบุญที่ไหนก็ ไป กินเหล้าบ้างบางครั้ง ฟังดูแล้วก็ไม่น่าจะเลวร้ายอะไร ผมนึกถึงก็เป็นภาพปรากฏคือ แกอยู่ในสภาพเปลือยเปล่า คลานสี่ขาเหมือนสัตว์ กำลังถูกนายนิรบาลใช้ท่อนไม้ขนาดกำมือยาวประมาณ 50 เซนติเมตร ทูบตีไปตามตัวของแกอยู่ ผมถึงกับตกตลิ่งเพราะคาดไม่ถึงกับเหตุการณ์ดังกล่าว เพราะผมคิดว่าแกคงสุขสบายในสวรรค์แน่ๆ แต่เิ่งไปตกนรก ถ้านับแล้วเวลาเกือบ 7 ปี ที่ต้องทนทุกข์อยู่ในนรกถูกทุบถูกตีไม่มีวันเว้นว่าง ผมพบดังนั้นจึงขออนุญาตนายนิรบาลคุยกับแก ปรากฏว่าแกคุยกับผมไม่ได้ คงเป็นเพราะว่าแกต้องทนทุกข์ทรมานอยู่เจ็บปวดอย่างสาหัส ร้อง โอ คโอย อย่างไม่ได้พัก แล้วอีกอย่างแกคงจำผมไม่ได้ ผมจึงอุทิศบุญให้แก แล้วอุทิศบุญให้กับนายนิรบาลเสร็จจึงขอคุยกับท่าน

ผม : สวัสดีท่าน

นายนิรบาล : สวัสดี พักนี้ลงมาข้างล่างบ่อยเลยนะ

ผม : ครับ ลงมาดูสภาพของคนที่อยู่ที่นี่ครับ เพื่อนำไปบอกกับคนทั่วไปว่า

นรกมี

จริงครับ

นายนิรบาล : ก็ดีนะ แต่คนสมัยนี้เขาไม่เชื่อหรอก ว่ามีดินแดนนรกด้วย จึงมีการทำชั่วกัน

อย่างมากมายไม่เกรงกลัวต่อบาปเลย

ผม : ครั้นแล้วตาผมแกไปทำอะไรมาถึงถูกลงโทษแบบนี้
นายนิรยบาล : ไปช่วยเขาฆ่าควาย เลยถูกลงโทษแบบนี้

ผมลืมบอกไปว่านายนิรยบาลมีกัน 3 คน รุมทุบตีด้วยไม้ ระหว่างที่ผมคุยก็ไม่มีการ
พักการลงโทษเลย ประมาณว่าคุณไปด้วยทุบไปด้วยนั่นเอง

ผม : แกถูกลงโทษมานานหรือยัง
นายนิรยบาล : ประมาณ 5 ปี มนุษย์แล้วนะ
ผม : ถูกทุบอย่างนี้ตลอดเลยหรือ
นายนิรยบาล : ใช่แล้ว
ผม : อีกนานไหมกว่าจะหมดกรรม
นายนิรยบาล : อีก 600 ปี เห็นจะได้
ผม : นี่แค่ช่วยเขาฆ่า 600 ปี ถ้าฆ่าเองล่ะจะทำไรเนี่ย
นายนิรยบาล : ไม่รู้เหมือนกัน น่าจะนานอยู่นะ
ผม : ขอบคุณท่านนะครับ ขออำนาจพระพุทธ ฯ

ผมสอบถามนายนิรยบาลเป็นที่เรียบร้อยแล้วผมจึงกลับคืนส ติจจากนั้นผมหาวิธีการที่
จะช่วยเหลือเพื่อให้แกพ้นจากสภาพตรงนั้น ต่อมาผมเริ่มส่งบุญให้กับตาของผม เมื่อส่งบุญ
เรียบร้อย ผมทำการตรวจสอบผลปรากฏว่าแกยังมีสภาพเหมือนเดิม จนเวลาล่วงเลย
ประมาณ 20 วัน ผมทำการตรวจสอบอีกครั้งคราวนี้ มีการเปลี่ยนแปลงก็คือ ตาของผมแก
ถูกมัดด้วยโซ่ทั้งมือและเท้า ในสภาพของการกางแขนกางขาถูกฟาดด้วยหวาย และ แต้ ผม
ขอคุยแกก็ไม่สามารถคุยกับผมได้ ต่อมาผมทำการส่งบุญอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอีก 5
วัน ผลที่ออกมาก็คือ ตาแกก็หลุดจากสภาพทรมานทุกข์ตรงนั้น รวมระยะเวลาการอุทิศบุญแล้ว
25 วัน จำนวนครั้งนับไม่ได้ เมื่อผมพบว่าสภาพของแกดีขึ้น ผมจึงขอคุยกับแก

ผม : สวัสดิ์ตา
ตาลอง : มึงเป็นใครวะ
ผม : ผมก็หลานยาย... ใจ ตาจำผมไม่ได้ใจ
ตาลอง : ไม่ได้ ขอบใจนะที่เอ็งช่วยตา
ผม : ตาตายแล้วลงนรกเลยหรือ

ตาลอง : ยัง ตายแล้วก็อยู่บ้านนั้นแหละ อีก 2 ปี เขามารับ
ผม : เขารับตาไปสอบสวนไง
ตาลอง : เออ เขาสอบสวนว่าจะรับบุญหรือรับบาปก่อน
ผม : ตาตอบว่ายังไง
ตาลอง : ก็รับบาปก่อนสิ พระท่านสอนแบบนี้ พระบอกว่าให้ชดใช้บาปก่อนถึง

จะ

รับผลบุญ

ผม : ท่านสอนอย่างนั้นหรือ
ตาลอง : ท่านสอนไว้ตาก็เลยรับบาปก่อน
ผม : เลือกรับบุญก่อนก็ได้ แล้วปฏิบัติธรรม เพื่อหนีกรรมเอา
ตาลอง : ตาไม่รู้ นี่กว่าต้องรับกรรมก่อน
ผม : ในนรกสนุกไหมล่ะ
ตาลอง : ทรมาณสุดๆ เลย ทั้งร้อน ทั้งโดนทุบ เจ็บเหมือนจะตายให้ได้ บอกไม่

ถูก

เหมือนจะตาย

ผม : ก็ตาตายไปแล้วนี่ ยังเจ็บอีกหรือ
ตาลอง : เจ็บสิ เจ็บเหมือนตอนเป็นคนนั้นแหละ ความรู้สึกมันก็ยังมียู่เหมือน

ตอน

เป็นคนทุกอย่าง

ผม : ตาถูกลงโทษกี่ปี
ตาลอง : 600 ปี มนุษย์
ผม : เพราะอะไรล่ะตา
ตาลอง : ตาไปช่วยเขาฆ่าควาย ก็ควายที่ตาเลี้ยงไว้ มันไม่สบาย ตาก็เลยให้คนฆ่า

ตา

ก็ช่วยเขาจับ

ผมนึกถึงคนที่ฆ่าว่าจะทรมาณแค่ไหน ตอนนี้มีชีวิตอยู่ก็ยังเดินไม่ได้ต้องนั่งรถเข็น
ถ้าตายต้องทรมาณขนาดไหนก็ไม่รู้ ผมไม่อยากจะคิดเลย

ผม : ตอนนี้อาจสบายดีแล้วนะ
ตาลอง : สบายดีแล้วไม่ต้องห่วง อย่าลืมบอกคนอื่นด้วยนะว่า านรก สวรรค์มี
จริงๆ
ผม : งั้นผมไปแล้วนะครับ ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรด
คล

บันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งไปถึงตาด้วยเทอญ

เมื่อคุยเรียบร้อยแล้วผมอุทิศบุญให้ จากนั้นจึงคืนสติกลับมาที่ตัวอีกครั้ง จาก
เหตุการณ์นี้ทำให้ผมนึกถึงการฆ่าสัตว์ไม่ว่าคุณจะมาเพราะสาเหตุใดก็ตาม คุณก็คือผู้ที่ทำให้
เขาตายอยู่ดี การฆ่าสัตว์หากท่านฆ่าสัตว์ที่มีคุณมาก ผลตอบแทนที่มากกระทำก็มากตามไป
ด้วย คุณคิดจะฆ่าอะไร ฆ่าเพราะสาเหตุใด ขอให้คุณเตรียมตัวรับผลที่เกิดขึ้นให้ดี

พระทำผิดในกาม

จากที่ผมหาเนื้อหาของกรกระทำผิดศีล 5 ข้อ ในแต่ละข้อว่ามีผลเป็นเช่นไร มาถึง
ศีลข้อที่ 3 เรื่องของกาม ผมคิดอยู่ว่ามีใครบ้างนะที่ผมพบเจอแล้วสามารถนำมาเขียนได้
ระหว่างนั่งนี่ก็อยู่ผมก็รู้สึกถึงพลังบางอย่างต้องการสื่อสารกับผม ผมจึงกำหนดจิตเพื่อพูดคุย
ด้วย เมื่อกำหนดจิตเรียบร้อยแล้วปรากฏเป็นเทวดาองค์หนึ่งที่มาติดต่อขอพูดคุยด้วย

เทวดา : สวัสดิ์ท่าน

ผม : สวัสดิ์ ท่านใช่ไหมที่ต้องการคุยกับผม

เทวดา : ใช่ เห็นท่านหาเรื่องที่น่ามาบอกกับผู้อื่นเรื่องกาม

ผม : ใช่ ท่านแนะนำได้ไหม

เทวดา : ได้สิ นำเรื่องของผมไปเขียนสิ

ผม : ว่ามาเลย

เทวดา : จำสุนัขตัวสี่เหลืองได้ไหม

ผมจำได้ว่ามีสุนัขตัวหนึ่งเป็นเพศผู้ มีสี่เหลือง ซึ่งสี่เหลืองของมันเหมือนจิ๋วของ
พระไม่มีผิด แต่ที่แปลกกว่านั้นก็คืออวัยวะเพศของมันยื่นยาวออกมาไม่มีหนังหุ้ม มันไม่

สามารถหกดกลับได้ อายุของสุนัขตัวนั้นประมาณ 6 เดือน มาจากไหนผมไม่ทราบ เมื่อเห็นมันก็อยู่ในโรงเรียนแล้ว มองแล้วก็ทำให้รู้สึกสงสัยว่ามันไปทำกรรมอะไรมาจึงได้เป็นกรรมแบบนี้

ผม : จำได้ สุนัขตัวนั้นเป็นอะไร

เทวดา : สุนัขตัวนั้นเป็นผมเอง

ผม : เหนือ! มีนำผมถึงไม่เห็นแล้ว เพราะตายแล้วนั่นเอง

เทวดา : ในสมัยหนึ่งผมบวชเป็นพระ กาล เป็นพระของผมก็ไม่ได้สำรวมแล้ว

ผม

เรียนเวทมนต์เก่งมาก หนึ่งเห็นขว ความถนัดของผมก็คือการทำเสน่ห์ ยาแฝด วันหนึ่งได้มีผู้หญิงจากในวังมาให้ผมทำเสน่ห์ให้ ผู้หญิงคนนั้น

จัด

ว่าเป็นผู้หญิงที่สวยงาม สวยจนผมอดใจไม่ไหวจึงได้เปลวใจเสพเมถุน

กับ

หญิงคนนั้น เมื่อมีครั้งแรก ครั้งที่สอง สาม ก็ตามมา จนอายุเข้าวัยชรา

จึง

เสียชีวิตด้วยโรคปอด เมื่อตายลงแทนที่ผมจะขึ้นสวรรค์ ผมกลับลงไป

อยู่

ในนรกแทน แถมผมได้สิทธิ์พิเศษไม่ต้องสอบสวนอีกด้วยลงนรกเลย

ผม : อ้าว! ทำไมไม่ต้องสอบล่ะ

เทวดา : เพราะผมมีจิตคิดอยู่แต่กับกามารมณ์

ผม : ลงนรกพบเจออะไรบ้าง

เทวดา : ผมตกไปอยู่ในไฟนรกถูกไฟนรกเผา เป็นเวลาเกือบ 1,000 ปี อยู่ในนั้น

โดน

หอกแทงจนไม่มีเวลาพัก เมื่อหมดกรรมจากตรงนั้น ผมต้องมาเป็น

เปรตอีก

100 ปี

ผม : ลักษณะของเปรตเป็นอย่างไร

ท้าวดา : เป็นปรตตัวสูงใหญ่ มีอวัยวะใหญ่ ลากไปกับพื้นดินเจ็บปวดอย่างมาก เนื้อตัวเน่าเปื่อย มีหนองไหลตามตัว ทรมานอย่างมาก แต่ก็ขอบคุณท่าน

ที่ ทำให้ผมฟื้นทุกข์เร็วขึ้น ด้วยการส่งบุญของท่านกับอาจารย์ของท่าน

ทำให้ผมฟื้นทุกข์ได้เร็วขึ้นไม่ทรมานนานตามกำหนดเวลา

ผม : หมดเวรจากตรงนั้น ไปไหนต่อ

ท้าวดา : ผมมาเกิดเป็นสุนัขตัวที่ท่านเห็นนั่นแหละ

ผม : สีเหลืองเกิดจากจักรพระไช้ไหม

ท้าวดา : ไช้ เพราะผมตายทั้งเป็นพระตายคาผ้าเหลือง

ผม : อวัยวะเพศไม่สามารถหุบเข้าได้จากการทำผิดศีลไช้ไหม

ท้าวดา : ไช้ นั่นเศษกรรม

ผม : แล้วต้องชดไช้อะไรอีกไหม

ท้าวดา : ไม่รู้เหมือนกันว่าต้องพบอะไรอีก

ผม : ตอนนี้เป็นท้าวดาภิเสบายดีนี่นา

ท้าวดา : ก็ต้องขอบคุณท่านที่ท่านอุทิศบุญให้เมื่อตายจากร่างสุนัขท้าวดาแถวนี่

เขาก็

สอนให้ปฏิบัติ ตอนนั้นก็ปฏิบัติธรรมเพื่อหนีเอา

ผม : ก็ดีแล้วหมดทุกข์เสียที ขอขอบคุณที่มาเล่าให้ฟัง ข้าพเจ้าขออำนาจพระ

พุทธ

พระธรรม พระสงฆ์โปรดบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าส่งมายังท้าวดาองค์

นี้

ด้วยเทอญ

ผมพูดคุยกับท้าวดาท่านนี้ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็ได้รู้ว่ากรรมไม่เลือกว่าคุณจะเป็นใคร ไม่เลือกว่าคุณจะมีอา ยูเท่าใด ไม่เลือกว่าคุณจะมีเพศใด กรรมส่งผลตอบแทนให้คุณทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้นเองว่าจะส่งผลแบบใดเท่านั้นเอง ดังนั้นคุณไม่ควรประมาทว่า

กระทำการไปแล้วไม่เห็นส่งผลตอบแทนเลย ขอให้คุณรับรู้เสมอว่าสิ่งใดเป็นเหตุสิ่งนั้นย่อมมีผล สิ่งใดเป็นผลสิ่งนั้นย่อมมีเหตุ

วิญญานขอฟังธรรม

วันที่ 5 ธันวาคม 2553 เป็นอีกวันที่โรงเรียนที่ผมอยู่มีการจัดกิจกรรม 5 ธันวาคมหาราช ในวันนั้นมีการทำบุญตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง หลังจากนั้นพระสงฆ์ท่านก็เจริญพระพุทธมนต์ ระหว่างนี้ก็มีนักเรียนหญิงคนหนึ่งมีอาการตัวเกร็งสั่น นั่งในท่าพนมมือ เป็นอาการที่เรียกว่า “ถูกผีเข้า” นักเรียนที่อยู่ตรงบริเวณนั้น เริ่มหันมามองนักเรียนคนนั้น ประธานสงฆ์ ท่านก็มองมาที่นักเรียนคนนั้นเช่นกัน ผมเห็นท่าไม่ดีประจวบกับพวกเพื่อนๆ ของนักเรียนคนดังกล่าวมากระซิบกับผมว่า เจ้าแม่ตะเคียนทองมาฟังธรรมด้วย ผมนึกในใจว่าไม่น่าใช่ ครูต่อมาผู้ดูแลโรงเรียนเก่าทำท่าจะหยิบเครื่องรางออกมาจากกระเป๋าเสื้อ ผมเห็นท่าไม่ดีเพราะผมสงสารวิญญานดวงนั้น ผมกับพี่ที่ฝึกสมาธิกับผมก็เข้าไปใกล้กับนักเรียนคนนั้น ผู้ดูแลโรงเรียนจึงชะงักเก็บเครื่องรางไว้ตามเดิม ผมจึงพูดคุยกับวิญญานที่อยู่ในร่างนักเรียนคนนั้น (ระหว่างนั้นพระสวดไปด้วย)

ผม : สวัสดี

เธอ : ฉันแกล่มาฟังธรรมเฉยๆ

ผม : แล้วทำไมต้องเข้าร่างเขาด้วย

เธอ : มาฟังพระเท่านั้นไม่ได้มาทำอะไร

ผม : ถ้างั้น รับบุญจากผมแล้วอยู่อย่างสงบนะ

ข้าพเจ้าขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนันดาลให้
บุญ

ของข้าพเจ้าส่งมายังวิญญานดวงนี้ด้วยเทอญ ผมอธิษฐานเพื่อนำบุญมา
อุทิศให้กับวิญญานดวงนี้

เธอ : ดีจังเลย ขอขอบคุณ ฉันจะอยู่เงียบๆ ไม่ทำอะไร

ผมปล่อยให้เธออยู่แบบนั้น แต่ผมก็ยังอยู่ข้างๆ ด้วย จนกระทั่งพระท่านสวดมนต์เสร็จเธอจึงเธอจึงออกจากร่างของนักเรียนคนนั้น อาการที่ออกก็คือ ล้มพับลงไป ทำให้ผม

แน่ใจเลยว่าไม่ใช่เจ้าแม่ตะเคียนแน่ๆ ต้องเป็นวิญญาณธรรมดา เพราะหากเป็นเทพจะต้อง
เข้าร่างออกร่างอย่างสงบไม่ล้มตึงลงมาและคนที่ถูกเข้าร่างจะต้องไม่ปวดเมื่อยตามร่างกาย
ด้วยนี่เป็นจุดสังเกตว่าเป็นเทพหรือวิญญาณธรรมดาที่เข้าร่าง ผมสงสัยว่าวิญญาณดวงนี้เป็น
ใครกันแน่ ทำไมถึงมาเข้าร่างของนักเรียนคนนี้ ผมได้แต่เก็บความสงสัยไว้ในใจ

หลังจากกิจกรรมเสร็จสิ้นลง ผมสอบถามนักเรียนคนนั้นว่าทำไมวิญญาณจึง
สามารถเข้าร่างเธอได้ ผมได้คำตอบว่าเธอรับเป็นคนทรง เธอเป็นร่างทรงเทพกุมาร ซึ่ง
ภายหลังผมได้แนะนำเทพกุมารให้เก่งกล้า มีความสามารถเพิ่มขึ้นด้วย การอุทิศบุญ แล้วผม
สอนวิธีการทำสมาธิให้ ผมได้พูดคุยกับนักเรียนคนดังกล่าวผมได้คำตอบว่า เธอมีวิญญาณ
ของหญิงแก่คอยติดตามตัวเธออยู่ทำให้เธอดูเหมือนไม่มี สติอยู่กับตัว แบบนี้คือคนที่ม
ีอาการของวิญญาณที่ไม่ใช่เทพเข้าสิงบ่อยๆ ด้วยความสงสัยเธอผมจึงแนะนำถึงวิธีการทำ
สมาธิ เพื่อป้องกันวิญญาณที่จะมาเข้าสิงเธอ แต่หากเป็นเทพก็สามารถเข้ามาใช้ร่างเธอได้
ต่อจากนั้นผมจึงกำหนดจิตเพื่อพูดคุยกับวิญญาณที่คอยติดตามตัวเธอ ก่อนคุยผมอุทิศบุญให้
ก่อน

ผม : สวัสดี ผมขอคุยด้วยได้ไหม

ยายเมี้ยน : ได้

ผม : ยายติดตามเด็กคนนี้ทำไม

ยายเมี้ยน : ยายอยากได้บุญเลยคอยติดตามตัวเขาเพื่อทำบุญ

ผม : ยายรู้ไหมถ้าเข้าสิงคนมันเป็นบาป ทำให้สติเขาเสียยายจะได้บาป

มากกว่า

บุญ

ยายเมี้ยน : ไม่รู้ฉันไม่รู้เลยไม่มีใครบอก

ผม : ยายรู้แล้ว ยายก็อย่าทำอีกนะ

ยายเมี้ยน : ฉันไม่ทำอีกแล้ว

ผม : แล้วยายเป็นใคร มาจากไหน

ยายเมี้ยน : ฉันชื่อเมี้ยน เป็นชาวบ้านธรรมดาคนหนึ่ง ทำบุญทำทานบ้าง แต่ฉันไม่
ชอบฟังเทศน์จากพระ เพราะฉันคิดว่าฉันรู้หมดแล้วไม่ต้องฟังท่านแล้ว
ฉันจึงคุยกับญาติโยมที่มาทำบุญ เป็นประจำ

ผม : ยายตายอย่างไร

ยายเมี้ยน : ยายตายเพราะแก่ตาย

ผม : ยายตายแล้วยายไปไหน

ยายเมี้ยน : ยายตายแล้วยังวนเวียนบน โลก มนุษย์อีกประมาณ 3 ปี จึงถูกยมทูตนำ
ตัว ไปสอบสวนที่สำนักพญายม

ผม : ท่านสอบสวนอย่างไร

ยายเมี้ยน : ท่านถามว่า ตอนเป็นมนุษย์ทำบุญอะไรมาบ้าง ฉันตอบว่าทำทานใส่
บาตร

ที่วัดบ้าง ท่านถามว่า เคยทำบาปอะไรมาบ้าง ฉันตอบว่าฆ่าสัตว์เล็ก
สัตว์

น้อยมาบ้าง ท่านบอกว่ายังมีอีก เป็นกรรมหนักเสียด้วยฉันตอบว่าไม่
เคยทำ

กรรมหนักนะ ท่านบอกว่าไม่ยอมฟังพระเวลาด่านเทศน์ที่ชวนคน
นั้น

คนนี้คุยขัดขวางการฟังธรรมของบุคคลอื่นเป็นกรรมหนัก

ผม : ยายทำอะไรต่อไป

ยายเมี้ยน : ฉันบอกว่า ฉันรู้เรื่องที่พระท่านเทศน์หมดแล้วฉันก็ไม่ฟังนะซี ท่าน
บอกว่า

มันคิดลำพังตัวเองไม่ฟังไม่เป็นไรไปชวนคนอื่นคุยด้วยก็เลยคิดมาก

ผม : ท่านให้ยายเลือกที่จะรับผลกรรมหรือบุญก่อนไหม

ยายเมี้ยน : ท่านบอกว่าการขัดขวาง ผู้อื่นไม่ให้รับรู้ในธรรมะ เป็นบาปมากให้
ลงโทษ

เลย

ผม : แล้วยายต้องรับโทษอะไรบ้าง นานไหม

ยายเมี้ยน : โทษที่ได้รับถูกเข็บปากด้วยเข็มแทงขนาดนิ้วมือมีเหล็กแหลมเผาไฟ
แดงๆ แทงจากหูขวาทะลุหูซ้าย ถูกลงโทษอยู่อย่างนั้นนานถึง 300 ปี

ผม : เมื่อหมดกรรมจากตรงนั้นล่ะ

ยายเมี้ยน : ไปเป็นเปรตอยู่ที่วัด เมื่อพระสวดมนต์ก็ปวดหัว ทนฟังไม่ไหว ถ้าฟัง
หัวจะ

ปวดจนแยะแตกออกมา เป็นปรตอยู่ถึง 10 ปี

ผม : ตอนนี่ล่ะ

ยายเมี้ยน : ดีแล้ว

ผม : แล้วอย่าไปเข้าสิงใครให้เขาเดือดร้อนนะ เดี่ยวเขาจับตัวเอาและยังเป็น
บาป

ด้วย

ยายเมี้ยน : ฉันไม่ทำแล้ว

ผม : ขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบนาคาให้บุญของ
ข้าพเจ้าส่งมาถึง ยายเมี้ยนด้วยเทอญ

ยายเมี้ยน : ฉันลาแล้วนะ

ผม : ครับ

ปัจจุบันยายเมี้ยน มีสภาพการเป็นอยู่ที่ดีขึ้นจากบุญปฏิบัติธรรมการฟังเทศน์ ฟัง
ธรรม หากท่านฟังอย่างตั้งใจ จะเกิดผลบุญอย่างมาก หากท่านไม่ฟังแล้วยังรบกวน ผู้ที่ตั้งใจ
ฟัง จะเกิดผลบุญอย่างมาก หากท่านไม่ฟังแล้วยังรบกวนผู้ที่ตั้งใจฟัง หากท่านรบกวนผู้
ตั้งใจฟังธรรมแล้วละก็ รับรองได้ว่าท่านได้รับผลของการกระทำอย่างสาสมแน่ๆ

หากท่านฟังธรรมแล้วท่านรู้เรื่องแล้วก็ขอให้ท่านคิดเสียว่าฟังเพื่อทบทวน
ป้องกันกรรม ฟังเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง อย่ารบกวนผู้อื่น

เจ้าพระยาโกงบ้านโกงเมือง

จากการพูดคุยกับอาจารย์ของผมท่านให้ผมลองดูสิว่าคนที่โกงบ้านโกงเมืองเมื่อ
ตายไปแล้วจะต้องพบเจออะไรบ้าง จะได้นำมาเล่าให้กับคนทั่วไป ได้รับรู้ เพื่อเป็นข้อคิดสติ
เตือนใจให้แก่ผู้ที่รับรู้เรื่องราว

ผมจึงขออนุญาตนำเรื่องราวของท่านมาเล่าเป็นคติเพื่อเตือนสติ ในการดำเนิน
ชีวิตเพื่อให้ตนเองปลอดภัยและห่างไกลจากนรก ผมกำหนดจิตเพื่อหาคนที่เหมาะสมเพื่อนำ
เรื่องราวมาเขียนเตือนสติ ก็ให้ปรากฏว่าได้พบกับดวงวิญญาณดวงหนึ่งที่เหมาะสม สภาพ
ของดวงวิญญาณดวงนั้นที่ผมพบเป็นวิญญาณที่ลำบากมาก กำลังไถพื้นผมจะเรียกว่าพื้น
อะไรดี ลักษณะของมันมีความแข็งเหมือนดินลูกรัง สีแดงเป็นลักษณะของหินลาวาร้อนที่

ผมบอกไปอยู่ไม่ใช่คนไหนนะ แต่เป็นคนลากไป ในลักษณะการโดนไปด้วยควายในสมัยนี้ จะลากคนไป ไถตรงบริเวณนั้นอยู่พื้นที่ที่กว้างสุดลูกตาที่ยิ่งกว่านั้นก็คือ คุณนายนิรยบาลใช้เส้ เชี่ยนตีหากไม่ยอมเดินอีกด้วยตามตัวมีบาดแผลที่เกิดจากการถูกเชี่ยนตี มีเลือดไหลออกมาตามบาดแผลเประเป็นเต็มไปหมด ตรงบริเวณที่เดินข่าลงไป ก็มีความร้อนมาก เมื่อเดินข่าลงไปก็จะมีควันลอยออกมาตรงบริเวณนั้นด้วย ที่สำคัญเสื้อผ้าสักซิ่นก็ไม่มีติดตัว มีเสียงร้องโหยหวนตลอดเวลา ฟังแล้วชวนให้เป็นที่สยดสยองมองแล้วให้เวทนาอย่างยิ่ง จนผมไม่อยากเห็นภาพดังกล่าว แต่ด้วยหน้าที่ผมจึงตัดสินใจขอคุยกับวิญญาณที่ถูกลงโทษ ก่อนคุยผมไม่ลืมที่จะอุทิศบุญให้กับวิญญาณดวงดังกล่าวและนายนิรยบาล

ผม : สวัสดิ์

พระยาไส : สวัสดิ์ ช่วยข้าด้วย ทรมานเหลือเกิน ทั้งร้อน ทั้งหิว

ผม : อย่างนั้น ผมขออำนาจ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โปรดคลบ้นดาลให้

บุญของข้าพเจ้า จงกลายเป็นอาหารให้แก่วิญญาณดวงนี้ด้วยเทอญ

พระยาไส : อืม ได้รับบุญแล้ว ดีจังเลย

ผม : ผมขอถามอะไรสักหน่อยได้ไหม เพื่อนำมาบอกกับคนทั่วไป

พระยาไส : ได้ข้าจะบอกทุกเรื่อง

ผม : ท่านทำผิดอะไร ถึงลงมาที่นี่

พระยาไส : ข้าชื่อไส มีตำแหน่งเป็นพระยา มีหน้าที่เก็บอัฐ เข้าห้องพระคลัง ของเมือง อโยธยา ข้าเก็บอัฐได้เท่าไร ข้าจะเก็บไว้เป็นของส่วนตัวหนึ่ง อีกส่วนก็นำเข้าคลังหลวง ข้ายังรับสินบนจากเมืองอื่นเพื่อแรกกับข่าวของเมืองข้าต่อมามีคนรู้เรื่องก็เลยมาฆ่าข้าให้ตาย ผมมองหน้าของนายนิรยบาลในทำนองที่ว่าจริงหรือเปล่าท่านเหมือนรู้ว่าจะถาม อะไร ท่านพยักหน้าตอบว่าจริง

ผม : ท่านตายแล้วไปไหน

พระยาไส : เมื่อตายแล้วก็มีคนมารับตัวลงมานรกเลย

ผม : ท่านไม่สอบสวนก่อนหรือ

พระยาไส : ไม่ได้สอบสวน

ผม : ท่านถูกลงโทษในแดนนี้เลยหรือ

พระยาไส : ไม่ใช่ ข้าถูกลงโทษอีกแดนหนึ่ง
ผม : ลงโทษแบบไหน
พระยาไส : ถูกเชียดเนื้อออกทีละชิ้นทีละชิ้น โยนให้หมา อีกา จนเหลือแต่กระดูก
แล้วตายลง ฟันมากี่ถูกทำแบบนี้อีก นานถึง 300 ปี
ผม : หมดแก่นั้นไหม
พระยาไส : ยังต้องลงอีกแดนหนึ่ง แดนนั้นเต็มไปด้วยอิแรงทั้งจิก ทั้งตี กินเนื้อ จน
ตาย แล้วฟันคืนกลับมาอยู่แบบนี้ นาน 100 ปี ถึงมาอยู่แดนนี้
ผม : อยู่แดนนี้อีกนานไหม
นายนิรยบาล : อีก 100 ปี
ผม : อืม หมดจากตรงนี้แล้วจะต้องไปที่ไหนอีก
นายนิรยบาล : ข้าก็ไม่รู้เหมือนกัน
ระหว่างนั้นก็มีความเสี่ยงตอบมาว่าเป็นสัตว์ที่ใช้แรงงานอีก 500 ชาติ ผม
ถึงกับนั่ง

เงียบเพราะเกิดความสลดใจ ไม่นึกว่าจะมากขนาดนี้

ผม : ผมสามารถช่วยเขาได้ไหมครับ
ท่าน : ได้ เป็นบุญของสมาธิประมาณ 10 วัน ก็จะขึ้นจากตรงนี้ได้ แต่ก็ต้องไป
เป็น สัตว์ที่ใช้แรง อีก 500 ชาติ
ผม : ขอบพระคุณท่าน ที่กรุณาให้ความชัดเจน ผมอุทิศบุญให้กับผู้เกี่ยวข้อง
พร้อมกับถอดสมาธิออกมา จากสถานที่แห่งนั้นมานั่งนึกสังเวชใจ ว่า
เวลาผ่านไปเกือบ 400 ปี แล้ว เขายังไม่พ้นจากนรกเลย เมื่อขึ้นมาจาก
นรกได้ก็ต้องมาเป็นสัตว์อีก 500 ชาติ แล้วจะหมดกรรมเมื่อใด นี่เป็น
เพราะโลก ความอยากมีอยากได้ในหนทางที่ผิดแท้ๆ จึงต้องมารับทุกข์
อย่างแสนสาหัส ความอยากมีอยากได้ ไม่ใช่สิ่งผิด แต่สิ่งที่ผิดก็คือ
วิธีการที่ได้มา

นักการเมืองระดับชาติ

ผมถูกถามมาว่าหากผู้ที่โง่งบ้านเมืองกินภาษีของประชาชน แล้วจะไปอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ผมจึงหาคำตอบเหล่านี้ ไม่มีผู้ใดที่ให้ความกระจ่างกับผมได้เท่าผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งเมืองนรก ผมคิดได้ดังนั้นผมกำหนดจิตเพื่อขออนุญาตคุยกับท่านพญายมราช

ผม:ผมกราบสวัสดีครับ

ท่าน:สวัสดีได้ยินว่าเธอต้องการหาข้อมูลของผู้โง่งบ้านเมืองใช่ไหม

ผม:ครับท่าน

ท่าน:เราอนุญาต เราจะแนะนำให้รู้ได้เห็น

ผม:ผมขอขอบพระคุณท่านมากครับ

ท่าน:ไม่เป็นไร เราก็ต้องการให้นำข้อมูลตรงนี้ไปบอกคนทั่วไปให้รู้

ผม:ผมขออนุญาตพบนักการเมืองระดับชาติที่โง่งกินบ้านเมืองครับ

ท่าน:เราจะแนะนำเธอ

ท่านชี้มือไปด้านหน้า ผมมองตามมือของท่านไปสิ่งที่ผมพบ คือ คุณพระช่วย ผมเห็นชายคนหนึ่งผมจำได้ว่าเขื่อนักการเมืองคนหนึ่งตายไปนานแล้ว เป็นนักการเมืองที่มีอิทธิพลทางการเมืองพอสมควร สภาพที่ผมเห็นก็คือเขานั่งอยู่ในลักษณะคุกเข่า มีชายร่างกำยำใหญ่โตยืนอยู่ด้านหลังจับแขนทั้งสองข้างไขว้หลัง ชายอีกคนกำลังจับเขาอ้าปากนำซอนขนาดใหญ่ที่ใส่ก้อนหินสีดำติดไฟ ถ้านึกไม่ออกให้นึกถึงถ่านที่กำลังติดไฟแดงๆนั้นแหละ ยัดใส่ปากของชายที่นั่งคุกเข่า ชายร่างใหญ่เขายัดถ่านที่ติดไฟนั้นไปเรื่อยๆ หากคิดว่าหมดแค่นั้นคิดผิดถนัดชายที่นั่งคุกเข่าเมื่อถูกยัดถ่านไฟบริเวณท้องของเขาเริ่มพองออกเรื่อยๆจากนั้นท้องก็แตกออกมา เลือดไหลนองเต็มบริเวณนั้นไปหมดผมแทบทนมองดูไม่ได้ อยากจะหนีไปผมจึงได้ถามท่านต่อว่า

ผม:เขาทำกรรมอันใดครับ

ท่าน:คนนี่ตอนเป็นนักการเมืองก็คดโกงหาเงินเข้าตัวเอง ด้วยอำนาจที่ตนมีอยู่ โกง อิฐ หิน ปูน ทราย มันเป็นของร้อนก็เลยต้องมารับกรรมกินหินร้อนๆจนตาย แล้วฟื้นขึ้นมาวนไปอย่างนี้

ผม:แล้วจะรับกรรมนานเท่าใดครับ

ท่าน:นานถึง1,000ปีมนุษย์

ผม:นรกขุมนี้เรียกว่าอะไรครับ

ท่าน:โรพุมหานรก

ผม:หมดกรรมจากตรงนี้แล้วรับกรรมอะไรอีกไหม

ท่าน:ก็จะถูกเงื่อนไขให้เร่ง กา กินอีก 500 ปีมนุษย์

ผม:ต่อจากนั้นล่ะครับ

ท่าน:ก็จะเป็นเปรตกินเนื้อตัวเองอีก 300 ปีมนุษย์

ผม:ต่อจากนั้นอีกล่ะครับ

ท่าน:เธอนี้ช่างถามจริงๆต่อไปก็เป็นสัตว์ที่ใช้กำลังอีก 500 ชาติ เธอจะถามต่อใช้ไหม

ต่อจากนั้นก็เป็นสัตว์ถูกกินเนื้ออีก 1,000 ชาติ

ผม:ถ้าผมจะช่วยเขาผมต้องทำอะไรครับ

ท่าน:ว่าแล้วว่าเขาต้องถาม เธอจะต้องอุทิศบุญจากสมาธิ 100 วัน ก็สามารรถช่วยจากแดนนี้ได้

ผม:แค่แดนนี้เท่านั้นหรือครับ

ท่าน:ใช่แล้วเธอเข้าใจถูกแล้ว

ผม:ถ้าผมขออัญเชิญบารมีของพระพุทธองค์ล่ะครับ

ท่าน:เราว่าไม่สมควรนะ แต่ถ้าเป็นเธอก็น่าจะอยู่ที่ 100 ครั้งเห็นจะได้

ผม:เขาจะหลุดจากแดนนี้เช่นกันใช่ไหมครับ

ท่าน:ใช่แล้ว

ผม:ขอบพระคุณท่านมากนะครับที่กรุณาให้คำตอบผม

ท่าน:หากมีข้อสงสัยก็มาถามเราได้เราอนุญาต

ผม:ผมกราบลาแล้วนะครับ

ท่าน:อืม

ผมขออนุญาตลาท่านจากดินแดนนั้น ผมก็เกิดความสลดสังเวชใจกับเหตุการณ์ดังกล่าว ต่อจากนี้ไปวิญญูณดวงนั้นต้องพบกับความทรมานอย่างหาที่สิ้นสุดไม่ได้ แล้วตนเองก็ไม่รู้ว่าจะสิ้นสุด ณ ตรงไหน สาเหตุเพราะความไม่พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ จึงทำให้ตนเองต้องพบกับความทุกข์ทรมานยากที่จะหาคนช่วยได้ แล้วใครจะช่วย จำไว้ นะครับ นี่แหละกรรมของคน โกงชาติ โกงแผ่นดิน ท่านนักการเมืองและท่านข้าราชการทั้งหลายอย่าทำกรรมกันเลยนะครับ ผลกรรมมันน่ากลัวสยดสยองเหลือเกินแค่รายที่พบนี้คงอีก 2000 ปี จึงจะหมดโทษนี้ ส่วนโทษอื่นๆอีกต่างหากนะครับ

นักการเมืองท้องถิ่น

ครั้งนี้ก็เป็นอีกครั้งหนึ่งที่ผมต้องการจะรู้เรื่องของนักการเมืองระดับท้องถิ่นบ้าง จึงตั้งสมาธิเพื่อสอบถามคำถามกับท่านผู้ยิ่งใหญ่แห่งนครกุมิ เพื่อขอความชัดเจนจากนั้น สมาธิจิตของผมก็ลงไปอยู่ที่นครกุมิ ต่อหน้าของท่านพญายมราชแล้วผมก็มลงกราบท่าน จากนั้นเรียนถามท่าน

ผม: ผมกราบสวัสดิ์ท่านครับ

ท่าน: สวัสดิ์ ครั้งนี้เธอมีอะไรจะถามเรารึ

ผม: ผมอยากรู้เรื่องของนักการเมืองท้องถิ่นบ้างครับ ว่าเขาโง่กินบ้านเมืองแล้วเขาต้องพบกับอะไรบ้าง

ท่าน: ได้สิ

ท่านชี้มือไปข้างหน้าก็ปรากฏภาพอยู่ตรงหน้า ผมจำชายคนนั้นได้ดีเพราะเขาเป็นญาติของผมคนหนึ่ง

ท่าน: คนนั้นเธอคงรู้จักดี

ผม: ผมรู้จักเขาครับ

เขาเป็นนักการเมืองที่เป็นกำนัน ถ้าผมจำไม่ผิดเขาตายโดยโลกมะเร็งปอดหรือตับนี้แหละ เขาตายประมาณปี พ.ศ.2540 สภาพเขาตอนนี้ตัวของเขาดำเป็นถ่าน ลูกมัดมือมัดเท้า ด้วยโซ่ในลักษณะกางแขนต่างขาเสื่อผ้าไม้ไผ่มีนายนิรยบาล 2 คนกำลังลงโทษอยู่ โดยคนหนึ่งใช้ภาชนะรูปร่างคล้ายที่ตักน้ำแข็งที่ภายในบรรจุทรายสีดำที่มีความร้อนมาก ผมสังเกตจากสะเก็ดไฟที่ร่วงหล่นลงมาจากภาชนะนั้น กรอกปากของเขาอยู่เมื่อกรอกหมดภาชนะนายนิรยบาลก็ตักทรายสีดำมาอีกครั้ง แล้วกรอกปากเหมือนเดิมเสียงของเขาร้องโหยหวนแสดงความเจ็บปวดอย่างแสนสาหัส ต่อมาผมสังเกตที่บริเวณท้องของเขาคุณพระช่วยท้องของเขาบวมเป่งเหมือนจะแตกออกมายังไม่ทันที่ผมจะคิดอะไรความน่าสยดสยองก็เกิดขึ้น ท้องที่บวมเป่งก็ระเบิดออกมา เครื่องในกระจายเต็มบริเวณนั้นไปหมด จนผมมินหน้าหนี จากนั้นเขาก็กลับคืนพื้นขึ้นมาอีกครั้งวนอยู่แบบนี้ หากคุณคิดว่าหมดแค่นี้แต่เปล่าเลยผมยังไม่ได้พูดถึงนายนิรยบาลอีกคนหนึ่งเลย นายนิรยบาลคนนี้จะอยู่ด้านหลังกำลังใช้มีดเขื่อนเนื้อออกเป็นก้อนๆ แล้วโยนเนื้อก้อนนั้นให้สุนัขกิน เขาเขื่อนเนื้อออกมาจนบริเวณด้านหลังมีแต่กระดูก

ผม: ท่านครับเขาทำกรรมอะไรหรือครับ

ท่าน:ชายคนนี้ต้องถูกรอกทรายร้อนเพราะ โกงกินงานก่อสร้างอาคารส่วนต้องถูกเผื่อนเนื้อ
ให้สุนัขกินเพราะ โกงกินเงินภาษีของประชาชน

ผม:แล้วเขาต้องรับโทษนานเท่าไรครับ

ท่าน:500 ปีมนุษย์

ผม:หากผมต้องการช่วยเขาละครับ

ท่าน:หากขอบารมีจากพระพุทธองค์สัก 100 ครั้งนะ

ผม:เขาหมดกรรมจากตรงนี้ไปเป็นอะไรต่อครับ

ท่าน:ก็ไปเป็นเปรตที่กินเลือดเนื้อตัวเองอีก 100 ปี ต่อจากนั้นก็เป็สัตว์อีก 1,000ชาติ

ผม:โอโฮ! ขนาดนั้นเลยหรือครับ

ท่าน:ใช่แล้ว

ผม:น่ากลัวจัง

ท่าน:ฮ่า ฮ่า ฮ่า(หัวเราะ)

ผม:ผมขออนุญาตลากลับแล้วนะครับ ผมกราบลาท่านอีกครั้ง

ความมั่งมีมันหอมหวาน ชวนให้หลงใหล จนขาดสติยังคิดต่อสิ่งที่กระทำจน
บางครั้งลืมคิดไปว่าสิ่งที่กระทำนั้นเป็นสิ่งผิดหรือถูก การได้มาในสิ่งผิด ผมรับรองได้เลย
ว่า คุณคิดไม่ออกแน่ๆว่าต้องพบเจออะไรบ้างคุณเลือกยืนให้ดีระหว่างข้างถูก กับข้างที่ผิด

มารน้อย